

உ
டவுள் தனை
சனகாபுரம்

பவ்ணந்திமுனிவர்செய்த
ந ன் னூ ல் மு ல் மு ம்.

திருநெல்வேலிச்
சங்கரநமச்சிவாயப்புலவரால்
செய்யப்பட்டுத்

திருவாவறிதுறைபாதீனச்
சிவஞானசுவாமிகளாற்றிருத்தப்பட்ட
விருத்தியுளையும்
இவற்றமிழாசிரியராகிய
திருத்தணிசை,

விசாகப்பெருமாவளைய

ரவர்களால்
செய்யப்பட்டபதவுளையும்,
அஃட்டாவதான

வீராசாமிசெட்டியா

ரவர்கள்முன்னிலையில்
தில்லையம்பூர்ச்

சந்திரசேகரகவிராஜ

பண்டிதரால்
பார்வையிடப்பட்டு
வல்விபுரம்

இராமசாமிமுதலியாரால்

முத்தமிழ்விளக்கஅச்சுக்கூடத்தில்

நன்னூற்சூத்திரவகராதி.

சூத்திரம்.

பக்கம்.

சூத்திரம்.

பக்கம்.

அ ஆந்ம் உசக
அ ஆஉள... .. . டுள
அ ஆஒவ்... .. . டுள
அ இஉம்மு... .. . கூஅ
அ ஐமுதலி கூக
அ கமுனர்... .. . நாகக
அ கசநிலை... .. . உகஅ
அ கநாவ... .. . சரு
அ கைசின... .. . காக
அ கைமொழி காக
அ ண்ண நுனிநாநனி... .. . சரு
அ ண்ண நுனிநாவருட... .. . சரு
அ ண்பலலடி... .. . சச
அ ண்பன்முத... .. . சரு
அ ண்மையினி... .. . உளஉச
அ துமுன்வ... .. . நாயு
அ துவே,இயற்... .. . நாயு
அ த்தினக... .. . நாக
அ த்திலாங்... .. . கூஉக
அ த்மவுலா... .. . கூஉக
அ த்மாமென்... .. . உசக
அ த்முதலீரா கூஅ
அ த்முனிகரம் கூக
அ ரித்ம்மெயக் உரு
அ ர்ஜர்பப் உகக
அ ல்வழிஇஐ... .. . நாயு
அ ல்வழியாமா... .. . நாயு
அ வற்றுண,முதலினு உருக
அ வற்றுண்,முயந்ங் சக
அ வற்றுள்,அ இஉள... .. . கூஅ
அ வற்றுள்,எழுவா... .. . உரு
அ வற்றுள்,எழுவா... .. . உரு

அ வைதாம்,முற்றும்... .. . உகரு
அ வ்வழி,ஆவியிட... .. . சக
அ வ்வினையாள... .. . உஅ
அ முலினீங்க... .. . உக
அ ளக்கலாகா... .. . உக
அ ள்ளாட்டுறுமொ... .. . உகக
அ தம்மொருளி... .. . உஉ
அ நிவருளாசை... .. . கரு
அ நிவநியாமை உகக
அ ன் ஆன் அன் அயு
அ ன்நியின்நி... .. . நாயு
அ ன்னமவே உக
அ ன்ருணி... .. . உக
அ ன்ருணின்ன... .. . நாக
ஆ ளுள... .. . கூஅ
ஆ க்கவினக் உருக
ஆ க்கியோன் உக
ஆ காணாத் உஅ
ஆ ண்பெண்பல நாயு
ஆ ண்மைபெண்மை நாக
ஆ தின்னுகின்னு... .. . அக
ஆ மாகோனங்... .. . நாக
ஆ முன்பகர நாயு
ஆ யிரமுதத்தா கூஉ
ஆ ய்தக்கிட சரு
ஆ விருணநம உரு
ஆ விபரமு நாக
ஆ விபுமொற் கரு
ஆ தனருபு உக
ஆ தனரு உரு
ஆ த்ருருக உரு

சூத்திரம்.	பக்கம்.	சூத்திரம்.	பக்கம்.
இமிகுறிகாரணப்௩௭	உடன்மேலுயிர்௩௩
இமிகுறிகாரணமர௩௮	உணர்வியலா௩௩
இடைச்சொல்௩௭	உயர்திணைதொ௨௮
இடைத்தொட௩௯	உயர்திணையும்௨௭
இடைநிலை௩௯	உயிருமுடம்பு௩௩
இடையினம்௩௯	உயிருயிரல்௩௩
இடையினான்௨௮	உயிர்மனிலா௨௭
இடையுரி௩௮	உயிர்மெய்யா௩௩
இணைந்தியல்௩௯	உயிர்மெய்யிர௩௯
இதற்கிதுசா௩௮	உயிர்வரினு௩௮
இதற்கிதுமுடி௩௯	உரத்தின்௨௨
இம்முப்பெயர்௨௭	உள்கரினாழி௩௯
இடல்பினும்௩௩	உருபின்முடி௩௮
இயல்பிவ்வி௩௯	உருபுபலவடு௨௯
இயல்பெழு௩௯	உருபமுற்றீ௨௯
இயற்கைப்௩௩	உருபுமவினை௨௯
இரட்டைக்கிள௨௯	உருவகவுவமை௩௯
இரண்டாவத௨௭	உவப்பினு௨௮
இரண்டிமுதலா௨௭	உவமவுருபில்௨௭
இரண்டுமுன்௩௯	எகரவினாழி௩௩
இருத்தியாயன்௨௯	எச்சப்பெயர்௨௯
இருவர்நூற்கு௨௯	எடுத்தல்௨௯
இராகரீற்ற௨௯	எட்டனுடம்௩௯
இலக்கணமுடை௩௯	எட்டனுருபே௨௭
இலக்கியங்கண்௨௭	எண்ணெல்லி௨௭
இல்லெலிண்மை௩௮	எண்ணிறை௩௯
இறப்பெயர்௨௮	எண்பெயர்௩௮
இறைத்தென்௩௯	எண்முனெழுத்௩௮
இன்னதினனு௩௯	எதிர்மறை௩௯
இதலியல்௨௯	எப்பொரு௨௯
இதற்கொடு௩௯	எயாமுதலு௩௯
இழுக்கமு௩௮	எல்லாமென்ப௩௯
இறுப்போ௨௯	எல்லாருமெ௩௮

சூத்திரம்.

பக்கம். | சூத்திரம்.

பக்கம்.

எழுத்தே கூக
 எழுவகை யெ
 எழுவாயிற்று கூகாயச
 என்றுமென கூகரு
 எழனுருபு உளயரு
 ஏற்குமெய் உளஉ
 ஏற்புழியெயித் கூகாயச
 ஏற்றபொரு கூகாயஉ
 ஐஒளஇஉச் கூக
 ஐகான்யவ்வ கூக
 ஐந்தொற கூக
 ஐந்தாவதனு உளயஉ
 ஐந்தொகை உளஉ
 ஐயந்திணை உளக
 ஐயந்திரப் உள
 ஐயாயிகாவீத் உசரு
 ஐயான்ருச்செய் உசரு
 ஐயிறுபொதுப் உசரு
 ஐயிற்றுடைக் கூக
 ஒழிவுந்தெய்ய கூக
 ஒருகுறிகெட்போ உசரு
 ஒருசாரிணவ்வி உசரு
 ஒருதெறியின் யெ
 ஒருபரிதாதி கூக
 ஒருபுணர்த் கூக
 ஒருபொருட்பல் கூக
 ஒருபொருட்பன் கூக
 ஒருபொருண் கூக
 ஒருபொருள்குறித்த கூக
 ஒருமையிற்ப உள
 ஒருமொழிதொ கூக
 ஒருமொழிமூவ கூக
 ஒருமொழிபொரு கூக

ஒருவனொருத்திபெ கூக
 ஒருவன்முதலை உள
 ஒழியினைசலிஞ்சு கூக
 ஒற்றுமை கூக
 ஒற்றுயிர் கூக
 ஒன்பதொழித்த கூக
 ஒன்பாடுரு கூக
 ஒன்றன்புள்ளி கூக
 ஒன்றுமுதலீனா கூக
 ஒன்றுமுதலெட் கூக
 ஒன்றேபலவெ கூக
 ஒன்றொழிபொது கூக
 கவவுஞ்சுருவும் கூக
 கசுதபொழித்த கூக
 கடியென்கிளவி கூக
 கண்கால்கடை கூக
 கயவொழிவ் கூக
 கருத்துப்பதப் கூக
 களிமழுமானி கூக
 காரணமுதலா கூக
 காலங்கரந்த கூக
 காலங்களினே கூக
 கிளந்தகிள கூக
 கிளைமுதலாகக் கூக
 கிழின்புண்வன்மை கூக
 குறித்துவென் கூக
 குயினுன்னேற் கூக
 குலனருடெய்வங் கூக
 குறியதன்மீதா கூக
 குறியதன்முன்ன கூக
 குறிலணவிலலா கூக
 குறிய்செறியா கூக
 குறியிலலா கூக

கொலட்டையைய கூடக
கோடன்மரபே... .. உள
நஞ்ஞநமன... .. சக
நம்முன்கவ்வாம்... .. கூட
சாதிசூழூஉப்... .. நாகு
சாலவுறுதவ... .. கூட
சாவவென்மொழி நான
சிதலெறும்பாதி... .. கூட
சில்வகையெழு... .. யு
சிதப்பினுமின சய
சினேவினைசினே உரு
சுட்டியாவெகர... .. ரு
சுட்டிமூன் நானு
சுட்டிமறைநே... .. உக
சுட்டிவகரமு... .. நான
சுருங்கச்சொல்... .. யச
சுவைப்புளி... .. நாயு
சூத்திரத்துட் உக
செந்தமிழாகி நானு
செந்தமிழ்திலஞ் நானு
செம்மைசிறுமை... .. எரு
செயப்பிபொரு நான
செய்கெனொரு... .. உசச
செய்தசெட்கின்ற உசக
செய்துசெய்பு... .. உரு
செய்பவன்கரு... .. உரு
செய்யியவெ... .. நானு
செய்யுமெனெச்ச உரு
செய்யுளிறுதி... .. நானு
செய்யென்வினை எக
செவ்வெண்ணீர் கூட
சொற்றிரியினும் உரு
சொற்றொறுமிற் நானு
ஞ்ஞநமலவளன நானு

ணை முட்டை ணை.....கூஉ
 ணை முண் ணும்.....ருசு
 ணை வல் ணை.....நாயுஉ
 தடற வெஹ்றின்அஉ
 தத்தம்பகாப்.....எசு
 தமிழ்வுவறவும்.....நாசக
 தம்பாலில்ல.....நாசு
 தம்பெயர் மொ.....கூசு
 தரல்வரல்.....உஅஅ
 தற்கட்டளபொ.....ருநு
 தனிச்சூழின்.....நாயு
 தன்மகனாசான்.....உசு
 தன்மைமுண்ணிலைப.....நாசு
 தன்மைமுண்ணிலைவி...உநாசு
 தன்மைபாளுண்.....நாசு
 தன் னுணியன்.....நுசு
 தன்னென்னெ.....நாசு
 தன்னெழி.....நாயு
 தானமுடற்சிசய
 தானேதரக்உசு
 தான்பாளுண்.....நாசு
 தான்ருநாமுதல்நாசு
 திசைபொத்திசை... ..நாயு
 திணைநிலஞ்சாதிஉசு
 திணைபால்பொஉஅரு
 திணையேபாலிடம்.....உஅஉ
 தும்பிவண்டாதிநாசு
 துய்த்தறுஞ்சுநாசு
 துறுமிக்குற்றி... ..உசு
 தெங்குநீண்டற்நாயு
 தெரிநிலைதேற்றநுயு
 தெரிவரும்பெருஉஉ
 தெவ்வென்மொழி... ..நாசு
 தேன்மொழி... ..நாசு

சூத்திரம்.	பக்கம்.	சூத்திரம்.	பக்கம்.
தொல்கைவடிவின 60		பல்வகைவடிவிரு 100	
தொழிவுக்கால 61		பயமுறுவிடத்தெம் 101	
தொல்நிறிதல் 62		பயிர்நீர்முலையால் 102	
தொன்றன்மறை 63		பயமுயனத்திடு 103	
தொன்றோற்றி 64		பயமுயனத்திடு 104	
தடவாமழை 65		பயமுயனத்திடு 105	
தயவிறுதொழிந் 66		பயமுயனத்திடு 106	
நாட்கண்மெய்யே 67		பயமுயனத்திடு 107	
நாண்காவதற்குரு 68		பயமுயனத்திடு 108	
நிறையுயிரீழுயற் 69		பயமுயனத்திடு 109	
நின்றதெறியே 70		பயமுயனத்திடு 110	
நீயிர்தீவிநா 71		பயமுயனத்திடு 111	
நுதலிப்புருத 72		பயமுயனத்திடு 112	
நுந்தம், எந்தம் 73		பயமுயனத்திடு 113	
நுப்பொயினி 74		பயமுயனத்திடு 114	
நுயினியல்பே 75		பயமுயனத்திடு 115	
நுயிலெதுவல்வோ 76		பயமுயனத்திடு 116	
நுயல்பயினியல்பே 77		பயமுயனத்திடு 117	
நுயற்பொருள்குழை 78		பயமுயனத்திடு 118	
நெடியோடாடுத 79		பயமுயனத்திடு 119	
நெடியோடுயிர்த் 80		பயமுயனத்திடு 120	
நெய்துஞ்செல்லு 81		பயமுயனத்திடு 121	
நேரினமனிய 82		பயமுயனத்திடு 122	
பகாப்பதமேழம் 83		பயமுயனத்திடு 123	
பகுதிவிஞ்சியிட 84		பயமுயனத்திடு 124	
பகுப்பிட்டபறை 85		பயமுயனத்திடு 125	
பகுதிதலி 86		பயமுயனத்திடு 126	
படர்க்கைமுடி 87		பயமுயனத்திடு 127	
படர்க்கைவினைமுற் 88		பயமுயனத்திடு 128	
பண்டையினசுரு 89		பயமுயனத்திடு 129	
பதமுன்விஞ்சி 90		பயமுயனத்திடு 130	
பலகிலவெறுமலை 91		பயமுயனத்திடு 131	
பல்லோர்படர்க்கை 92		பயமுயனத்திடு 132	
பலவகைத்தாதுவி 93		பயமுயனத்திடு 133	
பலவகைப்பண்பும் 94		பயமுயனத்திடு 134	
		பயமுயனத்திடு 135	
		பயமுயனத்திடு 136	
		பயமுயனத்திடு 137	
		பயமுயனத்திடு 138	
		பயமுயனத்திடு 139	
		பயமுயனத்திடு 140	
		பயமுயனத்திடு 141	
		பயமுயனத்திடு 142	
		பயமுயனத்திடு 143	
		பயமுயனத்திடு 144	
		பயமுயனத்திடு 145	
		பயமுயனத்திடு 146	
		பயமுயனத்திடு 147	
		பயமுயனத்திடு 148	
		பயமுயனத்திடு 149	
		பயமுயனத்திடு 150	

பிழைத்திருத்தல்.

பாடல் வரி.		பிழை.	திருத்தல்.
கு	ய	கெள்வி.....	கேள்வி
யக	கா	சொல்லட்ட.....	சொல்லப்பட்ட
சா	உச	கலத்தூ	காலத்தூ
நுக	அ	உ-ஒ.....	உ-எ-ஒ
காஅ	உ	மாற்றாற்	மாற்றாற்
காஅ	உக	பெய.	பெயர்
நாச	யக	குத்திரத்தா	குத்திரத்தா
நாஅ	நு	மின்கடு.	மின்கடு
நாசச	உ	உவ்வா	உவ்வா
நாசக	க	இயாவர்க்கும்	யாவர்க்கும்
நெ	உரு	சோழநாடு.	சோழநாடு
நெ	உக	பாண்டியநாடு	பாண்டியநாடு
நெ	நெ	மலையமாநாடு	மலையமாநாடு
நாய	க	னீங்கினான்	னீங்கினான்
நாக	ச	வருமோழியோடுப	வருமோழியோடுப
நாஅ	உஅ	தொன்றுதொடு	தொன்றுதொட்டு
உஉரு	யஎ	கூனமை	கூறினமை
நெ	யஅ	மிநிரண்டும்	மிநிரண்டும்
நெ	உரு	இன்ன	இன்ன
உஉஎ	க	எதுக்கறிநாயிற்று	எதுக்கறிநாயிற்று

நன்னூல் விருத்தியுரை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மலர் தலையுலகின் மல்கி நாகல-விலகொளிபரப்பி யாவையுந்
விளக்குங்-புத்தியி னெருதா குதிமுதலி-ஒரப்பளவாகை முனி
விசந் துயர்ந்த-வற்புதமூர்த்திதன் னலர்தருதன்மையின்-மனவி
ருளிரிய மாண்பொருண்முழுவது - முனிவறவருளிய மூவது
மொழிபுளுங்-குணகடல்குமரி குடிகம்பேவகட-மெனுநான் கெ
ல்லைபி னிருந்தமிழ்க்கடவு-ளருப்பொருளைத்தையும் யாவருமு
ணரத்-தொகைவகை விரியிற் றருகெனத்தன்ன-நிகலறநூறியி
ருநிலமுழுவதுந் - தனதெனக்கோலித் தன்மதவாரணந் - திசை
தொறுநிறுவிய திறலுறுதொல்சீர்த்- கருங்கழல் வெண்குடைக்
கார்திகர்வண்கைத்- திருந்நியசெங்கோற் சீயகங்க - னருங்கலைவி
னோத னமராபரணன்-மொழிந்தனனாக முன்னோர் தூவின்-வழி
யேநன்னூற் பெயரினவகுத்தனன் - பொன்மதிற்சனாகக் சன்
மதிமுனியருள்-பன்னருஞ்சிறப்பிற் பவணநீதி-பென்னுந்நாமத்
திருந்தவத்தோனே.

*

என்புதுபாயிரம். மலர் தலையுலகிற் பலநூல்-யித்த-செவ்வது
ந்தவிரவதுப் பெறுவதுமுறுவது-சூப்புவதுமறியே னெருபொ
ருளாக-நன்னெறிபிறழா நற்றவத்தோர்பெறுந்-தன்னடித்தாம
ரை தந்தெனையாண்ட- திருவாவழிதுறைத் தேசிகனாகிய-சருணை
யங்கடலையென் கண்ணைவிட்டகலாச்-சவாமிநாத குரவனை யது
தின-மனமொழிமெய்களிற் றெழுதவனருவாந்-பொன்மலையே
னவிப் புவிபுகழ்பெருமை - மன்னியவழி மலைருதப்பன்-
முத்தமிழ்ப்புலமைபு முறையரசரிமையு-மித்தலத்தெட்டிய வி
றைமககுதலி-என்னுந்ருரைந் தடைவறச்செய்து- பன்னூற்பு
லவாரமுன் பகர்த் பென்றியம்பலி - என்னுவலர்முக தலைதானா
மே-வென்னுலியன்றவை யியற்றமிழ்நூலுள், இப்பாயிரமென்
னாவலிற் றெவெனின், “வலம்புரிமுத்திற் குலம்புரிந் திட்டும்-வா
ன்வாறன்ன நூயிடைபுய் வான்பாறு-தலப்படர்த்தன்ன தலம்ப
டொழுக்கமுந் - திங்கனின் கலவியுந் திகளொயி - குடியிறன்
ன வாய்க்கையப் பாவது - மல்காவன்பும் வெல்காவன்னமுந் - து
லகாவன்பும் வெல்காவன்னமுந் - வெல்காவன்னமுந் - து

ஸ்னிதன் - வேளாண்வாழ்க்கையுந் தாஅளாண்மையு - முலகிய
 லிதலு நிலைய தோற்றமும்-பொறையு நிறையும் பொச்சாய்
 பின்மையு-மறிவு முருவு மாற்றலும் புதழுஞ் - சொற்பொருளு
 ணர்ந்தனஞ் சொல்லுமையு - கற்போர் தெஞ்சங் காமுறப்படு
 தலு - மிஸ்தோசன்ன தொன்னெந்மரபினர் - பன்வருஞ்சிறப்
 பி னல்லாகிரிய - ரதனை பொருட்பய னின்பெருமூன்றின் - நி
 றனநிபனுவல் செப்பங்கூலு - முன்னரிகூறிய வெண்வகையு
 றுப்பிடு - னேற்பவவுடைய ராடிப்பாற்படச் - சொல்லிய பொ
 ருண்மை சொல்லியாங்குணர்தலுஞ் - சொல்லியபொருளுொயி
 ஞ்சுந் துநன்குணர்தலுந் - தன்மேற் ரன்னோர்க்குந் தான் பயப்
 பறிதலுஞ்-செய்திறந்நியத்தலுந் நிச்சாரிபிந்தையு - மடிதழைமா
 ற்ற மானம்பொச்சுப்பிக் - கத்தோட்கிற்றல் கனவகாம - மெ
 ன்நிறவயின்மையுஞ் சென்றுவழிபடுதலு - மடித்திறைவழி
 மையுங் குறிப்பறிந்தொழுதுங் கேட்டவைநினைத்தலும் பாட
 ம்போற்றலு - மீட்டவைவினவலும் விபித்தலு முரைத்தலு - மு
 டையராடி நடையறிந்தியலுநர் - நன்மாணுக்கொன்ப மண்மி
 ளைத் - தொன்னாற் புலமடத் துண்புணர்வோசே. என ஆத்தி
 லாயன் பேராசிரியன்கூறிய பொருப்பாயிரத்தானே பன்னரு
 ஞ் செப்பினல்லாகிரியை யுணர்ந்த வழிபட்டொருநூல்கேட்
 பாய்புகுத்ததன்மாணுக்கர்க் கந்நூலாணவலப்பெய் பொருளு
 ம் அந்நூல் கேட்டலாற் பெறப்பெய் பயனுங் கேட்டற்குரிய
 அநிகாரிகளாவா ரிவரென்பது உ மின்னது முந்நியபின்னரிந்நூ
 ல்கேட்கற்பாற்றென்னு மிலையு முணர்ந்தென்றி நூல்கேட்டற்
 கண் மன லுக்கஞ் செல்லாமையி லின்றியமையாச் சிறப்பினவா
 ய லிந்த. ம் குப்பொருதலையாகமுன்னருணர்த்தல் வேண்டும்; இந்
 தான்கு முணர்ந்த வழியுங் கற்றுவல்லசான்றோ ரல்லோராற்செய்
 யப்பிட்டநூலாயிற் கூறியதுகூறல்முதலாய் குற்றமுடைத்தா
 மர்தேயெனவுந், கற்றுவல்ல சான்றோருமற்றோர் கோட்பாடு
 பற்றிச் செய்தின் முனைவனாலொடு முரணுமனதே யெனவும்
 ஐயற்றுக்கஞ் செல்லாமையின், அஃதவய நீக்குதற்பொருட்டு
 ளுக்கப்பொற்பெருமையுந் தூறிப்பெருமையும் அந்நூல்வழங்குநி
 லுடைய ஆதன்முதலானு மிலையென்பது தோன்ற, ஆக்கியோ
 ன்பெயருந் வழியுள்ளையும் தூறிப்பெரு முணர்த்தல்வேண்
 பி மாகினி இப்பெய் மிப்பெய்மடனே காலங்களன் காரண
 மென்னு முணர்வங்கூட்டிப்பதினென்றுந் தெரிப்பதேசிறப்பு
 ப்பாயிரத்தி லிலக்கணமென மேல்வகுக்கப்படும் ஆக்கியோன்
 பெயர்முடிவியன உணர்த்துதலுதலிற்று.

வுலகத்தின்கண்ணே—மல்கிருளகல-நிறைந்தகன்யரிருக்கெட—
 இலகொளிபரப்பி—விளக்குத்தகினைவித்தல்—யாழைப்பட்டுநத்
 குட—கட்பொறிதகுவிடயமாகியவுருவம்—நினைபுத்தகினை—
 பரிதிமின்—சூரியனைப்போல—ஒருதாது—உலகுக்கெல்லாத்
 நெருமுதலையாகி—முதலி னெட்டியவாசகமுலகினை—
 ரிந்த-தோற்றமுமொக்கமு முவையுமளவும் விருட்டி—
 அப்புகைய வவற்றையியல்பாகவே நீக்கிநற்றல—நிறுவகுவி
 ய—அற்புதமூர்த்தி—நூனமேதிருமேனியாகவுடையான்—தன்
 னலிதரு தன்னையின்—தனதுவிளிந்த தன்மையாகியகருணையி
 னாலே—மனவிருளிய—உயிர்களின் மனத்தி னாகிய வலித்தை
 கெட—மாண்பொருண் முழுவதும்—மாட்டிகெடப்பட்ட அநம்
 பொருளியைப் ஹீலென்னுதான்குபொருளாயும்—முனிவரவ
 ருளிய—விருப்புடனருளிச்செய்த—மூலையொழியுறும்—பதி
 னெண்ணிலத்து மொழிகளுள்ளும்—சுணகடல்குமரி குடகம்
 வேங்கட மெனுநான்கெல்லயி னிருந்தமிழ்க்கடலுள்—இந்நான்
 கெல்லயினைபுடைய நிலத்துமொழிடாகியியலிசைநாடகமெ
 ன்றுபெயரிபெற்ற பெரியதமிழ்மூல்குடகலுள்—அருப்பொ
 ரு னைந்தையும்—அவ்வழிதற் பொருணுணையு முணர்ந்தருத்
 கருவியாய் அருமைபவ-கியலியந்நமிழின்புருபுடைய வெழு
 த்துச் சொற் பொருள் யாப் பண்மென்னுதையொருளையு
 ம்—யாவருமுணர்—அவ்வியற்றமிழுணர்ந்தரு முணர்நொய்யர்
 ந்தோர்செட்டினிடத்தாராட்சிபுடையார் பவாராட்சியாசுவ
 லியோரோயன்றி யெளிமையாருமுணர்—தொகவகைவிளியிற்
 ருகென—வழியினெதியாகிய நால்வகையுட் டொருத்தும் ஒருத்
 தும் விளித்து ஆக்கப்படும் யாப்பினுற்பாடித்தருகிவன—
 னுன்னுகிசல்ற நூறி-பகைவரது பகைமைகெட வவரைத்துரைத்
 து—இருநில முழுவதுந் தனதெனக்கோலி—பெரிபழிபடிகைத்
 தினைபுத்தன்னுடையதாய் பற்றிக்கொண்டி—தன்மதவாரணத்
 தினைசொறுதிருவிழிறலுதுதொச்சி—தன்மதயானைகொபெ
 டித்தித்தினுந் தினைக்கிளிறுகன்மேல நிலத்திய வெத்தியிருத்
 து தன்னளவையின்றித்தன்னுதையுதாதமுதல் பொனைத்தொ
 டிய வறுக்கீர்த்தி யினையும்—சுருக்கநில—பெருமைபொருளிய
 வீரககழறினையும்—வெண்குடை—வெண் கொற்றக் குடையி
 னையும்—காரிதீசர்வண்கை—மோட்டிபாலக கைப்பாறு சுருதாசு
 கொழிக்குக கையினையும்—திருத்திய செங்கோல—கோடாத செ
 ங்கோலினையு முடைய—செய்ககன்—கிண்கிட்டோன்ற கைகள்—
 அருங்கல வந்ததன்—அரிய நூல்களை பாட்கடையொருதது

(சு)

தன் னூர்விருத்தியுரை.

திரு விழுப்புண்ட அமர்செய்தலையே ஆபரண மாகவுடையார்
 னீ—மொழிந்தனனாக - சொன்னனாக — முன்னோர் நூலின்வழி
 யே - சொல்லாசிரியர் நூலின் வழி மீய—தன் னூர் பெயரின் வ
 குத்தனன் - தன்னு லென்னும் பெயரினாற் செய்தனன்—பொ
 ன்மதிற்சனாக - பொன்மதி ிருந்த சனகாபுரத்து ளிருக்கும்
 —சன்மதி முனியருள் - சன்மதி முனிவன்பெற்ற—பன்னருள்
 ளுறப்பித்தவனாற்றியென்னுநாமத்து - சொல்லுதற்கரிய ஞான
 லொழுக்கச் சிறப்பினையும் பவனத்தியென்னும் பெயரினையுமு
 டைய—இருந்தவத்தோன் - பெரியதவத்தினையுடையோன்.—
 என்றவாறு.

இதனுட்பவணத்தியெனவே- ஆக்கியோன்பெயரும், முன்னோ
 ர்நூலின் வழியெனவே - வழியும், தான்கெல்லையெனவே-யெல்
 லையுட்தன்னு லெனவே-நூற்பெயரும், அரும்பொரு ளைந்தென
 வே-தூதலியபொருளும், அவற்றையாவருமுணரவெனவே-முன்
 னாரிபெண்ணிகற்றுச் செய்யுளாமாட்சி யுடையாரீதே அவற்றை
 யாராய்வுழி பவற்றின்ன னுளவாகிய செய்கை வேறுபாடுகளுள்
 சொன்முடிவுபொருண்முடிவு வேறுபாடுகளின்னவென்றுது
 னியப்படாமையின் அவற்றைத்துணிந்தறியவேண்டியிவ்வியற்ற
 மிழ்நூல்கேட்டறிதலின்கண்ணேபூக்கஞ்செல்லுமாகலின் அவை
 யாராய்ந்தபின்ன ரிவைகேட்கற்பாற்றென்னும்பாப்பும், அவை
 யாராய்ந்தோ ரிவைகேட்டற்குரியாரொன்னுங் கேட்போரும், அ
 வர் அப்பொருளைத்தீர்நையுமுணர்ந்து மொழித்திறத்தின்முட்ட
 னுத்தலின் மொழித்திறத்தின்முட்டறுத்தலென்னும்பயனும், சீ
 யகங்கண் மொழிந்தனனாக தன்னூற்பெயரின் வகுத்தனனென
 வே-அவன் காலத்துப்பாடப்பட்டு, அவனதவைக்காத் தரங்கேற்
 றியதெனக் காலமுங்களுளும், சீயகங்கண் மொழிந்தமையானு
 ம் பாவரிடத்துமிரக்க முடைமையானும் வகுத்தமையாற் கா
 ணமும் பெறப்பட்டன.

இனி யிவற்றுட் காலமுதலியமூன்றும் நூல்செய்தாரீகாலத்
 துத்தந்தன. ஆக்கியோன்பெயர் முதலிய வெட்டிம் நூல்செ
 ய்தாரீகாலத்து நூல்வழி வுங்காலத்துமொப்ப நிகழ்வன. இவை
 தம்முள்வேற்றுமை. கழிந்தவற்றையுணர்தலாற் பெரும் பய
 னின்மையின் அவைபொருடாராராற் கொள்ளப்பட்டன. ஆக்கி
 யோன்பெயர் முதலியன பொருதலையானுணர வேண்டிதலின்
 அவையெல்லாவாகியபரானுங் கொள்ளப்பட்டன. நடநூலாரீயா
 ப்பவ ஆனந்தரியமென்னும் தூதலியபொருளை விடயமென்
 றுங் கேட்போரா யடுகாரிகளென்னும் பயனைப்பிரயோசனமெ

நூலைப்பயப்பித்தற்குக் காரணமாட்கேட்போரை விசேடித்து
நிற்றலின் வேறுகூற்றேண்டாவென்னுங்கருத்தால் ஆனந்தரியநீ
க்கச் சம்பந்தமொன்று கூட்டிநான்சென்பாராயினார். சம்பந்த
மென்பதும் யாப்பென்னும் பொதுச்சொல்லாற் கொள்வீப
டும் அது நன்னூற்பெயரின் வகுத்தனனெனவேறுந்ரும்நூலு
தலிய பொருட்டும் வகுப்பதும் வகுக்கப்படுவதுஉமாகுப
சம்பந்த மென்பது பெறப்பட்டது. யாப்பு இயைபு தெரிந்
தி என்பனவொருபொருட்களவி. எண்ணிக்கேட்டல்பாடக்கேட்
டல். அது “கெள்வி விமரிசம் பாவன” என்பதனுணுட் “கேட்ட
வை நினைத்தலும் பாடம்போற்றலும்” என்பதனுணுட் “ஒருகுநி
கேட்போ விருகாற்கேட்பின்” என்பதனுணுமுணர்க. இவ்வெய்தி
முணர்ந்ததற்குப்பயன் நூல் பயிலுதற்கணுக்கமுண்டாதல் உனக்
கமுள்ளக்களர்ச்சி. இவ்வாட்ப்பக்காட்ட லென்பதனுணுயித்து
ணைச்சிறப்பிலவா யவ்வவற்றிற்குணமாப்க் காட்டப்படுவனவுமுன
வென்பதுபெற்றும். அவையாக்கியோன்பெயரேயன்றியாக்குநி
த்தோன்பெயர்கூறுதலும் வழியேயன்றி யதன்வகையாகிய தொ
குத்தன் முதலிய நான்கினு ளொன்றாமாறு கூறுதலும் தன்முத
லூற்கு ஒழிகூறுதலும்அதுவந்தமரபுவழிகூறுதலும்பொதுவெ
ல்லகூறுதலேயன்றிச் செந்தமிழ் முதலியவற்றின் சிறப்பெய்கை
கூறுதலும் நூற்பெயரேயன்றிப் படலப்பெயரோத்தின்பெயர்
கூறுதலும் நூற்கையபுகூறுதலேயன்றி நூலினுட்படல முதலிய
வற்றிற்கையபுகூறுதலும் சட்பந்தங்காட்டியவாரி மதத்தினுற்றது
தலிய பொருட்குங் கிழமைகூறுதலேயன்றி நூலுதலியபொரு
ட்கும்பயனுக்குங்கிழமைகூறுதலும் நூற்கு நூல் செய்தோனுக்கு
ங்கிழமைகூறுதலும் நூலுதலியபொருளே யன்றிப் படலுதலி
யதுஉமோத்ததுதலியதுஉஞ் சூத்திரதுதலியதுஉங் கூறுதலும்
கேட்போரேயன்றிக் கேட்பிப் போரைக்கூறுதலும் பயனேயன்
திப்பயனுக்குப் பயன் கூறுதலுமாம். இவ்வெட்டனுட் சீயகங்க
னெனவெயாக்குவித்தோன் பெயரும் தொகைகளை விநியென
வேவழியின்வகையும் மாண்பொருண்முழுவுதுமெனவேயனுக்
குப்பயனுட்பெறப்பட்டன. எனையறிந் தாலுன் வந்தழிவந்தழி
க்காண்க. பயனுக்குப் பயனாவதுவெண்பா- “சமுத்தநியதீ தீரு
மிழிதகைமை தீரிந்தன்-பொழித்தீரத்தின் முட்டறுப்பா னுஞ்
மொழித்தீரத்தின்-முட்டறுத்த நலமேன் முதலூற் பொருளு
ணர்ந்து-சட்டறுத்தது விட்பெறும்.” என்பதென்காண்க. என
வேமுதலூற்பொருளுணர்ந்தற்கு முறையனே யிதுகருவி நூலெ
ன்பதுபெறப்பட்டது. முதலூலென்றது ஆறமுதலியநான்கின

யுமுணர்ந்து நூலையெனவதிக. எழுத்தென்ற தியற்றமினது. அது “எண்ணெய் என்பவையெழுத்தென்பு” என்பதனுமுணர்க. இதைத்தமிழு தாடகத்தமிழு மியினியற்றமிழ்போலமுதலுந்நூற்பொருளுரைத்தற்குக் கருவியன்மையினியற்றமி தொன்றுமே கூற்றார். ஆயினியற்றமி நழ யருப்பொரு ளோந்தெனக்கூறினமையினி நூலுட்கூறிய பொருள்யாப்பணிகளென் னுமுண்மதுகாரங்களு மக்காலத்துள்ளன போலும். ஈனயுக்கேட்பிப்போ ரியற்றமிழ்உ லவாசிரியர். படலத்துலிய துவ்வதுகாரமென் னுதலிற்றோ வெனி னென்பது. ஒத்து னுதலிய துவ்வோத் தென்னுதலிற்றோ வெனி னென்பது. சூத்திர னுதலிய துச்சூத்திரமென் னுதலிற்றோ வெனி னென்பது. படலத்திற் கியையமுமேலையதுகாரத்தோ டியைய புடைத்தாயிற்றென்பது. ஒத்திற் கியைய முமேலையோத்திற்றோ டியைய புடைத்தாயிற் றென்பது. சூத்திரத்திற் கியைய முமேலைய சூத்திரத் தோடியைய புடைத்தாயிற் றென்பது. இவை நூனிமு கத்துக் காட்டப்படுதலே யன்றிப் படல முகத்து மோத்துமு கத்துஞ் சூத்திர முகத்துந் காட்டப்படும். இவையெல்லம்பா யிரமே யாம். பிறவுமிய்வாறே கண்முகொள்க. அற்றேற்றகேட் போர்மாணுக்கருங் கேட்பிப்போர் ஆசிரியரு மாதலா னிய்வி ரன்மும் பொதுப்பாயிரத்தாற் பெறப்படுமாலோவெனின், அற்றன்று- பொதுவகையான் ஆசிரியர்க்கும் மாணுக்கர்க்கு மிலக் கணம் பெறப்பட்டன வல்ல தீநூற்கின்ன னென்னுஞ்சிறப்பு வகையான்மும் பெறப்படாமையின் இஃதீனயித் காட்டப்படும். இதுகாட்டாக்காத் சிற்றறிவோர் பெருநூலும் பேரறிவோர் சிறுநூலும் முத்தமிழ்மொருநூற் குரியா றோனையிரண் டநூலும் அந்நூல்பொரு ளிய்யம் னிடென் னுநாண்டனு லொன்றற் குரியா றோனே முன்னுநூலும் கேட்பான்புகுதிடர்ப்பட்டி மயங்குப வாகலி னிடெனா ருதலையாற் காட்டல்வேண்டிமென்பது. இதுபற்றி யண் றென்பொதுவெனவுஞ் சிறப்பெனவும் பாயிர மிருபகுதிப்பட்ட துஉமென்க. இஃசுருத்தியாத வுரையாசிரியரை யுள்ளிட்டோ ரெல்லோ ரு நூலரங்கத்துவகைக்காத்துக்கேட்டானாக்கேட்போ ரென்றுத் தொகுத்தீநூலுதலிய உழியின் வகையினை யாப்பெண் னுங்குமிது. ஆக்கியோன்பெயர் னுதலியபொரு ளென்பன போல இவ்ந்தக லத்தாற் கூறாது கேட்போரென வெதிர்காலத் தாற் கூறியதேயஃதுநாய்மைக்குச் சார்ன்றமாகலானுங் காலங் களத்துடங்குதலின் வேறுகறவேண்டாமையானும் ஆக்கியோ ன்பெயர் முதலியனபொல நூல்வழங்குங் காலத்து நிகழ்வதன் றுகலின் அவற்றோடொருங்குவதெண்ணல்பொருந்தாமையா னுங் கேட்டிருரியவதுகாரிகளாவையொருநூ லையாகவுணர்த்தல்

வேண்டு மாகலாணந் தொகுத்தன் முதலியன வழிபு எடங்குதலா னு மியபுமொருதலையா னுணர்ந்தற்பாலநாகலாணம் யாங்கு நியதே வடநூலார்க்கு முடன்பாடாகலாணம் அவருரை போலியுரையென்க. வழியின் வகையாகிய நாகலையாட்கினுட் தொகைவிரியாப்பெனவொன்று போத்ததன்நித் தொகை வகை விரியென்பி போத்தலையாலோவெனின், நயிதின்ற வகை பின்னி ன்ற விரியை நோக்கிற் றொகையாகவு முன்னின்ற தொகையை நோக்கின் விரியாகவுமடங்குதலி னினுதொகைவிரியாப்பென்ற தன்பாற்படுமென்க. எனவேதொகைவிரியென விரண்டாய் வரி னு மரத்தினது பரையினின்றுங் கவங்கோடு கொப்புலனார்பல வா யொன்றோ மொன்று தொடர்பட்டெழுத்து நிற்கல் போற் றொகையினின்று மொன்றோமொன்று தொடர்பட்டபகுக்கப் பட்டப் பலவாட்வரினுந் தொகைவிரியாப்பேயாமென்க. இப்பா யிரமொருநூற்குறித்தாகலிற் கிறப்புப்பாயிரமாமென்க.

கிறப்புப்பாயிரம் முத்திற்று.

—1950—

தன்னாலுட் கருத்துலகோ ரதியவுரை செய்கவென நரேந்திரசிங் கந்,தென்னாற்றுமலைமருதப் பன்முகலப் பொருள்விளக்கச் செய்தான்பாரி, லெந்நூற்குமெழுத்தொக்சொற் பொருளாகிய கர நமச்சி வாயனென்னும், பன்னாற்செந் தமிழ்ப்புலவன் கைவகி கா மணிநெல்லைப் பதியினுனே. *

அகத்தியந்தொல் காப்பியமே முதலியமுன்னூல்கள்பல வாய்ந் துமுப்பால், பகுத்ததிரு வள்ளுவரோ முதன்னான நூல்களெல்லா ம்பகல்செய்வான்போ, விகத்தினுரை செய்வலகங் கரநமச்சி வா யுனெனு மிபற்றேபர்பெற்ற, தகைட்டலங் எனன்னுங்க் குறாவ குத்த தொருவியப்போ தமிழ்வல்லோரே. *

முன்னாற்கு மலையமுனி தன்னாற்கும் புலியிடத்து முதியோராற் சொ, லெந்நூற்குத தமிழ்க்கடவு விரிபிபற்று நூற்குத் வகை யிதனாகட்டி,தன்னாற்கு விரித்தனாசெய் தான்கரந் தத்தா வு நடாத்துங்கீர்த்தித்,தென்னாற்று மலைமருதப் பன்சொலக்கங் கரநமச்சி வாயனெனே. *

இம்முன்று முரைப்பாயிரம்.

பொதுப்பாயிரம்.

(ச) முகவுரைபதிக மணிநீதுரை நூன்முகம்-புறவுரை
தந்ததுரை புனைநீதுரைபாயிரம். *

(எ-ன்.) பாயிரத்திற்கு வருவங் காரணக் குறிகளுணர்ந்து. (இ-ன்.) பாயிரத்தினிலக்கணங்களை முன்னுணர்ந்தல்லது நூல்களைச் செய்தன மவற்றை யிதனுமேற்றனு முடியாமை கருதி முன்னுரைத்தலின் முகவுரையென்றும் “பதிகக்கிளவி பல்வகைப் பொருளைத்-தொகுதியாகச் சொல்லுதலுனே.” என்பவாகலின் மேல் வகுக்குமென்றுபொதுவும் பதினொரு சிறப்புமாகிய பல்வகைப் பொருளையுந் தொகுத்துச்சொல்லுதலிற் பதிகமென்றும் நூலினதுபெருமை முதலிடவிளங்க வணிநீதுரைத்தலின் அணிநீதுரையென்றும் முகவுரையென்றற்போல நூன்முகமென்றும் நூலுதலியபொருளல்லனவற்றை யுரைத்தலிற் புறவுரை யென்றும் நூற்குள்ள நூதலிய பொருளல்லன வற்றை அதற்குத் தந்ததுரைத்தலிற் தந்ததுரையென்றும் அணிநீதுரை யென்றற்போலப் புனைநீதுரையென்றும் பாயிரத்திற்குப் பெயராம். எ-று. இஃது பாயிரமென்பதுவரலாறு. பாயிரங்கூறப்புகுந்தார் நிகண்டு போல வதன்பெயர் விகற்பங்களைக் கூறியதென்னெயெனின், இப்பாயிரம்பதிகமாகிய புறவுரையாய்த் தந்ததுரைக்கப்படுவதேனு நூற்கிலந்தியமையாத வணியாட்புன்னுரைக்கப்படுவதென்ப துக்காரணத்தினால் விளங்குதலினன்க. (ச)

(உ) பாயிரம்பொதுச்சிறப் பெனவிருபாற்றே. *

(எ-ன்.)மேற்பாயிரமென்றனைவகுத்துணர்ந்து. (பதவுரை.) பாயிரம் - பாயிரமானது, பொது - பொதுப்பாயிரமும், சிறப்பு-சிறப்புப்பாயிரமும், எனவிருபாற்று - எனவிருண்டிரிபினை யுடைத்தாகும். எ-று. ஏகாரம்-நற்றசை.

(பொழிப்புரை.) மேற்பாயிர மென்றது- பொதுப்பாயிரமுஞ் சிறப்புப்பாயிரமுமென விருவகையினை யுடைத்தது. எ-று. (உ)

(ங) நூலேதுவல்லோ இவனுந்திறனே - கொள்வோன்கோடத் கூற்றாலுத்த-மெல்லாநூற்கு மிவைபொதுப்பாயிரம். *

(எ-ன்.) இருவகைப்பாயிரத்துப் பொதுப்பாயிரத்தை விரித்ததுணர்ந்து. (ப-ரை.) நூற்(திறன்) - நூலினதுவரலாறும், துவல்லவோன்திறன்)- பாடஞ்சொல்லும் ஓசிரியனதுவரலாறும், நூலுந்திறன்-பாடஞ்சொல்லுதலினதுவரலாறும், கொள்வோன்(திறன்)-பாடங்கேட்டு மாண்புகளதுவரலாறும், கோடந்கற்று-பாடங்கேட்கையினதுவரலாறும், எல்லாநூற்கும் - எல்லாநூலுக்கும்,

ஆம்-ஆகும் ஆதலால், இவை - இவ்வவற்றுவரலாற்றையும்விளங்க
காட்டிவது, பொதுப்பாபிரம் - பொதுப்பாபிரமாகும். எ-று.
(பொ-நா.) நூலினதுவரலாற்றும் ஆகிரியனதுவரலாற்றும் அவ்வா
கிரியனானுலமாணக்கத்திற் சொல்லுதலின் வரலாற்றும் மாணக்கன
துவரலாற்றும் அவன்கேட்டலின் வரலாறுமென்னு மென்ற மெல்
லாநூற்குமாமாதலி னிவ்வவற்றுவரலாற்றையும் விளங்க வுணர்நீ
துவது பொதுப்பாபிரம். எ-று. இஃது நன்குநென்றது வ
ரலாற்றையாதலி னதனை யேனையவற்றுள்ளும் பிரித்துணர்த்தாம்.
ஆமென்பதனை யெல்லாநூற்கு மாமெனக்கூட்டிக. “நன்கொன்ற
ன்மை யிதலிபற்றை - கொள்வொன்றன்மை தோடன்மரபென -
விரிவாக வுடன்ப பொதுவின்னென்கையே.” என்றபாரு முள்ராலோ
வெனின, பாபிரங்குறுதனுல்கட்குநிப்பிறவற்றிற்குநீ அங்ங
னமாதலினுல்களின் வரலாற்றென்றுமேகூறவேணும்அதனோடா
கிரியன்வரலாறுமுதலிய நான்கினையு முடன்கூறுதல்வரலாற்றுமு
றைமையின்வாராதாரி நூல்களைக்கற்பிக்கவுட்கற்கவுட்புகி. “பொ
ய்ப்பிறமொன்றே புனைபுணங்கையறியாப்-பேதைவினைமேற் கொ
ளின்.” என்றவாறேயாய் நூல்களருமையும் பெருமையுங் கெட்டு
ப்பயன்படாவாமென்பது கருதியென்க. அங்ஙனமாயி னான்மு
கத்துரைக்கப்படும் பாபிரவுறுப்பினு னுலக்கூறுவது பொருந்
தாதென்னிஸ் இவ்விலக்கணத்தானமைபவன் ஆகிரியனென்ற
போல இவ்விலக்கணத்தானமைவது நூலென்றதனறிப் பாபிர
ந்து னுலக்கூறிய தன்றாமாடலின் ஆகிரியர் தொல்காப்பியர் நூ
லினியல்பை ஒத்துறுப்பாகிய மரபியலுட்கூறினற்போல இவ்
வாகிரியர் பாபிரவுறுப்பினுட்கூறினரென்க. (10)

(ச) நூலினியல்பே நுவலினுரிரு-பாபிரந்தோற்றி மும்
மையினென்றாய் - நூற்பொருட்பயத்தோ டெழுமதந்தழுவி-
மையிருத்தமு மகற்றியம்மாட்சியோ - டெண்ணுன் குத்தியி
னோத்துப்படல- மென்னுமுறுப்பினிற் சூத்திரங்காண்டுகை- வி
ருத்தியாகும் விகற்பநடைபெறுமே. *

(எ-ன்.)மேற்கூறிவைத்தது னூலினதுவரலாறுணர்-ந்று. (ப
-நா.) நூலினியல்பு - நூலினதுவரலாற்றை, நுவலின்- சொன்னா
ல், ஓரிருபாபிரந்தோற்றி - பொதுவுஞ்சிறப்புமாகிய விருவகைப்
பாபிரத்தையுமுன்னுடைத்தாகி, மும்மையினென்றாய் - முதலா
ன்முதலாகியமுன்றனுள் ஒன்றாகி, நூற்பொருட்பயத்தோடு-அ
றமுதலாகிய நான்குபொருட்பயயோசனத்துடனே, எழுமதந்த
ழுவி - உடன்படன்முதலாகிய எழுவகைமதத்தையுந்தழுவி, ஐயி
ருருத்தமுமகற்றி - குன்றக்கூறன்முதலாகிய பத்துகூற்றத்தையு

மொழித்து, அம்மாட்சியோடு - சுருங்கச் சொல்லன் முதலாகியப்
 தீதமகுடனே, எண்ணெஞ்சுத்தியின் - முதலிப்புருதன் முதலாகிய
 முப்பத்திரண்டு உத்தியைக்கொண்டு, ஒத்துப்படலமென்னு மு
 றுப்பினில் - இயல் அதிகாரமென்னும் அவயவங் கருடனே, சூத்
 திரம் - சூத்திரமும், காண்டகை - காண்டகையுடையும், விருத்தி-
 விருத்தியுடையும், ஆகும் - ஆகின்ற, விகற்பநடை - பதின்மூன்
 று வேறுபாட்டி நடைபையும், பெறும் - பெற்றுவரும். எ-று.
 (பொ-ரை.) மேற்கூறியவைந்தன னூலினதுவரலாற்றைச் சொ
 ல்லினிருவகைப் பாயிரத்தையு முன்னுடைத்தாதன் முதலாக இங்
 கனம் விகற்பித்த பதின்மூன்று விகற்ப நடைகளைப் பெற்றுவரு
 ம். எ-று. (ச)

(இ) முதல்வழிசார்பென நூன்மூன்றாகும். *

(எ-ன்.) நூலினதுவரலாற்றைத் தொகுத்துக்கூறினார் அவற்று
 ளோரிருபாயிரத்திற்கு வகைபோந்து கிடந்தமையி னதனையொ
 ப்தித்தேனையவற்றை வகுத்துக்கூறுவான் றொடங்கி மும்மையிற்
 னொருப பற்றனை வகுத்துணர்ந்து. (ப-ரை.) முதல் - முதலால்,
 வழி - வழிநூல், சார்பு - சார்புநூல், என - என்று, நூல் - நூலா
 னது, மூன்றாகும் - மூன்றுபிரிவையுடைத்தாகும். எ-று. (பொ-ரை.)
 முதலால் வழிநூல் சார்புநூலென மூன்றுகூற்றதானால். எ-று.

(சு) அவற்றுள், வினையினிங்கி விளங்கியவறிவின - முனைவன்
 கண்டது முதலாலாகும். *

(எ-ன்.) நூன்மூன்றனுண் முதலாலாமாறுணர்ந்து. (ப-ரை.)
 வினையினிங்கி - வினையினி னுந்நங்கி, விளங்கிய - பிரகாசித்த, அ
 றிவின - அறிவியையுடைய, முனைவன் - கடவுள், கண்டது - உயி
 ர்களுக்கு ஆதிகாலத்திலே செய்தது, முதலாலாகும் - முதலாலா
 கும். எ-று (பொ-ரை.) வினையினி க்கிவிளக்கப்படும் அறிவினையு
 டையவியிர்கட்டு வினையினிங்கிவிளங்கியவறிவினையுடையமுதல்வ
 றுதிக்கண்ணேசெய்ததிற்பாதுமுதலாலாம். எ-று. (சு)

(எ) முன்னோர்நூலிச் முடிபொருங்கொத்துப் - பின்னோன்
 வேண்டும் விகற்பங்கூறி - வழிபாடாபிணது வழிநூலாகும். *

(எ-ன்.) வழிநூலாமாறுணர்ந்து. (ப-ரை) முன்னோர் - கடவு
 ளும் அவனருள்வழிப்பட்டுடொருஞ்செய்த, நூலின் - நூல்களினு
 டைய, முடிபு - பொருண்முடிபுகள், ஒருங்கு - முழுவதையும்,
 ஒத்து - நிகர்த்து, பின்னோன் - வழிநூல்செய்வோன், வேண்டும் -
 முடிபுநூலிருக்கவுந் தான்வழிநூல்வேறேசெய்தற்குக் காரணமாக
 வேண்டிய, விகற்பம் - வேறுபாடுகளையும், கூறி - உடன்கொல்லி,
 அழிபா - அழிபாமலுலகத்திலே நிலைபெற்றுவளங்காநின்ற, மர
 பினது - குணத்தையுடையது, வழிநூலாகும் - வழிநூலாகும். எ-று.

(பொ-நா)தொல்லாசிரியர் நூல்களின் பொருண்முடிபு முழுவது மொத்து வழிநூல்செய்வோன் முதனூலுளதாகவுந் தான்வழி நூல்செய்தற்குக் காரணமாகவேண்டிய விகற்பங்களைப் புழுதன் கூறியவ் விகற்பங்க ளுணர்வுடையோர்பலர்க்கு மொப்பமுடிந்த மையினழியா துலகத்துதின்று நிலவுமரபினைபுடையதுவழிநூலாம். எ-று. இஃது முன்னேன்வேண்டும் விகற்பங்கூறலாவது பழையனகழிதலும் புதியனபுளுதலும் வருவல் வென்றவற்றை யிறந்த அனிலக்கலெதிர துபோற்றலென்னுமுத்திகளான் விலக்கியும்போற்றியுங் கூறுதல்முதலியன. முன்வன் கண்டதுமுதனூலாகுமென பொருமையாற்குறிது ரீண்டுமுன்னோர் நூலெனப்பன்மையாற்குறிய திறைவனூலுபு மவனருள்வழிப்பட்டுத் தத்தமரபின் வருக்குரவர்பலர் நூலுயர் தழீஇக்கோடற்கென்க. எனவேமுதனூன்மாத்திரையாய்நிற்ப திறைவனூலும் வழிநூன் மாத்திரையாய்நிற்பதுதிநூலுமன்றியிடைநிற்கு நூல்களெல்லாமொருவற்கு மைந்தலுயினுன் மற்றொருவற் சூதீ தந்தையாயினுற்போல முதனூலாயும் வழிநூலாயு நற்குமென்பதுபெற்றும். (எ)

(அ) இருவர் நூற்கு மொருசிறைதொடங்கித் - திரிபுவேறுடையது புடைநூலாகும். *

(எ-ன்.) சார்புநூலாமாறுணர்ந்து. (ப-நா.) இருவர்நூற்கு ம்-முதனூல் வழிநூல் என்னுமிருவகைநூல்களுக்கும், ஒருசிறை-ஒருபுடை, தொடங்கி-பொருண்முடிபொத்து, வேறு-மற்றவைகளெல்லாம், திரிபு- ஒவ்வாமைபய, உடையது - உடைத்தாகியது, புடைநூலாகும் - சார்புநூலாகும். எ-று. (பொ-நா.) முதனூல் வழிநூலென்னு மிருவிறத்து நூல்கட்கும்பொருண்முடி பொருபுடை பொத்தொழிந்தன வெல்லாமொவ்வாமைபயபுடையது சார்புநூலாம். எ-று. இஃது எனவே முதனூற்குவழி நூலுஞ்சார்புநூலு மொருவற்கு மைந்தனு மருமானும்போலுமென்க. ஒரு நூறனக்கு வழிநூலைநோக்கின் முதனூலாகவு முதனூலைநோக்கின் வழிநூலாகவும் அயனூலைநோக்கிற் சார்புநூலாகவு நிற்குமாயினு மிம்முத்திறத்தினு ளொருத்திறத்தின்கண் மற்றொருத்திறமின்மையின் மும்மையினென்றாயன்றார். (அ)

(க) முன்னோர்மொழிபொருளே யன்றியவர்க்கொழியும், பொன்னேபோற் போற்றுவமென்பதற்கு- முன்னோரின்- வேறுநூல் செய்துமெனு மேற்கோளி லென்பதற்குங் - கூறுபழஞ்சூத்திரத்தின்காள். *

(எ-ன்.) வழிநூற்குஞ் சார்புநூற்கு மெய்தியதன்மேற்சிறப்பு விதியுணர்ந்து. முன்னோர்நூலின் பொருண்முடிபு முழுவது மொப்பவு மொருபுடையொப்பவுங் கூறுவதன்றியு மற்றுந்குத்

திரட்சிவாயு மொகோவழியெய்தித் தூக் கூறுகவென்றலிங். (ப-ணா.) முன்மேலார் - முன்னோலார், மொழி-சொன்ன, பொருளையென்றி-
 பொருளாயாத் திரமல்லாமல், அவர்- அவரது, மொழியும்-சொல்
 லையும், பொன்னேபோல் - பொன்னேபோலவே, போற்றுவ
 மென்பதற்கும் - காப்பாற்றிக்கொள்வோமென்பதற்கு அடையா
 ளமாகவும், முன்மேலரின் - முன்னோர்நூலையே சொல்லாமல் அந்
 நூலினின்றுத், வேறுநூல்- வழிநூல் சார்புநூல்களை, செய்துமெ
 னும் - செட்டோமாயினும், மேற்கோள்- ஆசிரியவசனமானது; இ
 ல்லென்பதற்கும் - இத்தனாவினிடத்திலையென்று சொல்லுங்குந்
 த்மொழித்தற்காகவும், பழஞ்சூத்திரத்தின்கோள் - முன்னோர்சொ
 ல்லியபொருளையல்லாமலும் அவர்கூத்திரத்தையும், கூறு- ஒரோ
 விடத்திலேசொல்லு. எ.று. (பொ-ணா.) முன்மேலார் மொழிந்த
 பொருளையென்றியவரீமொழியினையும் பொன்போலப்போற்றிக்
 கொள்வமென்பதற் கிலைச்சினையாகவு முன்னோர்நூல்மேகூறு த
 ந்நூலினின்றுத் வழிநூல்சார்புநூல் செட்டோமாயினு மாசிரிய
 வசனங்களை பொருடொழி யெய்தித் தூக்கூறுதல் வழிநூற்குஞ்சார்
 புநூற்குமிடக்கணமாதலினிந் நூலகத்தாசிரியவசன மில்லையென
 க்குந் தூக்கூறுவ ராதலின்க்குந் த்மொழித்தற்காகவும் பழஞ்சூத்திரத்
 தின்கோள்க்கூறு. எ.று. இஃ ஆசிரியவசன மென்னுமேற்கோளெ
 னினும் பழஞ்சூத்திரத்தின்கோளென்னுமொக்கும். முன்போற்று
 ள்ஞ்செய்துமெனவுட்பாட்டிந் தன்மைப்பண்மைமுற்றாகவும்பி
 ன்னார்க்குமெனமுன்னிலையேவலொருமையாகவுட்குறினமையின்
 வழிநூ லுஞ்சார்புநூ லுஞ்செட்டோர்பலர்குழி இயொருவர்க்கொ
 ருவர்கூறுங் கூற்றாகவிஞ்சூத்திரஞ் செய்யப்பட்டதென்க. (க)

(ய) அறப்பொருளிடப்பட்டு டடைதனாற்படனே. *

(ச-ண.) தாற்பொருட் பயனென்றதனை வகுத்தனார்-ற்று. (ப-
 ணா.) அறம் - தருமமும், பொருள் - அரித்தமும், இன்பம்-க.ம
 மும், வீட்டைதல் - மோட்சமடைதலும், நூல் - நூலிற்சொல்ல
 ப்பயிம், பயன் - பிரயோசனமாம். எ.று. (பொ-ணா.) அறமு
 ம்பொருளுமின்பமும் வீட்டைதலுமாகிய விந்நன்மும் நூறமு
 உட்ப்பிக்க பயனாம். எ.று. இஃ வீட்டென வளாகூறுது வீட்டை
 தலென்றார் வீட்டென்பதுபேரின்பமாகிய சாத்தியமாதலின். நா
 ன்குமென்னுஞ்செய்வெண்ணின் நெருக்கயோயி உட்கமை விகாரத்
 தாற்றோக்கன. (ஃ)

(103) எழுவகைமதமே யுடன்படின்மறுத்தல் - பிறரிடம்ம
 தமேற் கொண்கிறானே - தாஅனுட்டித் தனதுநிறுப்பே யிரு
 வர்மறுக்கோ ளொருதலைதுண்கே - பிறர்நூற்குற்றங் காட்டலே
 னைப் - பிறிதொழிபடாஅன் றன்மதங்கொளலே. *

(எ-ன்.) எழுவுகைமதமென்றதனைவகுத்துணர்ந்து. (ப-ண.) எழுவுகைமதம்-எழுவுகைமதமாவன, உடன்படல்-பிறர்மதத்திற்கு உடன்படலும், மறுத்தல்-பிறர்மதத்தைமறுத்தலும், பிறர்தம்மதமேற்கொண்கிலையு-பிறர்மதத்திற்கு உடன்பட்டிப்பின்பு மறுத்தலும், தாஅயுட்பித்தது-தாஅருபொருளை எடுத்ததாட்டி அதனைவருபிடந்தோறும் நிறுத்துதலும், இருவர் மாறுகொள்ளுதலை-இருவர் ஒன்றற்கொன்று விரோதமாகக்கொண்ட விரண்டனவர் ஒன்றறிதத்துணரிதலும், பிறர் நூற்குற்றங்காட்டல்-பிறர் நூல்களிலிருக்கின்ற குற்றத்தைக்காட்டுதலும், பிறிதொப்பபாஅன்றன்மதமாகாது - பிறர்மதத்திற்கு உடன்படாதுகித்தன்மதத்தையேகொள்ளுதலுமாம். எ-று. (பொ-ண.) மேலெழுவுகைமதமென்று சொல்லப்பட்டன இங்ஙனம்பிறர்மதத்தையுடன்படின் முலியவாகவித்தனவாம். எ-று. ~~ஈ~~ நூறமுலியமதங்கள் பலவாயினுந் தலைமைபற்றி மதமேழன்பது நூல்வழக்காமென்க. குற்றம்பத்து அழகுபத்து உத்தி முப்பத்திரண்டு என்பனவுமன்ன. இவ்வெழுவுகைமதங்கட்கும் உதாரணம்விளங்க இந்நூலுள்வந்துவிவந்துழிக்காட்டிதுமாங்காங்குணர்க. (108)

(109) குன்றக்கூறல் மிகைபடக்கூறல் - கூறியதுகூறல் மாறுகொளக்கூறல்-வழுஉச்சொற்புணரித்தன் மயங்கவைத்தல்-வெற்றெனத்தொழித்தன் மற்றொன்றுவிரித்தல்-சென்றுதேய்ந்திதுதனின்னுபயனின்மை - பென்றிவைகொளத் தெற்றாற்கே. *

(எ-ன்.) பத்துக்குற்றமென்றதனை வகுத்துணர்ந்து. (ப-ண.) குன்றக்கூறல் - குறித்தபொருளைக் காட்டிதற்குரியசொற்களிற்றுவையுபடச்சொல்லுதலும், மிகைபடக்கூறல் - அதிகப்பிடச்சொல்லுதலும், கூறியதுகூறல் - முன்சொன்ன ஒருபொருளையே பின்னுஞ்சொல்லுதலும், மாறுகொளக்கூறல் - முன்சொன்னபொருளோடு பின்சொல்லும்பொருள் விரோதங்கொள்ளச் சொல்லுதலும், வழுஉச்சொற்புணரித்தல் - குற்றமானசொற்களைச்சேர்த்தலும், மயங்கவைத்தல் - ஒன்றமற்றொன்றாக மயங்கவைத்தலும், வெற்றெனத்தொழித்தல் - பொருள்வெளிப்படையாகத் தேண்டிச்செய்திவித்தலும், மற்றொன்றுவிரித்தல் - சொல்லத்தொடங்கியதைவிடப் பிறொருபொருளைவிரித்தலும், சென்றுதேய்ந்திதுதல் - சொல்லின் முடிபும் பொருளின் முடிபும் முன்சிறப்பாகதடந்து வித்தனடயின்கே தேய்ந்துமுடிதலும், தின்றுபயனின்மை - சொற்களிருக்கும் ஒருபொருளை முடிவாமற் போதலும், என்றிவை - என்றுசொல்லட்டிவை, நூற்று - நூலுக்கு, னலாபகுற்றம் - பத்துக்குற்றங்களாகும். எ-று. (பொ-ண.) இந்

குப்பத்துக்குற்றங்களாவன குன்றக்கூறன் முதலிய விவைகளாம்.
எ-று. நூல்கள் இக்குற்றங்கள் சாராதுவருதல்காண்க. (யஉ)

(யக) சுருங்கச்சொல்லல் விளங்கவைத்த - னவின்னோர்க்கினி
மை நன்மொழிபுணர்த்த - லோசையுடைமை பாழமுடைத்தாத
ன் - முறையிலிவைப்பே யுலகமலையாமை - விழுமியதுபயத்த
ல் விளங்குதாரணத்த - தாருதனூலிற் கழுகெனும்பத்தே. *

(எ-ன்.) பத்தழகென்றதனை வகுத்துணர்-ற்று. (ப-ரை.) சுருங்
கச்சொல்லல் - சொல்லுகள் வீணாகவிரியாமற் சுருங்கிநிற்கச்சொல்
லுதலும், விளங்கவைத்தல்-பொருளைச்சந்தேகத்திற்கு இடமாகா
மல் விளங்கவைத்தலும், நவின்னோர்க்கினிமை - வாசித்தவருக்கு
இன்பத்தைத்தருதலும், நன்மொழிபுணர்த்தல் - நல்லசொற்களை
ச்சேர்த்தலும், ஓசையுடைமை - சந்தவிற்பமுடைத்தாதலும், ஆ
ழமுடைத்தாதல் - ஆழந்தகருத்தை யுடைத்தாதலும், முறையின்
வைப்பு - அநிகாரமுதலானவைகளைக் காரணகாரியமுறையாகவை
த்தலும், உலகமலையாமை - உயர்ந்தோர் வழக்கத்தோடு மாறுகொ
ள்ளாமையும், விழுமியதுபயத்தல் - சிறப்பாகியபொருளைத் தரு
தலும், விளங்குதாரணத்ததாகுதல் - விளங்கிய உதாரணத்தை யு
டையதாதலும், நூலிற்கு - நூலினுக்கு, அழகெனும் - அழகென்
றுசொல்லப்பரிம்பத்து-பத்தாம்.எ-று (பொ-ரை.) நூலிற்கழகெ
ன்றுசொல்லப்பரிம்பத்தாவனசுருங்கச்சொல்லன்முதலியவாம்.எ-
று. நூல்கள் இப்பத்தழகொயிங் கூடிவருதல்காண்க. (யக)

(யச) நுதலிப்புருத லோத்துமுறைவைப்பே - தொகுத்துச்
சட்டல் வகுத்துக்காட்டன் - முடித்துக்காட்டன் முடிவிடங்கூற-
சுனெடுத்தமொழிதல் பிறன்கோட்கூறல் - சொற்பொருள்விரி
த்த ரொடர்சொற்புணர்த்த - விரட்டிற்றொழித லேதுவின்மு
டித்த - லொப்பின்முடித்தன் மாட்டெறிந்தொடுக - விறந்தது
வினக்க லெதிரதுபோற்றன் - முன்மொழிந்துகோடல் பின்னது
நிறுத்தல் - விகற்பத்தின்முடித்தன் முடிந்ததுமுடித்த - லுரை
த்துமென்ற லுரைத்தாமென்ற - லொருதலைதுணித லெடுத்ததுக்
காட்ட - லெடுத்தமொழியி னெய்தவைத்த - லின்னதல்ல தினு
வெனமொழித - லெஞ்சியசொல்லி னெய்தக்கூறல் - பிறநூன்
முடிந்தது தானுடன்பயித - றன்குறிவழக்க மிகவெடுத்துரைத்
தல் - சொல்லின்முடிவி னப்பொருண்முடித்த - லொன்றினமு
டித்த றன்னினமுடித்த - லுய்த்துணர வைப்பென வுத்தியென்ன
ணன்கே. *

(எ-ன்.) முட்பத்திரண்டு உத்தியென்றதனை வகுத்துணர்-ற்று.
(ப-ரை.) நுதலிப்புருதல்-இதனைச்சொல்லுவேனென்று சொல்லிப்
புருதலும், ஒத்துமுறைவைப்பு - இயல்களைக் காரணகாரிய முறை

யால்வைத்தலும்- தொகுத்துச்சுட்டல்- பலவுந்தொகுத்துக்காட்டலும், வகுத்துக்காட்டல்- அப்படித்தொகுத்துக் காட்டியவைகளை வேறுவேறுவிரித்துக்காட்டுதலும், முடித்துக்காட்டல்- ஞானமே லோர் முடித்தவாறுமுடித்துக்காட்டுதலும், முடிவிடங்கூறல்- தான் சொல்லும் இலக்கணத்திற்கு இலக்கியந்தோன்று மிடத்தைச் சொல்லுதலும், தானெடுத்த மொழிதல்- தான் பண்டிய ருத்திரத்தை யெடுத்தச்சொல்லுதலும், பிறன்கோட்கூறல்-தன்னாலிற் பிறனதுகோட்பாட்டைச்சொல்லுதலும், சொற்பொருள் விரித்தல்- சொல்லினதுபொருள்விளங்குதற்கு உருபுமுதலானவைகளை விரித்துச் சொல்லுதலும், தொடர்ச்சொற்புணர்த்தல்-ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமுடைய சொல்லுகளைச் சேர்த்து வைத்தலும், இரட்டிற் மொழிதல்- ஒருவாக்கியத்தின் இரண்டிபொருள் படச் சொல்லுதலும், ஏதுவின் முடித்தல்- முன்காரணம் விருங்காததாகச்சொல்லப்பட்ட ஒன்றற்குப்பின்காரணம் விளங்கக் காட்டி முடிவு செய்தலும், ஒப்பின் முடித்தல்- ஒன்றற்குச் சொல்லப் பட்ட இலக்கணம் வேறொன்றற்கும்ஒத்துவருமாயின் அதற்கும்அதுவேஇலக்கணமாகமுடிவு செய்தலும்,மாட்டெறிந்தொழுகல்-ஒன்றற்குச்சொல்லப் பட்ட இலக்கணத்தைஅதனைப்பெறுதற்குரிய மந்திரனற்றற்குமாட்டிச்சொல்லி நடத்தலும், இறந்ததுவிடக்கல்- முற்காலத்துவழங்கிய இலக்கணங்களுள்ளே பிற்காலத்து வழங்காமற் போனதைநீக்குதலும், எதிரதுபாற்றல்- முற்காலத்து வழங்காமற் பிற்காலத்து வழங்கி வருகின்ற இலக்கணத்தைத் தழுவிக்கொள்ளுதலும், முன்மொழிந்துகோடல்- முன்னே ஒன்றனைச் சொல்லியபின் அதுனைவேண்டியிடந்தோறும் எடுத்துக்கொள்ளுதலும், பின்னதுநிறுத்தல்- ஒருபொருளுக்குக் கருவியாகமுன்வைத்தற்குரியதுஅங்கேவைத்தற்கு இடம்பெறாதாயின் அப்பொருளின் பின்னே அதனைவைத்தலும், விகற்பத்தின்முடித்தல்- விளங்குதற் பொருட்டிப்பலவேறுபாடுகளின் சிறப்புவாய்பாட்டான் முடித்தலும்,முடித்ததுமுடித்தல்-சிறப்புவாய்பாட்டான்முடிந்ததைப்பொதுவாய்பாட்டான்முடித்தலும்,உரைத்து மென்றல்- பின்னே சொல்லப் படுவதைமுன்னே ஒருநிமித்தத்தினாலே சொல்லவேண்டிய இதைப்பின்னே சொல்லுவோமென்பதுதோன்ற அங்கேசுருக்கச்சொல்லுதலும், உரைத்தா மென்றல்- முன்னே ஒரு நிமித்தத்தினாலே சொல்லப்பட்டதைப் பின்னேசொல்லவேண்டியவிடத்துஇதனைமுன்னேதானே சொல்லினோமென்பதுதோன்றச்சொல்லாதுவிடத்தலும், ஒருநிலைதுணிதல்- ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடாகக்கொண்டவிரண்யப்பட்டசத்துள் ஒருபட்சத்துணிதலும்,எடுத்ததுக்காட்டல்-தான் சொல்லும்இலக்கணத்திற்குத்தானே இலக்கியத்தை எடுத்ததுக்காட்டல்

முதலும், அந்நித்தமொழியினெய்தவைத்தல்-தான் சொல்லும் இலக்கணத்தையொழிந்துக்காட்டிய இலக்கியத்தில் இருக்கவைத்தலும், இன்னதல்ல நிதுவெனமொழிதல்-சந்தேகிக்க நின்ற விடத்து இப்படிப்பட்ட தல்லாதது இதுவெனச் சொல்லுதலும், எஞ்சிப் சொல்லி இனய்தக்கறல் - சொல்லாது விடப்பட்டவற்றிற்குஞ் சொல்லப்பட்டதனால் இலக்கணம்பொருந்தச்சொல்லுதலும், பிற நூல்முடிந்ததுதான்னுடன்பிதல் - பிற நூலிலேமுடிந்தமுடிபைத்தான் அடக்கெரித்தலும், தன்குறிவழக்கமிகவெய்திதுணாத்தல்- நூலுணமாகத்தான் குறித்து வழங்கும்வழக்கத்தையே பலவிடங்களிலுமெய்திதுச்சொல்லுதலும், சொல்லின்முடிவினப்பொருண்முடித்தல்- சொல்லின்முடிவிலே அதன்பொருளையுமுடித்தலும், ஒன்றினமுடித்தல்- ஒன்றைச் சொல்லுமிடத்தில் அதற்கு இனமாகிய மற்றொன்றையும் விரியாதிருக்கவேண்டி அதனுடன் முடித்தலும். தன்னின முடித்த வென்பதற்கும் - பொருளானுவே, உப்தி குணரவைப்பு- சிலசூத்திரவிதிசங்காக்கொண்டு ஆராய்ந்தறிய ஒருபொருளைவைத்தலும், எனவுத்தி- எனத்தந்திரவுத்திகள் எண்ணுஞ்- முப்பத்திரண்டாம். எ-று.(பொ-லா). முப்பத்திரண்டு உத்தியாவன நூதலிப்பகுதன் முதலியவாம். எ-று. இவற்றுள் ஒன்றின் முடித்தரன்னொழுதித்தலென்பதொருத்தி. உய்த்துணரவைப்பென்ப துணையுத்திக்கடையாக்கி யுய்த்துணரவைப்பெனு முத்திபெண்ணுன்கே யெனப்பாடமொழி யதனையிரண் பித்தியாக்கி னுமமையும். இவ்வுத்திபகு உதாரணம்விளங்க இந்நூலுள்வந்துழிவந்துழிச்சாட்டினு மாங்காங்குணரிக. மதத்தினுள்ளும் அழகினுள்ளும் வருவன வெவ்வேற உத்தியுள்ளுங்கூறிய தென்னையெனந் கொள்ளவகையான் மதமென்றுங் குறிப்புவகையான் அழகென்றும் இம்மதமழகு முதலியவெல்லாம் புத்திநுட்பத்தமையும்வகையானுத்தியென்றுங் கூறப்படுமென்க. அங்ஙனமாயின் மதமழகெல்லாவற்றையும் உத்தியின்பாற்படுத்துக்கூறுது சிலவற்றைக் கூறியதென்னையெனின் வரம்பின்றிவருமுத்தியுட் டலைமபற்றிக்கூறுமுப்பத்திரண்டின்வந்தனகூறியுரைன்க. (௨௪)

(௨௫) நூற்பொருள்வழக்கொடு வாய்ப்பக்காட்டி - யேற்புதியறிந்திதற் சிவ்வகையாமெனத் - தரும்வகைசெலுத்துத றந்திரவுத்தி.

*

(எ-ன்.) மேற்றொருத்தும் வருத்துங் கூறியவுத்திக் கிலக்கணமுணர்-ந்று(ப-லா.) நூல் - ஓரிலக்கணநூலா லறிவிக்கப்படுகின்ற, பொருள்- பொருளை, வழக்கொடு - உலகவழக்கொடு செடியுள்ளவழக்கொடும், வாய்ப்ப - பொருந்த, காட்டி- காண்பித்து, ஏற்புதி - ஏற்குமிடத்தை, அறிந்து மற்றொரிலக்கிய நூலிலுமறித்து,

இதற்கு-இவ்விடத்திற்கு, இவ்வகையாமென- இவ்வகையாகுமென் னுநீனைத்து, தரும்வகை- தக்கவகையாக, செலுத்துதல்- நடத்துவ து, தந்திரவுத்தி- தந்திரவுத்தியாம். எ-று. (பொ-ணா.) ஓரிலக்கண நூலானுணர்த்தப்படும் பொருளை நூல்வழக்கோமி முலகவழக் கோமும் பொருந்தவுணர்த்தி யப்பொருளைமற்றோரிலக்கிய நூற் கண்ணுமேற்குமிடமறித்திவ்விடத்திற்கும் தாமெனக்கருதித்தக்க வகையாகச்செலுத்துவது தந்திரவுத்தியாம். எ-று. தந்திரமெ ன்பது நூல். உத்தியானமைக்கும்பொருளை யுத்தி யென்றதாகு பெயர். (௮௮)

(௮௭)தேரினமணியை நிரல்படவைத்தாங்- கோரினப்பொருளை யொருவழியைப்ப- தோத்தெனமொழிப வுயர்மொழிப்புலவர்.*

(எ-ன்.) இருவகையுறுப்பினு ளோத்துறுப்பாமாறுணர்-ற்று. (ப-ணா.) தேரின- ஒருசாதியாயுள்ள, மணியை- மணிகளை, நிரல்ப ட- வரிசையாக, வைத்தாங்கு- பதித்ததுபோல, ஓரினம்- ஒருசாதி யாயுள்ள, பொருளை- பொருள்களை, ஒருவழி- ஒருவழிப்பட, வை ப்பது- சொல்லுவது, ஒத்தென-இயலுறுப்பென்று, மொழிப- சொல்லுவார், உயர்மொழி-உயிர்க்குறுதியைத்தருகின்ற உண்மை ச்சொல்லுகளையுடைய, புலவர்- வித்துவான்கள். எ-று. (பொ-ணா) ஒருசாதியாயுள்ளமணிகளை முறையே பதித்தாற்போல வொருசா தியாயுள்ள பொருள்களை பொருவழிப்படக் கூறுவ தோத்துறுப் பா மெனச்சொல்லுவ ருயிர்க்குறுதியுடைய மெய்மொழிகளை யுடையபுலவர். எ-று. தேர்தல் ஒன்றுபரிதல். இவ்வாறு வருத லிற்றுறுப்பினுட்காண்க. (௮௯)

(௮௭.) ஒருதெநியின் விவரவியபொருளாத் - பொதுமொழி தொடரி னதுபடலமாகும். *

(எ-ன்.) படலவுறுப்பாமாறுணர்-ற்று. (ப-ணா.) ஒருதெநியின் தி-ஒருவழிப்படாமல், விவரவியபொருளால்-கலந்தபொருள்களோ டெபொருந்தி, பொதுமொழி- பலபொருள்களைத் தரும் பொதுச் சொல்லுகள், தொடரின்-ஒரோவிடத்தன்றித் தொடர்ந்துவந்தால், அத்-அது, படலமாகும்- படலவுறுப்பாகும், எ-று. (பொ-ணா.) ஒருவழிப்படாது விராய பொருளோமி பொருந்திப் பலபொரு ளையுணர்த்தும் பொதுச் சொற்க ளொரோவழியன்றித் தொடர்ந் துவரி னதுபடலவுறுப்பாம். எ-று. படலவுறுப் பினையுடைய காப்பியங்களுட் பாட்டுடைத்தலைவனது சரிதையேயன்றி மலைகட லு முதலிய பலபொருட்டிறங்களுட் விவரி வருதலும் பலபொ ருடையுணர்த்தும் பொதுச்சொற்க ளொரோவழியன்றித் தொட ர்ந்துவருதலுட்காண்க. (௮௭)

(10அ)

தன்னால்விருத்தியுரை.

(10அ) சில்வகையெழுத்திற் பல்வகைப்பொருளைச் - செவ்வழியிற் செறித்தினிதுவிளக்கித் - திட்டமுட்பஞ் சிறந்தனகுத்திரம். *

(எ-ன்.) சூத்திரமாமாறுணர்-ற்று. (ப-ரை.) ஆடியின் - பெரியசரீரமுதலானவைகளின் சாயையைத் தனக்குள்ளே செவ்வையாகவடக்கி இனிதாகக்காட்டிகின்ற கண்ணாடியைப்போல, சில்வகையெழுத்தில் - சில்வகையெழுத்துகளாலாகியசொல்லுகளில், பல்வகைப்பொருளை - பலவகைப்பட்டபொருள்களை, செவ்வன் - செவ்வையாக, செறித்து - அடக்கி, இனிது - இனிதாக, விளக்கி - காட்டி, திட்டம் - பலபொருளினுடையதிண்மையும், நுட்பம் - அவற்றினுடையதுண்மையும், சிறந்தன - சிறந்துவருவன, சூத்திரம் - சூத்திரங்களாகும். எ-று. (பொ-ரை.) சிறியகண்ணாடியிற்பெரிய சரீரமுதலியவற்றின்சாயை செவ்வாகச் செறித்தினிதாகவிளங்கினற்போலச் செவ்வாகச் செறித்தினிதாகவிளங்க்சில்வகையெழுத்துகளானியன்ற யாப்பின்கட் பல்வகைப்பட்டபொருள்களைச் செவ்வாகச்செறித்தினிதாகவிளக்கி யப்பலபொருட்டினுண்மையுஞ்சிறந்துவருவன சூத்திரங்களாம். எ-று. திட்டங்குற்ற மின்மையினலைவற்றிறம். இவ்வாறுவருதல் இச்சூத்திரத்துள்ளுங்காண்க. (10அ)

(10க) ஆற்றொழுக்கரிமா நோக்கந்தவளைப் - பாய்த்துப்பருந்தின்வீழ் வன்னசூத்திரநிலை. *

(எ-ன்.) இதுவுமது. (ப-ரை.) ஆற்றொழுக்கு - நடுவில்விடாதுசெல்லுகின்ற ஆற்றுவெள்ளத்தினது செல்லுகையையும், அரிமாதோக்கம் - முன்னுட்பின்னும் பாரீக்கின்ற சிங்கத்தினது பாரீவையையும், தவளைப்பாய்த்து - நடுவேயிடம்விட்டுக்குதிக்கின்ற தவளையினது குதித்தலையும், பருந்தின்வீழ்வு - நெறிந்துரத்திலிருந்து ஒன்றை வெளவிப்போதற்கு வீழ்கின்ற பருந்தினது வீழ்ச்சியையும், அன்ன - போலும், சூத்திரம் - முன்னொன்ன சூத்திரங்கள், நிலை - ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்துநிற்குநிலைகள். எ-று. (பொ-ரை.) மேற்கூறிய சூத்திரங்களொன்றோடொன்றுதொடர்ந்து நிற்குநிலைக ளாற்றொழுக்குமுதலியநான்கினையும்போலும். எ-று. இவ்வாறுநிற்பல் இந்நூலுள்வந்துழிவந்துழிக்காட்டின மாங்காங்குணர்க. (10க)

(10உ) பிண்டந்தொகைவகை குறியேசெய்கை - கொண்டியல் புறனைடக் கூற்றனசூத்திரம். *

(எ-ன்.) இதுவுமது. (ப-ரை?) பிண்டம் - பலதிறப்பொருள்களுக்குப்பொதுவாகப்பிண்டமாகிச்சொல்லும்பிண்டசூத்திரமுடும், தொகை - அப்பலதிறப்பொருள்களையும் வேறுவேறுகத் தொ

குத்துச்சொல்லுந் தொகைச்சூத்திரமும், வகை - அத்தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டவைகளை வகுத்துச் சொல்லும் வகைச்சூத்திரமும், குறி - இவையுயிரி- இவைமெய்யெனவறியவருங் குறிச்சூத்திரமும், செய்கை - புணர்ச்சிவிதியறிந்து புணர்த்தலையும் முடிபுவிதியறிந்து முடித்தலையும் செய்யுஞ் செய்கைச்சூத்திரமும், கொண்டியல்புறனடை - இவைகளை அலைவறக்கொண்டி இவைகளின்புறத்து அடையாகவருகின்ற புறனடைச்சூத்திரமுமாகிய, கூற்றன் - ஆறுபிரிவை யுடையன, சூத்திரம் - சூத்திரங்கள். எ-று. (பொ-நா.) பிண்டமெனவுந் தொகையெனவும்வகையெனவுங்குறியெனவுஞ் செய்கையெனவும் இவற்றை யலைவறக்கொண்டிவற்றின் புறத்தடையாய்வரும் புறனடையெனவுங் கூறுங்கூற்றினை யுடையவா மேற்கூறிய சூத்திரங்கள். எ-று. இவற்றுட் பிண்டமாவன பன்னிருபாற்றதுவே யென்றற்றொடக்கத்துத் தொகை போலாது நன்கியம்புவனெழுத்தே யென்றற்றொடக்கத்துப் பொதுப்படவருவன. தொகையும்வகையும்புறனடையும் வந்துழிவந்துழிக்காட்டிது மாங்காங்குணரிக. விரி வகையின்பாற்படுதலிற் கூறாராயினார். குறியாவன இவையுயிரி ரிவையொற்றிவைபெயரிவைவினையென்றற்றொடக்கத் தறிதன்மாத்திரையாய்வருவன. குறியென்பதறிதலை புணர்த்தியமுதனிலைத் தொழிற்பெயர். செய்கையாவன பதமுன்விகுதியும் பதமுமுருபும் புணரும்புணர்ச்சிவிதியறிந்து அங்ஙன மறிதன்மாத்திரையாய்தில்லா தவ்வாறுவேண்டிழிப் புணர்த்தலைச்செய்தலும் பெயர்வினைமுதலியகொள்ளு முடிபுவிதியறிந்து அங்ஙன மறிதன்மாத்திரையாய்தில்லா தவ்வாறுவேண்டிழி முடித்தலைச் செய்தலுமுதலியன. இப்பிண்டமுதலியவாறு பெயரு மப்பொருளை புணர்த்துஞ் சூத்திரங்கட்கு ஆகுபெயராய்வந்தன. எல்லாச்சூத்திரங்களும் பிண்டந் தொகை வகைபுறனடையென்னு நான்கனுளடங்குமன்றே அங்ஙனமாகக் குறியினைபுஞ் செய்கையின்பும் வேறோடிய தெல்லா நூலுள்ளுஞ் சொல்லப்படுவன வறிவதுஞ் செய்வது மன்றி வேறின்றையிற் பிண்டமாக்கியுந் தொகுத்தும் வகுத்தும் புறத்தடை கொடுத்துங்கூறப்படுவன குறிபுஞ்செய்கையுமே யென்பது தோன்றற்கென்க. இங்ஙனங்கூறவே யெல்லா நூலுள்ளும் ஒருமெல்லாச் சூத்திரங்களுங் குறிச்சூத்திரஞ் செய்கைச் சூத்திரமென இரண்டாயடங்குமென்பது பெற்றும். இவ்வாறன்றிக் குறியென்பதற்குப் பெயர்களை புணர்த்துஞ் சூத்திரமென்றுஞ் செய்கையென்பதற்கெழுத்துப்புணர்ச்சியை புணர்த்துஞ் சூத்திரமென்றும் பொருள் கூறுவாருமுளர். அங்ஙனங்கூறி னேனையிலக்கணங்களைக்கூறுஞ் சூத்திரங்களையும் விதந்துகூறவேண்டி மலையின்மையானும்பெ

யரும் புணர்ச்சியும் இவ்வினக்கணநூற் கண் நிப் பொதுப்பாயிச
மா யெல்லா நூற்கும் பொருந்தாமையானு மது பொருளன் றெ
ன்க. (உய)

(உக) பாடங்கருத்தே சொல்வகைசொற்பொரு-டொருத்த
ரைபுதாரணம் வினாவிடைவிசேடம் - விரிவதிகாரந் துணிவுபய
ஞ்ஞ - டாகிரியவசனமென் றீரோமுனாயே. *

(எ-ன்.) மேற்காண்டிகையுரை விருத்தியுரை யென்ற
அவற்றை யுணர்ந்துவான் ரொடங்கி யுரையினது பொது வினக்
கணமுணர்-ற்று. (ப-ரை.) பாடம் - பாடமும், கருத்து - கருத்
தூனாயும், சொல்வகை - சொற்களை வகுத்துரைத்தலும், சொ
ற்பொருள்-பதப்பொருளும், தொகுத்துரை- தொகுத்துரைத்த
லும், உதாரணம் - உதாரணமும், வினா - வினாவும், விடை - உ
த்தரமும், விசேடம்-வேண்டியவைகளைத்தந்துரைத்தலும், விரிவு-
வேற்றுமைத்தொகை முதலானவைகளை விரித்துரைத்தலும், அ
திகாரம்-அதிகாரத்தோம்பொருந்தவுரைத்தலும், துணிவு-இதற்கு
இதுவேபொருளெனவுரைத்தலும், பயன் - பயனையுரைத்தலும்,
ஆசிரியவசனம் - ஆசிரியவசனங்காட்டுதலும், என்று- என்றுசொ
ல்லப்பட்ட, ஈரோழ- பதினான்றாவகையாலு முரைக்கப்படும், உ
ரை- நூலுக்கு உரை. எ-று. (பொ-ரை.) இப்பதினான்றாவகையா
னுரைக்கப்படுகின்றன. எ-று. * இவற்றுள் விசேடமாவது
குத்திரத்துட்பொருளன்றியாண்டைக்கு வேண்டியவன தந்துரை
த்தல். விரிவாவது வேற்றுமைமுதலிய தொக்குநின்றனவற்றை வி
ரிக்கவேண்டியுமிருந்ததுரைத்தல். அதிகாரமாவதெடுத்ததுக்கொண்ட
வதிகார மிதுவாதலி னிக்குத்திரத்ததிகாரித்த பொருளிதுவென
அவ்வதிகாரத்தோடு பொருந்தவுரைக்கவேண்டியுரைத்தல். துணி
வாவதையுறக்கிடந்துழி யிதற்கிதுவே பொருளெனவுரைத்தல். எ
னையபொருள்விளங்கிக்கிடந்தன. இப்பதினான்றாவகையுரை வ
ந்துழிவந்துழிக்காட்டுது மாங்காங்குணர்க. (உக)

(உஉ) கருத்துப்பதப்பொருள் காட்டுமூன்றினு - மவற்றொடு
வினாவிடை யாக்கலானுந் குத்திரத்துட்பொரு டோற்றுவகாண்
டிகை. *

(எ-ன்.) காண்டிகையுரையாமாறுணர்-ற்று. (ப-ரை.) கருத்து-க
ருத்துனாயும், பதப்பொருள் - பதவுரையும், காட்டு - உதாரணமும்,
மூன்றினும்- ஆகியமூன்றையுஞ்சொல்லுதலாலும், அவற்றொ
டு- அம்மூன்றனோடு, வினா - வினாவும், விடை- உத்தரமும், ஆசை
லானும்- ஆகிய விரண்டையுங்கூட்டிச் சொல்லுதலாலும், குத்திர
த்துடன்- குத்திரத்துவிரிநுக்கின்ற, பொருள் - பொருளை, மேற்ப
யுவ - காட்டுவன, காண்டிகை - காண்டிகையுரைகளாம். எ-று.

(பொ-நா.) மேற்கூறிய பதினாண்டினுட் கருத்துரையும் பதப் பொருளும் உதாரணமுமாகிய மூன்றனுய் முரைத்தலானும் அம்மூன்றனுய் வினாவிடையென்னு மிரண்டனையுங் கூட்டியுரைத்தலானுஞ் சூத்திரத்தீர்த்துப்பொருளை விளக்குவனகாண்டிகையுரைகளாம். எ-று. (உஉ)

(உக) சூத்திரத்தீர்த்துப்பொரு ளன்றியுமாண்டைக் - கின்றியமைபா தியாவையுட்கிளங்கத்- தன்னுரையானும் பிறநூலானு- மையமகலவைங் காண்டிகையுறுப்பொயி- மெய்யினை யெஞ்சா திசைப்பதுவிருத்தி. *

(எ-ன்.) விருத்தியுரையாமாறுணர்-ற்று (ப-நா.) சூத்திரத்துள் - சூத்திரத்தினுள், பொருளன்றியும் - பொருளையல்லாமலும், ஆண்டைக்கு-அவ்விடங்களுக்கு, கின்றியமைபாதியாவையும் - இல்லாது நிறைபாத வெல்லப்பொருள்களும், விளங்க - விளங்கும் படியாக, தன்னுரையானும் - தானுரைக்குமுரையாலும், பிறநூலானும் - ஆசிரியவசனங்களாலும், ஐங்காண்டிகையுறுப்பொயி- முன்சொன்ன காண்டிகையுரையின் அவயவமாகிய ஐந்தினாலும், ஐயமகல - சந்தேகத்தீர, மெய்யினை - மெய்ம்மைப்பொருளை, எஞ்சாத - குறையாமல், இசைப்பது - விரித்துரைப்பது, விருத்தி- விருத்தியுரையாகும். எ-று. (பொ-நா.) காண்டிகையுரைபோற் சூத்திரத்தீர்த்துப் பொருள் விளக்குதன் மாத்திரையினில்லாது அவ்விடங்கட் கின்றியமைபாத பொருள்கள் யாவையும்விளங்கத் தானுரைக்குமுரையானும் ஆசிரியவசனங்களானுமேற்கூறிய காண்டிகையுறுப்பைந்தனனும் ஐயந்தீரச் சுருங்காது மெய்ம்மைப்பொருளை விரித்துரைப்பது விருத்தியுரையாம். எ-று. * சூத்திரத்தீர்த்துப் பொருளன்றியுமென்றமைபான்மேற்கூறியபதினாண்டு உறுப்புங்கொண்டது விருத்தியுரை யென்பதுபெற்றும். (உக)

(உச) பஞ்சதன்சொல்லாப் பனுவலிழையாகச் - செஞ்சொற்புலவனைச் செயிழையா - வெஞ்சாத - கையேவாயாகக் கத்தோமதியாக - மையிலா நூன்முடியு மாறு. *

(எ-ன்.) நூலென்னுப்பெயர் வருமாறுணர்-ற்று. (ப-நா.) இதன்சொல்- இதனதுசொல், பஞ்சா- பஞ்சாகவும், பனுவல்-செய்யுள், இழையாக - இழையாகவும், செஞ்சொற்புலவன் - செவ்வையாகிய சொல்லுகளையறிந்தபுலவன், செயிழையா- நூற்கின்ற பெண்ணாகவும், எஞ்சாத- குறையாத, வாய் - வாய், கையாக- கையாகவும், மதி - துதிவு, சதிராக- சதிராகவும், மையிலா- சூற்றமில்லாத, நூல்- இந்நூலானது, முடியுமாறு - முடியும்வழி இதுவாகும். எ-று. (பொ-நா.) இந்த நூன்முடியுமாறு திதுவாதலினால்

லென்றது உவமையாகுபெயராம். எ-று.

(உச)

(உரு) உரத்தின்வளம்பெருக்கி யுள்ளியதீமைப் - புரத்தின்வள முருக்கிப் பொல்லா - மரத்தின்-கனக்கோட்டந்தீர்க்குநூ லஃதே போன்மாந்தர் - மனக்கோட்டந்தீர்க்குநூன் மாண்பு. *

(எ-ன்.) இதுவுமது. (ப-ணா.) புரத்தின்-உடம்பினுள்ளிருக்கின்ற, உரத்தின்வளம்- அறிவின்வளத்தை, பெருக்கி-வளர்வித்து, உள்வி ய- நீனக்கப்பட்ட, தீமைவளம்- அறியாமையின்வளத்தை, முருக் கி- கெடுத்து, பொல்லாமரத்தின் - பொல்லாதமரத்தினது, கனக் கோட்டம்- கனம்பொருந்தியகோணலை, நூல் - ஏற்றுநூலானது, தீர்க்கும்- நீக்கும், அஃதேபோல் - அதுபோலவே, நூல் - கல்வி நூலானது, மாந்தர் - மனிதரது, மனக்கோட்டம் - மனத்தினது கோணலை, தீர்க்கும்- நீக்கும், மாண்பு - அந்நூல்போலச் செப்ப ன்செய்யு மிம்மாட்சிமைவாலும் நூலென்றது உவமவாகுபெய ராம். எ-று. (பொ-ணா) அந்நூல்க்பாற் செப்பஞ் செய்தலானு நூலென்றது உவமையாகுபெயராம். எ-று. புரத்தின துரத்தி ன்வளம் பெருக்கியுள்ளியதீமை வளமுருக்கியெனக்கூட்டிக. புரம் -உடம்பு. உரம்-தெஞ்சு. பின்பு தீமைவளமென்றமையான் முன் புரல்வளமெனத்தந்துகை. நூல்வளம் - அறிவு. தீமைவளம்-அறியாமை.

(உரு)

(உசா) குலனருடெய்வங் கொள்கைமேன்மை - கலைபயிற்செளிவு கட்டுணாவன்மை-நிலமலைநிறைகோன் மலர்நிகர்மாட்சியு - முலகியலநிலையோ மியர்குணமினையவு - மமைபவனுலுரை யாசிரிய ன்னே.

*

(எ-ன்.) நிறுத்தமுறையானே ஆசிரியனதுவரலாறுணர்-ற்று. (ப-ணா.) குலன்-தன் லசாதியும், அருள்- கருணையும், தெய்வங்கொள்கை-கடவுள்வழிபாடும், மேன்மை - மேம்பாடும், கலைபயிற்செளிவு- நூல்களிலேபழகியதெளிவும், கட்டுரைவன்மை-தொகுத்துச்சொல் லுகின்ற உராவலிமையும், நிலமலைநிறைகோன்மலர்நிகர் - நிலத் தையும் மலையையுந் தூலக்கோலையும் மலரையும்நிகர்க்கின்ற, மாட் சியும் - குணங்களும், உலகியல் - உலகநடையை, அறிவு- அறியுமறிவும், உயர்குணம்- உயர்வாகியகுணங்கள், இனையவும்- இவைபோ ல்வனபிறவும், அமைபவன் - நிறைந்திருப்பவன், நூலுரையாசிரி யன்- நூல்கற்பிக்கும் ஆசிரியருவான். எ-று. (பொ-ணா.) இவ்வி யல்பினை யுடையார்தற்பிக்கும் ஆசிரியராவார். எ-று. (உசா)

(உஎ) தெரிவரும்பெருமையுந் திண்மையும்பொறையும்-பருவ முயற்சி யளவிற்பயத்தலு- மருவியநன்னில மாண்பாகும்மே. *

(எ-ன்.) மேற்கூறியவுவமையை விரித்துணர்-ற்று. (ப-ணா.) தெ ரிவரும்பெருமையும்- பிறராலறியப்படாத உருவத்தின் பெருமை

பும், திண்மமையும்-பெரியபாரஞ்செய்துதன்மேலேநெருங்கினவைகளாற்கலங்காதவலிமையும், பொறையும்-தன்னையறித்தமனிதர்தோன்றித்தலாதிபாகிய குற்றங்களைச்செய்யினும் பொறுக்கின்ற பொறுமையும், பருவமுயற்சி யளவிற்பயத்தலும்- பருவத்திலே உழவரிச்செய்கிற முயற்சியாளவிறகுத்தக அலருத்தப்பயனைத்தருதலும், நன்னிலம்- நல்லநிலத்தினிடத்து, மருவிய-பொருத்திய, மாண்பாகும் குணங்களாகும். எ-று. (பொ-நா) நிலத்தினது மாட்சிமையினதுவாதலினிஃது உவமையாயிற்று. எ-று. (உஎ)

(உஅ) அளக்கலாகா வளவுப்பொருளுந் - அளக்கலாகா நிலையுந் தோற்றமும்- வறப்பினும்வளந்தருட் உண்மையுமலைக்கே. *

(எ-ன்) இதுவுமது (ப-நா) அளக்கலாகாவளவும்-அளவுசெய்யப்படாததன்வடிவத்தினளவும், அளக்கலாகாப் பொருளும்- அளவுசெய்யப்படாதபலவகைப்பொருளும், அளக்கலாகாநிலையுந்-எப்படிப்பட்டவலிமையுடையவராலும் அசைக்கப்படாத உருவத்தினிலையுந், தோற்றமும்-நெய்நீர்நூரத்திலுள்ளாராலுங் காணப்பறிய உயர்ச்சியும், வறப்பினும்வளந்தரும்வண்மையும் - மழைபெய்யாமல் வறத்தாலுத்திலுந் தன்னையேச்சுநீந்த உயிரிகளுக்குக் குளிர்ச்சியைக்கொடுக்கிற கொடையும், மலைக்கு- மலைக்குள்ள குணங்களாகும். எ-று. (பொ-நா.) மலையினது மாட்சிமையினதுவாதலினிஃது உவமையாயிற்று. எ-று. (உஅ)

(உக) ஐயந்தீரப் பொருளையுணர்ந்தது - மெய்தீரநிதினையு மித்திறை கோற்கே. *

(எ-ன்) இதுவுமது (ப-நா) ஐயந்தீரப் பொருளையுணர்ந்ததும்-சந்தேகந்தீரநிறுக்கப்பட்டபண்டத்தினளவைக்காட்டலும், மெய்தீரநிதியையும்- உண்மைபெறத்தான் இரண்டு தடவிகளுக்கு நடுவேநிற்கையும், நிறைகோற்கு- தராசுகோலின்கண், மிதம்-குணங்களாகமிகும். எ-று. (பொ-நா) நிறைகோலினது மாட்சிமையினதுவாதலினிஃது உவமையாயிற்று. எ-று. (உக)

(கஉ) மங்கலமாகி யின்றியமைபா - தியாவருமகிழ்ந்து மேற் கொளமெய்திப்-பொழுதின்குமலர் வுடையதுபுலே. *

(எ-ன்) இதுவுமது (ப-நா) மங்கலமாகி - சுபச்செய்கைக்குரியதாகி, இன்றியமைபாது - யாதொருசெயலும் அங்கீகரிக்கத்தானிலலானமுடியாததாக, யாவருமகிழ்ந்துமேற்கொள் - கண்டோர் யாவருங்கிழந்துமேலாகத்தன்னைச் சூழக்கொள்ள, மொகி - மொல்லியகுணமுடையதாகி, பொழுதின்குமலர்வுடையது - மலர்தற்குரிய காலத்திலேமுகம் விரிதலையுடையது, பூ- பூவாகும். எ-று. (பொ-நா) மலரின்மையினது மாட்சிமையினதுவாதலினிஃது உவமையாயிற்று. எ-று. இவ்வவமைகளினது மாட்சிமையோலப் பொரு

ளிளது மட்டிலெய்யும் விரித்துணர்த்துகொள்க. (௧௮)

(௧௯). மொழி குணமின்மையு மிழி குணவியல்பு - மழுக்காறவா
வஞ்ச மச்சமாடலுங்-கழற்குடமடற்பனை பருத்திக்குண்டுகை-மு
டத்தெங்கொப்பென முரண்கொள்கிற்தையு-முடையோரிரா சி
ரியராளுதலை. *

(௭-ன்) ஆசிரியராகாரிவொனவுணர்-ற்று. (ப-ரை) மொழி கு
ணமின்மையும்- பாடஞ்சொல் லுங் குணமில்லாமையையும், இழி
குணவியல்பும்- இழி குணமாகிய சபாவச்சையும், அழுக்காறு- பிற
குத்தாருக்கல்லியைக்குறித்துக்கொள்ளும் பொருளமையையும், அ
வா - பொருளின்மேலுக்கமாகவைக்கும்மாசையையும், வஞ்சம்- மெ
ய்ப்பொருளைமறைத்துப் பொய்ப்பொருளைக்காட்டி வஞ்சித்தலை
யும், அச்சமாடலும்- கேட்போர்க்கு அச்சமுண்டாகப் பேசுதலை
யும், கழற்குடமடற்பனை பருத்திக்குண்டுகை முடத்தெங்கு -
கழற்குடமும் மடற்பனையும் பருத்திக்குண்டுகையும் முடத்
தெங்கும் ஆகியநான்கினையும், ஒப்பென- ஒப்பென்றுசொல்ல,
முரண்கொள்கிற்தையும்- மாறுபாடுகொண்டகருத்தையும், உடை
யோர்- தம்மிடத்திலுடையவர், ஆசிரியராளுதல்-கற்பிக்குமாகிரிய
ராளுதல், இலர்-இலராவர். ௭-று. (பொ-ரை) இக்குற்றங்களைமுடை
யோர் கற்பிக்கும் ஆசிரியராகார். ௭-று. (௧௯)

(௧௨) பெய்தமுறையன்றிப் பிறழவுடன்றருள் - செய்திகழற்
பெய் குடத்தின்கீழே. *

(௭-ன்) மேற்கூறிய வுபயமையவிரித்துணர்-ற்று. (ப-ரை)
பெய்தமுறையன்றி - தன்னுள்ளேபோட்டமுறையினுல்லாமல்,
பிறழ்-முன்போடப்பட்டவையும் பின்போடப்பட்டவையும் அ
ம்முறைபிறழ்ந்துபோக, உடன்றரும்- விரிவினிலே தன்னுள்ளே
கொண்ட கழற்காய்களைக் கொடுக்கின்ற, செய்தி - செய்கையான
து, கழற்பெய்குடத்தின்கீழ்- கழற்காப்போட்ட குடத்தினது கு
த்தறமாம், ௭-று. (பொ-ரை) கழற்பெய்தகுடத்தின் குற்றமினுவா
தலினின்று உபமையாயிற்று. ௭-று. (௧௨)

(௧௩) தானேதரக்கொள் னன்றித்தன்பான் - மேவிக்கொள்க்
கொடா விடத்ததுமடற்பனை. *

(௭-ன்) இதுவுமது (ப-ரை) தானேதர - தானேதன்னிடத்து
ள்ளிடமுடக்கொன்றர, கொளினன்றி- கொண்டாழ்கொள்ளல் மைய
ல்லாமல், தன்பான்-மேவிக்கொள் ஒருவர்தன்னிடத்து நெருங்கிவ
ந்துபறித்துக்கொள்ள, கொடாவிடத்தது - அட்டமுங்களைக் கொ
டாவிடதலையுடையது, மடற்பனை-தலைமடிவரு நூதுமடல்விளி
ந்தபனை, ௭-று. (பொ-ரை) மடற்பனையின்குற்ற மினுவாதலி
னின்று உபமையாயிற்று. ௭-று. (௧௩)

(கசு) அரிதிற்பெயக்கொண் டப்பொருடான்பிறர்க் - கெளிதி
வில்லது பருத்திக்குண்டுகை. *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ணா) அரிதிற்பெயக்கொண்டு பஞ்சை
க்கொண்டபோதும் வருத்தத்தோடுசிறிதுசிறிதாக அடைப்பத் த
ன்னுள்ளேகொண்டு, அப்பொருடான்பிறர்க்கெளிதிவில்லது - கொ
டுக்கும்போதும் அப்பஞ்சைத் தான்பிறர்க்கு எளிதிற்கொடாத
குற்றமுடையது, பருத்திக்குண்டுகை - பஞ்சுபோட்ட குடுக்கை
யாகும். எ-று. (பொ-ணா) பருத்திபெய்தகுண்டுகையின் குற்றமி
துவாதலினிஃது உவமையாயிற்று. எ-று.

(கசு) பல்வகையுதவி வழிபட்பண்பி - னல்லோர்க்களிக்கு ம
துமுடத்தெக்கே.

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ணா) பல்வகையுதவி- நீர்விடுகை முத
லாகிய பல்வகையுபகாரங்கனையுஞ்செய்து, வழிபட்பண்பின்-தன
க்குவழிபாடுசெய்யுங்குணத்தினின்றும், அல்லோர்க்கு- அல்லாதபி
றருக்கு, அளிக்குமது - தன்னிடத்துள்ளகாய்களைத் தருங்குற்றமு
டையது, முடத்தெங்கு- வேலிக்கப்புறம்புனைந்ததென்னமரமாய்
எ-று. (பொ-ணா) முடத்தெங்கினது குற்றமிதுவாதலினிஃது உ
வமையாயிற்று. எ-று. இவ்வவமைகளின் குற்றம்போலப் பொ
ருளின் குற்றமுடிலிரித்துரைத்துக்கொள்க. (கரு)

(கசு) ஈதலியல்பே யியம்புங்காலை - காலமுமிடனும் வாலி
தினோக்கிச் - சிறந்துநியிருந்துதன் றெய்வம்பாழ்த்தி- யுரைக்கப்
பயிம்பொரு ளுள்ளத்தமைத்து - விரையானவெருளான் விருப்
பிமுகமலர்ந்து - கொள்வோன்கொள்வகை யறித்தவனுளங்கொண்
க- கோட்டமின்மனத்தினால் கொடுத்தலென்ப. *

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே ஆசிரியன்கற்பிக்குமாறுணர்ந்து
(ப-ணா) ஈதல்- பாடஞ்சொல்லுதலினது, இயல்பு-வரலாற்றை, இ
யம்புங்காலை- சொல்லும்போது, காலமுட்-உரியகாலத்தையும், இ
டனும்- உரிய இடத்தையும், வாலிதின்- தாயனவாக, தோக்கி-பாந்
த்து, சிறந்துநியிருந்து- சிறந்தவிடத்திருந்து, தன் றெய்வம்-தா
ன்வழிபடுகடவுளை, வாழ்த்தி- வாழ்த்துதல்செய்து, உரைக்கப்படு
பொருள்-பாடஞ்சொல்லப்படுப்பொருளை, உள்ளத்து-தன்கருத்தி
ன்கண், அமைத்து- நிறைத்து, விரையான்-வினாயாளுகிய, வெ
ருளான்-கோபஞ்செய்யாளுகிய, விருப்பி- இச்சித்து, முகமலர்
ந்து - முகமலர்ச்சியையடைந்து, கொள்வோன் - முகப்பவனது,
கொள்வகை- கேட்குமறிவின்வகையை, அறித்து-உணர்ந்து, உவ
னுளம்- அவனதுஉளம், கொள்-ஏற்றுக்கொள்ள, கோட்டமில்-மா
றுபாடில்லாத, மனத்தின்- மனத்துடனே, தூல்-தூலை, கொடுத்தல்-

கொடுத்தலாகும், என்ப- என்று சொல்லுவார்புலவர். எ-று, (பொ-
ரை) கற்பிக்குமாறிவ்வாறெனச் சொல்லுவார்புலவர், எ-று. (நக)

(நக) தன்மகனான மகனேமன்மகன்- பொருணனிகொடுப்போன் வழிப்பிவோனே- யுகைகோளாளந் குறைப்பதுதூலே.*

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே மாணுக்கனதுவரலாறுணர்-ற்று. (ப-ரை) தன்மகன்-தன்புதல்வனுக்கும், ஆசான்மகன் - தன்னுசிரியன்புதல்வனுக்கும், மன்மகன்- அரசன்புதல்வனுக்கும், பொருணனிகொடுப்போன் - பொருளை மிகுதியாகக் கொடுப்போனுக்கும், வழிப்பிவோன் - வழிபாடு செய்வோனுக்கும், உகைகோளாளந் கு - தன்னுற்சொல்லப்பட்ட உரையை வினாவினெதற்கும் அறிவுடையோனுக்கும், உரைப்பது- சொல்லப்படுவது, தூல்- தூலாகும். எ-று. (பொ-ரை) இவ்வறுவர்க்குஞ்சொல்லப்பட்டதுதூல். எ-று,

(நக) அன்னமாவே மண்ணெய்கிளியெ- யில்லிக்குடமா டெருமைநெய்யரி - யன்னர்தலையிடை கடைமாணுக்கர். *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ரை) அன்னம்- அன்னத்தையும், ஆ- பசுவையும், (அன்னர்) - போல்வார், தலை (மாணுக்கர்) - முதன்மாணுக்கர், மண் - மண்ணையும், கிளி - கிளியையும், (அன்னர்) - போல்வார், இடை (மாணுக்கர்) - நடுமாணுக்கர், இல்லிக்குடம் பொள்ளந்தூதத்தையும், ஆமி - ஆட்டையும், எருமை - எருமையையும், நெய்யரி - பன்னுடையையும், (அன்னர்) - போல்வார், கடைமாணுக்கர் - கடைமாணுக்கர். எ-று. (பொ-ரை) மேற்கூறிய வறுவருளன்னமும் பசுவும்போல்வார் தலைமாணுக்கர் மண்ணுங்கிளியும்போல்வார் இடைமாணுக்கர் இல்லிக்குடமும் ஆமும் எருமையும் நெய்யரியும்போல்வார் கடைமாணுக்கர். எ-று. இவ்வவமைத்திறமும் பொருட்டிறமும் விரித்துரைத்துக்கொள்க. (நக)

(நக) களிமடிமானி காமிகர்வன் - பிணியனேழை பிணக்கன் சினத்தன் - நுயில்வோன்மந்தன் ரெண்ணுற்கஞ்சித் - தமிமாறுளத்தன் நறுகணன்பாவி - படிநனின்னோர்க்குப் பசுரார்நூலே*

(எ-ன்) மாணுக்கராகா ரிவ்வொனவுணர்-ற்று. (ப-ரை) களி- கட்டுடியனும், மடி - சோம்பேறியும், மானி- அபிமான முடையவனும், காமி- காமமுடையவனும், கர்வன் - திருடனும், பிணியன்-நோயாளியும், ஏழை ஏழையமுடையவனும், பிணக்கன்-பிணக்குடையவனும், சினத்தன்- கோபமுடையவனும், நுயில்வோன்- மிகத்துங்குவோனும், மந்தன்- புத்திநுட்பமில்லா வனும், தொல்- நூல்கஞ்சித்தமிழ்மாவளத்தன் - பழையநூல்களைக்கண்ணி அஞ்சித்தமிழ்மாவழிநாத்தபுடையவனும், நறுகணன்-அஞ்சுத்தக்கவைகளை அஞ்சாதவனும், பாவி - பாவஞ்செய்வோனும், படிநன்- பொட்பேசுகிறவனும், இன்னோர்க்கு- ஆயெ இப்படிப்பட்டகுறி

றத்தையுடையவருக்கு, நூல் - நூலை, பகரார் - சொல்லார், எ-று. (பொ-ரை) இக்குற்றங்களுடையார்க்கு நூலைச் சொல்லார் ஆகிரியார். எ-று. (சுக்)

(சய்) கோடன்மரபே கூறுங்காலைப் - பொழுதுதொடுசென்று வழிபடன்முனிபான் - குணத்தொழிபழி யவன்குறிப்பிற்சார்ந்திருவெனவிருந்து சொல்லெனச்சொல்லிப்-பருகுவனன்ன வார்வத்தனாகிச் - சித்திரப்பாவையி னத்தகவடங்கிச் - செவிவாயாக நெஞ்சுகளாகக் - கேட்டவைகேட்டவை விடாதுவந்தமைத்துப் - போவென்போத லென்மனாட்டலவர். *

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே மாணக்கனாலைக்கற்குமாறுணர்ந்து. (ப-ரை) கோடன்மரபு - பாடக்கேட்கையினது வரலாற்றை, கூறுங்காலை - சொல்லும்பொழுது, பொழுதொழி - தருங்காலத்திலு, சென்று - போய், வழிபடல் - வழிபாடுசெய்தலில், முனிபான் - வெறுப்பில்லாதவனாகி, குணத்தொழி - ஆகிரியன் குணத்தொழிபொருந்த, பழகி - பயின்று, அவன்குறிப்பின் - அவன்குறிப்பின் வழியிலே, சார்ந்து - சேர்ந்து, இருவென - இருவென்றுசொன்னபின், இருந்து - இருந்து, சொல்லென - படியென்றுசொன்னபின், சொல்லி படித்து, பருகுவனன்ன - பசித்துண்பவனப்போல, ஆர்வத்தனாகி - மிக்கவிருப்பத்தை யுடையவனாகி, சித்திரப்பாவையின் - சித்திரப்பாவையையப்போல, அத்தகவடங்கி - அத்தகையவருணத்தினோடங்கி, செவி - காதானது, வாயாக - வாயாகவும், நெஞ்சு - மனமானது, களனாக - கொள்ளுமிடமாகவும், கேட்டவை - முன் கேட்கப்பட்டவற்றை, கேட்டி - திருப்பிக்கேட்டி, அவை - அப்பொருள்களை, விடாது - மறந்துவிடாமல், உளத்து - உளத்தின்கண், அமைத்து - நிறைத்துக்கொண்டு, போவென - போவென்றபின், போதல் - போகுதலாகும், என்மனார் - என்றுசொன்னார், புலவர் - புலவரானவர். எ-று. (பொ-ரை) கற்குமாறிவாழ்வரசு சொல்லுவார்புலவர். எ-று. (சய்)

(சக) நூல்பயிலியல்பே நுவலின்வழக்கந்தல் - பாடப்பேற்றல் கேட்டவைநிறைத்த - லாசாந்சார்ந்தவை உருமவர்க்கேட்ட, லம்மாண்புடையோர் தம்மொழிபயிற் - வினாத்தலிலுபவை விடுத்தலென்றிவை, கடனாகுகொளினே மடநனிக் கக்கும். *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ரை) நூல்பயிற்சிப்பு - நூல்க்கற்றையினியல்பு - நுவலின் - சொல்லினால், வழக்கு - உலகவழக்குசெய்யுள்வழக்குமாகிய இருவகையுடையபடி, அறிதல் - ஓர்வந்தறிதலும், பாடல் - கேட்டபாடத்தை, போற்றல் - பலகாலத்தித்தலும், கேட்டவை - தாக்கேட்டபொருள்களை, நினைத்தல் - எண்ணுதலும், ஆசான் - ஆகிரியனை, சார்ந்து - அருகின்று, அவை - அறிதல்.

அமைவர-குறைவுதீர, கேட்டல்- கேட்டலும், அம்மாண்பு-அக்கல்
விடைக்கிடமைய, உடையோர் தம்மொடு- உடையவரோடு, பயிற்
ல் - பழகுதலும், வினாத்தல் - தான் ஐயுற்றபொருளை வினாவுதலும்,
வினாபவையிடுத்தல்-அவர் வினாவியவைகளுக்கு உத்தரங்கொடுத்த
லும், என்னு- என்னுடையவரென்ப, இவை-இச்செயல்களை, கடனா-
முறையாக, கொளின்- மாணுக்கன்கொண்டால், மடம்- அறியாமை
யானது, நனி - மிகவும், இகக்கும் - அடிமையிட்டு நீங்கும். எ-று.
(பொ-ணா) இவ்வாறு நூலுடைய பின்வரக்கூடிய அமைமி குதியுட்போ
ம். எ-று. (சக)

(சஉ) ஒருகுறிகேட்போ னிருகாற்கேட்பிற் - பெருகநூலிற்
பிழைபாடினே. *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ணா) ஒருகுறி - ஒருதரம், கேட்போ
ன்- ஒருநூலுடைய கேட்பவன், இருகால் - இரண்டுதரம், கேட்
பின்- கேட்டானாயின், பிழைபாடி- அந்நூலிற் பிழைப்பதில், பெ
ருக- மிகுதியும், இலன்-இல்லவன். எ-று. (பொ-ணா) ஒருகாற்கே
ட்டதனையானே யமையானது இருகாற்கேட்பானாகில் அந்நூலின்
கட்பிழைபாடி மிகுதியுமில்ன். எ-று. (சஉ)

(சரு) முக்காற்கேட்பின் முறையறிந்துரைக்கும். *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ணா) முக்கால்-முன்றுதரம், கேட்பின்-
கேட்டானாயின், முறை - ஆசிரியன்கற்பித்த முறையை, அறிந்து-
உணர்ந்து, உரைக்கும் - சொல்லுவான். எ-று. (பொ-ணா) முக்கா
ற்கேட்டானாகில் ஆசிரியன்கற்பித்த முறையறிந்துரைப்பன். எ-று.

(சச) ஆசானுரைத்த தலைவரகொளினுங் - காற்கூறல்லது
பற்றலனாகும். *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ணா) ஆசான்- ஆசிரியன், உரைத்தது-
கற்பித்தபொருளை, அமைவர - தன்னறிவினிடத்துநிறைய, கொ
ளினும்- கற்றாலாயினும், காற்கூறல்லது- புலமைத்திறத்திற் காற்ப
ங்கல்லது, பற்றலனாகும்-அதற்குக் கமாகப்பெருதவனாவன். எ-று.
(பொ-ணா) ஆசிரியன்கற்பித்தனவற்றைத் தன்னறிவின்கண் அ
மையக்கற்றாகிலும் புலமைத்திறத்திற் காற்கூறல்லது பற்றான்.
எ-று. (சச)

(சரு) அக்ஷணையாளொடு பயில்வகையொருகாற் - செவ்விதி
னுடைப்ப உவ்விருகாலு- மையறுபுலமை மாண்புடைத்தாகும். *

(எ-ன்) இதுவுமது (ப-ணா) அக்ஷணையாளொடு - தன்போ
விடொடு, பயில்வகை - பழகும்வகையால், ஒருகால் - காற்கூறு
ம், செவ்விதினுடைப்ப - தன்மாணுக்கருக்குஞ் சபையாருக்கும்
உணர்விளித்துரைத்தவால், அக்ஷணையாலும் - அரைக்கூறுமாக,
மையறு - ஒற்றமற்றி, புலமை- புலமையானது, மாண்புடைத்

தாகும்-நிரம்புதலுடைத்தாகும். எ-று. (பொ-ணா) தன்போலிய
ரோடுபயிலும்வகையாற் காங்குறு மக்கல்வியைத் தன்ம: னுக்கரித்
கும் அவைக்களத்தோரீக்கு முணரவிரித்துரைத்தலா னவாகுகுறு
மாகக் குற்றமற்றபுலமை நிரம்பும். எ-று. (சரு)

(சசு) அழலினிங்கா னனுகானஞ்சி - நழலினிங்கா னிறைந்த
நெஞ்சமோ - டெத்திறத்தாசா னுவக்குமத்திற - மறத்திறநியா
ப் படர்ச்சிவழிபாடே. *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ணா) அழலின்- (எளிர்காடலோன்விட்
நெடுக்காமலும் நெருங்காமலும் இருக்கின்ற நெருப்பைப்போல
ஆகிரியனைநனைத்து, அஞ்சி- அச்சமுற்று, நீங்கான் - விட்டுநீங்கா
னாகியும், அனுகான்- நெருங்கானாகியும்ருந்து, நழலின்-விடாது
பின்செல்லுநிழலைப்போல, நீங்கான்- தொடர்ந்துசென்று, நிறை
ந்தநெஞ்சமோயி - நிறைந்தகருத்துடனே, எத்திறத்து - எத்தன்
மையினாலே, ஆசான் - ஆகிரியனானவன், உவக்கும் - மகிழ்வான்,
அத்திறம் - அத்தன்மையோயிப்பொருந்தி, அறத்தின் - அறத்
தினின்றும், நிரியா- வேறுபடாத, படர்ச்சி- நடத்தலானது, வழி
பாழி - ம-ணுக்கன்செய்யும் வழிபாடாகும். எ-று. (பொ-ணா) இ
வ்வாறொழுததல் வழிபாடாம். எ-று. (சசு)

(சசு) ஆக்கியோன்பெயரே வழியேயெல்லு - நூற்பெயர்யா
ப்பே நுதலியபொருளே - கேட்போர்பயனோ டாயெண் பொ
ருளும்- வாய்ப்பக்காட்டல் பாயிரத்தியல்பே. *

(எ-ன்) பாயிரம் பொதுச்சிறப்பென மேனிதுத்த முறையா
னே மலர்தலையுலகி னென்றற்றொடக்கத்தனவாயெல்ல- நூற்கண்
னும்வருஞ் சிறப்புப்பாயிரங்களினது பொதுவிலக்கண முணர்-
ற்று. இதனையும் பொதுப்பாயிரத்துட்குறிஞர் பொது வைந்த
னு னான்முகத்தின திலக்கணமாதலி னென்க. (ப-ணா) ஆக்கி
யோன்பெயர்- நூல்செய்தோன்பெயரும், வழி- நூல்வந்தவழியு
ம், எல்லு-நூல்வழங்குநிலமுட், நூற்பெயர்- நூலினது பெயரும்,
யாப்பு இந்நூல்முடிந்தயின்பு இந்நூல்கேட்கத் தகுமென்னு மி
யைபய், நுதலியபொருள்- நூலிற்சொல்லப்பட்டபொருளுட், கே
ட்போர் - இந்நூல்கேட்டற்குரிய வுத்காரிகளிடென்பது, பய
ன் - நூல்கேட்கையாற் பெறப்பெய்யுமனும், ஆயென்பொருளு
ய்- ஆகியெட்டிப்பொருளாயுட், வாய்ப்பக்காட்டல்- வீளக்கவுண
ரீத்துதல், பாயிரத்து - சிறப்புப்பாயிரத்தினது, இயல்பு - இலக்
கணமாம். எ-று. (பொ-ணா) இவ்வெட்டிப்பொருளாயுட் வீளக்க
வுணரீத்துதலுது சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கணமாம். எ-று. ஆக்கி
யோன்பெயரே யென்றற்றொடக்கத்தனவற்றுட் சிறப்பென்பது

தோன்றினமையிற் பாயிரமென வாளாகுநிலுரென்க (சௌ)

(சௌ) காலங்களினை காரணமென்றும் - மூவ்கையேற்றி மொழிதருமுளரே. *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ரை) காலம் - நூல்செய்தாரிகாலமும், களன் - நூலரங்கத்திற் பசுபையும், காரணம் - நூல்செய்தற்குக்காரணமும், என்று - என்று, இம்மூவகை - இம்மூன்றையும், ஏற்றி - அவ்வெட்டினையெகட்டி, மொழிதரும் - பதினென்றாகச் சொல்லுவாரும், உளர்-கிலுநார். எ-று (பொ-ரை) அவ்வெட்டினையி இம்மூன்றையுக்கட்டிப் பதினென்றாகக் கூறுவாருமுளர். எ-று.

(சக) முதனூல்கருத்த னளவுமிசூறு - பொருள்செய்ததோன் றன்மைமுதனிமித்தினு - மிமிசூறியானுநூற் கெய்தும்பெயரே. *

(எ-ன்) மேற்கூறிய பதினென்றனு னூற்பெயர்க்குச் சிறப்பு விதியுணர்ந்து. (ப-ரை) முதனூல் - முதனூலும், கருத்தன் - செய்தவனும், அளவு - அளவும், மிசூறு - மிசூறியும், பொருள் - பொருளும், செய்வித்தோன் - செய்வித்தவனும், தன்மை - குணமும், முதல் - முதலாகிய, நிமித்தினும் - காரணங்களாலும், இமிசூறியானும் - இமிசூறியாலும், நூற்கு - நூலுக்கு, பெயர் - பெயரானது, எய்தும்-வரும். எ-று. (பொ-ரை) முதனூன் முதற்றன்மைபேராகக்கூறியதேனும் பிறவுமாகிய காரணங்களானும் இமிசூறியானு நூற்குப் பெயர்வரும். எ-று. (வரலாறு.) முதனூலாற் பெயர்பெற்றன ஆரியப்படலம் பாரதமுதலாயின. கருத்தனாற் பெயர்பெற்றன அகத்தியந்தொல்காப்பியமுதலாயின. அளவினாற் பெயர்பெற்றன பன்னிருபடலம் நாலடிநானுறுமுதலாயின. மிசூறியாற் பெயர்பெற்றன அளவியன் முதலாயின. பொருளாற் பெயர்பெற்றன அகப்பொருண் முதலாயின. செய்வித்தோனாற் பெயர்பெற்றன சாதவாகன முதலாயின. தன்மையாற் பெயர்பெற்றன சிந்தாமணி தன்னூன்முதலாயின. இமிசூறியாற் பெயர்பெற்றன நிகண்டிகலைக்கோட்டுத்தன்மை முதலாயின. பிறவுமன்ன. (சக)

(ரு) தொகுத்தல்விரித்த றெகைவிரி மொழிபெயர்ப் - பெனத்தகுநூலாயப் பிரிசுண்டென்ப. *

(எ-ன்) வழியினைவகையாகிய நூலாயப்பினுக்குச் சிறப்புவிதியுணர்ந்து. (ப-ரை) தொகுத்தல் - விரிந்துகிடக்கின் றவைகளைத் தொகுத்துச்சொல்லுதலும், விரித்தல் - சுருங்கிக் கிடக்கின்றவைகளைவிரித்துச்சொல்லுதலும், தொகைவிரி - தொகுத்தும் விரித்துஞ்சொல்லுதலும், மொழி பெயர்ப்பு - பதினெண் மொழியு ளொன்றனுளிருக்கின்றபொருளை மற்றொன்றுள்ளே திருப்பிச்சொல்லுதலும், எனத்தரும் - என்றுசொல்லத்தரும், காரணம் - நான்சூறு

தகும். எ-று. (பொ-ரை) இவ்விடங்களாயிற் தண்ணைப்புகழ்தலுந் தகுதியாய்ப் புலவொற்று. எ-று. இஃ புகழ்தலுமென்றவுமையெனியவிடங்களினுந் தண்ணைப்புகழாமையே தகுதியென்பது பெற்றும். (௧௬)

(௧௭) ஆயிரமுகத்தா னகன்றதாயினும் - பாயிரமில்லது ப னுவலன்றே. *

(எ-ன்) இருவகைப்பாயிரங்களு நூர்கின்றியமையாதன வென் பதுணர்-ற்று. (ப-ரை) ஆயிரமுகத்தான்-ஆயிரமுமுட்புக்களால், அகன்றதாயினும்- விரிந்ததாயினும், பாயிரமில்லது - பாயிரமில் லாதது, பனுவலன்று- நூலன்றாகும், எ-று. (பொ-ரை) ஆயிர முமுட்புக்களான் விரிந்தநூலாயினும் பாயிரமில்லாதது நூலன் று. எ-று. (௧௮)

(௧௯) மாடக்குச் சித்திரமு மாநகர்க்குக் கோபுரமு- மாடமை த்தோ ணல்லார்க் கணியுப்போ-முடிமு-னைதுரைபா நின்ற வணி ந்துரையை யெந்நூற்கும்- பெய்துரைபா வைத்தார் பெரிது*

(எ-ன்) மேற்பாயிரமில்லது பனுவலன்றென்ற ரஃதன்றாக த்ருக்காரணமுணர்-ற்று. (ப-ரை) மாடக்கு- மாளிகைக்கு, சித்திர மும்- ஓவியமும், மாநகர்க்கு- பெரியபட்டணத்திற்கு, கோபு ரமும்- சிகரியும், ஆயி - நாட்டியஞ்செய்கின்ற, அமை - மூங்கில் போன்ற, தோள்- தோள்களையுடைய, நல்லார்க்கு - மங்கையருக் கு, அணியுப்போல் - ஆபரணமுட்போல், நாடி- நீண்டது, ஐ து- அழகுபொருளை, உரையாநின்ற - சொல்லுகின்ற, அணிந்து நாயை- இருவகைப்பாயிரங்களையும்- உரையா - உரைத்து, எந்நூ ளும்- எவ்வகைப்பட்டபெரியநூலுக்கும், முன் - முன்னே, பெ ய்து- சேர்த்து, வைத்தார்- ஆசிரியர்வைத்தார்- பெரிது- மிகவும், எ-று. (பொ-ரை) அறிவுடையோர்மாடமுடலிய மூன்றற்குஞ்சி த்திரமுடலிய மூன்றுட்போலக் கருதி யழகிதாசிய பொருளை யு ணர்த்தாநின்ற இருவகைப்பாயிரங்களையுமுணர்த்தெவ்வகைப்பட் ட பெரியநூல்கட்கு முன்னர்ப்பெய்துவைத்தார் பெரும்பாலு மாதலிற் பாயிரமில்லதுபனுவலன்றும். எ-று. (௨௦)

பொதுப்பாயிர முற்றிற்று.

முதலாவது

எழுத்ததிகாரம்.

எழுத்ததிகாரம் - என்பது, எழுத்தினததிகாரத்தை யுடையதென அன்மொழித்தொகையாய்ப் படலத்திற்குக் காரணக்குறியாயிற்று. எழுத்தென்றது - அகரமுதனகரவிசுவாடிக்கிடந்த முதலெழுத்துமுப்பதும், உயிர்மெய்முதலிய சார்பெழுத்துப் பத்துமாம். அவற்றிற் கெழுத்தென்னுங்குறி, மொழிமுதற் காரணமென்னுஞ்ஞத்திரத்தாலோதுபவாகலின் ஈண்டெதிரதுபோற்றியாளப்பட்டது. அதிகாரம் - அதிகரித்தல். அஃதிருவகைப்படும். அவற்றுள் ஒன்று, வேந்தனிருந்துழியிருந்து தன்னிலமுழுது தன்னுணையி னடப்பச்செய்வதுபோல, ஒருசொன்னின்றுழிநின்று பலஞத்திரங்கனும் பல ஒத்துக்களுந் தன்பொருளே நுதலிவரச்செய்வது. ஒன்று, சென்றுநடாத்துந் தண்டத்தலைவர் போல ஓரிடத்துநின்றசொல் பலஞத்திரங்கனோடுஞ் சென்றியைந்து தன்பொருளைப்பயப்பிப்பது. இவற்றிற்குமுறையே வடநூலார் எதோத்தேசபக்கமெனவும், காரியகாலபக்கமெனவுங்கூறுப. இதுசேனுவலைய நுளையானுமுணரிக. அவற்றுள் ஈண்டதிகாரமென்றதுமுன்னையது. அதனையுடையதெனவே, எழுத்தை முதலிவரும்பல ஒத்தினதுதொகுதி எழுத்ததிகாரமென்றாயிற்று. எழுத்தினது அதிகாரத்தை யுடையதென்பழி ஆளுவதுவினைமுதற்பொருண்மையின்கண்வந்தகாரகம். இப்பட்டலத்துள்விடிக் கப்படுவனவெல்லாங்கருவியஞ் செய்கையுமென இருவகைப்படும், அவற்றுட்கருவி - எழுத்தியல்பதவியலென்னு மிரண்டோத்தானுட், செய்கை உயிரிற்றுப் புணரிடன்முதலிய மூன்றோத்தானுங் கூறப்படும். கருவிபொதுவுஞ்சிறப்புமென இருவகைத்து. முதலிரண்டோத்தினுங் கூறப்படவனபொதுக்கருவி. உயிரிற்றுப்புணரியல்முதற்கட் புணரிச்சி இன்னதெனக் கூறப்படுவனவும், உருபு புணரியலி னிறுக்கக் காரணத்தோற்றங் கூறப்படுவனவுஞ் செய்கையொன்றற்கே உரியகருவிடாகலிற் சிறப்புக்கருவி.

எழுத்தியல்.

(ருசு) பூமலியசோகின் புனைநீழலமர்ந்த - நான்முகற்றொழுது நன் கியம்புவெனழுத்தே. *

(எ-ன்) கடவுள்வணக்கமும் அதிகாரமு முணர்ந்து. (ப-ஸா) பூ- பூக்களானவை, மலி - நிறைந்த, அசோகின் - அசோகமரத்தினது, புனை- அலங்கரிக்கும், நீழல- நீழலின்கண், அமர்ந்த - எழுந்தருளியிருந்த, நான்முகன்- நான்முதிருமுகங்கொடியுடையகடவுளோ, தொழுது- வணங்கி, நன்கு- நன்றாக, இயட்புவன்- சொல்லுவன், எழுத்து- எழுத்திலக்கணத்தை, எ-று. (பொ-ஸா) பூக்கண்மலிந்த அசோகமரத்தின் தலங்கிக்கு நீழலின்கண் எழுந்தருளியிருந்த நான்முதிருமுகங்கொடியுடைய கடவுளாவணங்கி நன்றாகச் சொல்லுவ வெழுத்திலக்கணத்தை, எ-று. ஸல்லாநூலமங்கலமொழிமுதல் வகுத்துக்கூற வேண்டிதலிற் பூமலியென்றும் எல்லாச் சமயத்தோராலும் வணங்கப்பெறும் படைப்புமுதலியவைந் தொழிற்சூழரிய வெல்லாக்கடவுளாகியுநின்றொருவனே யென்பார் அருகண் நான்முகனென்றுகூறுநர் இவ்வாறு வள்ளுவநாயனருள்—“மலர் மிசையெகிலுன் மாண்டசேர்ந்தார் - நிலமிசைநீர்வாழ்வார், —என வரையாது கூறுதல்காண்க. எழுத்தென்பநாடுபெயர். ஏகாரம் - ஈற்றசை. எல்லாம் வல்லகடவுளோ வணங்கலான் இனிதுமுடியுமென்பதுகருதி நன்கியம்புவென்னுபுகுந்தமையின் இது- நுதலிப்புருதலென்னுமுத்தி. (க)

(ருசு) எண்ணப்பரிமுறைபிறப்புருவமாத்நிறை - முதலிநிடைநிலை போலியென்ற - பதம்புணர்வென்பபன் னிருப:ற்றதுவே. *

(எ-ன்) அவ்வெழுத்திலக்கணம் இத்துணைத்தென்ப துணர்ந்து. (ப-ஸா) என்- எழுத்தினெண்ணும், பெயர்- பெயரும், முறை- முறையும், பிறப்பு- பிறப்பும், உருவம் - வடிவமும், மாத்நிறை- அளவும், முதலிலை - முதனிலையும், ஈறு(நிலை) - கடைநிலையுமீ, இடைநிலை- இடைநிலையும், போலி- போலியும், பதம்- பதமுமீ, புணர்பு-புணர்ச்சியும், என- என்று, பன்னிருபாற்று- பன்னிருபகுதியினையுடைத்தாகும், அது- அவ்வெழுத்திலக்கணம், எ-று. (பொ-ஸா) இப்பன்னிருபகுதியினையு முடைத்து அவ்வெழுத்திலக்கணம் எ-று. ஸன்றாவென்பது எண்ணிடைச்சொல். இச்சொலித் தொகுத்துச்சுட்டலென்னுமுத்தி. மேல்வருவனவெல்லாம் வகுத்துக்கூட்டல். (உ)

(ருஅ) மொழிமுடிந்தாரண மாமனுத்திசொல்லி - யெழுத்ததுமுதல்கார் பெனவிருவதைத்தே. *

(எ-ன்) பன்னிருபாற்றதாவே யென்றவற்றுள் எழுத்தின் எ-
கத்திலக்கணமாகிய பத்தையும் ஓரியலாகவும் அதன் பத்திலக்க
ணமாகிய பதப்புணர் பெய்னு மிரண்டனும் எவ்வெழுத்தாவோ
குப்பத்ததை ஓரியலாகவும் அப்பதப்புணர் பெய்னு மிரண்டவற்றையு
யலாகவும் ஒத்த முறைமையின்பென்னுமுதற் பத்தியைக்கொட்டி
அ முத்தகன்வந்த எழுத்தியலின் எழுத்தின் பெய்னு மிரண்ட
த்தமுறைபாணுணர்ந்துவாய் நெடும்பெழுத்து இவ்வெழுத்தினை
அவ்வெழுத்தின்வகையுமுணர்ந்து. (ப-னா) மெழி - சொல்லுக்கு
முதற்காரணமாய்-ஆதிக் காரணமாய் வருகின்ற, அனுத்திரளி-அனு
த்திரளின்காரியமாகய, ஒன்-ஒன்மையாக, எழுத்து-எழுத்தாகும்,
அது-அவ்வெழுத்து, முதல்(மனை) - முதல்வெழுத்தென்க, சார்
பென-சார் பெழுத்தென்று, இருவகைக்கு இரண்டெவையின
யுடைத்தாகும், எ-னா. (பொ-னா) பெய்னுக்கு முதற்காரணமாய்
அனுத்திரளின் காரியமாய் வருமொலியாவ, எழுத்து அது முத
லெழுத்தென்று சார் பெழுத்தென்று இருவகையின யுடைத்
து எ-னா. எனவொழிகுமுதற்காரணமெழுத்தானுற்போ
லெழுத்திரகு முதற்காரணம் அனுத்திரளொப்பதுபெற்று. ஆ
மென்னுப் பெயர்க்கெய் ஒன்றுபென்னுப் பெயர்க்கெழுத்தென்க.
முற்குயின முதலியவற்றிற்கு முதற்காரணமா யனுத்திரளின்
காரியமாய்வரு மொலிபெழுத்தாகாமையின் மொழி முதற்காரண
மாமொலிபெற்று. இதனானீர்வாய்-அதுதான் எழுத்தென்க
அருவகையிற் பெற்றியென்க ஐட்டலிபெழுத்தென்க மாத
னுவா லிடப் பத்தியவருடத்தவன், அதுதற்காரணமாகி
ய மொலியின் பின்வருகிறது ஆதிக் காரணமாக கொட்டலு
மனுத்திரளொப்பெழுத்திற்கு முதற்காரணமென்று. இவ்வெழு
யர்க்கு மொலியுடன்பட்டது. அனுத்திரளொப்பெழுத்தின்
வெகிற்ப் பத்தொப்பொன்றென்க கொட்டலு மென்க
கூற்றொன்றுணர்க. ஈனடனுமென்க கொட்டலு மென்க
தை.

(15)

(ஆக) உயிருமுடம்புமா குப்பதமுதலே.

*

(எ-ன்) முதலெழுத்தின்விளியுணர்ந்து, (ப-னா) உயிருய்-உயி
யும், உடம்பும் - பெய்யும், ஆத்-ஆருத்; முட்டதும் - முட்டித்
முட்டித், முதல் - முதல்வெழுத்தாகும், எ-னா. (பொ-னா) உயிரு
முட்டமா கு முட்டித்தெழுத்து முதலெழுத்தும். எ-னா. (16)

(எ-ன்) உயிர்மெய்யித முயிரமென்க கொட்டலு மென்க
ஒள மாய்கான் - மனிதனுடத்துக் சார் பெழுத்த முட்ட.

(எ-ன்) சார் பெழுத்தினிளியுணர்ந்து, (ப-னா) உயிர்மெய்-
உயிர்மெய்யும், ஆய்மெய்-ஆய்மெய்; உயிர்ப்பு - உயிர்ப்புமெய்யு

ம், ஒற்றளபு- ஒற்றளபெடையும், (அஃகிய) இ- குற்றியலிகரமும் (அஃகிய) உ- குற்றியலுகரமும், (அஃகிய) ஐ- ஐகாரக்குறுக்கமும்- (அஃகிய) ஒள- ஒளகாரக்குறுக்கமும், (அஃகிய) மஃகான்-மகரக்குறுக்கமும், (அஃகிய) தனிநிலை- ஆய்தக்குறுக்கமும், பத்தும் ஆகியபத்தும், சார்பெழுத்தாகும் - சார்பெழுத்தாகும், (எ-று) (பொ-ரை) இப்பத்துஞ்சார்பெழுத்தாம். எ-று. ~~ஐ~~ அஃகுதல்-சுருங்குதல். தனிநிலை- ஆய்தம். உயிர்களோடு மெய்களோடுங் கூடியுங்கூடாதுமலிபொலத்தனிநிர்மலிற்றனிநிலையெனப்படும் உயிர்மெய்-உயிருமெய்யுங்கூடிப்பிறத்தலானும் ஆய்தம்உயிர்மெய் “அற்றலளவறிந்துண்க வஃகுடப்பு - பெற்றனெழுத்துக்குமாறு, என அலகுபெற்றும். மெய்போல “தோன்றிற் புகழொழிதோன்றுக வஃகுலார்- தோன்றலிற் றேன்ருமை நன்று, — என அலகுபெறாதும் ஒருபுடையொத்து அவற்றினிடையே சார்ந்துவருதலானும் வனைய தத்தமுத லெழுத்தின் திரிபுலிகாரத்தாற் பிறத்தலானுஞ்சார்பெழுத்தாயின வெனக்கொள்க. அவ்வாறன்றி உயிர்மெய்யாழிந்தன அகரமுதலியன போற் றவித்தானுங் ககரமுதலியனபோல அகரமொடு சிவணியானுமியங்கு மியல்பின் திரியொருமொழியைச்சார்ந்துவருதலே தமக்கிலக்கணமாக வுடைமையிற் சார்பெழுத்தாயினவெனக் கோடலுமாமென்க. இனி ஆகிரியர் தொல்காப்பியர் செய்கை ஒன்றையுநோக்கிச்சார்பெழுத்துமூன்றுமெனக்கருவிசெய்தாராகலின் இவ்வாசிரியர் செய்கையுஞ்செய்யுளியலுநோக்கிச் சார்பெழுத்துப்பத்தெனக்கருவிசெய்தா ரென்பதுமுய்த்துணர்க. (௫)

(ஊக) உயிர்மெய்யிரட்டுதூற் றெட்டுயராய்த- மெட்டுயிரளபெழு மூன்றொற்றளபெடை- யாதேழஃகு மிம்முப்பானே- முகரமாறு ஹைகான்மூன்றே- யெளகானென்றே மஃகான்மூன்றே- யாய்தமிரண்டொடு சார்பெழுத்துதுவிரி-யொன்றொழிமுத்தூற் றெழுபானென்ப.

*

(எ-ன்) இதுவுமது (ப-ரை) உயிர்மெய்-உயிர்மெய், இரட்டுதூற் றெட்டு - இருதூற்றுப்பதினாறு, உயராய்தம் - குறுகாதவாய்தம், எட்டு- எட்டு, உயிரளபு- உயிரளபெடை, எழுமூன்று, இருபத்தொன்று, ஒற்றளபெடை - ஒற்றளபெடை, ஆறேழ்- நாற்பத்திரண்டு, அஃகுமி- குற்றியலிகரம், முப்பானேழ் - முப்பத்தேழு, (அஃகு) முகரம்-குற்றியலுகரம், ஆறாறு- முப்பத்தாறு (அஃகு) மைகான்-ஐகாரக்குறுக்கம், மூன்று-மூன்று, (அஃகு) மொகான்- ஒளகாரக்குறுக்கம், ஒன்று- ஒன்று, (அஃகு) மஃகான்-மகரக்குறுக்கம், மூன்று-மூன்று, (அஃகு) மாய்தம் - ஆய்தக்குறுக்கம், இரண்டொடு - இரண்டிடனே, சார்பெழுத்து - சார்பெழு

த்தினது, உறுவிரி- மிகுந்தவிரி, ஒன்றொழிமுந்நூற்றெழுபான்-
முந்நூற்றறுபத்தொன்பதாம், என்ப - என்றுசொல்லுவர் புலவர்.
எ - று, (பொ-னா) உயிரிமெயிருநூற்றுப்பதிற்று குறுகா
தவாய்தமெட்டு உயிரளபெடையிருபத்தொன்று ஒற்றளபெடை
நாற்பத்திரண்டு சூற்றியலிகரமுட்பத்தேழு சூற்றியலுகரமுட்ப
த்தாறு ஐகாரக்குறுக்கமுன்று ஒளகாரக்குறுக்கமொன்று மகரக்
குறுக்கமுன்று ஆய்தக்குறுக்கமிரண்டினே சார்பெழுத்தினது
மிகுந்தவிரி முந்நூற்றறுபத்தொன்பதாமென்று சொல்லுவர்
புலவர். எ-று, இவையித்தணையவாதல் பிறப்பதிக்காரத்தூட்டா
ண்க. இவ்வாறு உயிரிமெய்யொழிந்தனவற்றையும் விரித்தொன்று
னெறியென்பாரென்பவென்றார். (ங்)

(ஙஉ) இயிருதிகாரணப் பெயர்பொதுச்சிறப்பின. *

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே யெழுத்தின்பெயராமாறுன்றித்
துவான்றொடங்கிப்பெயர்க்கெல்லாம் பொதுவிலக்கணமுணர்-ற்
று. (ப-னா.) இயிருதிகாரணப்பெயர் - இயிருதிப்பெயருங் கா
ரணப்பெயருமாகிய விரண்டும், பொதுச்சிறப்பின - பலபொ
ருளுக்குப் பொதுப்பெயராகியும் ஒருபொருளுக்குச் சிறப்புப்
பெயராகியும் வருவனவாம். எ-று, (பொ-னா) இயிருதிப்பெய
ருங் காரணப்பெயருமாகியவிரண்டும் பலபொருளுக்குப் பொது
ப்பெயராய் மொருபொருளுக்குச் சிறப்புப்பெயராய் வருவன
வாம். எ-று, ஒருபொருளைக்குறித்தற்குக் கடவுளானுமறிவு
டையோரானு மிட்டகுறியாகியபெயர் இயிருதிப்பெயர். காரண
த்தான்வருப்பெயர் காரணப்பெயர். [உதாரணம்.] மரம் எ
ன்பது இயிருதிப்பொதுப்பெயர். பனை என்பது இயிருதிச்சிறப்
புப்பெயர். அணி என்பது காரணப்பொதுப்பெயர். முடி என்
பது காரணச்சிறப்புப்பெயர். இனி இரட்டிதமொழிதலென்னு
முத்தியா விசுருத்திரத்திற்கு இயிருதியென்றுங் காரணமென்று
ஞ்சொல்லப்படும்விலக்கணங்களையுடையபெயர்கள் இயிருதிகாரண
மென்னும் இரண்டற்கும் பொதுவாயும் இயிருதிக்கே சிறப்பா
யுங் காரணத்திற்கேசிறப்பாயும் வருவனவாமென்றும் பொருளு
ரைத்துக்கொள்க. [உ-ம்.] பரம் என்பதிருதிப்பெயர். பரமன்
ன்பதுகாரணப்பெயர். முக்கணன் அந்தணன் மறவன் முன்னி
சுறங்கு மொழி சொல் என்பன காரணவிதிருதிப்பெயர். இவை
காரணவிதிருதியாயதென்னையெனின் இவற்றுள் முக்கணனை
னுப்பெயர் யானைமுகக்கடவுள் முதலீடோர்க்கு முன்றுகண்ணு
ளவாகவிந்காரணங்கருதியுழி முன்றுகண்ணையுடையோர் பல
ர்க்குஞ்சேறலா னுங்காரணங்கருதாதவழி இயிருதிமாத்நினையெயா

யிப் பரமனுக்கேசேறலானுங் காரணவிடுகுதியாயிற்று. எனைய் பெயர்கட்கு மிவ்வாறேகாண்க. இவ்வாறேவடநூலார் இடுகுதியை ஈழபென்றுங் காரணத்தையோகமென்றுங் காரணவிடுகுதியை மீயாகஈழபென்றும் வழங்குப. இவ்விலக்கணத்தா னெழுத்தினதுபெயரும் பிறபெயரும் வருமானாகாண்க. (எ)

(சூக) அம்முதலீரா ஈழிகட்கமுதன் - மெய்மெய்வற்றென விளம்பினரீபுலவர். *

(எ-ன்) ஒருசொழுத்தினது பெயராமாறுணர் - ற்று. (ப-ண) அம்முதல் - அகரமுதலாகிய, நராறு - பன்னிரண்டனையும், ஆவி (யென) ஆவியென்றும், கம்முதல் - ககரமுதலாகிய, மூவாறு-பதினெட்டனையும், மெய்யென- மெய்யென்றும், விளம்பினர் - சொன்னார், புலவர்-அறிவுடையோர். எ-று. (பொ-ண) அகரமுதல் ஓளகாரமீறாகக்கிடந்தபன்னிரண்டனையும் ஆவியென்றுங் ககரமுதலகாரமீறாகக்கிடந்த பதினெட்டனையும் மெய்யென்றும் நூல்களாற்சொன்னார் அறிவுடையோர். எ-று. ~~ஈ~~ கடவுளால் ஆவி மெய்யென்றமைத்த பெயர்க்காரண முயிரீர்களான்முற்றுமுணர் தற்குறையபுங் கடவுணூலுணர்ந்தோர் வழிச்செல்லுந் தமது பெருமையுந் தோன்ற விளம்பினர் புலவொன்றார். ஆவியுமெய்யும் போறலின் இவ்விருவகையெழுத்திற்கும் ஆவிமெய்யெனவுவம வாசுபெயராய்க்காரணப்பொதுப்பெயராயின. எனையவுமிவ்வாறேகாண்க. (அ)

(சூச) அவற்றுள், அ இ உ எ ஓ க்குறிவைந்தே. *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ண) அவற்றுள் - ஆவிமெய்யென்றவற்றுள், அ இ உ எ ஓ-அ இ உ எ ஓ என்கிற, ஐந்தா - ஐந்தும், குறில்-குற்றெழுத்தாம், எ-று. (பொ-ண) ஆவி மெய்யென்றவற்றுள் இவ்வைந்துபெற்றெழுத்தாம். எ-று. (க)

(சூடு) ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ நெடில். *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ண) ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ - ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ என்கிறவேறும், நெடில் - நெட்டெழுத்தாம். எ-று. (பொ-ண) இவ்வேழுநெட்டெழுத்தாம். எ-று. (ஐ)

(சூசு) அ இ உம்முதற் றனிவரிற்சுட்டே. *

(எ-ன்.) இதுவுமது. (ப-ண) அ இ உ - அ இ உ என்கிற முணையும், முதல் - சொல்லுக்குமுதலில், தனி - தனித்து, வரின்- சுட்டிப்பொருளைக்காட்டவந்தால், சுட்டி - சுட்டெழுத்தாம். எ-று. (பொ-ண) இம்முன்றெழுத்துமொழிக்குப்புறத்துமகத்து முதற்கட்டனித்துச்சுட்டிப்பொருளுணர்த்தவரிற்சுட்டெழுத்தாம். எ-று. ~~ஈ~~ முதலெனப்பொதுப்படக் கூறினடியிற் புறத்துமகத்து மென்பதுபெற்றும். [உ-ம்] அக்கொற்றன் - இக்கொற்றன்- உக

கொற்றன் (எ-ம்) அவன் - இவன் - உவன் (எ-ம்) வரும். அவனென்பதற்கண் அகரம் அறமென்பதற்கண் அகரம்போலப் பின்னெழுத்துகளோடு தொடர்ந்து நின்றொருபொருளை புணர்ச்சிதாமையெனென்பதற்குட்பகுதியேல வேறுதிறந்துகட்டிப் பொருளுணர்த்தலின் அகரத்துவகுமிதனை புத்தனியினெயிஞர். இவ்வாறு வினாவிற்குங்கொள்க. (௧௧)

(௬௪) எயா முதலும் ஆ ஓ வீற்றும் - எயிருவழியும் வினுவாரும்மே. *

(எ-ம்.) இதுவுமது, (ப-ண) எயா - எகரமுட்பயாவும், முதலும் - சொல்லுக்கு முதலிலும், ஆ ஓ - ஆகாரமுட்காரமுட்க, ஈற்று - சொல்லுக்கு ஈற்றிலும், எ - எகாரம், இருவழிபு - அவ்விரண்டிடத்திலும், (தனியரின்) - தனித்துவினாப்பொருளைக் காட்டவந்தால், வினுவாரும் - வினுவெழுத்தாகும். எ-து. (பொ-ண) புறத்துமகர்துமொழிமுதற்கண் எகரமுட்பயாவும் ஈற்றிற்கண் ஆகாரமுட்காரமுட்க இவ்விரண்டிடத்தினும் எகரமுட்கனித்துவினாப்பொருளுணர்த்தவரின்வினுவெழுத்தாம். எ - து. * மேற்றனியரினென்றதனை யின்கூட்டிக. இவைபுறத்துமகரத்துட்புறதலேற்றபெற்றிக்கொள்க. ஒன்றினமுடித்த மன்னின முடித்தல் னன்னுமுத்தியான் யாவினுவையு முட்கூற்றி * [உ-ம்] எக்கொற்றன் - எவன் - யாவன் - என முதற்கண்வந்தன. கொற்றன் - கொற்றனோ - எனவீற்றின்கண்வந்தன. எவன் - கொற்றனோ - எவ்வரிடத்துட்புறத்து என்னப்பெயர் வினைகளோமேற்ற பெற்றி யொட்டிக்கொள்க. (௧௨)

(௬௫) வல்லினங்க்கடதபறவெனவாரே *

(எ-ன்.) இதுவுமது, (ப-ண) வல்லினம் - வல்லெழுத்துகள், கடதபறவென - கடதபறவென்று, ஆறு - ஆறும், எ-து. (பொ-ண) இவ்வாறும்வல்லினமாம். எ-து. (௧௩)

(௬௬) மெல்லினங்க்குணநமனவெனவாரே. *

(எ-ன்.) இதுவுமது, (ப-ண) மெல்லினம் - மெல்லெழுத்துகள், குணநமனவென - குணநமனவென்று, ஆறு - ஆறும், எ-து. (பொ-ண) இவ்வாறும் மெல்லினமாம். எ-து. (௧௪)

(௬௭) இடையினங்க்கயரலவழுவெனவாரே. *

(எ-ன்.) இதுவுமது, (ப-ண) இடையினம் - இடையெழுத்துகள், யரலவழுவென - யரலவழுவென்று, ஆறு - ஆறும், எ-து. (பொ-ண) இவ்வாறும் இடையினமாம். எ-து. (௧௫)

(௬௮) ஐ ஓன இ உர் செந்தமுதலெழுத் - நிக்விசண்டே - ன மாய்வரன்புறமே. *

(எ-ன்.) இதுவுமது. (ப-ண) ஐ ஓன - இனமில்லாத ஐகார

துயாதோ இறுதிக்கணிப்பதியாதோ வென்னுமைய நீக்குதற்கு
 “இகரமும் யகரமு மிறுதிவிசவும்...” என்றுங்குறிஞர் மொழிந்த
 பொருளோ டொன்றவவ்யின்மொழியாததனையு முட்டின்றுமு
 டுத்தலென்னுமுத்தியான் எகரஎகரங்கள் ஒருஒகரங்கள்அவ்வா
 ருதலுங் கொள்ள வைத்தார். மாபாடியத்துள் ஊகாரத்தின் பின்
 னின்ற வடவெழுத்து நான்குயிர்க்குமிடையே ரகர லகரக்கூறுக்
 கொடுத்து நிற்குமென்ற ஆசிரியர் பதஞ்சலியார்க்குஐ ஒள வென்
 புழியு மிடையே யகர வகரக்கூறுகள். பிரவிநிற்குமென்பது உட
 ம்பாடாதல்பெற்றும். எகரமுதலியவற்றுள் அகரக்கூறு குறைபு
 ம் இகர உகரக்கூறுகண் மிகுதியுமாமெனவுமுணரிக, இதுவுமா
 பாடியத்திற்கண்டது. ஈண்பிக்கறியவாற்றானே அகரமுயிரொழு
 த்துகளினுங் கலந்துநிற்குமாறறிக. இனிமெய்களுள் வலியாராமு
 ன்வைத்து மெலியாராப் பின்வைத்தன் மரபாகலின் அச்சிறப்பு
 நோக்கி வல்லெழுத்துகண்முன்னும் அவ்வவற்றிற் கினமொத்த
 மெல்லெழுத்துகள் அவ்வவற்றின்பின்னுமாக வைக்கப்பட்டன.
 அவ்விரண்யிரோக்கியல்ல துடைநிகரனவாயொலித்த லறியப்ப்டா
 மையினதுபற்றி யிடையெழுத்துகனவ்விருகூற்றிற்கும் பின்வைக்
 கப்பட்டன. ஒருவாற்றொடுத்தலு மொருவாற்றுவேறாதலு மு
 டைமைபற்றியன்றே யினமென்று வழங்கப்படுவது. அவற்றுள்
 இடையெழுத்தாறு மிடப்பிறப்பாறொத்தலு முயற்சிப்பிறப்பா
 ன் வேறாதலுமுடைமையின் இடைக்கணமென வேரினமாயின.
 உயிர்க்கணம் வன்கணம் மென்கணமென்பவற்றிற்கும். இஃதொ
 க்கும். இனிக்கங்களுள் சளுக்களும் டணக்களும் தறக்களும் ப
 மக்களும் அடிநாவண்ணம் இடைநாவண்ணம் நுனிநாவண்ணம்அ
 ண்டலலடியிதழென்னு மிவற்றின்முயற்சியாற்பிறத்தலான்அப்பி
 ரப்பிடத்துமுறையேமுறையாகவைக்கப்பட்டன. ய ர ல வக்களு
 ன்முமுறையே அடியண்ணமும் இடையண்ணமும் அண்பன்முத
 லும் இதழுமென்னு மிவற்றின்முயற்சியாற் பிறத்தலான் அப்பிற
 ப்பிடத்து முறையேமுறையாக வைக்கப்பட்டன. முகார நகாரன
 காரங்கண்மூன்றுந் தமிழெழுத்தென்ப தறிவித்தற்கு இறுதிக்க
 ண் வைக்கப்பட்டன. அவற்றுள்ளும் முகர மிடையெழுத்தாகலின்
 அதுபற்றியிடையெழுத்தோடு சார்த்தியவற்றிறுதிக்கண் வைக்க
 ப்பட்டது. வடமொழியின் லகரம் எகரமாகவும் உச்சரிக்கப் படு
 வதன்றித் தனியே ஒரொழுத்தன்மையின் அச்சிறப்பின்மைபற்றி
 யிடையெழுத்தாகிய எகரம் முகரத்திற்கும்பின் வைக்கப்பட்டது.
 இவ்வாறே உயிருள்ளும் எகர ஒருகரங்கள் ஒருவாற்றாற் சிறப்பெழு
 த்தாயினும் பிராகிருதமொழியிற் பயின்னுவருதலானுஞ் சாமவே
 தமுடையாருள்ஒருசாராரிசைபற்றிக் குழுவெக்குறிப்பால்க்கெக்

போதுபவாக லாணுமிறுதிக்கண்வையாதுமுறைபற்றி ஏகார ஓகாரங்களின் முன்வைக்கப் பட்டன. ஆகையான் முறையாமாறிவை யென வுப்த்துணர்ந்துகொள்க. இவ்வாறு உலகத்தும் பிறப்பொத்தல் பற்றிய யினமென்று வழங்குபவாகலின் ஈண்டினத்தினுமென்றதற்குப் பிறகாரணங்களுமுள்வனும் பெருப்பான்மையும் பிறப்பொத்தலேஇனமென்றுகொள்க. (யஅ)

(எச) நிறையுயிரீமுயற்சியி னுள்வளிறுரப்ப - வெழுமணுத் திரளுரங் கண்டமுச்சி-முத்திருற்றித்தந்தாப் பல்லணத்தொழிலின் வெவ்வேறெழுத்தொலி யாய்வரல்பிறப்பே. *

(என்) நிறுத்தமுறையானே பிறப்பாமாறுணர்த்துவான்றொடங்கியதன்பொதுவிதியுணர்ந்து, (ப-ண) நிறை - ஒலியெழுத்திற்குவேண்டிங்காரணங்கலிற் குறைவின்றித்தந்தத்த, உயிரி - உயிரினது, முயற்சியின் - முயற்சியால், உள் - உள்ளுற்றி, வளி - காற்றானது, துரப்ப - எழுப்ப, எழும் - எழுதின்ற, அணுத்திரள் - செவிப்புலனாமணுக்கூட்டம், உரம் - மார்பும், கண்டம் - கழுத்தும், உச்சி - தலையும், மூக்கு - நாகியும் ஆகியநான்கிடத்தையும், உற்று - பொருந்தி, இதம் - உதமும், நா - நாகீரும், பல் - பல்லும், அணம் - மேல்வாயும் ஆகியநான்கனுடைய, தொழிலின் - முயற்சிகளால், வெவ்வேறு - வேறுவேறு, எழுத்தா - எழுத்தாகிய, ஒலியாய் - ஓசைகளாய், வரல் - தோன்றுதல், பிறப்பு - அவற்றின் பிறப்பாம். எ-று. (பொ-ண) ஒலியெழுத்தாகிய காரியத்திற்கு, வேண்டுங் காரணங்களினொருவாற்றினுங் குறைவின்றி நிறைந்தவுயிரினது முயற்சியாலுண்ணின்றவளி யெழுப்பவெழுத் செவிப்புலனாமணுத்திரள் உரமுதலியநான்கிடத்தையும்பொருந்தியிதம் முதலிய நான்கின்றொழில்களால் வெவ்வேறெழுத்தாகிய வெவ்விசளாய்த் தோன்றுதல் அவற்றின்பிறப்பாம். எ-று. (யக)

(எடு) அவ்வழி, ஆவியிடைமை யிடமிடருத் - மேவுமென்மை மூக் குரப்பெறும்வன்மை. *

(என்) முதலெழுத்துக்கிடம் வருத்துணர்ந்து, (ப-ண) அவ்வழி - முன்சொன்னவழியாற் பிறக்குமிடத்து, ஆவி - உயிரெழுத்துகளுக்கும், இடைமை - இடையினத்திற்கும், இடம் - இடம், மிடருகும் - சழுத்தாகும், மென்மை - மெல்லினம், மூக்கு - தாசியை, மேவும் - இடமாகப்பொருந்தும், வன்மை - வலினை, உரம் - மரபை, பெறும் - இடமாகப்பெறும். எ-று. (பொ-ண) மேற்கூறியநெறியாற்பிறக்குங்கால் ஆவியிடையினமென்னுமிருவகையெழுத்தினத்திடமிடரும் மெல்லின மூக்கையிடமாகப்பொருந்தும் வல்லினதெஞ்சையிடமாகப்பெறும். எ-று. (உரி)

(எள) அவற்றுள், முயற்சியுள் அ ஆ வங்காப்புகடைய. *

(எ-ன்) முதலெழுத்துட்கிலவற்றிற்கு முயற்சிவகையாந் பிறப்புணர் - ந்று. (ப-னா) அவற்றுள்-மேலிடம்வகுத்தமுதலெழுத்துகளுள், அ ஆ - அ ஆ இரண்டும், முயற்சியுள் - நால்வகை முயற்சியுள், அங்காப்புடைய-அண்ணத்தின்னொழிலாகிய அங்காத்தலையுடையவாய்ப்பிறக்கும். எ-று.(பொனா) மேலிடம்வகுக்கப்பட்ட முதலெழுத்துகளுள் அகரஆகாரங்களுல்வகை முயற்சியுள்ளண்ணத்தின்னொழிலாகியவங்காத்தலையுடையவாய்ப்பிறக்கும். எ-று.

(எஎ) இ ஈ எ ஏ ஐ யங்காப்போ - டண்பன்முதலு விளிம்புறவருமே. *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-னா)இ ஈ எ ஏ ஐ-இ ஈ எ ஏ ஐ ஐந்நும், அங்காப்போய்- அங்காப்புடனே, அண்பல்- அண்பல்லு, நாமுதல்- நாக்கடியினது, விளிம்பு- ஓரமானது, உற - பொருந்த, வரும்- பிறக்கும், எ-று. (பொ-னா) இவ்வவந்தெழுத்துமங்காப்புடனையண்பல்லையடிநாவிளிம்பு பொருந்தப்பிறக்கும், எ-று (உஉ)

(எஅ) உ ஊ ஒ ஓ ஔ விதங்குவிலே. *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-னா) உ ஊ ஒ ஓ ஔ-உ ஊ ஒ ஒ ஔ ஐந்நும் பிறத்தற்கேதுவாகியமுயற்சி, இதங்குவிலு உதங்குகளின்குவிதலாம், எ-று. (பொ-னா) இவ்வவந்தெழுத்துப் பிறத்தற்கேதுவாகியமுயற்சியிதங்குவிலாம். எ-று. (உஉ)

(எஊ) கவவுஞ்சுவும் டணவுமுதலிடை - னுனிநாவண்ணமுற முறைவருமே. *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-னா) கவ- கவ்வும் நவ்வும், (நா) முதல்-நாக்கினடி, (அண்ணமுதல்)- மேல்வாயடியையும், ஞ-சவ்வும் குவ்வும், (நா) விடை- நாக்கினடி (அண்ணவிடை)-மேல்வாய்நடுவையும், டண- டவ்வும் ணவ்வும்,நாநுனி- நாக்கின்கடை, அண்ண (நுனி)-மேல்வாய்க்கடையையும், உற- பொருந்த, முறை- மும்முறை மேலுறும்-பிறக்கும், எ-று. (பொ-னா) கவ்வும் நவ்வும் முதலு முதலண்ணத்தையும் சவ்வும் குவ்வும் இடைநாவிடையண்ணத்தையும் டவ்வும்ணவ்வும் நுனிநாநுனியண்ணத்தையும் பொருந்தவிடும்முறையேபிறக்கும்- எ-று. (உஉ)

(அஉ) அண்பல்லடிநா முடியுறத்தவருமே. *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-னா) அண்பல்-அண்பல்லினது, அடி-அடியை, நாமு-நாக்குறுவி, உற- பொருந்த, தற - தவ்வும்நவ்வும், வரும் - பிறக்கும். எ-று. (பொ-னா) அண்பல்லடியை நாநுனிபொருந்தத் தவ்வும் நவ்வும் பிறக்கும். எ-று. (உஉ)

(அக) மீழிதழுதப் பம்மப்பிறக்கும். *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-னா) மீ (மிதழ்) மேலுதும், கீழிதழ்-கீழுதும், உற- பொருந்த, பம்ம- பவ்வும் மவ்வும், பிறக்கும்- பிற

க்கும். எ-று. (பொ-ரை) மேலிதழுங் கீழிதழும் பொருந்தப் ப
வ்வும் மவ்வும் பிறக்கும். எ-று. (உசு)

(அஉ) அடிநாவடியண முறயத்தோன்றும். *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ரை) நாவடி - நாக்கினடியானது, அ
ணவடி-மேல்வாயடியை, உற - பொருந்த, ய - யகரமானது, தோ
ன்றும் - பிறக்கும். எ-று. (பொ-ரை) அடிநாவடியண்ணத்தைப்
பொருந்த யதரம்பிறக்கும். எ-று. (உஎ)

(அக) அண்ணதுனிநா வருடரழ்வரும். *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ரை) அண்ண (துனி)-மேல்வாய்க்கடைய
யை, நாதுனி - நாக்குதுனியானது, வருட - தடவு, ரழ - ரவ்வும் ழவ்
வும், வரும் - பிறக்கும். எ-று. (பொ-ரை) அண்ணத்தை துனிநாத்
தடவு ரவ்வும் ழவ்வும் பிறக்கும். எ-று. (உஅ)

(அச) அண்பன்முதலு மண்ணமுமுறையி- னுவிளிம்புவிங்கி
யொற்றவ்வருடவும்- ளகாரளகாரமா யிரண்மிப்பிறக்கும். *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ரை) அண்பன்முதல்-அண்பல்லடியை,
நாவிளிம்பு- நாவோரமானது, விங்கி- தடித்து, ஒற்ற- நெருங்க,
லகார (மாய்) - ளகாரமாகியும், அண்ணம்- மேல்வாயை, (நாவிளி
ம்பு)- நாவோரமானது, வருட - தடவு, ளகாரமாய் - ளகாரமாகி
யும், இரண்மிம் - இரண்டெழுத்துகளும், முறை- இம்முறையே,
பிறக்கும்- பிறக்கும் எ-று (பொ-ரை) அண்பன்முதலை நாவிளி
ம்புவிங்கியொற்ற ளகாரமாகியும் அண்ணத்தை நாவிளிம்புவிங்கிவ
ருடளகாரமாகியும் இவ்விரண்டெழுத்துப் பிறக்கும் எ-று. (உக)

(அரு) மேற்பல்லிழுற மேலிம்மவ்வே. *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ரை) மேற்பல்- மேற்பல்லானது, இ
தழ்- கீழுதட்டை, உற - பொருந்த, வ - வகரமானது, மேலிம்ம-
பிறக்கும். எ-று (பொ-ரை) மேற்பல்கீழிதழப்பொருந்தவகரம்
பிறக்கும். எ-று. (ரு)

(அரு) அண்ணதுனிநா நனியுறிற்றனவரும். *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ரை) அண்ணம் - மேல்வாயை, நாது
னி- நாக்குதுனி, நனியுறின் - மிகப்பொருந்தின், நன- மவ்வும்
வ்வும், வரும்- பிறக்கும். எ-று. (பொ-ரை) அண்ணத்தை துனிநா
மிகப்பொருந்தில் மவ்வும் மவ்வும் பிறக்கும். எ-று. (ரு)

(அஎ) ஆய்தக்கிடத்தலை யங்காமுயற்சி - சார்பெழுத்தேனைவு
ந் தம்முதலனைப. *

(எ-ன்) சார்பெழுத்துகட்கிடமுயற்சிவகையாற்பிறப்புணர் -
ற்று (ப-ரை) ஆய்தக்கு - ஆய்தம் பிறத்தற்கு, இடம் - இடமா
னது, தலை- தலைமாம், முயற்சி தொழிலானது, அங்கா - வாயை

த்திறத்தலாம், சார்பெழுத்தேனவும் - ஆப்தம் நீங்கலாகியமற்றை
ச்சார்பெழுத்துகளும், தம்முதலைய - தம்முதலெழுத்துகளோ
டொப்பனவாய்ப்பிறக்கும். எ-று. (பொ-ரை) ஆப்தம்பிறத்தற்கி
டந்தலை, முயற்சியங்காத்தலாம். ஒழிந்த சார்பெழுத்துகளுமிட
முயற்சிகடம்முதலெழுத்துகளோ டொப்பனவாய்ப் பிறக்கும்.
எ-று. சார்பின்சார்பாகியவாய்தக்குறுக்கமும் அதன்முதல் பொ
ற்பிறக்குமென்பார் எதிரதுதழீஇ யேனவுமென்றார். (௩௨)

(அஅ) எடுத்தல்புரித்த னலிதலுழப்பிந்- நிராபுந்தத்தமிழ் சி
திதுளவாகும். *

(எ-ன்) மேற்கூறியபிறப்பிற்கோர்புறண்டையுணர்-ந்று. (ப-ரை)
பலவெழுத்திற்குப்பிறப்பு ஒன்றாகச்சொல்லப்பட்டாலும், எயித்
தல்- எயித்தலும், படுத்தல்- படுத்தலும், நலிதல் - நலிதலுமாகி
ய, உழப்பின்- எழுத்திற்குரிய ஒலிமுயற்சியால், திரிபும் - ஒன்ற
ற்கான்றுபிறப்புவேறுபாடுகளும், தத்தமிழ்- அவ்வவற்றின்கண்,
சிறிது- சிறிதுசிறிது, உளவாகும்- உள்ளனவாம், எ-று. (பொ-ரை)
பலவெழுத்திற்குப் பிறப்பொன்றாகச் சொல்லப்பட்டனவேனு
மெயித்தல் படுத்தனலிதலென்னுமெழுத்திற்குரிய வொலிமுயற்
சியானொன்றற்கொன்றுபிறப்பு வேறுபாடுகளும் அவ்வவற்றின்கட்சி
றிதுசிறிதுளவாம். எ-று. (௩௩)

(அக) புள்ளிவிட்டவ்வொடு முன்னுருவாகியு- மேனையுயிரோ
ருவுதிரிந்து - முயிரளவாயதன் வடிவொழித்திருவயிற் - பெய
ரொடுமொன்றுமுன் றுவருமுயிர்மெய், *

(எ-ன்) மேற்பிறப்புணர்த்திய சார்பெழுத்திற்குச்சாரிந்துவரு
மாறுமோர்பிறப்பாதலிற் பிறப்பதிகாரத்துளடக்கியுணர்த்துவா
ன்றொடங்கியவற்றுளுயிர்மெய் வருமானுணர்-ந்று. (ப-ரை) புள்
ளிவிட்டு- மெய்புள்ளியைவிட்டு, அவ்வொடு- அகரத்தோடுகூடிய
வழி, முன்னுருவாகியும்- அவ்விட்டவுருவேபுருவாகியும், எனையுயி
ரோடு- அதுநீங்கலாகியுயிர்களோடுகூடியவழி, உருவுதிரிந்தும்-
உருவுவேறுபட்டும், உயிரளவாய் - தன்மாத்திறாத்தோன்றாது உ
யிர்மாத்திறாயே மாத்திறாயாய், அதன்வடிவொழித்து - தன்வரி
வடிவின் விகாரவடிவேவடிவாய் உயிர்வடிவையொழித்து, இருவ
யிற்பெயரொயிம்- உயிரும்மெய்யும் ஆகிய இரண்டிடத்தினும் பிற
ந்த உயிர்மெய்யென்னும் பெயருடனே, ஒன்றுமுன்னாய் - ஒந்
ருவி முன்னும் உயிரொலியின்னுமாகி, உயிர்மெய்-உயிர்மெய்
பெழுத்து, வரும்-பிறக்கும். எ-று. (பொ-ரை) மெய்புள்ளியைவிட்
டகரத்தோடுகூடியவழிவிட்டவுருவேபுருவாகியுமொழிந்த வயிர்
குளோடுகூடியவழியுருவுவேறுபட்டிற் தன்மாத்திறாதோன்றாது
உயிர்மாத்திறாயேமாத்திறாயாய்த் தன்வரிவடிவின்னாவிகாரவடி

வேவடிவாயுயிர்வடிவைப்பொழித்து மெய்யுயிரென்னும் பெயராகிய விரண்டிடத்தும்பிறந்த உயிர்மெய்யென்னும் பெயருடனே பொற்றொலிமுன்னுமுயிரொலியின்னுமாகியரு முயிர்மெய்யெழுத்து. எ-று. உருவுதிரிதல் புள்ளிபெறுவன புள்ளிபெற்று ம் மேலுங்கீழும்விலங்குபெறுவன விலங்குபெற்றும் கோடுபெறுவனகோடுபெற்றும் புள்ளியுங்கோடு முடன்பெறுவன வுடன் பெற்றும் வருவனவாம். அருகேபெற்றபுள்ளியை யித்காலத்தார் காலாக வெழுதுவர். ஒழித்தென்றும் ஒற்றுமுன்னுபென்றும் வந்தகிணைவினையிருவயிற் பெயரொழிவருமென்னு முதல்வினையொழிமுடிந்தன. பூதிமுதலியவற்றிற்றீட்டியவரிவடிவு மொலிவடிவு போலப் பயன்றருமொற்றுமைகுறித் தீண்டவ்விருதிறனும் விரவிக்கூறினார். இவ்விலக்கணத்தானொவ்வொருமெய்யிற் பன்னிருயிருங்கூடப்பன்னிருபதினெட்டிருநூற்றொருபத்தாரூபவருமாறு வழங்கும் வரிவடிவுள்ளு மொலிவடிவுள்ளுங்காண்க. (சுச)

(சுடு) குறியதன்முன்ன ராய்தப்பள்ளி - யுயிரொழிபுணர்ந்த வல் லாறன்மிசைத்தே. *

(எ-ன்) முற்றய்தவ்ருமாறுணர்-ற்று. (ப-னா) ஆய்தப்பள்ளி-புள்ளிவடிவினதாகியவாய்தம், குறியதன்முன்னர்- குற்றெழுத்தின்முன்னதாய், உயிரொழிபுணர்ந்த- உயிரொழிகூடிய, வல்லாறன்மிசைத்து- வல்லெழுத்தாறனுள்ளொன்றன்மேலதாய்வரும். எ-று. (பொ-னா) புள்ளிவடிவினதாயவாய்தம் குற்றெழுத்தின் முன்னதாயுயிரொழிகூடிய வல்லெழுத்தாறன்மேலதாய்வரும். எ-று. உயிர்வருக்கத்திதுதிக்கட்டந்தவாய்தவடிவைப்பிற்கலாத்து வேறுபடவரைந்து வழங்குவராதலிற்றொல்லைவடிவுதோன்ற ஆய்தப்பள்ளியென்றார். [உ-ம்] எஃகு- கஃசு- இருபஃசு. அஃகடிய - அஃகான்-மஃகான்- எனவரும். தனிக்குறியென்று வரைந்தோதாமையின்-“விலஃஃகி வீங்கிருளோட்டிமேமாத-ரிஃஃஃகுமுத்தினி னம்,, எனவும்வரும். பிறவுமன்ன. இச்சூத்திரமேற்கோளாதலாற் றுனெடுத்தொழித லென்னுமுத்தி. வல்லினவகையானியல்பாகவந்தவாய்த மாற்றோடு புணர்ச்சிவிகாரத்தான்வரு மாய்தமுற்ற செய்புள்விகாரத்தான்வரு மாய்தமுங்கூடியெட்டாய்வருமாறுகாண்க. (சுடு)

(சுக) இசைகெழன்மொழிமுத விடைகடைநிலைதெடி .. ளைபெழுமவற்றவற் தினக்குறிய்குறியே. *

(எ-ன்) உயிரளபெடை வருமாறுணர்-ற்று. (ப-னா) இசைகெழன்- பாட்டிலோசைகுறையின், மொழி- சுவ்வோசை குறைந்தசொல்லுக்கு, முதல்- முதலிலாகிலும், இடை - நடுவிலாகிலும், கடை - இறுதியிலாகிலும், நிலை - நின்ற, தெடி - தெட்டெட்ட

முத்தேழுமொன்று, அளபெழும- அவ்வோசையை நிறைக்கத்த
 ன்மாத்தையின் மிகுந்தொலிக்கும், அவற்று - அவற்றின் பின்;
 அவற்றினக்குறில்- அததற்கு இனமாகியகுற்றெழுத்துகள், குறி-
 அளபெடுத்தமைபை அறிதற்குவரிவடிவில் அறிகுறியாய் வரும்.
 எ-று. (பொ-ணா) செய்யுட்கண் இசைகுன்றின் மொழிமுதலினு
 ம் இடையினுங் கடையினுநின்ற நெட்டெழுத்தேழும் அவ்வி
 சைநிறைக்கத் தத்தமாத்தையின் மிக்கொலிக்கும் அவ்வாறு அள
 பெடுத்தனவறிதற்கு அவற்றின்பின் நவற்றிற்கினமாகிய குற்றெ
 ழுத்துகள் வரிவடிவின் கணறிகுறியாய்வரும் எ-று. [உ-ம்] “ஆஆ
 வளைய வலவன்றன் பார்ப்பிடு - டுஇ ரிளையுங்கொண் டுரளைப்
 பள்ளியுட்- டேந் திரையலைப்பத் துஞ்சா நிறைவன்றோண்-மேள
 வலைப்பட்ட நம்போ னறுநாதா- லோலு வுழக்குந்துயர்,, (எ-ம்)
 “உறாஅரிக் குறுநோ யுளாப்பாய் கடலை- செறாஅய் வாழிய
 நெஞ்சு,, (எ-ம்), “அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தா னுசுப்
 பிறகு - நல்ல படாஅ பறை,, (எ-ம்) வரும். செறாஅய் வாழி
 யென்புழி நான்குமாத்திரையாயும் எனைய மூன்று மாத்திரையா
 யும் அலகுபெற்றுச் செய்யுளிறைநிறைத்து மூவிடத்தும்வந்தவா
 னுகாண்க. பிறவுமன்ன. இனி இசைகெடுமென்று பொதுப்
 படக கூறினமையால் “கெடுப்பதுஉங் கெட்டார்க்குச் சார்
 வாழ்மற்றாங்கே- யெடுப்பதுஉ மெல்லாமதழ,, எனக்குறிமெ
 டையா யளபெழுந் தலகுபெற்றும் பெறாதும் இன்னிசை நிறைப்
 பட்டவனஉம் “உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச்சென்றார் - வர
 வளபு இயன்னு முளேன்,, எனவளபெழுந்தலகுபெற்றும்பெ
 ருதகு சொல்லிசை நிறைப்ப வருவனவும் “வீழப்பெவார் கெ
 ழுந் யிலர் தாம்வீழ்வார் - வீழப் படாஅரெனின்,, என்பதனு
 ட்செழிந் யிலொனவளபெழுந் தலகுபெறாது சொல்லிசை நிறை
 ப்டவருவனவுங்கொள்க. எழுத்துப்பலவாயின் ஒலிவேற்றுமையா
 னன்றோ? அந்நவனமாதலினெழிலுவிசைமாய் ஒரொலியாய்ப் பி
 ரப்பதே அளபெடையென்பார் நெடிவளபெழுமென்றும் அ
 வற்றவற்றினக்குறில்குறியே யென்றுங்கூறினர். ஆசிரியர் தொல்
 காப்பியரும் நீருந்ருஞ்சேர்ந்தாற்போல நெட்டெழுத்தோடு கு
 ற்றெழுத் தொத்துந்ந்நு நின்றிசைப்பதே அளபெடை யென்
 பார் “சுன்றிசைமொழிவயி னின்றிசைநிறைக்கு- நெட்டெழுத்
 துப்ப ரொத்தகுற்றெழுத்தே,, என்றார். இங்ஙனம் ஒலிபற்றிக்
 கூடும்வகையால் இருவர்க்குங்கருத் தொன்றையாயினுங் குறியே
 யென்றது இவ்விரண்டிமேற்கோளிலொன்று னுணிதலாறொருதலை
 துண்தலென்னுந் தீர்ப்பும் அம்மதமுற்படவந்ததென்க. இப்பெ
 ர்தியறியாதார் நெடிவுங் குறினும் விரலும் விரலுந் சேரநின்ற

ஓப்போல் இணைந்து நின்று அளபெடுக்குமெனத் தமக்குவேண்டியவாறே கூறுபட. நெடிவெள்ளை நிறம் நளபெடுமென்றல் பொருந்தாமையே கெழுத்தெடையென்றது தளபெடையென்னுங்குறியிடே சான்றதலறித. அஃதே ஒரொழுத்தினையே யிரண்டுமாத்திரையுமொருமாத்திரையுமாகப்பிரித்தெசைத்ததனாற் சீர் செய்து தளையறுத்தல் பொருந்தாதென்னி லற்றன்று எழுத்துவகையானென்னது “மாத்திரா வகையார் நனாதம கெடாநிலை- யாப்பநியாமைமென் றளபெடை வேண்டும், எனக்கூறுபவாகலின் எழுத்திற்குமாத்திரா கோடலுமசைத்தலுஞ் சீர்செய்தலுந்தளையறுத்தலும் ஒசைபற்றி யல்லது எழுத்துப்பற்றி யல்லவென்க. இதனுட் செப்பலோசை முடிவியலோசைகுன்றாதுதெட்டெழுத்தேழுமொழிமுதலிடைகடைகளினின்றளபெடுக்குங்காலெனகார மொழியிடைகடைகளின் வரப்பெறுமையி னவ்விடங்கள் னன்தொழியநின்றளபெடுக்குமளபெடை பத்தொன்பதோடி னிசை நிறைப்பவும் சொல்லிசைநிறைப்பவும் அளபெடுக்குப் பளபெடையிரண்டுங்கூடி உயிரளபெடை யெழு மூன்றாய் வருமாறு காண்க.

(கூஉ)

(கூஉ) நகுணநமன வயலளவாய்த - மளபாங்குறிலிணை குறித்தீழிடைகடை - மிகலையவற்றின் குறியாம்வேறே. *

(எ-ன்) ஒற்றளபெடைவருமாறுணர் - நறு, (ப-றா) (இசைசெய்து) - பாட்டிலோசைகுறையின், குறிலிணைக்கீழ் - குறிலிணையின்கீழாவது, குறிக்கீழ் - குறிக்கீழாவது, இடை - சொல்லுக்குநடுவிலாகிலும், கடை - சொல்லுக்குக்கடையிலாகிலும், நகுணநமனவயலள - நம்முதலிய விப்பத்துளொன்றேனும், ஆய்த - ஆய்தமேனும், அளபுமிகலாம் - அவ்வோசையை நிறைக்கத் தன்மாதிரியாயிம்மிகுந்தொலிக்கும், அவற்றி ன்வேறுகுறியாம் - அப்படியளபெடுத்தமையை யறிதற்கு அவற்றி ன்குறியின் அவ்வெழுத்துகளேவரிவடிவில் அறிகுறியாய்வரும், எ-று. (பொ-றா) செய்யுட்கு னிசைசன்திற் குறிலிணைக்கீழ்ந் குறிக்கீழ்மாய் மொழியிடையினுயிற்றினுநின்ற விப்பத்தொற்றும்ஆய்தமும் அவ்வோசைநிறைக்கத் தன்மாதிரியாயின் மிக்கொலிக்கு மவ்வளபெடுத்தன வறிதற்கவற்றினி னவ்வெழுத்துகளேவரிவடிவின்வெறநிசையாய்வரும், எ-று. இஃது “ஒருமொழி மொழிதன் னினங்கொளற் சரித்தே, என்பதனான் பேல் இசைகெழு னென்றதன் மயவளபெடைக்கும் வருவித்துக்கொள்க. மாத்திராநிறைத்ததற்குறி அறிகுறிமாத்திரையாய் வருமென்று கோடற்குவேறேயென்றார். [உ-ம்] “இலயங்கு வெண்பிறைநகு மசனடியார்க்குக் - கலங்கு நெஞ்சு

“மிலைகாண்., (எ-ம்) “எங்ங் கிறைவனுள னென்பாய் மனனேயா-
 நெங்ங் கெனத்திரிவாரின்., (எ-ம்) “கலங்கொண்ட சன்மார்பர்.,
 “மடங்கலந்தமனனேகளத்துவிடங்கலந்தானேவெண்பி., (எ-ம்.)
 “அங்ங்கனிந்த வருளி டத்தார்க்கென்பு செய்து- நங்ங் களங்கறுப்பா
 நாம்., (எ-ம்), நகரங் குதிலிணைக்கீழுங் குறிநீழ மொழிக்கிடை
 யினுங் கடையினுமுறையெயளபெழுந்தது. “கண்ண கருவினை
 காரீமுல்லை கூடொயிற்று- பொன்ன பொறிசுணங்கு போழ்வா யில
 வம்பு - மின்ன னுழைமருங்குன் மேதகு சாயலா - ளென்ன பிற
 மகரா மாறு., என ணகரமும் ணகரமுங்குறிநீழி மொழியீற்றின
 னபெழுந்தன. “எஃஃ கிலங்கிய கையராயின்னுயிர் - வெஃஃகு
 வாரீக் கில்லைவி., என ஆய்தங்குறிநீழி மொழிக்கிடையினளபெ
 ழுந்தது, பிறவுமன்ன. ஆய்தமொற்றொடு மொருபுடை யொத்
 துவருதலின் ஈண்மித்தந் துறாத்தார். நகரம்விதியீறாய்வருதலின்
 தனைவிடக்காதாய்தமொருமொழிக்கண்ணுந்தொடர்மொழிக்கண்
 னுய் விதித்த முதலெழுத்துக ளிரமருங்கு நின்றெழுப்பவிருசி
 றகெழுப்ப வெழுமுடலதுபோ லிடையெழுந்தொலிப்பதன்றி
 ஒருவாற்றொழு பீறாய் வருந்தன்மையதன்றிகளின் அஃகடிய மு
 தலியவற்றின்கட் டிரிந்தவாய்தம் அஃகான் முதலியவற்றின்கட்
 டொன்றிய ஆய்தம்போலத் தொடர்மொழிக்கணிடை நிலையாத
 னெறிவிதியீறன்றென் மதனுண்மைதுணிந்ததனை யிறுதிக்கண்வி
 லக்கிஒர் தளபெடை நார்பத்திரண்டென்று மேலுரைத்தவாறிங்
 கனம்வருதல்காண்க. (௬௭)

(௬௬) யகரம்வரக்குற னுத்திரியிகரமு- மசைச்சொன் மியாவி
 னிகரமுங்குறிய. *

(எ-ன்.) குற்றியலிகரம் வருமாறுணர் - த்று. (ப-ரை) யகரம்
 வர- யகரத்தைமுதலிலே யுடையசொல்வர, குறளு - குற்றியலு
 கரம், திரி- திரிந்த, இகரமும்- இகரமும், அசைச்சொல் - அசை
 ச்சொல்லாகிய, மியாவின்- மியாவென்பதின் மகரத்தின்மே லிரு
 க்கிற, இகரமு - இகரமும், குறிய- குற்றியலிகரங்களாம். எ-று.
 (பொ-ரை) யகரம் வருமொழிக்குமுதலாகவர நிலைமொழிக்கீற
 குன்ற குற்றியலுகரத் திரிந்தவிகரமு மியாவென்னுமசைச்சொ
 ல்லின்க ணிகரமுங் குற்றியலிகரங்களாம், எ-று, என்னவெயிங்ங
 னம்வருமாயி னிவ்வெழுத்தின் ரொடர்பாற்குறுகுமென்பது பெ
 ட்று., [உ-ம்] நாகியாது- எஃகியாது - வரகியாது - கொக்கியா
 து - குரங்கியாது - அல்கியாது (எ-ம்) கேண்மியா - சென்மியா-
 (உ-ம்) வரும், பிறவுமன்ன. பொதுப்படக்கூறியவற்றுள் விலக்
 குவணவற்றை விலக்கிக்கொள்ளப்படுங் குற்றியலுகர முப்பத்தா
 ருடும் அசைச்சொன்மியாவினுணங் குற்றியலிகர முப்பத்தேழா

ய் வருமானாகாணக.

(107)

(கச) நெடினோடாப்த முயிர்வலிமெலியிடை- தொடர்மொழியிற்று வண்மைபூருகர - மஃகும்பிறமேற் றொடரவும்பெறுமே.

(எ-ண்) இடமும் பற்றுக்கோயினுச்சாரிந்து குற்றியலுகரம் வருமானாணர் - ந்று. (ப-னா) நெடினோயி - தனிநெடினோடனே, ஆய்தம்- ஆய்தமொன்றும், உயிர்-சொல்லுக்குநிலிலுங்கடையிலும்வாராத ஓளகாரம் நீங்கிய உயிர்பதினென்றும், வலி - வல்லெழுத்தாறும், மெலி - மெல்லெழுத்தாறும், இடை - வல்லெழுத்துகளோபிதொடராதவகரம் நீங்கிய இடையெழுத்தைந்நும் ஆகிய முப்பத்தாறனுள்ளொன்றால், தொடர்- ந்றுக்கு அயலெழுத்தாகத் தொடரப்பட்டி, மொழியிற்று-சொல்லினிறுதியில், வண்மை வல்லெழுத்துகளுள் யாதானுமொன்றன்மேல், ஊர் - ஏறி வருகின்ற, உகரம் - உகரமானது, அஃகும் - தன்மாதீதிரையிற் குறுகும், பிற- பிறவெழுத்துகளுள்ளொன்றும்படவும், மேற்றொடரவும்- குறுகுதற்கு மொழிநிறைதற்குங்காரணமாக மேலே தொடரவும், பெறும் - தனிநெடினொழிந்த வைந்துதொடரும் பெறும். எ-று. (பொ-னா) தனிநெடினோடனே ஆய்தமொன்று மொழியிடைபிறுதளின் வரப்பெறாத ஓளகாரமொழித் தொழிந்த வுயிர் பதினென்றும் வல்லெழுத்தாறும் மெல்லெழுத்தாறும் வல்லெழுத்துகளோபி தொடராதவகரமொழித்தொழிந்த இடையெழுத்தைந்நுமாகிய முப்பத்தாறெழுத்தினுள் யாதானு மொன்றிற்றுக் கயலெழுத்தாய்த் தொடரப்பட்டி மொழியிறுதிக்கண் வல்லெழுத்துகளுள் யாதானுமொன்றுபற்றுக்கோடாக வதனையுரிந்துவரி னவ்வுகரந்தன் மாதீதிரையிற் குறுகு மதுதன்மாதீதிரையிற் குறுகுதற்குமொழிநிர்ப்புதற்குங்காரணமில்வொரு எழுத்துத் தொடரிதன்மாதீதிரையினமையானு பிறவெழுத்துகளுள்ளொன்றும் பலவுமேலே தொடரவும்பெறும். எ-று. நெடினோ யொழித் கொடுத்திப்பிரித்தார் தனிநெடினாதலின். உயிரொன்றது குற்றியிர் நெடியி ரிரண்டனையும். தொடரொன்றும்வினைத்தொடை வண்மைபூ ருகரமென்னுஞ் செயப்பரி பொருளோபி முடிந்தது. பிறவென்றது பகரப்பதமேலும் பகுபதமொன்பதுமென்று வரையறுத்தவற் றினிங்ஙனம் நற்றயலுயிற்றுமாகக்கூறி பவிரண்டுமொழித்தொழிந்தவேருமைந்நுமாயவெழுத்துகளை. தொடரவுமென்றவுண்மையிற்றது தழீஇ நின்றது பெறுமேயென்றது தனிநெடினொழிந்த ஐந்து தொடரும். வண்மைபூருகரம் குறுகுதற்கு மொழிநிரம்புதற்கு மேற்றொடரிதனு மிவ்நயமையான்மயிற். [உ-ம்] நாகு- எஃகு-வசு-கு-பலா-க-கொக்கு-குரங்கு-அஃகு-எனவு

ரும். பிறவுமன்ன. இனியிங்ஙனம் பிறமேற்றொடரவும்பெறுமே
 பெனக்கூறா தொழியினிவ்வைவகையெழுத்துமீற்றெழுத்துங் கூ
 டியெயொருமொழியாய் நிற்குமெனவுமட்டியிது இது என்றற்
 றொடக்கத்தல் வுங்குற்றியலுக்காமாவான்செல்லுமெனவும் ஆய்த
 முந்தனிமெய்யுமொழிக்குமுதலா மெனவுந் தனிநெடிலையொடு
 க்கொழித்துவிதக்கவேண்டாவெனவும் ஆசிரியர் தொல்காப்பியர்
 'நெட்டெழுத்திம்பருந்தொடர்மொழியீற்றுங்-குற்றியலுக்கம்வ
 ல்லாநூர்ந்தே' எனத்தொகுத்துக் கூறியவாறேகூறாது எல்லாவெ
 றுத்தையுச்சுதுவார் அவற்றையெய்யாதமுதலுந்தாக்கவகுத்துத் த
 னிநெடிலொடாறாகக் குற்றுகர்த்தையறுவகையான் வழங்குதற்கி
 லக்கணந்தோற்றக் கூறினமையினவ்வாறெடுத்தாளுதற் பொருட்
 டெல்லாவெழுத்தையுங் குறியீடாகவிதந்தவாய்தமுதலியவைந்த
 னுளொன்றிற்றயலினின்றிது விண்மையுருகர்த்தைத் தொடர்
 தலேயன்றிப்பிறமேற்றொடர்தலுங் குறுகுதற்கேதுவன்றெனவு
 ம்பொருள்பயிமாற்றிக. இச்சூத்திரப்பொருண்முன்மொழிந்த
 கோடலென்னுமுத்தி இனியிவ்வாறன்பகுதித்தொடருமிடமாதலி
 னிவ்விடவேற்றுமையாற் குற்றியலுக்கமுப்பத்தாறென்று மேற்
 கூறியவாறே வருமாறுகாண்க. இவ்வாறுகொள்ளா தாசிரியர்ந்தய
 லினின்றவெழுத்தையிடமாகக்கொண்டாற்போலவீற்றயலினின்ற
 வசையையிடமாகக்கொண்டு அவற்றுள் அது இது முதலியமுற்
 றுகர்த்தை நீக்குதற்குக் குற்றெழுத்துத் தனியேவருமசையொ
 ள் றையுமொழித் தேனையேழ்சையினையும் "நெடிலேகுறிவினை
 குறினெடி லென்றிலை- யொற்றொடு வருதலொடுகுற்றொற்றியு
 தியென்- நெடுக்குற்றுகர்க்கிடனென மொழிப., எனக்கூறியரு
 முளர. லொவெனின், அவ்வாறேழிட மெனக்கோடுமென்பார்க்கு
 ப் பிண்ணைக்குச்சுண்ணம்பு பட்டாங்கு வினையா' டி இதுப்பூது
 முசலியனவும் ஆய்தத்தொடர்ந்தனவுநெட்டொற்றியுதிநெடிலி
 றுதிக்குற்றுகர முதலியனவுங்குற்றொற்றியுதிக்குற்றுகரமுமாய
 டங்குமெனும் போவது வருவதுஒன்பது முதலியனவடங்காமை
 யறிக, நெடின் முதலாயின வீற்றயலி வீற்றல்வேண்டிமென யா
 ப்புறவின்மையின் முதற்கண்மியு மீறுகர மவற்றினுதியாத
 லையுமெனக்கொண்டி போவது முதலியனவு நெடிலினுதி
 முதலியவாயடங்குமென்பார்க்கும் அந்நயம் பாசுப்பிழைக் க
 ருவிசெய்ததனும் போதப்படனின்றென்பதாய். இது பிறநூற்
 குறியாட்டலென்னுமதம். இனி மொழிந்தபொருளோ டொ
 ள் றவையின் மொழிபாததனை முட்டின்று முடித்த லென்னு
 முத்தியான் துந்தையென்னு முறைப்பெயர் வருக்கென்றிய
 தகாமிசை யுகரமுந்நீது மொழிமுதற்க ணிப்பினுங் குற்றியலுக்

ரமாமெனவும் அவ்வுகரம் செக்குக்கணை சுக்குக்கொடு எனப்புணர்மொழியிடைப்படினுந் தன் னனாமாத்தினாயிற் குறுகுமெனவுங்கொள்க. (கூக)

(கூடு) தற்சுட்டளபொழி யைம்முவழியு - நையுமெனவு முதலற்றாகும்.

(என்) ஐகார ஒளகாரக்குறுக்கங்கீவருடாறுணர்-ற்று. (ப-ரை) ஐ- ஐகாரம், தற்சுட்டளபு - தன்னுக்குறித்துத் தன்பெயர் சொல்லுமளவிற்குறுகாது, ஒழி- ஒழிந்த, முவழியும்- சொல்லுக்குமுதலிடை கடைகளிலே யெங்கே நின்றாலும், நையும் - தன்மாத்தினாயிற்குறுகும், ஒளவும்- ஒளகாரமும், முதல்- சொல்லுக்குமுதலில், அற்றாகும்- தன்மாத்தினாயிற்குறுகும், எ-று. (பொ-ரை) ஐகாரத்தனைக்கருதித் தன்பெயர்கூறுமளவிற்குறுகாதொழிந்த மொழிமுதலிடை கடை யென்னுமூன்றிடத்தீர்முன்னும் பின்னுமிருமருங்கு மாயவெழுத்தின்றொடர்பாற் றன்மாத்தினாயிற்குறுகும் ஒளகாரமுந்தன்பெயர் கூறுமளவிற்குறுகாதொழிந்த மொழிமுதற்கட் பின்வருமெழுத்தின்றொடர்பாற் றன்மாத்தினாயிற்குறுகும். எ-று. (கூ) சுட்டளபென்பது வினைத்தொகை. அப்பென்றொழுத்தின் சாரியைதொடரினுங் குறுகுமென்பதுகருதி, எனவே ஓரெழுத்தொருமொழியாய் நிலைமொழி வருமொழியாய்த்தொடராது தனித்து ஒரோவிடங்கிலின்வரிற் றன்மாத்தினாகுறுகாதென்பது உம்பெற்றும். [உம்] ஐப்பசி- ஈம்பிழம் (எ-ம்) உய்யன் (எ-ம்) குவளை (எ-ம்) மெளவல் (எ-ம்) வரும். இனி “ஆளபெடை தனிபிரண் டல்வழி யையெள வுளதாமொன்றரை தனிமையுமாகும்,, எனக்கூறினொ முளராலே வெனிற் றன்னியல்பாய விரண்டி மாத்தினாயி னின்னுங் குறுகுதலில்லவற்றை யொழிப்பார் விகாரத்தான் மூன்றுமாத் சாயு நான்குமாத்தினாயுமாய் மிககொலிக்கு மளபெடையை யொழிக்கவேண்டாமையினது பொருந்தாதென்க. இது- மறுத்தலென்னுமதம். ஏனையவுடன்படல். இடவகையா னைகாரக்குறுக்கமூன்றும் ஒளகாரக்குறுக்கமொன்றும் வருமாறுகாண்க. இனி ஐகாரக்குறுக்க மொழிமுதற்க் னொன்றமைமாத்தினாயாயும் ஏனையிடங்களி னொருமாத்தினாயாயும் ஒளகாரக் குறுக்க மொழிமுதற்க் னொன்றமை மாத்தினாயாயுங் குறுகுமென்பது பித்துணர்ந்துகொள்க. அவ்வாயுபித்துணர்ந்து கொள்ளாமால் “வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மஃதுணரார் - வைகலும் வைகல் வைகுமென் றின்புறுவர் - வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாண்மெல் வைகுதல்- வைகலை வைத்துணராதார்,, (எ-ம்) “கைவேல் களிற் றொரி போக்கி வருபவன் - மெய்வேல் பழியாதரும்,, (எ-ம்

“ஒளவியநெஞ்சத்தா னாக்கமுஞ் செவ்வியான்- கேடு நினைக்கப்படு
ம்,, (எ-ம்) வருமிலக்கியங்கட் கிலக்கணமின்றிப் முடியுமென்க.”

(கூஎ) ணனமுன்னும்வெகான் மிசையுமக்குறுகும். *

(எ-ன்) மகரக்குறுக்கம் வருமாறுணர்-ற்று. (ப-னா) ணன - ண
கர னகரங்களிலொன்று நின்றுதொடர, முன்னும்- அதன்முன்னி
ன்றாலும், வெகான்- வகரம்வந்துதொடர, மிசையும் - அதன்பின்
னின்றாலும், ம- மகரம், குறுகும்-தன்மாத்நியிற் குறையும். எ-
று.(பொ-னா) ணகர னகரங்களினொன்று நின்றுதொடர்ந்திடவ
தன்முன்வரினும்வகரம்வந்துதொடர்ந்திடவதன்மேனிப்பினுட
கரந் தன்னனாமாத்தினாயிற்றுக்குறுகும். எ-று. [உ-ம்] “பசுப்போ
ல்வாரிமுற்பட்டாற் பாற்பட்டசான்றோர்- முசுப்போல்முன்காந்
திருப்பர்- பசுத்தான் - வெருளினுமெல்லாம் வெருளுமெதனி-
மருளினு மெல்லாமருண்ம்,, (எ-ம்) “திசையறி மீகாணும் போன்
ம்,, (எ-ம்) தரும்வளவன் (எ-ம்) வரும். இனி ணகர னகரங்களின்
முன்வந்த மகரஞ் செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டிமுற்றிற் தென்
பதூஉம் அவ்விற்றப் லுகரங்கெட அவ்வுகரமுரிந்த ளகர லகரங்க
ளீற்றுமகரத்தோயி மயங்காஓமயின்மயங்குதற்குரிய ணகர னகர
மாமித் திரிந்தனவீண்டுநின்ற ணகர னகர மென்பதூஉ மிவற்று
ஹொன்றுடன் னொற்றாய்மயங்கின் மகரங்குறுகு மென்பதூஉம்
இவற்றின்முன் குறுகுதல் செய்யுட்கண்ணதென்பதூஉம் காணும்
கூணும் எனவியுல்பாகநின்ற ணகரனகரங்கண்முன்னிவ்வாறுவந்து
மகரங்குறுகாதென்பதூஉம் பிறவுமெல்லருஞ் சூத்திரங்களெல்லா
வற்றையுட்கவண்டிப் பருந்தின்வீழ்வாய்நின்றவிச்சூத்திரத்துய்த்
தூணரிந்துகொள்க. இஃதுய்த்துணரவைப்பென்னுமுத்தி. (சக)

(கூஎ) லளவீற்றியயிஞ் மாய்தமக்கும். *

(எ-ன்) ஆய்தக்குறுக்கம் வருமாறுணர்-ற்று. (ப-னா) லளவீ
ற்றியயிஞ்-லகர ளகர வீற்றுப்புணர்ச்சியினால், ஆம்- ஆகின்ற,
ஆய்தம்- குறிலவழிவளத்தவ்வீணயி னாய்தமாகவும் பெறுஉமல்வ
ழியானே என்னுமாய்தம், அஃகும்- தன்னனாமாத்தினாயிற்றுக்கு
ம் எ-று. (பொ-னா) லகர ளகர வீற்றுப்புணர்ச்சி யினால்வரும்
“குறிலவழி லளத்தவ்வீணயினாய்த- மாகவும்பெறுஉம்,, என்றவா
ய்தபிடுமாய்குமாயவெழுத்தினொருடர்பாற் தன்னரைமாத்தினா
யிற் குறுகும். எ-று. [உ-ம்] கஃரிது- முஃமது- எனவரும்.
இஃது - முடிவிடங்குறலென்னுமுத்தி. இவ்வாய்தங்குறுகாதெனக்
காண்டல் விரோதங்குறுவாருமுள். (சஉ)

(கூஅ) தொல்லைவழிவ வெல்லாவெழுத்துமாண் - மெய்து
மெகா மொகரமெய்புள்ளி. *

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே யுருவமாமாறுணர்-ற்று. (ப-னா)

எல்லாவெழுத்தும்-எல்லாவெழுத்துகளும், தொல்லைவடிவின்- பல்வேறுவகைப்படவெழுதிவழங்கும் பழையவடிவினையுடையவாம், ஆண்டு அவ்வடிவையுடையவாய்வழங்குமிடத்து, எகரம்-எகரமும், ஒகரம்- ஒகரமும், மெய்- மெய்களும், புள்ளி- புள்ளியை, எய்தும்-பெறும். எ-று. (பொ-ரை) எல்லாவெழுத்தும் பல்வேறுவகைப்படவரைந்துவழங்கும் பழையவடிவினையுடையவாமவ்வடிவினவாய்வழங்குமிடத்துத் தனித்துமுடம்பூர்ந்துவரும்எகரமும்ஒகரமுந் தனிமெய்களும்மியலபாய்புள்ளியைப் பிரிக்காதொழிந்துவரைந்து எகரம்வகாரங்களோடுமுயிரீமெய்களோடு மையப்படவழங்கும்வழக்கினையுடையவன்றித் துணியப்படுந் தொல்லைவடிவினதுறுப்பாய புள்ளியைப்பெறும். எ-று. வரலாறு. எ-எ-ஒ-ஒ-கெகெ கொ கொ க்க- எனவரும். பிறவுமன்ன. (சுரு)

(கூக) மூன்றுயிரளபிரண் டாநெடிவொன்றே - குறிலோடையெளக்க குறுக்கமொற்றன் - பனாயொற்றிஉக் குறுக்கமாய்தங்- கா ல்குறண்மஃகா னுப்தமாத்தினா.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானேமாத்தினாயாமாறுணர்ந்து, (ப-ரை) மாத்தினா - ஒலிக்குமளவு, உயிரளபு - உயிரளபெடைக்கு, மூண் (ரூம்)- மூன்றாகும், நெடில்- நெட்டெழுத்திற்கு, இரண்டாம்- இரண்டாகும், குறில்- குற்றெழுத்திற்கும், ஐக் (குறுக்கம்)- ஐகாரக் குறுக்கத்திற்கும், ஒளக்குறுக்கம்- ஒளகாரக்குறுக்கத்திற்கும், ஒற்றளபு- ஒற்றளபெடைக்கும், ஒன் (ரூம்)- தனித்தனியொன்றாகும், ஒற்று-மெய்யெழுத்திற்கும், இக் (குறுக்கம்)- குற்றியலிகரத்திற்கும், உக்குறுக்கம்- குற்றியலுகரத்திற்கும், ஆய்தம்- ஆய்தத்திற்கும், ஞா (யாம்)- தனித்தனியரையாகும், குறண்மஃகான் - மகரக்குறுக்கத்திற்கும், (குற ளாய்தம்- ஆய்தக்குறுக்கத்திற்கும், கா (லாம்)- தனித்தனிகாலாகும். எ-று. (பொ-ரை) உயிரளபெடைக்கு மாத்தினா மூன்றாம் நெடிலுக்குமாத்தினா இரண்டாம் குறிலுக்கும் ஐகாரக் குறுக்கத்திற்கும் ஒளகாரக்குறுக்கத்திற்கும் ஒற்றளபெடைக்குந் தனித்தனி மாத்தினாயொன்றாம். ஒற்றிற்குங் குற்றியலிகரத்திற்குங் குற்றியலுகரத்திற்கு மாய்தத்திற்குந் தனித்தனியாத்தினாயரையாம். மகரக்குறுக்கத்திற்குமாய்தக்குறுக்கத்திற்குந் தனித்தனிமாத்தினாகாலாம். எ-று. உயிரீமெய்க்களவுகூறாதொழிந்தார். மேலுயிரளபாயென்றுரைத்தலின். இஃதுரைத்தாமென்னுமுதலி உயிரளபெடை நான்குமாத்தினாயவாதலும் ஐகார ஒளகாரக்குறுக்கங்களொன்றை மாத்தினாயவாதலும் ஆரிடத்துள்ளுமவைபொல்வனவற்றுள்ளுமருகிவந்துசெய்யுள்வருவமைதியாய்முடிதலினவற்றையொழித்தெல்லார்க்கு மொப்பமுடிந்துபயின்றுவருவன மூன்று மாத்தினாயுமொருமாத்தினாயுமேயாகலின் மூன்றுயிரளபென்று

மொன்றே குறிலோ டைபெளக்குறுக்கமென்றுங்கூறினார். குற்றியலுகரம்புணர்மொழியிடைப்படிந்குறுகிக்கான்மாத்திரைபெறுதலுரையிற்கோடலென்பதனாற்கொள்க. (சுச)

(ரா) இயல்பெழுமந்த ரிமைநொடிமாத்திரை. *

(எ-ன்) எழுத்தெ லியெழுச்சிபலவற்றையுமளந்து கோடற்குக் கூறியவொருமாத்திரையென்னுங் காலசங்கையினையுணர்ந்து (ப-ணா) மாந்தர்- மனிதருடைய; இயல்பு-இயல்பாக, எழும் - உண்டாகுகின்ற, இமை- கண்ணிமைப்பொழுதும், நொடி- கைந்தொடிப்பொழுதும், மாத்திரை-ஒருமாத்திரை யென்னும்வரையறைப்பொழுதாம். எ-று, (பொ-ணா)மாந்தருடைய வியல்பாகவெழுமிமைப்பொழுதுதொடிப்பொழுதுமொருமாத்திரையென்னும் வரையறைப்பொழுதாம். எ-று. இமையென்றதிமைத்தலை. நொடியென்றது நொடித்தலை. இவையிரண்டுமாக்குபெயராய்க்காலத்தையுணர்த்திநின்றன. இயல்பெழுமென்னும்பெயரொச்சம்இமைநொடியென்னும் பெயரீகனோயி முடிந்தது. எழுத்தொலிமுதலியவற்றையியல்புகித் தொருவண்ணையவாற்ற யெழுப்பினும்வ்வாறெழாநிற்கு மிமைப்பொடியுமியல்புகெடுத்தெழுப்பவேண்டினுமவ்வாறெழாதுயல்பாகவே டெழாநிற்குமாதலி னியல்பெழுமெனவும் மேலாககுத்திரத்தெழுத்தொலிகளை வேண்டியவாறேயெழுப்பாதிவ்வளவானைத் தெழுப்புகவெனவுங்கூறினார். பின்னதுநினைத்தலென்னுமுத்தியானிவ்வளவுகருவிபிழ்குறப்பட்டது. (சுரு)

(ராக) ஆவிப்புமொற்று மளவிறந்துசைத்தலு - மேலுமிசைவ்ளிபண்டமாற்றுகியின்; *

(எ-ன்) தவளைப்பாய்த்தாயொன்றிடையிட்டுநின்ற மேலதற்கோர்பறனடைபுணர்ந்து. (ப-ணா) ஆவியும்-முதலுஞ்சார்புமாகிய உயிரொழுத்துகளும், ஒற்றும் - அவ்விருவகைமெப்பெழுத்துகளும், அளவிறந்து- முன்சொன்ன அளவைக்கடந்து, ஒலித்தலும்- அதிகமாக ஒலித்தலையும், மேலும்- பொருந்தும், இசை- இராகமும், விளி- அழைத்தலும், பண்டமாற்று-பண்டமாற்றலும், ஆவியின்-முதலானவைகளிடத்தென்றவாறு. (பொ-ணா) முதல்கார்பனைத்துமாயவாவியுமொற்றுமேற்கூறியவளவிறந்துமிக்கொலித்தலையும்பொருந்துமிசை விளி பண்டமாற்று முதலியவற்றின்கண். எ-று. ஆவியென்றமையாலாவல் குறிப்பிசைமுறையிடு புலப்பலுங்கொள்க. இசையினள்விறந்திசைக்குங்கா லாவிபல்லிரண்டு மாத்திரையிடுகவுமொற்றுப் பதினொருமாத்திரையிடுகவுமிசைக்குமென்றரிசைநூலார். இது-பிறநூல் முடிந்ததுதானுடன்படுதலென்னுமுத்தி. எனையவற்றினளவிறந்திசைக்குங்காலுலக நடைபிறழா திசைப்பதேவரையறையென்க. நாவலென்பது நெற்போரிதெழிக்கும் பகட்

முனங்களைத் தூரப்பதோர்சொல். “காவ லுழுவர் கமிங்கள்தூப் போரேறி - தாவலோலு வென்றிசைக்கு தாளோதை - மாவல் வன் - கொல்யானே மேலிருந்து கூற்றிசைத்தாற் போலுமே-தல் யானைக் கோக்கிள்ளி நாயி., என்பதனாலறிக. “ஃஃஃ றென்னுங் கல்லத ரத்தம்., “ஃஃஃ றென்னுந் தண்டோட்டிப்பெண்ணை., என்பனகுறிப்பிசை. ஏனையபொரு டே ன்நிக் கிடத்தலினளவிற்றத்திசைத்தல்வந்தவழிக்காண்க. (சகூ)

(நாஉ) பன்னிருயிருங் க ச த ந ப ம வ ய- ரு வ வீநாந்துயிர் மெய்யுமொழிமுதல். *

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே மொழிக்குமுதலாமாறுணர் - ந்று. (ப-ணா) பன்னிருயிரும் - டன்னிரண்மியிரெழுத்துகளும், கசதநபமவயருங்-ககரமுதல் வகரமீறாகச்சொல்லப்பட்ட, ஈநரந்து - பத்து, உயிர் - உயிரேறிய, மெய்யும் - மெய்யெழுத்துகளும், மொழி சொல்லுக்குமுதல்- முதலாகும். எ-று. (பொ-ணா) பன்னிரண்மியிரு முயிரூந்த விப்பத்து மெய்யு மொழிக்கு முதலாம். எ-று. ஃ [உ-ம்] அடை- ஆடை- இடை - ஈமி - உடை- ஊடல்- எமி- எமி- ஐயம்- ஒறி- ஒதி- ஒளவியம் (எ-ம்) களி - சவடி- தளிர்- நலம்- படை- பலை- உளம்- யவனர்- ஈமலி - அங்குணம் (எ-ம்) வரும். பிறவுமன்ன. உயிர்போற்றணிதது முதலாந்தன்மைபவல்லவ தலினுயிர்பெய்யென்றார். இஃ றினைதல்ல தினுவெனமொழிதலென்னு முத்தி. (சகூ)

(நாஈ) உ ஊ ஒ ஓ வலவொயி வம்முதல். *

(எ-ன்) பொதுவிதியுட் சிறப்புவிதியுணர் - ந்று. (ப-ணா) உ ஊ ஒ ஓ வலவொயி - உ ஊ ஒ ஓ என்னின்ற நான்குமல்லாத எட்டுயிரீர்களோடும், வ- வகரமெய்யானது, முதல்- சொல்லுக்குமுதலாகும், எ-று. (பொ-ணா) இந்நான்கு மல்லாத வெட்டுயிரோடும் வகரமொழிக்குமுதலாம். எ-று. ஃ [உ-ம்] வளி - வளி - விளி - வீளி - வெளி - வேளை - வைகல் - வெளவு- எனவரும். (சகூ)

(நாச) அ ஆ உ ஊ ஒ ஓள யம்முதல். *

(எ-ன்) இதுவுமது, ப-ணா) அ ஆ உ ஊ ஒ ஓ ள (வொயி) - அ ஆ உ ஊ ஒ ஓள என்கிற ஆறுயிரோடும், ய- யகரமெய், முதல்- சொல்லுக்குமுதலாகும். எ-று. (பொ-ணா) இவ்வாறுயிரோடும் யகரமொழிக்குமுதலாம் எ-று. ஃ [உ-ம்] யவனர்- யாணையுதம்- யுகி- யோகம்- யௌவனம்- எனவரும். மேலையொடுவைவருவித்துக்கொள்க. (சகூ)

(நாடு) அ ஆ எ ஓ வீவோ டாகுரும்முதல். *

(எ-ன்) இதுவுமது (ப-ணா) அ ஆ எ ஓ வீவொயி-அ ஆ எ ஓ என்கின்ற

நான்குயிரோடும், எ-ஞகரமெய், முதலாகும் - சொல்லுக்குமுதலாகும். எ-று. (பொ-ணா) இந்நான்குயிரோடும் ஞகரமொழிக்குமுதலாம். எ-று. [உ-ம்] ஞமலி- ஞாலம்- ஞெகிழி - ஞொள்ளிற்று- எனவரும். (ரும)

(நாகு) சுட்டியாவெகர விசுவழியவ்வை - யொட்டிவவ்வு முதலாகும்மே. *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ணா) சுட்டி - மூன்றுசுட்டிம், யா(வினா) - யாவினாவும், எகரவினா எகரவினாவும் ஆகிப்பவைந்தனுடைய, வழி- பின்பு, அவ்வை- அகரத்தை, ஒட்டி- சேர்ந்து, வவ்வும் - வகரமெய்யும், முதலாகும் - சொல்லுக்குமுதலாகும், எ - று. (பொ-ணா) மூன்றுசுட்டிம் யாவினாவும் எகரவினாவுமாயவிடைச் சொற்களின்பின் அகரத்தையொட்டி வவ்வுமொழிக்குமுதலாம். எ-று. [உ-ம்] அங்ஙனம்- இங்ஙனம்- உங்ஙனம்- யங்ஙனம்- எங்ஙனம்- எனவரும். இவற்றை அங்கு எங்கு என்றற்போல ஒருமொழிகளென்ற லெண்ணையெனின், அஞ்ஞன்று எஞ்ஞன்று என்பனபோலப் பிளவுபட்டிடையே மெல்லொற்று மிக்கு வருதலிற் றொட்டிமொழிகளையாமென்க. வனமென்ப திடத்தினையுந் தன்மையினையுமுணர்த்தும் பலபொரு ளொருசொல்லாய்வுரினாற் தனித்துவருந்தன்மையதன்றி முடிவன்கோ லுன்றிவந்தாற்போலச் சுட்டியினாவாகிப் விடைச்சொற்களை மூன்னிட்டி வருதலான் வழியென்றும் ஏனைய மெய்கள்போல முதலாகாமையினவ்வொடென்றது ஒட்டியென்றும் ஒருவாற்றான்முதலாதலினிழிவுசிறப்பாக வவ்வுமென்றுங்கூறினார். இங்ஙனங்கூறலான் வகரமொழிக்குமுதலாகா தென்பார்க்குடன்படலு மறுத்தலுமாய்ப்பிறிதம்மதமேற்கொண்கின்றவே யென்னுமதம்படக் கூறினா ரென்றுணரீக. இனி முதலாமென்றபத்துயிரிமெய்யுள் வகரமுதலியநான்கினையும் விதந்துகூறவே யொழிந்தவாறு மெய்யும் பன்னிரண்டியிரோடு முதலாமென்பது அருத்தாபத்தியாற்பெற்றும். இனி “சகரக் கிளவியு மவற்றோ ரற்றே- அ ஐ ஓ ஐவெனு மூன்றலங்கடையே,, என்பது முதலாகவின்றோரன்ன சிலவெழுத்துகளை மொழிக்குமுதலாகாவென ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் விவாகிஞ்ஞாலாவெனின் இவ்வடமொழிகளுந் திசைச்சொற்களுமக்காலத்திவ்வாறு தனித்திடுகப் பயின்று வாராமை பற்றியென்க. (ருக)

(நாஎ) ஆவி ஞ ண ந ம ன ய த ல வ ழ ள மெய்- சாயுமுகர நாலாறுமே. *

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே மொழிக்கீறாமாறுணர்-ற்று. (ப-ணா) ஆவி - தனித்தும் மெய்யோடும்வரும் பன்னிரண்டு உயிர்க

ஞம், ஞ், ண், த, ம, ன, ய, ர, ல, வ, ழ, ள, மெய்- இப்பதினொருமெய்களும், சாயுமுகரம் - குற்றியலவகரமுமாகிய, தாலாறும் - இருபத்துநான்கெழுத்து, ஈறு- மொழிக்கீறாகும், எ-று. (பொ-ரை) தனித்துமொற்றோயிம் வருமாவியுதலாக விவ்வுநங்குறியவிறுபத்துநான்கெழுத்து மொழிக்கீறும். எ-று. * [உ-ம்] ஆ-ஈ- ஊ- எ-ஐ ஒ-ஒள - எனவும், சுட்டிம் வினாவும் உவமவுருபடியு மாயவோவெழுந்தொருமொழிபாமிடைச்சொல்லாகியஅ-இ - எஉ-ஒ- (எ-ம்) விள- பலா- கரி- குரீஇ- கரி- மருஉ- சே- தை- கோ- (எ-ம்) உரிஞ்- மண்- பொருந்- மரம்- பொன்- வேய்- வேர்- வேல்- தெவ்- வீழ்- வாள்-அஃகு- (எ-ம்) வரும் காட்டா தொழிந்தன வருஞ் சூத்திரத்திற்காண்க. குற்றுகரமு முயிரா யடங்குமேனும் புணர்ச்சி-வேறுபாடுதோன்ற வேறெய்த் தோதி ஐரென்க. (10உ)

(10அ) குற்றியிரளபி னீறாமெகர - மெய்யொடே லாதொத் தவ்வொடாமென - ககரவகரமோ டாகுமென்ப. *

(எ-ன்) குற்றியிரிக்கெய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதியும் எகரத்திற் கெய்தியதொருமுகங்குவினக்கலும்ஒகரத்திற்கும் ஓளகாரத்திற் குமெய்தியவற்றுட் சிறப்புவிதியுமுணர் - ந்று, (ப-ரை) குற்றியிரி - அ இ உ எ ஓ என்கிறகுற்றியிரானவை, அளபின் - அளபெடையிலே, ஈறும்- வரிவடிவில் அறிகுறிபாகத்தனித்து ஈறாகும், எகரம் - எகரமானது, மெய்யொடேலாது - மெய்யொடறாகாது, ஒ-ஒகரமானது, நவ்வொடாம்-நகரமெய்யொன்றுடனீறாகும், ஓள-ஒளகாரமானது, ககரவகரமோடாகும்- ககர வகரமாகியதிரண்டுமெய்யுடனுமீறாகும்.என்ப -என்றுசொல்லுவர்புலவர், எ-று. (பொ-ரை) குற்றியிரளபெடையின்கண் வரிவடிவி னறிகுறியாய்த்தனித்தீறும் எகரமெய்யொ டறாகாது ஒகரம் நகரமொன்றுடனீறும் ஒளகாரங் ககர வகரங்க ளிரண்டிடனு மீறாமென்னு சொல்லுவர்புலவர், எ-று. * [உ-ம்] ஆஅ வளிபவலவன்-(எ-ம) நொ-(எ-ம்)கௌ-வெள- (எ-ம்) வரும் நெடிவளபெய்திப்புழி வரிவடிவின் அறிகுறியாய்வருங்குற்றியிரி நெடிவோடு தொடர்ந்து உடன்பயிமெய்யுடனீறுத்தன்மையதன்வித்தனித்து நின்றலிற் குற்றியிரளபினீறாமென்றார். தானேயீறதலனிக்குற்றியிரளபினு மீறாமெனவும்மைகொடாதொழிந்தார் உயிரிழந்த உடம்பைப்பரிமகன்கிடக்கககாணுஉவென்றற்போல அறிகுறிமாத்தினாயா ய்தின்மதனை உவ்வாங்குற்றுபி னொன்றதனி அஃதொடுமுத்தன் றுதலின். எகர ஒகர ஓளகாரங்களை விதந்தோதவே யேனையுயிர்க டமக்கெற்ற மெய்களோடறாமென்பது பெற்றும். முதலுஞ்சா ர்புமாய்வகுத்து விரித்துக்கொண்ட வெல்லாவெழுத்து முயிரு மெய்யு மாய்தமுமாயடங்கலின் முதலுமீறுமாகாத வாய்தத்தை

பொழித்தொழிந்த வுயிருமெய்யுமாய விசண்டனையு முயிர்புத
ன் மெய்ப் முத வுயிரிடுமெய்யிற்றென வஞ்சித்துக்கொண்டார் மே
ல்வரும் புணர்ச்சி விதியடங்குதற்பொருட்டெனக்கொள்க. (நக)

(நக) தின்றதெறியேயுயிரி மெய்ப் முதலிறே.

(எ-ன்) எழுத்தினதுமுதலு மீறுமாமாறுணர்- ந்று. (ப-ரை)
தின்றதெறியே- மெய்ப்முன்னும் உயிர்பின்னுமாக ஒலித்துநின்ற
வழியே, உயிர்ப்மெய்- உயிர்ப்மெய்க்கு, முதல் - மெய்ப்முதலாகும்,
எ-று- உயிரிற்றும். எ-று. (பொ-ரை) உயிர்ப்மெய்யினது முதல்
யானது அந்நிபாத்தெனிய ஒற்றுமுன்னுமுயிர்பின்னுமாயொலித்
துநின்றதெறியே மெய்யதன்முதலாய் உயிரதனீராம். எ-று. இ
எனவெ யுயிருமொற்று மாய்தமுதலியவொன்பது சார்பெழுத்
துவொ மொரெழுத்தாகவினவற்றிற்கு முதலுமீறுமவையையா
மெய்ப்பது அருத்தாபத்தியாம் கூறினார். இவ்வெழுத்தியசொல்லி
வெய்தக்கூறலென்னு முத்தி. இத்தொடக்கத்தவல்லன சொல்
லின்முடிவி னப்பொருண் முடித்தலென்னு முத்தி. முன்னர்
மொழிக்குமுதலிறென்றவற்றுள்ளும் பின்னர் இடைநிலை போலி
பதம்புணர்பென்பவற்றுள்ளும் உயிர்ப்மெய்யைப்பிரித்துத் தனி
மெய்யுந் தனியுயிருப்போலவைத் திலக்கணங்கூறலின் மொழிக்
குமுதலுமீறுங் கூறுதலன்றி பெழுத்திற்கு முதலு மீறுங்கூறி
னாரென்றுணர்க. இச்சூத்திரஞ் சிங்கநோக்கம். அற்றன்றியந்
றெழுக்காய் முன்னின்ற மொழிமுதலி றுரைக்கஞ் சூத்திரங்க
ளையே தொடர்ந்நுவந்த தென்பாரு முரை. பின் டுப்டுன் கங்
காமென்றும் இவ்வினும்விதியினு தின்றுயிர்ப்முன் கசுதப
மிடுமென்றும் உயிர்ப்மெய்யினுயிரையு மெய்யையுமெனப்பிரித்
தொனுவ திலக்கணம் ஸ்ராய்முடியுமாதலினது பொருந்நா தென்
க. எண்ணிக்காரத்து னுயிர்ப்மெய்யை யொரெழுத்தாகவெண்ணி
னாரீண்டாரண்டாகவைத் திலக்கணங் கூறுவதென்னையெனின், அ
ப்பொயிபெய்தவுப்பேபோல வுயிரொயிபுணர்த்தியமெய் தன்
னளவுதோன்றா தொன்றாய் நின்றலி னென்னுமாய் ஒற்று முன்
னு முயிரி பின்னுமா யொலித்துநின்றதெறியானி ரண்டிம ய் நி
ற்றலினைன்றுணர்க. இவ்வாற்றா னுயிர்ப்மெய் யென்னுஞ்சொல்
முடிபொருளையொணுமமைத் தொகைப்புறத்துப்பிறந்தவன்மொ
ழித்தொகையாகவு மொலிவகையா னுமமைத் தொகையாகவுந்
தொள்ளப்படுமீ,

(நச)

(நச) கசுதபவொழித்தவி ரேழன் கூட்ட - மெய்ப்மயக்கூட
லிவ ராமொழித்திரெட் - டாகுமிவ்விருபான் மயக்குமொ
ழிப்படை - மெய்யுயிர்ப்மெய் மயக்களவின்றே,

*

(எ-ன்) திருத்தமுறையானே மொழிக்குடையா மாறுணர்

தூங்கா லுயிருட னுயிர் மயங்கலும் மெய்யுடன் மெய்யங்கலும்
 இவ்விரண்மிமாறிமயங்கலுமெனமுன்றாகவகுக்கப்படும் இவற்று
 னுயிருட னுயிர் மயங்குந்தன்மையின்மையி னன்னையொழித்தே
 னையிரண்டனையுமுணர்ந்து. (ட) ண கசதப-கசதபவென்னுநான்
 கையும், ஒழித்த-நீக்கிய, ஈடொழுகூட்டம்-பதினான்குமெச்சுநாம்
 பிறமெய்களோடுகூடுந் கூட்டம், மெய்ம்மயக் (காசம்) - வேற்று
 நிலைமெய்ம்மயக்கமாகும், ரழ - ரழவென்னுமிரண்டனையும், ஒழி
 த்து நீக்கி, ஈடொழி- மற் றைப்பதினான்குமெச்சுநாம், (கூட்டம்) -
 தம்மொடுகூடுந் கூட்டம், உடனிலை (மெய்ம்மயக்) காசம்-உடனிலை
 மெய்ம்மயக்கமாகும், இவ்விருபான்மயக்கும் இவ்விருவகை
 மயக்கமும், மொழி- ஒருமொழிக்கந் தொடர்மொழிக்கும், இ
 டை - நடுவில், மேலும்- வரும், உயிர்மெய்- உயிருடன்மெய்யும்
 மெய்யுடன் உயிரும், மயக்கு - மாறிமயங்குமயக்கத்திற் கு, அள
 வின்னு- அளவில்லைவெண்டியவாதேமயங்கும். எ-று. (பொ-ண)
 மெய்பதினெட்டனுட் கசதப வென்னுநான்கையு மொழித்த
 பதினான்குமெய்யும் பிறமெய்களோடு கூடுந் கூட்டம் வேற்று நி
 லைமெய்ம்மயக்கமாகும் ரகார முதாரமென்னுமிரண்டனையுமொழி
 த்தொழிந்த பதினான்குமெய்யுந் தம்மொடு கூடுந் கூட்ட முடனிலை
 மெய்ம்மயக்கமாகும்இவ்விரண்டுபகுதிமயக்கமுமொழிக்கிடையே
 வரும். இவ்வாறுமெய்யுடன்மெய்யங்குதலன்றி உயிருடன்மெ
 ய்யும் மெய்யுட னுயிருமாறி உயிருமெய்யு மயங்குமயக்கத்திற் கு
 வரையறையின்னு வேண்டியவாதேமயங்கும். எ-று. (பொ-ண)
 மென்னு மயக்கமென்னுமொக்கும். உடனிலையென்பதனற் பி
 ரமெய்யென்பதுபெற்றும். மொழியென்றது ஒருமொழி தொ
 டர்மொழியென்னு மிரண்டனையும். உயிருமெய்யுமயங்குதற் கி
 டப்பித்தூகருது பொதுப்படக்கூறினார் மொழியினு னுயிர்
 மெய்யென்னு மோரெழுத்தினும்வருதலின் ிச்சுத்தொத்தான்
 மெய்யுடன்மெய் மயங்குந்காற் கசதப வென்னுநான்குந் தம்
 மொழிதாமே மயங்குமெனவும் ரழ வென்னு மிரண்நித் தம்
 மொழிபிறவே மயங்குமெனவும் ஒழிந்தபன்னிரண்டு மெய்யுந்
 தம்மொழிதா மும் பிறவுமயங்குமெனவும் பெற்றும். உயிருமெ
 ய்யுமயங்குதற் குதாரணம்- அல்- வில்- (எ-ம்), கா- (எ-ம்) மெய்யி
 ள்கண்மயங்கின. க - எனவெழுத்தின்கண்மயங்கின மெய்யுடன்
 மெய் மயங்குதற் குதாரணம் மேலவருந் சிறப்புச் சூத்திரங்களி
 ற்காண்க இவ்விடைநிலையை ஒருமொழி தொடர்மொழி மென்
 னுமிரண்டினங்கொள்ளு னு ஒருமொழிக்கேயொருக் கொள்வாரு
 முளர். எவ்விடத்தாவரினு மிரண்டெழுத்தினங்கிப் பொருந்து

ம் பொருத்துவாயை யிடைநிலையென்றோதலானு மிணங்காதன வரின் விசாரப்பிழைதலானு மசுநூற்கருத்தன்மென்க இனி உயிர்மெய் மயக்களவின்மென்பதற்கு உயிர்மெய்முன்னுயிர்மெய் மயங்குதல வரையறையின்றெனப் பொருள்கூறுவாருமுளர். இங்ஙனம் உயிர்மெய்யுயிரண்டெழுத்தாகப்பிரித்து மயக்கவிதி கூறுவார்தலையே பொன்றாகவைத்து மயக்கவிதிகூற ராதலானுங் கூறினுமிடையிலே மயக்கமுழுவது மிச்சுத்திரத்தடங்கா மையானுமதுபொருந்தாதென்க. (ருரு)

(ராம) வடமுன்கய்வாம் வம்முன்யவ்வே. *

(எ-ன்) வேற்றுநிலை மெய்யம்மயக்கத்துள் விதந்துகிறப்புவிதி யுணர் - த்று. (ப-ணா) வடமுன் - வகரத்தின்முன், க- ககரமும், வம்முன் - வகரத்தின்முன், ய- யகரமும், ஆம் - மயங்கும். எ-று. (பொ-ணா) வடமுன்னரீக்ககரமும் வகரமுன்னர் யகரமுமயங்கும். எ-று. [உம்] கந்தன் - தெவ்பாது - எனவரும். (ரு௭)

(ராம) குறமுன்றம்மினம் யகரமொடாகும். *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ணா) குறமுன் - குகர தகரங்களின்முன், தம்மினம் - ஆவற்றித்தின்மாகிய சகரதகரங்களும், யகரம் - யகரமும், ஆகும் - மயங்கும், எ-று. (பொ-ணா) இவ்விரண்டு மெய்முன்னருந்தமக்கினமாகிய சகரதகரங்களும் யகரமுமயங்கும். எ-று. [உம்] கஞ்சன் - உரிஞ்பாது - கந்தன் - பொருந்யாது - எனவரும். (ரு௮)

(ராம) டறமுன்கசப மெய்யுடன்மயங்கும். *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ணா) டறமுன் - டகர தகரங்களின்முன், கசபமெய் - கசப என்கிறமுன்னுமெய்களும், உடன்மயங்கும் - இணங்கிமயங்கும், எ-று. (பொ-ணா) இவ்விரண்டு மெய்முன்னருங் கசப வெய்யு முந்துமெய்யு மிணங்கியமயங்கும். எ-று. [உம்] கட்கம் - கட்கி துட்பம் - கற்க - கற்குறார் - கற்ப - எனவரும். (ரு௯)

(ராம) ணமுன்னினங்கச ரூபமயவவரும். *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ணா) ணமுன் - ணகர ணகரங்களின்முன், ணம் - ணவ் - தித்தின்மாகிய டகரதகரங்களும் கசரூபமயவ - கசாமு, வியவ்வெழுமெய்களும், வரும் - மயங்கும், எ-று. (பொ-ணா) இவ்விரண்டுமெய்முன்னருந் தமக்கினமாகிய டறக்களும் கசரூபமயவன்னு மேழுமெய்யு மயங்கும். எ-று. [உம்] விணர் - வெண்கலம் - வெண்சோறு - வெண்குமலி - வெண்பா - வெணமலர் - மய்யாது - மண்வலிது - (எ-ம்) புன்றலை - புன்றல் - புன்மெய் - புன்னுமலி - புன்பயிரி - புன்மலர் - பொன் - பொன் - பொன் - (எ-ம்)வரும். (ரு௯)

(நாயுடு) மம்முன்பயவ மயங்குமென்ப.

*

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ணா) மம்முன்- மகரத்தின்முன், பயவ- ப. வ வென்னுமுன்றுமெய்களும், மயங்குமென்ப- மயங்குமென்றுசொல்லுவ்புலவர், எ-று. (பொ-ணா) மகரமெய்முன்னர்ப் பகர பகர வகரங்கண்மயங்குமென்று சொல்லுவ்புலவர், எ-று, [உ-ம்] கம்பன்- கலம்பாது- கலம்பலிது- எனவரும்.()

(நயன்) யரழமுன்னர் மொழிமுதன்மெய்வரும்.

*

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ணா) யரழமுன்னர்- யரழவென்னுமுன்றுமெய்களின்முன், மொழிமுதன்மெய் - மொழிக்குமுதலாக நின்றபத்துமெய்களும், வரும்- மயங்கும், எ-று. (பொ-ணா) இம்முன்றுமெய்முன்னரு மெ'ழிமுதற்கு விதந்தெ'கை'பத்துமெய்யுமயங்கும். எ-று. [உ-ம்] வேய் வேர்-வீழ் கடிது-சிறிது-திது பெரிது நீண்டது மாண்டது-ஞான்றது-யாது வலிது- (எ-ம்) வேட்டிமுல்- ஆரீங்கோயி- பாழ்க்கிணறு- (எ-ம்) ஞரும் சுருங்க்சொல்லென்னும் வனப்புவகையான் மொழிமுதன்மெய்யெனக்கூறலின் யகரத்தின்முன் யகரமயங்குமுடனிலை யின்மிக்கொள்ளா தொழித.

(௭௭)

(நயன்) லளமு ல்கசப வயவொன்றுமே.

*

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ணா) லளமுன்- லகரளகரட்சளின்முன், கசபவய- ககரமுதலியவ்வ்வைந்தும், ஒன்றும் - மயங்கும், எ-று. (பொ-ணா) ல்லவ்ரண்மெய்யு ன்னருந் கசபவய வென்னுமைத்துமெய்யுமயங்கும், எ-று. [உ-ம்] வேல்- வான்- கடிது-சிறிது- பெரிது- வலிது- யாது- எனவரும்.

(௭௮)

(நயன்) ல்ல வல்லனதம்முற் றுமுடனிலையும்.

*

(எ-ன்) உடனிலைமெய்ப்மயக்கத்தின்சிறப்புவிதியுணர்-ற்று. (ப-ணா) ல்லவல்லன- ரகர ல்கரமல்லாதபிறுமுன்றுமெய்களும், தம்முன்- தமக்குமுன், தாம்- தாம், உடனிலையும் உடனின்மயங்கும். எ-று. (பொ-ணா) ரகர ல்கரமல்லனவாகிய வெற்றுத்திலைமெய்ப்மயக்கத்துட்கூறிய பன்னிரண்மெய்யு முடனிலைக்கே யுரிய கசதப நான்ருந் தம்முற்றமுடனின்னு மயங்கும். எ-று, [உ-ம்] அங்ஙனம்- அவ்வை- அஞ்ஞானம்- அந்நீர்- அட்டு - அற்றம்- அண்ணம்- அண்ணை - அம்மை- அய்யம்- அல்லி- அள்ளல்- (எ-ம்) அக்கு- அச்சு- அத்து- அப்பு - (எ-ம்) வரும்.

(௭௯)

(நயன்) யரழ வொற்றின்முன் கசதபவருதம் - வீரொற்றும்முதத் தனிக்குறியணைபா.

*

(எ-ன்) தனிமெய்யுடன் தனிமெய்யாயு மயங்குவனவினைய வென்பதூஉ மொழிக்குறுப்பாக மயங்காதன வினைய வென்பதூஉ முணர்-ற்று. (ப-ணா) யரழ- யரழ வென்றிதமுன்றுமெய்

களும், முன்-இவற்றின்முன் மயங்குமென்ற, ஒற்றில்- பத்திமெய்களுள், கசதபந்ருதம்- கசமுதலாகியவிவ்வெட்டுமெய்களும், ஈரொற்றும்- தனிமெய்யும் உயிர்மெய்யுமாகி மயங்குதலன்றியும் ஈரொற்றாயுமயங்கும், ரகர-ரகார மகாரமெய்களும், சுனிகத்தில்- தனிக்குற்றெழுத்தும், அணையா- சொல்லுக்கு உறுப்பாக வருவதும் நிற்பதுமாக மயங்குவனவல்ல, எ-று. (பொ-றா) யரமு வென்னு முன்றொற்று மிவற்றின்முன் மயங்குமெனவிதித்தபத்தொற்றுள் இங்ஙனங்கூறிய வெட்டொற்றுந்தனிமெய்யு முயிரூர்ந்த மெய்யுமாய் மயங்குவனவன்றி யீரொற்றாயுமயங்குவனவாய், ரகார மகாரவொற்றுந் தனிக்குறிலுமயங்குந் தன்மைப்பாயினும் மொழிக்குறுப்பாக வருவது நிற்பதுமாய்மயங்கா. எ-று. ஈரொற்றுமாமென்னு முன்மையு மொழிக்குறுப்பாக வென்னுஞ் சொற்களுமெஞ்சிதினறன. [உ-ம்] வேர்க்குறை-வேர்க்குறை- வீழ்க்குறை- சிறை-தலை-புறம் (எ-ம்) வேட்குழல்- ஆர்ங்கோடு-பாழ்க்கிணறு (எ-ம்) காய்த்தனம்-தேரீந்தனம்-வாழ்த்தனம் - (எ-ம்) வரும். ஏனையவந்துழிக்காண்க அணையாவென்றவாகாதனவற்றிற்குதாரணங் காட்ட லாகாமையுணர்க. (௭௪)

(ரஉம்) ளைமெய்திரிந்த னணமுன்மகார- நைந்தீரொற்றுஞ் செய்யுளுள்ளே.

*

(எ-ன்) செய்யுட்குரியவா யீரொற்றுடனிற்பன வினையவென்பதுணர்-ற்று. (ப-றா) ளைமெய்திரிந்த- லகார ளகாரவொற்றுத்திரிந்த, னணமுன்- னகாரணகார முன்வரும், மகாரம்-மகரவொற்றுணது, நைந்து - முன்சொன்னபடியேகுறுகி, ஈரொற்றும்- அந்தமெய்களுடனே யீரொற்றுடனிலையாய், செய்யுளுள்ளே- பாட்டினுள். எ-று (பொ-றா) லகார ளகார வொற்றுத்திரிந்த னகார னகாரங்கண்முன் வருமகரவொற்று முன்னர்கூறியவாறே குறுகியவற்றுட னீரொற்றுடனிலையாஞ் செய்யுளகத்து. எ-று. [உ-ம்] “திசையறி மீகானும் போனம்”, (எ-ம்) “மயிலியன் மாதர்மருணம்”, (எ-ம்) வரும். மகாரநைந்தென அனுவதித்தார் மகரங்குறுகுதற்குத்தொடரும் னகாரணகரங்கள் லகர ளகாரத்திரிந்தனவென்பதாஉ மக்குறுக்கஞ் செய்யுட்கண்ணதென்பது உமுத்திதுணர்ந்தக்கென்க.

(௭௫)

(ரஉக) தம்பெயர்மொழியின் முதலுமயக்கமு - மிம்முறை மாறியு மியலுமென்ப.

*

(எ-ன்) மொழிமுதலு நிடைநிலைகட காவதொர்புறனடையுணர்-ற்று. (ப-றா) தம்பெயர் - தம்முடையபெயர்களை, மொழியின் - சொல்லிலிலைமொழிவருமொழிகளாகப்பிணர்க்குமிடத்து, முதலும்- மொழிமுதலுக்கும், மயக்கமும் - இடைநிலையக்கூற

திற்கும், இம்முறை- இப்படிவிதிக்கப்பட்டனவும் விலக்கப்பட்டனவுமாகிய வெல்லாவெழுத்துகளும், மாறியுமியவும்- முதலாகியும் மயங்கியுமியவரும், என்ப- என்று சொல்லுவார்புலவர். எ-று பொ- ணா) எழுத்துகடப்பெயர்களை மொழிந்து நிலைமொழி வரு மொழியாகப்பண்ணிக்குமிடத் தெல்லாமொழிமுதற்கு மிங்ஙனம் விதித்தனவும் விலக்கியனவுமாகிய வெல்லாவெழுத்து முதலாம் மயக்கத்திற்கு இங்ஙனம்விதித்தனவும் விலக்கியனவுமாகிய வெல்லாவெழுத்து மயங்குமென்று சொல்லுவார்புலவர். எ-று. இங்ஙனம் மெல்லாவெழுத்துத் தனித்தனி யதற்கு மீளமுதலாக வரு மெனவே யிற்றிற்கு விதித்தனவும் விலக்கியனவுமாகிய வெல்லாவெழுத்துத் தனித்தனி யதற்கு வேபுருக வருமெனச் சொல்லாதே அருத்தாபத்தியா னைமதலி னீனுமென மிகைபடக்கூறு தொழிந்தார். [உ-ம்] “அவற்றுள் - லளக்கான்முன்னர் யய வுந்தோன்றும்,, என்புழி லகரமுதலாகியுங் கூனிதுதிளகாவொற்றோடு மயங்கியுநின்றது. கெப்பெரிது என்புழி எகரமெய்யோ டுறயின்றது. பிறவும் வரையறையின்றி வருதல்காண்க ஆய்தத்திற்குப் பிறப்பதிகாரத்துள் வருவாய்கூறியவழி மயக்கவிதியமைந்நுகிடந்தமையானுந் தன்பெயர்மொழிய வாராமையானாகுதொழிந்தார். (சூ.இ)

(௩௨௨) மகரவிதுதி யஃறிணைப்பெயரி - எனகரமொடுமறழா நடப்பன வுளவே. *

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே போலியாமா னுணர்ந்துவான் றொடங்கி மொழியிதுதிப்போலியுணர் - ந்று. (ப-ணா) அஃறிணைப்பெயரின் - பால்பகாவஃறிணைப் பெயர்களிடத்து, இறுதி- ஈற்றிலேதின்ற, மகரம் - மகரமெய்யானது, எனகரமொடு - எனகரமெய்யோடு, உறழா- ஒத்து, நடப்பன- நடப்பவை, உற - உண்மி, எ-று. (பொ-ணா) பால்பகா வஃறிணைப்பெயர்களினிடத்தி னுதி மகரம் எனகரத்தோடொத்து நடப்பனவுளவாய். எ-று. மகரவிதுதி டென்றதனும் பால்பகாவஃறிணைப் பெயரென்பது பெற்றும். மகரம் எனகரத்தோடொத்தலாவது பெயரினுதிக்கண் மகரநின்ற நிலைக்களத்து எனகரநிற்பினும் வேற்றுமையின்றியொத்தல். [உ-ம்] “அகனமர்ந்து செய்யா னுறையு முகனமர்ந்து- நல்விருந்தோம்புவானில்,, இதனுள்- அகம்- அகன்- முகம்- முகன்- (எ-ம்) தலம்- தலன்- நிலம்- நிலன்- கலம்- கலன்- நலம் - நலன்- வலம்- வலன்- (எ-ம்) வரும். பிறவுமன்ன. உறழா நடப்பன உறவென்னுஞ்சொல்லாற்றலா னுறழாதனபெருப்பாலவென்க. அவை- வட்டம்- குட்டம்- மாடம்- கூடம்- முதலாயின. பால்ப

காவலிணைப் பெயர்களிடத்தியல்பாய மகரவினுதிநிலையின் ன
கம்போலியாய் வருமெனவே அகன் முகன் முதலியசொற்க
ளைப்பால்பகுத்தவாடேவறிசொல்லெனக் கொள்ளற்க வென்ப
தூஉம் எனின்- பயின்- குயின் - வயின் - முதலிய னகரன்றும்பு
பெயர்க்கிவ்வையப்பாடிவென்பதூஉம் பெற்றும். இனியி
வ்வினுதிப்போலியை முற்கூறியவத்தனற் றாரும்பு - ஈரும்பர்- அ
ரும்பு- ஈரும்பர்- சாம்பல்- சாம்பர்- பந்தல்- பந்தர்- முதலிய
னவுங்கொள்க. (௬௭)

(௭௮) அ ஐ முதலிடை யொக்குஞ்சு ஞ ய முன். *

(௭- ண்) மொழிமுதற்போலியு மொழியிடைப்போலியுமுண்
ர்- ற்று(ப-ண) அ ஐ - அகரமும் ஐகாரமும், முதல் - சொல்லு
க்குமுதலிலும், இடை- நடுவிலும், ஒக்கும் - வேறுபாடிவலாம்
மொத்தநடக்கும், ஈருயமுன் - சகர ஈகர யகரங் ஈருக்குமுன்வ
ந்தால், ௭-று. (பொ-ண) மொழிமுதலினு மிடையினும் அகர
ஐகாரங்கள் வேற்றுமையின்றியொத்து நடப்பனவாம் சகர ஈகர
யகரங்கட்கு முன்னர்வருமாயின், ௭-று. ஈ ண் னு முன்னென்ற
தூகாலமுன்னெனக்கொள்க. [உ - ம்] பசல்- பைசல் - மஞ்ச-
மைஞ்ச- மயல்- மையல்- (௭-ம்) அமச்ச- அமைச்ச- இலஞ்ச- இ
லைஞ்ச- அரயர்- அரையர்- (௭-ம்) வரும் பிறவுமன்ன. (௬௮)

(௭௮) ஐகான்யவ்வழி நவ்வொயிசில்வழி - ஈர்காணுறழு
மென்மரு முறரே. *

(௭-ண்) இதுவு மொழியிடைப் போலியுணர் - ற்று. (ப-ண)
சில்வழி - சொல்லுக்குநடுவிலே சிலவிடத்து, ஐகான் (வழி) - ஐகா
ரத்தின்பின்னும், யவ்வழி - யகரமெய்யின்பின்னும், நவ்வொயி-
இயல்பாய்வரும் நகர மெய்யினோயி, ஈர்கான்- ஈகரமெய்யான
து, உறமும்- ஒத்துநடக்கும், என்மரும்- என்னுசொல்வாரும், உ
ளர்- சிலருண்மி. ௭-று. (பொ-ண) மொழியிடைக்கட் சிலவிட
த்து ஐகாரத்தின்பின்னும் யகரவொற்றின்பின்னு மியல்பாய்வ
ரும் நகரத்தோயி ஈகரமுறழுமென்று சொல்லுவாருமுளர். ௭-
று ஈ இப்போலி யருகிவருதலிற் சில்வழியென்றும் எல்லார்
க்குமொப்பமுடிந்த தன்றாகலி னென்மருமென்றுங் கூறினார்.
[உ - ம்] “செய்குஞ்ஞிற் நீலமலர்கின்ற தில்லைச்சிற் றம்பலவ
ன்-மைஞ்ஞிற் றொண்கண்மலைமகள் கண்மி மகிழ்ந்துநிற்க-தெ
ய்குஞ்ஞிற் றெரியும்விளங்கொத்த நீல மணிமிடற்றான்- கைஞ்ஞிற்
ற வடல்கண் டாற்பின்னைக் கண்கொண்மி காண்பதென்னே,”
(௭-ம்) ஐஞ்ஞாறு- (௭-ம்) வரும். இச்சூத்திரம் பிறன்கோட்கூற
லென்னுமுத்தி, “மண்யாத்த கோட்ட மழகளிது தோன்றுமே,”
“மண்ஞாத்த கோட்ட மழகளிது தோன்றுமே,” (௭-ம்) “பொ

ன்யாத்ததார்ப்புரவி பரிக்குமே,, “பொன்னாத்ததார்ப்புரவி பரிக்குமே,, (எ-ம்) வருமொழி வினைக்குமுன் யாநின்றநிலைக்க ளத்து ஞாநிற்பினுமொக்கும்போலிக்கு ஆசிரியர் தொல்க ப் பியர் “ண ன வென் புள்ளிமுன் யாவு ஞாவும் - வினையோ ரணை ய வென்மனார் புலவர்,, எனச்சூத்திரஞ்செய்தவாறு இவ்வாசிரி யருஞ் சூத்திரஞ்செய்யாதொழித லிறந்தனுவிலக்க லென்னுமுத் தி. பிறவுமன்ன. இம்முன்றுசூத்திரத்தா னுங்கூறிய பேரலிக ளை இடைநிலை மயக்கத்தின் பாற்படுத்திப் பொருள் கூறுவாரு முளர். இங்ஙனங்கூறியவெழுத்துகண் மொழிக்குறுப்பாகயெ ன்றுநின்ற நிலைக்களத்து மற்றொன்றதுபோல மொழிநிரப்ப த் த்பதன்றி யொன்றோடொன்று மயங்கியிரண்டெழுத்து முட னிந்பதின்மையானு முதலீ. நிரைநிலைகட்குப் புறனடையுங் கூ றிக்குறைவறுத்தமையானு முறழா நடப்பனவென்றும் ஒரு கு மென்றுமஉறமுமென்றுமஉவமவுருபுகொமித்து இம்முன்றுசூத் திரத்துங்கூறுதலானுமது பொருந்தாதென்க. (கூசு)

(௩௨௫) அம்புனிகரம் யகரமென்றிவை - யெய்தீனையொத் திசைக்குமவ்வோ - மிவ்வும்வவ்வு மெளவோரன்ன. *

(எ-ன்) வடநூலார் சந்தியக்கரமென்பவற்றுள் ஐ ஓள என்னு நெட்டெழுத்துகளின் வடிவு புலப்படுத்தலுணர் - த்று. (ப-ரை) அம்புன் - அகரத்தின்முன், இகரம் - இகரமும், யகரம் - யகரமெ ய்யும், என்றிவை - என்னுசொல்லப்பட்ட விவை, ஒத்து - தம்மு ளொத்து, எய்தின் - பொருந்தினால், ஐயிசைக்கும் - ஐயென்கிற நெட்டெழுத்து ஒலிக்கும், அவ்வோ - அகரத்தோமி, உவ்வும் உ கரமும், வவ்வும் - வகரமெய்யும், (ஒத்து) - தம்முளொத்து, ஓர என்ன - ஒருதன்மையனவாக, (எய்தின்) - பொருந்தினால், ஓள வீ ளைக்கும்) - ஓளவென்கிறநெட்டெழுத்து ஒலிக்கும். எ-று. (பொ -ரை) அகரத்தின்முன்ன ரிகரமும் யகரமுந் தம்முளொத்தெய்தி ன் ஐயென்னுநெட்டெழுத்தொலிக்கும் அகரத்தோமிகரமும் வ கரமுந் தம்முளொத் தொருதன்மையவாக வெய்தின் ஓளவென் னுநெட்டெழுத்தொலிக்கும். எ-று. * மொழிந்தபொருளோ டொன்றவவ்வயின் மொழியாததனை முட்டின்றுமுடித்த லென் னுமுத்தியான் அகரக்கூறுமிகரக்கூறுந் தம்முளொத்தெகர மொ லிக்கும் அகரக்கூறு முகரக்கூறுந் தம்முளொத் தொகர மொலி க்குமெனவுங்கொள்க. இனி இச்சூத்திரத்திற் கிவ்வாறுபொருள் கொள்ளாது தமிழ்நூற்பயிற்சி யொன்றுமே யுடையாசெழுத்து ப்போலி யுணர்த்திற்றென்று பொருள்கொண்பி- அஇ ஐ அப் ஐ. கஇ- கை. கய்-கை. அஉ- ஓள. அவ்- ஓள. கஉ- கௌ. கவ்- கௌ. என வுதாரணங்காட்டியவர். அவ்வாறுபொருட்கொண் டுதாரணங்

காட்டுமாற்றும் பெரும்பய னின்மையானும் வடநூலோடு மா
னுபடுமாநலனுமது பொருந்தாதென்க. (எய)

(௩௨௬) மெய்களகரமு நெட்டுயிர்காரமு - மையெள கானு
மிருமைக்குறியி - விரண்டொடு கரமுமாஞ் சாரியை பெறும்
பிற *

(எ-ன்)மேலெழுத்திலக்கணங்கூறியமுகத்தாற் பொந்தவெழுத்தி
ன்சாரியைகளைத்தொகுத்தினமடைத்தனுதலிற்று(ப-ரை)மெய்க
ள - ஒற்றுநன், அகரமும்-அகரச்சாரியையும், நெட்டுயிர்-உயிர்தெ
டில்கள், காரமும்-காரச்சாரியையும், ஐயெள-அவற்றுள், ஐகார
ஒளக-ரங்கன், கானு - காரச்சாரியையுடனே காண்சாரியையும், இ
ருடைக்குறில் - உயிரிக்குறினு முயிர்மெய்க்குறிலும், இவ்விரண்
டொடு - காரம் கள் என்கிற விரண்டிடனே, கரமும் - கரச்சாரி
யையும், ஐம்-ஐகிஃற, சாரியை-சாரியைகளை, பெறும்-பெறு
வ், எ-னு. (பொ-ரை) மெய்கள் அகரச்சாரியையும் நெட்டுயிர்கள்
காரச்சாரியையும் அவற்றுள் ஐகார ஒளகாரங்கன் காரச்சாரியையு
டனேகாண்சாரியையும் உயிரிக்குறினு முயிர்மெய்க்குறினுங்காரசங்
கானென்னு மிவ்விரண்டிடனே கரச்சாரியையும்பெறும். எ-னு.
மெய்கள முக்கூறியர் அவற்றிற்கு அச்சாரியையின்றியமை
யாமையின். மெய்க எவ்வுமென்னு தகரமுமென்றார் அங்ஙனங்க
ரங் காரசங்கான்கள்வறிற் சாரியையகத்தினது சாரியை யென்று
கோடற்கு. ஆஞ்சாரியை யென்றார் கார முதலிய சாரியைகளை
யெற்றபெற்றிக்கோடற்கு, [உம்]க-று (எ-ம்)ஆகாரம் ஐகாரம்-ஒள
காரம், (எ-ம்) ஐகான்-ஒளகான்- (எ-ம்)-அகாரம் - அககான்-அ
கரம்- மகாரம்- மககான்- மகரம் - (எ-ம்)- வரும். பிறவுமன்ன.
பிறவென்றமையாற் குட்டிலோடுகான்புணருங்காலிடையே யாய்த
த்தோற்றமும் வழங்கும் பிறசாரியைகளுங் கொள்க. உயிரி
மெய் நெடிலுமாப்தமுங் கூறுதொழிந்தார் உயிர்மெய்தெடிலி
ங்ஙனங்கூறிய மூன்றுசாரியையு மேலாமையானும் ஆய்தம்பிற
வழி வராமையின் மொழியிடைப்படுத்தம்மொழியிறுதிக்கட்
பிறசாரியை தந்துயிரி வருக்கத் திறுதிக்கணனே வழங்குதலானு
பெய்த. விதற்பத்தின்முடிததலென்னு முத்தியான் மேல் விரிந்
துமுடிந்து கிடந்தனவற்றை , புலப்படவேண்டி யீண்டுத் தொ
ருது முடித்தலான் இச்சூத்திர முடிந்ததுமுடித்தலென்னு மு
த்தி. (எக)

(௩௨௭) மொழியாய்த் தொடரி னு முன்னனைத்தெழுத்தே. *

(எ-ன்) இவ்வியனுக் காவதோ பிறனடையுணர்-ற்று. (ப-ரை)
எழுத்து- இவ்வெழுத்துகள், மொழியாய் - பதமாயினும், தொ
டரினும் - அப்பதந் தம்மொடும் உருபொடும் புணர்ந்தாலும்,

முன்னனைத்து - முன்சொல்லப்பட்ட அப்பத்திலக்கணத்தைப் ப்ருடையனவாகும், எ-று. (பொ-ரை) இவ்வெழுத்துகள் பதமாயினும் அப்பதந்தம்மோடுமுருபோடும்புணரினு மவற்றாற் பிறநாது முன்னர்க்குரிய அப்பத்திலக்கணத்தையுமுடையவாய். எ-று. எழுத்துக்கண்ணத்தின்க ணரிசனமுதலியபோலானு மாலை யின்கண்மலர்போ லவற்றினிற்றலின் முன்னனைத்தென்றார். எழுத்தென்பது சாதிபொருமையாதலின் அனைத்தென்னுமொருமையோடுமுடிந்தது. முன்னனைத்தாதல் பதவியன் முதலிய நான்கியலுள்ளுங்காண்க. (எஉ)

எழுத்தியன் முற்றிற்று.

இரண்டாவது

ப த வி ய ல் :

(௬௨அ) எழுத்தே தனித்துந் தொடர்ந்தும் பொருடறிந்-பதமா மதுபகாப் பதம்பகு பதமென - விருபாலாகி யியலு மென்ப. *

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே பதத்தினதிலக்கண முணர்த்து வான்ருடங்கி யெழுத்தாந் பதமாதலும் அஃதித்துணையவென் பதுஉமுணர் - ற்று. (ப-ரை) எழுத்தே - எழுத்துகள் தாமே, தனித்தும்- ஒவ்வொன்றாகத்தனித்தாகிலுந், தொடர்ந்தும் - இரண் டுமுதலாகத்தொடர்ந்தாகிலும், பொருள்- பிறபொருளை, தரின்- காட்டுமேயானால், பதமாய்- பதமாகும், அது- அப்பதமானது, பகாப்பத (மென) - பகாப்பதமெனவும், பகுபதமென- பகுப தமெனவும், இருபாலாகி - இரண்டிவகையினையுடையதாகி, இய லும் தடக்கும், என்ப- என்றுசொல்லுவர்புலவர். எ-று (பொ-ரை) எழுத்துகடாமே யொவ்வொன்று தனித்து மிரண்டு முதலாகத்தொடர்ந்தும் பிறபொருளைத்தருமாயி னதுபதமாய் அப்ப தம் பகாப்பதமெனவும் பகுபதமெனவு மிரண்டிபகுதியவாகி தடக்குமென்றுசொல்லுவர்புலவர். எ-று. எழுத்தானாயபதம்

[௮௮]

அரிசனமுதலியவற்றும் சமைத்த சுண்ணம்போலான மலராத் சமைத்தமாலேபோலிற்றலினெழுத்தேயென்றும் ஓரொழுத் தேனும் பிறபொருடருதலிற்பதமாமென்பார்தனித்தென்றும் ஒன்றிரண்டு பலவென்பனர் வடநூல்வழக்கு ஒன்றல்லனவெல்லாம் பலவென்பது தமிழ்நடையாகலின் வடநூல்வழக்குப்பற்றி ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் “ஓரொழுத் தொருமொழி யீரொழுத் தொருமொழி- யிரண்டிறந்திசைக்குந் தொடர்மொழி யுளப்பட - மூன்றே மொழிநிலை தோன்றிய நெறியே”, எனக்கூறினானேனங் கல் வில் என்றற்றொடக்கத் தீரொழுத்தொரு மொழிகளு மொன்றொடொன்றுதொடர்ந்துநின்றே பிறபொருளுணர்த்தலி னிவற்றைத் தொடர்ந்தனவல்லவெனக் கூறினரல்லொன்பதற்குத் தொடர்மொழியென வாளாகுற இரண்டிறந்திசைக்குந் தொடர்மொழியென அடைகொடுத்தோதியதே சூன்றாகலாம் தமிழ்நடையற்றி “ஓரொழுத் தொருமொழி யீரொழுத்தொருமொழி- யிரண்டிறந்திசைக்குந் தொடர்மொழி யுளப்பட - மூன்றேமொழிநிலை தோன்றிய நெறியே”, என்றார்க்கிரண்டெழுத்துந்தொடர்ந்தனவல்லவெனினது மொழியு மன்றென்பார் தனிநிலையொழிந்தன வற்றைத் தொடர்ந்தென்றும் இறிஞி மிதிஞி யெனிற்றொடருமேனூந் தன்னையுணர்த்துமன்றிப் பிறபொருடாராமையிற் பதமாகாதென்பார் பொருடரினென்றும் “தன்னையுணர்த்தி நெழுத்தாம் பிறபொருளைச் - சுட்டுதற்கண்ணையாஞ்சொல்”, என்பவாகலிற் பொருளென்றது பிறபொருளென்பாரணர்த்தினென்னது தரினென்றும் அனுவென்னு மொலிநுட்பத்தா நெழுத்தாலுற்போல வெழுத்தென்னு மொலி நுட்பத்தான் மொழியாமென்பார் பதமாமென்றும் இப்பதவியலுக்கு மேற்கோ ளாரிய மென்பார் மொழியென்னது பதமென்றுங் கூறினார். இச்சூத்திரத்துட் தொடர்ந்துமென்றது பிறநூற் குற்றங்காட்ட லென்னுமதம்.

(க)

(௩௮௭) உயிர்மவிலாறுந் தபநவி லைந்தும்- கவசவி னாலும் பவ்விலொன்று- மாகுநெடினொது வாங்குநிலிரண்டோ - டோ ரெழுத்தியல்பத மாறேழ்சிறப்பின.

*

(௩௮௭) மேலெழுத்துத் தனித்துந்தொடர்ந்து மொருமொழியாமென்றார் அவற்றுள் ஓரொழுத்தொருமொழி யிவையென்பதூஉ மித்துணையவென்பது உமுணர்- ந்று. (ப-ரை) உயிர்மவில- உயிர்வருக்கத்திலும் மவ்வருக்கத்திலும், ஆறும் - அவ்வாறும், தபநவில்- தவ்வருக்கத்திலும் பவ்வருக்கத்திலும் நவ்வருக்கத்திலும், ஐந்தும்- ஐவ்வைந்தும், கவசவில்- கவ்வருக்கத்திலும் வவ்வருக்கத்திலும் சவ்வருக்கத்திலும், நாலும் - நந்தான்கும், பவ்வில்-

யவ்வருக்கத்தில், ஒன்றும் - ஒன்றும், ஆகுதெடில் - ஆகுதெடில்
 டெழுத்தாலாகியமொழிநாற்பதும், தொ - தொவ்யம், து - துவ்
 வ்யம், ஆங்குறில் - ஆகுங்குற்றெழுத்தாலாகியமொழி, இரண்டோ
 டி - இரண்டிடனே, ஓரொழுத்தியல்பதம் - ஓரொழுத்தாலாகியமொ
 ழிகள், ஆறேழ் - நாற்பத்திரண்டிம், சிறப்பின - சிறப்பினவாம்.
 எ-று: (பொ-ணா) உயிர்வருக்கத்து மவ்வருக்கத்துமவ்வாறும் த
 வ்வருக்கத்தும் பவ்வருக்கத்து நவ்வருக்கத்தும் ஐவ்வைந்தும் கவ்
 வருக்கத்தும் வவ்வருக்கத்துச் சவ்வருக்கத்து நந்நான்கும்பவ்வரு
 க்கத் தொன்று மாகு தெட்டெழுத்தானாகிய மொழிநாற்பதும்
 தொவ்யந் துவ்வமாகுங் குற்றெழுத்தானாகிய மொழியிரண்டிட
 னே யோரெழுத்தானாகியமொழி இந்நாற்பத்திரண்டிஞ் சிறப்பி
 னவாம். எ-று. [உ - ம்] ஆ-ஈ-ஊ-எ ஐ-ஒ-(அ-ம்) மா-மீ-மூ-
 மே-மை-மோ (எ-ம்) தா-தி-தூ-தே-தை- (எ-ம்) பா-பூ பே-பை
 -போ- (எ-ம்) தா-நீ-நே-நை-நோ- (எ-ம்) கா-கூ-கை-கோ- (எ-
 ம்) வா-ஹி-வை-வௌ- (எ-ம்) சா-சீ-சே-சோ- (எ-ம்) யா- (எ-ம்)
 தொ- து- (எ-ம்) வரும். இவற்றுள்- ஊ- இறைச்சி. ஒ-மதகுநீ
 ரீதாங்குபலகை. பே - ஸுரை. நே - அன்பு. சோ- அரண். தொ
 -து என்னுங்குறிலிரண்டிம் துன்பி-புசி-என்னுமேவல். இவை
 சிறப்பின வெனவே வகரவீற்றுச் சுட்டுப்பெயர்ப் பொருளை
 யொப்புமையா னுணர்த்திநிற்பலான் ஓளவென்னு மோரெழுத்
 தொருமொழியும் சுட்டுவினா வுவமைப்பொருளைத்தரு மிடைச்
 சொல்லாதலாற் குற்றயி னாந்தானாய் வோரெழுத் தொருமொ
 ழிகளும் கௌவென்னு முயிர்மெப்பாயாய் வோரெழுத்தொரு
 மொழியுமிவைபோல்வனபிறவுஞ் சிறப்பில்லன வெனக்கொள்க,
 (நாகு) பகாப்பத மேழும் பகுபத மொன்பது - மெழுத்தீ
 ருகத் தொடருமென்ப. *

(எ-ன்) தொடரொழுத் தொருமொழியாமாறுணர்- நீறு, (ப-
 ணா) பகாப்பதம்-பகாப்பதங்கள், ஏ(மெழுத்தீருக)வும்- இரண்
 டெழுத்துமுதலேமெழுத்தீருகவும், பகுபதம்-பகுபதங்கள், ஒ
 ன்பதெழுத்தீருகவும்- இரண்டெழுத்துமுதலொன்பதெழுத்தீரு
 கவும், தொடரும்-தொடரும், என்ப-என்றுசொல்லுவார்புலவர். எ-
 று, (பொ-ணா) பகாப்பதமிரண்டெழுத்துமுத லேமெழுத்தீரு
 கவும் பகுபதமிரண்டெழுத்துமுத லொன்பதெழுத் தீருகவுந்
 தொடரு மென்றுசொல்லுவார்புலவர். எ-று, [உ-ம்] அணி-
 அறம்- அகலம்- அருப்பம்- தருப்பணம் - உத்திரட்டாதி- (எ-ம்)
 கூனி-கூனன்-குழையன்-பொருப்பன்-அம்பலவன்- அரங்கத்தா
 ன்-உத்திராடத்தான்- உத்திரட்டாதிபான் (எ-ம்) வரும். எழுத்தி
 ருக்கின்றார் - நடத்துவிட்டிக்கிரார் - நடத்துவிட்டிக்கின்றார்-

நடத்துவிப்பிக்கிருரீர்கள்- நடத்துவிப்பிக்கின்றீர்கள்- நடத்துவிப்பிக்கின்றவரீகள்- எனப்பகுதிமுதலிய வறுப்புவேறுபட்டி வருவன வற்றிற் கிவ் வரையறையிலையென்க. (௧)

(௧௩௧) பகுப்பாற்பயனம் மிகுதியாகி- முன்னையொன்றாய் முடிந்தியல்கின்ற - பெயர்வினையிடையுரி நான்கும்பகாப்பதம். *

(எ-ன்) மேற்பதம்பகாப்பதம்பகுபதமென விரண்மிகுதியவாய் நடக்குமென்றாவற்றுட் பகாப்பத மினையவென்பதாஉ மித்துணைய வென்பதாஉ முணர்-ற்று (ப-னா) பகுப்பால்- மிக்கப்படுதலினாலே, பயனற்று- பகுதி விசுதிமுதலாகிய பயனில்லாமல், மிகுதியாகி- காரணமில்லாமல் இடப்பட்டகுதியாகி முன்னையொன்றாய்- படைப்புக்காலந்தொட்டி ஒன்றாகி, முடிந்த-முடிந்து, இயல்கின்ற-நடக்கின்ற, பெயர் - பெயர்ச்சொல்லும், வினை-வினைச்சொல்லும், இடை- இடைச்சொல்லும், உரி- உரிச்சொல்லுமாகிய; நான்கும்- நான்கும்; பகாப்பதம் - பகாப்பதங்களாகும். எ-று. (பொ-னா) பகுபதம் போலிதனைப்பகுத்துப் பார்க்கின்றபகுப்பாற் பகுதிவிசுதி முதலியவறுப்பின்பயன்விளைவதின் மிக்காரணத்தால்வருமப்பதம்போலாது மிகுதியாய்ப் பகுதிவிசுதிமுதலியவாறுறுப்பானும் பின்புமுடிக்கப்படுமப்பதம்போலாது படைப்புக்காலந்தொட்டொன்றாய் முடிந்து நடக்கின்ற பெயர்ச்சொல் வினைச்சொல் இடைச்சொல் உரிச்சொல் என்னுந்நான்கும்பகாப்பதமாம். எ-று. பகுபதத்திற்கு மறுதலைப்பட்டதென்பா ரிவ்வாறுகூறினார். [உம்]திலம்- நீர்- (எ-ம்) தட- வா- (எ-ம்.) மண்- கொல்- (எ-ம்.) உறு- கழி- (எ-ம்.) வரும்- பிறவுமன்ன. (ச)

(௧௩௨) பொருளிடங்காலஞ் சினைகுணந்தொழிலின் - வருபெயர்பொழுதுகொள் வினைபகுபதமே. *

(எ-ன்) பகுபதமினையவென்பதாஉ மித்துணையவென்பதாஉ முணர்-ற்று. (ப-னா) பொருள்- பொருளும், இடம்- இடமும், காலம்- காலமும், சினை- உறுப்பும், குணம் குணமும், தொழிலின்- தொழிலுங்காரணமாக, வரு- வருகின்ற, பெயர்- பெயர்ச்சொற்களும், பொழுது கொள்-தெரிநிலையாகவுங்குறிப்பாகவுங்கு- லதே.தக்கொள்ளும், வினை- வினைச்சொற்களும், பகுபதம்- பகுபதங்களாகும். எ-று. (பொ-னா) இங்ஙனங்கூறிய பொருளாகியாங்காரணமாகவரும் பெயர்ச்சொற்களுந் தெரிநிலையாகுங்குறிப்பாயுங் காலத்தைக்கொள்ளும் வினைச்சொற்களுமாகியவிரண்மும்பகுபதமாம். எ-று. பொழுதுகொள்வினைபகுபதமாமெனவேவுவ்விருவகைவினையாலணயும்பெயரும் பகுபதமாமென்

பது அருத்தாபத்தியாற் கூறினொன்க, [உ-ம்.] பொன்னன்-அக்
கத்தன்- ஆதினாயான்- கண்ணன்- கரியன்- ஊணன்- எனப்பெ
யர்ப்பகுபதம்வந்தன. நடந்தான்- நடக்கின்றான்- நடப்பான்-
(எ-ம்) நடந்த- நடக்கின்ற- நடக்கும் (எ-ம்) நடந்து-நடக்க-ந்
டக்கின் (எ-ம்) நடவான் (எ-ம்) நடவாத (எ-ம்) நடவாம்பி (எ-ம்)
தெரிநிலையுடன்பாட்டுவினைமுற்றும் எச்சமு மெதிரீம்றைவினை
முற்றும் எச்சமுமாய வினைப்பகுபதங்கண் முறையே வந்தன:
பொன்னன்- அகத்தன்- ஆதினாயான்-கண்ணன்-கரியன்-ஊணன்
(எ-ம்) கரிய-பெரிய- (எ-ம்) அன்றி- இன்றி (எ-ம்) குறிப்புவினை
முற்றுமெச்சமுமாய வினைப்பகுபதங்கள்வந்தன. நடந்தான்- நட
ந்தவன்- எனத்தெரிநிலைவினையா லணையும் பெயரீப் பகுபதம்
வந்தன. பொன்னன்- ஊணன் - எனக்குறிப்புவினையாலணையு
ம் பெயரீப்பகுபதம்வந்தன. பிறவுமன்ன. இனி இங்ஙனம்பொ
ருளாதியாறுமடியாகத்தோன்றிய அவ்வினைக்குறிப்புப்பெயர்க்கு
ம் வினைக்குறிப்பிற்கும் வேற்றுமையாதோவெனின் வினைக்குறி
ப்புச்சொல்லெல்லாந் தெரிநிலைவினையோல முதனிலையிற் பொ
ருள் சிறந்துநிற்கும் வினைக்குறிப்புப்பெயரிச்சொல்லவ்வாறன்றி
விஞ்சியிற்பொருள்சிறந்து நிற்குமெனவறிக. எனவே பொரு
ளாதியாறுங்காரணமாகவரும் பெயரிச்சொற்கண் முதனிலை விஞ
தியாகிய அவ்விரண்டினும் பொருள்சிறந்துநிற்குமென வுப்த்து
ணர்ந்துகொள்க எல்லாச்சொற்களையுங் கூறுங்காற் பொருள்சிற
க்குமிடத்தெழுத்தினையெடுத்தும் அயலெழுத்தின் நலிதும் எ
னையெழுத்துகளைப் பறித்துக்கூறுக. அவன்- இவன்- உவன்- எ
ன்னுஞ் சுட்டிப்பெயரும் எவன்- யாவன்- என்னும் வினாப்பெ
யரும் தமர்- நமர்- நாமர்- என்னுங்கிளைப்பெயரும் தந்தை- எ
ந்தை- நந்தை- என்னுற்றைப்பெயரும் இவைபோல்வனபிறவு
ஞ் சுட்டிப்பொருளும்வினாப்பொருளும்கிளைப்பொருளு முறை
ப்பொருளும் காரணமாகப் பிறபொருட்தவரும் பெயராப்பிப்
குதிவிஞ்சி முதலிய வுறுப்புமுறுப்பின் பொருளுந்தந்த வெள்
ளிடைக்கிடக்கும் பகுபதமாப்பி பகுக்கப்படுதலால் இவற்றைப்
பகுபதமென்னுது பகாப்பதமெனக்கூறி னதுபொருந்தாதெ
ன்க. இனிப் பகுதிவிஞ்சி முதலியவுறுப்பு முறுப்பின்பொருளு
ந்தரும் ஒருசொல்லைப் பகுபதமென்றமையின், சொன்மை-
பொருண்மை- இன்மை- செய்மை- சிறுமை- நடத்தல்- வருதல்-
முதலியசொற்கள் பகுதிவிஞ்சியாகப் பகுக்கப் படுதலானும் வி
ஞ்சுதிக்குவேறுபொருளின்றிப் பகுதிப்பொருள் விஞ்சியாய் நிற்
தலானுஞ் சொன்னிலையாற் பகுபதமென்றும் பொருணிலையாற்

பகாப்பதமென்றுங்கொள்ளப்படுமென்க. மேற் சொல்லுகாரத் துள் துணை பால் இடமுதலிய இலக்கணங்கொடர் விதந் துகிளை யெண்முழுமுதற்பலபெற்று னெண்ணுஞ்ஞத்திர முதலியவற்றா னுன்கியவள்ளமுணர் தீதலாண்மின ரவரும்பெயர்வினையிடை யுரிசு னீண்மின ரவ ராவேனும் உரைத்துமென் னுமுத்தியா னவ ற்றைய பகாப்பதம் பகுபதமென்றார். (௫)

(௫௩௩) பகுதிவிசுத்தி யிடைநிலைசாரியை - சந்திவிகார மா தினுமேற்பவை - முன்னிப்புணர்ப்ப முடியுமெப்பதங்களும்.*

(௭-ன்) பகுபதவுறுப்பு இத்துணையவென்பதுணர் - ந்று. (ப -ரை) பகுதி- முதலிலையும், விசுத்தி- இறுதிநிலையும், இடைநிலை-இ டைநிலையும், சாரியை- சாரியையும், சந்தி- சந்தியும், விகாரம்- வி காரமும், ஆறினும்- ஆகியவிலவாறு உறுப்பினுள்ளும், ஏற்பவை - பொருளமைதிக்கு ஏற்பவைகளை, முன்னி - நினைத்து, புணர்ப்ப - உறுபுடையோர் கூட்டிமுடிக்க, எப்பதங்களும் - எவ்வகைப் பட்ட பகுபதங்களும், முடியும்- முடிவுபெறும், ௭-று. (பொ -ரை) இடங்கனக்கூறிய பகுதிமுதலிடவாறுறுப்பினுள்ளு மிப்பத ப்பொருளமைதிக் தேற்பனவற்றைக்கருதி யறிவுடையோர்ந்கூ ட்டிமுடிப்ப எவ்வகைப்பட்ட பகுபதங்களு முடியும். ௭-று. பிரகிருதி-விசுத்தி யென்னும் ஆரியமொழிகள் பகுதிவிசுத்தியெ னத்திரிந்ததுயின்றன. தன்னியல்பினிற்றலிற் பகுதிமென்றுந் தன் னியல்பினிற்கு மொருவ னுள்ளத்தை ஆடை அணி முதலியவற் றோ டொருத்தி முன்னின்று தன்னிடத்தவாவ விகாரப்படுத்தல் போலத் தன்னியல்பினிற்கும் பகுதிப்பொருளை யிடைநிலைமுத லியவற்றோடு விசுத்திமுன்னின்று தன்னிடத்தவாவ விகாரப்படுத் தலின் விசுத்தியென்றும் முதலிலைப்பகுதிக்கு மிறுதிநிலை விசுத்தி க்கு மிடைநின்றலின் இடைநிலையென்றும் இவ்விசுத்திமுதலிய பு ணர்ப்பைபச்சாரிந் தாண்டைக் கியைந்துநிற்றலிற் சாரியையென் னும் நால்வகைச்சொல்லு மொன்றோடொன்று சந்தித்தலான் வ றுந்தோன்ற திரிதல் மெய்தலைச் சந்தியென்றும் செய்யுட்டொ டைமுதலியவற்றான் வலித்தன்மெலித்தன்முதலாக விகாரப்படு தலி னவற்றை விகாரமென்றுங் காரணக்குறியாய் வந்தன. அல் லவழிவேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்குவிதித்த தோன்றதிரிதல் கெய்தலை யுஞ் செய்யுட்டிவிதித்தவொன்பதுவிகாரத்தையும் இப்பதம்பெ றுமென மாட்டிதலின் இது- மாட்டெறிந்தொழுக லென்னுமு தீதி. (௬)

(௫௩௪) தத்தம் பகாப் பதங்களே பகுதியாகும். *

(௭-ன்) பகுபதவுறுப்புறு நனுட் பின்னையமூன்றும்புணரிய லுளு ணர்த்துப்படுத்தலி னுவையொழித்துமுன்னையமூன்றனுட்பகுதியி

னையவென்பதுணர்-ற்று. (ப-ணா) தத்தம்பகாப்பதங்களே-பெயர்
ப்பகுபதங்களுள்ளும் வினைப்பகுபதங்களுள்ளும் அதனது னுடைய
முன்னிங்கின்ற பகாப்பதங்களே, பகுதியாகும்-பகுதிகளாகும், எ-று.
(பொ-ணா) பெயர்ப்பகுபதங்களுள்ளும் வினைப்பகுபதங்
களுள்ளும் தத்தமுதனிலையாய பகாப்பதங்களே யவற்றின் பகுதி
யாம், எ-று. ❀ பகுபதத்துப் பகுதிவிசுதி முதலிய வுதுப்பெ
ல்லாம் பகாப்பதமாயினும் விசுதிமுதலியவற்றை மேல்விதந்து
கூறலி னீண்டுத் தத்தம்பகாப்பதங்களென்றது முதனிலையே
யென்பதுபாரசேடத்தாற்பெற்றும். பகுபதவுறுப்பா முதனிலை
யிதுதிநிலை யிடைநிலைகளாய பகாப்பதங்களினின்று முதனிலைப்
பகாப்பதமொன்றையுமே பிரித்துத்தந்தமைபிற் பகாப்பதங்
களையென்னு மேகாரம் பிரிநிலைக்கண்வந்தது. (௭)

(௭௭௫) செம்மை சிறுமை செய்மை தீமை- வெம்மை புது
மை மென்மை மேன்மை துண்மை யுண்மை நுண்மை யிவற்றெ
தி- ரின்னவும் பண்பிற் பகாநிலைப் பதமே. *

(௭-ன்) பண்புப்பகுதிக்கெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுண
ர்-ற்று. (ப-ணா) செம்மைநுண்மை- செய்மைமுதல் நுண்மை
யீறாகச்சொல்லப்பட்ட பதினென்றும், இவற்றெதிர்- இவைகளு
க்கு எதிரானவெண்மை முதலானவைகளும், இன்னவும்- இவை
போல்வன பிறவும், பண்பின்- புண்புப் பொருளினின்றும், ப
கா- வேறுபொருள் பகுக்கப்படாத, நிலை- நிலையையுடைய, பத
ம்- பதங்களாகும், எ-று. (பொ-ணா) இங்ஙனங்கூறிய பதினெண்
றுமவற்றிற்கெதிரான வெண்மை கருமை பொன்மை பசுமைக
ளும் பெருமை அணிமை நன்மை தண்மை பழமை வண்மை கீ
ழ்மை நொய்மை இன்மை பருமையும் இவைபோல்வனபிறவு
ம் பகுதியாய பண்புப்பொருளினின்றும் வேறுபொருள் பகுக்
கப்படாத நிலைப்பதமாம் எ-று. ❀ இங்ஙனங்கூறிய வாய்பாடு
முதலியவெல்லாஞ் சொன்னிலையாற் பகுபதமாயினு மைவிதிக்க
குப் பகுதிப்பொருளன்றி வேறுபொருளின்மையிற் பொருணி
லையாற் பகுக்கப்படாதென்பார் பண்பிற்பகாவென்றும் “மெய்
யி னியக்க மகரமொடு சிவனும்,, என்றந்தோல இங்ஙனங்கூறி
யவாய்பாட்டுப் பண்புகண் மைவிசுதியின்றி யியங்காயி னி
வ்விசுதியினையும் பகுதியாக நீர் இமேல்வரும் விசுதியோடுபுண
ரீக்கப்படுமென்பார் நிலைப்பதமென்றுங்கூறினார். பண்புப் ப
காப்பதமென்னுது பண்பிற்பகா நிலைப்பதமென்றல்சொற் பொ
ருள்விரித்தலென்னுமுத்தி. செம்மை சிறுமைமுதலியவாய்பாடு
கள் எழுத்துக்காட்டலென்னுமுத்தி. (௮)

(௩௩௭) ஈறுபோத விடையுக்ர மிய்யாத - லாதிநீட லடியகர
மைபாத- மன்னென் திரட்டன்முன் னின்ற மெய்திரித - லினமி
கலினையவுப் பண்பிட்டுகியல்பே.

*

(௭-௭) இதுவுமது. (ப-ண) ஈறு-இறுதியிலுள்ள மைவிசுதி
யானது, போதல்- கெடுத்தலும், இடை- நடுநின்ற, உகரம் - உகர
மானது, இய்யாதல்- இகரமாதலும், ஆதி-முதனின்ற மகுறிலானது,
நீடல்- நெடிலாதலும், அடியகரம் - முதனின்ற அகரமானது,
ஐயாதல்- ஐகரமாதலும், தன்னெற்று- தன்மெய்யானது, இரட்
டல்- நடுமெய்யுதலும். முன்னின்றமெய்- முன்னின்ற மெய்யா
னது, திரிதல்- வேறொருமெய்யாதலும், இனம்- வருமெழுத்திற்
கிணவெழுத்து, மிகல் - மிகுதலும், இனையவும் - இவைபோல்
வனபிறவும், பண்பிற்று-அப்பண்பினுக்கு, இயல்பு-இயல்பாகும்.
௭-று. (பொ-ண) மேற்செம்மை சிறுமையமுதலாகத் தெரித்தவா
ய்பாடுகளி னிறுதிவிசுதிபோதலு மிடையினிற் றவுகர மிகரமாத
லுமுதனின்ற ஈறினெடிலாதலும் முதனின்ற அகரம்ஐகரமாதலு
மிடையேதல்-தெற்றுமிகுதலு முன்புநின்ற மெய்திரிதலும் வரு
மெழுத்திற்கிணவெழுத்துமிகுதலு மிவைபோல்வனபிறவு மப்ப
ண்பினுக்கிப்பலாம். ௭-று. “மெய்யி னியக்க மகரமொடுகிவணு
ம், என் றவகரம்பன்னீ ருயிரு மெய்யொடுபுணர வருங்காலத்துநீங்
கினுற்போல் விசுதிமுதலிய புணரவருங் காலத்துப் பண்புநிற்
க வப்பகுதிப்பொருள்விசுதிநீங்குமென்பா றுக்கெடுத்த லென்ரு
துபோதலென்றும் விதந்துகூறுவிகாரங்களு புள வவைவந்தவழி
கூட ளனகவென்பா றினையவென் றும் இவ்விகார மொருதலையன்றுகி
வப்பண்கறுப்பனென்னும்பிறவாய்பாடுகள் போலச்செம்மையன்
ருமைய னெனவு முடியுமென்பா ரொதுர்மனறயும்மைகொடுத்தி
னைடவுமென்றும் பெயர்விசுதியோடும் வினைவிசுதியோடும் ப
தங்களோடும் புணரினுமொருவழி யிவ்விகார ப்படுமென்பார் ப
குதிக்கென்னுது பொதுமையிற் பண்பிற் கியல்பேயென்றுங் கூ
தினார் பதப்புணர்ச்சிக்கும்ஈண்டுக் கூறலொப்பின் முடித்தலென்
னுமுத்தி. [உ-ம்] நல்லன்- வல்லன்- என்பன வீற்றுவிசுதி போ
யின. கரியன்-பெரியன்-என்பனவீற்றுவிசுதிபோயிடைபுகர மிக
ரமாயின. பாசி-பாசடை-என்பன வீற்றுவிசுதிபோயாதிநீண்ட
ன். ஸ்பங்கன்-ஸ்பந்தார்- என்பனவீற்றுவிசுதிபோ யிடை யுகர
ஞ்சகரத்தோடுகெட்டு வருமெழுத்திற்கிணமிசுந் து அடியகரமை
காரமாயின. வெற்றிலை- நெட்டிணை- என்பன வீற்றுவிசுதிபோ
யிற் தன்னெற்றிரட்டின. சேதா- சேதாம்பல் - என்பன வீற்று
விசுதிபோ யாதிநீண்டு முன்னின்ற மகரவொற்றுத் தகரவொற்
ருய்த்திரிந்தன. செம்மைசிறுமை முதலாகவிதந்து மின்னவுமெ

னவடக்கியுங்கூறிய பல்வேறு வகைப்பட்ட பண்புவாய் பாட்டு விகற்பங்களெல்லாம் பொதுவிதியானு மீறுபோதன்முதலாக விதந்து மிணையவுமென அடக்கியுங்கூறிய சிறப்புவிதியானும் விருதிபதங்களைப்புணர்ந்தமைந்துகிடந்தமை யுப்துணர்ந்துகொள்க. இங்ஙனம் விதந்துகூறிய விகாரங்கள் அன்பன் அழகன் முதலியவாய்பாடுகட்கு எய்தாமையானும் செம்மை சிறுமை முதலாக வெறித்துக்காட்டுமொழிகட் கெய்தினமையானும் இஃது எய்தித்தொழியி நெய்தவைத்தலென்னு முத்தி. (க)

(௮௯) நடவா மடிசீ விடுக வேவை- தொப்போ வெளவுரி னுண்பொருந் திருந்தின்- நேப்பார் செல்வவ் வாழ்கே ளஃகென்- நெய்திய விருபான் மூன்ற மீற்றவுஞ் - செய்யெ னேவல் வினைப்பகாப்பதமே. *

(௭ - ன்) தெரிநிலைவினைப்பகுதிக் கெய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதியுணர்- ந்று. (ப-ணா) நட - அஃகென்று- நட வா மடி சீ விடுக. ஏ வை தொ போ வெள உரிஞ் உண் பொருந் திரும் தின் தேய் பார் செல் வவ் வாழ் கேள் அஃகு என்று, எய்திய - முதனிலையாகப்பொருந்திய, இருபான்மூன்றும் - இருபத்துமூன்றும், நற்றவும் - உயிரு மெய்யுங் குற்றியல்கரமுமாகிய வீற்றையுடைய இவைமுதலாகிய வாய்பாடுகளெல்லாம், செய்யென்-செய்யென்கின்ற, ஏவல்-ஏவலினது, (பகாப்பதம்)- பகாப்பதமாகிய பகுதியும், வினை- மற்றைவினைகளுக்கு, பகாப்பதம்-பகாப்பதங்களாகியபகுதியும், ஆம்-ஆகும், ஏ.று (பொ-ணா) நட வா மடி சீ விடுக ஏ வை தொ போ வெள உரிஞ் உண் பொருந் திரும் தின் தேய் பார் செல் வவ் வாழ் கேள் அஃகு என்று முதனிலையாய் எய்திக்கிடந்த இவ்விருபத்துமூன்றாமுயிரு மொத்துங் குற்றையுடைய வீற்றினையுடைய இத்தொடக்கத்து வாய்பாடுகளெல்லாம் செய்யென்னு மெவலினது பகாப்பதமாகிய பகுதியுமேனவினையினது பகாப்பதமாகிய பகுதியுமாம், ஏ.று. இஃது தொடக்கத்து வாய்பாடுகளென்பார் அஃகாமென்னுது அஃகென்றெனவும் நற்றவுமெனவும் எகரவுயிர் வினாவிடைச்சொற்கண்ணுந் தன்பெயரிட்கண்ணு மன்றிப் பிறவழி யிருகாடையின் அஃகொழித்தவை யினைடைக்காமென்பா ராமீற்றவெனவும் சிகற்பத்தின்முடிந்த லென்னுமுத்தியா விருபத்து மூண் றீற்றவா சவிகற்பித் தெய்தித்துக்காட்டும் வாய்பாடுகண் முதலியவெல்லாம் இப்பொதுவாய்பாட்டி னடங்ு மென்பார் முடிந்ததுமுடித்த லென்னுமுத்தியாந் செய்யெனவுக்கூறியார். இரட்டித்தொழித்த லென்னுமுத்தியா நெய்தித்துக்கொண்ட முன்னிலையொன்றித்தே

யுரிய ஏவலினது பகுதிப்பொருளு மேனைவினையினது பகுதி
 ப்பொருளுந் தந்துநிற்கும் நடவாமுதலியவாய்பாடுகளை யெண்
 ணித்தொகுத்த விருபான்முன்றும் வென்னுந்தொகை செ
 ய்பெய்னெவற் பகாப்பதமென்னும் பயனிலையோடுந் செய்யெ
 ண்வினைப்பகாப்பதமென்னும் பயனிலையோடுந் தனித்தனி மு
 டுந்தன. செய்யென் வினைப்பகாப்பதமென்ற துணையானே செ
 ய்யெனேவற்பகாப்பதம் மடங்காதோ வேறுகூறவேண்டிய
 தென்னையெனின், நட வா உண் தின் என்றற்றொடக்கத்து மு
 தனிலைகளெனிகுதியோடுபுணராது தனித்துநின்றோசைவேறுபா
 ட்டான் முன்னிலையெவலொருமையெதிர்காலவினைமுற்றுப்பொ
 ருண்மையுணர்த்தினவோ விசுதியோடுபுணர்ந்துநின்றே யப்
 பொருண்மையுணர்த்தினவோவென் மையுறுவாரிக்கையமறுத்தற்
 குக் கூறியதெனவுணர்க. ஏவற்பகுதிக்குதாரணம், நடவாய் -
 வாராய்- உண்ணாய்- தின்னாய்- அஃகாய்- (எ-ம்) நடமின் - வம்மி
 ன்- உண்மின்- தின்மின்- அஃகுமின்- (எ-ம்) வரும். இனி ஆசிரி
 யார் தொல்காப்பியர் “செய்யாயென்னு முன்னிலைவினைச்சொ
 ட்- செய்யென்கிளவி யாகிடனுடைத்தே,” எனக்கூறிய வாற்றால்
 ஆயென்னும்விசுதிசூன்றி நட வா உண் தின் அஃகுஎனவுநிற்கு
 மெனவுணர்க.நிற்பி னும் விசுதியொடுபுணர்ந்தனவேபாட. அஃகு
 ள்குத்திரத்திற் செனுவரையர் கடாவிடைகளான் விளங்கக்கூறிய
 வாற்றானுமறிக. இனி இவ்வாறேவற்பொருளுணர்த்தாது முதனி
 லைத்தனிவினைப்பொருளுணர்த்திநிற்பிற் பகாப்பதமென்று பகா
 ள்ளப்பபிம். இதுபற்றியன்றே முன்னரேவல்வினைப்பகாப்பதத்
 திற் குதாரணங் காட்டிபதுஉமென்க. இன்னும் அச்சுத்திரத்து
 மொழிந்தபொருளோ டொன்றவவ்வயின் மொழியாததனை முட்
 டின்றுமுடித்தலென்னு முத்தியான் விசுதியுணர்ந்து கெட்டுநிற்
 குஞ்சொற்கள்பலவுள அலவையெல்லாம் பதமுடிப்புழிக்காண்க.
 உனைவினைப்பகுதிக்குதாரணம், நடந்தான்- வந்தான்-மடித்தான்
 -சித்தான்- விட்டான்-கூவினான்- ஏவினான்- வைத்தான்-நொந்தா
 ன்-போயினான்-வெளவினான்- உரிஞினான்-உண்டான்-பொருதினா
 ன்-நிருமினான்-தின்னான்-தேய்த்தான்-பார்த்தான்-சென்றான்-வவ்
 வினான்-வாழ்ந்தான்- கெட்டான்- அஃகினான்-(எ-ம்)கிடந்தான்-க
 ண்டான்-(எ-ம்) ஏகினான்-குறுகினான்-கட்டினான்-பொருந்தினான்-
 எய்தினான்-(எ-ம்)வரும்.பிறவுமன்ன. இவற்றுட்பகுதிமுதனிலை
 யாயெய்திக்கிடந்தமைகாண்க. இனியிச்சுத்திரத்திற்செய்யெனே
 வல்வினைப்பகாப்பதமெயென்பதற் கிவ்வாறுபொருள்கூறுவது
 ற்றொழுக்காகச்செய்யெனேவல்வினைப்பகாப்பதமே வினை வினை
 ப்பொயர்கூட்டுகெல்லா முதனிலையெனப் பொருள்கூறுவாருமுள்.

“அடியேனுன் னடியார் தடுவளிருக்குமருளைப்புரியாய்,” “எந்
தா யினித்தானிரங்காயே,” “மருங்கே சார்ந்து வரவெங்கள் வாழ்
வேவாவென் றருளாயே,” “நரிப்பாய்நாயேனிருப்பேடுதன்பி
யினித்தா னல்காயே,” “கீதமினிய குயிலே—அந்தமிலான்வரச்
கூவாய்,” என்றற்றொடக்கத்தனவாயதிணைபாலிடங்காலங்காட்டி
விசுதியுறுப்போமிகுடி முற்றிநிற்கு முன்னிலையெவ லொருமை
யெதுரீகாலவினைமுற்றுப் பகுபதங்களைப் பகாப்பதமென்றல்
கூடாமையெய்ந்தித் “தத்தம் பகாப் பதங்களே பகுதியாகும்,”
என்னும் பொதுச்சூத்திரத்தோடு மாறுகொளக்கூறலா மாதலி
னது பொருளன்றெனமறுக்க. இஃதனமுதனிலே புடைபெய
ரிதலே வினையாதலி னெல்லாவினைச்சொற்களும் பிறத்தற்சூழ
லமாகியபொது முதனிலத்தனிவினைப் பெயரென்றே கொள்க.
அதனைப்பித்தலோசையாற் கூறிக்காண்க. எல்லாவினைச்சொற்க
ளாவன துணைபால்இடங்காலம்-விதிமறைபொதுச்சிறப்புநியோ
யிங்கூடின முற்றெச்சங்களுந் தொழிற்பெயரீகளு மென்க. வகைய
நியாமாக்கட்கன்றி நூலியற்று மறிவினையுடையமக்கட்குப் பலக
லைக்குரிசில் பவணந்தியென்னும் புலவர் பெருமான் புகழ்போல
விளங்கி நின்றலா னுலகமலையாமையுள்ளிட்ட பத்தழகோ டிம் பிற
ந்துநின்றது இச்சூத்திரமென்றுணர்க. வடநூல் மேற்கோளாக
வொருமொழிகளை விதந்து பகாப்பதம் பகுபதமெனக் காண
க்குறித்தே மேலந்து அவற்றைநல்விருந்தென்னநாவலர்பயில் எழு
த்தே தனிச் சொன்னுஞ் சூத்திரமுத லிச்சூத்திரமீருகப் பகாப்
பதம்பகுபதமெனப் பல்காற்கூறுதல் துண்குறிவழக்க மிகவெந்ந்
துரைத்தலென்னு முத்தி.

(10)

ராகஅ. செய்யென்வினைவழி விப்பிதனிவரிற்-செய்வியென்
னேவ வினையினீரோவல்.

(எ-ன்) மேலிரட்டிற் மொழித்தவற்று ளோவற்பகுதிக்கேற்ப
தன்மேற் சிறப்புவிதியுண்டிற்று. (ப-னா) செய்யென் - செய்யெ
ன்னும்வாய்பாட்டி, வினைவழி- முதனிலத்தனிவினையிப்பி
ட்டி- விவ்விசுதியாவது பிவ்விசுதியாவது, தனிவரிண் - தனித்தவ
ருமாயின், செய்வியென்னேவல்-செய்யென்னுமேவலின்மேலோ
ரோவலாய்ச் செய்வியென்னும்வாய்பாட்டேவற்பகுதியாய், வினையின் -
அவ்வினையின்பின் இந்தவிசுதிகள் தன்மெனும் பிதிதொட
ம் இணைந்துவருமாயின், ஈரோவல்-செய்விப்பியென்-னும் வாய்பா
ட்டேவற்பகுதியாய். எ-து (பொ-னா) மேற்கூறிய செய்யென்
னும் வாய்பாட்டிமுதனிலத் தனிவினையின்பின் வி பி என்னுமி
விரண்டு விசுதியினுமொன்றுவருமாயிற் செய்யென்னு மேவல
மேலோரோவலாய்ச் செய்வியென்னும் வாய்பாட்டேவற்பகுதியா

(அய)

தன்னூல்விருத்தியுரை.

ம் அவற்றின்பின்னிவ்விருத்திக டன்னோமும் பிறிதோமிணைந்துவ ருமாயிற் செய்விப்பியென்னும் வாய்பாட் டேவற்பகுதியாம். எ-று. விதந்த வேவற்சிறப்புவாய்பாட்டையெல்லாஞ் செய் பென்னுமேவற்பொதுவாய்பாட்டி ளடக்கி மேற்கூறலின் நட வாமுதலிய வினைவழி யென்பார் செய்யென்வினைவழியென் னும் இவைபெருமூக் கல்லென்பார் தனிவரினென்றுமிணையினென் னு மிவ்விருதியொன்றுமிரண்டுமேற்றபெற்றிவருமென்பார் செ ய்பியென்னுது செய்வியென்றுங் கூறினார். [உ - ம்] நடப்பியா ம்- நடப்பிப்பியாய்- வருவியாய்- வருவிப்பியாய்- (எ-ம்) ஆய்வி ருதிசூன்றி நடப்பி-நடப்பிப்பி- வருவி-வருவிப்பி- (எ-ம்) ஏரு ம். நடவாமுதலிய வேவற்சிறப்புவாய்பாட்டிற் கிலக்கணங் கூ றியமுகத்தே யேவற் பொதுவாய்பாட்டிற்கும் செய் செய்விசெ ய்விப்பியெனக் கூறக்கூற்றா யிலக்கண மமைந்துகிடந்தமை யின்இக்கூற் றிரட்டிறமொழிதலென்னுமுத்திக்கினம். இவைபோ ல்வன பிறவுமது. (யக)

(நாகக) விளப்பியபகுதியே ருதலும்விதியே. *

(எ-ன்) வினைப்பகுதி காவதோர் புறனடையுணர்-ற்று. (ப- னா) விளப்பியபகுதி- ஏவற்பகுதி வேறுதல்போல அதன்பின் னே சொல்லப்பட்ட மஹைவினைப் பகுதிகள், வேறுதலும்- வே றுபடுதலும், விதியே-விதியேயாகும். எ-று, பொ-னா) ஏவற்பகுதி வேறுதல்போல அதன்பின்னே விளப்பிய வினைப்பகுதி வேறுத லும் விதியாம்விலக்கன்று. எ-று, [உ-ம்] நடத்திலுன்-நடப்பித் தான்- நடப்பிப்பித்தான்- நடத்துவிப்பித்தான்- எனவரும். பிறவு மன்ன, என்மும்விப்பிகளேற்றப்பெற்றிகொள்க. இவற்றுள் நடவெ ன்னுந்நடை வினைப்பகுதி பிறவினைப்பகுதியாய் வேறுபட்டிற் ற வாறுகாண்க, வேறுபடாதது பிரகிருதியாமன்றி வேறுபட்டது பிரகிருதியானதே னுந் தந்தையைக்கெறிக்க மகனெனப் பட்டா டெருவன்மன்மகனைக்குறிக்கத் தந்தையானற்போலப் பிறவினை ப்பயத்தவருமிவ்விருதிகளு மேல்வரும் அன் ஆன் முதலியவிரு திகளைக்குறிக்கப் பகுதியாமாதலின் விதியே யெனப் புறனடைத் தார். முன்னோவற்பகுதி வேறுபட்டமையு மன்ன. நச்சுத்திரத் திற்கு வாவென்பகுதிமுதலியன வந்தான்- வருகின்றான்- என விகாரப்படுகலைப் பொருளாகக் கூறுவாரமுளர். இவ்விவகாரங்கள் பகுபதவுறுப்பாக மாட்டெறிந்துகொண்ட முன்னு சந்தியுள்ளு மொன்பது விகாரத்துள்ளு மமைந்துகிடத்தலி னனுபொருந் தாதென்க. (யஉ)

(நாகவ) அன்ஆன் அன்ஆன் அர்ஆர் பம்மார்- அ ஆ குடுதுது க. என் அல்அன் அம்ஆம் எம்எம் ஒமொ மிம்முர்-கட-தற இ ஆம்

இம்மின் இரீநர்- நயர்கயவு மென்பவும் பிறவும்- வினையின் விஞ்
தி பெயரினுஞ் சிலவே . *

(எ-ன்) விஞ்ஞியினைய வென்பதுணர்- ந்று. (ப-ரை) அன்-எ
ன்பவும்- அன்முதல் முப்பத்தேழாகச் சொல்லப்பட்டவைகளு
ம், பிறவும்- இவைபோல்வனபிறவும், வினையின்விஞ்ஞி - வினைப்
புருபதங்களின் 'விஞ்ஞிகளாகும், பெயரினும் - பெயர்ப்புருபத
ங்களிலும், சில- சிலவிஞ்ஞிகளாகும், எ-று. (பொ-ரை) இஃங்னம்
அன்-அன் முதன் முப்பத்தேழாகச் சொல்லப்படுவனவும் இவை
போல்வனபிறவுந் தெரிநிலைவினையின் விஞ்ஞிகளாம் பெயரிடத்
துவிவந்துட்கிலவிஞ்ஞியாம் எ-று. இரட்டிற்றொழிதலென்னு
முத்தியிற் றன்மையொருமைக்கும் அஃதனைப்படர்க்கை யொ
ருமைக்கும் பெ- துவாகக் குறித்துவென்றும் முன்னிலை யொரு
மைக்கும்முன்னிலையேவல்லொருமைக்கும்பொதுவாக ஆயி என்
றும் அன்மென்னுந் தன்மையொருமைவிஞ்ஞிதொன்றுதொட்ட
தன்றி யிலக்கியங் கண்டமையின் எதிரதுபோற்ற லென்னுமுத்
தியாற்றநீஇக்கொண்டதாதலின் அதனைவெய்துத்திப்பின்னுமன்
னை வந்தந்தும் இன்னுமிவற்றுள் இரட்டிற்றொழிதலா னடங்
குவனவடங்க வடங்க வாயபெயபெச்சம் வினைபெச்சம்-நடத்தது-
நடப்பி- முதல்ய பிறவினையென்பவற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளு
ம் டகுதியை விஞ்ஞிப்பயித்தி வருவனயாவை அவை யெல்லாம்
விஞ்ஞியன்று கருதிக் கோடற்படி பிறவு மென்றுங் கூறினார்.
பெயரினுஞ் சிலவேன்ற மாதத்தொழிற் குறிப்பு வினையினுஞ்
சிலவென்பதுகூறாதே யமைதலின் இஃங்னம்வினையென்றது உவ்
விரண்யமொழிந்த தெரிநிலைவினை யென்பது பெற்றாம். [உ
-ம்] நடந்தனன்- நடந்தான்- இவையாண்பாற்படர்க்கை. நட
ந்தனன்- நடந்தான்- இவை பெண்பாற்படர்க்கை. நடந்தனர்-ந
டந்தார் நடப்ப-நடமா- இவை பல்லொர்படர்க்கை. நடந்தன
-நடவா- இவை பலவிற்படர்க்கை. நடக்கு- உண்யி-நடந்து-சே
று- நடந்தனென்- நடந்தேன்- நடப்பல்- நடப்பன்- இவை ஒரு
மைத்தன்மை. நடந்தது- கூயிற்று- குணமிகட்டு- இவை ஒன்றன்
படர்க்கை. நடப்பம்-நடப்பாம்-நடப்பெம்- நடப்பேம்-நடப்
போம்- நடக்கும்- உண்யி- நடந்தும்- சேறும்- இவை தன்மை
ப்பன்மை நடந்தனா- நடந்தாய்- நடத்தி- இவை ஒருமைபுண்
னிலை. நடமின்-நடந்தனார்- நடந்தீர்- இவை பன்மைமுன்னிலை.
நிலையர்- நடக்க- வாழிப- இவை வியங்கோள். நடக்கும்- இது
செய்யுமென்னுமுதறு. பிறவுமன்ன. இவை வினைபாவிடங்களை
புணர்ந்தியினையி னிறுதிநிலையாய் முழுவதும் வந்தன. விலன்-

வில்லான் - வளையன் - வளையான் - ஊரர் - ஊரார் - வில்லி - வாளி -
ஆரசி - செட்டிச்சி - காதறை - மூக்கறை - இவைபெயர்க்கட் சிலவ
ந்தன. பிறவுமன்ன. (யக)

(நாசக) இலக்கியங்கண்டதற் கிலக்கண மியம்பலிற் - பகுதி
விசுதி பகுத்திடை நின்றதை - வினைப்பெய ரல்பெயர்க் கிடை
நிலை யெனலே. *

(எ-ன்) இடைநிலையமா னுணர்த்துவான் ரெடங்கிப் பெயர்க்
கிடைநிலையுனர் - த்று. (ப-ரை) இலக்கியம் - அறிவுடையோரா
லே நயமிக்கப்பட்ட இலக்கியத்தை, கண்டு - பார்த்து, அதற்கு -
அவ்விலக்கியத்திற்கு, இலக்கணம் - அவ்விலக்கியத்தினமைதியே
யிலக்கணமாக, இயம்பலின் - சொல்லுதலால், பகுதி - முன்சொ
ல்லப்பட்ட பகுதியையும், விசுதி - விசுதியையும், பகுத்து - பிரி
த்து, இடைநின்றதை - நடுநின்றதை, வினைப்பெயரல்பெயர்க்கு
- வினையாலணையும் பெயரல்லாத பெயர்களுக்கு, இடைநிலையெ
னல் - இடைநிலையென்றுசொல்லுக. எ-று. (பொ-ரை) அறிவு
டையோராரியமிக்கப்படுமிலக்கியங்கண்டதனுக்கு அவ்விலக்கிய
த்தினமைதியே யிலக்கணமாகக்கூறலின் மேற்கூறிய பகுதியை
யும் விசுதியையும்பகுத் திடையேநின்றதியா ததனைவினையா ல
ணையும் பெயரல்லாத பெயர்கட் கிடைநிலை யென்று சொல்லுக.
எ-று. * குறிக்கப்படு மிலக்கணத்தை யுடையன வெல்லா மிலக்
கியமாயினும் ஈண்டிலக்கியமென்றது பெயர்ப்பகுப்பதத்தை. இ
லக்கணமென்ற ததனைத்துப்பகுதிமுதலிய வுறுப்புக்களை. மா-
பலா - முதலியன பராரைமுதலிய சினையோடு நின்றனவெனக்க
ண்டது கூறுவார்போல் பகுப்பதம் பகுதிமுதலியவுறுப்பொடு
நின்றதெனக் கண்டதுகூறியப்பதந்தந்தோலாநாவின்மேலோ
ராணையினிற்றலிற் கண்டதற்கென்றும் சாரியை சந்தி விகாரங்க
ளு மிடைநிற்குமேனுமவைமேல்விதக்கப்படுதலி னவையொழி
ந்தனவற்றை யிடைநின்றதையென் றும்மேல்வினைக்குவிதந் துகூ
றுமிடைநிலை வினையாலணையும் பெயர்க்கு மமைதலின் வினைப்
பெயரல்பெயர்க்கென்றும் இப்பெயரிடைநிலை வரையறுக்கப்ப
ட்டதன் றுங்காங்குணர்ந்துரைக்கவென்பா னெனலே யென்றுங்
கூறினார். [உ-ம்] அறிஞன்-என்பது ஞகரவிடைநிலைபெற்றது.
ஐதுவான் - பாடுவான் - என்பன வகரவிடைநிலை பெற்றன வலை
ச்சி - புலச்சி - என்பன சகரவிடைநிலை பெற்றன. வண்ணத்தி-
பாணத்தி - மலையாட்டி - வேளாட்டி - தந்தை - எந்தை - நூந்தை
என்பன தகரவிடைநிலை பெற்றன. பிறவுமன்ன. (யச)

(நாசஉ) தடநவொற்றின்னே யைம்பான்மூவிடத் - திறந்தகல
த் தருந்தொழி லிடைநிலை. *

(எ-ன்) இறந்தகாலவினைக் கிடைநிலையுணர்-ற்று (ப-னா) தடறவொன்று-தகரடகரமெய்களும், இன்-இன்னும், ஐம்பான்முவி: த்து-ஐம்பான்முவிடங்களிலும், இறந்தகாலம்-இறந்தகாலத்தை, கரும்-காட்டுகின்ற, தொழில்-வினைப்பகுபதங்களினுடைய, இடைநிலை-இடைநிலைகளாகும். எ-று (பொ-னா) தகரடகரமெய்களும் இன்னென்னுங்கூற்றொற்றும் ஐம்பான்முவிடத்து மிறந்தகாலத்தைத்தரும் வினைப்பகுபத விடைநிலைகளாம் எ-று [உ-ம்] நடந்தான்-நடந்தான்-நடந்தார்-நடந்தது-நடந்தன-நடந்தீசன்-நடந்தேம்-நடந்தாய்-நடந்தீர்-(எ-ம் உண்டான்-(எ-ம்) சென்றான்-(எ-ம்) உறவினான்-(எ-ம்) வரும், இன்னிடைநிலை, எஞ்சியதெனக்கடைகுறைத்துப்போனதென முதல்குறைந் தும்வரும். பிறவுமன்ன. (மடு)

(நாசக) ஆநின்றன்கின்று கிதுமுவிடத்தி-னைப்பாலிகழ் பொழுதறைவினை யிடைநிலை.

(எ-ன்) நிகழ்காலவினைக்கிடைநிலையுணர்-ற்று, (ப-னா) ஆநின்றது-ஆநின்றென்பதும்,கின்று-கின்றென்பதும்,கிது-கிதுவென்பதும், ஐம்பான் முவிடத்தின்-ஐம்பான் முவிடங்களிலும், நிகழ் பொழுது-நிகழ்காலத்தை, அறை-காட்டுகின்ற, வினை-வினைப்பகுபதங்களினுடைய, இடைநிலை-இடைநிலைகளாகும் எ-று. (பொ-னா) ஆநின்றென்பதும் கின்றென்பதும் கிதுவென்பதும் ஐம்பான் முவிடத்தினுநிகழ்காலத்தைத்தரும் வினைப்பகுபத விடைநிலைகளாம் எ-று. [உ-ம்] சருவியையை யறவினைமெய்ற திலக்கணை. மேலைச்சூத்திரத்தில் வருவதுஉமது. [உ-ம்] நடவாநின்றான்-நடக்கின்றான்-நடக்கிறான்-எனவரும். எனைப்பாலிடங்களினுமொட்டிக்கொள்க. (மடு)

(நாசச) பவ்வமுவிடத் தைம்பா லெதிர் பொழு-திசைவினை யிடைநிலை யாயிவை சிலவில.

(எ-ன்) எதிர்காலவினைக் கிடைநிலையு முக்கால விடைநிலைக்கு பாவதோர்புறனைபுமுணர்-ற்று. (ப-னா) பவ்வ-பகர மெய்யும் வகரமெய்யும், ஐம்பான்முவிடத்து - ஐம்பான் முவிடங்களிலும், எதிர் பொழுது-எதிர்காலத்தை, இசை-காட்டுகின்ற, வினை-வினைப்பகுபதங்களினுடைய, இடைநிலையாம். இடைநிலைகளாகும், இவை-இம்முக்காலவிடைநிலைகளும், சில-சில முற்றெச்சங்களுககு, இல-இல்லை. எ-று (பொ-னா) பகரவொற்றும் வகரவொற்றும் ஐம்பான்முவிடத்து மெதிர்காலத்தைத்தரும்வினைப்பகுபதவிடைநிலைகளாம். இம்முக்காலமுமுறைபேகாட்டிந் தகரவொற்று முதல்வகரவொற் றீராயவிடைநிலைகள் சிலமுற்றுவினை மெச்சவினைகட்கிலவாம். எ-று. [உ-ம்] நடப்பான்-வருவான்-எனவரும்.

ஏனென்பா லிடங்களினுமொட்டிக்கொள்க. இனியிவைசிலவிலவென வேகாலத்தை யிறுதிநிலைதருமென்பதூஉ முதனிலைதரு மென்ப தூஉம் பிறவிடைநிலைதரு மென்பதூஉம் பெற்றும், இவ்விசைப்ப மெல்லாம் வருஞ் சூத்திரத்தாற் கூறுப. (ய௭)

(மச௭) மவ்வொயிகர வும்மைநிகழ் பல்லவந் - தவ்வொ மறப் புமெதிர்வுமடவ்வொயி- கழிவுங் கவ்வொ டெதிர்வு மின்னேவல்- வியங்கோ ளிம்மா டெதிர்வுய் பாந்தந்- செலவொயி வரவுந் செ ய்யு நிகழ்பெதிர்வு- மெதிர்மறை மும்மையு மேற்கு மீங்கே. *

(எ-ன்) மெலச்சூத்திரத் திவைசிலவிலவென்ற ரவையிவையெ ண்புதுணர்-ற்று. (ப-ரை) மவ்வொயி- மகரமெய்யோயிகூடிய, உகர்வு ம்மை- உகரவிசுதியும் உய்விசுதியும், நிகழ்பல்லவம்- இறந்தகால தீதையும் எதிர்காலத்தையும், தவ்வொயி- தகரமெய்யோயிகூடிய, (உகரவும்மை) - உகரவிசுதியும் உய்விசுதியும், இறப்புமெதிர்வும்- இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், டவ்வொயி- டகரமெய்யோயிகூடிய, (உகரவும்மை) - உகரவிசுதியும் உய்விசுதியும், கழி வும்- இறந்தகாலத்தையும், கவ்வொயி- ககரமெய்யோயி கூடிய, (உகரவும்மை) - உகரவிசுதியும் உய்விசுதியும், எதிர்வும்- எதிர்காலத் தையும், மின்- மின்விசுதியும், எவல்- முன்னிலையெவலவிசுதிகளு ம், வியங்கோள் - வியங்கோள்விசுதிகளும், இ- இகரவிசுதியும், மா ர்-மார்விசுதியும், எதிர்வும்- எதிர்காலத்தையும், பாந்தம்-பகரவிசு தி, செலவொயிவரவும்-இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், செ ய்யும்-செய்யுமென்னும்வாய்பாட்டிழுந்துவிசுதி, நிகழ்பெதிர்வும் நிகழ்காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், எதிர்மறை எதிர்மறை ஆகார விசுதி, மும்மையும்-மூன்றுகாலத்தையும், எற்கும்-எற்றுவரும், நங் கு-இவைசிலவிலவென்றவைகளுள், எ-று. (பொ-ரை) மகரத்தோயிகூ டியவுகரவியும்மய்யு மிறந்தகாலமுமெதிர்காலமுந் தகரத்தோ யிகூடிய வவ்விரண்டி டு உய்விசுகாலமும் டகரத்தோயிகூடிய வவ் விரண்டி டு மிறந்தகாலமுங் ககரத்தோயிகூடியவல்-பிரண்டி டு மெ திர்காலமும் மின்னியுமேனையெவலின்வருமனைத்தீ டும்வியங்கோ ளியும்இகரவியுப்பா ரியுமெதிர்காலமும்பகரவிய்- மிறந்தகாலமும் எதிர்காலமுந் செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டிமுந்றியு நிகழ்கால முமெதிர்காலமுங் முன்றுவிசுதியெச்சவிசுதிகளோயிபுணர்ந்தற்கு ளியவெதிர்மறைபாகாரவியு முன்றுகாலமுமேற்கும் மெலச்சூத்திர மத் திவை சிலவில வென்றவற்றுள். எ-று. * இ- அற்தமெலிபதனை பெல்லாவற்றினு மொட்டிக்கொள்க மவ்வொ யிகரவுப்பிற்றுந் தவ் வொ யிகரவும்மையும் பாந்தந் மிறந்தகாலமு மெதிர்மாலமுமேற் குமெவந் தொகுத்துக்கருது நிகற்பத்தினில்முடித்தலென்னு மு த்தியான் வருத்துக்கூறியுர் புலப்படவேண்டி யென்க. இகரவியு

தனித்தியலாமையின் யாதாஹுமோர் மெய்யினை பூர்ந்து வருமென்பதும் அதுகாலங்காட்டாதென்பதும் அதுகாலங்காட்டியதேல் இவ்வினிகாலங்காட்டாதென்பதும் செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டெச்சமும் இடைநிலையின்றி யிருகாலங்காட்டி மெனும் அஃ தெதிர்காலங் காட்டுமென மேல விதத்தலின் இஃதனைச் செய்யுமெனவெய்தீதோதியதுமுற்றென்பது உட்பெற்றும். முன்னு காலமும் அவைவற்றிப்படைபெயரும் வினையு மில்லவற்றையெ திரிமறைவினை முன்னுகாலமுமேற்குமென்றுகூறுதல் இலககணை யாதலிற் பிற்கு. நிரு. [உ-ம்] சென்று - சென்றும் சேறு சேறு ம் - வந்து-வந்து - வருது-வருது - உண்டு-உண்டம் - உண்கு - உண் டம் - உண்மின்-உண்ணாய் - உண் - உண்க - வாழிய - வாழியர் - சே நி - உண்மார் - உண்ப - உண்ணும் - உண்ணான் - எனவரும். முன் னுகாலமென்னு முட் டும்மையை “முற்றுக்கமை யொரொவழி வய ச்சமுமாசும்,, என்பதனால் எச்சவுத்தமயாக்கி - நடந்திலன்-ந டவாநிலைநிலன் - என வெதிர்மறை யொருகால் மேற்றுவருதலுங் கொள்க. சென்றி - செல்லாநின்றி - எனவருமாயின் இடைநிலை காலங்காட்டியவிகர்வீற்றவாய். இவைகிலவில வவன்றவற் றன் இறு திநிலைகாலங்காட்டுவனவற்றை விதந்தீதாதிமுதனிலயும் பிறவிடை ந்திலையுங் காலங்காட்டுவனவற்றை ஓதாடையின் அவைகிறுபான் மைய வந்ததே ழிக் காண்கவென்றாயிற்று. அவை வருமாறு-தொ ட்டான்- வட்டான்- உற்றான்- பெற்றான்- பக்கான்- நக்கான்- என் பனவற்றுள் இடைநிலையின்றி முதனிலைவிதநாமாய் இறந்தகாலங் காட்டின. என்மறுந்- என்றிகுமேர்- உண்மர்- என்பவற்றுள் எதி தீதோதாப் பிறவிடைநிலைகண்ணி முன்னையவிதமும் இறந்த காலமும் பின்னையதொன்று மெதிர்காலங்காட்டின. பிறவுமண் ன. ஈக்கேயென்ற மிகையானே “வருதி பெயர்நி வருந்திது னு ஞ்சாய்- பொருதி புலப்பதி நீயும்,, எனவிகர்வீற்றி-தீக்காலங் காட்டலு மேனையகூதியகாலத்திற் பிறந்திவருவாயுள்வ வவை யும் பெயரெச்ச வினையெச்சங்களின் இடைநிலையின்றி இறுதிநிலை காலங் காட்டுவனவுங்கொள்க. நினைப்பகுதி முதலிய வுட்ப்பக்க னாற் பதமுடியுமாறு அவைவென்றிற் றடப்பொருட் பெ யார்ப்பகுபதம் அ எண்ணப்பகுதியும் அன்னெண்ணும்விருதியும் பெற்று “ஏகர விருமுச் சட்டமன்முண்ணர்,, எண்ணுஞ்சுத்திரத் தால் வகரந்தீதோன்றி “உடம்மே டுயிர்பற் தொன்று வ தியல் பெ,, என்பதனால் வகரத்திற் மேல விதத்தையும் சேர்த்து முடித்தது. தமன் எண்ணுந்நினைப்பொருட் பெயர்ப்பகுபதம் தாமென்னும் பகுதியும் அன்னெண்ணும்விருதியும்பெற்றுத் “தான்றநாமுதல்

(அன்)

தன் னூ ஸ்விருத்தியுரை.

குறாகும்,, என்பதனாற் பகுதிமுதல்குறாகி உடன்மே லுயிரோறி முடிந்தது. குறிஞ்சியானென்னும் இடப்பெயர்ப்பகுபதங்குறி ஞ்சியென்னும் பகுதியும் ஆனென்னும் விசுவதியும்பெற்று யகர ட்டம்பமிமெய்தோன்றி உயிரோறி முடிந்தது. பிரபவனென்னு ங் காலப்பெயர்ப்பகுபதம் பிரபவமென்னும்பகுதியும் அன்னெ ன்னும்குதியும்பெற்று “ஒருமொழி மூவழிக் குறைதலு மனைத் தே,, என்பதனாற் பகுதிக்கடைக்குறையாய் வகரவொற்றின்மேல் விசுவதி அகரவுயிரோறிமுடிந்தது. திணிதோளென்னுஞ் சினைப் பெயர்ப்பகுபதம் திணிதோளென்னும்பகுதியும் அன்னென்னு ம் விசுவதியும்பெற்று உடன்மேலுயிரோறி முடிந்தது. பெரியனெ ன்னுங் குணப்பெயர்ப்பகுபதம் பெருமைபென்னும்பகுதியும் அன்னென்னும்குதியும் பெற்றுப் பகுதியீறுபோ யிடையகர மிகரமா யகரவுடம்பி மெய்தோன்றி யுயிரோறிமுடிந்தது. ஒது வானென்னுந் தொழிற்பெயர்ப்பகுபதம் ஒது என்னும்பகுதியு ம் ஆன் என்னும்குதியும் வகரவிடைநிலையும்பெற்று உயிரோறி முடிந்தது. தன்மைபென்னும் பகுபதம் தல் என்னும் பகுதி யும் மை என்னும்குதியும்பெற்று “மெலிமேவிண்ணவும்,, எ ன்பதனாற் லகரம் னகரமாய்த் திரிந்து முடிந்தது. வருதலென் னும்பகுபதம் வா வென்னும்பகுதியும் தல் என்னும் விசுவதியும் பெற்று “உலித்தன் மெலித்தல்,, என்பதனாற் பகுதிமுதல்குறா கி ரகரவுகரம் விரிந்துமுடிந்தது. நடந்தனென்னும்இறந்தகா ல வினைப்பகுபதம் நடவென்னும் பகுதியும் அன்னென்னும்கு தியும் இறந்தகாலந்தருந் தகரவிடைநிலையும் அன்சாரியையும் பெற்றுப் பகுபதவுறுப்புக்களுட் பகுதியொழிந்தன இடைச் சொல்லாதலின் “இடையுரி வடசொலி”னியப்பிப கொளாதவும்கு,, என்பதனாற் பகுதியீற்றினின்ற வுயிரீமுன்வந்த தகர விடைநிலை மிகா ததற்கினமிகுந் து இடைநிலைத்தகரவொற்றின்மேற்சாரியை யகரவுயிரோறிச் சாரியையீற்று னதகரவொற்றின்மேல்விசுவதி அகர வுயிரோறி முடிந்தது. நடவாநின்றான் என்னுந் கழகால வினைப் பகுபதம் நடவென்னும்பகுதியும் ஆனென்னும்குதியும் ஆநி ன்மென்னு மிடைநிலையும்பெற்று உடம்பிமெய்தோன்றியிடை நிலையீற்றுக் குற்றுகாங்கெட்டு உயிரோறி முடிந்தது. நடப்பான் என்னுமெஜீரீகால வினைப்பகுபதம் நடவென்னும்பகுதியும் ஆ னென்னும்குதியும் பகரவிடைநிலையும்பெற்று “இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிரீமுன் கசுதப மிகும்,, என்பதனாற் பகர யி ற்ந்து உடன்மே லுயிரோறி முடிந்தது. நடந்தது என்னும் அன்னை யொருமைப்பட்டரீக்கை இறந்தகாலவினைப்பகுபதம்ந டவென்னும்பகுதியும் துவ்வென்னும்குதியும் தகரவிடைநிலை

பும் துவ்விசுதிக்கும் தகரவிடைநிலைக்கும் இடையே அகரச்சாரி யையும்பெற்று முடிந்தது. நடவாயென்னு முன்னிலையெல்லொ ருமை யெதிரீகாலவினைமுடிந்துப்பகுபதம் நடவென்னும்பகுதியு ம் ஆயென்னும் விசுதியும்பெற்று வகரவுடம்பரி மெய்தோன்றி விசுதி ஆகாரவுயிரோறி முடிந்தது. நடப்பிப்பியாயென்னும் எவற் பிறவினைப்பகுபதம்நடவென்னும்பகுதியும் பி என்பதுவிசுதி யும்பெற்றுப் பகரமிசுந்து இரண்டி மோர்பகுதியாய்தின்றுமே ஸ்வரும்ஆய்விசுதியோயிபுணர்ந்து யகரவுடம்பரிமெய்தோன்றி விசுதி ஆகார வுயிரோறிமுடிந்தது. நடப்பிப்பியாயென்னு மய் வினைப்பகுபதம்நடப்பி யென்னும்பகுதியும் பி என்பதுவிசுதி யும்பெற்றுப் பகரமிசுந்து அனைத்து மோர்பகுதியாய்தின்றுமே ஸ்வரும் ஆய்விசுதியே யிபுணர்ந்து யகரவுடம்பரிமெய்தோன்றி விசுதியாகாரவுயிரோறி முடிந்தது. விளம்பியபகுதிவேறுனைய யுமிவ்வாறேமுடிந்துஅனைத்துமோர்பகுதியாய்தின்றுமேஸ்வரும் அன் ஆன் முதலிய விசுதியோயி புணர்ந்தமை காண்க. நடவா னென்னு மெதிர்மறை வினைப்பகுபதம் நடவென்னும் பகுதி யெதிர்மறையாகார விசுதியோயிபுணர்ந்து இரண்டிமோர்பகுதி யாய்தின்றுமேஸ்வரும் ஆய்விசுதியோயிபுணர்ந்து “ஒருமொழி மூவழித் குறைதலு மனைத்தே” என்பதனான் விசுதியின தாகா ரங்குறைந்து முடிந்தது. நடவாவென்னு மெதிர்னைப் பன்மைப் பகுபதம் “ஆவே யெதிர்மறைக் கண்ணதாடும்” என்பவாகையி ற் பால்காட்டிம் ஆகாரவிசுதியன்றி யெதிர்மறை ஆகாரய்வேண் டானுமுடிந்தது. நடந்திலன் - நடவாதின்றிலன் - என்பவற்றுட் காலவிடைநிலையும் அவற்றைமறுத்த இல் என்னுமெதிர்மறைவி சூதியுந் தந்தவற்றை யோ ர்பகுதியாக்கிமுடிக்க. இவ்வாறே பெ யயெச்ச வினையெச்சங்களும் பிறவும் பகுதி விசுதி முதலிய வு டுப்புக்களோடேற்றவா றமைந்துகிடந்தலுமை காண்க. எழுதப்ப டுவதென்னும் பொருட்கண் எழுதென்னு முதலிலே முன்னர்ச் செயப்பயிபொருண்மை யுணர்ந்தும் ஐகாரவிசுதிபுணர்ந்துகெ ட்பிக்கெட்டவழித் தகரமிரட்டித் தெழுத்தெனமுடிந்தது. ஊ ண்- தீன்- கோள்- என்றற்போல்வனவுஞ் செயப்பயி பொருண் மையுணர்ந்தும் ஐகாரவிசுதிபுணர்ந்து கெட்டிமுதலீனநி தன்றன. திரை- நுரை-அலை- தளிர்-பூ-காய்-சுனி- என்றற்போல்வனவி னைமுதற்பொருண்மையுணர்ந்தும் இகா விசுதி புணர்ந்து கெட்டி நிற்றன. கெடுவாகவையா தென்புழிக கெடுவென்பது புறடபெ யரிச்சுலையுணர்ந்தும் தல்விசுதிக்கெட்டிநின்றது. கேடென்பது அவ்வாறாய் முதலீனநி நிற்றதெனக் கொள்க. என்னவடி மீவ்வா றே யேற்றபெற்றியறிந்து முடித்துக் கொள்க. திரை- நுரை- த

விநி - என்ருற்போல்வன விசுதிசூன்றி முதனிலைமாத்தினாயாய் நி
ற்றப்பற்ற இவற்றை முதனிலைவினைப்பெயொன வழங்குப. ஐ
காரவிசுதி செய்யப்படுபொருண்மை யுணர்ச்சிதூதல், நடவை- சே
க்கை- உரிக்கை- தொட்ட - விடை - என்ருற் போல்வனவற்றுள்
ரும் இகரவிசுதி வினைமுதற்பொருண்மை யுணர்ச்சிதூதல், சேரிந்
தாரைக்கொல்லி- நூர் அலகைக்கொல்லி- நாளோதி- நூலோதி- எ
ன்ருற்போல்வனவற்றுள்ளுங் காண்க. இவ்விசுதிகள் சிறுபான்
மை பிறபொரு ளுணர்ச்சியும் வரும். வடநூலாருங் வினைப்பெ
யர் விசுதிகள் கூறிய நியமந் தப்பிப் பிறபொரு ளுணர்ச்சியும்வ
ருமெனக்கொள்வார். உபேக்கமென்பதுநிகப்பம் பொருண்
வளர்ச்சிதூத்கால் ஐகரவிசுதித்தென்றும் உபேத்தலென்புடைபெ
யர்ச்சியையுணர்ச்சிதூத்காற் கைவிசுதித்தென்றும் தெரிந்துணர்ந்
துகொள்க. பகுதி விசுதி யென்னுஞ் சூத்திரமுதல் இச்சூத்திர
ய்ப்புகழ் பகுததங்களை மேலோர்முடித்தவாறு முடித்துக்காட்டி,
வடமையின் முடித்துக்காட்ட லென்னுமுத்தி. பூல்னைத் தமிழ்
நூல்வருள் இல்லவற்றை இவ்வாசிரியர்தாமேபகாப்பச்சப்பகுப
தமென முன்னர்நாட்டி இச்சூத்திரங்காறு மவற்றிற் கிலக்கணந்
தந்தி அத்தமையிற் ருஅலுட்டித் தருதுநிபுப்பென்னுமதம்.
(11 சஉ) இடையினுஞ் மீற்றிலிரணயி - மல்லாவச்சை வரு
கிமுதலி - யவ்வாதிநாண்மை எவ்வாரு மையைம்- பொதுவெ
ழுத நெழிந்தநா லேழுந் திரியும்.

சூத தெழிந்ததா லேழுந் திரியும். *

[illegible]

மூம்-இருபத்தெட்டெழுத்துகளும், திரியும்-ஆரியத்திற்குச் சிறப்பு பெழுத்துகளாய்த் தமக்கேற்ற பொதுவெழுத்துகளாகத் திரிந்து வரும். எ-து. (பொ-ரை) ஆரியமொழியுள் அச்சென்றுவழங்க முயிர்ப்பதினாறுமூன்றும் இடையினின்றவேழா முயிர்ப்புத்தனஞ்சும் சுற்றினின்றவரண்மமான ஆறுமொழிந்துநின்ற அ ஆ இ ஈ உ ஊ எ ஐ ஒ ஓ ஔ என்னும்பத்தும் அல்லெனவழங்கு முப்பத்தேழுமெய்யுள்ளுங் க ச ட த ப என்னு னைந்தவருக்கத்தி னிடையி லுரப்பியு மெயிததுங் கனைத்துஞ் சொல்லப்பட்டு நிற்கு மூன்றுமொழிந்த க ங ச ஞ ட ண த ந ப ம என்னும்பத்தும் ய ர ல வ எ ன் னுநான்கும் ஏவ்வுபாகு மிருபத்தைந்துந் தமியிற்சும் ஆரியத்தற்கும் பொது வெழுத்தாம். இவைமன்றி மேல் உயிருளொழிந்தவாறும் ஐந்துவருக்கங்களினு மிடையி ரெழுந்த பத்தினும், டுப்பதாமெய் முதலானவெட்டனாள் ஏகமொழிந்த வேருமான இருபத்தெட்டும் ஆரியத்திற்குச் சிறப்பு பெழுத்தாய்த் தமக்கேற்ற பொதுவெழுத்தாகத் திரிந்து வட்டொழியும். எ-து. * மேல் ஏழாமுயிரென விதப்பாராதலின் இடையினுண்டுள்ள விதவாதுகற்றார். பொதுவெழுத்தெனவே சிறப்பு பெழுத்தென்பதுபெற்றும். தமியுந்நோக்கிச் சிறப்பாயின. சிறப்பெழுத்துத்திரியுமென் வுணர்யறைகூறவே பொதுவெழுத் தியல்பாய்ந் தமக்கேற்ற விகாரமாயும் வருமென்பது உட்குறிஞராயிற்று.

(ராசன) அவற்றுள், ஏழாமுயிரிய்பு மிருவு மை வருக்கத்திடையின் மூன்று மவ்வம்முதலு- மெட்டே யவ்வு முப்பதுசய, வு- மேலொன்று சடவு மிரண்சிசதவு- மூன்றே யகவு மைத் திரு கவ்வு- மாவி றையு மீயீ நிகரமும்.

(எ-ன்) மேலதற்குச் சிறப்புவிதியுணர் - த்து. (ப-ரை) அவற்றுள்- மூன்றே திரியுமென்ற வெழுத்துகளுள், ஏழாமுயிரி- சிறப்பெழுத்தாகிய ஏழாமுயிரானது, இய்யமிருவும்- இகரடாகவாளுமும் இருவாகவாளுமவரும், ஐவருக்கத்து- ஐந்துவருக்கங்களிலும், இடையின்மூன்றும்- நயிநின்றமுடமூன்றெழுத்துகளும், அவ்வம்முதலும்-அவ்வவ்வுருக்கங்களின் முதலெழுத்துகளாகும், எட்டி- எட்டாவதாகிய சுகர்வருக்கத்து மெய்யானது, உவ்வும்- ஓரோவிடத்தில் யகரமுமாகும், முப்பது- முப்பதாமெய்யானது, சயவும்- மொழிக்குமுதலிலேசகரமும் நயினிலேயகரமுமாகும், மேலொன்று- முப்பத்தோராமெய்யானது, சடவும்- மொழிக்குமுதலிலே சகரமும் நயினிலே டகரமுமாகும், இரணி- முப்பத்திரண்டாமெய்யானது, சதவும்- மொழிக்குமுதலிலே சகரமும் நயினிலே தகரமுமாகும், மூன்று- முப்பத்துமூன்று மெய்யானது, அகவு

ம்- மொழிக்குமுதலிலே அகரமும் நடுவிலே ககரமுமாகும், ஐந்
 னு- முப்பத்தைந்தா மெய்யானது, இருகவ்வும்- இரண்டு ககரமா
 கும், ஆவீறு- பொதுவெழுத்துகளிலே மொழியிற்றுதி ஆகாரமா
 னது, ஐயும்- ஐகாரமாகும், ஈயீறு- மொழியிற்றுதி ஈகாரமானது,
 இகரமும்- இகரமாகும், எ-று (பொ-ணா) மேற் திரியுமென்ற
 வற்றுட் சிறப்பெழுத்தாகிய வேழாமுயி ரிகரமு மிருவாமாம் ஐந்
 துவருக்கங்களினு மிடையினின்றமுன்றும் அவ்வவ் வருக்கங்களின்
 முத லெழுத்தாம் எட்டா மெய்யான சவ்வருக்கத்துள் எழுத்துச்
 சொல்லுமெய் யொரோவிடத்துயகரமுமாழ். முப்பதாமெய்யொ
 ப்ழிமுதற்குட் சகரமும் இடைக்கண் யுகரமுமாம். முப்பத்தொன்
 றாமெய் மொழிமுதற்குட்சகரமுமிடைக்கண்டகரமுமாம். முப்பத்
 திரண்டாமெய் மொழிமுதற்குட்சகரமும்இடைக்கண்டகரமுமாம்.
 முப்பத்துமூன்றாமெய் மொழிமுதற்கண் அகரமும் இடைக்கண்
 ககரமுமாம். முப்பத்தைந்தாமெய்இரண்டிககரமாம், பொது வெ
 ழுத்துண் மொழியிற்றுதி ஆகாரம் ஐகாரமும். மொழியிற்றுதி ஈ
 கார பிகரமாம். எ-று, மேற் திரியுமென்ப பொதுவிதிபொ
 ந்தவற்றுட் பியின்னுவருவனவற்றிக்குத்திரியுகறி யேனைய வந்த
 வழிக்காண்கவென்பா ரிகரமுமாகுமென்ப பயனிலகொடுத்துமு
 டியாது இகரமுமென அவாய்நிலையாக முடித்தார். [வரலாறு]
 இடபம்- விடபம்- திட்டி- (உய்) இரு- மிரு- விருத்தி- (எ-
 ம்) எழாமுயி ரிகரமு மிருவமாயிற்று. நகம்- நாகம்- மேகம்- (எ-
 ம்) சலவாதி- விசயம்- சருச்சுணா- (எ-ம்) ஸீடம்- ஸீடை- திடம்- எ-
 ம்) தலம்- தினம்- தரை- (எ-ம்) பலம்- பந்தம்- பாரம்- (எ-ம்) ஐந்து
 வருக்கத்தினு முரப்பியும் எழுத்துங் கணத்துஞ் சொல்லு முன்று
 மவ்வம் முதலாயின. அயம்- பங்கயம்- எனவெட்டாமெய் யகர
 முமாயிற்று, சாலை- சூலை- (எ-ம்) மயானம்- (எ-ம்) முப்பதாமெ
 ய்சகரமும் யகரமுமாயிற்று. சட்டி- (எ-ம்) இடபம்- (எ-ம்) பூ
 ட்பத்தொன்றாமெய் சகரமும் டகரமுமாயிற்று. சித்தி- சூத்திர
 ம்- சேனை- (எ-ம்) ஆதனம்- வாதனை- (எ-ம்) முப்பத்திரண்டாமெ
 ய்சகரமுந்தகரமுமாயிற்று. அரண்- அரி- (எ-ம்) சிங்கம்- மோக
 ம்- (எ-ம்) முப்பத்துமூன்றாமெய் அகரமுங் ககரமுமாயிற்று. ப
 க்கம்- தக்கணம்- எனமுப்பத் தைந்தாமெய் இரண்டிககர மா
 யிற்று. வேலை- சாலை- மால்- உவமை- வணிதை- என ஆகாரவீறு
 ஐகாரவீறுயிற்று. புரி-மேதிவி-குமாரி- என ஈகாரவீறு இகர
 வீறுயிற்று. (உய்)

(௩௪௨) ரவ்விர் கட்டுமுத லாமுக் குறிலும்- லவ்விற் கிம்முத
 லிரண்டும் யவ்விற்- கியு மொழிமுத லாகமுன்வருமே. *

(எ-ன்) இதுவும்கு, (ப-ணா) ரவ்விற்கு- ரகரத்திற்கு, அம்முத

லாமுக்குறிலும்- அ இ உ என்ஈறமுன்று குற்றெழுத்துகளி லெ ன்றும், லவ்விற்கு- வகரத்திற்கு, இம்முதலிரண்டும் - இ உ என்ஈற இரண்டிலொன்றும், யவ்விற்கு- யகரத்திற்கு, இய்யும் - இகரமும், மொழிமுதலாகி- அஃவெழுத்துகளை முதலிலுடைய வடமொழி களுக்கும்முதலாகி, முன்வரும் - அம்முன் றெழுத்துகளுக்கு முன் னேவரும். எ-று. (பொ-னா) ரகர லகர யகரங்களைமுதலாகவுடைய ஆரியமொழிகள் வடமொழிபாங்கால் அகர இகர உகர மென் னுமிடமுன்றுகுற்றையுரிநும் இங்ஙனஞ் சொன்னவாறே அவ்வட மொழிகட்குமுதலாய் அம்முன்றெழுத்திற்கு முன்னவரும். எ-று [வ-று] அரங்கம்- இராமன்- உரோமம்- (எ-ம்) இலாபம்- உலேபம்- (எ-ம்) இபங்கம்- (எ-ம்) வரும். (உக)

(நாசக) இணைத்தியல்காலை யரலக் கிகரமு- டவ்வக் குகரமு தகரக் ககரமு- மிசைவரும் ரவ்வழி புவ்வமாம் பிற. *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-னா) இணைத்து - ஆரிய மொழியுள் இரண்டெழுத்து இணைந்து, இயல்காலை- ஒரொழுத்தைப்போலநட க்கும்போது, யரலக்கு- பின்னின்ற யகர ரகர லகரங்களுக்கு, இ கரமும்- இகரமும், மவ்வக்கு- மகர வகரங்களுக்கு - உகரமும்- உகரமும், நகரக்கு - நகரத்திற்கு, அகரமும் - அகரமும், மிசை- மேலே, வரும் - வந்து வடமொழிகளாகும், ரவ்வழி- இணைந்து முன்னின்ற ரகரத்திற்குப்பின், உவ்வமாம்- உகரமும் வரும். எ-று. (பொ-னா) ஆரியமொழியுள் இரண்டெழுத்தினை ந்து ஒரொழுத்து நீர்மையாய் நடக்குங்காற் பின்னிற்ரும் யரலகக ணமீதே இகரமும் மகர வகரங்கணமீதே உகரமும்நகரமீதே அக ரமும் வந்துவடமொழிபாம் இணைந்து முன்னிற்கும் ரகரத்திற் குப்பின்ன ரகரமும்வரும். எ-று. [வ-று.] வாக்கியம்- வாக்கிய ம்-நாட்டியம்- (எ-ம்) வக்கிரம்- வசகிரம்- சத்திரம்- அப்பிரம்- (எ-ம்) சுக்கிலம்- ஆமிலம்- (எ-ம்) பதுமம்- (எ-ம்) பக்குவம்- (எ-ம்) அரதனம்- (எ-ம்) அருக்கன்-அருத்தம்- அருப்பம்- சருக்கம் - தருமம்- (எ-ம்) வரும். பிறவென்றமையானே, சத்தி- கடகி- கா ப்பிரியம்- பருப்பதம்- என்றற் றொடக்கத்துத் திரியும், தூலம் - அத்தம் - ஓத்தித்தன்- அறத்தம்- என்றற்றொடக்கத்துத் தேய்ம் மற் றும் விகாரத்தால் வருவனவுங் கொள்க. (உஉ)

(நாறு) நனபு எ ஒவ்வமுயிர் மெய்யுமுயிரன்- டய்ய-சகார புந் தமிழ்பிற பொதுவே.

(எ-ன்) வடமொழியாக்கங் கூறவேண்டி ஆரியத்திற்குப் பொது வெழுத்துச்சிறப்பெழுத்தெனவிதந்தமையி னிவ்விதப்புத் தமிழி ற்குண்டோஷின்றோவென்றையுறுவாரிக் கையமறுத்தனவலி ந்று. (ப-னா) ந னபு எ ஒவ்வும்- முதலுஞ் சார்புமாதிபு தமிழ்முத்

தூதர்ப்பத்துகளிலே நகர நகர மூகர எகர ஒகரங்க ளேந்தும்; உயிரீர்
மெய்யுமுயிரள பல்லாச்சார்பும்- உயிரீர்மெய்யும் உயிரள பெடை
யுமல்லாத சார்பெழுத்தெட்டும், தமிழி- தமிழிற்கே சிறப்பெழு
த்துகளாம், பிற- ஒழிந்தவிருபத்தே மெழுத்துகளுட், பொது-
பொதுவெழுத்துகளாம். எ-று. (பொ-ரை) முதலுஞ்சார்புமான
தூதர்பெழுத்துள்ளும் நகர எகர மூகர எகர ஒகரமான முதலெ
ழுத்தைந்தும் உயிரீர்மெய்யு முயிரளபெடையுமல்லாத சார்பெழு
த்தெட்டித் தமிழிற்கே சிறப்பெழுத்தாம் ஒழிந்த விருபத்தேழுந்
தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொதுவெழுத்தாம். எ-று. ~~ஊ~~ மெ
ய்யை முற்கூறினார் எகர ஒகரங்கள் பிராகிருதத்திற்கு முரியனாத
வி னென்க. (உங்)

இரண்டாவது பதவியன் முற்றிற்று.

மு ன் ற வ து.

உயிரீற் றுப் புணரியல்.

(நாடுக) மெய்யுயிரீர் முதலீ றுமிரு பதங்களுந் - தன்னெடுமீ
பிறிதொடு மல்லழிவேற்றுமைப் - பொருளின் பொருந்துழி நி
லைவரு மொழிக - னியல்பொடு விகாரத் தியைவது புணரீட்டே. *

(எ-ன்) நிறுத்த முறையானே மேலையியலுட் கூறிய பதங்க
னொன்றோடொன்று புணருமா றுணர்த்துவான்றொடங்கிப் பு
ணர்ச்சி யின்ன தென்பதூஉம் பொதுப்புணர்ச்சியு முறையே த்
தூப்பெய் துயிரீற்றுப்பதப்புணருஞ் சிறப்புப்புணர்ச்சி கூறுவா
ர் க்முகந்தோட்ட மென்றூப்போல் மிகுதிபற்றியகுறியா யிவ்வி
யற்கு உயிரீற்றுப் புணரியலெனப் பெயர்த்தத்தமையி னிவ்விவலி
ன் லவத்தமுறையே புணர்ச்சி யின்ன தென்ப துணர்-ற்று. (ப-
ரை) மெய்யுயிரீர்- மெய்யாவது உயிராவது, முதலீ றும்- முதலுமீ
றுமாகிய, இருபதங்களும்- பகாப்பதம் பகுபதம் என்கின்ற விர்
ண்பிபதங்களும், தன்னெடுமீப் பிறிதொடுமீ- தன்னெடுமீதானும் பி
றிதொடு பிற்துமாய், அல்லழிவேற்றுமைப்பொருளின் - அல்
வழிப் பொருளினு லாவது வேற்றுமைப் பொருளினு லாவது,
பொருந்துழி - பொருந்துபிடத்து, நிலைவருமொழிகள் - நிலை

மொழியும் வருமொழியும், இயல்பொழிவிகாரத்து-இயல்போடா யினும் விகாரத்தோடாயினும், இவைவது பொருத்துவது, புண ரீப்பு- முன்சொல்லப்பட்ட புணர்ச்சியாம், எ-று. (பொ-ண)மெ ய்யையும் உயிரையும் முதலும் நறுமாகவுடைய பகாப்பதம் பஞ் பதமென்னும் இரண்பிதங்களுந் தன்னொழிதானும் பிறிதொழி பிறிதுமாய் அல்வழிப்பொருளிற்றுதல் வேற்றுமைப்பொருளி ன்னதல் பொருந்துமிடத்து நிலைமொழியும் வருமொழியும் இய ல்பொழியும் விகாரத்தோடும் பொருத்துவது மேற்கூறிய புணர்ச் சியாம். எ-று. உயிரீமெய் முதலீற்றமெனின உயிரீமெய்யெ ன்னும் ஒரொழுத்தாகப் பொருள்படுமாதலின் மெய்யுயிரீமுதலீ ற்றமென மெய்யை முற்கூறினார். இவைச் சொல்லும் வடசொல் லும் பெயர்வினையிடையுரியாய் அடங்குமாதலின் அவற்றுள் அ டக்கியிருபதங்களுமென்றார். வேற்றுமையல்லாதவழி அல்வழி யாதலின் வேற்றுமையல்வழி யெனக்கூறவேண்மீம் அங்ஙனங்கூ றின் வேற்றுமைப்பொருள் அல்வழிப்பொருளென விருபொரு ட்பட்டாது வேற்றுமையென்பது அல்வழியை விசேடித்ததாய் அ ல்வழிப்பொருள் ஒன்றினும் பொருந்துமியெனப் பொருள்படு மாதலின் அல்வழிவேற்றுமையென அல்வழியை முற்கூறினார். இ யல்பெனினும் தன்மையெனினும் இயற்கையெனினும் மொகீசும். விகாரமெனினும் செயலெனினும் செயற்கையெனினும் விதியெ னினும் மொகீசும். இவ்விரண்டினுள் “நின்றசொன்முன் னிபலபா ரும்மே,” என இயற்கையைச் செயற்கையாகவும், “இசையாவொ ருபொருளில்லென்றல் யார்க்கும் - வசையன்று வையத் தியற் கை,” எனச் செயற்கையை, இயற்கையாகவுங் கூறுதல் இலக்கணை. புணரியன் மூன்றனுள்ளு மெய்யுயிரீ முதலீற்றமிரு பதங்களும் இவ்வாறு டனரீந்துவருதல் காண்க.

(௧)

(௧௧௨) வேற்றுமையெய்முத லாற் மல்வழி- தொழில் ப ண் புலமை யும்மையன்மொழி- யெழுவாய் விளர்ச் சொச்சமு த் திடையுரி- தழுவு தொடர்புக் கெனலீ ரோழே, *

(௧-ன்) மேல் அல்வழிவேற்றுமையென்றார் அவையினவெய் என்பதுணர் - ந்று. (ப-ண) வேற்றுமை- வேற்றுமைப் புணர்ச்சி யாவது, ஐம்முதலாரும்- ஐ ஆள் கு இன் அது கண் என்கின்ற ஆ றுருபுகளும் மறைந்தாகிலும் வெளிப்பட்டாகிலும்வரப் புதக்கர் பொருந்துந் தொடரீச்சியாம், அல்வழி- அல்வழிப்புணர்ச்சியாகை து, தொழில்- வினைத்தொகையும், பண்பு - பண்புத்தொகையும், உவமை உவமைத்தொகையும், உம்மை - உம்மைத்தொகையும், அன்மொழி- அன்மொழித்தொகையும், எழுவாய்- எழுவாய், வன்

சூதரீற்பதுகளிலே நகர நகர ழகர எகர ஒகரங்க ழைந்தும், உயிரீர்
மெய்யுமுயிரள பல்லாச்சாரீபும்- உயிரீர்மெய்யும் உயிரள பெடை
யுமல்லாத சாரீபெழுத்தெட்டிம், தமிழ்- தமிழிற்கே சிறப்பெழு
த்துகளாம், பிற- ஒழிந்தவிருபத்தே மெழுத்துகளும், பொது-
பொதுவெழுத்துகளாம். எ-று. (பொ-னா) முதலுஞ்சாரீபுமான
நாற்பெழுத்துள்ளும் நகர நகர ழகர எகர ஒகரமான முதலெ
ழுத்தைதீர்ந்தும் உயிரீர்மெய்யு முயிரளபெடையுமல்லாத சாரீபெழு
த்தெட்டித் தமிழிற்கே சிறப்பெழுத்தாம் ஒழிந்த விருபத்தேழுந்
தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொதுவெழுத்தாம். எ-று. ~~ஊ~~ மெ
ய்யை முற்கூறினார் எகர ஒகரங்கள் பிரச்சிருத்தத்திற்கு முரியவாத
வி னென்க. (உங்)

இரண்டாவது பதவிபின் முற்றிற்று.

மு ன் ரு வ து.

உயிரீற் றுப்புணரியல்.

(௪௫௧) மெய்யுயிரீர் முதலீ ருமிரு பதங்களுந் - தன்னொடும்
பிறிதொடு மல்லழி வேற்றுமைப் - பொருளின் பொருந்துழி நி
லைவரு மொழிக - னியல்பொடு விகாரத் தியைவது புணரீட்டே. *

(எ-ன்) நிறுத்த முறையானே மேலையியலுட் கூறிய பதங்க
னொன்றோடொன்று புணர்ருமா றுணர்த்துவான் றொடங்கிப் பு
ணர்ச்சி யின்ன தென்பதாஉம் பொதுப்புணர்ச்சியு முறையே த்
லைப்பெய் துயிரீற்றுப் பதப்புணருஞ் சிறப்புப்புணர்ச்சி கூறுவா
ர் க்முகந்தோட்ட மென்றூர்போல மிகுதிபற்றியகுறியா யிவ்வி
யற்கு உயிரீற்றுப் புணரியலெனப் பெயர்த்ததமையி னிவ்வியலி
ன் வைத்தமுறையே புணர்ச்சி யின்ன தென்ப துணர்-ற்று. (ப-
னா) மெய்யுயிரீர் - மெய்யாவது உயிராவது, முதலீ ரும்- முதலுமீ
றுமாகிய, இருபதங்களும்- பகாப்பதம் பகுபதம் என்கின்ற விரீ
ண்பிபதங்களும், தன்னொடும் பிறிதொடும்- தன்னொடுதானும் பி
றிதொடு பிதிதுமாய், அல்லழிவேற்றுமைப்பொருளின் - அல்
வழிப் பொருளினு லாவது வேற்றுமைப் பொருளினு லாவது,
பொருந்துழி - பொருந்துமிடத்து, நிலைவருமொழிகள் - நிலை

மொழியும் வருமொழியும், இயல்பொழிவிகாரத்து - இயல்பொடா யினும் விகாரத்தோடாயினும், இயைபவது பொருந்துவது, புண ரீப்பு - முன்சொல்லப்பட்ட புணர்ச்சியாம், எ-று. (பொ-ணா)மெ ய்யையும உயிரையும் முதலும் நறுமாகவுடைய பகாட்பதம் பகு பதமென்னும் இரண்பதங்களுந் தன்னெழிதானும் பிறிதொழி பிறிதுமாய் அல்வழிப்பொருளி றுதைல் வேற்றுமைப்பொருளி றுதைல் பொருந்துமிடத்து நல்மொழியும் வருமொழியும் இய ல்மொழியும் விகாரத்தோடும் பொருந்துவது மேற்கூறிய புணர்ச் சியாம். எ-று. உயிரீமெய் முதலீறாமெனின உயிரீமெய்யெ ன்னும் ஒரொழுத்தாகப் பொருள்படுமாதலின் மெய்யுயிரீமுத லீ றாமென மெய்யை முற்கூறினார். திசைச் சொல்லும் வடசொல் லும் பெயர்வினையிடையுரியாய் அடங்குமாதலின் அவற்றுள் அ டக்கியிருபதங்களுமென்றார் வேற்றுமையல்லாதவழி அல்வழி யாதலின் வேற்றுமையல்வழி பெனக்கூறவேண்மிய் அங்ஙனங்கூ றினர் வேற்றுமைப்பொருள் அல்வழிப்பொருளென விருபொரு ட்பட்டாது வேற்றுமையென்பது அல்வழியை விசேடித்ததாய் அ ல்வழிப்பொருள் ஒன்றினும் பொருந்துமியெனப் பொருள்படு மாதலின் அல்வழிவேற்றுமையென அல்வழியைப் பூற்கூறினார். இ யல்பெனினும் தன்மையென்னும் இயற்கையெனினுமொக்கும். விகாரமெனினும் செயலெனினும் செயற்கையெனினும் விதியெ னினுமொக்கும். இவ்விரண்டனுள் “நின்றசொன்முன் னிபலபா ரும்மே,, என இயற்கையைச் செயற்கையாகவும், “இசையாவொ ருபொரு ளில்லென்றல் யார்க்கும் - வசையன்று வையத் தியற் றாக,, எனச் செயற்கையை, இயற்கையாகவுங் கூறுதல் இலக்கணை. புணரியன் மூன்றனுள்ளு மெய்யுயிரீ முதலீறாமிரு பதங்களுந் இவ்வாறு உணர்ந்து வருதல் காண்க. (௧)

(௩௩௨) வேற்றுமையென்பது லாற் மல்வழி- தொழில் ப ண் புவமை யும்மையன்மொழி- யெழுவாய் விளர்ச் சொச்சமு த் திடையுரி- தழுவு தொடரடுக் கெனவீ ரோழே, *

(எ-ன்) மேல் அல்வழிவேற்றுமையென்றார் அவையிவைபெ ன்பதுணர் - ந்று. (ப-ணா) வேற்றுமை- வேற்றுமைப் புணர்ச்சி யாவது, ஐம்முதலாரும்- ஐ ஆல்கு இன் அது கண் என்கின்ற ஐ றுருபுகளும் மறைந்தாகிலும் வெளிப்பட்டாகிலும்வரப் புதட்சொ பொருந்துந் தொடரீச்சியாம், அல்வழி- அல்வழிப்புணர்ச்சியாம், தொழில்- வினைத்தொகையும், பண்பு - பண்புத்தொகையும், உவமை உவமைத்தொகையும், உம்மை - உம்மைத்தொகையும், அன்மொழி- அன்மொழித்தொகையும், எழுவாய்- எழுவாய், வச்சி-

வினியும், ஈபொச்சம் - பெயொச்ச வினையெச்சங்களும், (ஈர்) முற்று- தெரிநிலைவினை குற்ப்புவினைமுற்றுக்களும், இடை - இடை. சசொல்லும், உரி- உரிச்சொல்லும், அயிக்குகை - அயிக்குமென்று, ஈமோழ் பதினான்குவகையாக, தழுவுதொடர்- பதங்கள் பொருந்துந் தொடர்ச்சியாம், எ-று. (பொ-னா) வேற்றுமைப்புணர்ச்சிபெயரே ஐ ஆல் என்னுஞ்ஞத்திரத்து ஐ முதலிய ஆறு உருபுந் தொக்கும் விரிந்துமவரப் பதங்கள் பொருந்துந் தொடர்ச்சியாம். அல்லழிப்புணர்ச்சி வினைத்தொகை முதலிய ஐந்து தொகைநிலையும் எழுவாய் முதல் ஒன்பது தொகாநிலையுள்ள பதங்கள் பொருந்துந் தொடர்ச்சி பதினான்காம், எ-று வேற்றுமைத் தொகைநிலை தொகாநிலையென விதவாடையின் அவ் விரண்டும் வேற்றுமைப்புணர்ச்சி யென்பது உம் முற்றெச்சங்களை விதந்தமையிற் ரெழிலென்றது வினைத்தொகையை யென்பது உம் வினைத்தொகை முதல் ஐந்துமவிரிந்தவழி வினைத் தொகை பெயொச்சமாயும் பண்பை யுளக்குமொழி இடைச் சொல்லாதலிற் பண்புத்தொகையிரண்டும் இடைச்சொற் சந்தியாயும் உவமைத்தொகையிரண்டாம்வேற்றுமையோயி பயனிலையாயும் உம்மைத்தொகை இடைச்சொற் சந்தியாயும் அன்மொழித்தொகை பொற்றொடி யென்பது பொன்னுலாய தொடியினைபுலையார் எனச் சொற்களுஞ் சந்திகளும் பலவாயுமுடிதலானும் வேற்றுமைத் தொகைபன்றி இத்தொகைகள் தொகாநிலையுமாமென மேற்சூத்திரஞ் செய்பாடையானும் இவ்வைந்துதொடருந் தொகைநிலை யென்பது உம் பெற்றும், இரண்டென்பதனை முற்றென்பதனோடுந் தழுவுதொடரென்பதனை யெல்லாவற்றோ மொட்டாக. அயிக்குந் தழுவு தொடராயினும் ஒருசொல்லுக்கிவருதலின் எனையபோற் தழுவுதொடரன்மென்பார் விதந்து பிச்சுநி - ரி. [உ-ம்] பொன்னுடையான்- பொன்னை யுடையான்- கல்லெறிந்தான்- கல்லாலெறிந்தான்- கொற்றன்மகன் கொற்றம் குமகன்- மலைவிழருவி- மலையின் விழருவி- மலைபுச்சி-மலையினதுச்சி-மலைமுறை-மலைக்கண்முறை-என வேற்றுமைப் புணர்ச்சிவந்தன கொல்பான்-கருங்குதினா- ஆயன்சாத்தன் பொன்னுளங்கு-இராப்பகல்- பொற்றொடி-கொற்றன்கொடுத்தான்-கொற்றா கொள் - உண்டசாத்தன்- உண்டிவந்தான்- உண்டான்சாத்தன்- உண்டிட டெருமை - அணங்குமொலாய்மையில் கொல்லோகனங்குமை- நனிமேதைப்ப- படைபடையென்றஞ்சி-என அல்லழிப்புணர்ச்சி யந்தன. தழுவு தொடரானும் பதினான்குமெனக் கூறவே தழுவாத்தொடருஞ்சிவுள் அவ் வருழியுமென்றாயிற்று. அவைவருமாறு, கைக்களிறு - பொற்குடம்- ஆடகப்பூண்- என்

பன சமுவுதொடராகிய உருபும் பயனுமுடன் ரொக்கமையிற்
களிறு குடம் பூண் என்பனவற்றோ நீநிலைமொழிக டமுவாதுதொ
டர்ந்து மூன்றுவிசாரமுமேற்ற வேற்றுமைப்புணர்ச்சி. “இரு
ம்பு திரித்தன்ன மாயிருடருப்பிற் பரவல லடைய விரலை தெளி
ப்ப,” என்பதனுண் மருப்பினிரலை பெணக் கொண்குடட்டாக
வந்து டொண் டம்பேற்றுமையுருபும் பயனுமுடன் ரொக்கு மரு
ப்பென்பது இசையென்பதோடு புணரானு மருப்பிற் பரவல
னப்புணர்ந்து திரிந்தது. இத்தொடக்கத்தனவெல்லாந் தழாத்
தொடராய் வேற்றுமைப்புணர்ச்சியாமென்க. “சுராயாழ வம்
மி மிதப்ப,” என்பதனுண் மொழிமாற்றாய்ச் சுராமிதப்பவெ
னத் தழுவுதொடராகி வரும்வழி இயல்பாகமுடியும் எழுவாய்ப்
புணர்ச்சி சுராயாழவெனத் தழாத்தொடரா யுடம்படுமெத்தோ
ன்றிமுடிந்தது. இத்தொடக்கத்தனவெல்லாந் தழாத்தொடரா
ய அல்வழிப்புணர்ச்சியாமென்க. மாடத்தைக்கட்டினான் - என
வேற்றுமையுருபுஞ் சாரியையும் விரிந்துநின்ற இருமொழி ஒரு
சந்தியாகிய வேற்றுமைச்சந்தியை வேற்றுமை நயங்கருதி நான்
குசொன் மூன்றுசந்தியாக்கி உருபுஞ் சாரியையும் இடைச்சொ
ல்லாதவின் அல்வழியுள் இடைச்சொற் சந்தியென்று கோடலு
மென்று. எட்டேவேற்றுமைபென மேற்கூறுவார் எழுவாயும்
வினியுமொழித்து வேற்றுமை ஐம்புத லாதென்ற தென்னையெ
னின, பெயர்ப்பொருளை வேற்றுமை செய்தலான் வேற்றுமை
யெட்டென்பார் எழுவாய்க்கும் விளிக்கும் உருபு பெயரும் பெய
ரதுவிகாரமுமன்றி வேறுருபின்மையின் அவ்விரண்டையு மொ
ழித்துத்தமக்கென உருபுடையன இடைநின்ற ஆறு வேற்றுமை
புமேயாதவின் அவற்றின் உருபாறுந்தொக்கும் விரிந்து மிடை
நிற்க அவ்வாறோடும் பதங்கள்பொருந்துப் புணர்ச்சியைவேற்று
மைப்புணர்ச்சி யென்றொன்க. வினைத்தொகை பண்புத்தொ
கை அன்மொழித்தொகை பெண்ணும் அல்வழிப்புணர்ச்சிய வாய்
தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகளை ஒருமொழிக ளென்பாரு
முனர். அவர்கூற்றுத்தாய் மலடி யென்றும் போலும். (உ)

(௩௩௩) விகார மனைத்து மேல்வழியல்பே. *

(எ-ன்) மேல் இயல்பொடு விகாரத் திபைவதென்றார் அவற்
றுள் இயல்பாவதுணர் - ற்று. (ப-னா) விகாரமனைத்தும்- மேல்
வரும் விகாரவகையனைத்தும், மேவலது- அடையாதது, இயல்பு-இ
யல்பாகும். எ-று. (பொ-னா) மேல்வரும் விகாரவகை யனைத்து
மேவாதது இயல்புப்புணர்ச்சியாம் எ-று. ஐது [வரலாறு.] பொன்
மலை-புகழுகிது. ஒளிமணி- எனவரும். இயல்புக்குவிதி கூறவே
ண்மிய தென்னையெனின், மலர்க்கணை தொடுத்தானென விகாரமா

யவழி மலராகியகணையைத் தொழித்தானெனவும், மலர்க்கணைதொழித்தானென வியல்பாயவழி மலரையுங் கணையையுந் தொழித்தானெனவும் பொருள்வேறுபடுதலிற் கூறவேண்டுமென்க. (௧)

(௧௦௪) தோன்ற திரிதல் கெடுத்தல் விகார-மூன்றுமொழிமுவிடச்சுமாகும்.

(எ-ன்) விகாரமுணர்-ந்து.(ப-ரை) தோன்றல்-எழுத்தாவதுசாரியையாவதுதோன்றுதலும், திரிதல் வேறுபடுதலும், கெடுத்தல்-கெடுத்தலும், விகாரம்-மூன்சொன்ன விகாரமாகும், மூன்றும்-இம்மூவகைவிடாமும், மொழி நிலைமொழிவருமொழிகளுடைய, மூன்றுபதும்-முதலிடைகடை என்கின்ற மூன்றிடத்தும், ஆகும் ஏற்ற்படிவரும், எ-று.(பொ-ரை)மெய்யேனு முய்யேனு முயிர்மெய்யேனுஞ் சாரியையேனுமொன்றும் பலவுந்தோன்றுதலுந் திரிதலுந் கெடுத்தலுமெற்சொன்ன விகாரமாகும். இம்மூவகைவிகாரமுநிலைமொழிவருமொழி-ளின் முதலிடை கடையென்னு மூன்றிடத்துமெற்ற பற்றிவரும். எ-று. [உ-ம்]-பூக்கொடி-பூங்கொடி வருமொழிக்கு முதலின்மெய் தோன்றின. பஃறலை வருமொழிமுதலினுநிலைமொழியீற்றினுமெய்திரிந்தன. நிலவலையம்-நிலைமொழியீற்றின்மெய்கெட்டது. அறுபது நிலைமொழிமுதலுயிர்திரிந்து வருமொழியிடைபொற்றுக்கெட்டது. பஃபொருள் நிலைமொழியீற்றுயிர்கெட்டது. நாயிரி நிலைமொழியீற்றுயிர்மெய்கெட்டி டகரந்தோன்றிற்று. தமிழ்ப்புள்ளை-பணங்காய் நிலைமொழியீற்றிற்சாரியைதோன்றின காடா தொழிந்தன வந்தவழிக்கான்க. இவ்விகாரங்க ணிலைமொழி வருமொழிகளுள் ஒருமொழியைச் சார்ந்துவந்தன. ஒருமொழி தொடர்மொழியென விதவாது பொதுப்படமொழி மூவிடச்சுமாகு மென்றமையி னிருமொழியைச் சார்ந்துவருவவை முளவெனக்கொள்க. அவைவருமாறு. ஆவென்கு வகரவுடம்படுமெய் தோன்றிற்று. உரியநெய் யகரவுயிர்மெய் தோன்றிற்று. புளியங்காய் அம்முச்சாரியை தோன்றிற்று. இத்தோன்றல் விகாரங்க ணிலைமொழிவருமொழிகளுள் ஒருமொழிக்கே யுரியவென்றியிருமொழியையுஞ் சார்ந்துவந்தமைகாண்க. (௪)

(௧௦௫) உலித்தல் மெலித்தல் ஸ்ட்டல் குறுக்கல்-விரித்தற்றொகுத்தலும் வருஞ்செய்யுள் வேண்டுமி.

(எ-ன்) செய்யுள்விகார முணர்-ந்து.(ப-ரை) உலித்தல் மெல்லொற்றை வல்லொற்றாக்கலும், மெலித்தல்-வல்லொற்றை மெல்லொற்றாக்கலும், ஸ்ட்டல்-குற்றெழுத்தை நெட்டெழுத்தாக்கலும், குறுக்கல்-நெட்டெழுத்தைக் குற்றெழுத்தாக்கலும், விரித்தல்-இல்லாதவெழுத்தை வருவித்தலும், தொகுத்தல்-உள்ளவெழுத்தை நீக்கலும், வரும்-வருவனவாய், செய்யுள்-செய்யுளிடத்து, வே

ண்டுழி- அடிதொடை முதலானவைகளைநோக்கி அமைக்கவேண்டுமிடத்து எ-று. (பொ-னா) அல்லாழி வேற்றுமையான் வரு மெற் கூறிய மூன்றுவிகாரமும் யன்றி ஆறாக இவ்வாறு கூறிய விகாரங்களும் வருவனவாண்டு செய்யுளாகத்து அடி தொடை முதலிய நோக்கி யமைக்கவேண்டியிடத்து, எ-று. இவ் வதிகாரத்துட் கூறுஞ் செய்யுண்முடிபும் பிறவுமடங்குதற்கு இன்னது நோக்கியென வரைந்துகூறாயினார். [வரலாறு] “குறுத்தாட் புதஞ் சுமந்த- வறக்கதி- ராழியெம் மண்ணைத் தொழினே,, இது - குறுந்தா னென்பாலது- குறுத்தானென வலித்தவாறு. “தன்டையினக்களி கடிமீவான் - பண்டைய எல்லண் மாடெனக் கினனே,, இது தட்டையெனற்பாலது- தன்டையென மெலித்தவாறு, “தீதெது ழிடில்ல கன்றித் திரிதற் தெருவை போற்- போத்தருர் புல்ல நிவினார்,, இது- பொத்தரு ரெனற்பாலது- பொத்தருரென நீண்டிருத்தார் நன்றென்றேன் நிம்பன்,, இது- தீயே நெனற்பாலது - தீயேனெனக் குறுக்கியவாறு. “சிறியிலை வெதிரி நெல்லினை யும்மே,, இது- வினையுமே யெனற்பாலது- வினையும்மே மையனவொற்றிவழி யொற்றை விரித்தவாறு இதனுட் சிறியவிலை யெனற்பாலது- சிறியிலைபெனத் தொகுத்தவாறு. “தொட்டனைத் தூறு மணங்கேணி மாந்தரிக்குக்- கற்றனைத் தூறு மறிவு,, இதுவுந் தொட்டது கற்றதெனற்பாலது தொட்டுகற்று எதைத்தொகுத்தவாறு. பிறவுமன்ன.

(110) ஒருமொழி மூவழிக் குறைதலு மனைத்தே. (11)
--(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-னா) ஒருமொழி - ஒருசொல்லினுடைய, மூவழி- முதலிடை கையென்கிற மூன்றிலோரிடத்து, குறைதலும்- குறைந்துவருதலும், அனைத்து- அச்செய்யுள்விகாரமாம். எ-று. (பொ-னா) அடி தொடை முதலியநோக்கித் தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தலன்றி உழக்கின்கண் மருஉப்பால்ச் செய்யென்னுமுன்றிடத்துங் குறைந்துவருதலுஞ் செய்யுள் விகாரமாம். எ-று. [வ-று] “மரையிதழ் புரையு மஞ்செஞ் சிறடி,, (எ-ம்) “வேதின வெரிநி லேதமுது போத்தி,, (எ-ம்) “நீலுண் மிகிலிகை கரிப்ப,, (எ-ம்) மூலமே தாமரை ஓர்நி நீலம் எனற்பாலன குறைந்தவாறுகாண்க. செய்யுட்கேயுடைய விகாரங்களை யிணங்குகூறிய தென்னைபெளிற் செய்யுளாகத்து அல்லாழிவேற்றுமையான் வரு மூன்றுவிகாரமும் இவ்வொன்பது விகாரமும்வருதலின் வேறுபா டறிதற்கென்க,

(௩௩௭) ஒருபுணரீக் கிரண்டு மூன்று முறப்பெறும். *
 (௭-ன்.) அவ்வழி வேற்றுமைப் புணர்ச்சி விகாரத்தின் வருவ
 தோர் ஐயமுத்ததுதலி-ற்று. (ப-ண) ஒருபுணரீக் து- ஒருபுணர்ச்
 சிக்கு, இரண்டுமூன்றும்-ஒருவிகாரமே யல்ல ம விரண்டிமூ று
 ம், உறப்பெறும்- வரப்பெறும். ௭-று. (பொ-ண) ஒருபுணர்ச்சிக்
 கட டோன்ற நிதிதல் கெடுதலென்ற விகாரமெத்துணை வருமெ
 ன்றையுறந்த வொன்றேயன்றி இரண்டுமூன்றும் வரப் பெறும்.
 ௭-று. விகாரத்தியைவது புணர்ப்பெனவே யொன்றுவருதல்
 கூறாதேயமெதலின் இரண்டுமூன்றுமென்றார். [வ-று] யானை
 க்கோமி- நிலப்பனை- பனங்காய்- எனமுறைமைய காண்க. (௭)

(௩௩௮) எண்மூ வெழுத்தீற் றெவ்வகைமொழிக்கு - முன்வரு
 னு ந ம ய வச்ச னிபல்புந்- குறில்வழி யத்தனி யைந்நொது மு
 ன்மெலி மிகலுமாம் ண ள ன ல வழிநத் திரியும். *

(௭-ன்.) பொதுப்புணர்ச்சி யுணர்- ற்று. (ப-ண) எண்மூ வெ
 றுத்து - இருபத்துநான்கெழுத்துகளையும், ஈற்று - இயல்பினாலா
 யினும் விதியினாலாயினும் ஈறுகவுடைய, எவ்வகைமொழிக்கும்-
 பெயர்ச்சொல் வினைச்சொல் இடைச்சொல் உரிச்சொல் திசைச்
 சொல் வடசொல் என்னைப் பலவகைப்பட்ட சொற்களுக்கும்,
 முன்-முன்னே, வரும்- வருகிற, னு ந ம ய வக்கள்- னுகர நகர ம
 கர யகர வகரங்கள், இயல்பும் அவ்வழி வேற்றுமை யிரண்டிலு மி
 யல்பாதலும், குறில்வழிய- குற்றெழுத்தினின்பின்னின்ற யகரமெ
 ம்யே, சனியை- உயிர் உயிரிமெய் என்கிற ஐகாரமே, நொ-நொல்
 வே, து - துல்வே, முன் - என்பவைகளுக்கமுன்வருகிற, மெலி-
 னுகர நகர மகர யகரங்கள், மிகலும்- பிறசொற்களுக்கமுன் இயல்
 பாதலன்றி மிக்முடிதலும், ஆம்- ஆதும், ண ள ன லவழி- ண ள ன
 லக்களின்முன்வருகிற, ந- நகரமானது, திரியும் மர்றையீறுகளு
 க்குமுன் வியல்பாத லன்றித் திரியும். ௭-று (பொ-ண.) இயல்பா
 கவும் விதியாகவமிருபத்து நான்கெழுத்தையு மீறுகவுடையபெய
 ர்சொல் வினைச்சொல் இடைச்சொல் உரிச்சொல் திசைச்சொல்
 வடசொல் என்பன நினைமொழி பாதறிக்கவிவற்றிற்கு முன்னர்வரு
 ம் னுகர நகர மகர யகர வகரங்கள் அவ்வழிவேற்றுமையாயவி
 ருவழியு மியல்பாதலும் குற்றெழுத்தினின்பின் வரும் யகர வொற்
 றெழுதொழுத்தொழுமொழிபாவையிருபாமெய்யென்னும்ஐகா
 ரமே நொல்வே துல்வே யென்பவா றிற்கு முன்னர்வரும் னுகா
 ர நகர மகர யகரங்கள் பிறசொற்கள்முன் வியல்பாதலன்றி மிக்மு
 டிதலுமாம் ணகர ளகர வகர லகரங்கட்கு முன்வரும் நகர
 ப்பிறன்றில்முன் வியல்பாதலன்றித் திரியும். ௭-று. எவ்வ
 கைமொழிகளு மென்றமையான் விதியுறுப்பெற்றும். நகரம் இ

வ்வாறுதியுமென இன்னிக்கூறிக் குறைவாறுமையின் மேல்வந்தோரு
 டொருங்கெண்ணுது விதந்தார். புணரிய லிடத்திபாண்டும் அல்வ
 ழி யென்றுமையெனக் கூறிடப் பையனும் வெளி பையனாக. இ
 ம் விதவாயின் இருவழியுங்கொள்க. [உம்] விள- பலா-புளி தி-
 சரி-பூ-சே- பனை-கோ-கெவ-உரிஞ்-மண்-பொருந் - மரம்-பொன்-
 வேப்-வேர்-வேல்-தெவ் யாழ்-வார்-எஃகு- என உறுத்தி, குன்ற
 து-நீண்டது மாண்டது- யாது-வலிது (எ-ம்) ஞாட்சி- நீட்சி- மா
 ட்சி- யாட்பு- வலிமை- (எ-ம்) விளவைநாட்டினுண்- மண்ணையவத்
 தான் - (எ-ம்) வருவித்து இருவழியும் வருமொழிக்கு முதலாய
 மென்கணமும் மிடககணமும் இயல்பாயவாறுகண்க. ஒழிந்த
 உயர்திணைப்பெயர் முதலிய அறுவகைச் சொற்களினும் வய்பா
 ரேயொட்டிக. மெய்-கை- ஞான்றது- நீண்டது- மாண்டது- (எ-
 ம்) ஞாட்சி-நீட்சி-மாட்சி- (எ-ம்) இருவழியுமிக்கன. தொ-து-
 ஞொள்ளா- நாகா மாடா- என இவை வினைபாகவின் அல்வழியின்
 மிக்கன. தொழிற்பெயரிறுதி மெய்யுகரம்பெறுதலு நகரத்திரி
 பு மேல்வாருஞ் சிறப்புச் சூத்திரத்துட்காண்க. மெலி மிகலுமா
 மென வெண்ணின்கணிதும் எச்சவும்மைபானே-தொ-து-என்
 னு மிரண்டிசொன்முன்னும் இடையின மிகலுமாமெனக் கூறி
 ஞராயிற்று. அவைவருமாறு, தொய்வா- தொவ்வா- துய
 வ- துவ்வா- எனவரும். இடையினமிததுல் கூறில்வழியவ்வி
 த்குந் தனி ஐக்கும் பொருந்தாமையின் உம்மைபாற் நழிஇயி
 றார். இவ்வாறு இடையினமிததுல் ஆசிரியர் தொகாட்டியருட்,
 “அவற்றுள், மெல்லெழுத் தியற்கை யுறழினும் வறையார், என
 உம்மைபாற் நழிஇயி றார். அச்சூத்திரத்திற்கு அப்பாசிரியர்களுத்
 தன்றி வேறுவா செய்வாருமுளர். தொது வென்னு மிவ்விரண்டு
 சொன்முன்னும் மெல்லினமும் இடையினமு மிகவேப்புணர்ச்சி
 சியின்றி விட்டிடுகை போலும். அன்-நன், வாழ்பதும் கிரை
 கறி யென்றும்போலும். எகரவீற்றிற்கு உதாரணங்காட்டி, திய
 ம் அது விருவிடைச் சொற்கணத்தி னுருகாமையானும் அவ்விரு
 வித்கெட்டியது விலகவிப் பிதினவிது மேல்கூறுதலானு மென்க.
 இச்சூத்திரமுதலியன தொடர்சொற்புணரித்த மெல்லினமுதலிய)

(ராசூக) பொதுப்பெய ருயர்திணைப் பெயர்க ளீண்டுமெய்-
 உலிவரி னிப்பா மாவி யாமுன் - வன்மை மிகைய விவாசா
 முயர்திணை.

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-னா) பொதுப்பெயர் - இருதிணைகளு
 க்கும் பொதுவானபெயர்களுக்கும், உயர்திணைப்பெயர்கள்- உய
 ர்திணைப்பெயர்களுக்கும், ஈறறுமெய்- ஈற்றினுள்ள மெய்கள், வலி-
 வல்லெழுத்து முதன்மொழிகள், வரின்- வந்தாக், இயல்பாம் இய

ஃபாசும், ஆவி- உயிரையும், யா- யகர ரகர மெய்களையு மீறாகவு
டைய அவிவருவதைப் பெயர்களுக்கும், முன்- முன்வருகிற, வன்
மை- வல்லெழுத்துகள், மிகா- மிகாவாம், உ- ரீதினை- உயிரிற் று மெ
ய்யிறுமாகிய உயரீதினைப்பெயர்கள் நாட்கணங்களோடும் புணரு
மிடத்து, சிலவிகாரமாம்- நிலைமொழிவருமொழிகள் விகாரப்படு
வனவரு சிலவுளவாம், எ-று. (பொ-லா இருதினைப் பொதுவான
பெயர்க்கு முயரீதினைப் பெயர்க்கு மீறானமெய்கள் வல்லின் முத
ன்மொழிவந்தாலியல்பாம் உயிரோ யகரமே ரகரமேயென்னு மிங்
வீற்றவ்விரு பெயர்களை முன்னரும் வரும் கசதபக்கண் மிகாவாம்
மெய்யுயிரிற் று ரீதினைப்பெயர்க ணற்கணங்களோடும் புணருமி
டத்து நிலையொழி வருமொழிகள் விகாரப்படுவனவரு சிலவுளவா
ம், எ-று. இவ்வல்லினத்துண் மயங்காதனமயங்கி னீற்றுமெய்விகார
ப்படுவனவு முளவென்கிற பொதுப்பட வலிவரினென்றும் வல்லி
னமிருதற் றொழுதுகற் றுமெய்களென்றி ய்வ்விருபெயர்க்குமீறாகா
டையி னத்தையொழித்து யாமுன்னென்றும் வன்கணமே யன்றி
மேனைக்கணங்கள்புணரினும் விகாரப்படுமா தலின் இறந்ததுதழீ இ
ய செச்சுவம்மை கொடுத்த விகாரமுமாமென்னுது விகாரமாமெ
ன்றும் அவ்விகார நிலையொழிவருமொழி யிரண்டினு மேற்றபெற்
றியாவருதலி னுயரீதினைபிறென்னு துயரீதியையென்றுங் கூறினா
ர். உயரீதினைப்பெயரைப் பின்வைத்தார் பின்பு மெயித்து விதத்த
ற்கென்க. [உம்] சாத்தன்-கொற்றன்- ஆண்- குறிது- சிறிது- தீது
- பெரிது- குறியன்- சிறியன்- தீயன்- பெரியன்- (எ-ம்) கை- செ
வி-தலை- புறம்- (எ-ம்) பொதுப்பெயரினுது னகர னாகரங்கள்வன்
மைவர இருவழியு மியல்பாயின. ஊரன்- அவன்- குறியன்- சிறி
யன்- தீயன்- பெரியன்- (எ-ம்) கை-செவி-தலை-புறம் (எ-ம்) உயர்
தினைப்பெயர்களீற்றுனக:ம் வன்மைவர இருவழியு மியல்பாயிற்
று. பிறவுமன்ன. சாத்தி-கொற்றி தாமி-குறிது சிறிது- தீது பெ
ரிது-குறியன்-சிறியன்-தீயன்-பெரியன் (எ-ம்) கை-செவி-தலை- புற
ம்(எ-ம்) பொதுப்பெயரிற்று இகர யகரங்கண் முன்வந்த வல்லி
னமிருவழியு மிகாவாயின. நட்டி-விடலை குறியன்- சிறியன்- தீ
யன்-பெரியன் (எ-ம்) கை-செவி தலை-புறம்- (எ-ம்) அவர்- ஒருவர்
-குறியர்-சிறியர்- தீயர்-பெரியர் (எ-ம்) கை-செவி-தலை-புறம் (எ-
ம்) உயரீதினை இகர ஐகார ரகரங்கண்முன்வந்த வல்லினமிருவழி
யு மிகாவாயின. பிறவுமன்ன. கபிலபரணர்- வடுகநாகன்- அரசவ
ள்ளல (எ-ம்) ஆசுவகப்பள்ளி- குமரகோட்டம் குமரக்கோட்டம்
(எ-ம்) இருவழியு முயரீதியையுட் சில தமக்கேற்ற விகாரமாயின.
பிறவுமன்ன.

(சு)

(நாசு) ஈற்றியா வினாவளிப் பெயர் முன்வலி யியல்பே. *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ண) ஈற்று (வினமுன்) - ஆ எ ஓ என் கின்றமூன்றிற்று வினமுன்னும், யாவின (முன்) - யாவினமுன்னும், விளிப்பெயர்முன்- உயிரீற்று மெய் றீறுமாகிய விளிப்பெயர்முன்னும், வலி- வருகிற வல்லெழுத்துகள், இயல்பு- இயல்பாகும், எ-று. (பொ-ண) மூன்றிற்று வினமுன்னும் யாவென்னும் வினப்பெயர்முன்னும் உயிரீற்றெற்றிய விளிப்பெயர்கண் முன்னும் வரும்வல்லின மியல்பாம். எ-று. [உ-ம்] நம்பியாகொண்டான்-சென்றான்-தந்தான்- போயினான்- உண்காக்கொற்ற - சாத்தா-தேவா-பூதா- (எ-ம்) யாசுதிய- சுதிய- திய- பெரிய- (எ-ம்) வினமுன்வல்லின மியல்பு யின. நம்பி-நம்பி- விடலை-விடலாய்- கிள்ளை-கிள்ளாய்- சாத்தி-சாத்தி- தாய்- தாயே- கொள்-செல்- தா-பொ- என உயர்திணைப்பெயர் அஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயரின் அண்மைவிளிமுன்னும் செய்மைவிளிமுன்னும் வரும்வல்லின மியல்பாயின. பிடிவுமன்ன. இறுதி டேகார ஓகார வினமுன்வரும் வல்லின மிடல்பாதற்கு உதாரணங்காட்டிற்றிலம் அவ்விதண்டிற்கும் மேற்சிறப்புவிதி இடைச்சொல்லேயா வென்னுஞ் சூத்திரத்து எடக்கிக்கூறுதலின். (௩)

(௩௧௧) ஆவி யரழ விறுதிமுன் னிலைவினை - யேவன்முன் வல்லின மியல்பொயி விகற்பே.

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ண) ஆவி- உயிரையும், யரழ- யரழ என்கின்ற மூன்றுமெய்களையும் இறுதி - இறுதியாகவுடைய, முன்னிலைவினை- முன்னிலைவினைமுன்னும், ஏவன்முன் - ஏவல்வினைமுன்னும், வல்லினம்- வருகிற க ச த பக்கள், இயல்பொயி- இயல்புடனே, விகற்பு- விகற்பமாம், எ-று. (பொ-ண) உயிரையும் யரழன்னு மூன்றெற்றையும் இறுதியாகவுடைய விசுதியுருபினவாய முன்னிலைவினைமுன்னும் ஏவன்முன்னும் வரும்வல்லின மியல்புடனே விகற்பமாம். எ-று. [உ-ம்] உண்டி- தின்றி உண்டனை- தின்றனை- உண்டாய்-தின்றாய்-உண்டனிர்- தின்றனிர்- கொற்ற-சாத்தா தேவா- பூதா- கொற்றோ- சாத்தோ- தேவோ- பூதோ- எனமுன்னிலைவினைமுன் னியல்பாயின. கொண- எறி- விட- ஆய்- சொ-தாழ்-கொற்ற- சாத்தா-தேவா-பூதா- என ஏவன்முன் னியல்பாயின. விகற்பம்வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. நடகொற்ற- நடக்கொற்ற- எய்கொற்ற- எய்க்கொற்ற ஈர்கொற்ற- ஈர்க்கொற்ற - தாழ்கொற்ற- தாழ்க்கொற்ற - என ஏவன்முன் விகற்பித்தனவென்று கோடலுமொன்று. இவ்வாறருகிறுதலின் இடல்பொருள்கற்பெயென விகற்பத்தைப் பிரித்துக்கூறினார். புகர விறு முன்னிலைவினை யேலாடையின் உதாரணங்காட்டிற்றிலம் முன்னி

லைவினையென்றார் எவ்வெனவிதந்த தென்னையெனின், முன்னிலை
வினையென்பது, தன்மைவினை படர்க்கைவினைகட்கு இனமாகிய
முன்னிலை வினையையுணர்த்துமல்லது இனமின்றி முன்னிலையொ
ன்றற்கேயுரிய ஏவல்வினையை யுணர்த்தாமையி னென்க (யக)

(௩௩) இ ஈ ஐ வழி யவ்யமேனை- யுயிர்வழி வவ்ய மேமு
னிவ் விருமையு- முயிர்வரி னுடம்பறி மெய்யென்றும். *

(எ-ன்) உயிரிற்றுப் பதம்புணருஞ் சிறப்புப்புணர்ச்சி கூறுவா
ன்றொடங்கி உயிரிற்றின்பு முன் னுயிர்முதல்வந்து புணருமாறு
ணர் - ற்று. (ப-ரை) இ ஈ ஐ வழி இகர ஈகார ஐகாரங்களின்மு
ன்னே, யவ்யம்-யகரமும், ஏனையுயிர்வழி- அ ஆ உ ஊ ஒ ஓ ஔ
என்கின்ற இவ்வே முயிர்களின்முன்னே, வவ்யம்- வகரமும், ஏமு
ன்- ஏகாரத்தின்முன்னே, இவ்விருமையும்- யகரமும் வகரமும்,
உயிர்வரின் - உயிர்முதன்மொழிவந்தால், உடம்பறி மெய்யென்
றும்- உடம்பறி மெய்யென்று வரப்பெறும், எ-று. (பொ-ரை)
இகர ஈகார ஐகாரங்களின்வழியேயகரமும் அ ஆ உ ஊ ஒ ஓ ஔ
என்னும் இவ்வே முயிர்களின்வழியே வகரமும் ஏகாரத்தின்வழி
யே யகரமும் வகரமும் உயிர்முதன் மொழி வந்தால் உடம்பறி
மெய்யென்றுவரும். எ-று. இருமையென்பது, “ஒருமைச்
செயலாற்றும் பேதை யெழுமையுந்- தான்புக் கழுந்து மன்று.,,
என்றற் போலக் குணியைக் குணமாகக்கூறுவதோர் மரபு வரு
வமைதி. [உ-ம்] மணிபழகிது- தீயெழுந்தது - அவை யெளவி
யம் (எ-ம்) விளவழகிது- பல்வழகிது - கறிவழகிது- பூவழகிது-
நொவ்வழகா-சோவழகிது கௌவழகிது (எ-ம்) “ஏயேயிவளொ
ருத்தி பேடியோவென்றார்.,, சேவழகிது- (எ-ம்) அல்வழிக்கட்
கூறிய முறையே யுடம்பறிமெப்பெற்றன. மணிமொளி- விளவ
ழ- மணியை யளித்தான் - என வேற்றுமைக்கண்வந்தன. பிறவு
மன்ன. மாயிருஞ்ஞால் - என உரிச்சொல் ஆகாரவீற்றின்வழி ய
கர வுடம்பறிமெய்வந்த தென்னையெனின், அஃது “இடையுரி
வடசொலி னிபம்பிய கொளாதவும்.,, என்னுஞ் சூத்திரத்தா ன
மையுமென்க. விண்வத்துக் கொட்கும் என மெய்யீற்றின் வழி
யும் உயிர்வரி னுடம்பறிமெப் பெறுமென்பாரு முளராலோவெ
னின், உயிரிற்றின்பு முன் னுயிர்முதல்வரின் உயிரோ முயிர்க்கு ம
யக்கமின்மையிற் புணர்ச்சியின்றி விட்டிசைத்துநிற் குமாதலின்
உடம்புடாத அவ்விரண்டும் உடம்பறிதற் பொருட்டிடையேவரு
மெய்யை யுடம்பறிமெய்யென்பவாகலின் வருமுயிரோறி யொ
ற்றுமைப்பட்டுப் புணர்த்தற்குரிய மெய்யீற்றின்வழித் தோன்று
மெய்யை யுடம்பறிமெய்யென்பதுபொருந்தாது. அவ்வகரமெ
ய்தோன்றுதற்கு விதி வருஞ் சூத்திரத்துட் கூறுபட உடன்பட

லென்பது உடம்படலென மரீஇயிற்று. “உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை, எனவருதல்காண்க. உயிரோ டியிராக்கு மயக்க மின்மையின்வருமுயிரிக்கு உடம்பாகவநிக்குமெய் யுடம்பநிமெய்யெனப் பொருள்கூறுதலுமொன்று. இவ்வுடம்பநிமெய்களின்றோற்ற மெனைத்தோன்றல் விகாரம்போலானு மயங்காதன மயங்குதற்காசுபோல வந்தமையின் இப்புணர்ச்சியை யியல்புப் புணர்ச்சியென்றுகூறுவாரிகூற்றும் அடையுமென்பார் உடம்பநிமெய்தோன்றுமென்னுது உடம்பநிமெய்யென்றாகுமென்றார். ஈன்றிம் எகரஹீ ரெழுதியக்கொள்க. (யஉ)

(௩௩௩) எகர வினாமுச் சுட்டின் முன்ன- ருயிரும் யகரமுமெய்தின் வவ்வும்- பிறவரி னவையுந். தூக்கிற் சுட்டி - நீளின் யகரமுந் தோன்றுத னெறியே. *

(௪-ன்) இ ஈ ஐவழியென்னுஞ் சூத்திரத்தானும் எண்மு வெழுத்திற்றென்னுஞ் சூத்திரத்தானும் எய்தியவிதிவிலக்கிப் பிழிதுவிதிவகுத்த னுதலி-ற்று. (ப-ரை) எகரவினா (முன்னர்) - எகரவினாவிடைச்சொல்லின்முன்னும், முச்சுட்டின்முன்னர்- மூன்று சுட்டிடைச்சொல்லின்முன்னும், உயிரும் - உயிரும், யகரமும் - யகரமும், எய்தின் - வந்தால், வவ்வும் - வகரமும், பிற - யகரமொழிந்தமெய்கள், வரிண்- வந்தால், அவையும் அவ்வந்திமெய்களும், தூக்கில்- செய்யுளிடத்து, சுட்டி- சுட்டிகள், நீளின்- நீண்டவருமிடத்து, யகரமும்-யகரமும், தோன்றுதல்- மிகுதலு, நெறி-முறைபாம். ௪-று, (பொ-ரை) ௪ என்னும் வினாவிடைச் சொன்முன்னும் அ இ உ என்னு மூன்று சுட்டிடைச்சொன்முன்னும் உயிரும் யகரமுமவந்தால் யகரமும்ஒழிந்தமெய்கள்வந்தால் மெய்களுஞ் செய்யுட்கட்சுட்டி நீண்டிசைத்தவழி யகரமு மிகுதன்முறைபாம். ௪-று. [உ-ம்] எவ்வணி- எவ்வாண்- அவ்வணி- அவ்வாண்- இவ்வணி- இவ்வாண் உவ்வணி- உவ்வாண்- (எ-ம்) அ- இ- உ- குதினா-சேனை- தண்டி- படை- நூலம்- நாமி-மனை- வளை- (எ-ம்) எங்ஙனம்- அங்ஙனம்- இங்ஙனம்- உங்ஙனம்- (எ-ம்) ஆயிடைத்தமிழ் கூறுதலுலகத்து- (எ-ம்) வகரமும் வந்தமெய்களும் யகரமுமுறையே தோன்றியவாறுகாண்க. பிறவுமன்ன. யகரமுமெய்தின் வவ்வுமொற்றமையின் இங்ஙனத்தோன்றிய வகர யகரங்கள் உடம்பநி மெய்யெல்ல வென்பதாஉம் சுட்டி நீளினெனவே நீடல் உடம்பா டென்பதாஉப் நீட லெ-ருதலை யன்றென்பதாஉம் யகரந்தேன்றுமெனவே இந்நீட்சி அடிதொடைநோக்கி நீட்டிமவழிநீட்ட லன்றென்பதாஉம் யகரமுமொன வெண்ணின்கணின்ற இழிவு சிறப்புமையான் யகரத்தோற்றம் உயிரவரும்வழி யன்றிப் பிறவழித்தோன்றா தென்பதாஉம் தெறியென்றமையின் இவ்வாறுதெறிப்புட வருவனவெல்லாங்கோ

டல்வேண்டு மென்பதாஉம் பெற்றும். ஆவயினுன எனச் சுட்டுநீண்டி பிறவழி யகரந்தோன்றா நாயிற்று. இவ்வாறு நெறிப்பட வருவனவருமாறு, யாங்நனம்- என யாவினுமுன் வருமொழி நகரமிகுந்தது. ஆங்நனம்- ஈங்நனம் ஊங்நனம்- எனச் சுட்டுநீண்டவழியும் வருமொழி நகரமிகுந்தது. ஈது - (எ-ம்) ஆங்கு - ஈங்கு - ஊங்கு - (எ-ம்) ஆண்மி - ஈண்மி - (எ-ம்) சுட்டுப் பெயர்ச் சொன் னீண்டன. விண்வத்துக்கொட்கும் - (எ-ம்) செல்வுழிச் செல்க- (எ-ம்) சார்வுழிச் சார்ந்ததகையர் - (எ-ம்) மெய்யீற்றுமுன் னுயிர்வருங்கால் இங்நனம் உடம்பமிமெய் யன்றெனக்கூறும் வகரந்தோன்றின. பிறவுமன்ன.

(113) உயிர்வரி னுக்குறண் மெய்விட் டோடும். பவ்வரி னியா முற்றமுற் றெரோவழி.

(எ-ன்) குற்றிய லுகரத்திற்கு இ ஈ ஐவழி யென்னுஞ் சூத்திரத்தா னெய்தியதுவிவக்கிப்பிநிதுவிதிவகுத்தலும் முற்றியலுகரத்திற்குச்சூத்திரத்தா னெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதிவகுத்தலு நுதலிற்று. (ப-னா) உக்குறன்- குற்றியலுகரமானது, உயிர் - உயிர்முதன் மொழி, வரின்- வந்தால், மெய்விட்டி-தனக்கிடமாகிய மெய்யைவிட்டு, ஓயிம்- கெயிம், ய- யகரமுதன்மொழி, வரின்- வந்தால், இய்யாம்- அதுஇகரமாகத்திரியும், முற்றும்- முற்றியலுகரமும், அற்று-அவ்விருவிதியும் பெறும், ஒரோவழி- ஒவ்வோரிடத்து. எ-று (பொ-னா) குற்றியலுகர முயிர்முதன்மொழிவந்தாற் றனக்காதாரமான மெய்நிற்கத் தான்கெயிம் யகரமுதன்மொழிவந்தா லிகரமாகத்திரியும் முற்றியலுகரமு டவ்விருவிதியும்பெறு மொரோவிடங்களின். எ-று [உ-ம்] நாகரிது- நாகியாது- (எ-ம்) நாகின்வளர்ச்சி- நாகியமன்கொள்ளான்- தனாதடி- (எ-ம்) கதவு- செலவு அழகிது-யாது- (எ-ம்) அதனை-இதனை- (எ-ம்) இருவழியும்வந்தன. பிறவுமன்ன.கெயிமென்னுதோமி மென்றமையாந் குற்றியலுகரமொரோவழி இ ஈ ஐவழியென்னும் பெ-துவிதி பெறுதலுங் கொள்க. [வ-று.] “தன்முகமாகத் தானழைப்பதுவே., - “ஆற நெருமைக்-கதுவுமாதுவும்., எனவரும். ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் “அவற்றுண், மெய்யீற்றெல்லாம் புள்ளியொடுநிலையல்., (எ-ம்) “குற்றியலுகரமுமற் றெனமொழிப., எனவுந் கூறிய சூத்திரங்களுள் அற்றென்னு மாட்டேற்றிற்கு மெய்யீறுபோலக் குற்றியலுகரவீறும் புள்ளியொடு திற்குமெனப் பொருள்கொள்ளு இம்முன்னுஞ் சூத்திரத்தைப் “புள்ளியீற்றுமு னுயிர் தனித்தியலாது- மெய்யொடு சிவனு மவ்வி யல்கெயித்தே., என்னுமுப்பத்தாரஞ் சூத்திரத்தோமி மாட்டெ நிந்ததாகக் குற்றியலுகரமும் புள்ளியீறுபோல வுயிரோற விடங்கொடுத்துக் கெடாதிரண்மியிரு மொருங்கு நிற்குமெனக்கூறிக் சாதிட்

பாருமுளர். அவ்வாறு கூறன்மாட்டேத் திலக்கணமன்றும் அன்றி
பும் மெய்யுயிரொன்பன உவமவாகு பெயராய்வந்த காரணக்குறி
யல்லவாகவேண்மும் அதனால் அஃது அந்நூலாகிரியர் கருத்தன்
றும். இவ்வாறு அந்நூலோய் பொருந்தாவுரைக்கோள் பலவுளஅவ
ற்றை அந்நூற்கருத்தாகத் துணிந்து அந்நூலோய் இந்நூலை மறு
தலைப்பட்டதென்று கோடற்க.

(யச)

(௩௬) இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிரீமுன்-கசதப
மிகும்வித வாதன மன்னே.

(எ-ன்) உயிரீற்றின்முன் வல்லினம்புணருமா றுணர்த்துவான்
றொடங்கி உயர்திணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்க்கு ஆவியாமுன்
வன்மைமிகாவென வெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் அஃந்நீண
ப்பெயர்க்கும் வினைமுதலியவற்றிற்கும் எய்தாத தெய்துவிதத
துதலி-ற்று. (ப-ண) இயல்பினும்- இயல்பினாலும், விதியினும்
- விதியினாலும், நின்ற- இறுதியாகநின்ற, உயிரீமுன் - உயிரீகளின்
முன், கசதப - வருகிற கசத பக்கள், மிகுமன் - பெரும்பா
லுமிகும், விதவாதன - சிறப்புவிதியிற் சொல்லாதவைகள். எ-று.
(பொ-ண) இயல்பினும் விதியினும் இறுதியாகநின்ற உயி
ரீகளின்முன்னர் வரும் கசத பக்கள் பெரும்பாலுமிகும் விதந்
துசொல்லாதன. எ-று. இஃ விதியீருவன முன்னைய உயிரீது மெ
ய்யிது மொழிய உயிரீறுயிற்றிப்பனவும் யாதானுமோருயிரீ பின்
னர் இறுதிக்கட் டோன்றிநிற்பனவுமாம், விதப்பாவன சிறப்பு
விதி. [உ-ம்] ஆடுஉக்குறியன்- சிறியன்-தீயன்-பெரிமன்-நம்பிக்
கொற்றன் - (எ-ம்) சாத்திப்பெண் (எ-ம்) தாராக்ஷிது - ஒ
ந்நீற்றைக்கை- வட்டக்கல்- தாமக்கோல் (எ-ம்) மூவகைப் பெயர்ப்ப
தமுன் அல்லவழியின்மிக்கன. இவற்றுள் ஒற்றை- வட்ட- தாழ-எ
ன்பன விதியீறு, ஆடுஉக்கை-செவி-தலை-புறம்- எட்டிப்பூ- கா
விதிப்பூ- நம்பிப்பூ- (எ-ம்) விளக்கோயி- கங்காயி- ஆட்டிக்கால்-
(எ-ம்) உயர்திணை யஃந்நீணப் பெயர்ப்பதமுன் வேற்றுமைக்கண்
மிக்கன. ஆடக்கொண்டான் - ஆடக்கொண்டான் - ஆடுக்கொ
ண்டான் - ஆடுகொண்டான் - ஆடக்கொண்டான் - உண்பாக்
குச்சென்றான்-பூத்துக்காய்த்தது- பொள்ளெனப்பரந்தது- சால்
ப்பகைத்தது- (எ-ம்) இருளின்றிக்கண்டார்- பொருளன்றக்காணர்
(எ-ம்) பாவகைத்தெரிநிலை குறிப்பாய வினையெசசங்கண்முன்மிக்
கன. மற்றைச்சாதி (எ-ம்) கடிக்கமலம்- (எ-ம்) சொன்றிக்குழிசி
(எ-ம்) கங்கைச்சடை (எ-ம்) இடைச்சொல் உரிச்சொல் திசைச்
சொல் வடசொன்முன் மிக்கன. பிறவுமன்ன. விதவாதன பெ

நும்பாலு மிகுமெனவே விதந்தன சிறுபான்மை மிகுமெனவும் விதவாதன சிறுபான்மை மிகாவெனவுங் கூறிஞராயிற்று. அவை வருமாறு, தொக்கொற்றா - தூக்கொற்றா - சாத்தா - தேவா - பூதா - என்பன ஏவன்முன் வல்லின மியல்பொழிவிசற்பேயென்று முற் கூறியவிதப்புவிதிபெருது மிகுந்தன. எனவே தொது முன் மூவினமு மிகுமென்றாராயிற்று. ஏரிகரை - குழந்தைகை - குழ விகை - பழமுதிர்சோலை மலைகிழவோனே - (எ-ம்) கூப்புகரம் - ஈட் தெனம் நாட்டிபுகழ் - (எ-ம்) இருவழியும் பின்விதவாதன மிகர்வா யின - பிறவுமன்ன. (மரு)

(௩௭) மரப்பெயர் முன்ன ரின் மெல்லெழுத்து - வாப் பெறு னவுமுள வேற்றுமை வழியே. *

(எ-ன்) உயிரீற்றுச்சிலமரப்பெயர்முன்வரும் வல்லெழுத்திற் கெப்தியதொருவழிவிலக்கிப் பிதிதுவிதியுணர் - ந்று (ப - னா) மரப்பெயர்முன்னர் - உயிரீற்றுமரப்பெயர்களுக்குமுன், இன மெல்லெழுத்து வர - முன்சொன்ன பொதுவிதியால் வருகிறவ ல்லெழுத்து மிகாமல் அவற்றிற் கினமாகிய மெல்லெழுத்து மிக, பெறுனவும் - பெறுவனவும், உள் - சிலவுளவாம், வேற்றுமைவழி - வேற்றுமைவழியில், எ-று. (பொ-னா) உயிரீற்று மரப்பெயர்க ண்முன் மேலைப்பொதுவிதியான் வல்லெழுத்து மிகாது வரும் வல்லெழுத்திற் கினமான மெல்லெழுத்து மிகப்பெறுவனவுள் சிலவுள வேற்றுமைக்கண். எ-று. பெறுவனவென்னுஞ் சொற் பெறுனவெனத் தொகுத்தல் விகாரமாயிற்று, [உ-ம்] விளங்கா ய்-களங்கனி - மாங்கொம்பு - செதிள் - தோல் - பழம் - எனவரும். பி றவுமன்ன. இனமெல்லெழுத்துமென்னுமையிற் பொதுவிதி யிக்காட் டேலாவென்க. (மரு)

(௩௮) செய்யிய வென்னும் வினையெச்சம் பல்வகைப் - பெ யரி நெச்சமுற் றுற னுருபே - யஃறிணைப் பன்மை யம்மு ன் னியல்பே. *

(எ-ன்) உயிரீறுகட்குத் தனித்தனிச் சிறப்புவிதி கூறுவான்றொ டங்கி அகரவீற்றுச்சொல்லுட் சிலவற்றிற்கெப்தியது விலக்கனுத லி - ந்று, (ப - னா) செய்யிய வென்னும் வினையெச்சம் - செய்யிய வென்னும் வினையெச்சவினையும், பல்வகைப் பெயரினெச்சம் - ப லவகைப்பட்ட பெயரெச்சவினையும், (பல்வகை) முற்று - பலவ கைப்பட்டமுற்றுவினையும், ஆறனுருபு - ஆறும் வேற்றுமை அகர வுருபும், அஃறிணைப்பன்மை - அஃறிணைப்பன்மைப்பெயரும், அ ம்ம - அம்மவென்கின்ற வுரையசை யிடைச்சொல்லும், முன் - ஆ கிய அகரவீற்றுச்சொற்க னாறன்முன்னும், இயல்பு - வல்லெழுத் துக் ளியல்பாம். எ-று. (பொ-னா) இங்ஙனம்விதந்த அகரவீற்று

ச்சொற்க ளாறன்முன்னும் வரும்வல்லின மியல்பாம் எ-று பல்வ
கையென்பதனை முற்றென்பதனோடு மொட்டிக. பெயரினெச்சம்
எனவின்சாரியை தவிரவழிவந்தமையின் விரித்தல்விசாரம். இதன்
முதலிறுதிகளின் அகரவீற்றுச்சொல்வைத்தமைபா னிடையனவும்
அகரவீற்றவென்பதூஉம் பல்வகையென்றதனானையடிநான்கி
னுப்பிறந்தபெயொச்ச முற்றென்பதூஉம் முற்றெனவிதந்தமை
யினென்றிணைப்பன்மையென்றதுபெயொன்பதூஉம்பெற்றும் வி
னையடிநான்காவன இயல்பாகிய வினையடியொன்றும் எனைப்பெ
யரிடையுரியடியாகப்பிறந்தவினையடிமூன்றுமாட். [உ-ம்] உண்ணி
யகொண்டான்- சென்றான்- தந்தான்- பேயினான் எனச்செய்யி
யவென்னும் வினையெச்சமுன் னியல்பாயின. உண்ட- உண்ணு
ன்ற- உண்ணுத- (எ-ம்) கடைக்கணித்த- சித்திரித்த- வெருத்த- சி
னவிய- கறுவிய- அமரிய- (எ-ம்) துண்ணென்ற- பொன்ஓபன்ற-
(எ-ம்) சான்ற- உற்ற- (எ-ம்) சூதுரை- செந்நாய்- தகர்- பன்றி-
(எ-ம்) நால்வகைத்தெரிநிலைப் பெயொச்சமுன்னு மியல்பாயின.
அமர்முகத்த- கடுங்கண்ண- சிறிய- பெரிய- உற- இல- பல- சில-
(எ-ம்) பொன்னன்ன- (எ-ம்) கடிய- (எ-ம்) குதுரை- செந்நாய்-
தகர் - பன்றி - (எ-ம்) மூவகைப் பெயொச்சக்குறிப்பின்முன்னு
மியல்பாயின, முற்றிற்கும் பொருள்வேறுபாடன்றிச் சொல்வே
றுபா டன்மையி னிவையேகாட்டாகக் கொள்க. வாழ்க - வாழிய-
கொற்று- சாத்தா- தேவா- பூதா- என வியங்கோண்முற்றின்முன்
னியல்பாயின. முற்றுமுன்னியல்பாமென்றமையின் அருத்தாபத்
துயா னிவ்வினைமுற்று வினையெச்சமாயுங் குறிப்புமுற்றீர்ச்சொ
யுற்றவழி வரும்வல்லின மியல்பாதலுங் கொள்க. [உ-ம்] உண்
டகண்டன- (எ-ம்) அமர்முகத்தகுதுரை-(எ-ம்) அமர்முகத்தகலக்
கின- (எ-ம்) வரும். தனகைகள்- செவிகள்- தாட்கள்- டதங்கள்- எ
ன ஆறனுருபின்முன் னியல்பாயின. பலகுதுரை-செந்நாய்-தகர்-
பன்றி- (எ-ம்) பலகொடுத்தான்- செட்டான்- தந்தான்- படைத்தா
ன்- எ-ம். இருவழியு மென்றிணைப்பன்மைப்பெயர்முன் னியல்பா
யின, பிறபெயாகளுமன்ன. அம்மகொற்று- சாத்தா-தேவா- பூதா
என வுரையசையிடைச்சொன்முன் னியல்பாயின. ஒருசொல்லை
யே பலவிடத்துங்காட்டிய தென்னை யெனின், இங்ஙனம் காட்டி
யவற்றுட் பலவென்னு மொருசொல் பெயொச்சக் குறிப்பாயுங்
குறிப்புவினை முற்றுயுங் குறிப்பமுற்றீர்ச்சொமூலம் பெயொச்ச
க்குறிப்பாயும் வினையெச்சக்குறிப்பாயுங் குறிப்புவினையாலையு
மென்றிணைப்பன்மைப்பெயராயும் பொருளாதி யாதனுட் பண்டி
கா ரணமாகவரு மென்றிணைப்பன்மைப்பெயராயு மறுவகைப்பட்டு
ப் பொருளுக்கமுதலியவற்று னின்னதென்று துணியப்படுமா

தலா னென்க. பிறசொற்களுமன்ன. இவ்விகழ்பமெல்லாஞ் சொல்
லதிகாரத்துட் காண்க. (௩௮)

(௩௮) வாழிய வெண்பத னீற்றி னுயிர்மெய்- யேகலு மு
ரித்தம் தேகினுமியல்பே. *

(எ-ன்) வியங்கோண் முற்றுச்சொற் கெய்தாத தெய்துவித்த
லு மெய்தியவழிப் புணரும் வல்லினத்திற் கெய்திய திகந்துபடா
மந்நாத்தலு னாதலி- ந்று. (ப - னா) வாழியவெண்பதன் - வாழிய
வென்னும் வியங்கோண்முற்றினுடைய, ஈற்றின்- இறுதியிலுள்ள,
உயிர்மெய்- யகர வுயிர்மெய்யானது, ஏகலும்- குறைதலும், உரி
த்து- உரித்தாகும், அலுது- அவ் வுயிர்மெய்யானது, ஏகினும்-கு
றைந்து இராவீராய்நின்றாலும், இயல்பே-வல்லினம் பொதுவிதி
யினுலேமிகாமற் சிறப்புவிதியிற் கூறிய இயல்பேயாம், எ-று (பொ
-னா) வாழியவென்னும் வியங்கோண்முற்றினது ஈற்றுயிர் மெய்கு
றைதலுமுரித்து குறைந் திகரவீராய்நின்றாலும் வல்லினம்பொ
துவிதியால் மிகாது சிறப்புவிதியுட்கூறிய இயல்பேயாம், எ-று. [உ-ம்]
ஆவாழி-அந்தணர்வாழி-படாஅதிவாழி எனவீற்றுயிர்மெ
ய்குறைந்துவந்தது. வாழிகொற்று- சாத்தா- தேவா- பூதா - எனக்
குறைந்தவழியும் வல்லினமியல்பாயின. ஏகலு முரித்தென முடி
த்துப் பின்பு-தெனச்சுட்டிப் புணர்ச்சிவிதிசூறுதலானுஞ் செய்
புளிறுதிக்கண் வாழியெனமுடிந்துநின்றலானு மிதுபுணர்ச்சிவிதி
சமன்று கடைக்குறையென்பதூஉம் இவ்வடிப்பாடாகக்குறைந்து
இயலுந் தன்மை செய்யியவென்னும்வாய்பாட்டி வாழிய வென்
னும் வினையெச்சத்திற் கின்மையின் வாழியவென்னும் வியங்கோ
ண்முற்றிற்கே இவ்விகாங்கூறினா ளென்பதூஉம் பெற்றும். (௩௮)

(௩௮) சாவவென் மொழியிற் றுயிர்மெய்சா தலும்விதி. *

(எ-ன்) சாவ வென்னு தலைமொழிக் கெய்தாத தெய்துவித்த
லுதலி- ந்று. (ப-னா) சாவவென்மொழி - சாவவென்னுஞ் செய
வெனெச்ச வினைச்சொல்லினுடைய, ஈற்று - இறுதியி லிருக்கின்
ற, உயிர்மெய்- வகரவுயிர்மெய்யானது, சாதலும் - கெட்டுப் புண
ர்தலும், விதி - விதியாகும், எ-று- (பொ-னா) சாவவென்னுஞ்
செயவெனெச்ச வினைச்சொல்லினது ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டுப் பு
ணர்தலும் விதியாம். எ-று. [உ-ம்] சாக்குத்தினுன்- எனவரு
ம். இப்புணர்ச்சி சாவக்குத்தினுன் என்னும்புணாச்சிபோற் சி
றந்ததன்மையிற் சாதலுமென்றும் ஒரோவழி யருங்குறையின்
விதியென்றுங் கூறினார். (௩௮)

(௩௮) பலசில வெனுமிவை தம்முன் றும்வரி- னியல்புமி
சலு மகரமேக- லகரம் றகர மா கலும்பிறவரி- னகரம் விகற்ப
மாகலு முறபிற. *

(எ-ன்) வருமொழிக் கெய்திய திகந்துபடாமைக் காத்தலும் அதன்மேற் சிறப்புங் ளியும் நிலைமொழிக் கெய்தாத தெய்துவித்தலு முணரீத்துதுணுதலிற்று. மிகுதல் செய்யியவென்னுஞ் சூத் திரத்தான் விலக்கி எண்பு விதித்தமையிற் சிறப்புவிதியாயிற்று. (ப-லா) பலசிலவெனுமிவை-பலசிலவென்கின்ற இவ்விருசொல்லும், உம்முன் - தடகஉ முன்னே, தாம்வரின்- தாம்வருமாயின், இயல்பும்- இயல்பாதலும், பிகலும் மிகுதலும், அகரம்-அகரமானது, ஏக கெட, லகரம்- லகரமானது, நகரமாகலும்-நகரமாகத்திரிதலும், பிற - இவற்றிலெழுண் பிறமொழிகளுள் யாதாயினுடொன்று, வரின்-வந்தால், அகரம்- அகரமானது, விசற்பமாகலும் - நிறுந்நீங்கலும், உள - உறவாம், எ-று. (பொ-லா) பலசில வென்னும் இவ்விருசொல்லுந் தம்முன்னர்தீ தாம்வருமாயின் இயல்பாதலும் மிகுதலும் அகரங்கெட லகரம் நகரமாகலும் இவற்றின்முன் பிறமொழிகளுள் யாதானுமொன்றுவரின் அகரம் நிறுந்நீங்கலுமுளவாம். எ-று. [உ-ம்] பலபல-சிலசில-என இயல்பாயின, பலப்பல - சிலச்சில - என மிக்கன. இம்மிகுதி இயல்புபோற்பயின்றுவாராறையின் வல்லினம்விகற்பமாகலு மென்றது - இயல்புமிகலு மென்றார். பற்பல - சிற்சில - என அகரமேக லகரம் நகரமாயின. பலகலை - பல்கலை - பலசாலை - பல்கலை - பலதாழிசை - பஃருழிசை - பலபடை - பல்படை - பலஞாணம் - பன்ஞாணம் - டலநாள் - பன்ஞாள் - பலமணி - பன்மணி - பலவளை - பலவளை - பலயானை - பலயானை - பலவணி - பல்லணி - டலவாயம் - பல்லாயம் - எனப்பிறவரின் அகரம் விகற்பமாயின. சிலவென்பதற்கு மீவ்வாறேகொள்க, பிறவென்றமிகையானே, பல்பல-சிலச்சில-என அகரமேக லகரம் நகரமாகாது அருகிவருதலும் பிறவல்லின மொழிவரின் லகரம் நகரத்தோடு உறழும்வழி உறழாது இயல்பாதலும் அகரவீற்றுப்புணர்ச்சியுள் அமையாதொழிந்தன வுளவேல் அவையுங்கொள்க, அகரநீங்கநின்ற பல்லாயமுதலியன நன்மை உன்மை மென்மை அன்மை இன்மை என்பனபோல லகரமெய்யீற்றுப்பண்படியாய்நின்று வருமொழியோடு புணர்ந்தன வன்முறை அலுந்நிறை அகர வீற்றின வாகவைத்துப் புணர்ந்த தென்னைமெனின், அப்பண்படி பன்மை சின்மை எனப்படுதி ப்பொருள் விசுத்தோடேனும் பலர் பல சிலர் சில எனவருதி ப்பொருள் விசுத்தோடேனும் அன்றித் தனித்துநிலாவொற்றுமைதாய்பற்றியென்க. இஃ தொன்றின முடித்த நன்னின முடித்த வென்னு முத்திக் கினம், அகரமலிகற்பமா மென்றதுணையானே பல் சில எனப்பண்படி தோன்றினமையின் இவ்விதி

அல்வழிக்கேயென்பது கூறாதே யமையுமென்க, (உம்)

(௩௧) அல்வழி யாமா மியாமுற்று முன்மிகா. *

(எ-ன்) ஆகாரவீற்றுச் சொல்லுட் சிலவற்றிற்கெய்திய தொருமருங்கு விலக்குத னுதலிற்று. (ப-ரை) அல்வழி - அல்வழியில், ஆமா- ஆவுமாவுமாகிய இருபெயரும், மியா- மியாவென்னும் முன்னிலை யசை இடைச்சொல்லும், முற்று-ஆகாரவீற் றஃறிணைப்பன்மை யெதிர்மறை முற்றுவினையுமாகிய, முன்- இவற்றின்முன், மிகா- வருகிறவல்லினம் இயல்பாகும், எ-று. (பொ-ரை) அல்வழிக்கண் ஆவுமாவுமாகிய இருபெயரும் மியாவென்னு முன்னிலையசை இடைச்சொல்லும் ஆகாரவீற் றஃறிணைப்பன்மை யெதிர்மறை முற்றுவினையுநிற்க இவற்றின்முன் வரும்வல்லின மிகா. எ-று. [உ-ம்] ஆகுறிது - மாகுறிது - சிறிது - தீது பெரிது - (எ-ம்) கேண்மியாகொற்று- சாத்தா-தேவா-பூதா- (எ-ம்) உண்ணு குதிரைகள்- தின்னுகுதிரைகள் - செந்நாய்கள்- தகர்கள்- பன்றிகள் (எ-ம்) வரும் ஆமாவென்ற துணையானே காட்டா வெனவும் பொருடர இரட்டிற் றமொழிந்தமையான் ஆமாகுறிது- சிறிது- தீது- பெரிது- என மிகாமையும் முற்றுமுன்மிகா வென்றமையான் அருத்தாபத்தியான் அவ்வினையாலையும் பெயர்முன் உண்ணு குதிரைகள்- தின்னுகுதிரைகள் - செந்நாய்கள்- தகர்கள்- பன்றிகள் என மிகாமையும் அவ்வினைமுற்று வினையெச்சமா யவற்றின்முன் உண்ணுகிடந்தன- தின்னுகிடந்தன-சென்றன- தந்தன-போயின- என மிகாமையுங்கொள்க. உண்ணுக்குதிரைகள்- உண்ணுக்கிடந்தன- எனப் பொதுவிதியான் மிகுமேல் எதிர்மறைப்பெயரெச்ச முன் செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டுவினை யெச்சமுமாமென்க.()

(௩௨) குறியதன் கீழாக் குறுகலு மதனே- மிகாமேற்றலு மியல்புமாந் தூக்கின். *

(எ-ன்) ஆகாரவீற்றுட் சிலசொல்லினது இறுதிக்கெய்தாதன வெய்துவித்தலும் அவ்வழிவருவதோர் ஐயமறுத்தலு னுதலிற்று. (ப-ரை) குறியதன்கீழா- குற்றெழுத்தின் கீழ்நின்ற ஆகாரம், குறுகலும்- அகரமாதலும், அதனே- அவ்வகரமாதலுடனே, உகரமேற்றலும்- உகரம்பெறுதலும், இயல்பும்- அவ்விரண்மி மில்லாம விபலபாதலும் ஆகியமூன்றுவிதியும், ஆம் - ஆகும், தூக்கின்- பாட்டினிடத்து, எ-று. (பொ-ரை) குற்றெழுத்தின் கீழ்நின்ற ஆகாரங்குறுகலும் அக்குறுகலுடனே உகரம்பெறுதலும் அவ்விரண்மிமின்றித் தன்னியல்பி னின்றவாமாகிய மூன்றுவிதியும் பெற்றுச் செய்யுட்கண், எ-று. [உ-ம்] சுறமறிவனதுறையெல்லாம்- நிவிரிகானல்வாய்- (எ-ம்) இறவுப்புறத்தன்ன-சுறவுக்கோட்டன்ன - மருவிலென் செய்யுமோ நிலவு (எ-ம்) நிலாவணங்கு வெண்மண-

ன்மேனின்று - நெடியகழிபுமிரா (எ-ம்) முறையேகாண்க. நண்மியல்பு ஐயமறுத்தற் குறைத்தாரென்க. இம்முன்றுமாந் தூக்கினெனவே வழக்கில் இரண்டிமொன்றுமாமென்றாயிற்று. [வ-று.] உதித்ததுநிலவு - நிலா - கண்டேன்கனவு - கனவு - எனக் குறுகுதலோமி உகரமேற்றலுந் தன்னியல்புமாகிய இரண்டிம்வந் தின. தரா - மிடா - எனத் தன்னியல்பொன்றுமாய்தின்றன. இவ்விகாரங்கள் அல்வழிவேற்றுமைப் புணரிச்சியான் வந்தனவல்ல வென்று ஐயமறுத்தற்குக் கூறப்பட்டன வென்க. இவ்வாறு வருவனவெல்லா மன்ன. (உஉ)

(நாடக) அன்றி யின்றியென் வினையெஞ் சிகரந் - தொடர்பி னுருகா மாப்வரினியல்பே. *

(எ-ன்) இகரவற்றுச்சொற்களுள் அன்றி இன்றியென் னுப்திவினை யெச்சக்குறிப்பிற் கெய்தாததெய்துவித்தலு மெய்தியவழிபுண ரும்வல்லினத்திற் கெய்தியதுவிலக்கலுநதலிற்று. (ப-ரை) அன்றி யின்றியென் - அன்றி இன்றி என்கின்ற, வினையெஞ் சிகரம் - வினை யெச்சக்குறிப்புச் சொற்களினீற்றிலிருக்கின்ற இகரம், தொடர்பி னுள் - செய்யுளில், உகரமாய்வரினீ, உகரமாய்த்திரிந்துவரினீ, இயல்பு - வருகிற கசதபக்கள் இயல்பாகும். எ-று. (பொ-ரை) அன்றியின்றியென்னும் வினையெச்சக் குறிப்புச்சொல்லினத்திற்குஞ் செய்புட்கண் உகரமாய்வருமாயிற் கசதபக்கள் பொதுவிதியான் மிகாதியல்பாம். எ-று. இன்னென்னும் வினைத்தொகையு மெஞ் சொன்னும்வினைத்தொகையுஞ் சொல்லென்னு முதற்பெயரோடுமுடியாது அதனகத் திகரமென்னுஞ் சினைப்பெயரோடுமுடிந்தன. இவ்வாறுடம்படுபுணரீத்திக் கூறினமையின் இதற்கிதுவே விதியெ ன்பதூஉம் உகரமாய்வரினெனவே உகரமாத லுடன்பா டென்பதூஉம் அஃதொருதலையன்றென்பதூஉம் பெற்றாம். [உ-ம்] 'நா ளன்று போகிப் புள்ளிடைதட்பப் - பதனன்று புக்குத் திறனன்று மொழியினும் - வறிதுபெயர்குநரல்லீ - நெறிகொளப் பாடான்றி ரங்குமருவிப் - பிங்கெழுமலையற் பாடியோனோ,, (எ-ம், "உப்பின் னு புற்கையுண்கமாகொற்கையோனோ,, (எ-ம்)வரும். பிறவுமன்ன.

(நாடக) உரிவரி னுழியி னீற்றுயிர் மெய்கெட - மருவும் டக ரமுரியின் வழியே - யகரவுயிர் மெய்யா மேற்பன வாய்க. *

(எ-ன்.) எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத்த ஸ்வரவிதி. (ப-ரை) உரிவரின் - உரிபென்னுமளவுப்பெயர்வந்தான், நாழியின் - நாழியென்னுமளவுப் பெயரினது, ஈற்றுயிர்மெய் - ஈற்றினுள் எழிகரமானது, கெட - நீங்க, டகரம் - டகரமெப்பானது, மருவும் - வரும், உரியின்வழி - உரியென்னு மளவுப்பெயரின் பின், யகரவு யிர்மெய்யாம் - யகரவுயிர்மெய்வரும், ஈற்பன - அஃவுயிர் மெய்

வருதற்கு எற்றமொழிகள், வரின்- வந்தால். எ-று. (பொ-ரை) உரி யென்னுமனவுப்பெயர்வரி னுழியென்னு மனவுப்பெயரினதீற்று யிர்மெய்க்கெட அவ்வழி டகரவொற்றுவரும், உரியென்னு மனவுப் பெயரிடின்யகரவுயிர்மெய்வரும் அவ்வுயிர்மெய்வருதற் கேற்ற வருமொழிகள் வருமாயின். எ-று. [உம்] நாயிர் (எ-ம்) உரி யவுட்பு - உரியபய-று- உரியமிளகு- உரியவரகு-(எ-ம்) வரும். ஏற் பனவரினெலவே யேலாதனவரின் உரியரிசி- உரியாழ் க்கு - உரி யெண்ணெய் என இச்சிறப்புவிதி பெருதுபொதுவிதியே பெ றுதல்கொள்க நாயிரியென்பது நாயிரியென இக்காலத்துபரீதியி ற்று. பொதுவிதியான் வருபுடம்படுமெய்யை இச்சிறப்புவிதி விவக்கணையின் நாயியுரியென்ப திலக்கண மன்றென்க. (உச)

(1106) சுவைப்புளி முன்னின மென்மைபுற் றோன்றும். *

(எ-ன்) எய்துய தன்மேற் சிறப்பு விதியுணர் - ற்று. (ப-ரை) சுவை- அறுசுவையு ளொன்றையுணர்த்துகின்ற, புளிமுன் - புளி பென்னுப்பெயர்முன், இனமென்மைபும் வருகிறவல்லெழுத்து கள் மிகுதல்லாமல் அவற்றிற்கு இனமாகிய மெல்லெழுத்து எ ட், தோன்றும்-ஒரோவெத்ததுமிகும். எ-று. (பொ-ரை) புளியென்னு மாமும்பழமுமன்றி யறுசுவையுளொன்றையுணர்த்தும்பெயர்மு ண் வரும்வல்லின மிகுதலையன்றி யவற்றிற்கினமாயமெல்லினமு மொரோவழிமிகும். எ-று. [உம்] புளங்கறி - சோறு- தயிர் - பாலிதம்- எனவரும். பலசுவையு முடைத்தேனு மிகுதிபற்றப்படு ளீட்டாகிய சுறியெனவும் புளிப்பையுடைய சுறியெனவும் வரித லின் இருவழிக் கு மிகையேகாட்டாமென்க. மெல் மையுமென்றவி றந்தது தழீஇயவழிவு சிறப்புமையற் புளச்சுறியெனப் பொ னுவிதியான்வரும் வல்லெழுத்துப்பேறே சிறப்புடை த்தென்க.)

(1107) அல்வழி இ ஐ முன்ன ராயி - னியப்பு மிகலும் விகப்பமு மாகும். *

(எ-ன்) இகர ஐகாரவீற் றெற்றிணைப்பெயர்முன்வரும் வல்லின த்திற் கொருவழியெய்தியது விலக்கலுமெய்திய திகந்துபடாமற் காத்தலு மெய்தியதுவிலக்கலுன் விலக்காமையுமுணர்-ற்று, (ப-ரை) இஐம்முன்னர்-இகரஐகாரவீற் றெற்றிணைப்பெயர்முன், அல்வழி- அல்வழியினிடத்து, ஆயின்-வல்லிணைப் பெருமாயின், இயல்பும்- இயல்பாத்தலும், மிகலும்- பொதுவிதியான் மிகுதலும், விகப்பமு ட்- ஒன்றாகே யொருகான் மிகாமையும் ஒருகான் மிகுதலும், ஆகு ம் ஆகும் எ-று (பொ-ரை) இகர ஐகாரவீற் றெற்றிணைப்பெயர்மு ன்வல்லினம் அல்வழிக்கண்வருமாயின்இயல்பாயுப்பொதுவிதியா ன்மிகுந்துமொன்றாகே யொருகான் மிகாதுமொருகான்மிகுந்து ம்புணரும். எ-று. [உம்] இவ்வீற்றுயர்திணைப்பெயர்பொதுப்பெயர்

வினைக்குப்பொதுச்சூத்திரங்களான் இம்முன்றுவிதியும் அடைந்த
துகிடந்தமையின் இச்சூத்திரத்தாற்குறுதன் மிகுதியொன்றுமே
யமைந்துகிடந்த அஃநனைப்பெயர்க்கென்பது பெற்றும். ஒப்பி
ன்முடித்தலான் ஐகாரவீறு முடன்குறிநீர். [உ-ம்] பருத்தி-ஒன்-
யாண-குதினா-குறிது-சிறிது தீது-பெரிது-என இயல்பாயின. கி
ளிகுறிது-களிக் குறிது- தினைகுறிது- தினைக்குறிது எனவிகற்பித்த
ன. பிறவுமன்ன. மிகுதியெய்திய திகந்துபடாமைக் கூறினமை
யிற் காட்டிற்றிலம். (உ௯)

(௩௪) ஆமுன் பகரவீ யனைத்தும் வரக்குறுகு- மேலனவல்
வழி யியல்பா கும்மே.

(௪-ன்) தொடர்மொழியுட் பின்னின்றிடக்கரிச் சொல்லின
தீற்றிகாரத்திற் கெட்தாத தெய்துவிதிலும் எய்தியவழி அதன்
முன்வரும் வல்லினத்திற்கு மேலைச்சூத்திரத்தானெய்திய திகந்து
படாமைக் காத்தலு நுதலிற்று. (ப-னா) ஆமுன்பகரவீ- ஆமு
ன்னின் பகரவீகாரம், அனைத்தும்- நாற்கணமும், வர- வந்தால்,
குறுகும்- குறுகும், அல்வழி- அல்வழியில், மேலன- மேலைச்சூத்
திரத்தினுட்குறியவிதிமுன்றனுள், இயல்பாகும்- வருகிறவல்லினம்
இயல்பைப்பெறும், எ-று. (பொ-னா) ஆவென்னும்பெயர் மு
ன்னின் பகரவீகாரம் இருவழியும் நாற்கணங்களுள் வரிற் குறுகு
ம் குறுகி விதியிகரவீருகநின்ற அதன்மேல்வரும் வல்லினம் அல்
வழிக்கண் மேலைச்சூத்திரத்துட்குறிய விதிமுன்றனுள் இயல்பை
ப்பெறும். எ-று. இஃ குறுகுதற்குக்காரணம் அனைத்தும்வருதலே
யன்றி மேலின்ற ஆவுமாமென்பார் ஆமுன்னென்றார். பகர
வீயென்ற திடக்கரடக்கல். வருஞ்சூத்திரத்துட் பவ்வீயுமது. ஆ
வென்னுஞ்சொல்லும் நாற்கணத்துளொன்று முன்னும்பின்னுந்
தொடராதேற் குறுகுதென்பார் வரக் குறுகுமென்றார். இரு
மொழியை நிலைமொழியாக நினைப்பிணர்த்தமையானவரும்விதி
இகரவீருதலி னெய்திய திகந்துபடாமை யியல்பாகு மென்றார்.
ஆகும்மே யென்றது விரித்தல் விகாரம், [உ-ம்.] ஆப்பியரிது-
ஆப்பிசுளிரும்- ஆப்பிநன்று - ஆப்பிவலிது - (எ-ம்) ஆப்பியரு
மை- ஆப்பிக்குளர்ச்சி - ஆப்பிநன்மை- ஆப்பிவன்மை - (எ-ம்)
இருவழியும் ஈகாரங்குறுகுதலும் அல்வழிக்கண் வல்லின வியல்
பிகந்துபடாமையுங் காண்க. (உ௯)

(௩௫) பவ்வீ நீயீ முன்ன ரல்வழி- யியல்பாம் வலிமெனி
மிகுலுமா மிக்கே.

(௪-ன்) ஈகாரவீற் றிடக்கரிப்பெயர்க்கும் நீ என்னும்பெயர்க்
கும் மீ என்னும்பெயர்க்கும் முன்னவிரும் வல்லினத்திற் கொ

ருவழி இயல்பினும்விதியினுமென்னுஞ் சூத்திரத்தா னெய்தியது விலக்கலும் இவற்றுண் மீயென்பதன்முன்வரும் வல்லினத்திற்கு அச்சூத்திரத்தா னெய்திய திகந்துபடாமைக்காத்தலும் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதியு முணர்-ற்று. (ப-ரை) பவ்வீ- பகரமெய்யின்மேலேறிநின்ற ஈகாரவீற் றிடக்கரீப்பெயரும், நீ- நீ என்கிற முன்னிலைப்பெயரும், மீ- மீ என்கிற மேலாகிய பண்பையும் மேலிடத்தையும் உணர்த்தும்பெயருமாகிய, முன்னர்- இம்முன்றன் முன்னும், அல்வழி- அல்வழியில், இயல்பாம்- வருகிறவல்லின மியல்பாயும், மீக்கு - இவற்றுள்ளே மீயென்னுஞ் சொல்லுக்கு, வவ்- வல்லெழுத்து, (மிகலுமாம்) - மிகுதலுமாகும், மெலி- மெல்லெழுத்து, மிகலுமாம்- மிகுதலுமாகும், எ-று. (பொ-ரை) பகரவொற்றை யூரிந்துநின்ற ஈகாரவீற் றிடக்கரீப்பெயரும் நீ யென்னு முன்னிலையொருமைப் பொதுப்பெயரும் மீயென்னு மேலாயபண்பையும் அப்பண்பாகுபெயராய் மேலாயவிடமுதலியவற்றையும் உணர்த்திநிற்கும் பலபொரு ளொருசொல்லுநிற்க இவற்றின்முன்வரும் வல்லினம் அல்வழிக்க ணியல்பாம் இங்ஙனம்புணரும் மீ யென்னுஞ்சொற்குமுன் அல்வழிக்கண் வல்லெழுத்து மிகலுமாம் மெல்லெழுத்துமிகலுமாம், எ-று. [உ-ம்] சிகுறிது- சிறிது-சீது- பெரிது- (எ-ம்) நீகுறியை- சிறியை- சீயை- பெரியை- (எ-ம்) மீகண்- (எ-ம்) இயல்பாயின. மீக்கூற்று- மீக்கோள்- என எய்திய திகந்துபடாமை மிக்கது. மீந்தோல்- என மெலி மிகுந்தது. பிறவும் ஏற்றபெற்றிவருவன வுளவேற்கொள்க. மீகண் என்பது கண்ணினது மேலிடமெனப் பொருடந்துநிற்கு மேனும் ஆறனுருபின் பயனிலையாம் மீயென்னும் வருமொழி நீலைமொழியாய்நன்று வல்லெழுத்துமிகாது புணர்ந்தமையின் இலக்கணப் போலியாய் அல்வழியாயிற்று. மீக்கூற்றென்பது புகழ். அதுமேலாய சொல்லாற்பிறந்த புகழென்னு மேம்பாடெனப் பொருடந்துநின்றவிந் பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. மீக்கோளென்பது-மேற்போரவை. அது யாக்கையின்மேற் கொள்ளுதலையுடைய போர்வையெனப் பொருடந்துநின்றவின் ஏழாட்வேற்றுமைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை ஈண்டுமீயென்றது இடப்பொரு ளோடு ஏழாட்வேற்றுமையுருபின் பொருள்பட நின்றதேனுங் கண்ணுதியுருபு வேண்டாமையின் வேற்றுமைத் தொகையாயிற்று. மீந்தோ லென்பது- மேற்போல். அது மேலாயதோலெனப்பொருடந்துநின்றவிந் பண்புத்தொகை. இஃதிக்காலத்துப் பிறந்தோலென மீஇயிற்று. நீயென்பதன்முன் வல்லின மியல்பாதல் பொதுப்பெய ருயர்திணைப்பெயர்க ளீற்றுமெய் யென்னுஞ்

சூத்திரத்தான் அமையாதோவெனின், விகாரமொழியின்றி அல்ல
புதிக்கண் னும் வேற்றுமைக்கண் னும் ஆவியரக்கனி னேரீற்றதாய்நி
ன்றுபுணரும் பொதுப்பெயர்க்கே வன்மைமிகாவென விருவழிக்
குடிகூறிபது அமையுமன்றி அல்லழிக்கண் நீயென வுயிரீறும்
வேற்றுமைக்கண் நின் என நெடில்குறுகி னகரவொத்தீறும்
விகாரப்பட்டுநிற்கும் இப்பொதுப்பெயர்க்கு அவ்விதி யமையா
மென்க. (உஅ)

(௩௩௬) மூன்றாறுருபெண் வினைத்தொகை சுட்டி - ருரு
முதர மூன்ன ரியல்பாம். *

(எ-ன்) மூன்றுகரவீற்றுட் சிலவற்றின்முன் வரும்வல்லினத்தி
ற்கு இயல்பினும் விதியினுமென்னுஞ் சூத்திரத்தா னென்பது
வில்லக்க னுதலிற்று. (ப-ரை) மூன் (அருபு) - மூன்றாம் வேற்று
மையுருபிற்கும், ஆறுருபு- ஆறாம்வேற்றுமையுருபிற்கும், எண் -
இயல்பாயும் விகாரமாயும்வருகிற எண்ணிற்கும், வினைத்தொகை
-வினைத்தொகைக்கும், சுட்டி- சுட்டிப்பெயருக்கும், ஈரூகும்- ஈரு
கிய, உகரமுன்னர்- முற்றியலுகரத்தின்முன் ன், இயல்பாம்- வரு
கிறவல்லினம் இயல்பாகும், எ-று (பொ-ரை) மூன்றுகரவீற்று
மூன்றாமுருபே யாறாமுருபே இயல்பாயும் விகாரமாயும் வரு
மெண்ணே வினைத்தொகையே சுட்டிப்பெயரோ பென்னும் இவற்
றின்முன் வரும்வல்லின மியல்பாம் எ-று மூன்றாறுருபு என்
புழி யாமென்னுஞ்சாரியைதொக்கன. [உ-ம்] சாத்தனென்கொண்
டான்-சென்றான்-தந்தான்-போயினான் (எ-ம்) சாத்தனதுகை-செ
வி-தலை-புறம்- (எ-ம்) எழு-ஒரு இரு-அறு-நக-செவி-தலை-புறம்
(எ-ம்) அடிகளிறு-சேனை-தானை-படை (எ-ம்) அது-இது-உது-கு
றிது சிறிது-தீது-பெரிது (எ-ம்) கண்டான்- செகுத்தான்- தந்தா
ன்-படைத்தான் (எ-ம்) வரும். உதுகான்- உதுக்கான்- என இ
யல்பாயும் விகாரமாயும் வரப்பெறுமாடுவெனின், அஃதெயல்
பின்விகாரமு மென்னுஞ்சூத்திரத்தன்னபிறவுமென்பதனு னமை
யுமென்க. (உ௬)

(௩௩௭) அதுமுன் வருமன் றுன்றித் தூக்கின். *

(எ-ன்) அதுவென்னுஞ் சுட்டுப் பெயர்முன் வரு மன்றென்னு
ஞ்சொற் கெத்தாத தெய்துவித்த னுதலிற்று. (ப-ரை) அதுமு
ன்- அதுவென்னுஞ் சுட்டிப்பெயர்முன், வரும்-வருகிற, அன்று-
அன்றென்னும் வினைக்குறிப்புமுற்றானது, தூக்கின் - பாட்டினி
டத்து, ஆன்றும் முதனினும், எ-று (பொ-ரை) அதுவென்னுஞ்
சுட்டிப்பெயர்முன்வரும் அன்றென்னும் வினைக்குறிப்புச்சொன்
முதனினுஞ் செய்புனகத்து. எ-று. [உ-ம்] அதான்னு - என
வரும். ஆன்றோமென இயல்பைவிலக்காமையின், அதுவன்

று- அதன்று- என வருவனவுங்கொள்க. அதுமுன்வருமன் முன்
ருமென விதந்தலைமயான் ஏனை இது உது- முன்வருமன் முன்னு
காதென்பது பெற்றும். (கய)

(11 அக) உன்றொடரல்லன முன்மிகா வல்வழி. *

(எ-ன்) சூற்றுக்காரிற்றுட் சிலவற்றிற்கு இயல்பினும்விதியினு
மென்னுஞ்சூத்திரத்தா னெய்தியதொருவழி விலக்குதலுதலிற்று
(ப-ண) உன்றொடரல்லனமுன்- வன்றொடரொழிந்த ஐந்து குற்
றிய லுக்காவீற்றின்முன்னும், அல்வழி- அல்வழியில், மிகா- வருகி
றவல்லினம் இயல்பாகும், எ-று- (பொ-ண) வன்றொடரொழிந்
த ஐந்தன்பகுதிக் சூற்றுக்காரிற்றின்முன்னும்வரும்வல்லின மிகா
வல்வழிக்கண். எ-று. [உ-ம்] நாகு-எஃகு- வரகு- குங்கு- தெ
ள்கு-கடி-சு-சிந்து-திது- பெரிது (எ-ம்) ஏககால் - அஃகுமிணி -
பொருதுசென்றான்- அறிந்துதந்தான்- எய்துகொன்றான் - (எ-ம்)
வரும். பிறவுமன்ன. (நக)

(11 அஉ) இடைத்தொடராய்தத் தொடரொற் றிடையின்-
மிகாதெடி லுயிர்த்தொடர் முன்மிகா வேற்றுமை. *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ண) இடைத்தொடர் (முன்)- இடை
த்தொடர்முன்னும், ஆய்தத்தொடர் (முன்) - ஆய்தத்தொடர்மு
ன்னும், ஒற்றிலையின்மிகாதெடிற் (தொடர்முன்)- ஒற்றிடையே
மிகாத தெடிற்றொடர்முன்னும், உயிர்த்தொடர்முன் - உயிர்த்
தொடர்முன்னும், வேற்றுமை- வேற்றுமையில், மிகா- வருகிறவ
ல்லினம் இயல்பாம், எ-று. (பொ-ண) இடைத்தொடர்முன்னும்
ஆய்தத்தொடர் முன்னும் ஒற்றிடையே மிகாத தெடிற்றொடர்
முன்னும் உயிர்த்தொடர்முன்னும் வரும்வல்லின மிகா வேற்று
மைக்கண். எ-று. [உ-ம்] தெள்கின்கமிமை எஃகின்கமிமை
-நாகின்கமிமை- வரகின்கமிமை- சிறுமை- தீமை- பெருமை- என
வரும். சாரியைப்பேறு இதற்கிதுசாரியையென்னுஞ் சூத்திரத்
தா னமைந்தன. சாரியைமிசுதலின் வல்லெழுத்து மிகாவென
வதுவலாந்துகூறுது மிகாவென வாளாகுறினமையின்- வரகுகதிர்
- எனச் சாரியை மிகாவழி வல்லினமிகாது வருவன வுளவேனுங்
கொள்க. (நஉ)

(11 அரு) நெடினோ டுயிர்த்தொடர் சூற்றுக்காரங்களுட் - டற
வொற் றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே. *

(எ-ன்) மேலைநிலைமொழிகோர் புறனடையாயெய்தாததெய்து
வித்தலும் வருமொழிக்கமுத லுயிரோல் இந்நிலைமொழிக்கு உயி
ர்வரினுக்குறளென்னுஞ் சூத்திரத்தா னெய்தியதன்மேற் சிறப்பு
விதியு முணர்- ந்று. (ப-ண) நெடிற் (தொடர்) - நெடிற்றொட
ர்களும், உயிர்த்தொடர்- உயிர்த்தொடர்களுமாகிய, சூற்றுக்காரங்க

ஞாந்-குற்றியலுகரமொழிகளுள், டறவொற்று- அவ்வுகரமேறிநி
ன்ற, கர நகரமெய்கள், வேற்றுமை- வேற்றுமையிலு, மிக மப
ரும்பாலும், இரட்டிம்- இரட்டிம், எ-று. (பொ-னா) மெய்யற
டர் குற்றுகரவீற்று மொழிகளுள்ளும் உயிர்த்தொடர் டறறுகா
வீற்று மொழிகளுள்ளும் அவ்வுகரப்பற்றுக்கோடாகிய வலவல்
முத்து ஆறனுள் டகர நகரமன இரண்டொற்றுப் மபரும்
பாலும் வேற்றுமைக்கணிரட்டிம். எ-று ஐஐ குற்றுகரங்க மெய்
னும் எழுத்துக்குறிப்பு அம்மொழிகளை யுணர்த்துந் தனது. வரு
மொழி உலையாமையின் நாற்கணபுங்கொள்க. [உ-ம்.] ஆடயக்
காட- பார்த்துக்கால்- முருட்டிககால்- முய்த்துக்கால் மசவி தலை-
புறம்- குற்சி-நிறம் மயிர்ப்பாப்பு-வண்மை அடி எனவரும். இவ்
விரண்டொற்றும் பெரும்பாலும் வேற்றுமைக்கணிரட்டிமென்
வே சிறுபான்மை வேற்றுமைக்கணிரட்டாமையும் சிறுபான்மை
அல்வழிக்கணிரட்டிதலும் சிறுபான்மை பிறவொற்றிரட்டிதலும்
கொள்க. [வ-று.] “காவிரி புரககு நாகிழ வோமேன,” “காட்
க் மிறந்தாரீக்கே யோடுமென் மனமேகான்,” “கலநமிட நணி
யலு மணிந்தன் றக்கறை,” என வேற்றுமைக்கணிரட்டாவாயி
ன. காட்டரண்-களிநறியானை- என அல்வழிக்கணிரட்டின. வெ
ருக்குக்கண் வெங்கருண்- எருத்துக்கால்- (எ-ம்) எருத்துமாமி- (எ-
ம்) இருவழியும் பிறவொற்றிரட்டின. (நகரு)
(115) மென்றொடர் மொழியுட் சிலவேற்றுமைநி- நம்
மிய வய்றொட ராகா மன்கேன. *

(எ-ன்) மென்றொடர் குற்றுகர மொழிகளுட் சிலநிலைமொ
ழிக்கு மூவினமுப்பொன் எதிர்ப்புறமுக்கத்தா மெய்தாத தெய்நு
வித்தலும் உயிரிவரின் அவ்வெதிர்ப்புறமுக்கத்தா மெய்தியதன்ம
ற் சிறப்பிதிபு முணர்-ற்று (ப-னா) மென்றொடர் மொழியுள்
-மென்றொடர் குற்றியலுகரமொழிகளுள், சிலசில மொழிகளும் வ
ற்றுமையில- வேற்றுமைக்கண், தட்டினம் - தமக்கினம், கிய, வண்
றொடர் - வன்றொடர் குற்றியலுகர மொழிகளாக, ஆகா - ஆதல்
யெய்திந்தன, மன- பெரும்பாலன, எ-று. (பொ-னா) மென்றொ
டர் குற்றுகரமொழிகளுட் சிலவேற்றுமைக்கட் டமக்கினமாக
வன்றொட ராதலையொழிந்தன பெரும்பால. எ-று. ஐஐ சிலவே
னும் எழுதாய் ஆகாவென்னும் எதிர்ப்புறமுக்கத்தா வனையுட்பெய
ரகத்து முதனிலையொழிமுடிந்தது. உருமொழியை உயிரியின்
நாற்கணபுங்கொள்க. [உ-ம்] முருட்டிககால்- முய்த்துக்கால்- கரு
ப்பில- சற்று- எனவரும். இவ்வாறுசிலவருதலையும் எதிர்ப்புற
முக்கத்தாற் கூற்றினமையின வழக்கில்கண்ணும் சான்றோர் செய்ய

பண்ணும் ஏற்றபெற்றிகொள்க. வண்டிக்கால் - பந்துத்திரட்சி - முதலியவெல்லாம் வன்றொடராகாதனவென்க. சிலவன்றொடராமெனவே ஆகாதன பலவென்பதுதாமே போதாவும் மன்னை யென்ற மிகையானே, ஏற்புடம்பு - அற்புத்தன் - குரக்குமனம் என அல்புதிக்கணருகி வன்றொடராதலுங் கொள்க. (கச)

(101) ஐயீற்றுடைக்கூற்றுகரமு முளவே. *

(எ-ன்) இதுவுமேலைநிலைமொழிக்கு மூவினமும்வரி நெய்தாத தெய்துவித்தலும் உயிர்வரி நெய்தியதன்மேற் சிறப்பிதிபு மு ணர் - னு - (ப-ண) ஐ - ஐகாரச்சாரியைபை, நற்றுடை - இதுகி ரிலேபெற்றுயருகிற, குற்றுகரமும் - மென்றொடர் குற்றியலுக் காமொழிகளும், உஏ சில உண்டி, எ-று. (பொ-ண) ஐகாரச்சாரியை பை இறுதியிலே பெற்றுயரு மென்றொடர் குற்றுகாமொழிகளு ள் சிலவு. எ-று. மேலைச் சூத்திரத்தைச் சாரவைத்தமையான் இதுவுமென்றொட னொன்பதுபெற்றும். வருமொழி வரையாமை யிலு நாக்கணமுங்கொள்க. [உ-ம்] பண்டைக்காலம் - இற்றை தன் (எ-ம்), அற்றைக்கூலி - இற்றைநலம் (எ-ம்) வரும். பிறவும ன்ன. மேலைச்சூத்திரத்தைச் சாரவைத்தானும் ஐயீற்றுடை க்குற்றுகாமெனப் பொதுப்படக் கூறினமையின் நேற்றைப் பொழுதெனப் பிறதொடர்கள் ஐகாரம்பெறுதலும் ஐயீற்றுடை க்குற்றுகாமென உடைமையாக்கிக் கூறினமையின் வருமொழி ப் புணர்ச்சியானன்றி, ஒற்றை - இரட்டை - வேட்டை - என ஒரு மொழியாய்நின்று ஐகாரம்பெறுதலும் ஈரட்டை - மூவாட்டை - எனத் தொடர்மொழியாய்நின்று ஐகாரம்பெறுதலுங் கொள்க. (1)

(102) திசையொழி திசையும் பிறவுஞ் சேரி - நிலையீற் றுயொழி மெய் கவ்வொற்று நீங்கலும் - நகரமனலவாத் திரிதலு மாம் பிற. *

(எ-ன்) குற்றுகரவிற்றுத் திசைப்பெயர்க் கெய்தாத தெய்து வித்தணுதலிற்று. (ப-ண) திசையொழி - திசைச்சொல்லோழி, திசை யும் - திசைச்சொல்லும், பிறவும் - பிறசொல்லும், சேரின் - புணரு மிடத்து, நிலையீற்று - நிலைமொழியீற்றிலேநின்ற, உயிர்மெய் - உ யிர் மய்யும், கவ்வொற்று - அதன்பின்னின்ற ககரமெய்யும், நீங்க லும் - கெய்தலும், நகரம் - அவ்விடத்துநின்ற நகரமெய், லைவா - லகரமெய்யாகவும், லகரமெய்யாகவும், திரிதலும் திரிதலும், ஆம் - டி, எ-று. (பொ-ண) திசை சொல்லோழி திசைச்சொல்லும் பிறசொல்லும் புணருமிடத்து நிலைமொழி யீற்றினின்ற உயிர் மெய்யும் அதன்மேலின்ற ககரவொற்றுங் கெய்தலும் அங்ஙனம் நின்ற நகரவொற்று லகரவொற்றாயும் லகரவொற்றாயுந் திரித லுமாம், எ-று. [உ-ம்] வடகிழக்கு - வடமேற்கு - வடதிசை.

வடமலை- வடவேங்கடம்- தென்கிழக்கு - தென்மேற்கு - தென் கு
மரி- தென்வீதி- தென்மலை மேல்பால்- மேற்கு - குடதிசை - கு
டநாடு - குணகடல்- குணபால்- எனவரும் பிறவென்றமைபா
னே, மேற்கிசை- மேலைத்திசை - கீழ்த்திசை - கிழத்திசை - கீழ்
மேற்கெனவடல் - (எ-ம்) கிழக்கு- மேற்கு - தெற்கு - வடக்கு- வ
டக்கூர் - தென்கூர்-வடக்குமலை - தெற்குமலை - என இவ்வனங்காட்
டியவிகாரமின்றியுந் வருமெனவம்வ்விதி யெல்லாம் ஏற்றபெற்றி
கோடலவேன்றிமெனவுங்கொள்க. வடகிழக்கு என்பது- வடக்கும
கிழக்கு மாயதோர்கோணமென உட்படைத்தொகைப்பற்றத்துப் பி
றந்த அன்மெழுதித்தொகை. வடதிசை என்பது- வடக்காயதிசை
யெனப் பண்புத்தொகை. வடமலை என்பது- வடக்கிசைக்கண் ம
லையென எழும்வேற்றுமைத்தொகை. கீழ்மேற்கெனவடல் கி
ழக்கு மேற்கு தெற்கு வடக்கு என்பன உம்மைத் தொகை.
பிரவுமன்ன. (நான்கு)

(நான்கு) தெங்குநீண் டுற்றுயிர் மெய்கெடுங் காய்வரின். *

(என்) தெங்கென்னும்பெயர்க் கெய்தாத தெய்துவித்த னுத
லிற்று. (ப-நா) காய்- காயென்னுஞ்சொல், வரின்- வந்தால், தெ
ங்கு- தெங்கென்னுநிலைமொழி, நீண்ட-முதலீண்றி, ஈற்றுயிர் மெ
ய்- ஈற்றிலுள்ளயுயிர்மெய், கெடும்- நீங்கும், எ-று. (பொ-நா) கா
யென்னுஞ்சொல் வருமாயிற் தெங்கென்னுநிலைமொழிமுதலீண்
டு ஈற்றுயிர்மெய்கெடும். எ-று ஈறு கெடமென்றமையான் மு
தலீளுமென்பது பெற்றும் [உ-ம்] தேங்கிய-எனவரும். தெங்கு
நீண்டுற்றுயிர்மெய் கெட்டே புணருமென இயல்பை விலக்கா
மையிற் தெங்கங்காய் - எனவரு முடிபுங் கொள்க. (நான்கு)

(நான்கு) எண்ணிறை யளவும் பிறவு மெய்தி - ஒன்று
முதலெட்டொரு மெண்ணுண்- முதலீ ஒண்முதலீளு மூன்றா-
றேழ்குது கும்மா நேழல் வவற்றி- னிற்றுவிட வம்படி மேழினு
யிரு- மேகு மேற்புழி யென்மொரீ புலவர். *

(எ-ன்) ஒன்றுமுதலெட்டொரு மெண்ணுப்பெயர்க் குயிர்வரினெ
ய்தியபன்மேற் சிறப்புவிதியு மெய்வரினெய்தாத தெய்துவித்த னு
தலிற்று. (ப-நா) எண்- எண்ணுப்பெயரும், விறை-விறைப்பெ
யரும், அளவும்- அளவுப்பெயரும், பிறவு- பிறப்பெயர்களுந், எ
ய்தின்- வந்தால், ஒன்றுமுதல்- ஒன்றுமுதல், எட்டொரு- எட்டொரு
கும், எண்ணுள்- எண்களுந், முதலீ-ஒண்-முதலிலுள்ளவரினெ
ண்களுந், முதலீளுந்- முதற்குறினீளும், முன்னுமேழ்- முன்னும்
ஆறும் ஏழுந், முதல்) குறுகும்- முதனெடில்குறுகும், ஆறேழல்
வவற்றிய- ஆறுமேடுமல்லாத ஆறெண்களினுடைய, ஈற்றுயிர்மெ
ய்ப்பும்- இறுதியுள்ள உயிர்மெய்களும், ஏழன்-ஏழனுடைய, (ஈற்று)

தயிரும்- இறுதியிலுள்ளதயிரும், ஏதும்- கெடும், ஏற்புழி - ஏற்கு
 மிடங்களில், என்மனார்- எனது சொல்லுவார், புலவர் புலவர்- எ-று.
 (பொ-நா) எண்ணுப்பெயரும் நின்றப்பெயரும் அளவுப்பெயரும்
 பிறபெயரும்வாழ்வொழியாக நின்றவொன்றுமுதல் எட்டி
 ருமென்கருணமுதற்கண்ணவாய வொன்றிரண்டெனும் இரண்
 டெண்ணுமுதலினும் மூன்று ம-றுமேருமுதல்குறும் ஆறுமே
 முதல்வாத ஆறென்களினிற்றுயிர் மெய்யுமே. மென்னுமெண்ணீ
 றுறுயிருங்கெயி மெய்யுமீட்டங்களினென்று செல்லுவா புலவர். எ-
 று- இஃது இச்சுத்தந்திதட்குறிய விகாரமு மிப்பணர்ச்சிமுற்ற மு
 தத்தந்திதட்குறியினின்றுருத்தந்திதட்குறியும்காரமு. முயிர்வரினாக
 ரமெய்யிடமொழிந்தகைங்களிவர்த்தலனிடங்கினி
 த்நலையும் விலக்கியவல்ல இவ்வகாரமனைத்து மொருங்கு வேண்பி
 மென்னு நியதியவல்ல இவ்வகாரம் பண்புத் தொலைக்கே யுரிய
 வென்பார் ஏற்புழியென்றும் ஏழென்பதனை உயிரிற்றுமொழியா
 கக்கொர்வாரிசிலர் ஒற்றிற்றுமொழியாகக் கொர்வாரிசிலர் யா
 மொருதலை னுணிந்தாமென்பார் என்மனார் புலவொன்றும் ஒற்
 றிறும் விலக்கப்படுவதன்றென்பா ருடம்பிப்பணரித்தி யொற்
 றிறாகவேழ் குறுகுமென்றுங்குறியார். ஏழென்பது முற்றுக்காரிற்
 தத்தனும் ஒன்றினமுடித்த மன்னினமுடித்த லெல்லுமுத்தியர்
 னீண்டிக் கூறப்பட்டதென்க. [உம்] அறுபது-எழுபது சுழ
 ள்சு நாழி-மீன்-(எம்) ஏழ்கடல்- எம் வரும். ஏனையென்றிற் கு
 தாரணம் பின்னரிக் காட்டுதும். இரண்டாயிரம் - ஏழாயிரம் - என
 வுயிர்வரிட்குற்றுகரமும் முற்றுகர பங் கெட்டிப்பணரித்தன. இர
 ண்கம்குழ்சு- மூன்றுபடி- நான்குபொருள் எழுக்கல்- எதைத்தன்
 னியல்வனின்னு புணர்ந்தன பிறவுமன்ன, (115)

நாக்கை ஒன்றன் புள்ளி ரகரமாக - விரண்ட னெற்றுயி
 ரெகவுவ் வருமும்.

(என்) இதுவுமது. (ப-நா) ஒன்றன்-ஈற்றுயிர் மெய்கெடநின்
 னவொன்றென்னு மெண்ணினது, புள்ளி- லகர மெய்யாலது, ரக
 ரமாக ரகரமெய்யாக, இரண்டன் - இரண்டனுடைய, ஒற்று - ண்க
 மெய்யும், உயிரி- அகரவுயிரும், ஏக கெட, உவ்வரும்-அவ்விரண்டு
 ககரமெய்யேனும் உகரம்வரும், எ-று. பொ-நா) மெய்குறிய நால்வ
 கைப்பெயரும் வருமிடத்திற்றுயிர் மெய்யேகு மென்றவையா னி
 னுதி யுயிர்மெய்கெடநின்ற பொன்றென்னு மெண்ணினது ண்கர
 வொற்று ரகரவொற்றாக இரண்டென்னு மெண்ணினது ண்கர
 வொற்றும் ரகரத்தெய்யுந்நின்ற அகரவுயிருங்கெட அவ்விரண்
 டு ரகரத்தெய்யேனு முகரப்பவரும். எ-று. இஃ [உம்] ஓராயிரம்-
 ஈராயிரம் ஒருபது-இருபது-ஒருகழஞ்சு- இருகழஞ்சு ஒருநாழி-

இருதாழி- ஒருவகை - இருவகை - எனவரும். ஐராயிரம் - ஈராயிரம்- என்புழி உகரக்கேடு முற்றுமற்றொரோவழி யென்பதனாக் கொள்க பிறவுமன்ன. (௩௧௯)

(௩௨௦) மூன்றனுறுப் பழிவும் வந்தது மாகும். *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ரை) மூன்றன்- இறுதியுயிர்மெய்கெடநின்ற மூன்றென்னு மெண்ணினது, உறுப்பு- மெய்யானது, அழிவும்- கெடுத்தலும், வந்ததும்- வருகிறமெய்யாகத் திரிதலும், ஆகும்- ஆகும், எ-று. (பொ-ரை) நால்வகைப்பெயரும் வருமிடத் திறுதியுயிர்மெய் கெடநின்ற மூன்றென்னு மெண்ணினது எனகரவொற்றுக்கெடுத்தலும் வருமொற்றாகத் திரிதலுமாம். எ-று. [உ-ம்] மூவொன்று- மூவெடை- மூவுகஞ்சு- மூவுலகு (எ-ம்; முப்பது- முக்கழஞ்சு- முந்தாழி- மும்மொழி (எ-ம்) வரும் (௩௨௧)

(௩௨௨) நான்கன் மெய்யே லறவா குட்பே. *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ரை) நான்கன்- இறுதியுயிர்மெய் கெடநின்ற நான்கென்னு மெண்ணினது, மெய்- எனகரமெய், லறவாகும்-லகரமெய்யாகவும் நகரமெய்யாகவுந் திரியும், எ-று. (பொ-ரை) நால்வகைப்பெயரும் வருமிடத் திறுதியுயிர்மெய் கெடநின்ற நான்கென்னு மெண்ணினது எனகரவொற்று லகரவொற்றாயும் நகரவொற்றாயுந் திரியும். எ-று. [உ-ம்] நாலொன்று- நாலெடை - நாலாழி- நான்மணி. (எ-ம்) நாற்பது-நாற்கழஞ்சு நாற்கலம்-நாற்கவி- (எ-ம்) வரும். (௩௨௩)

(௩௨௪) ஐந்தொன்று றடைவது மினமுங் கேடும். *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ரை) ஐந்தன்- இறுதியுயிர்மெய்கெடநின்ற ஐந்தென்னு மெண்ணினது, ஒற்று- நகரமெய்யானது, அடைவதும் - வருகிறமெய்யாகியும், இனமும் - அதற்கினமாகியும், கேடும்- கெட்டும் வரும், எ-று. (பொ-ரை) நால்வகைப் பெயரும்வருமிடத் திறுதியுயிர்மெய் கெடநின்ற ஐந்தென்னு மெண்ணினது நகரவொற்று வருமொற்றாகியும் அதற்கினமாகியுங் கெட்டும் முடிவதாம். எ-று. [உ-ம்] ஐம்மூன்று- ஐம்பஞ்சாடி- ஐவ்வட்டி- ஐவ்வண்ணம் (எ-ம்) ஐம்பது - ஐங்கழஞ்சு - ஐங்கலம் - ஐம்பொழி- (எ-ம்) ஐயொன்று- ஐயெடை- ஐயாழகஞ்சு- ஐயம்பு (எ-ம்) வரும். அடைவதும் இனமுமென்றடையின் அருத்தாபத்தியான், ஐந்தூறு - ஐந்துணி - என்புழி யொற்றுத் தன்னியல்பினிற்றல் கொள்க. (௩௨௪)

(௩௨௫) எட்டனுடம்பு னவ்வாகு மென்ப. *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ரை) எட்டன்- இறுதியுயிர்மெய் கெடநின்ற எட்டென்னு மெண்ணினது, உடம்பு-உகரமெய்யானது,

ணவ்வாகும்- ணகரமெய்யாகும், என்ப- என்று சொல்லுவர்புலவர்
எ-று. (பொ-ண) நால்வகைப்பெயரும் வருமிடத் திறுதி யுயி
ர்மெய் கெடநின்ற எட்டென்னு மெண்ணினது டகரவொற்று
ணகரவொற்றாகுமென்று சொல்லுவர் புலவர். எ-று. [உ-ம்]
எண்பது-எண்கழஞ்சு- எண்கலம்- எண்குணம்- எனவரும். எண்
கிறையளவு மென்னுஞ்ஞத்திரத்துட்கூறிய புணர்ச்சிக்குவேண்
பும்லிகார மிகுதாமென்பதுதோன்ற அச்சுத்திரத்துட் கூறிய
புலவொன்று மெழுவாயைச்சட்டி யதன்பயனிலையாக இச்சுத்தி
ரத்திறுதிக்க ணென்ப வென்றார்.

(113) ஒன்பா னெடு பத்து நூறு மொன்றின் - முன்னதி
னையே முரணி யொவ்வொழி-தகர நிறீஇப்பஃ தகற்றி னவ்வை
நிரலே ணளவாத் திரிப்பது நெறியே. *

(எ-ன்) ஒன்பதென்னு மென்னுப் பெயர்க் கெய்தாத தெ
ய்துவித்தலும் அதனெடுபுணரும் பத்து நூறென்னும் வருமொ
ழிகட்கு இயல்பினும் விதியினு மென்னுஞ் சூத்திரத்தானு மெ
ண்மூவெழுத்திற் றென்னுஞ் சூத்திரத்தானு மெய்தியது விலக்கி
ப் பிறிதுவிதியு முணர்-ற்று. (ப-ண) ஒன்பாநெடு- ஒன்பஃது
டனே,பத்தும்- பத்தென்பதும், நூறும்- நூறென்பதும், ஒன்றி
ன்- வந்துபுணருமாயின், முன்னதின்- முன்னதாகிய நிலைமொழி
யினின்றும், எனய- மற்றைவருமொழிகளாகிய பத்தையும் நூற்
றையும், முரணி - முறையே நூறெனவும் ஆயிரமெனவுந் திரித்
து, ஒவ்வொழி- நிலைமொழிமுதலிலுள்ள ஒகரவுயிரோழி, தகரம்-
தகரமெய்யை, நிறீஇ- அதற்கு ஆதாரமாகநிறுத்தி, பஃது- அந்
நிலைமொழியிறுதியிலுள்ள பஃதை, அகற்றி- கெயித்து, னவ்வை-
அம்மொழிமுதற் கயனின்ற ணகரமெய்யை, நிரலே - முறையே,
ணளவா- ணகரமெய்யாகவும் ளகரமெய்யாகவும், திரிப்பது - திரி
ப்பது, நெறி- முறையாகும், எ-று. (பொ-ண) ஒன்பஃதுடனே
பத்தென்பதும் நூறென்பதும் வந்துபுணரு மாயின் அந்நிலை
மொழி வருமொழிகளுண் முன்னர்த்தாகிய நிலைமொழியி னின்ற
மேனவருமொழியாகிய பத்தையு நூற்றையு நிரனிறை வகையா
னே நூறெனவும் ஆயிரமெனவுந்திரித்து நிலைமொழிக்கு முதற்க
ணுகரவுயிரோழி தகரமெய்யை அதற்காதாரமாக நிறுத்தி அந்நி
லைமொழியிறுதிக்கட் பஃதைக்கெயித்து அம்மொழிமுதற்கயனி
ன்ற ணகரவொற்றை முறையே ணகரவொற்றாயும் ளகரவொற்றா
யுந் திரிப்பது முறைமையாம். எ-று. [உ] முன்னதினென்னு மி
ன்னுருபுநீங்கற்பொருட்டா யேனையவென்னும் இடைச்சொல்ல
டியாகத்தோன்றியவினைக்குறிப்புப்பெயர்கொண்டது. நிலைமொ
ழித்திரிபுபோல வருமொழித்திரிபும் வகைபடக்கூறாது பொது

ப்பட முரணியென்றேனு, “ஒன்பா னெகர மின்சுத் தகர
மொற்று - முந்தை யொற்றே ணகார மிரட்டும் - பத் தென்
கிளவி யாய்த பகரங் கெட - நிற்றல் வேண்டு முகாரக் கிளவி -
யொற்றிய தகரம் நகரமாகும்.” (எ-ம்) “ஒன்பான் முதனிலை
முந்துகிளந் தற்றே-முந்தை யொற்றே ணகார மிரட்டு- நூறெ
ன் கிளவி நகார மெய்கெட- ஆவா வாகு மியற்றைத் தென்ப
- வாயிடை வருத லிகர ரகர - மீறுமெய் கெயித்து மகரமொ
ற்றும்.” (எ-ம்) ஆகியிரி தொல்காப்பியர் கூறியவாற்றான் அவற்றி
ன் நிசிபறித்துதிரித்துக்கொள்க. நெறியேயென்ற விலேசானே த
னிக்குறியின்முன்னொற்றிரட்டித்தலுங் கொள்க [உம்] தொன்னூ
று (எ-ம்) தொள்ளாயிரம் (எ-ம்) வருடம். தொளாயிரமென இக்காலத்
து மரீஇயிற்று. ஒன்பஃதுநின்றுபுணரினும் ஒன்பதுநின்றுபுண
ரினு மிம்முடிபேயாமென்பார் பஃதகற்றி யென்பதனோய் பொ
ருந்த வொன்பஃதோடென்னுது - ஒன்பாடுனெடென்றும் தகர
வொற்றை ஒகரவயிரிக் குடம்பாக நிறுத்துகவென்பார் ஒவ்வொ
டென்றும் இப்புணர்மொழிக ளொகரவயிரொன் றெழுதிய விகா
ரப்பட்டுக் கிடந்தமையிற் குறிப்பின்னி முடியு மருஉமுடிபெ
ன்று கொள்ளற்க வென்பார் திரிவதென்னுது-திரிப்பதென்றும்
இவற்றை இலக்கணமுடிபாகத் தொல்லாகியிரி முடித்தவாறே
முடித்தாமென்பார்நெறியேயென்றுங் கூறினார். இச்சூத்திரத்து
முன்னதினேனையமுரணியென்பதற் கிவ்வாறுபொருள்கொள்ளா
தொன்பஃதினானே பத்தையும் நூற்றையும் பெருக்கி யெனப்
பொருள்கொள்வாருமுளர். முரணியென்னுஞ்சொற் உது பொ
ருளன் ருதலானும் அதுபொருளாமேனு மதனால் வருமொழி
யிவ்வாறு திரிந்தவெனத்தோன்றாமையானுந் தோன்றி னில்மொ
ழிக்கு விகாரங் கூறவேண்டாமைப்பாறு மதுபொருந்தாதென்க.
இன்னு முன்னதினேனைய முரணியென்பதற்கு நிலமொழியாய
வெடடிஃமே-லொன்று ஒன்பஃதெனப் பஃதென்னு மிறுதிய
தாய்த் திரிந்துநின்றபேல வருபொழியாய வெண்பதின்மேற்
பத்தைநூற்றெனவும் எண்ணாற்றின்மே னூற்றை யாயிரமெனவுந்
திரித்துப் பொருள்கோடலு மொன்று. (சச)

(௩௨௩) முதலிரு நான்கா மென்முனர்ப் பத்தி- விடையொந்
றேக லாய்த மாக - வெனவிரு விதியு மேற்கு மெய்ப, *

(எ-ன்) ஒன்றுமுதலெட் டெண்களின் முன்வரும் பத்தென்னு
மெண்ணிற்கு இயல்பினும்விதியினு மென்னுஞ் சூத்திரத்தானே
ய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத்ததுதலிற்று. (ப-னா) முதல்-ஒ
ன்றுமுதலாகிய, இருநான்கா மென்முனர்ப் - எட்டெண்களின் முன்

னும்வருகிற, பத்தின்- பத்தென்னுமெண்ணினது, இடை - நதி
நின்ற, ஒன்று- தகரமெப்பானது, ஏகல்- கெடுதலுட், ஆய்தமாகல்
-தகரநின்றவிடத்து அதுகெட ஆய்தம்வருதலும், எனவிருவிதியு
ம்-என்னு மிவ்விரண்டு விதியையும், ஏற்கும்- ஏற்கும், என்ப- எ
ன்றுசொல்லுவர்புலவர், எ-று, (பொ-லா) ஒன்றுமுதலாகிய வெ
ட்டெண்களின்முன்னும் வரும் பத்தென்னு மெண்ணிடைநின்ற
தகரவொற் றொருகாற்செய்தலு மொருகா லிடையே தகரநின்ற
நிலைக்களத் ததுகெட ஆய்தம் வருதலுமென்னு மிவ்விரண்டிவிதி
யையு மேற்குமென்று சொல்லுவர்புலவர். எ-று, இடையே
ன்பதனைப் பின்னுங்கூட்டுக. இடையே யாய்தமாக லென்றமை
யி னவ்வழித் தகரக்கெடு கூறாதேயமையுமென்க. [உ-ம்] ஒரு
பது- இருபது- முப்பது- நார்பது- ஐம்பது அறுபது- எழுப
து - எண்பது (எ-ம்) ஒருபஃது- இருபஃது- முப்பஃது - நார்ப
ஃது- ஐம்பஃது- அறுபஃது- எழுபஃது - எண்பஃது (எ-ம்)
வரும். (சுரு)

(ராகு) ஒருபஃதாதிமுன் னொன்றுமுதலொன்பா-மெண்ணு
மவையுர் பிறவு மெய்தி - னாய்த மழியவாண் டாகுந் தவ்வே.*
(எ-ன்) மேலைச் சூத்திரத்தா னெய்திய வொருபஃதாதிபாய
நிலைமொழிக்கு உயிர்வரின் உயிர்வரி னுக்குறளென்னுஞ் சூத்திர
த்தா னெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியு மெய்வரி னெய்தாத தெய்
துவித்தலு துதலிற்று. (ப ளா) ஒருபஃதாதிமுன் - ஒருபஃது
முதலாகிய எட்டெண்களின்முன், ஒன்ற முதல் - ஒன்றுமுதலாகி
ய, ஒன்பாறெண்ணும்- ஒன்பதெண்களும், அவை- அவ்வெண்க
ளை, ஊர்- ஊர்ந்த, பிறவும்- மற்றவையும், எய்தின்-வந்துபுணரு
மாயின், ஆய்தம்-நிலைமொழியிடையிலேநின்ற ஆய்தமானது, அ
ழிய கெட, த- இயல்பாகியதகரம், ஆணி- அவ்வாய்தநின்றவிட
த்து, ஆகும்- வரும், எ-று, (பொ-லா) ஒருபஃதாதிபாய வெட்
ட்டெண்களின்முன்னு மொன்றாதியொன்ப தெண்ணு மவையுர்ந்த
பிறவும்வந்துபுணருமாயி னாய்தங்கெட அந்நிலைக்களத்தியல்பாய
தகரம் வரும். எ-று, ஐயமறுத்தற் கவையுர் பிறவுமென்றார்.
[உ-ம்] ஒருபத்தொன்று - இருபத்தொன்றொருகாலையனாக்கால்-
முப்பத்தொருகாலுஞ்- எழுபத்தொன்பதில்கலனே தூணி - எண்
பத்தொன்பதியாணி- எனவரும். பிறவுமன்ன. ஆய்த மழிய
வாண் டாகுந்தவ்வெயென்றமையா னாய்தமழிந்தவற்றிற்கும் ஒரு
பதுமுதலிய முற்றுக்களற்றெண்ணுப்பெயர்க்கட்கும் வேற்றுமை
யி னமையின் அருத்தாபத்தியா னவற்றோடு இவ்வரு மொழிகள்
புணரினு மாண்டாகுந் தவ்வே யென்றாயிற்று. இவற்றிற்குங்
கூட்டவையெய்யா மென்க. (சுரு)

(௩௩௭) ஒன்றுமுதலீரைந் தாயிரங்கோடி- யெண்ணிறை
பளவும். பிறவரிற் பத்தி- னீற்றுயிர் மெய்கெமித் தின்னு மிற்
று- மெற்ப தேற்கு மொன்பது மினைத்தே. *

(௭-ன்) பத்தென்னுநிலைமொழிக்கு உயிர்வரின் உயிர்வரினு
க்குறளென்னுந் சூத்திரத்தா னெய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி
யு மெய்வரி னெய்தாத தெய்துவித்தலும் ஒன்பதென்னு நிலை
மொழிக்கு உயிர்வரின் உயிர்வரினுக்குறளென்னுந் சூத்திரத்தா
னெய்திய தன்மேற் சிறப்புவிதியு மெய்வரி னெய்தாத தெய்து
வித்தலு முணர்- ந்து. (ப-ணா) ஒன்றுமுதலீரைந்து - ஒன்றுமு
தலாகிய பத்தென்கரும், ஆயிரம்- ஆயிரமும், கோடி - கோடியு
மாகிய, எண்- எண்ணுப்பெயரும், நிறை- நிறைப்பெயரும், அள
வும்- அளவுப்பெயரும், பிற- பிறப்பெயரும், வரின்- வந்துபுணரு
மாயின், பத்தின்- நிலைமொழியாகிய பத்தினது, ஈற்றுயிர்மெய்-
இறுதியிலுள்ள துகரவுயிர்மெய்யை, கெமித்து- அழித்து, இன்னு
ம்- இன்சாரியையாயினும், இற்றும்- இற்றுச்சாரியையாயினும், ஏ
ற்பது - அவ்விடத்திற் கேற்பது, ஏற்கும் - ஏற்றுநிற்கும், ஒன்ப
தும்- ஒன்பதென்னுநிலைமொழியும், இனைத்து-இப்படியே எண்
னுப்பெயர் முதலானவை வந்துபுணருமாயின் இன்னுயினும் இ
ற்றாயினும் அவ்விடத்திற்கு ஏற்பது ஏற்றுநிற்கப்பெறும், ௭-று.
(பொ-ணா) ஒன்றுமுதலாகிய பத்தும் ஆயிரமும் கோடியு மெ
ன்னு மெண்ணுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் அளவுப்பெயரும்
பிறப்பெயரும்வந்துபுணருமாயின் நிலைமொழியாகியபத்தென்னு
மெண்ணின தீற்றுயிர்மெய்யைக்கெமித்து அந்நிலைக்களத் தின்சா
ரியையேனு மிற்றுச்சாரியையேனு மாண்டைக்கேற்ப தேற்று
நிற்கும் ஒன்பதென்னுநிலைமொழியு மிட்வனம்விதந்த வெண்ணு
துப்பெயர்வந்துபுணருமாயி னின்னேனு மிற்றேனு மாண்டை
க்கேற்ப தேற்றுநிற்கப்பெறும். ௭-று. ❀ [உ-ம்] பதிஞென்
று- பதின்மூன்று- பதினாயிரம்- பதின்மூஞ்சு- பதின்சுலம் - பதி
ன்மடங்கு - (௭-ம்) பதிற்றொன்று- பதிற்றிரண்டு- பதிற்று மூன்
று- பதிற்றுக்கோடி- பதிற்றுத்தூணி- (௭-ம்) ஒன்பதினாயிரம்- ஒ
ன்பதின்கழஞ்சு- ஒன்பதின்கலம் - ஒன்பதின்மடங்கு (௭-ம்) ஒன்
பதிற்றொன்று- ஒன்பதிற்றிரண்டு - ஒன்பதிற்றுக்குறுணி - (௭-ம்)
வரும். பிறவுமன்ன. பதிஞென்றென்பது - உம்மைத்தொகை.
பதிற்றொன்றென்பது - பண்புத்தொகை. பிறவுக்கண்மிகொள்க.
பத்துக்கோடி- ஒன்பதுகோடி- என இந்நிலைமொழிக் டன்னியல்
பினிற்றலேயன்றி வழக்கிண்கண்ணும் சான்றோர்செய்யுட்கண்ணு
மிவ்வாறமைந்து கிடந்தனவுங் கொள்கவென்பா ரேற்ப தேற்கு

மென்றும் ஒன்பத னீற்றுயிர்மெய்யைக்கொடாது குற்றுகரவீந்
றுப் பொதுவிதியா னுயிரொன்றுமேகொட இன்னுமிற்று மேற்
பதேற்றுநின்றவி னென்பதுமிற்றெயனத் தன்மையணியாக்கா
து - உவமையணியாக்கி இணைத்தே யென்றுங் கூறினார். ஒன்ப
தென்பத னிறுதி பத்தென்பதுபோல முரணிதிற்தலி னாதலே
மதனை மாட்டெறியப்பட்டதென்னு மலையும். (சௌ)

(110) இரண்டு முன்வரிற் பத்தினீற் றுயிர்மெய் - கரந்
துடவொற்று னவ்வாகு மென்ப.

(எ-ன்) இதுவும் பத்தென்னு நிலைமொழிக்கு உயிர்வரி னுக்
குறமென்னுஞ் சூத்திரத்தா னெய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதி வ
குத்த னுதலிற்று. (ப-ளா) இரண்டு - இரண்டென்பது, முன்வரி
ன் - முன்வருமாயின், பத்தின் - பத்தென்னுநிலைமொழியினது, ஈ
ற்றுயிர்மெய் ஈற்றிலுள்ள துகரவுயிர்மெய்யானது, கரந்திட-கொட,
ஒற்று - தகரமெய், னவ்வாகும் - னகரமெய்யாகத் திரியும், என்ப - எ
ன்றுசொல்லுவர் புலவர். எ-று (பொ-ளா) இரண்டென்பதுவரி
ந் பத்தென்னுநிலைமொழியின தீற்றுயிர்மெய்கொடத் தகரவொந்
று னகரவொற்றாகத் திரியுமென்றுசொல்லுவர் புலவர். எ-று
[உ-ம்] பண்ணிரண்டு - எனவரும். உம்மைத் தொகைக் கண்
னும் பண்புத்தொகைக்கண்ணு மிரண்டென்னுமெண் வரு
மொழியாய் வருமேனு முன்வரி னென வருதலைச் சிறப்பித்தமை
யா னொருசொன் னீர்மையாய்ச்சிறந்த உம்மைத்தொகைக் கிவ்
விதி கூறினாரென்க. (சௌ)

(111) ஒன்ப தொழித்த வெண் ணென்பது பிரட்டின்-மு
ன்னதின் முன்னல வோட வுயிர்வரின் - உவ்வு மெய்வரின் வந்தது
மிக னெறி.

(எ-ன்) ஒன்பதொழித்த வொன்பதென்களாய நிலைமொழி
சுளுண் மூன்றாமேழற் கெண் ணிறை யளவும் பிறவுமெய்தினெ
ன்னுஞ் சூத்திரத்துண் மூன்றாமேழ் குறுகுமென வைய்தியதன்
மேற் சிறப்புவிதியு மெல்லாவற்றிற்கு முயிர்வரி னெய்தியதுவி
லக்கிப் பிறிதுவிதியு மெய்வரி னெய்தாத தெய்துவித்தலு னுதலி
ற்று. (ப-ளா) ஒன்பது-ஒன்பதென்கிற எண்ணென்றையும், ஒழி
த்த - ஒழித்துநீற்ற, எண்ணென்பதும் - ஒன்றுமுதற் பத்திருகிய
ஒன்பதெண்ணினையும், இரட்டின் - இரட்டித்துச்சொன்னால், மு
ன்னதின் - நிலைமொழியினது, முன்னல - முதலெழுத்தல்லாதவை
களெல்லாம், ஓட - கொட, உயிர்வரின் - உயிர்முதலானவெண்வரின்,
உவ்வும்-வகரமெய்யும், மெய்வரின் - மெய்முதலான வெண்வரின்,
வந்ததும் - வந்தமெய்யும், மிகல் - மிகுதல், நெறி - முறையாய்,
எ-று. (பொ-ளா) ஒன்பதென்னு மெண்ணென்றையு மொழித்

அநின்ற வொன்றி' பத்தீரூன வெண்ணென்பதனைப் பிரட்டி
 த்துக்கறி விலைமொழி முதலெழுத் தொன்றுதிர்க அல்லனவெ
 ல்லாங்கெட வுயிரிமுதலான வெண்வரின் வகரவொற்று மெய்முத
 லானவெண்வரினவ்வந்தவொற்று மி.குதன் முறைமையாம். எ-று.
 [உ-ம்] ஒவ்வொன்று-இவ்விரண்டு-மும்மூன்று-நந்தானு- ஐ
 வைந்து- அவ்வாறு- எவ்வெழு- எவ்வெட்டி- பப்பத்து- எனவரும்.
 தெரியென்றமையானேநான்கிற்குக்குறுக்கமும்ஐவைந்தென்புழி
 ஐகாரக் குறுக்கத்தின் முன்னெற் பிரட்டாமையும் ஒரோவொன்
 னு- ஒன்றொன்று- கழக்கமுஞ்சு- கலக்கலம்- என விரட்டித்துவருவ
 னவங் குற்றுசுரப்புணர்ச்சிபிதியுட் கூறாதொழிந்து தெறிப்படவ
 ருவனவுளவேலையுங் கொள்க. ஒவ்வொன்று கொடுவென்றான்
 இம்முறையே பலவற்றையுங் கொடுவெனப் பொருட்துநின்றனி
 னிஃதடுக்கன்று வேற்றுமைபல்லன வெல்லாம் அவ்வுழியாதலிற்
 மழாத்தொடராய அலவழியு ளொன்ற மென்க. (சக)

(உா) பூப்பெயர் முன்னின மென்மையுந் தோன்றும். *
 (எ-ன்) ஊகாரவீற்றுப் பூவென்னும் பலபொரு ளொருசொ
 ன்முன்வரும்வல்லினத்திற்கு இயல்பினும் விதியினு மென்னுஞ்ஞ
 த்திரத்தா னெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர் - ந்து. (ப-ரை)
 பூப்பெயர்முன்- பூவென்னும் பலபொரு ளொருசொன்முன், இ
 னமென்மையும்- வருகிறவல்லினபிசுதலல்லாமல்அவற்றிற் கிளமா
 கிய மெல்லினமும், தோன்றும்- மிகும். எ-று.(பொ-ரை) பூவென்
 னும்பலபொருட் பெயர்ச்சொன்முன் வல்லினவரிற் பொதுவி
 தியான் கசதபபிசுதலேயன்றி யவற்றிற்கிளமாகியமெல்லொற்றுக்
 ளு மிகும் எ-று. இப்பொருட்டாய பூப்பெயரொன விதவாமை
 யிற் பலபொருளொருசொல் லென்பதுபெற்றும். [உ-ம்] பூங்
 கொடி- பூஞ்சோலை- பூந்தடம்- பூம்பனை- எனவரும்.இவற்றுட்பூ
 வென்பது மலரோ விரண்டாம்வேற்றுமை யுருபும் பயனு முடன்
 ரொக்கதொகையாகவும் பொலிவேற் பண்புத்தொகையாகவும் பூ
 ங்கண்பென்பது மலரொன்னு மொருபொருட்டாய் முன்னுட்பெ
 ற்றுமையுருபும் பயனு முடன்றொக்க தொகையாகவும் பண்புத்
 தொகையாகவும் பூங்கரும் பென்பது பொலிபென்னு மொரு
 பொருட்டாய்ப் பண்புத்தொகையாகவும் வருவனகாண்க. உதட்டி
 துவருமெனவுறுகூறுது பூக்கொடியென வல்லின பிசுதலை பும்
 மையாற் மழிஇக்கொண்டமையி னிவ்விருவதைத்தோய் நனு மேற்
 மபெற்றி கொள்க. (சக)

(உாக) இடைச்சொல் லேயோ முன்வரி விபல்பே. *
 (எ-ன்) ஏகார ஓகார விலைச்சொற்கண் முன்வரும் வல்லினத்
 திற்கு இயல்பினும்விதியினு மென்னுஞ்ஞ த்திரத்தா னெய்தியது

விலக்கனுதலிற்று. (ப-ரை) இடைச்சொல்-இடைச்சொல்லாகிய, எ (முன்)-ஆதேகாரத்தின்முன்னும், ஓமுன்-எட்டோகாரத்தின்முன்னும், வரின்-வல்லினம்வந்தால், இயல்பு-பொதுவிதியான்மிகாது இயல்பாகும். எ-று. (பொ-ரை) இடைச்சொல்லாய ஆதேகாரத்தின்முன்னும் எட்டோகாரத்தின்முன்னும் வல்லினம் வருமாயிற் பொதுவிதியான் மிகாதியல்பாம். எ-று. [உ-ம்] அவனே கொண்டான் என்பது பிரிநிலையும் வினாவும் தற்சையுந் தேற்றமுமாம். அறமேபொருளே காமமேதுறவே என்பனபெண். எயெதனையென்றோரிருடிவினைவ என்பதிசைநிறை. அஃகேகொண்டான் என்ப தொழியிசைமுதலிய வெட்டுமாம். இவற்றுள் வல்லின மியல்பாதல்காண்க. இவ்விடைச்சொல்லொன்று பலபொருட்ருமாநிடைச்சொல்லெய்னுட் காட்டிதும். (ருக)

(உாஉ) வேற்றுமை யாயி னன்கா னிறுமொழி - யீற்றழி லோமிமம் மேற்பய முளவே. *

(எ-ன்) ஐகாரவீற்று நிலைமொழிக் கெய்தாசுதெய்து வித்தனா தலிற்று. (ப-ரை) ஐகா னிறுமொழி - ஐகாரவீற்றுச்சொற்கள், வேற்றுமையாயின் - வேற்றுமைக் கண்வருமாயின், ஈற்றழிவோமிட் ஈற்றைகாரங் கெடுத்தலுடனே, அம் - அம்முச்சாரியை, எப்பவும் பெற்றுமுடிவனவும், உர-சிலவுள். எ-று. (பொ-ரை) ஐகாரவீற்றுச் சொல்வேற்றுமைக்கண்வருமாயி னிறுதி ஐகாரங்கெடா தம்முச்சாரியைபெற்று முடிவனவும் ஐகாரங்கெட்டு அம்முச்சாரியைபெற்றுமுடிவனவுஞ் சிலவுளவாம். எ-று. [உ-ம்] உம்மைகளிரண்டனாள்முன்னையதுஎதிர்மறைக்கண்ணும் பினனையதுஎதிர்மறையோ டிழிவு சிறப்பின் கண்ணும் வந்தன. [உ-ம்] புன்னையங்கானல்-கொல்லையஞ்சாரல் - கொன்றையந்தீங்குமல்- முல்லையப்புறவம்- (எ-ம்) வழுதுணங்காய்- ஆவிரம்பு- வேர் - (எ-ம்) வரும். சூதியாக்காதேற்பன வென்றமையான் முல்லைப்புறவம் என வரினுங்கொள்க. அம்முமென்றமையி னும்மையான் வல்லினத் தழிஇய தன்றென்க. வருமொழி வரையாமையி னாற்கணத்து ளேற்பன கொள்க. (ருஉ)

(உாங) பனைமுன் கொடிவரின் மிகலும் வலிவரி-னைபோ யம்முந் திரள்வரி னுறழ்வு- மட்டுறி னைகெட்டந் நீள்வுமாம் வேற்றுமை. *

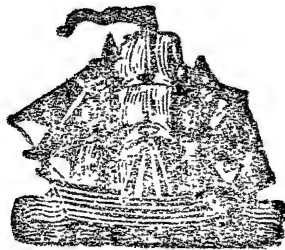
(எ-ன்) பனையென்னு நிலைமொழிக்கும் அதனோடுபுணருஞ் சிலவருமொழிகட்கும் இயல்பினும் விதியினு மென்னுஞ் சூத்திரத்தானு மேலைச்சூத்திரத்தானு மெய்தியவற்றை இகந்துபடாமற் காத்தலும் இ ஈ ஐவழி யென்னுஞ் சூத்திரத்தா மெய்தியதுவிசைகிப் பிறிதுவிதிவகுத்தலு துதலிற்று. (ப-ரை) பனைமுன் - ப

னையென்னும் பெயர்முன், கொடிவரின்- கொடியென்னும்பெயர் வருமாயின், மிகவும்- வந்ததுமிகுதலும், வலிவரின்-கசதபக்கள் வருமாயின், ஐபோய்- நிலைமொழியிற் றைகாரங்கெட்டு, அம்மும் - அம்முப்பெறுதலும், திரள்வரின்- திரளென்னும் பெயர்வருமாயின், உறழ்வும்- வந்ததுமிகுந்தம் ஐபோய் அம்முப் பெறுதலும் விகற்பித்தலும், அட்டிநின்- அட்டென்னும்பெயர்வருமாயின், ஐகெட்டு - ஐகாரங்கெட்டு, அந்நீள்வும்- வருமொழி அகரம் ஆகாரமாதலும், ஆம் - ஆகும், வேற்றுமை- வேற்றுமைக்கண் எ-று- (பொ-ணா) பனையென்னும்பெயர்முன் கொடியென்னும்பெயர் வருமாயின் வந்ததுமிகுதலும் கசத பக்கள்வரின் நிலைமொழியிற் றைகாரங்கெட்டு அம்முப்பெறுதலும் திரளென்னும்பெயர் வருமாயின் வந்ததுமிகுந்தம் ஐபோய்முப்பெற்றுத் தம்மு னுறழ்த்தலும் அட்டென்னும் பெயர்வருமாயின் ஐகாரங்கெட வருமொழி அகரம் ஆகாரமாதலுமாம் வேற்றுமைக்கண். எ-று. ஐகெட்டென்பது செயவெனெச்சந் திரிந்து நின்றது. [உ-ம்] பனைக்கொடி (எ-ம்) பனங்காய்-செறும்பு- தூண்- பழம் (எ-ம்) பனைத்திரள்- பனந்திரள்- (எ-ம்) பனாட்டி- (எ-ம்) வரும். பனைக்கொடியென்பது - பனையை யெழுதிய கொடி. பனாட்டென்பது - பனையினது திங்கட்டி. .

(௩௩௦)

உயிரீற்றுப் புணரியல்

முற்றிற்று.

மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

(உாச) - உடன்மே லுயிர்வந் தொன்றுவ தியல்பே. *

(எ-ன்.) மெய்யீற்றுப் பதம்புணருஞ் சிறப்புப்புணர்ச்சி இவ் வியலாற் கூறப்படுதலின் மெய்யீற்றுமுன் உயிர்முதல் வந்து புணருமாறுணர் - ந்நு. (ப-ண) உடன்மேல்- நிலைமொழியீற்றி னின்ற மெய்யின்மேல், உயிர் - வருமொழிமுதலுயிர், வந்து- வ ந்து, ஒன்றுவது - ஒன்றுபட்டிணங்கி நிற்பது, இயல்பே - இயல் பு புணர்ச்சியேயாம், எ-று. (பொ-ண) நிலைமொழி யீற்றினின் ற மெய்யின்மேல் வருமொழிமுதலுயிர்வந்தொன்றுபட்டிணங் கிநிற்பது இயல்புபுணர்ச்சியேயாம். எ-று. [உ-ம்.] தோன் றலழகன் - உரிஞ்சுதிது - புகழ்முகிது - (எ-ம்) வேலெறிந்தான் - (எ-ம்) இருவழியுங் காண்க. பிறவுமன்ன. இவ்வாறு மெய்பு மு யிருங்கூடி யுயிர்மெய்யாய் மெய்யினதுபுள்ளியு முயிர்வடிவமு ங்கெட்டுநின்றலின் விகாரமா மென்பானாவிலக்கிச் சிறந்த வொ லிவடிவின் யாக்மைபு முயிரும்போன் மெய்யினது மாத்திரை யுள்ளடங்க வொன்றுபட்டி ரட்டையிலைபோல் ஒற்றொலி முன் னும் உயிரொலியின்னுமா யிணங்கிநின்றலானு மொன்றாத த னிக்ருதின்முன்னொற்று முதலியன விகாரப்படுதலானு மொன் றுவதியல்பே யென்றார். ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. (க)

(உாரு) தனிக்குறின் முன்னொற் றுயிர்வரி னிரட்டும். *

(எ-ன்) எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி புணர் - ந்நு. (ப-ண) த னிக்ருதின்முன் - தனிக்குற்றெழுத்தின்முன்னின்ற, ஒற்று - மெய் யானது, உயிர்- உயிரானது, வரின்- வந்தால், இரட்டும் - இரட்டி த்து நிற்கும், எ-று. (பொ-ண) தனிக்ருதின்முன் னொற்றுயிர் வரி னிரட்டித்துநிற்கும். எ-று. [உ-ம்] மண்ணரிது- பொன் னரிது (எ-ம்) மண்ணகம் - பொன்னொளி - (எ-ம்) வரும். பிறவு மன்ன. (உ)

(உாசு) தன்னொழி மெய்ப்பு முன் யவ்வரி னிகரந் - துன்னு மென்று துணிநரு முளரே. *

(எ-ன்) யகரமொழிந்த பதிதுமெய் முன்னும்வரும் யகரத்திற் கெண்மூ வெழுத்தீற் றென்னுஞ் சூத்திரத்தா னெய்தியதன்மேற்

சிறப்புவிதி யுணர் - ந்று. (ப-ண) தன்னொழி - தன்னையொழிந்த, மெய்ப்புணர் - ஞ ண ந ம ன ர ல வ ழ ள என்கிறபத்து மெய்களின்முன்னும், ய யகரமானது, வரின்-வந்தால், இகரம்-இகரச்சாரியையை, துன்னுமென்று - தன்முன் பொருந்துமென்று, துணிநரும் - அரிதிற் கொள்வாரும், உ ளர் - சிலருளர். எ-று. (பொ-ண) யகரத்தன்னை யொழிந்த ஞ ண ந ம ன ர ல வ ழ ள வென்னும் பத்துமெய்ப்புணர்நும்வந்தாற் றன்முன்னிகரச்சாரியையைப் பொருந்துமென்றரிதிற்கொள்வாருஞ் சிலருர். எ-று. [உ ம்] வேளியாவன் மண்ணியாது. (எ-ம்) வேளியானை-மண்ணியானை - (எ-ம்) வரும். பிறவுமன்ன. எதிர்மறையாய விழிவு சிறப்பும்மையா னிகரந் துன்னுது பொதுக்குத்திரத்தா னிபல் பா மென்பாந் பெரும்பாலொன்க. (௩)

(உாஈ) ஞ ண ந ம ல வ ள ன வொற்றிது தொழிந்பெய-ரேவல் வினைநனி - யவ்வன் மெய்வரி- னுய்வுறு மேவ லுருசில சிலவழி.

(எ-ன்) முதனிலைத் தொழிற் கு மேவற்கும் பொதுவாய சில நிலைமொழிகட் கெய்தாத தெய்துவித்த னுதலிற்று. (ப - ண.) ஞ ண ந ம ல வ ள ன - ஞ ண ந ம ல வ ள ன என்கிற, ஒற்று.- எட்டிமெய்களும், இறு - இறுதியாகிய, தொழிந்பெயர் - முதனிலைத்தொழிந்பெயர்களும், எவல்வினை- எவல்வினைகளும், யவ்வன் மெய்- யகரமொழிந்தமெய்கள், வரின்- வருமாயின், நனி - பெரும்பாலும், உ - உகரச்சாரியையை, உறும் - இறுதிக்கட்பொருந்தும், சிலவேவல்- சிலவேவல்வினைகள், சிலவழி- சிலவிடங்களிலே, உரு - அவ்வுகரச்சாரியையைப் பொருந்தாவாம், எ-று. (பொ-ண) ய ர ழுக்களையொழிந்த வெட்டொற்று மிறுதியாகு முதனிலைத் தொழிந்பெயரு மேவல்வினையு மேவலிதந்த யகரமொழிந்தமெய்வருமாயிற் பெரும்பாலு முகரச்சாரியையை யிறுதிக்கட்பொருந்தும் சிலவேவல்வினை யவ்வுகரச்சாரியையைப் பொருந்தா சிலவிடங்களின். எ-று. [உ-ம்] எவல்வினையோ டெண்ணி னமையின் முதனிலைத் தொழிந்பெய ரொன்பது பெற்றும். [உ-ம்] உரினுக்கடிது- உண்ணுக்கடிது- பொருறுக்கடிது- திருமுக்கடிது - தின்னுக்கடிது- நீண்டது- வலிது - (எ-ம்) கடுமை-நீட்சி-வண்மை- (எ-ம்) தொழிந்பெயர்களிருவழிபு முகரம்பெற்றன, பிறவுமன்ன. உரினு கொற்று- உண்ணு கொற்று- பொருறு கொற்று - திரு முகொற்று- தின்னு கொற்று- நாகா- வரவா .. என எவல்வினையு கரம்பெற்றன. பிறவுமன்ன. உரினு - உண்ணு - என வருமொழியின்றி யுகரம்பெறுதலும், மணலொரு - சருகைவாரு - எனச் சிறுபான்மை விலக்கியலு் துகரம்பெறுதலு முளவென்பார் நனி.

யென்றும் யகரம்பெருமொழிக்கிரம்விதித்தலின் அதனோடுபுணர்
ரு மிற்றீழை மொழியிற்றுதி யுகரம்பெருதென்பார் மவ்வென்பெய்
யென்றும், உண்ணுகொற்றா- உண்கொற்றா - என உகரம்பெற்று
ப்பெற்றாகும் வருவனவும், உரினுகொற்றா - என உகரம்பெற்றேற
வருவனவுமுளவென்பார் சிலவேவொரு சிலவழியென்றுங் கூறி
லார். ஏவொருவென்னு- எவற்குருவெனப் பாடமோசுவாரு
முன ராலோமெனின், உறுமென்னும் வ்ணைக்குத தொழிற்பெ
யர்களை யு மேவல்வினைகளையும் வினைமுதலாக்கிக் கூறுதலானு மத
னைமறுத்த வுருவென்னும் பன்மைவினைக் கொருமையுக்ரம் வி
னை முதலாகாமையானு மதபாட மன்றென்க. (சு)

(உாஅ) நவ்விதுதொழிற்பெயர்க் சவ்வுமாம் வேற்றுமை *

(எ-ன்) நகரவீற்றுத் தொழிற்பெயர்க் செவ்வுதன்மேற் சி
றப்புவிதியுணர்- ந்று. (ப-னா) நவ்விது - நகரமிறுதியாகிய, தொ
ழிற்பெயர்க்கு- முதனிலைத்தொழிற்பெயர்க்கு, அவ்வுமாம் - உகர
ச்சாரியையல்லாமலும் அகரச்சாரியையுமாகும், வேற்றுமை- வே
ற்றுமைக்கண். எ-று (பொ-னா) நகரமிறுதியாகு முதனிலைத் தொ
ழிற்பெயர்க்கு உகரச்சாரியையே யன்றி அகரச்சாரியையுமாப்பே
ற்றுமைக்கண். எ-று. [உ-ம்] பொருநக்கமிமை - நன்மை - ண்
மை- எனவரும். பிறவுமன்ன. பொருநத லொருவர் மற்றொரு
வர்போல வேடங்கொள்ளும் பொருநதது தொழிலாதலி லெத்
தலென்னும் பொருட்பி. (ரு)

(உாஊ) ணனவல் லினம்வரட் டறவும் பிறவரி - னியல்பு
மாசும் வேற்றுமைக் கவ்வுழிக்- கனைத்துமெய் வரினு மியல்பா
டும்மே. *

(எ-ன்) மேலைச்சூத்திரங்காறு மெய்யிற்றுப்பொதுப்புணர்ச்
சு கூறியவற்றிற்செயுரிய னகர நகரங்களை யொழித் தேனையவற்றி
ற்கு முறையே தனித்தனிச் சிறப்புவிதி கூறுவான்றொடங்கி ணை
ர னகரவீறுபுணருமாறுணர்- ந்று. (ப-னா) ணன- னகர னகர
ங்கள், வேற்றுமைக்கு- வேற்றுமைக்கண், வல்லினம்- வன்னை, வ
ர- வந்தாள், டறவும்- முறையே டகாரமும் தகாரமும், பிற- மெல்
லினமும் இடையினமும், வரின்- வந்தாள், இயல்பும்- இயல்பும்,
ஆடும்- ஆம், அவ்வுழிக்கு- அவ்வுழிக்கண், அனைத்துமெய் - மூவி
னமெய்ச்ஞம், வரினும்- வந்தாலும், இயல்பாகும்- இயல்பேயாகு
ம், எ-று. (பொ-னா) ணகர னகரங்கள் வேற்றுமைக்கண் வல்
லினம்வந்தால் முறையே டகாரமும் தகாரமுமாம் மெல்லினமு
மிடையினமும்வந்தா லியல்பாம் அவ்வுழிக்கண் மூவினம்வந்
தாலு மியல்பேயாம். எ-று. [உ-ம்] சிறுகட்களினு- பேரம
ரிக்கட்பேதை- (எ-ம்) பொற்றட்டி- பொற்றகி - (எ-ம்) வேற்று

மைக்கண் வல்லினம்வரத் திரிந்தன. மண்-பொன்-ஞாந்தி-நீட்சி-
மாட்சி யாப்பு-வன்மை-எனவேற்றுமைக்கண் மெல்லினமு மிடை
யினமும்வர வியல்பாயின. மண்-பொன்-கடிது-சிறிது-தீது-
பெரிது ஞான்றது-நீண்டது-மாண்டது-யாது வலிது- (எம்) உ
ண்டாங்கொற்றன்-ஞாள்ளன் வளவன் (எம்) அல்வழிக்கண் மூவி
னமும்வர இயல்பாயின. பிறவுமன்ன ஒப்பின்முடித்தலா ன
காமு முடன்கூறினார். இவ்வாறுபின்வருவனவு மன்ன. (சு)

(உாய) சூறிலணை வில்லா ணனக்கள் வந்த - நகரத் திரிந்துழி
நண்ணுங் கேட்டன.

(எ-ன்) ணகார ணகார வீற்று ளொருசார னவற்றிற்கெய்தி
யதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத்த ணுதலிற்று. (ப-ரை) சூறில்- த
ணிக் குதிலொன்றையும், அணைவில்லா- சாராமல் ஒருமொழி தொ
டர்மொழிகளைச்சார்ந்த, ணனக்கள்- ணகார ணகார மெய்களான
வை, வந்த- வருமொழிககுமுதலாகவந்த, நகரம்- நகரமானது, திரி
ந்துழி-மயக்கவிதியில்லாமையினாலே திரிந்தவிடத்து, கேய்- கெ
டுதலை, நண்ணும்-பொருந்தும், எ-று. (பொ-ரை) தணிக் குதிலொ
ன்றையும்மொழிந் தொருமொழி தொடர்மொழிகளைச்சார்ந்த ண
கார ணகாரங்கள் வருமொழிக்கு முதலாகவந்த நகரம் மயக்கவி
தியின்மையிற் திரிந்தவிடத் தியலப்பாகாது கெடுதலைப்பொருந்
தும். எ-று [உ-ம்] பாணன்று - தூணன்று - பசுமணன்று-
(எம்) நன்மை (எம்) அரசனல்லன் - செம்பொனன்று - (எம்)
நன்மை (எம்) இருவழியுங்கேட்டன.

(உாயக) சாதி சமூஉப்பரண் கவண்பெய ரிதுதி- யியல்பா
ம் வேற்றுமைக் குணவெண் சாண்பிற - டவ்வா கலுமா மல்
வழியும்மே.

(எ-ன்) ணகா வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு வேற்றுமைக்கணெய்தி
யதுவிலக்கலுஞ் சிலவற்றிற் கல்வழிக்கணெய்திய தன்மேற் சிற
ப்புவிதியு முணர் - ந்து. (ப-ரை) சாதிப் (பெயர்) - சாதிபற்றி
வரும்பெயர்களுக்கும், சமூஉப் (பெயர்)- திரள்பற்றிவரும் பெ
யர்களுக்கும், பரண்கவண்பெயர் - பரண்கவணென்னும்பெயர்க
ளுக்கும், இறுதி- ஈற்றுணகரமானது, வேற்றுமைக் (சூம்) - வே
ற்றுமைக்கண் ணும், இயல்பாம்- வல்லினம்வந்தா லியலபாசும், உ
ணவெண் (பெயர்) - உணவிந்ஞரிய வெள்ளின் திரிசொல்லாகிய
வெண்ணென்னும் பெயருக்கும், சாண் (பெயர்) - சாணென்னு
ம் நீட்டலனைப்பெயருக்கும், (இறுதி) - ஈற்றுணகரமானது, அ
ல்வழியும்- அல்வழிக்கண் ணும், டவ்வாகலுமாம் - வல்லினம்வந்தா
ல் திரிந்து டகரமாதலும் பொருந்தும், எ-று, (பொ-ரை) சாதி

பத்தியும் திரள்பத்தியும்வரும் பெயர்களும பரண்கவனென் னு
ம் பெயர்களுமானவற்றினின்றுதி ண்கரம் வேற்றுமைக்கண் ணும்வ
ல்லின்மவந்தாலியல்பாம் எண்ணலளவையன்றி புணவிற்றிரியவெ
ள்ளின் திரிசொல்லாய வெண்ணென்னும் பெயருஞ் சாணென்
னூட்டலளவைப்பெயரும் வல்லெழுத்துகளவீற்றி திரிந்து டகர்
மாகலும் பொருந்து மல்வழிக்கண்ணும். எ-று. ~~ஊ~~ அல்வழிக்க
ணிதந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மையை வேற்றுமைக்கண் ணுங்கூட்
டுக, [உ-ம்] பாண்- உமண்- குடி- சேரி- தோட்டம்- பாடி- (எ-
ம்) அமண்குடி சேரி- தோட்டம் பாடி- (எ-ம்) பரண்கால்- கவ
ண்கால்- (எ-ம்) வேற்றுமைக்கண் ணு மிப்பல்பாயின. எட்கடிது-
சிறிது- தீது- பெரிது (எ-ம்) சாட்கோல் - (எ-ம்) அல்வழிக்கண்
ணுந் திரித்தன. டவ்வாகலுமாமென்னு மிறந்ததுதழீஇய வெ
ச்சவிழ்வுசிறப்புமையான், எண்கடிது- சாண்கோல் - என இய
ல்பாதலே வலியுடைத்தென்க. பிறவென்றமிகையானே வேற்று
மைக்கண்- பாணக்குடி என அகரச்சாரியைபெறுதலும், அட்டு
ண் பிழனி- என்னுமியல்பும், மண்குடம்- மட்குடம்- என்னு முற
ழ்வும் இருவழிக்கண்ணுமின்னும் ண்கரவீற்று எமையாதனவுள
வே லளவையுங்கொள்க. சாதிபுங் குழுவும் ஆகுபெயராயவந்தற
யுடையராய வுயர்நினைப் பொருளை புணர்த்தி தின்றன வேணுந்
தெப்பமென்றறம்போலச் சொல்லா னஃறிணையாதலிற் பொதுப்
பெய ருயர்நினைப் பெயர்க ளீற்றுமெய்வலிவரினியல்பாமென்ப
தனு லமையாயின. (மெய்வரும்ன ஃகாண்கிளைப்பெயருமது) (அ)

(உ-ம்) என்கான் கிளைப்பெய ரியல்பு மஃகா- னடைவு
மாகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே. *

(எ-ன்) ண்கரவீற்றுச் சாதிப்பெயர்க்கு வேற்றுமைக்க ணெ
ய்தியது விலக்கலும் பிறிதுவிதி வகுத்தலு துதலிற்று. (ப-ண)
னஃகான்- ண்கரத்தையிதுதியி லுடைய, கிளைப்பெயர்-சாதிப்பெ
யர், இயல்பும்- வல்லின்மவர வீறு திரியாதியல்பாதலும், அஃகா
னடைவும் - அகரச்சாரியைபெறுதலும், வேற்றுமைப்பொருட்
கு- வேற்றுமைப்பொருட் புணர்ச்சிக்கண், ஆகும்- ஆகும், எ-று.
(பொ-ண) ண்கரவீற்றுச் சாதிப்பெயர்வல்லின்மவர வீறுதிரியா
தியல்பாதலும் அகரச்சாரியைபெறுதலுமாம் வேற்றுமைப்பொ
ருட் புணர்ச்சிக்கண். எ-று. ~~ஊ~~ [உ-ம்] எயின்குடி- எயின்குடி
- சேரி - தோட்டம்- பாடி - எனவரும். பொருட்கே யென்றமி
கையானே, எயினமரபு- எயினவாழ்வு- எயினவணி - என ஏனைக்
கணம்வரின் அகரச்சாரியை பெறுதலும், எயினக்கண்ணி- எயினப்
பிள்ளை- எயினமன்னன்- என அல்வழிக்க ண்கரச்சாரியை பெறு

தலுங்கொள்க, கிளைபென்னும் பலபொருளொருசொலிண்டி
ச்சாகிமேனின்றது. (சு)

(உரையு) மீன்றங் கொடுபொருளும் வேற்றுமைவழியே. *

(எ-ன்) : மீ சென்னுஞ் சொற்கு வேற்றுமைக்க் கொண்டிய
தொரு வாற்றான் விலக்க் னுதலிற்று. (ப-ரை) மீன்- மீ சென்னு
மொழியிற்றுதினகரம், வேற்றுமைவழி - வேற்றுமைக்கண் வல்வெ
ழுத்துவரின், நவ்வொழி- நகரத்தோழி, பொழுதும் - உறழ்ந்து வ
ரும், எ-று, (பொ-ரை) மீசென்னு மொழியிற்றுதினகரம்-வற்
றுமைக்கண் வல்வெழுத்துவரின் நகரத்தோழி உறழ்ந்துவரும். எ-
று, [உ-ம்] மீன்கண்- மீற்கண்- சென்- தலை- புறம்- எனவரும்.
நகரமாத் லிக்காலத்துப் பயின்று வாராதேனும் தொன்னெதி
யாதலி னுணைவழிநிற்க வென்பார் வழியேயென்றார். (ம)

(உரல்சு) தேன்மொழி மெய்வரினியல்பு மென்மை-மேவினி
 ஸ்திரியநிலம் வலிவரி- ன்றுபேய் வலிமெலிமிதலுமா மிருவழி. ✽

(எ-ன்) தேனென்னுஞ் சொற்கு ணனவல் லினம்வரட்டறவு மென வெய்தியது விவகலும் பிறவரினியல்பு மாகும்வேற்றுமைக் கல்வழிக்கணைத்து மெய்வரினு மிப்பல்பா கும்மே பென வெய்திய திகர்த்துபடாமற் காத்தலு மிச்சுத்திரத் தியல்பு மென வெய்திய தன்மேற் சிறப்புவிதியும் வரும் வல்லிணத்திற்கு இயல்பினும் விதியினு மென்னுஞ் சூத்திரத்தா னெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியு முணர் - ந்று. (ப-ணா) தேன்மொழி - தேனென்னுஞ்சொல், மெய்வரின- மூலினமெய்களும்வரின, இயல்பும் - இறுதினகரமெய் யியல்பாதலும், மென்மைமேலின்- மெல்லினம் வரின, இறுதி- அம்மெய், அழிவு- இயல்பாதலேயன்றிக்கேடுதலும், வரிவரின- வல்லினம்வரின, ஈறு- அம்மெய், போய்- இயல்பாதலேயன்றிக்கேடு, வரிமெலிமிகலும்-வர்தவல்லினமாவது அதற்கினமாவது மிகுதலும், ஆய்- ஆரம், இருவழி - இருவழிக்கண்ணும், எ-று. (பொ-ணா) தேனென்னுஞ்சொன் மூலினமெய்யுட்ப வரி னிறுதி னகர மியல்பாதலு மெல்லினம்வரி னவ்வினுதி மியல்பாதலே பன்றிக்கேடுதலும் வல்லினம்வரி னிறுதி மியல்பாதலே யன்றிக்கேடு வந்தவல்லினமாத லதற்கினமாதன் மிகுதலுமா மிருவழிக்கண்ணும். எ-று. "சூதிலிண வில்லா ணனவல் வந்த-தகரந் திரிந்துழி நண்ணுங் கேடே,, என்றலுமபா விடல்பிற்கு தகரமொழிந்த வெட்டு மெய்யும் வருவீத்துக் காண்க. [உ-ம்] தேன்கடி-தேன்ருண்றுது-தேன்யாடா - (எ-ம்) தேன்மொழி-தேமொழி- (எ-ம்) தேன்சூழம்பு தேக்சூழம்பு-தேந்சூழம்பு- (எ-ம்) அல்வழிக்கண் வந்தன. தேன்கடிவட- தேன்மணிவு-தேன்யாட-

பு- (எ-ம்) - தேன்மலர்-தேமலர்- (எ-ம்) தேன்குடம் - தேக்குடம்-
தேங்குடம்- (எ-ம்) வேற்றுமைக்கண் வந்தன. பிறவுமன்ன . தே
னென்பது பலபொரு ளொருசொல்லாதலின்மணங்கமழ் சோலை
யென்னும் பொருட்டாய்த் தேங்கமழ்சோலை யென இவ்விகாரங்
க னேற்று வருவனவுங் கொள்க. (யக)

(உரமரு) - மரமல் லெகின்மொழி யியல்பு மகர-மருவ வளி
மெலி மிகலு மாகும். *

(எ-ன்) எகி னென்னுஞ் சொற்கு வேற்றுமைக்கண் ண
வல் லினம்வரட் டறவுமென வெய்தியது விலக்கலும் அகர
மருவவென்றமையின் அச்சுத்திரத்தா லிருவழிக்கண் ணு மெய்தி
யத விலக்கிப் பிதினாவிதிவகுத்தலும் வருமவல்லினத்தற்கு இயல்
பினும் விதியினு மென்னுஞ் சூத்திரத்தா னெய்தியதன்மேற் சி
றப்புவிதியு முணர் - ந்று. (ப-ரா) மரமல் - மரமல்லாத, எகின்
மொழி- அன்னத்தையுணர்த்து மெகினென்னுஞ் சொல், இயல்
பும் வேற்றுமையிலும் வல்லினம்வர இறுதியியல்பாதலும், அகர
மருவ- இருவழியிலும் அகரச்சாரியைப்பொருந்த, வலிமெலிமிகலு
ம்-வல்லெழுத்தாவது அதற்கு இனமாவதுமிருத்தலும், ஆகும் ஆகு
ம், எ-று (பொ-ரா) மரமன்றிப் பறவையாய அன்னத்தை யுணர்
த்து மெகினென்னுஞ்சொல் வேற்றுமைக்கண் ணும் வல்லினம்வர
இறுதியியல்பாதலுமிருவழியும் அகரச்சாரியைப்பொருந்தவ
ரும்வவெழுத்தாதல அவற்றிற் கினமாதல் மிகுதலுமாம். எ-று.
[உ-ம்] எகின்கால் சிறை-தலை-புறம்- எனவேற்றுமைக்கண் ணு
ம்யல்பாயிற்று. எகினப்புள்-எகினப்புள்- (எ-ம்) எகினக்கால்-எகி
னங்கால்- (எ-ம்) இருவழியும் அகரமருவ வலிமெலிமிசுந்தன. அ
கரமருவதற்கு வருமொழிவனாயாமையின் நார்க்கணமுங்கொள்க.
எகினமாட்சி-வாழ்க்கை-அழகு- எனவரும். பிறவுமன்ன. (யஉ)

(உரயசு) சூயினான் வேற்றுமைக் கண்ணு மியல்பே. *

(எ-ன்) சூயினு னென்னுஞ் சொற்கட்கு ணனவல் லினம்வரட்
டறவுமென வெய்தியதுவிலக்க ணுதலிற்று. (ப-ரா) சூயின் - சூ
யினென்னும்பெயரும், ஊன்- ஊனென்னும்பெயரும், வேற்று
மைக்கண் ணும்- வேற்றுமையினிடத்தும், இயல்பு - இயல்பாகும்,
எ-று. (பொ-ரா) சூயினென்னும்பெயரும் ஊனென்னும் பெ
யரும் வல்லினம்வரி னல்லவழிக்க ணியல்பாதலேயன்றி வேற்றுமை
க்கண் ணு மியல்பாம். எ-று [உ-ம்] சூயின்கறிமை - ஊன்கறி
மை- சிறுமை- தீமை- பெருமை- எனவரும். சூயின்மேகம். (யக)

(உரயசு) மின்பின் பண்கண் றொழிற்பெய ரீனைய - கன்னவ்
வேற்று மென்மையோ றிறபும். *

(எ-ன்) மின்மின் பன்னென்னு நான்குசொந்தும் ணன வல்லினம்வரட் டறவுமென்னுஞ் சூத்திரத்தா, மெய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதிவருத்தலு மீண்டகாச்சாரியை முன்னரும் வல்லினத்திற்கு இயல்பினும் விதியினு மென்னுஞ் சூத்திரத்தா மெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியு முணர் - த்று. (ப-ண) மின் மின் பன்னென் - மின்முதலியநான்குசொற்களும், தொழிற் பெயரணைய; தொழிற் - பயர்பொல யகரமல்லாத மெய்கள்வரின் உகரச்சாரியைப்பொருந்துப், கண் - இற்றுட்கண்ணென்னுஞ்சொல், அவ்வேற்று - அகாச்சாரியையும்பெற்று, மென்மைமோபிறமும் - வருகிற வல்லெழுத்தாலது அதற்கு இனமாலது மிகப்பெறும் எ-று. பொ-ணா இந்நான்கு சொல்லுந் தொழிற் பெயர்ப்பொல யவன்மெய்வரி னுகாச்சாரியையப் பொருந்தும் இவற்றுட்கண் ணென்னுஞ்சொல் உகரச்சாரியையையுண்டு அகரச்சாரியையும் பெற்று வல்லினம்வந்தால் வருமெழுத்தாத லதற்கினமாதல் மிகப்பெறும். எ-று. அல்லமென்னு முன்மையும் பெறுமென்னுமுற்றும் விகாரத்தாற் றொக்கன. [உ - ம்] மின்னுக்கடிது - மின்னுக்கடிது - பன்னுக்கடிது - கன்னுக்கடிது - நன்று - வலிது - (எ-ம்) கமிமை - நன்மை - வன்மை - (எ-ம்) கன்னத்தாற் - கன்னத்தாற் - (எ-ம்) கன்னத்தாக்கு - கன்னத்தாக்கு - (எ-ம்) அல்லமென் னுமைக்கண் முறையே வந்தன. பிறவுமன்ன. கண்ணென்பது - சிறுதராசத்தாற். முன்னென்னுஞ்சொல்லை முன்னமென்றும் போல இதனைக் கன்னமென்றுங் கூறுப.

(யச)

(உாயஅ) தன்னென் னென்பவற் றீற்றுனவ் வன்மைமோபிறேழு தின்னீ நிபல்பா முற்றேவ.

*

(எ-ன்) தன்னென்றும் என்னென்றும்வரும் விகாரமொழிக ட்கு ணனவல வின்மவரட் டறவுமென் மெய்திய தொருவாற் றுன்னிலக்கலும் தின்னென்றுவரும் விகாரமொழிக் கெய்தியது விலக்கலு றுதலிற்று. (ப - ண) தன்னென் னென்பவற்று - தன் என் என்பவைகளினுடைய, ஈற்று-இறுதியிலுள்ள, ண - னகரமெ ய்யானது, வன்மைமோபிறமும் - வல்லினம்வந்த் பொதுவிதியால் றகரமாகத்திரிதலும் அவ்விதியேலா தியல்பாதலுமாய், நின் - தின் னென்பதனது, ஈறு - இறுதியிலுள்ள னகரமெய்யானது, நியல்பாம் - வல்லினம்வரிற் திரியா தியல்பேபாகும், எ-று (பொ-ண) தானென்பது - தன்னென்றும் யானென்பது - என்னென்றும் வரும் விகாரமொழிகளி னீற்றுனகரம் வல்லினம்வரிற் பொதுவி தியானே றகரமாய்த் திரிதலும் அவ்விதியேலா தியல்பாதலுமாய் நியென்பது - தின்னென்னதன்ற விகாரமொழியீற்று னகரம் வல்

வினம்வரிற் திரியா தியல்பேயாம். எ-று. ^{௧௦} வன்மையென்றது-
னகரத்திற் கினமாய நகரத்தை. [உ-ம்] தன்பகை - தற்பகை -
என்பகை - எற்பகை - (எ-ம்) நின்பகை - (எ-ம்) வரும். உறவே
யென்ற மிகையானே, மின்பின்புதலியன - மின்கடிது - மின்கி
மை - என இருவழியுந் சாரியைப்பேறுந் திரிபுமின்றி வருதலும்
மாண்குளம்பு - அழன்னை - எனவேற்றுமைக்கண் விதவாதன விய
ல்பாதலும் வரிற் கொள்ளும் எனச் செயினென்னும் வாப்பாட்
டுவினை மெச்சும்பொதுச்சூத்திரத்தானியல்பாகாது திரிதலும் இன்
னும் நகரவீற்று எமையாதனவுளவே லைவயுங் கொள்க. நிந்
னென்பது விகாரமொழிபாதலிற் பொதுப்பெய ருயர்திணை
ப் பெயர்க ளீற்றுமெய் வலிவரினியல்பா மென்பதனா னடங்கா
தாயிற்று. (10௫)

(உரையக) மவ்வீ ரெற்றழிந் துயிரீ ரொப்பவும் - வன்மைக்
கினமா த் திரிபவு மாகும். *

(எ-ன்) மகரவீறு புணருமா னுணர் - ற்று. (ப-ரை) மவ்வீறு
- மகரவீற்றுச்சொற்கள், ஒற்று - இறுதியிலுள்ளமகரமெய், அழி
ந்து - கெட, உயிரீரொப்பவும் - விதியுயிரீ ருப்பின்று இயல்புயிரீ
றுபோலப் புணர்வனவும், வன்மைக்கினமாத்திரிபவும் - வல்லின
ம்வரிற்கெடாது அவற்றிற்கு இனமாகத் திரிவனவும், ஆரும் - ஆகு
ம், எ-று. (பொ-ரை) மகர வீற்றுச்சொற்க ளிற்றுதி மகரங்கெட
விதியுயிரீ ருப்பின்று இயல்புயிரீறுபோல வுயிர்வரினுடம்படு மெ
ய்தோன்றவும் வல்லினம்வரின் அவைமிகவும் மெல்லினமும் இ
டையினமும்வரின் இயல்பாகவும்துணர்வனவும் வல்லினம்வரிற்கெ
டாதவற்றிற் கினமாய்த் திரிவனவுமாம் எ-று. ^{௧௧} [உ-ம்] வட்ட
வாழி - வட்டக்கடல் - நேமி - வாரி - (எ-ம்) மரவடி - மரக்கால் - நாரீ
- வேர் - (எ-ம்) நாங்கடியம் - அபிங்களிற்று - (எ-ம்) தங்கை - (எ-ம்)
முறையே யிருவழியும் வந்தன. பிறவுமன்ன. வன்மைக் கினமா
த் திரியுமென்றமையின் அருத்தா பத்தியால், நாம்பெரியம் -
எனப்பகரம் வரும்வழித்திரியா தென்பது பெற்றும். (10௬)

(உரைய) வேற்றுமை மப்போய் வலிமெலியுறந்வு - மல்
வழி யுயிரிடை வரினியல் புமமுள. *

(எ-ன்) கிலமகரவீற்றிற்கு மேலுச்சூத்திரத்தா னெய்திய தி
கந்துபடாமற் காத்தலும் விலக்கலும் வரும் வல்லினத்திற்கு இய
ல்பினும் விதியிலு மென்னுந் சூத்திரத்தா னெய்திய தன்மேற்
சிறப்புவிதியு முணர் - ற்று. (ப-ரை) வேற்றுமை - வேற்றுமைக்
கண், ம - மகரவீறுதி, போய் - கெட, வலிமெலியுறந்வு - வல்லின
மாவது அவற்றிற்கு இரேமாவது மிகுதலும், அவ்வழி - அவ்வழிக்
கண், உயிரீ - உயிரும், இடை - இடையினமும், வரின் - வந்தால்,

இயல்பும் - கெடாதி யல்பாதலும், உள - உளவாம். எ-று (பொ-
 ணா) வேற்றுமைக்கண் மகரவிறுதி கெட வவற்றின் முன்வரும் வல்
 லினமாதல் அவற்றிற்கினமாதன் மிகுதலும் அவ்வழிக்கண் உயிரும்
 இடையினமும்வநிற் கெடா தியல்பாதலு முளவாய். எ-று [உ-
 -ம்] குளக்கரை- குளங்கரை- (எ-ம்) குறையுதி- குறையுதி-
 (எ-ம்) அருளுமரசன்- கொல்லுமயானை - (எ-ம்) வரும், பிறவு
 மன்ன. (௧௦௭)

(உாஉ௧) துந்தம், எம் நம் மீறும் மவ்வுரு குதவே *
 (எ-ன்) சில பொதுப்பெயர்க்கு மவ்விறுத்தறித்தெனவெ
 ய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத்த னுதலிற்று. (ப - ணா.) துந்
 தம்-எம்-நம்- நும்முதலிப நான்குவிதா மொழிகளுக்கும், ஈறும்-
 இறுதியாகிய, ம- மகரமெய்யானது, வருளுத - வருகிற குறா நக
 ரங்களாகத் திரியும், எ-று. (பொ-ணா) இந்நான்கு விதாமொழி
 க ளீற்றுமகர மேல்வரு குறக்களாகத் திரியும் எ-று. [உ-ம்]
 துஞ்ஞன்- துந்தால்- தஞ்ஞன்- தந்தால்- (எ-ம்) எஞ்ஞன்- எ
 ந்தால்- நஞ்ஞன்- நந்தால்- (எ-ம்) வரும். குறவரி னவையாய்த்
 திரியுமெனவே பொழிந்த மகரவரின் தும்மணிபென இயல்பா
 மென்பது பெற்றும். (௧௦௮)

(உாஉ௨) அகமுனர்ச் செவிதை வரினிடையனகெய்ம் *
 (எ - ன்) அகமென்னுஞ் சொற்கு வன்மைக் கினமாத் திரி
 பவுமென வெய்திய தன்மேற் சிறப்புவிநி யுணர்-ற்று. (ப-ணா)
 அகமுனர் - அகமென்னு மிடப்பெயர்முன், செவிதை - செவி
 கை என்கிறகினைப்பெயர்கள், வரின்-வந்தால், இடையன - நிலைமொ
 ழிதநிலிற் ககரமெய்யும் அதன்மேலேறிய அகரவுயிருங்கெய்தி
 -அழியும், எ-று (பொ-ணா) அகமென்னு மிடப்பெயர்முன்னர்ச்
 செவி கை என்னும் கினைப்பெயர்வரி னிலைமொழியிது மகரம்
 வன்மைக் கினமாத் திரிதலே யன்றி யதனிடையிற் ககரமொற்
 றும் அதனைபூர்ந்த அகரவுயிருங்கெய்ம். எ-று. [உ-ம்] “அஞ்
 செவி நிலைய மந்திர மொதி, “அங்கையெ னெல்லி யதன்ப
 யன், எனவரும். செவியெனச் சகரத்தை முற்கூற்றார். “அஞ்
 சிறைத் தும்பி, (எ-ம்) வருதலினென்க. இடையன கெட்டே வ
 ருமென நியதிசூருமையின் அகஞ்செவி- அகங்கை- அகஞ்செவி-
 எனவருதல் விலக்கப்பட்டன வல்லவென்க. நகர்ப்புறமென்பத
 னைப் புறநகரென்றற்போலச் செவிபதங் கையகமென்னு மிட
 வுறுப்புத் தற்கிழமைப் பெயரோடுமுடிந்த னுருமேவ்வுமைத்
 தொகைச்சொல்ல முன்பின்னாக வழக்கவி ன்மகரணம் இவ்
 கணப்போலியாய்த் தழுவ்த்தொடராய் அவ்வழிபு ளையுமெ
 ன்க. அகஞ்செவியென்ப தேனையவற்றின் சிறைபோலப் புறந்

தின கண்ணவன்றி யகத்தின் கண்ணவாகலின் ஏழாம்பேற்றுமைத் தொகை.

(118)

(உாஉ௭) ஈமுங், கம்மு முருமுந் தொழிற்பெயர் மானு மு தலன வேற்றுமைக் கவ்யம் பெறுமே *

(எ-ன்) இம்மூன்றுசொற்கு மவ்வொன்றிற் தென்னுந் ஞத்திரத்தா னெட்டியுவிடக்கிடப் பிறிதுவிதிவகுத்த னுதலிற்று (பா) ஈமுங்கம்மு முருமும்- ஈம் கம் உருப் என்கின்ற மூன்று ம், தொழிற்பெயர்மானும்- இருவழியிலுந்தொழிற்பெயர்போலய கரமல்லாதமெட்கள்வந்தால் உகரச்சாரியை பெற்றுமுடியும். முத லன- இவற்றுள்ளேமுதற்கணினிற் ஈமுங்கம்மும், வேற்றுமைக்கு- வேற்றுமைக்கண், அவ்வம்பெறும்- உகரச்சாரியைபல்லாமலும் அ கரச்சாரியையும் பெறும், எ-று. (பா-ண) இம்மூன்றுசொல்லு மிருவழியு முதனிதைத்தொழிற்பெயர்போல யவ்வெம்மெட்வரி னு கரச்சாரியைபெற்றுமுடியும் இவற்றுண் முதற்கணினிற் ஈமுங்க ம்மும் வேற்றுமைக்கண் உகரச்சாரியை யன்றி அகரச்சாரியையு ம் பெறும். எ-று. இவற்றுட் கம்மென்பது பலபொரு ளொ ருசொல்லாதலின் எட்பொருளை யுணர்த்தித்தின்பினு மிவ்வதிக்கொ ள்க, [உம்,] ஈமுக்கடிது- கம்முக்கடிது- உருமுக்கடிது- நீண்ட து- உலிது- (எ-ம்) கயிலம்- நீட்சி- வன்மை- (எம்) ஈம்கட்டம் - கம்ம்கட்டம்- (எ-ம்) முறையே காண்க. பிறவுமன்ன. கம்மென் பது- கம்மியரதுதெழில். அத்தொழிலாற் சலமந்த சூடமென் க. இது- முதனிதைத்தொழிலின் ருதலின் மானுமென்றார். (உய)

(உாஉ௮) ய ர மு முன்னர்க் கச த ப வல்வழியிடலபு மிகவு மாடும் வேற்றுமை - மிகவு மினத்தோ மிறந்தலும் விதிமெல்.*

(எ-ன்) ய ர மு மெய்யிற்று முன் கச த பககள் புணருமா னு ணர்-ற்று. (பா-ண) உரமுமுல்லர் - உகர உகர முகரமெட்களின் முன், கசதப- ககர சகர தகர பகரங்கண்வரின், அவ்விதி- அவ்வழி யில், இடவட்டம் - இயல்பாதலும், மிகவும் - மிகுதலும், வேற்று மை- வேற்றுமையில, மிகவும் - மிகுதலும், இனத்தோமிறந்தலு ம்- வல்லினமாவது மெல்லினமாவது மிகுதலும், விதியாகும் வி தியாகும், எ-று. (பா-ண) இம்மூன்றிறநன்முன்னுங் கச த பக்கள்வரின் அவ்வழிக்கணியல்பாதலு மிகுதலும் வேற்றுமைக்க ண் மிகுதலும் வல்லினமாதன் மெல்லினமாதன் மிகுதலும் விதி யாம். எ-று. [உ-ம்] வேய்கடிது-வேர்கடிது வீழ்கடிது- (எ -ம்) மெய்க்கீர்த்தி - பொய்க்கொண்டான்- கார்ப்பருவம்- பூழ்ப் பறவை (எ-ம்) நாய்க்கால் தேர்க்கால்- பூழ்க்கால்- (எ-ம், வேய்க் குழல்- வேய்க்குழல்- ஆர்க்கோடு- ஆர்க்கோடு- (எ-ம்) முறையே வந்தன. பிறவுமன்ன. மேலென்ற மிகையானே, “வாய்புகு வ

தனிநுங்கால்பெரிது கெடுக்கும்., என வேற்றுமைக்க ணியல்பா
தலும், பாழ்க்கிணறு- பாழ்க்கிணறு - எனப் பண்புத்தொகைக்க
ணுநீதலும் இன்னுமைமயாதன வுளவேலையைந்கொள்க. (உக)
, உ.நா.உரு) தமிழ் வறவும் பெறும்மேற் றுமைக்கே-தாழ்ந்
கோல்வந் னுறுமே லாதே. *

(எ-ன்) இவ்விருசொற்ரு மெய்தாத தெய்துவித்த னாதலிற்
று. (ப-ணா) தமிழ் - தமிழென்கிறசொல், வேற்றுமைக்கு - வேற்
றுமைக்கண்ணே நாற்கணமும்வந்தால், அவ்வறவும் - அகரச்சாரி
யை பொருந்தவும், பெறும் - பெறும், தாழும் - தாழென்னுஞ்
சொல்லும், கோல்- கோலென்னுஞ்சொல்லானது, வந்து- வந்து,
உறுமேல்- பொருந்தாமாயின், அற்று- அவ்வகரச்சாரியை பெறு
ம், எ-று. (பொ-ணா) தமிழென்னுஞ்சொல் நாற்கணமும்வரின்
வேற்றுமைக்கண் அகரச்சாரிமையைப் பொருந்தவும் பெறும்
தாழென்னுஞ் சொல்லும் கோலென்னுஞ் சொல்வந்து பொரு
ந்துமாயின் அவ்வகரச்சாரியைப்பெறும்.எ-று. இஃதமிழிற்கு
வருமொழி வரையாடையின் நாற்கணமு மென்றும். [உ-ம்]
தமிழ்ப்பல்லவதரையர் - தமிழநாகன் - தமிழவளவன் - தமிழவ
ரசன் - (எ-ம்) தாழக்கோல் - (எ-ம்) உரும். பிறவுபன்ன. அவ்வு
றவுமென்னு மெதிரதுதழீதிய செச்சவுடமையானே தமிழின்
சுவபென இனசாரியைப்பெறுதலுங் கொள்க. தமிழையுடையப
ல்லவ தரையர் தாழத்திறக்குங்கோல் எனவிரியும். தாழக்கோ
லென்னும் திறவுகோலென்னுமமையும். தாழாய்கோலென்னவா
ருபொருட் கிருபெய ரொட்டாக்கவு மொன்று. (உஉ)

(உாஉக) கீழின்முன் வன்மை விகற்பமுமாகும். *

(எ-ன்) கீழென்னுஞ் சொன்முன்வரும் வல்லினத்திற்கு ய ர
முன்ன னென்னுஞ் சூத்திரத்தா னெய்தியது பெரும்பாலும்
விலக்க னாதலிற்று. (ப-ணா) கீழின்முன்- கீழென்கிற சொல்லின்
முன்வருகிற, வன்மை - வல்லினம், விகற்பமுமாகும் - ஒருகாலிய
ல்பாகியும் ஒருகான்மிகும் வருகிற வீகற்பத்தைதயும் பொருந்
ம், எ-று. (பொ-ணா) கீழென்னுஞ் சொன்முன்உரும் வல்லினம்
ஒருகாலியல்பாகியுமொருகான்மிகும்உருவிகற்பத்தைதயும்பொ
ருந்தும்.எ-று. இஃ [உம்] கீழ்குலம்- கீழ்க்குலம்- கீழ்சாதி-கீழ்ச்சா
தி-எனஉரும் பிறவுபன்ன. இழிவு சிறப்புடம்மையான் இவற்றுணிய
ல்பே சிறப்புடத்தென்க. கீழ்மையென்னும் பண்பொய் புண
ரிதல் பதவியலுண் முடித்துப் போதலையிற் 'கீழிருந்நூல் கீழ
ல்லா ரீ கீழில்லவரீ., உருந்மேலாக் கீழென்பது பண்பாடுபெய
ராய் இத்தொடாஇருமையொட்டெட்டண்புத்தொகையாடுமென்க.

(௨௦௨௭) ல ள வேற் றுமையிற் ற டவு மல்வழி - யவற்றோ
டுறழ்வும வலிவரி னுமெலி- மெலி னணவு மிடைவரி னியல்பு-
மாகு மிருவழி யானு மென்ப.

*

(எ-ன்) ல ள வீறு புணருமா னுணர் - ந்று. (ப-ரை) ல ள -
லகர ளகரமாகிய இரண்டுமெட்டி யுகளும், வலிவரின் - வல்லினம்
வந்தால், வேற் றுமையில்- வேற் றுமைக்கண், டவு - முறையே
தகர டகாரமெய்களும், அல்வழி - அல்வழிக்கண், அவற்றோடு
றழ்வும- தகர டகாரங்களுடனே யுறழ்வனவும், ஆம் - ஆகும், இரு
வழியானும்- இருவழிக்கண்ணும், மெலிமெலின்- மெல்லினம்வந்
தால், னணவும் - முறையே னகர னகாரமெய்களும், இடைவரி
ன்- இடையினம்வந்தால், இயல்பும்- இயல்பும், ஆகும்- ஆகும், எ
ன்ப- என்று சொல்லுவார்புலவர், எ-று, (பொ-ரை) லகர ளகர
மானவிரண்டிறும் வல்லினம்வரின் வேற் றுமைக்கண் முறையே த
கர டகாரங்களும் அல்வழிக்கண்ணே தகர டகாரங்களுடனே
யுறழ்வனவாம் இருவழிக்கண்ணு மெல்லினம்வரி னகர னகர
ங்களும் இடையினம்வரின் இயல்புமென்று சொல்லுவார்புலவர்
எ-று. [உ-ம்] கற்குறை-முட்குறை- (எ-ம்) கல்குறிது-கற்கு
றிது- முன்குறிது- முட்குறிது - (எ-ம்) கண்ணொரிந்தது - முண்
னொரிந்தது- (எ-ம்) கண்ணொரி - முண்ணொரி- (எ-ம்) கல்யாது- மு
ள்யாது- (எ-ம்) கல்யாப்பு முள்யாப்பு- (எ-ம்) முறையே வந்த
ன. பிறவுமன்ன. அல்வழியவற்றோ டுறழ்வுமென்றோனும் இவ
ற்றோர மங்கா தெனவிலக்கிய தகரம்வரின் ஏற்புழிக் கோடலா
னுறழ்ச்சியு னியல்பொழித்துத் திரிபொன்றுமே பெறுதல்கொ
ள்க. கத்தீது முட்டிது எனவரும்.

(௨௪)

(௨௦௨௮) குறில்வழி லளத்தவ் வணையி னாய்த- மாகவும் பெ
றுஉ மல்வழி யானே.

*

(எ-ன்) குறில்வழிக்கு மேலேக்குத்திரத்தா னெய்திய த
ன்றேற் சிறப்புவிதி யுணர் - ந்று. (ப-ரை) குறில்வழி - தனிக்கு
றிலின்பின்னின்ற, லள - லகர ளகர மெய்களானவை, அல்வழியா
ன்- அல்வழிக்கண், த- தகரமானது, அணையின்- வருமாயின், ஆய்.
தமச்சவும்- தகர டகரங்களாகத் திரிதலல்லாமலும் ஆய்தமாகத்திரி
ச்சையும், பெறுஉம் - பொருந்தும், எ-று. (பொ-ரை) தனிக்குறி
லின்பின்னின்ற லகர ளகரங்கள் அல்வழிக்கண்ணே தகரம்வரு
மாயின் தகர டகரங்களாகத்திரிதலையென்றி யாய்தமாகத் திரிதலே
யுய் பொருந்தும் எ னு. [உ-ம்] கஃறிது- முட்டிது- எனவரும்.

(௨௦௨௯) குறில்செறி யாலள வல்வழி வந்த - தகரந் திரிந்த
பிற் கோடீ ரிடத்தும்- வருதத் திரிந்தபின் மாயவும் வலிவரி-
னியல்புத் திரிபு மாவன வுளபிற.

*

(எ-ன்) ல ள வேற்றுமையிற் றடவுமென்னுஞ் சூத்திரத்தா னெய்தியதுவிலக்கிப் பிநிதுவிதிவகுத்த னுதலிற்று. (ப-ண) கு றிச்செய்யா- தனிக் குறிலொன்றையுஞ் சாராத, லள- லகார ளகா ரமென்களானவை, அவ்வுழி- அவ்வுழிக்கண், வந்த- வருமொழிக்கு முதலாய்வந்த, தகரம்- தகரமானது, திரிந்தபின் - திரியுமிடத்து, கேடும்- செறிதலும், ஈரிடத்து- இருவழிக்கண்ணும், வரு - வரு மொழிகுமுதலாய்வந்த, ந- நகரமானது, திரிந்தபின் - திரியுமி டத்து, மாய்வும்- கெறிதலும், வலி - வல்லெழுத்து முதன்மொழி, வரின்- வந்தால், இயல்புத்திரியும் - அவ்வுழிக்கண் னுறழாதியல் பாதலுந் திரிதலும் வேற்றுமைக்கண்ணே திரியா தியல்பாதலும் ஆவனவுள- பொருந்துவனவுள, எ-று (பொ-ண) தனிக் குறில் ஒன்றையுஞ் சாராதுவரும் லகார ளகாரங்கள் அவ்வுழிக்கண்வந் த தகரத்திரியு மிடத்துக் கெறிதலும் இருவழிக்கண் ணும் வந்த தகரத்திரியு மிடத்துக் கெறிதலும் வல்லினம்வரின் அவ்வுழிக்க ண் னுறழா தியல்பாதலுந்திரிதலும் வேற்றுமைக்கட் டிரியா தியல்பாதலும் பொருந்துவனவுள. எ-று. இ- திரியு முக்கெறிவ னவற்றைத் திரிந்தபின்மேல் மாய்வுமென்றமையிற் காவழுமவமை தி. [உம்] தோன்றறியன் - வேடயன் (எ-ம்) தோன்றனல்லன்- வேணல்லன்- (எ-ம்) தோன்றனன்மை- வேணன்மை- (எ-ம்) கா ல்கடிது- மரங்கள்கடிய- (எ-ம்) வேற்படைக் குமரன்-வாட்படை க் கையன்- (எ-ம்) “கால் குதித் தோடிக் கடல்புக மண்டி, “வா ள்போழிந் தட்ட நீள்கழன் மறவரி, (எ-ம்) முறையே காண்க பிறவென்றமிகையானே, தோன்றறியன்-வேடயன்- என வேற்று மைக்கண்ணுந் தகரத்திரியுமிடத்துக் கெறிதலும், காற்றுணை-தாட் டிணை- எனக் கெடாமையும், விற்படை- என உறழாதுதிரிதலும், கொல்களிறு-கொள்பொருள்- எனவினைத்தொகை யியல்பாதலும் இன்னு மியல்பாண்மூற்றுள் அமையாதன பிறவுங்கொள்க. இங் கன முயர்திணைசொல்லின்கட் காட்டியவிகாரங்கண் மயக்கணி தியிழ்மையிற் பரிவனவாதலிற் சிலவிவாசமா முயர்திணையென்ப தனு னடங்காவென்க. (உ-ஊ)

(உ-ஊ) ல ள விது தொழிந்பெய ரீரிடத்து முவ்வுரு-வலிவ ரி னல்லுழி யியல்புமா வனவுள. *

(எ-ன்) விசுதுபெற்ற தொழிந்பெயர்க்கு முதனிலை திரிந்த தொழிந் பெயர்க்கும் வருவதோ ஐயமறுத்தலு மொருவாற்றால் அவ்வுழியவற்றோ முறடிவுமென வெய்தியது விலக்கலு தலிற்று (ப-ண) லளவிதுதொழிந்பெயர்- லகாரத்தை யிறுத்தயாகவுடைய விசுதுபெற்ற தொழிந்பெயரும் ளகாரத்தை யிறுத்தயாகவுடைய முதனிலை திரிந்த தொழிந்பெயரும், ஈரிடத்து - இருவழியிலும்,

உய்யுற- யகரமல்லாதமெய்கள்வந்தால் உகரப்பெறுவாம், வலி-
வலி எம், வரின்-வந்தால், அல்வழி-அல்வழிக்கண், இயல்புமாவ
ன்- உரழ் தியல்பாவனவும், உள- சிலவுள, எ-று (பொ-ரை) லகா
ரத்தையிற்றுதியாகவுடைய விஞ்ஞிபெற்ற தொழிற்பெயரும் ளகா
ரத்தையிற்றுதியாகவுடைய முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயரும்மு
தனிலைத் தொழிற்பெயர்போல உவ்வன்மெய்வரி னுகரம்பெறு
மோ பெறாவோ வென்றையுறற்க இருவழியுமுகரம் பெறுவா
ம் வல்லி எம்வரின் அல்வழிக்க னுறழ் தியல்பாவனவுள் சிலவுள.
எ-று. ஐ [உ-ம்] ஆடல்சிறந்தது- ஆடற்சிறந்தது- ஆடனன்று-
ஆடல்வலிது- (எ-ம்) ஆடற்சிறப்பு- ஆடனன்மை- ஆடல்வன்மை-
(எ-ம்) கோள்கடிது- கோட்கடிது- கோணன்று- கோள்வலிது- (எ-
-ம்) கோட்கடுமை-கோணன்மை- கோள்வன்மை- (எ-ம்) இருவழி
யு முகரம்பெறுது பொதுவிதியான் முடிந்தன. நடத்தல்கடி
து- நடப்பித்தல்கடிது- என்ச சிலவுறழ்து அல்வழிக்கணியல்பா
யின். இறந்ததுதழீஇயவெச்சவிழிவு சிறப்பும்மையானே, பின்
னல்கடிது பின்னற்கடிது- உன்னல்கடிது- உன்னற்கடிது - எனப்
பொதுவிதியா னுறழ்தலேபெருப்பாலவென்க. (உஎ)

(உாநக) வல்லெதொழிற்பெய ரத் திருவழியும்- பலகைநாய்
வரினும் வேற்றுமைக் கவ்யுமாம். *

(எ-ன்) ளளவேற்றுமையிற் நடவு மென்னுள் சூத்திரத்தா
னெய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத்த னுதலிற்று. (ப-ரை) வ
ல் வல்லென்கிற சூதாழிகருவிப்பெயர், இருவழியும் இருவழிக்கண்
ணும், தொழிற்பெயரற்று யகரமல்லாத்-மெய்கள்வந்தால் தொ
ழிற்பெயர்போல உகரச்சாரியைபெறும், பலகைநாய்வரினும்-ப
லகைநாயென்கிற விருபெயர்வரினும் பிறபெயர்கள்வரினும், வே
ற்றுமைக்கு- வேற்றுமைக்கண், அவ்யுமாம் உகரச்சாரியை யல்லா
மலும் அகரச்சாரியையும்பெறும், எ-று. (பொ-ரை) வல்வென்னுள்
சூதாழிகருவிப்பெயர் - உவ்வன்மெய்வரிற் ரெழிற்பெயரோ போல
இருவழியுமுகரச்சாரியைபெறும் பலகைநாயென்னு மிருபெயர்
வரினும் பிறபெயர்வரினும் வேற்றுமைக்கண் அகரச்சாரியையும்
உகரச்சாரியையும் பெறும். எ-று. ஐ வரினுமென்னு மெதிர
துதழீஇய வெச்சவும்மையாற் பிறபெயரொன்பதூஉம் உவ்வுமெ
ன்னு மிறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மையான் உகரச்சாரியையெ
ன்பதூஉம் பெய்றும். [உ-ம்] வல்லுக்கடிது- நன்று- வலிது எ-
-ம்) வல்லுக்கடுமை-நன்மை-வன்மை- (எ-ம்) வல்லப்பலகை- வல்
லநாய்- வல்லப்புலி- வல்லக்குறிகா- (எ-ம்) வல்லப்பலகை- வல்லு
நாய்- வல்லப்புலி- வல்லுக்குறிகா- (எ-ம்) முறையேகாண்க, வல்
லினதறை வரைத்தபலகை-வல்லினுணும்- எவவுய்வரியும். வேற்று

மைக்கென்றமையின் வல்லாயநாய்-என இருபெய் சொட்டாய வ
ழி யகரச்சாரியை பெறுதென்க, (உ௬)

(உ௬௨) நெல்லுஞ் செல்லுங் கொல்லுஞ் சொல்லு - மல்
வழி யானும் நகரமாகும்.

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ரை) நெல்லுஞ்செல்லுங் கொல்லுஞ்
சொல்லும்- நென்முதலிய நான்குசொற்கள் னீற்றுலகரமெய்யா
னது, அல்வழியானும் அல்வழிக்கண்ணும், நகரமாகும்- பொது
விதியாலுறழாது வேற்றுமைபோல நகர மெய்யாகத் திரியும்,
எ-று. (பொ-ரை) இந்நான்குசொல்லும் வல்லினம்வரிற் பொ
துவிதியா னுறழாது அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைபோல நக
ரமாய்த் திரிந்துமுடியும். எ-று. [உ-ம்] நெல்-செல்-கொல்-
சொல்-கடிது சிறிது-திது-பெரிது-எனவரும். செல்லென்பது
-மேகம். கொல்லென்பது - குருயிர்குடித்த வென்றத் போலக்
கொல்லென்னு முயர்ந்நீண்ப் பொருள் யுணர்த்தி நின்றதே
அஃறிணைச்சொல்.

(உ௬௩) இல்லெ னின்மைச் சொற்கை யடைய- வன்மை விக
ற்பமு மாகா ரத்தொழி- வன்மை யாகலு மியல்புமாகும். *

(எ-ன்) இல்லென்னும் பண்புச்சொற்கு ல ள வேற் றுமையி
ற் நடவுமல்வழி யவற்றோ பிறழ்வுமென வெய்திப்பதுவிலக்கிப் பி
றுவிதிவகுத்தலும் அவற்றின்முன் வரும் வல்லினத்திற்கு அல்
வழி இ ஐ முன்னர. பி னென்னுஞ் சூத்திரத்தானும் இயல்பினும்
விதியினு மென்னுஞ் சூத்திரத்தானு மெய்யிய திகந்து படாமற்
காத்தலு னுசலிற்று (ப-ரை) இன்மை- இன்மைப் பண்பை யு
ணர்த்துகின்ற, இல்லென் சொற்கு - இல்லென்கிறசொல்லுக்கு, ஐ
- ஐகாரச்சாரியையானது, அடைய- பொருந்த, வன்மை - அவ்வி
டத்துவருகிறவல்லினம், விகற்பமும் - விகற்பித்தலும், ஐகாரத்
தொழி- ஐகாரச்சாரியை பொருந்த, வன்மையாகலும் - அவ்விட
த்துவருகிறவல்லினமிக்குதலும், இயல்பும்- இவ்விருவிதியும் பெரு
தியலபாதலும், ஐகுய- பொருந்தும், எ-று. (பொ-ரை) இவ்வி
டத்தை யுணர்த்தாது இன்மைப்பண்பை யுணர்த்தித் தும் இல்
லென்னுஞ்சொற்கு ஐகாரச்சாரியைபொருந்த அவ்வழிவரும்வல்
லினம் விகற்பித்தலும் ஐகாரச்சாரியைபொருந்த அவ்வழிவரும்
வல்லினமிக்குதலும் இவ்விருவிதியும்பெரு தியல்பாதலும் பொ
ருந்தும். எ-று. சாரியைப் பேர்திற்கு வருமொழி வரையா
மையின் நாக்ணமுங்கொள்க. [உ-ம்] இல்லைப்பொருள் - இல்
லைப்பொருள் - இல்லாப்பொருள் - இல்பொருள் - ஞானம்-வன்மை-
அணி - எனவரும். இல்லென்னும் பண்புடையது வருமொழி

யோடு புணர்வழிவருஞ் சாரியைபாதலின் இவ்விருசாரியைதோ
ன்றியவழியும் இல்பொரு ளென்னு மியல்புப் புணர்ச்சிபொற்
பண்புத் தொகையேயாமென்க. இது - மெய்நீற்றுப் புணரிய
லாதலானும் உகரவீற்றிற்குப் பொதுவிதிசூறிச் சிறப்புவிதிசூ
றும்வழி யின்மைப்பொருளைத்தரும் இல்லென்னுஞ்சொற்கென
வித்தந்தமைபானும் விசுதியடைதல் பதவியலுளன்றி யீண்டுக்கூ
றவேண்டாமையானும் ஆகாரத்தொழி வன்மையாகலுமென வல்
லிணப்பெற்றோடு ஆகாரத்தையு முடனிகழ்த்திக் கூறுதலானு மி
யல்புமாகுமென்றமைபானும் மறைப்பொருளை இல்லென்னும்
பகுதியன்றி யாகாரந்தரவேண்டாமையானுந்தருமெல் இன்னிக
க்கு மறையாய உண்மைப்பொருளைத் தரவேண்டு மாதலானும்
ஆகாரமறைவிசுதி தெரிநிலைக்கன்றிக் குறிப்பிற்கு வாராமையா
னு மீண்டுப்பெறும் ஐகார ஆகாரங்கள் சாரியையேயன்றிக் குறி
ப்புமுற்றுவிசுதியும் எச்சத்தின்கண்வந்த மறைவிசுதியுமல்லவெ
ன்க இல்லைப்பொருள்- இல்லைப்பொருள்- என்பன இங்ஙனங்கூ
றியவாறே பண்புத்தொகையாகவும் ஐகரவீற்றுக் குறிப்புமுற்
றுப் பயனிலையோடுமுடிந்த தொகாநிலையாகவுங் கொள்ளப்படு
மாதலிற் தம்முள்வேற்றுமை யாதோவெனின் ரொகைநிலை பொ
ருமொழிபோனடத்தலுந் தொகாநிலை விட்டிசைத்து நடத்த
லுந் தம்முள்வேற்றுமையென்க. இல்லாப்பொருளென்பது இ
ங்ஙனங்கூறியவாறே பண்புத்தொகையாகவு மில்லாத வென்னும்
பெயர் எச்சக் குறிப்பின திறுதிசெட்டுப் பயனிலையோடு முடிந்
த தொகாநிலையாகவுங் கொள்ளப்படும். இவற்றிற்குந் தம்முள்
வேற்றுமை யதுவாமென்க. இவ்வாறே யாகிரியர் தொல்காப்பிய
ரும், “இல்லென் கிளவி யின்மை செப்பின் - வல்லெழுத்து மி
சுதலு மையிடைவருதலு - மியற்கை யாதலு மாகாரம் வருத
லுங் - கொளத்தகு மரபி னகிட னுடைத்தே., என்றார். (௩௦)

(௨௦௩௪) புள்ளும் வள்ளுந் தொழிற்பெயரு மாணும், *

(எ-ன்) ல ள வேற்றுமையிற் தடவுமென்னுஞ் சூத்திரத்தா
னெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்- ந்று (ப-ரை) புள்ளும்வள்
ளும்- இவ்விருசொற்களும், தொழிற்பெயருமானும் - யகரமல்
லாதமெய்கள்வந்தாற் பொதுவிதியான் முடிதலல்லாமலுந் தொ
ழிற்பெயர்போல உகரச்சாரியையும் பெற்றுப்புணரும், எ-று.
(பொ-ரை) இவ்விருசொற்களு மிருவழியும் யவ்வன்மெய்வரிற்
பொதுவிதியான் முடிதலேயுன்றித் தொழிற்பெயர்போல உகர
ச்சாரியை பெற்றுப்புணரும். எ-று. [உ-ம்] புள்ளுக்கடிது
-வள்ளுக்கடிது- நன்னு-வள்ளு- (எ-ம்) கடிமை- நன்மை- வன்மை
(எ-ம்) வரும.

(௨௩௩௫) சுட்டு வகரமு வினமுற முறையே- நாய்தமு மெ
ன்மைபு மியல்புமாகும்.

(எ-ன்) வகரவீற்றுச் சுட்டுப்பெயர் மூவினத்தோறும் புண
ருமாறுணர்-ற்று. (ப-ண) சுட்டுவகரம்- அவ் இவ் உவ் என் கிற
அஃறிணைப்பன்மைச் சுட்டுப்பெயர்களீற்று வகரமெட், மூவின
ம்- வல்லினமும் மெல்லினமும் இடையினமும், உற-வா, முறை
-முறையாக, ஆய்தமும் - தனிநிலையும், மென்மையும் - மெல்லின
மும், இயல்பும்- இயல்பும், ஆகும் - ஆகும், எ-று. (பொ-ண)
அவ் இவ் உவ் என்னு மஃறிணைப்பன்மைச் சுட்டுப்பெயரீற்று
வகரம் வல்லினமு மெல்லி-எழு மிடையினமும் வற முறையா
ணை ஆய்தமும் வருமெல்லினமு மிபல்புமாக், எ-று. [உ-ம்]
அஃகடிய-இஃகடிய-உஃகடிய- (எ-ம்) அஞ்ஞானம் இஞ்ஞான
ம்-உஞ்ஞானம்- (எ-ம்) அப்பாவை- இப்பாவை- உப்பாவை- (எ-ம்)
வரும். வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கு அற்றுச்சாரியை பெறுமென
மேல் விதத்தலி னிவ்விதி யல்வழிக் கென்க. (௩௨)

(௨௩௩௬) தெவ்வென் மொழியை தொழிற்பெயரற்றே-மவ்
வரின் வஃகான் மவ்வுமாகும்.

(எ-ன்) தெவ்வென்னுஞ் சொல் யவ்வன்மெய்யோரி புணரு
மாறுணர் -ற்று. (ப-ண) தெவ்வென்மொழி - தெவ்வென்கிறப
கையையுணர்த்தும்பெயரானது, தொழிற்பெயரற்று-யகரமல்லா
தமெய்களோரி புணருமிடத்துத் தொழிற்பெயர்போல உகரச்
சாரியைபெற்றுமுடியும், ம- மகரமெய்யானது, வரின்- வந்தால்,
வஃகான்- வகரமெய்யானது, மவ்வுமாகும்- உகரச்சாரியைபெறுத
ல்லாமலும் ஒரோவிடத்து மகரமெய்யாகவுந் திரியும், எ-று.
(பொ-ண) தெவ்வென்னுஞ்சொல் யவ்வன்மெய்யோரிபுணரு
மிடத்துத் தொழிற்பெயர்போல உகரச்சாரியைபெற்றுமுடியும்
அவற்றுண் மகரம்வருங்கால் உகரச்சாரியை பெறுதலேயன்றி ஒ
ரோவழியீற்று வகர மகரமாகத் திரியவுட்பெறும். எ-று. [உ-
ம்] தெவ்வுக்கடிது-மாண்டது-வந்தது- (எ-ம்) தெவ்வுக்கரிமை-
மாட்சி-வன்மை- (எ-ம்) தெவ்வுமன்னர்-தெம்மன்னர் (எ-ம்) தெ
வ்வுமுனை-தெம்முனை- (எ-ம்) இருவழியினு முறையேகாண்க. இ
ப்பகையென்னும் பண்புப்பெயர் பண்பியாய்ப் பகைப்பொரு
ளையுணர்த்தி யாகுபெயராய்நின்ற வழியுமிவைபேகாட்டென்க.()

(௨௩௩௭) னைமுன் றனவும் னைமுன் டணவு- மாகுந் தந
க்க ளாயுங் காலே.

(எ-ன்) முன்னர்ப் புணர்த்திய வருமொழிக்குமுதலாய மெ
ய்களுட் டிரிதற்பாலன இவையென விதந்துணர்-ற்று. (ப-ண)
னைமுன் - னகர வகரமெய்களின்முன், (த) - வருகிறதகரம், த

(வ்வும்)- நகரமும், (ந)-வருகிற நகரம், ன (வ்வும்)- னகரமும், ண னமுன்- ணகர னகர மெச்சின்முன், த- வருகிறதகரம், ட (வ்வும்)- டகரமும், த- வருகிறதகரம், ணவ்வும் - ணகரமுட், ஆரும்- ஆடும், ஆயுங்காஃ- ஆராயுமிடத்து, எ-று. (பொ-லா) னகரலக ரங்கண்முன்னர்வருந் தகரம் நகரமாம் அவற்றின் முன்னர் வரு ம்நகரம் னகரமாம் ணகர னகரங்களின்முன்னர்வருந் தகரம் ட கரமாம் அவற்றின்முன்னர்வருந் தகரம் ணகரமா மாராயுங்கா லத்து, எ-று, ஃ [உம்] பொன்றீது-கற்றீது- பொன்னன்று- கன்னன்று-மண்ணது- முட்டது-மண்ணன்று- புண்ணன்று- என வரும் தீமை-நன்மை-என வருவித்துவெற்றுஉமக்கண் ணுந்தீரி யுமாறுகாண்க. ஆயுங்காலே பென்றதனான் அவற்றிவற்றுமை ப்பொருடுணக்கத்தா னன்றி மயக்கவிதியின்மையின் தீங்கும்பு ணருமுதலீதிறண்டனு ளொன்றனும் இரண்டொடனும் விகார ப்பட்டி மயங்குநற் குரியனவாகிற்று புணருமென்பது உ மய க்கவிதி உ ள்ளானவற்றிற்றுவரும் விகாரமவழிவேற்றுமைப் பொ ருடுணக்கத்தான் வருமென்பது உட்பெற்றும். (௩௪)

(௩௪௮) உருபின் முடிபவை யொக்கும் பொருளினும். *
(எ-ன்) உயிரிற்றுப்புணரியற்கண் ணும் இவ்வியற்கண் ணு மு டிந்த வேற்றுமைப்பொருட் புணர்ச்சிக் கெய்தியதன்மேற் சிற ப்டுவியுணர் ற்று. (ப-லா) உருபின்முடிபவை - மேலுருபு பு ணர்ச்சிக்கண் முடியுமுடிபுகள், அப்பொருள் ணும்-அப்பொருட் புணர்ச்சிக்கண் ணும், ஒக்கும்- ஒத்துமுடியும், எ-று. (பொ-லா) மேலுருபு புணர்ச்சிக்கண் முடியுமுடிபுகள் அப்பொருட்புணர் ச்சிக்கண் ணு மொக-ம். எ-று. ஃ [உ-ம்] எல்லாவற்றதும்- எல் லாவற்றுக்காமும்- என அநேகைகண் றற்றுமுருபின்மேலும் மும்பெற்றதமேலாய் பொருட் புணர்ச்சிக் குட்பெற்றன. எல்லா நமதும் எல்லாநங்கையும்- என உயர்த் தணக்கண் தப்பு முருபின் மேலும்மும் பெற்றதற்பொலப் பொருட் புணர்ச்சிக் குட் பெற்ற ன. எல்லாநமதும்- எல்லாநங்கையும்- எல்லாநமதும்- எல்லாந் தணக்கையும்- தனது-தனக்க- தமது தங்கை நமது-நங்கை எனது- என்னை- எமது-எங்கை-நினது நன்கை-நமது நங்கை- என உரு பு புணர்ச்சிப்பற் பொருட்புணர்ச்சியு முடிந்தவாறு காண்க. பிறவுமன்ன. (௩௫)

(௩௪௯) இடையுரி வடசொலி வியம்பிய கொளதவும்- போலியு மறஉம் பொருத்தியவாற்றிற்- கியையப் புணர்த்த வி யாவர்க்கு நெறியே. *

(எ-ன்) இப்புணரியல்கட்கு ஆவதொர்புறனடை புணர்-ற்று (ப-லா) இடை (ச்சொல்லின்) - ஆடைச்சொற்களுள்ளும், உரி

(ச்சொலின்) - உரிச்சொற்களுள்ளும், வடசொலின் - வடசொற்களுள்ளும், இயம்பிய - உயிரிது மொற்றீறுமான புணரியலிலே தோன்றல் திரிதல் கெடுத்தல் இயல்பாதல் எனச்சொல்லிய புணர்ச்சி யிலக்கணங்களுள், கொளாதவும் - பொருந்தாது வேறுபட்டி வருவனவும், போலியும்-இலக்கணப்போலிமொழிகளும், மருஉம் - மருஉமொழிகளும், பொருந்திய- இருவகைவழக்கிலுநடக்கின்ற, ஆற்றீற்று- முறைமைக்கு, இயைய- பொருந்துமாறு, புணர்த்தல்- புணர்க்கை, இயாவார்க்கும்- அறிவுடையோ ரொல்லார்க்கும், தெறி - முறை, எ - று. (பொ-நா) இடைச்சொல்லினும் உரிச்சொல்லினும் வடசொல்லினும் உயிரிது மொற்றீறுமான புணரியலில் தோன்றல் திரிதல் கெடுத்தல் இயல்பென வேதியுபுணர்ச்சி யிலக்கணங்கள் பொருந்தாது வேறுபட்டிவருவனவும் இலக்கணப் போலிமொழிகளு மருஉமொழிகளு மிருவகைவழக்கினுநடக்கு முறைமையறிந்து அதற்குப் பொருந்துமாறு புணர்க்கை அறிவுடையோ ரொல்லார்க்கு முறைமை. எ-று. [உ-ம்] ஆன்கன்று- வண்டின்கால்- என வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கட்கா ரியைய யிலட்சொற் திரியா தியல்பாயின. மழகவிது- தடந்தோள்- என அகரவீற்று உரிச்சொன்முன் வல்லெழுத்துமிகா தியல்பாயு மெல்லெழுத்து மித்ருந்தும்வந்தன. அனிருலம்- தனதடம்- என இயல்பீறும் விதிபீறுமான உயிரீற்று வடசொன்முன் வல்லெழுத்துமிகா தியல்பாயின. இன்முன்- முன்றில்- பொது இல் - பொதியில் - என இலக்கணப் போலிமொழிகளும், அருமருந்தன்னபிள்ளை- அருமந்தபிள்ளை- குணக்குள்ளது- குணது- தெற்குள்ளது- தெனது- வடக்குள்ளது- வடது- சோழநாடு - சோழநாடு - பாண்டியநாடு - பாண்டியநாடு - மலையமநாடு - மலாடு- தஞ்சாவூர் - தஞ்சை- ஆற்றூர் - ஆறை - ஆதன்றந்தை- ஆந்த- பூதன்றந்தை- பூந்தை - வடிகன்றந்தை - வடிகந்தை - என மருஉ மொழிகளும் நீலமொழி வருமொழிகளு னேற்குஞ் செய்க்கையறிந்துமுடிக்க. பிறவுமன்ன.

(௩௫)

மெய்யீற்றுப்புணரியல்

முற்றிற்று.

உருபுபுணரியல்.

(உாசயி.) ஒருவனொருத்தி பலரொன்று பலவென - வருபெயரைத்தொழி பெயர்முதலிருநான் - குருபுமுதந்தநாற்பதா முருபே. *

(எ-ன்.) வேற்றுமையுருபுக ணிலைமொழியோமும் வருமொழியோமும் புணருமா நிவ்யயலாற் கூறுவான் றொடங்கி அவ்வெட்டுருபுகளுஞ்சாரு மிடவகையான் இத்துணைத்தென்பதுணர்ந்து. (ப-னா) ஒருன் - ஒருவனும், ஒருத்தி - ஒருத்தியும், பலர் - பலரும், ஒன்று - ஒன்று, பல - பலவும், எ-ன - என்றுகருக, வரு வருகிற, பெயரைத்தொழி - ஐந்துபெயர்மொழி, பெயர்முதல எழுவாட்டேற்றுமையான பெயர்முதல விளியிருக்கின்ற, இருநான் ஒருடம் - எட்டுருபுகளாயிற்று, உதந்தர - பெருக்க, உருபு - வேற்றுமையுருபுகளாக, நாற்பதாம் - நாற்பதாசுபு, எ-று. (பொ-னா) திட்டாற்பொருளின் பெண்கருதவரும் ஐந்துபெயருடனே எழுவாட்டேற்றுமையான பெயர்முதலாக விளியிருக்கின்ற வெட்டுருபினையு முதலுதேற்றுமையுருபுக ணற்பதாம். எ-று. சொன்மேல்வைத்தோதன் இப்பெயர்களோ டன்றிப் பொதுப்பெயர்களே கிருப வாராவெனப் பொருள்படுமாதலின் எல்லாப்பெயரு மடங்குதற்குப் பொருண் மேல்வைத்து என வருபெய ரொன்றார். [வ-று] நம்பி - சாத்தி - மக்கள் - மரம் - மரங்கள் - என்னுமிவற்றுள், நம்பி - நம்பியை - நம்பியால் - நம்பிக்கு - நம்பியின் - நம்பியது - நம்பிகண் - நம்பி - என ஒருவனென்னும்வாய்பாட் டியர்திணை யாண்பாற்பெயரோ டெட்டுருபுகளும்வந்தன. ஏனைநான் குபெடலோடு நிவ்யயலே டொடங்க. (க)

(உாசக) பெயர்வழித் தப்பொரு டரவரு முருபே. *

(எ-ன்.) வேற்றுமையுருபுகள் வருதற்குக்காரணமும் வருமிடமு முணர் - ந்து. (ப - னா) உருபு-வேற்றுமையுருபுகளானவை, தப்பொருள் - தப்பொருளை, தா - கொய்க்க, பெயர்வழி - பெயர்க்குப்பின், வரும் - வருபு, எ-று. (பொ-னா) வேற்றுமையுருபுக டப்பொருளைத்தரப் பெயர்க்குப்பின் வரும். எ-று. [வ-று.] தப்பிப்பெற்றான் - தப்பியைப்பெற்றான் - தப்பியாற்பெற்றான் - எ

னவரும். பிறவுமன்ன. தம்பொருடரவருவன எழுவாய்முதலிய வெட்டுருபும் வழிவருவன பெயர்முழுவதும் முருபாய வெழுவாயொழிந்த வேழுருபுமெனக் கொள்க. (உ)

(உாசஉ). ஒற்றுயிரீமுதலீற் றுருபுகள்புணர்ச்சியி- ளெக்கு மன்னப்பெயர் வேற்றுமைப்புணர்ப்பே. *

(எ-ன்). ஐம்முதலிய ஆறுருபும் நிலைமொழிவருமொழியோடு புணருமா றுணர் - த்று. (ப-னா) ஒற்றுயிரீமுதலீற்று - நிலைமொழியோடும் வருமொழியோடும் புணருகிற மெய்யுயிரீக்களை முதலுமீறுமாகவுடைய, உருபுகள் - ஐம்முதலிய ஆறுருபுகளும் இடைச்சொல்லாயினும், புணர்ச்சியின் - இயல்பொடுவிகாரத்தையுட்புணர்ச்சிவகையால், மண்- பெரும்பாலும், ஒக்கும்- ஒக்கும், வேற்றுமைப்புணர்ப்பு-போனவிரண்டிய லுள்ளும் உற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கண், அப்பெயர்- இயல்பொடுவிகாரத்திடைத்தமெய்யுயிரீமுதலீற்றுப்பெயர்களை, எ-று (பொ-னா) தொகாநிலையாய வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கண் இடையேநின்று நிலைமொழியோடும் வருமொழியோடும் புணரு மொற்றுயிரீக்களை முதலு மீறுமாகவுடைய ஐம்முதலிய வேற்றுமை யுருபாறு மிடைச்சொல்லேனும் இயல்பொடுவிகாரத் தியையுட்புணர்ச்சி வகையாற் பெரும்பாலுமொக்கும் போன விரண்டிய லுள்ளும் வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கண் இயல்பொடுவிகாரத் தியைந்த வொற்றுயிரீமுதலீற்றுப் பெயர்களை . எ-று. மன்னென்றமையாற் சிறுபான்மை யொவ்வா வென்பதாம். [உ-ம்] நம்பிக்கைவாழ்வு - என்புழி “ஆவியரமுன் வன்மை மிகா, என்றும் “ணன வல் லினம்வரட்டறவும் பிறவரினியல்புமாகும் வேற்றுமைக்கு, என்றுங் கூறியவாறே கண்ணுருபின் முதலுமீறு மியல்பாயின. உறிக்கட்டயிரீ- என்புழி “இயல்பினும் விதியினு நின்ற யுயிரீமுன் கசதப மிகும், என்றும் “ணன வல்லினம் வரட்டறவும், என்றுங் கூறியவாறே கண்ணுருபின் முதலு மீறும்விகாரமாயின. பழிக்கஞ்சி - என்புழி “இயல்பினும் விதியினு நின்ற யுயிரீமுன் கசதப மிகும், என்றும் “முற்றுமற் றொவ்வுழி, என்றுங் கூறியவாறே குவ்வுருபின் முதலு மீறும் விகாரமாயின. நம்பிக்கைப்பிள்ளை- என்புழி “ஆவியரமுன் வன்மை மிகா, என்ற விதியொவ்வாது குவ்வுருபின்முதல் வல்லொற்றுமிக்கது. பிறவுமன்ன. இவ்வுருபு, சாத்திக்கு- கிளிக்கு - எனப் பொதுப்பெயர ாற்றிணைப் பெயர்க்கண்ணு பிசுதலிற் கிலவிகாரமா முயர்திணையென்னும் விதியன்று. ஒற்றுயிரீ முதலீற்றுருபுக ளென்றமையின் நாற்பதா முருபேயெனத் தொகைகொடுத்தக் கொணர்ந்தவற்றுள் எழுவாயும் விளியுமொழித்துத் தமக்கெனவுருபு முதலீறு முடைய ஐமுதலிய

அறுநாடிக் கு மிவ்விதிகூறுகின்ற ஒன்பதாஊம் இவ்வுருபுகளின் முதலிறுசுக்கு மாட்டேற்றான் இவ்விதிகூறவே யுருபின் இரு மருங்கும் புணருநிலைமொழியிறும் வருமொழிமுதலும் பஃம் பாடாபாட்டிற்கு விதிபோன விரண்டியலுள்ளும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கொள விதித்தவற்று ளடங்குமாதலி னவையும் இம்மா ட்டேற்றா னமைத்தார ள்ல ஒன்பதாஊம் அங்ஙன மடங்குதற்கு மூன்று அறுபெண் ணென்னுஞ் சூத்திரமேகரியென்பதாஊம் தா ன்ருநாபுதல்நூறு மென்றற்றொடக்கத் துருபோயிபுணரு நிலை மொழிசளின் யிகாரங்களை தொகைநிலைக்கண்ணும் நூற்கணத்தின் புன் னுபயோருதலின் அவ்விகாரமெழுத்துப் புணர்ச்சியான் வந்த லவல்ல வேற்றுமைப் பொரு டுணுக்கத்தானே வந்தன வதனால், இவ்வியலுட் கூறப்படுமென்பதாஊம் ஒக்குமன்னப்பெய ளென் றமையின் வையியுதி வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கு வாராயைம் ன் அநையொழித்துப் பெயரை யுபயித்தா ஒன்பதாஊம் வேற்று மைப்புணர்ட்பேடென்றமையின் வேற்றுமையுருபின் புணர்ச்சி யாதலின் அதற்கு அல்வழிப்புணர்ச்சி யொவ்வாவென்பதாஊம் பெற்றாய்.

(௩)

(உாசக்) பதமுன் விருதியும் பதமு முருபும் - புணர்ச்சி யொன்றும் பலவுஞ் சாரியை- வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்ப மு மாறும்.

*

(எ-ன்) உருபுபுணர்ச்சிக் கெட்டியதன்மேற் சிறப்புவிதியாகச் சாரியைமேல் விதிப்பான் றொடங்கி யவைவருமா நிவ்வாறென புணர்ச்சித்துவழி யொட்பின் முடித்தலான் விருதிப் புணர்ச்சிக்கு பதப்புணர்ச்சிக்கு முடனுணர் - று. (ப-னா) பதமுன்- பதத் தின் முன், விருதியும்- விருதிநிலையாவது, பதமும் - பதமாவது, உருபும்- உருபாவது, புணர்வழி - புணருமிடத்து, சாரியையொ ள்ளும் - ஒருசாரியையாயினும், (சாரியை) பலவும் - பலசாரியை யாயினும், வருதலும்- வருதலும், தவிர்தலும் - வாராதொழிதலு ம், விகற்பமும்- இவ்விரண்மிமாகிய விகற்பமும், ஆரும் - ஆரும், எ-ன. (பொ-னா) பதத்தின்முன் விருதியேனும் பதமேனும் உ ருசட ஊம் புணரு மிடத்திசு சாரியையொன்றேனும் பலவேனும் வருதலும் வாராதொழிதலும் இவ்விரண்மிமாகிய விகற்பமும், எ-ன. இஃது புணர்ந்தவழி புணரும்வழியென்னாது - புணர்வழியெ லப் பொதுமையிற் கூறவே இம்மூலகைப் புணர்ச்சியுட் சாரி யை விதித்தனம் றுள்ளும் விதிப்பவைவற்றுள்ளும் மொழிந்தன உற்றுள்ளும் அவைவாருமா நிவ்வாறென வுய்த்துணரிக வென்றா ராயினும். [வ.று.] தடத்தனை- (எ-ம்) தடந்தான்- (எ-ம்) தடந் தனா- தடந்த- (எ-ம்) விருதிப்புணர்ச்சியுட் சாரியையென்றாயும்

லேண்டா தும் விகற்பித்தும்புத்தன. புளியமரம்- புளியங்காய்-உ
ரினுக்கடிது உரினுக்கமலம்- (எம்) புளிக்கறி- (எம்) நெல்லின்
குப்பை - நெற்றப்பை - (எம்) பதப்புணர்ச்சியுட் சாரியையல்
வாறாயின. அவற்றை- அவற்றினை - மரத்தை - மரத்தினை- (எ
-ம்) தண்ணை- எண்ணை- (எ-ம்) ஆனை- ஆனை- (எ-ம்) உருபுபுணர்ச்சி
யுட் சாரியையல்வாறாயின, பிறவுமன்ன. மாடத்துக்கு-மாட
க்கு- கைத்தந்திராடக்கத்தன சாரியையலேண்டியபழி யின்மையிற்
செய்யுளவகாரமா மென்க. (ச)

(உ-அ-ச) அன் ஆன் இன் அல் அற் திற் தத்தம்- தம் தம்
தும் ஏ அ உ ஐ கு ண- எல்லபிறவும் பொதுச்சாரியையல்.*
(எ-ல்) மேர் சாரியையல்மேரா அவையையென்பதுணர்-ற்
து- (ப-ண) அன் ன அன்புதல கைமெய்மேராகச் செல்லப்ப
ட்டபதிலேமும், இன்னப்பிறவும்- இவைமேலாவவபிறவும், பொ
துச்சாரியை - வீடுதி பதம் உருபு என்ஈழமூன்றுபுணர்ச்சிகளின
லுந் தனிமொழிகளிலும் வருதலினாலே பொதுச்சாரியையயாகும்,
எ-று. (பொ-ண) அன்னும் ஆனும் இன்னும் அல்லும் அற்றும்
இற்றும் அத்தும் அட்டும் தட்டும் தட்டும் தட்டும் தட்டும் எயும் அவ்
வும் உவ்வும் ஐயும் ஓவ்வும் வைவும் இவைமேலாவவ பிறவும்
விருதி பதம் உருபு என்னுமூன்றுபுணர்ச்சிக்கண்ணுந் தனிமொ
ழிக்கண்ணும் வருதலிற் பொதுச்சாரியையென ஐம் பெயரவாம்.
எ-று. [வ - று,] ஒன்றலகூட்டம்- ஒருபாற்கு - வண்டின்கா
ல்- தொலையல்- பவ்வற்றை - டதீற்றுட்டத்து- மரத்தலை- மன்ற
ம்- எல்லார்தம்மையும்- எல்லாதம்மையும்- எல்லிற்றுத்தம்மையும்- க
லனேதுணி - நடந்தது - சாதனதுக்கு - “சேழ வட்ட பீழ்வா
யேற்றை,”—“துறுகல் டதறயினு முய்குலவ போலாய்,”—ஆன்
எனமுறையே காண்க. தன்னபிற வென்றதலானே, அவன் உனை-
-எய்ப்புத்த தன்னைன்னுஞ்சாரியையும், அவற்றன்- அவர்தம்-
-என்ப்புத்த தன் தாய் எனனுஞ் சாரியையும், புற்றுஞ்சோறு -
-எய்ப்புத் துஞ்சாரியையும் இல்லாப்பொருளென்னும் பண்புத்
தொடர்த்துண ஆகாரச்சாரியையும்வந்தன. இன்னும் வருவன
புபகலாக. (இ)

(உ-அ-ரு) எல்லா மென்ப திழிதிணையாயி-னற்றேருருபி
ல் மெனும் முறுமே- யன்றே எட்டிடை டடைந்தற் றுளம்.*
(எ-ல்) ஒருசார் தலைமொழியோடு உருபுபுணர்ச்சற்கு ஒன்று
யிரி முதலிற் றுருபுக ளென்னுஞ் சூத்திரத்தா னெய்தியதன்மே
ற் சிறப்புவிதியுணர் - ந்று. (ப-ண) எல்லாமென்பது - எல்லா
மென்னும்பொதுப்பெயர், திழிதிணையாயின்- அஃதெனையில்கரு

ம்பொது அதனோடு ஆறுநபுகளும்புணரின், (இடை) - இடையிலே, அற்று- அற்றுச்சாரிபையும், உருபின்மேல் - உருபின்மேல், உம்- முற்றும்மையும், உறும்- பெறும், அன்றேல்- உபர்திணையிள்வரும்பொது, இடை- இடையிலே, தம்- தம்முச்சாரியை, அடைந்து- அடைந்து, அற்றாகும்- உருபின்மேல் முற்றும்மையும்பெறும், எ-று. (பொ-னா) எல்லாமென்னும்பொதுப்பெயரஃதிணைக்கண் ஆனகாலே பதனோடு ஆறுநபுகளும்புணரின் இடையே அற்றுச்சாரிபையும் உருபின்மேல் முற்றும்மையும்பெறும் உபர்திணைக்கண் ஆனகாலையிடையே தம்முச்சாரிபையும் உருபின்மேன்முற்றும்மையும்பெறும் எ-று. [உ-ம்] எல்லாவற்றையும்- எல்லாவற்றையும்- 'எம்' எல்லாதம்மையும்- எல்லாதம்மாலும். - (எ-ம்) வரும். இனி இரட்டிற்மொழிதலென்னுமுத்தியான் எல்லாமென்பதிழிதிணைப்பாட்டு- (எ-ம்) இன்னற்றோடு (எ-ம்) பிரித்து அஃதிணைக்கண்ணாகி இச்சாரிபை அற்றுச்சாரிபையோடெனப்பொருட்கு எல்லாவற்றையும் எனவருதலுங்கொள்க. எனையவற்றோடு மிவ்வாறே பொட்டிக. இச்சொற்கு இருதிணைக்கண்ணும் அற்றுச்சாரியையும் தம்முச்சாரியையும் உருபு புணர்ச்சிக்கண் பதமுன்விதிபுமென்னுஞ் சூத்திரத்திற் கூறிபவாறே வேண்டியேவருதறோன்ற வின்றிபமைபா முற்றும்மையோ மிடனிகழ்ச்சிப்பொருளவா யற்றோடென்றும் அடைந் தற்றாகுமென்றுங் கூறினார். தாம் தாம் நீர் என்னுமூவிடப்பெயர் வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கண் வந்தமைபானே தம் தம் நும் என விகாரப்பட்டுத் தமக்கினமான மூவிடப்பெயர்களை முறையேசார்ந்து சிறப்புப்பொருடாராமையின் ஒருபொருட்பன்மொழி யல்லவாய்வருதலின் இம்முன்னுஞ் சாரியையிடைச்சொல் லெனப்படுமாதலிற் தம்மென்பதைப் படர்க்கைப்பெயர்க்கும் நும்மென்பதை முன்னிலைப்பெயர்க்கும் வருஞ்சூத்திரத் தமைத்தாற்போல தம்மென்பதனை யின்பிதீ தன்மைப்பெயர்க்கமைத்தா டொன்பதூஉம் தன்மைபாயினுந் திணைப்பொதுமையி னில்லாது, பாணோம்-என்றற்போல எல்லாதம்மையுமென்ற துணையானே யுயர்திணைத்தன்மைபைய புணர்த்துமென்பதூஉப் பெற்றும். (கூ)

(உாசகூ) எல்லாருமெல்லீரு மென்பவற்றுமமை-தள்ளிநிரலே தம்நும் சாரப்- புல்லு முருபின் பின்ன ரும்மே. *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-னா) எல்லாருமெல்லீருமென்பவற்று- ஆறுநபுகளுமுடிகுது எல்லாரும் எல்லீருமென்கிற இருபெயர்களினுடையவிதயிலுள்ள, உம்மை - முற்றும்மைகளை, தள்ளி-தள்ளி, நிரல் முறையாக, தம்- தம்முச்சாரியையும், நும்- நும்முச்சாரியையும், சார-அவையிருந்த விடங்களிலேபொருந்த, உம்

-அவற்றினுலேதள்ளுண்ட முற்றுமைகள், உருபின்பின்னர் - உருபுகளின்பின்னே, புல்லும் - வந்துபுணரும், எ-று. (பொ-லா) எல்லாருமென்னு முயர்நிலைப்படைக்கைப் பெயரோடும் எல்லோருமென்னு முன்னிலைப்பொதுப்பெயரோடும் ஆறுருபும் புணருமிடத்து அவ்விருபெயரி னிறுதிகளினின்ற முற்றுமைகளைத்தள்ளி அந்நிலைக்களங்களிற் படைக்கைப்பெயர்க்குத் தம்முச்சாரியையும் முன்னிலைப்பெயர்க்கு நும்முச்சாரியையும் பொருந்த அவற்றும் றள்ளுண்ட முற்றுமைகளுருபின் பின்னேவந்து பொருந்தும். எ-று. [உ-ம்] எல்லார்தம்மையும்-எல்லாநாயும்-(எ-ம்) எல்லார்தம்மையும்-எல்லோயும்-(எ-ம்) விகற்பித்துவந்தன. ஏனையவற்றோடு மிவ்வாறேயொட்டிக. தந்தம்மை- நுத்தம்மை-எனப் படைக்கைக்குரிய தம்முச்சாரியை தன்மைமுன்னிலைகளின்வருத லோரிடம் பிறவிடந் தழுவலு முளவேவியனும் வழுவமைதி யென்க.

(உாசஎ) தான் தாம் நாம் முதல் குறுகும் யான்யாம்- நீ நீர் என் எம் நின் நு மாம்பிற- குவ்வி னவ்வரு நான்கா றிரட்டல. *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-லா) தான்தாம்நாம்-தான்முதலியமூன்றுபெயர்களும், முதல்குறுகும் - உருபுகள்புணருமிடத்துநெடுமுதல்குறுகிமுறையே தன்னை தம்மை தம்மை எனவரும், யான்யாம் நீ நீர்- யான்முதலியநான்குபெயர்களுந், என்எம் நின்நு மாம்- உருபுகள்புணருமிடத்துமுறையே என்னை எம்மை நின்னை - தம்மை- எனவரும், குவ்வின்- இவ்வேழுபெயரோடும் குவ்வருபுபுணருமிடத்து, அவ்வரும்-நடுவே தனக்கு என அகரச்சாரியைவரும், நான்கு- குவ்வருபின் அகரச்சாரியைவரினும், ஆறு - ஆறு முருபுகள்வரினும், இரட்டல- அவ்வேழுசொற்களிலு மிறுதியாகிய தனிக்குறின்முன் னொற்றுக்கள் இரட்டாவாம், எ-று. (பொ - லா) இங்ஙனங்கூறிய இருநிலைப்பொதுவாய மூவிடப்பெயர் ஏழோடு மாறுருபும் புணருமிடத்துத் தான் தாம் நாம் என்னுமூன்றுபெயரும் நெடிண்முதல்குறுகி முறையே தன்னை தம்மை தம்மை எனவரும் யான் யாம் நீ நீர் என்னுநான்குபெயரும் முறையே என்னை எம்மை நின்னை தம்மை எனவரும் இவ்வேழுபெயரோடுங் குவ்வருபுபுணருமிடத்து இடையே தனக்கு என அகரச்சாரியைவரும் குவ்வருபின் அகரச்சாரியைவரினும் ஆறுமுருபுயிர்கள்வரினும் இவ்வேழுவிகாரமொழிகளினிறுதியவாய தனிக்குறின்முன் னொற்றுக்க ளிரட்டாவாம். எ-று. ஒழிந்தவருப்களோடு மிவ்வாறேயொட்டிக. பிறவென்ற மிகையானே, நீயென்பது- உன்னைபென்றும், நீர் என்பது - உம்மையென்றும், வருதல்கொள்க. முன்னுமின்னுஞ் சாரியைப்பேறு கூறுவாரச்சாரியை

பெறுது விகாரப்படு மொழிகளை இச்சூத்திரத்தாற்றோன்ற இ
டைமேகூறியது இப்பொதுப்பெயர்களை இங்ஙனம் தம் தம்
றும் எனக்கூறிய சாரியையிடைச்சொல்லு மாயினவென உப்தி
துணர்த்தி கென்க. (அ)

(உாசஅ) ஆமா கோனவ் வணையவும் பெறுமே. *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ரை) ஆ- ஆவென்கிற பசுவின்பெய
ருட், மா- மாவென்கிற விலங்கின்பொதுப்பெயரும், கோ - கோ
வென்கிற இறைவனை யுணர்த்திநிற்கும்பெயரும், னவ்வணையவும்-
உருபுகள்புணருமிடத்து னகரச்சாரியை பொருந்தவும், பெறும்
-பெறும், எ-று. (பொ-ரை) ஆவென்னும் பெயரும் மாவென்
னும் விலங்கின் பொதுப்பெயரும் கோவென்னு மிறைவையு
ணர்த்திநிற்கும்பெயரும் உருபுகள்புணருமிடத்து னகரச்சாரி
யைப்பொருந்தவும்பெறும். எ-று [உ-ம்] ஆனை-ஆவை-மானை
-மாவை-கோனை-கோவை- எனவிகற்பித்துவருதல்காண்க. பிறவ
ற்றோடு மிவ்வாறேயொட்டிக. எதிரதுதழீஇயவெச்சவும்மையா
னே, ஞ்வுருபிற்று னகரச்சாரியை யொன்றுமே யமையாது,
ஆ னுகு-மா னுகு-கோ னுகு- என உகரச்சாரியையுடன் பெறு
தலும், ஆவுக்கு-மாவுக்கு-கோவுக்கு- என உகரச்சாரியையொன்று
மேபெறுதலும், ஆவினுக்கு-மாவினுக்கு-கோவினுக்கு-என இ
ஞ்சாரியையும் உகரச்சாரியையு முடன்பெறுதலும், ஆவினை -
மாவனை-கோ வினை- என இன்னெனவருஉம் வேற்றுமையுருபொ
ழிந்தவற்றிற்கு இஞ்சாரியைப்பெறுதலுங் கொள்க. இனி இரட்டி
றமொழிதலான் ஆமாவென வொருசொல்லாய்க் காட்டாவினையு
வாத்தித்து இவ்விதிகன்பெறுதலும் அணையவுமென்றொழியா
து பெறுமேயென்றமையானே ஆன்-மான்- கோன்- ஆமான்-
வை வகரச்சாரியை தனிமொழிக்கண்ணும் வருதலுங்கொள்க. ஆ
மென்பதனும் கோவென்பதனைச் சாரவையாது - மாவென்பத
னைச் சாரவாத்நமையானே கோவென்பது - இறைவனையுணர்
த்திய தென்பதாஉம் மாவென்பது விலங்குமா வென்பதாஉம்
பெற்றும். (ஈ)

(உாசக) ஒன்றுமுதலெட்டி டுறமென்னுந் பத்தின்முன்னுன்
வறிந் டய்வாற்றொழிபமே - லெல்லாமோடு மொன்பதுமிற்றே

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ரை) ஒன்றுமுதல்-ஒன்றுமுதல், எட்
டிரும்-எட்டிருகிய, எண்-எண்களோடு, ஊர்- புணர்ந்த, பத்தின்
முன் - பத்தென்கிறவென்முன் உருபுகள்புணருமிடத்து, ஆன் -
ஆன் சாரியை, வரின்-வருமாயின், பவ்வொற்று பகரமெய், ஒழிய-
நற்கமேல் அதன்மேலேதின்ற, எல்லாம்-எல்லாவெழுத்தும், ஒரி ம-
கெயிம், ஒன்பது- ஒன்பதென்கிற வென்முன்னும், இற்று-உரு

புகள்புணருமிடத்து ஆன்சாரியைவரின் அதன் பகரமெய்தற்கு
மேலேநின்ற வெல்லாவெழுத்துங் கெழும், எ-று. (பொ-ணா) ஒ
ன்றுமுத லெட்டிருமென்களோடுபுணர்ந்த பத்தென்னுமெண்
முன்னர் உருபுகள்புணருமிடத்து இடையே ஆன்சாரியைவரின்
அட்டத்தென்னுமெண்ணினது பகரவொற்றோன்றுமெய்தற்கு மே
லேநின்ற வெல்லாவெழுத்துங் கெழும் ஒன்பதென்னுமெண்முன்ன
ரு முருபுகள் புணருமிடத்து ஆன்சாரியைவரின் அதன்பகரவொ
ற்றெய்தற்கு மேலேநின்ற வெல்லாவெழுத்துங் கெழும். எ-று. [உ-
ட்] ஒருபாண- ஒருபதை- ஒருபஃதை - இருபாண- இருபதை-
-இருப ஃதை- (எ-ட்) ஒன்பாண- ஒன்பதை- ஒன்பஃதை- (எ-ம்)
விசுத்தித்து வரும். பிறவற்றோடு மீவ்வாறே யொட்டிக். ஒருப
து - ஒருபஃது - எனவகாரட்டப்பெறும் பத்தென்பார் எண்
ணார்பத்தெய்தார். வரினென்றமையான் வருதற்கு மீதுமேவி
துயென்பது உம் இவ்வாறானவருதலைப் பரமுகமாகக் கூறின
டையின் உகாச்சாரியை யின்சாரியைகளும் வேண்டுமிறுமென்
பது உங் கொள்க.

(உரும) எவ்வித சுட்டிற் கற்றுநல் வழியே. *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ணா) எவ்வித சுட்டிற் கு- வகரமெய்த
ந்து முன்னுசுட்டிப் பெயர்களுக்குட், அற்றுநல் - உருபுகள்புண
ருமிடத்து அற்றுச்சாரியை பொருந்தல், உழி - முறைமையாம்,
எ-று. (பொ-ணா) அஃந்நீண்டென்கமையவாய வகரவீற்று முன்
னுசுட்டிப்பெயர்க்கும் உருபுகள்புணருமிடத்து அற்றுச்சாரியை
பொருந்தன் முறைமையாம். எ-று, [உ-ம்] அவற்றை இவற்
றை-உவற்றை- என அற்றுச்சாரியைமேலேயே வருதல் காண்க.
வழியேயென்ற மிகையாட்க, அவற்றினை- இவற்றினை- உவற்றினை-
என இன்சாரியைவருதலுந் தனிக் குறியின் முன்னொற் றுயிர்ப் பரி
பட்டாயபுங் கொள்க பிறவற்றோடு மீவ்வாறே யொட்டிக். (யக)

(உருக) சுட்டின்முன் னுய்த மன்வரிற் கெழிமே. *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ணா) சுட்டின்முன் - அஃது இஃது
உஃது எஃகற் சுட்டிப்பெயர்களின் மொழிமுதற் சுட்டெழுத்தி
ன் முன்னின்ற, ஆய்தம் - ஆய்தமானது, அஃவரின் - அச்சுட்டிப்
பெயர்களுள் உருபுகள்புணருமிடத்து அன்சாரியைவரின், கெ
ழிங் கெழும், எ-று. (பொ-ணா) அஃது இஃது உஃது எனவ
ருபுசுட்டிப் பெயர்களுள் உருபுகள் புணருமிடத்து இ
டையே ஆன்சாரியைவரின் மொழிமுதற் சுட்டெழுத்துக்கண்மு
ன்னின் முன்னின்ற ஆய்தங் கெழும். எ-று. [உ-ம்] அதனை -
அஃதை இஃதை-உஃதை-உஃதை- எனச் சாரியைவருதல்

தீதுவருதலும் வந்தவழி யாய்தங்கெடுத்தலும் காண்க. அன்சாரியை வருதலுக்கி ஆங்கங்கெட்டவழி அது இது உது என ஆய் தமில்லாச் சுட்டுப்பெயர்க்காப்பி பின்னர் அன்சாரியைபெறுத லின் அவற்றிற்கும் இதுவேவிதிபெண்க்கொள்க. [வ-று.] அதனை -அதை- இதனை-இதை- உதனை-உதை- எனவிகற்பித்து வருதல்கா ண்க. அவ்வருதலைப் பராமுதமாகக்கூறினமைபின் குவ்வருபுபு ணர்வழி அதற்கு என அன்சாரியை தனித்துவருதலேயன்றி அத னுக்கு என உரைச்சாரியை யுடன்வருதலும் கொள்க. (சிஉ)

(உாருஉ) அதினைகர மகரமுனை யில்லை. *

(எ-ன்) அத்துச்சாரியைக்கு இ ஈ ஐயழி யென்னுஞ்சுத்தி ரத்தா நெய்திபது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்துணர் - ந்று. (ப - ணா) அதினை - அத்துச்சாரியையினது, அகரம் - அகரவுயிரான து, வகரமுனை - இயல்பினும் விதியினுநின்ற அகரவுயிரீற்றின்மு ன்வரிந், இல்லை - வகரவுடம்பற்றிமெய் பெறுது கெடும், எ - று. (பொ-ணா) அத்துச்சாரியையின் அகரவுயிரீ இயல்பினும் விதி யினு நின்ற அகரவுயிரீற்றின் மு ன்வரிந்வகரவுடம்பற்றிமெய் பெ ருது கெடும். எ-று. [உ-ம்] மகத்துக்கை - மரத்துக்குறை - என இரண்டு அகரவீற்றின் முன்னுங்கெட்டது. (யக)

(உாருக) இதற்கிது சாரியை யெனினள வின்மையின் - வி ருதியும் பதமு முருபும் பகுத்திடை - நின்ற வெழுத்தும் பத மு மிபந்தையு - மொன்ற வுணர்த்த லுரவோர் நெறியே. *

(எ-ன்) சாரியைக் காவதோர் புறனடை யுணர் - ந்று. (ப-ணா) இதற்கிதுசாரியையெனின் - விருதிமுதலிய புணர்ச்சிக்கண் இதற் கு இது சாரியையென்று அளவுசெய்து விதித்தனவற்றுள்ளும் ஒழிந்தனவற்றுள்ளுந் தனித்தனி சொல்லப்புகின், அளவின்மையின் - அளவுபடாமையால், விருதியும் - விருதிப்புணர்ச்சியையும், பதமும் - பதப்புணர்ச்சியையும், உருபும் - உருபுபுணர்ச்சியையும், பகுத்து - கண்டவிடத்துப்பகுத்து, இடையின்ற - நடுவேநின்ற, எ டுத்தும் - ஏகாரம் அகரம் முதலிய வெழுத்துச்சாரியையினையு ம், பதமும் - அன் ஆன் முதலிய பதச்சாரியையினையும், இயற் கையும் - இவ்விரண்டிசாரியையுந் தோன்றாத இயல்பினையும், ஒன் றவுணர்த்தல் - தெரியவறிவித்தல், உரவோர் - பெரியோரது, நெ றி - கடனாகும், எ-று. (பொ-ரை) விருதிமுதலியபுணர்ச்சிக்கண் இதற்கு இதுசாரியையென்று வரையறுத்து விதித்தனவற்றுள்ளு மொழிந்தனவற்றுள்ளுந் தனித்தனி சொல்லப்புகின் வரைய றைப்படாமையின் விருதிப்புணர்ச்சியினையும் பதப்புணர்ச்சியி னையும் உருபுபுணர்ச்சியினையுங் கண்டிழிப்பகுத்து இடையே நி ன்ற ஏகாரம் அகரம் முதலியவெழுத்துச்சாரியையினையும் அன்

ஆன் முதலிய பதச்சாரியையினையும் இவ்விரண்டு சாரியையுந்
தோன்றா வியல்பினையுந் தெரிய வறிவித்தல் பெரியோரது நெ
றிபாம் என்று ஐ [உ-ம்] “ஆனமணியியம்புங் கானத் தான,,
(எ-ம்) “ஆனநெய் தெளித்தன நான நீவி,, (எ-ம்) விதித்தபொ
ருட் புணர்ச்சிக்கண் “உருபின் முடிபவை பொக்குமப் பொ
ருளினும்,, என்றமாத் டேற்றான் அமைந்த நகரச்சாரியை யன்
றி அகாச்சாரியையு முடன் வந்தன. இனி விதியா தொழிந்தன
வற்றின்கண். பாட்டின்பொருளெனக் குற்றியலுகரத் திண்சாரி
யையும், மரத்திலை- என மல்கொண்புள்ளிககு அத்துச்சாரியையும்
வந்தன, தன்கை- என்னை- எனச்சாரியையினி யியல்பாய் வந்த
ன. இவ்வாதே மூவகைப்புணர்ச்சியும் பகுத்துணர்ந்து கொள்க.
எல்லாச்சாரியையும் இடைப்பதமே யும் எழுத்துச்சாரியை பத
ச்சாரியையெனப் பகுத்தல் வேராதற்கு இட்ட விலக்கினையா
மென்க. (மச)

(உருபு) விருதி பதஞ்சா ரியையுரு பணைத்தினு- முறைத்த
விதியினோர் தொப்பன கொளலே. *

(எ-ன்) இங்ஙனங்கூறிய நான்கின் புணர்ச்சிக்கு மாவதோர்
புறனடையுணர்-ற்று. (ப-ண) விருதி-விருதியும், பதம்- பதமு
ம், சாரியை-சாரியையும், உருபு-உருபுமாகிய, அனைத்தினும்- நா
ன்கின்புணர்ச்சிக ளிடத்தும், உரைத்த- பொதுப்படச் சொல்லப்
பட்ட, விதியின்-விதிகளுள், ஓர்ந்து- இவ்விதி இதற்குப்பொருந்
தும் இவ்விதி இதற்குப்பொருந்தாது என உபத்துணர்ந்து, ஓ
ப்பன- எவ்விதி எதற்குப்பொருந்துமோ அவ்விதியை, கொ
ளல்- அதற்குக்கொள்க. எ-று. (பொ-ண) விருதியே பதமே
சாரியையே உருபே யென்னு நான்கின் புணர்ச்சிக்கண்ணும் வி
திகள் பொதுப்படக் கூறப்பட்டவேனும் அவ்விதிகளுள் இவ்விதி
இதற்குப்பொருந்தும் இவ்விதி இதற்குப்பொருந்தா தென வுப்
புத்துணர்ந்து எவ்விதி எதற்குப்பொருந்துமோ அவ்விதி அதற்
குக்கொள்க. எ-று. விருதிப்புணர்ச்சியுள் “றவ்வொ டிகர வும்
மைநிகழ் பல்லவும்,, எனப்பொதுப்பட விதித்தாரோனும் விதி
யுளதென்றுகருதி இவ்விருதி வந்துழியெல்லாம் இவ்விருதாலமும்
பொருந்துமென்று கொள்ளற்க. சென்று- என்புழி இதந்தகா
ளும், சேறு- என்புழி எதிர்காலமும் பொருந்துமென்றுகொள்
க. பதப்புணர்ச்சியுள், “அல்லழி இ ஐம் முன்னராயி - லிபல்பு
மிகவும் விசற்பமு மாகும்,, எனப்பொதுப்பட விதித்தாரோனும்
விதியுளதென்றுகருதி. ஆடிதிங்கள்- என இயல்பாமென்றும்,
பருத்திக்குறிது- என மிகுமென்றுங் கொள்ளற்க. பருத்திக்குறிது
-என எழுவாய்க்கண் இயல்பாமெனவும், ஆடித்திங்கள்- எனப் ப

என்புத்தொகைக்கண் மிகுமெனவுங்கொள்க. சாரியைப் புணர்ச்சி யுள் “பசுமுன் விசுதியும் பதமு முருபும் புணர்வழி யொன்று ம்பவவுஞ் சாரியை - வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமு மாசும்.” எனப்பொதுப்பட விதித்தானோனும் விதியுளதென்றுகருதி நாட்டினீங்கிருள் - என இன்னென வருஉம் வேற்றுமை யுருபிற் கின்சாரியை வருமென்றும், நாட்டுக்கணிருந்தான் - எனக் கண்ணு ருபிற் கின்சாரியை வாராதென்றுங்கொள்ளற்க. நாட்டின்கணிரு த்தான் - எனக் கண்ணுருபிற்கின்சாரியை வருமென்றும், நாட்டினீ ங்கினுனென இன்னுருபிற் கின்சாரியை வாராதென்றுங் கொள்க, உருபுபுணர்ச்சியுள் “ஒற்றுயிர் முதலீற் றுருபுகள் புணர்ச்சியி- லெஞ்செய்துமன் னப்பெயர் வேற்றுமைப்பு ணர்ப்பே.” எனப்பொ துப்படவிதித்தானோனும் விதியுளதென்றுகருதி தம்பிசு - என உ யிரிற்று உயர்த்தணப்பெயர்முன்வந்த குவவுருபுமிகாவென்றும், தம்பிக்கண் - என மன்னென்றமையாற் கண்ணுருபு மிசுமென்று ம்கொள்ளற்க. தம்பிக்கண் - எனக் கண்ணுருபு மிகாவென்றும், தம் பிதரு - எனக் குவவுருபு மன்னென்றமையான் மிசுமென்றுங் கொ ள்க. பிறவுமன்ன. சாரியைப்புணர்ச்சி யேனை மூவகைப்புணர் சையிலெயுஞ்சாரிந்து ிடையே தோன்றல்விகாரமாட்வந்தபுணர் சையின் விசுத்தபதஞ்சாரியையுருமென வருபிற் றுமுதற்குந் து. இ சசுத்தபதத்திற் கவ்வாறுபொருள்கொள்ளாது இந்நாலகைப்புண ருக்கியுள் ஒன்றிற் றுச்சொல்லவதி மற்றொன்றிற் குங்கொள்கவென ப்மொருவாகொள்ளாருளார். அப்பொருட்கணமந்தசொல் இச் சசுத்தபதத் திலையையாலும், “சாரியைசுத்தி விகாரமாடின்மொழிப் பதம் - முன்னிப் புணர்ப்பு முடியுமெப் பதங்கனும்,” என்றும், சசுத்தபத வெல்லுஞ் சசுத்தத் தவ்விகாரம் வருத்திப்புணர்ச்சி க்கவென்றிப் பதப்புணர்ச்சிக்கண்ணும் வருமென்பது தோன்றப் “பண்பிற் கிவப்பே, என்றும், புணர்ப்புல்லது பெயர் வண்ணியிடை யுரிநன் கிற்கும் பொருந்துமென்பதுதோன்ற “மெய்யுயிர்மு தலீற் றுமருபதங்கனும்,” என்றும் விதித்துணர்த்திற் றிப்புவிதகளு ள் “உருபு முடிபவை யொக்குமப் பொருளினும்,” என்றும் “ஒ த்துயிர் முதலீற் றுருபுகள் புணர்ச்சியி- லெஞ்செய்து மன் னப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே,” என்றுங்கூறியவாற்றான் அப்பொரு ள்மையிற் றுக்கிடத்தலானும், அது பொருந்தாதென்க. (யஞ்)

(உருபு) இயலபின் விகாரமும் விகாரத்தியல்பு - முயர்தி ணையுடதது விரிந்துந் தொகடும் - விரவுப் பெயரின் விரிந் துந்நு - மன்ன பிறவு மாகுமை யுருபே. *

(என்) வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக் காவதோர்புறனடையுணர் -ந்து. (ப-வா) இயலபின் விகாரமும் - பொதுவிதியையு முடித

வேயன்றி அப்படிவிதித்த இயல்பிலேவிக்காரமாகியும், விகாரத்தையுடைய- விகாரத்தினையியல்பாகியும், உயர்த்தினையிட்டத்து-உயர்த்தினையினிடத்து, விரிந்தும்-வெளிட்டும், தொக்கும்- மறைத்தும், விரவுப்பெயர்ன்- பொதுப்பெயர்ன்கண், விரிந்தும்- வெளிட்டும், நன்றும்- மறைத்தும், அன்னபிறவும் - அவைபோல்வன பிறவேறுபாடாகவும், ஆரும்- ஆகிவரும், ஐயுருபு- இரண்டாம் வேற்றுமைப்புணர்ச்சி. எ-று (பொ-ரை) வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கு விதித்த பொதுவிதியோயி தானு மொருங்குமுடிதலே யன்றி அந்நனப்பட்டித்த இயல்பின்கண் விகாரமாயும் விகாரத்தின்கண் இயல்பாயும் உயர்த்தினைக்கண் விரிந்தந் தொக்கும் விரவுப்பெயர்க்கண் விரிந்தும் விரிதலொழிந்தும் இவைபோல்வனபிற வேறுபாடாயுடவரும் இரண்டாம்வேற்றுமைட்டணர்ச்சி. எ-று, உயிரோ ஒற்றேசாரியையே யென்றவை தோன்றல் திரிதல் கெடுத்த ஹத்திச்சி விகற்பங்களைபெல்லா முள்ளடக்கி இயல்பின் விகாரமும் விகாரத்தையுட்பெயர்னும் எல்லாவேற்றுமையுய் விரிந்தந் தொக்கும் உருதல்போல"து இவ்வேற்றுமை உயர்த்தினைப்பெயர்க்கண்ணும் விரவுப்பெயர்க்கண்ணும் விரிதலே தகுதியாய்த் தொகுதறகுதியாயும் விரிந்துகோடலாயுட வருமெய்பதுதோன்ற விரிந்தந் தொக்கும் விரிந்தும் விரிதலினின்றும் எனறும் நெருநலனவும் வருத்தியபிணியினுறு திற்றதென்பதுமொலவொழிதற்பொருடோன்ற நிற்றென்றங்கூறகூர் மெய்ச்சுத்திரத் தொப்பனகொளுலே யென்றமையான் இவ்விதிக்களை இரண்டாம் வேற்றுமைட்டணர்ச்சி வந்துழிமெல்லாங்கூட்டாது வேற்றுமைப்பொதுப்புணர்ச்சியோ மொருங்குதொகு முடிவன இவை இப்பிறனெடச்சிறப்புவிதியான் முடிவன இவையெனவுய்த்துணர்ந்து ஏற்பனவற்றோங்கூட்டுக. [வ-று] "மேற்பயிதெய்வ நிற்புறங்காட்பு, என இயல்பின் விகாரமாயிற்று. மண்ணொணர்ந்தான்- என விகாரத்தையுட்பாயிற்று. நப்பியைக்கொணர்ந்தான்- என உயர்த்தினைக்கண்விரிந்தது. ஆடுஉவற்சொல் - மகடு உவற்சொல்- பல்லல் ரத்யுஞ்சொல்- நால் முற்றொருநது- என அதனகட்டொட்கது. கொற்றனைக்கொணர்ந்தான் - என விரவுப்பெயர்க்கண் விரிந்தது. ஆண்பெற்றான்- பெண்பெற்றான்- "தற்கொண்டான் வளத்தக்காள் வாழ்ககைத் துணை,--"மேற்பயிதெய்வ நிற்புறங்காட்பு,--என அதனகட்டொட்கது. இவ்விரண்டிடத்துத் தொகையுட்கில தகுதியாயுட்கில உவந்துகோடலாய் வருதல்காணக. அன்னபிறவுமெய்றமையானே, தற்கொண்டான்- ஏற்பணியாளாய்- என உறவுப்பயிவன திரிந்தேவருதலுமின்னு

மங்குபனவுளவே லவையுங் கொள்க. இங்ஙன மெண்ணின்க ணி
ன்ற இறந்தது கழியிய விழிவுசிறப்பும் மகனானே வேற்றுமைக்
கெனவிடுத்த பொதுவிதியோ பொருங்கொத்து, வருகட்டினு
ன்- என இயல்பின்கண் இயல்பாயும், விளக்குறைத்தான்- பலாக்
குறைத்தான்- கரிக்ருறைத்தான்-என விகாரத்தின்கண் விகாரமாயு
ம் வருகலே பெரும்பாலவென்க. இனி விரவுப்பெயர்க்கண் வி
ந்துதின்று மென்பதற்கு இவ்வாறன்றி எழுந்திருந் தென்பதற்கு
இருந்தென்பதனை அசைநிலையாக்கி எழுந்தென வொருபொருள்
கோடல்போல தின்றென்பதனை அசைநிலையாக்கி விரிந்தெனவொ
ருபொருள்கொள்ளின் வழக்கின்கண்ணும் செய்யுட்கண்ணுந்தொ
களுநரும் இலக்கியங்கட்கி லக்கண மின்றமென்க. (யன்)

(உரு) புள்ளிபுமுயிரு மாயினு சொன்முன் - தம்மினுகிய
தொழின்மொழிவரினே- வல்லினம்பலிதம்பமு மிப்படி மாகும்.*

(உ-ன்) இதுவுமது. (ப-னா) புள்ளிபு முயிரு மாயினு சொன்
முன்-மூன்றாம்வேற்றுமைப் புணர்ச்சியுள்ள மெப்பும் உயிரும்
இறுதியாக நின்ற சொற்களின்முன், தம்மினுகிய - கருத்தாவாகிய
நிலைமொழிப் பொருள்களாலாகிய, தொழின்மொழி - தொழிந்
தொல், வரின- வந்தால், வல்லினம்- அவ்விடத்து வருகிற வல்லின
ம், விகற்பமும்- உறச்ச்சியும், இயல்பும்- இயல்பும், ஆகும்- ஆகும்
ம், எ-து (பொ-னா) மூன்றாம்வேற்றுமைப்புணர்ச்சியுள் ஒன்று
முயிரு மிறுதியாப்பிற்ற சொன்முன்னர்க் கருவிகருத்தாவுடனி
கழ்வதன்பொரு ளென்பவற்றுட் கருத்தாவாகிய நிலைமொழிப்
பொருட்காலாகிய தொழிந்தொல் வரின அங்ஙனம்வரும் வல்
லினம் வேற்றுமைப்பொதுமுடி பேலாது விகற்பமுமிப்படிமா
ம். எ-து. இஃது இவ்விதியு மொப்பனகொள்க. [வ-து.] பேய்கோட்
பட்டான்-பேய்க்கோடப்பட்டான்- சூர்கோடப்பட்டான் சூர்க்கோட்
பட்டான் - புலிகோட் பட்டான்- புலிக்கோட் பட்டான் - (எ-ம்)
பேய்க்குட்க்கப்பட்டான் - புலிகுட்க்கப்பட்டான் - (எ-ம்) வரும்.
உய்மையாற் சூரப்பாயப்பட்டான் - அராத்நீண்டப்பட்டான் -
என வேற்றுமைப்பொதுவிதியான் மிகுமுடியவனவே பெரும்
பாலவென்க, இவற்றுட் தம்மினுகியதொழில் பட்டானென்ப
தாம். தொனென்பதுமுதலியவாயிடைப்பிறவருவன தந்தொழி
லாம். இங்ஙனமாயினும் இவ்விரண்டனுய் மொருசொல்லாக்கித்
தட்டித் தப்பொழிந்தொழியெய்ந்து. பட்டானென்புழி இதுப
ட்டானென்பதும் பெருந்தோன்றக் கோளென்பதுமுதலியன அ
தனைப் பட்டத்திற்கும் ஒற்றுமைதங்கருகியென்க. வேற்றுமை
தங்குபட்ட கோடப்பட்டானென்ப தொழிந்தன எழுவாய்ப்பய
னென்ப கிய லெனென்க சூற்றுவினை கொண்டதாம். எழுவாய்க்

கண்ணும் மூன்றாவேற்றுமைக்கண்ணுந் கருத்தாவுளவாசலிற் ற
ந் தொழிலையே யிண்பித் தட்டிஞ்சிய தொழிலென்றொனின், மெ
ய்பிடித்ததென்னு மெழுவாய்க்கடப் பேயாற்பிடித்ததென மூ
ன்றாமுருபும் விரித்தற் கணமயும். அங்ஙனம் விரித்தக் கூடாமை
யிற் றந்தொழிலுந் தட்டிஞ்சிய தொழிலு மெழுவாய்க்கடப்
கருத்தாவு மூன்றாவேற்றுமைக்கடப் கருத்தாவுந் தம்முள் வேறு
பா மிளையவாம், அவ்வேறுபாடு அவ்விடக்கணந் கூறுப்பழிக்
காட்டினும். (யௌ)

(உாரு) இதற்கிது முடிபெண் நெஞ்சா தியாவும்-விதிப்
பற வின்மையின் விதித்தவற் றியலான்- வகுத்துரை யாதவும்
வகுத்தனர் கொள்க. *

(எ-ன்) இவ்வதிகாரத்திற் காவதோர் புறனடை யுணர்-ற்று.
(ப - ணா) இதற்கிது முடிபென்று - இதற்கு இது முடிபென்று,
யாவும் - இவ்வதிகாரத்துள் விதிக்கத் தருவனவற்றையெல்லாம்,
எஞ்சாது-குறையாமல், விதிப்பு-தனித்தனி அளவுசெய்து விதிக்க
ப்புகின், அளவின்மையின்- அதற்கு ஓரளவில்லாமையால், விதித்த
வற்று- வகுத்துவிதித்தவற்றினுடைய, இயலான்- இலக்கணங்களை
ஏதுவாகக்கொண்டு, வகுத்துரையாதவும்- வகுத்துவிதி உரையாத
னவற்றையும், வகுத்தனர்-கொள்க-கருதலளவையால் வகுத்துவிதி
யுரைத்துக்கொள்க. எ-று. (பொ - ணா.) இதற்கிது முடிபென்று
இவ்வதிகாரத்துள் விதிக்கத் தருவனவற்றையெல்லாம் தனித்தனி
வரையறுத்து விதிக்கப்புகின் அதற்கோர் உரையறையின்மையி
ன் வகுத்து விதித்தனவற்றின் இலக்கணங்களை ஏதுவாகக்கொண்டு
வகுத்து விதியுரையாதனவற்றையுந் கருதலளவையான்வகுத்து வி
தியுரைத்துக்கொள்க. எ-று. [உ-று] எழுத்தியலுள் “மொழிமு
தற்காரண மாமணுத் திரொலி, எழுத்தென உரைத்தமையா
னே “கட்புல னில்லாக் கடவுளைக் காட்டுஞ் - சட்டகப் போலச்
செவிப்புல வொலியை- யுட்டுகொளற் றி-முரு பாம்வடி வெழுத்
தே,, எனப்பிறர்கூறியவாறு இவ்வொலிவடிவைக் காட்டுதற்கோர்
கருவிபாக வரைந்துகொள்ளப்பட்டது வரிவடிவெழுத்தெனவும்,
பதவியலுள் “அன் ஆன் அன் ஆன்,, என்னுஞ்ஞுத்தாதத்துமுற்ற
யே அன் ஆன் விசுதி யாண்பாற்கென உரைத்தமையானே, பெ
ருமானென்னுப்பதம் பெருமையையுடையானென்னும் பொ
ருடோன்றிற்ற பெருமானென்னும் பதத்தினதுவி ஆன்விசு
தி ஆன்விசுதியா யொரோவிடங்களிற் றிரிந்து ஆண்பாலையுண
ர்த்தி நின்றதெனவும், உயிரிற்றுப்புணரியலுள் “இடவிலினும் விதி
யினுநின்றவுயிரிமுன் கசதப மிகும்,, என உரைத்தமையானே,
“எனவல்லினம்வரட்டறவும்,, எஃபுழிகரமும்வல்லினமாதலின்

மிருந்ததெனவும், மெய்யிற்றுப்புணரியலுள் “நுந்தம் எம் நம்மீ
 ஞாபவரு ஞநலே” என உரைத்தமையானே, அம்மென்னுஞ்சொ
 க்குத் திமகாமும் குற்றெற்றாதலிற் தன்னொயிமயங்காத மெல்
 லெய்வரின் அதுவாய்த்திருந்து அந்தலம் என அழகினது நல
 மென்னுப்பொருட்டாய் வருமெனவும், உருப்புணரியலுள் - “வ
 ல்லுச்சுட்டிற் கந்துறல்வழியே” என உரைத்தமையானே அது
 பொலும் வினாவும், எவற்றை என அற்றுச்சாரியை பெறுமென
 வும், இரண்டாய்வேற்றுமைக்கும் மூன்றாய்வேற்றுமைக்கும் பு
 றுண்ட புரைத்தமையானே ஏழாய்வேற்றுமையும் “மண்புது
 ற்றும் விண்பறந்து மாலுமயனுங் காணு வொருபொருள்” என
 வேற்றுமைப் பொதுவிதியேனாது சிறுபான்மை வருமெனவுங்
 கொள்க இன்னும் இவ்வைந்தியலுள்ளும் வகுத்துரையாதனவற்
 றையெல்லாம் இடர்ப்படாது இதுவேறிலுறாக வகுத்துரைத்துக்
 கொள்க. (யஅ)

உருபு புணரியல்

முற்றிற்று.

முதலாகுது எழுத்ததிகாரம் - முற்றிற்று.

(கட்டளைக்கலித்துறை.)

அடையென்பெயர்முறைதோற் நம்வடிவனவாதியந்தம் *
 இடைநிலைபொய்யென்றோந்தெழுத்துமிருபதமும் *
 பற்புணர்மூன்றுநியல்புயினிகாரமுஞ்சாரியையும் *
 உடனுணர்வாயொழுத்தறிவாரொன் பருத்தமோ. *

இரண்டாவது

சொல்லதிகாரம்.

சொல்லதிகாரமென்பது - சொல்லினததிகாரத்தை யுடைய தென அன்மொழித்தொகையாய்ப் படலத்திற்குக் காரணக்குறியாயிற்று. சொல்லென்றது - எழுத்தினாலுக்கப்பட்டு இருந்ணைப்பொருட்டன்மையும் ஒருவனுணர்தற்குக்கருவியா மொசையாகிய; பெயர் ல்ணை இடை உரி என்னு நால்வகைச்சொல்லும் பிறவுமாய். அவை “இயற்சொற் நிரிசொல்,” என்னுஞ்ஞத்திரத்தாற் பிற்கூறுபவாகலின் ஈண் டெதிரதுபேரநியாளப்பட்டது. அதிகாரம்- அதிகரித்தல். அதனை மேலை அதிகாரமுகத் துரைத்தாங் துரைத்துக்கொள்க. எவ்வே சொல்லை முதலிவரும் பல ஓத்தினதுதொகுதி சொல்லதிகாரமென்றவாறாயிற்று. எழுத்தினாலுக்கப்படுத்தன் மேலை அதிகாரத்திற்போந்த பதவியலுட் காண்க. இருந்ணைப்பொருண்முதலியன பின்வருஞ் ஞத்திரங்களை னுணர்க. இனிப் பொருட்டன்மையாவது ஒருபொருட்டுக் கேட்பிறந்தாலுந் தனக்குக்கேடின்றித் தானென்றையாய்ப் பலவகைப்பட்ட பொருடோறு நிற்குமென்றுணர்க. *

முதலாவது.

பெயர்நியல்.

(உாருஅ) முச்சக நிழற்று முழுமதி முக்குடை - யச்சதன டுதொழு தறைகுவன் சொல்லே. *

(என்) கடவுள்வணக்கமும் அதிகாரமுமுணர் - ந்று. (ப-ஸா) முச்சகம் - மூன்றுலகத்திற்கும், நிழற்றும் - நிழலைச்செய்கின்ற, முழுமதி - நிறைந்தமதிபோலும், முக்குடை - மூன்றுகுடையை யுடைய, அச்சதன்-அழியாதகடவுளுடைய, அடி- அடிகளை, தொ

மு.து - வணங்கி, அறைதவன் - சொல்லுவன், சொல் - முன்னதி
காரத்துட் சொல்லிய வெழுத்தினாலாகிய சொல்லிலக்கணத்தை.
எ-று. (பொ-ணா) மூன்றுலகத்திற்கு நிழல்செப்பு நிறைந்த
மரிப்பாலு மூன்று துடையபுடைய அழிபாதவன் அடிக்கவை
ணங்கிச் சொல்லுவன் மேலை அதிகாரத்திற்குரிய வெழுத்தினாலு
ய சொல்லிலக்கணத்தை. எ-று. இது தேன்நி யழிபு மாலைபவெ
ன்ப ர் சுகமென்றும் உலகமே யுருவமாயினும் உயி ரின்புறுவ
தே தானின்புறுவ தென்பார் அக்கடவுண் முடிமேனிதற்றுங்
குடையை முச்சகத்தி ன்கு நிழற்றுமென்றும் நிறைந்ததண்ணைளி
யை யுடையனென்பார் அதனை உவமைமுகத்தாற் குடைமேல்
வைத்து முழுமதிமுக்குடையென்றும், சுதந்தரமிவ்வி - தேன்
நி யழிபு முயிரும் பிறவுமாகிய சகத்திற் கவ்வாறுதொன்றி யழி
யான் நிலைவகைவண் றியென்பார் அச்சதனென்றும், நஞ்செய
லன்றென்பார் அஃதொழு தறைதவனென்றும், வரையறைப்ப
டாத பெருமையை யுடையதென்பார் அவ்வாற் றறோன்றச் சொ
ல்லென்றும் கூறினார். ஈன்றிக் காப்பதுகருதி அச்சதனென்றது
மேலை அதிகாரத்துப் படைப்பதுகருதி நான்முக னென்றது
போலும் சொல்லென்பது ஆகுபெயர். ஏகாரம் ஈற்றகை. (க)

(உாநிகு) ஒருமொழி தொடர்மொழி பொதுமொழி யெ
ன்ற - இருநினை பைம்பாற் பொருளையுந் தன்னையு - மூவகை
யிடத்தும் வழக்கொழி செய்யுளின் - வெளிப்படை குறிப்பின்
விளிப்பது சொல்லே. *

(எ-ன் றென் சொல்லென்ற துத்தென்பதுணர் - ற்று. (ப-ணா)
ஒருமொழி ஒருமொழியும், தொடர்மொழி தொடர்மொழியும்,
பொதுமொழி - பொதுமொழியும், என்ற - என மூன்றுபிரிவின
தாகி, இருநினை இருநினைபாகிய, ஐம்பாற்பொருளையும் ஐம்பா
ற்பொருளையும், தன்னையும் - அப்பொருளையன்றித் தன்னையும்,
மூவகையிடத்தும் - மூன்றிடத்திலும், வழக்கொழி - வழக்கினிடத்
தும், செய்யுளின் - செய்யுளிடத்தும், வெளிப்படை - வெளிப்ப
டையாலும், குறிப்பின் - குறிப்பினாலும், விளிப்பது விளக்குவது,
சொல் - சொல்லாகும், எ-று. (பொ-ணா) ஒருமொழியுந் தொடர்
மொழியும் பொதுமொழியும் எனமூன்றுகூற்றி னதாய் இருநினை
யாகிய ஐம்பாற்பொருளினையும் அப்பொருளையன்றித்தன்னையும்
மூன்றிடத்தினும் வழக்கின்கண்ணுஞ் செய்யுட்கண்ணும் வெளிப்
படையாலும் குறிப்பினாலும் விளக்குவது சொல்லாம். எ-று. இது
எனவே பெயர்வச்சொல்லும் பொருளும் ஒருமொழி தொடர்
மொழி பொதுமொழி யென்னு மூன்றையும் இருநினை ஐம்பா
லாய் மடங்குமென்பது உம் இருநினைமுதலிய காரணத்தான்

உயர்திணைச்சொல் அஃறிணைச்சொல் ஆண்பாற்சொல் பெண் பாற்சொல் பலர்பாற்சொல் ஒன்றறிச்சொல் பலவறிச்சொல் தன்மைச்சொல் முன்னிலைச்சொல் படர்க்கைச்சொல் வழக்குச்சொல் செய்யுட்சொல் வெளிப்படைச்சொல் குறிப்புச்சொல் (எ-ம்) உயர்திணைப்பொருள் அஃறிணைப்பொருள் ஆண்பாற்பொருள் பெண்பாற்பொருள் பலர்பாற்பொருள் ஒருபொருள் பலபொருள் தன்மைப்பொருள் முன்னிலைப்பொருள் படர்க்கைப்பொருள் வழக்குப்பொருள் செய்யுட்பொருள் வெளிப்படைப்பொருள் குறிப்புப்பொருள் (எ-ம்) வழங்குபயிற்சொல் என்பதாவும் உயிர்த் தனிவு கருவியாய்நின்று தன்னையும் பொருளையு முணர்த்துமாறுபோல ஒருவற்குச் சொத் கருவியாய்நின்று தன்னையும், உள்பொருள் இவ்வொருள் மெய்ப்பொருள் பொய்ப்பொருள் கித்துப்பொருள் சடப்பொருள் நித்தியப்பொருள் அநித்தியப்பொருள் உருவப்பொருள் அருவப்பொருள் காட்சிப்பொருள் கருத்துப்பொருள் இயற்கைப்பொருள் செயற்கைப்பொருள் முதற்பொருள் கிணைப்பொருள் இயங்கியற்பொருள் நிலையியற்பொருள் எனப்பலவாற்றானும் பகுத்துக் கூறப்படும் இருதிணை ஐம்பாற்பொருளையு முணர்த்துமென்பதாவும் பெற்றும். (உ)

(உ-அ) ஒருமொழி பொருபொரு ளனவாந் தொடர் மொழி - பலபொரு ளனபொது விருமைபு மேற்பன. *

(எ-ன்) மேலைச் சூத்திரத்து நிறுத்தமுறைபாணே மூலக்க மொழிகளாமாறுணர்-ந்து. (ப-னா) ஒருமொழி - ஒருமொழிக ளாவன, ஒருபொருளனவாம் - பகாப்பதமாவது பகுப்பதமாவது ஒன்றுநின்று தத்த மொருபொருளைத் தருவனவாம், தொடர் மொழி-தொடர்மொழிகளாவன, பலபொருளன - அவ்விருவகைப் பதங்களுந் தன்னோடும் பிறிதோடும் அவ்வழி வேற்றுமைப்பொரு ளோடுககத்தால் இரண்முகதலியவாகத் தொடர்ந்துநின்று இரண்முகதலிய பலபொருளைத் தருவனவாம், பொது (மொழி) - பொதுமொழிகளாவன, இருமடபுமேற்பன - ஒன்றாய்நின்று ஒருபொருளைத்தந்தும் அதுவே தொடர்ந்துநின்று பலபொருளைத் தந்தும் இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் நிற்பனவாம். எ-று. (பொ-னா) ஒருமொழிகளாவன பகாப்பதமேனும் பகுப்பதமேனும் மொன்றுநின்று தத்த மொருபொருளைத்தருவனவாம் தொடர் மொழிகளாவன அவ்விருவகைப்பதங்களுந் தன்னோடும் பிறிதோடும் அவ்வழி வேற்றுமைப்பொரு ளோடுககத்தான் இரண்முகதலியவாகத் தொடர்ந்துநின்று இரண்முகதலிய பலபொருளைத்தருவனவாம் பொதுமொழிகளாவன பொன்றாய்நின்று ஒருபொரு

டநீதும் அதுவே தொடர்ந்துநின்று பலபொருடந்தும் இவ்வி
 ரண்டதும் பொதுவாய் நிற்பனவாய். எ-று. [வ-று.] நிலம்-நி.
 ல்குன் நட- நடந்தான்-நில மன்-தவ-நனி - என்றற்றொடக்கத்த
 னவொருமொழி.நிலங்கலிது-அதுகொல்-சாலப்படை-தலங்கடந்
 தான்-நிலத்தைக்கடந்தான்- நிலங்கடந்தநெடுமால்- என்றற்றொட
 க்கத்தன தொடர்மொழி. எட்டி-கொட்டி-தாமரை-வேங்கை-எழுந்
 திருந்தான்-வாராநின்றான்- உரைத்துட்டான்- என்றற்றொடக்கத்த
 னபொதுமொழி. இவையொருமொழிகளா யொருபொருடருவ
 தன்றி, என்னேது-கொன்னேத்து-தாவகின்மறரை-வேகின்றகை எ
 ழுந்து பின்னிநுந்தான் - வந்துநின்றான் - உரைத்துப்பின்னி
 டான்- எனத் தொடர்மொழிகளாய்ப் பலபொருடருதலுங்காண்
 க. மொழிக டொடரா தியாங்கணுந் தனித்துநிலாவேனும் இப்
 பொருட்டு இச்சொல்லென இவையனலும் அறிவுடையோராலு
 ம் படைக்கும் படைப்புக்காலத்துந் தொடர்மொழிக்க ணின்ற
 இரண்டமுதலியசொற்களு னென்றுநின்று மற்றைய வெஞ்சிய
 சூழிபுந் தனித்துநின்றவின் ஒருமொழியென்றார். எஞ்சியவழித்
 தனித்துநின்றல் ஒருமொழி ஒருவனுடை யொருவன்வந்துழி வா
 யென்ற லுலகியல் அஃவழி வருதற்கு வினைமுதலாகிய நீயென்னு
 ள்சொல் வெஞ்சி வாடுன்னுஞ்சொற் தனித்து ஒருமொழியாய்
 நின்றது இத்தொடக்கத்தனவெல்லாங் கொள்க. செனை-சூழாம்
 - என்றற்றொடக்கத்தன வொருமொழி பலபொருடந்த தென்னை
 பென்றி, ஈய்நித் தொடர்மொழி பலபொருளானவென்றது பல
 சொல்லிற் பலபொருளையன்றி இப்பொருளை அன்றென்க. இப்
 பொருளைப் பலபொருளா னியைந்த வொருபொருளென ஆசிரி
 யார் கருதினார் “பலவினியயிதவு மொன்றெனப் பரிமே
 - யடிசை டத்தகஞ் செனை யமைந்த- கதவ மாலை கம்பல மனை
 யு, எனக்கூறுமாறுகாண்க. இனியிவ்வொருமொழியைத் தனி
 மொழிபெனவும் தனிமொழியாவது சமயவாழ்வார் பொருள்
 விளக்குவதெனவும் அது பெயரிச்சொன்முதலாக நான்கு வகை
 ப்பொருளெனவுக்கறித், தொடர்மொழியாவது இருமொழித்தொ
 டரும் பல்மொழித்தொடருமென இருவகைப்படுமெனவும்
 அவை தொடருவார் பயனிலைவகையானுந் தொகைநிலைவகையா
 னும் எண்ணுநிலைவகையானுந் தொடருமெனவும் அஃவாறன்றி
 உடனாவாகுநிபவாறே அவாய்நிலையானும் அண்மையானுந் த
 னுதலானுந் தொடருமெனவும், அவநிறிற்குதாரண முறையே சா
 த்தியவந்தான்-யானைக்கொட்டி நீநீர்-ஆவைக்கொழு-ஆற்றங்கலை க்க
 னைநிதுகலிவ ஞ்ளாவாகின்றன- நீரானனை - (எ-ம்) அறம்பேண்டி
 யசு-இலக்கியத்தான்- (எ-ம்)கூறுப. அவையெல்லாம் இருவகை

ப்பதத்தூள்ளும் அல்லவழிவெற்றுமைப் பொருள்களுள்ளு மட
ங்குமாறுத் துணர்க. (க)

(உளளக) மக்க டேவர் நரக ருயர்திணை- மற்றுயி ருள்ளவ
மில்லவு மெறிணை.

(எ-ன்.) நிறுத்த முறையானே இருதிணையாமாறுணர் - நிறு,
(ப-ரை) மக்கள்- மக்களும், தேவர் தேவரும், நரகர்- நரகரும், உ
யர்திணை-உயர்திணையாகும், மற்றுயிருள்ளவும்- அவொழிந்தவில
ங்குமுதலாகிய வுயிருள்ளவையும், இவ்வவும- நிலம் நீர் முதல கிய
வுயிரல்லாதவையும், அஃறிணை- அஃறிணையாகும், எ-று. (பொ-
ரை) மக்களுந் தேவரும் நரகரும் உயர்திணையாம், அவொயொ
ழிந்தவிலங்குமுதலிய வுயிருள்ளவையும் நிலம் நீர் முதலிய வுயி
ரல்லவவு மஃறிணையாம், எ-று. மக்கள் தேவர் நரகர் எனப்
பரிதவ்வவ் யானையு முயிருந்குடி நின்றவழியாதலின் அவை
பிரந்தவழியும் வேறுகருதியவழியும் அவருயிரையும் உடம்பை
யு முயிரிலலனவாகிய அஃறிணையாகக் கொள்ளப்படுமென்க. வி
லங்குமுதலியவற்றி னுயிருட்புகளுமென. மக்களாகப் பிறந்த
புணைய பாவ மிதநித புண்ணிடமி குதியாற் நேவராயும் பாவ
மி த்திப்பால் நரகராயும் பிறத்தலின் மக்க டேவர் நரகரைச் சா
தனசாத்தியமுறையே லைத்தா மென்க. அன்றியும் ஆசிரியர் தொ
ல்காப்பியர் “உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சட்டேட, என மு
ன்னர்க்குறிப் பிணைர் “இவ் வவன வறியு மந்தந் தமக்கிலவ. கிய
-தெய்வஞ் சட்டிய பெயர்முத லியவவு - முயர்திணை மருங்கிற்
பாற்பிற்றி த்தைகளும்,, எனக்கூறலின் உயர்திணைப்பாற்படுத்தின
மக்கட்டவர் நரகருயர்திணையென முறந்தெரித் தோதலுமென்க
கோடலுமென்க. “திணை நிலங் குலமுந் மூக்கம்,, என்பவாக
லிற் றிணையென்னும் டலபொரு ளெருஞ்சொ லிணைக் குலத்தி
ணை யுயர்த்திநின்றது. உயர்திணையல்லாததிணை மஃறிணை யெனப்
பட்டது. இவ்விரண்டுப்பண்புத்தொன்க. உயர்வாய்நலம் அஃத
ன்மைமயவாய்நலம் எனவிரியும் உடையுத்த இவ்விரண்டுசாதிப்
பண்புகளும் ஆய்பெயராய்ப் பண்புகளையுணர்த்தி நின்றன. தி
ணையென்பது-ஒழுக்கம், அஃதாகுபெயரா யொழுக்கத்தையுடைய
பொருள்களையுணர்த்தி நின்றதெனவும், உயர்திணையென்பது-
வினைத்தொகையெனவும் கூறுவாருமுளர், சாதிவெற்றுமைகருதி
உலகப்பொருள்களைப்பெல்லாம் உயர்திணை அஃறிணை என திரண
யிசாதிபாகவகுத்து அவ்வெற்றுமைகருதி அவற்றை ஐப்பாலாகப்
பகுத்தேல யெல்லா வாகிரியர்க்குங் கருத்தாத்தலிற் றண்டொ
ழுக்கங்கருத வேண்டிய தின்மைமயனும் அவ்வொழுக்கமும் உயி

நில்லனவற்றிற் குப் பொருந்தாமைபானும் ஈண்டுத் திணையென் பதற்கு அதுபொருளாதெனவும் உயர்திணை உப உயர்திணை யென இறந்தகால வினைத்தொகைபாக விரிகதின் மாய்நாடோறு முயர்ந்தமைகருதி உயர்மா மெனவும் கல்வி அறிவு நாடோறு முயர்ந்தமைகருதி அதனைபுடையார்மேலேற்றி உயர்மக்களென வுக்கூறும் வினைத்தொகைமீபால் உயர்திணை பென்பதற்கு உயரு ம்புடை பெயர்ச்சிவினை காட்சிவகையானும் வருத்துவகையானும் இன்னமயின் அது வினைத்தொகையெனவெனவுக் கொள்க. (௪)

(உாசுஉ) ஆண் பெண் பலரென முப்பாற் றுயர்திணை. *

(௪ - ௩) நிறுத்தமுறைபானே ஐம்பாலும் சிலபாலும் அவற் றிற் குய திணையுமுணர்ந்து (ப - ணா) ஆண் - ஆண்பாலும், பெண் - பெண்பாலும், பலர் - பலர்பாலும், என - என்று, முப் பாற்று - முன்புபாலினையுடைத்தாகும், உயர்திணை - உயர்திணை. எ-று. (பொ-ணா) ஆண் பெண் பலர் என்று மிம்முன்றுபாலி னையுமுடைத்து உயர்திணை. எ-று. ஆடவர் என்றற் றொடக்க த்து ஆண்பன்மையும், பெண்டிர் என்றற் றொடக்கத்துப் பெண் பன்மையும், மக்கள் என்றற் றொடக்கத்து இருவர்பன்மையு மட க்கிப் பலரெனப்பட்டதென்க. மேற்பலவென்பது மது. (௫)

(உாசு௩) ஒன்றே பலவென் நிருபாற் றொற்றிணை. *

(௪-௪) இதுவுமது. (ப-ணா) ஒன்று - ஒன்றன்பாலும், பல - பலரன்பாலும், என்று - என்று, இருபாற்று - இரண்டிபாலினையுடை த்தாகும், அஃறிணை - அஃறிணை. எ-று. (பொ-ணா) ஒன்றும்பல வும் என்னு மிரண்டிபாலினையுடைத்து அஃறிணை. எ-று. அஃறிணைக்கண்ணுட் சேவல் என்றற் றொடக்கத்து ஆண்பாலும், பெண்ட என்றற் றொடக்கத்துப் பெண்பாலு முளவேனு மவ்வா ன்பாலும் பெண்பாலு முயிருள்ளவற்றுட் சிலபற்றிற் கு முயி ரில்லனவற்றிற்கு மின்மையி னட்புகுப்பொழித் தெல்லாவற்றிற் குப்பொருந்த ஒன்றெனப்பட்ட தென்க. (௬)

(உாசு௪) பெண்மைவிட் டாணவா வுபே டாண்பா - லா ண்மைவிட் டல்ல தவாவுப பெண்பா - விருமையு மஃறிணை ய ன்னவு மாகும். *

(௪ - ௪) திணைபால்கட் காத்தோர் புறனடை யுணர் - ற்று, (ப-ணா) பெண்மை- பெண்டன்மையை, விட்டி- விட்டு, ஆண்-ஆ ண்டன்மையை, அவாவுப- அவாவுனவாகிய, பேடு-பேடுகள், ஆ ண்பால் - உயர்திணை யாண்பாலாகும், ஆண்மை - ஆண்டன்மை யை, விட்டி- விட்டி, அவாவுப- பெண்டன்மையை, அவாவுப - அ வாவுனவாகிய, (பேடு)- பேடுகள், பெண்பால்-உயர்திணைப் பெ ண்பாலாகும், இருமையும்- இவ்விருவகைப்பேடுகளும், அஃறிணை

யன்னவும் - அஃறிணையையொப்பனவும், ஆகும்- ஆரம், எ-று, (பொ-ணா) பெண்டன்மையினைவிட்டு ஆண்டன்மையினை அவாவுவனவாகிய பேடுகள் உயர்த்தினை யாண்பாலாம். ஆண்டன்மையினைவிட்டுப் பெண்டன்மையினை அவாவுவனவாகிய பேடுகள் உயர்த்தினைப்பெண்பாலாம் இவ்விருவகைப்பேடுகளுக்கும் உயர்த்தினை யாமாற்றி அஃறிணையையொப்பனவுமாம். எ-று (ஆ) ஆணிலக்கணமும் பெண்ணிலக்கணமும் வீரவி ஒருவகையேனுந் தரப்பாது நிற்கும் பேட்டினைப் டாற்பொதுமையின்க்கி உயர்த்தினை யாண்பாலோமும் பெண்பாலோயினுந் சீர்த்ததையின் அய்வின்க்கணங்களுள்விட்ட இலக்கணமும் அவாவு மிலக்கணமுஞ் சிறந்தனவென்பதூஉம் விடாத இலக்கணமும் அவாவாத இலக்கணமு முள அவை அத்துணைச்சிறப்பினவல்லவென்பதூஉம் விடதூஉம் அவாவுதலும் இலக்கணையென்பதூஉம் பேட்டிலக்கணங்களுஞ் சிறந்ததொன்றையே கருதாது சிறவாதனவற்றையு முடன்கருதியவழி இருவகைப்பேடும் ஆண்பெண்ணென்னு மிப்பண்டனு னொன்றன்பாற்படுதல் கூடாமையின் அப்பாலினவா முயர்த்தினையு மன்றி அஃறிணையிலக்கண மின்மையின் அஃறிணையுமன்றி உயிருள்ளனவற்றுள் ஆண்பெண்ணென்னும் பகுப்பிலவாகிநின்ற அஃறிணையையொக்குமென்பதூஉம் பெற்றும். பேடு- அழிதூஉ- அவி-மகண்மா- என்பன வொருபொருட் கிளவி. அவி மகண்மா என்பனவற்றை வேறுகூறுவாருமுளர். “பெண்ணவா யாணிழித் தபேடி யணிபாளோ- கண்ணவாத் தக்க கலம்., எனப் பெண்ணிலக்கணஞ்சிறந்தமையிற் பெண்பாற்பட்டது. ஆண்பாற்பட்டதற்கு ம் அஃறிணையொத்துநின்றதற்கு மிலக்கியம் வந்தவழிக் காண்க. (உாசுரு) படர்க்கை வினைமுற்று நாமங் குறிப்பிற்- பெறப்படுந் திணைபா லனைத்து மேனை- யிடத்தவற் றொருமைப் பன்மைப் பாலை.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே முன்றிடத்துஞ் சொற்றனினையும் பொருளையு முணர்த்துமாறுணர் - ந்று. (ப-ணா) படர்க்கை வினைமுற்று - படர்க்கைகவினை முற்றுச்சொல்லையும், (படர்க்கை) நாமம்- படர்க்கைப்பெயர்ச்சொல்லையும், குறிப்பின்- முன்னுதித்தால், திணைபாலனைத்தும்- இருதிணையையும்பாலும், பெறப்பட்டு- ன் அவ்விருவகைச்சொல்லாலும்பெறப்படும், ஏனையிடத்து- ஒழிந்ததன்மைமுன்னிலைகளின், (வினைமுற்று)- வினைமுற்றுச்சொல்லையும், (நாமம்)- பெயர்ச்சொல்லையும், (குறிப்பின்) - முன்னுதித்தால், அவற்று- அவ்விருதிணையையும்பாலும், ஒருமைப் (பால்)- ஒருமைப்பாலும், பன்மைப்பால்-பன்மைப்பாலும், (பெறப்பட்டு)- அந்நால்வகைச்சொல்லாலும் பெறப்படும், எ-று (பொ-ணா) வெளி

பிபடைச்சொல்லாயும் குறிப்புச்சொல்லாயும் வழக்கின்கண்ணும்
 செய்யுட்கண்ணும் நிற்கும்படர்க்கை வினைமுற்றுச்சொல்லையும் ப
 டர்க்கைப்பெயரிச்சொல்லையும் முன்முற்றத்தாற் பின்பு அவ்விருவகை
 சொல்லுங் கருவியாக இருதிணையும் ஐம்பாலும் பெறப்படும்
 ஒத்தித்தன்மைமுன்னிலை வினைமுற்றுச்சொல்லுந் தன்மைமுன்
 னிலைப்பெயர்ச் சொல்லையும் முன்முற்றத்தாற் பின்பு அந்நால்வகை
 சொல்லுங் கருவியாக இருதிணை ஐம்பாலுள் ஒருமைப்பாலும்
 பன்மைப்பாலும் பெறப்படும் எ-று. வினைமுற்றுநாமமெ
 ன்பயன்பற்றியுங் குறிப்பினென்னும் வினையெச்சத்தையும் பெற
 ப்பதமென்பதனையு மெனையிடத்துங் கூட்டுக. [வ-று.] நடந்தா
 ன்-நடந்தார்-நடந்தார்-நடந்தது நடந்தன- (எ-ம்) அவன்- அவ
 ன்-அவள்- அது- அவை- (எ-ம்) படர்க்கை வினைமுற்றுச்சொல்லு
 ம் படர்க்கைப்பெயரிச்சொல்லு முன்புதம்மையுணர்த்திப் பின்பு
 இருதிணையும் ஐம்பாலுமாகிய பொருள்களையுணர்த்தின. நடந்
 தோள் நடந்தோம்- (எ-ம்) யான்-யாம்- (எ-ம்) நடந்தாய்-நடந்தீர்-
 (எ-ம்) நீ-நீர்- (எ-ம்) தன்மைவினைமுற்றுச்சொல்லுந் தன்மைப்
 பெயரிச்சொல்லும் முன்னிலைவினைமுற்றுச்சொல்லும் முன்னிலை
 பெயரிச்சொல்லும் முன்பு தம்மையுணர்த்திப் பின்பு இருதி
 ணை ஐம்பாலு பொருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலு முணர்த்தின.
 பிறவும்கூட. வினைமுற்றுமுற்கூறினமைநா னவையிருதிணைம
 ருத்தின் ஐம்பாலறிதலிற் தன்னிற்சைக்கும் விருதுகளே யிப்பயின்
 னவருதலின் இருதிணை ஐப்பாற்பொருள்களையுணர்த்துநெறிபிற
 பெயர்க்கறிநிறத்தன வென்பதூஉம் குறிப்பினென்றமையாத்
 சொற்றயினைபுணர்த்து மென்பதூஉம் தன்னை முன்னுணர்த்தி
 ப் பொருளிடப்பின் னுணர்த்துமென்பதூஉம் ஒலியெழுத்தை
 உணர்த்தித் தவிரவடிவோ ரறிஞற்பாய் நின்றமுற்போலப் பொருளை
 உணர்த்தித் தவிரவோ ரறிஞற்பாய் நின்றமென்பதூஉம் அக்கூறி
 யின்னத் தந்ததாலன்றி யிருதிணை ஐம்பாலாகிய பொருட்டேறின்
 நெய்பதூஉம் பெறப்படுமென்றமையாற் செவிப்புறாகியபொ
 ளையாய்விந்து கட்பொறிமாத்திரையின் இருதிணை ஐம்பாற்
 பொருட்டோ ஒருவனுணருமுணர்ச்சி விலங்குணர்ச்சிபோலு ம
 ன்றி மனப்பொருட்டேறாக மென்பதூஉம் ஒருமைப்பன்மைப்
 பட்கில் பன்மைமையாற் தன்மைமுன்னிலைகளி ள் ஆண் பெண்
 உலர் ஒன்று பல என்னும் பாவிகற்பத்தோடு இருதிணையுந்
 தோல் ருவென்பதூஉம் மூவிடங்களை னென்றற்குரிய வினைமுற்
 றும் பெயருந் தம்மையும் பொருளையு முணர்த்துமாறு இவ்வா
 நெனையே இவ்விடங்கட்குப்பொதுவாகிய வினைமுற்றுக்களும்பெ
 யார்களும் பொதுமைநிங்கி யோரிடத்துந் குரியவாகி இவ்வாறு

தம்மையும் பொருளையு முணர்த்துமென்பதூஉம் பெயரொச்சுமும் வினையெச்சமும் வினைத்தொகையும் பண்புத்தொகையுங்குறைச்சொல்லாதன்றி மப்பவனிலையாகிய வருமொழியொழிபணர்த்து பொருண்முற்றி இம்மூவிடவினைமுற்றுள்ளும் பெயருள்ளுமடங்குதலின் இவ்வாறு தம்மையும் பொருளையு முணர்த்துமென்பதூஉம் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் பெயர்வினையு எடங்குதலின் அவ்வாறு தம்மையும் பொருளையு முணர்த்துமென்பதூஉம் இவ்வாறெல்லாச்சொல்லையும் வினைமுற்றுள்ளும் பெயருள்ளுமடக்கி மூவகையிடத்துநின்றசொல் விருதினை யையம்பாற்பொருளையுந் தன்னையுமுணர்த்துஞ் சிறப்புவிதிக்கிறியுரென்பதூஉம் பெற்றும். “வயிர ஆசியு மயன்வினையிருப்புஞ்செயிரறு பொண்ணைச் செம்மைசெய் யாணியுந்-தமக்கமைகருவியுந் தாமா மவைபோ-லுரைத்திற முணர்த்தலு முரையதுதொழில்.,,என்றார் ஆசிரியரகத்தியனரு மென்க. இனி இச்சூத்திரத்திற்கு இவ்வாறன்றி இருதினை ஐம்பாலைப் பொருளாகத்திறித்ததன்றிச் சொல்லகத்தியுமாறு கூறினானென்ப பொருள்கூறின் “இருதினை மருங்கி னைம்பா லறிய- வீற்றினின் றிசைக்கும் பதினொருமுத்தூந் -தோற்றந் தாமே வினையொழி வருமே.,, என ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் கூறியவாறே படர்க்கைவினைமுற் றொன்றுமேகூறி லமையும் படர்க்கைநாமமென்றன் மிகைபடக்கூறலாம் எனையிடத்தவற் றொருமைப் பன்மைப்பாலே பென்றல் தன்மை முன்னிலைக ளொருமை பன்மைமாத்திரையன்றி இருதினை ஐம்பாலை விளக்காமையின் மற் றொன்றுவிரித்தலாம். இவ்வாறன்றி மூவிடங்களின் ஒவ்வொன்றற்குரிய முற்றும் பெயருமே இருதினை ஐம்பாற்பொருளின்விளக்கு மொழிந்தன விளக்காவெனப் பொருள்கூறின், எல்லாச்சொல்லு மூவகையிடத்துநின்றிருதினை ஐம்பாற்பொருளை விளக்குமெனக்கூறிய “ஒரு மொழி தொடர்மொழி.,, என்னும் பொதுச்சூத்திரத்தோடு மாறுகொளக்கூறலாம். இச்சூத்திரத்துட் குறிப்பினென்னுஞ்சொல்லை வினையெச்சமாக்காது குறிப்பினுலு மிருதினை யையம்பாலும் விளக்குமெனப் பொருள்கூறின் வெளிப்படையுங் குறிப்புமாஞ்சொற்கள் இருதினை ஐம்பாற்பொருள்களை விளக்குமெனியன்றி மூவிடச்சொற்போலக் குறிப்புச்சொல்லென வேறொன்றின்மையானும் ஒருவ ரறிவுதந்தாரென்றல், “நுண்ணுணர் வுலடபோர் ஞாலொழி பழகினும் - பெண்ணறி வென்பது பெருப்பேதைமைத்தே.,, என்பவாகலின் அறிவு பெண்பாலற் பெறுதல்கூடாமை யின் அதனையொழித்து ஒருவொண்ணும் படர்க்கைப் பெய

ரும் அதன்பயனிலையாகிய தந்தா னென்னும் படர்க்கைமுற்றும் உயர்நிலையினையும் ஆண்பாலினையும் குறிப்பான் விளக்குதலின் இப்பெயர்வினைகளை யொழித்துப் படர்க்கைவினைமுற்று நாமமென்றால் ராதலானுஞ் சொற்கள் வெளிப்படையானுங் குறிப்பினுனும் இருதினை ஐம்பாற்பொருள்களை விளக்குதலினுத்தமுதலையே “ஒன்றொழி பொதுச்சொல், என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் பிழ்குறுதலானும் ஈண்மிங்குறுதல் கூறியது கூறலா மாதலானும், அது பொருளென்க. (அ)

(உள்ளுள்) தன்மை முன்னிலை படர்க்கைமுறை விடனே. *

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே மூவிடமாமாறுணர்-ற்று. (ப-ரை) மூவிடன்- மூவிடமாவன, தன்மை-தன்மையும், முன்னிலை-முன்னிலையும், படர்க்கை- படர்க்கையுமாம், எ-று. (பொ-ரை) மூவிடமாவன தன்மையும் முன்னிலையும் படர்க்கையுமாம் எ-று. [வ-று] யான்- நீ- அவன்- (எ-ம்) வந்தேன்- வந்தாய்-வந்தான்- (எ-ம்) வரும், சொல்வானுங் கேட்பானாகிய இருவர்கூட்டத்துப் பிறந்தசொல் அவ்விருவரிடத்து நில்லாது அயலாநிடத்திற் படர்நிலிற் படர்க்கையெனப்பட்டது. (ஊ)

(உள்ளுள்) இலக்கண முடைய இலக்கணப் போலி-மருஉவென்ற குறு மூவகையியல்பு-மிடக்க ரடக்கன் மங்கலங் குழுவக் குறி- யெனுமுத் தகுதியோ டாரும் வழக்கியல். *

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே வழக்காமாறுணர்-ற்று. (ப-ரை) இலக்கணமுடையது - இலக்கணவழியால் வருவதும், இலக்கணப் போலி - இலக்கணமில்லையாயினும் இலக்கண முடையதுபோல் வருவதும், மருஉ- இலக்கணஞ் சிறுதநீது பரீதியுதும், என்றும்- என்றுவழங்குகிற, மூவகையியல்பும்- மூவகையியல்புவழக்கும், இடக்கரடக்கல்- சொல்லத்தகாததைமறைத்துச் சொல்வதும், மங்கலம்- மங்கலமில்லாதையொழித்து மங்கலமாகாகுறுவதும், குழுவக் குறி - ஒருகூட்டத்தினுள்ளோர் யாதாயினு மொருகாரணத்தால் ஒருபொருளினது சொற்குறியையொழித்து வேறொருசொற்குறிபாற்குறுவதும், எனும்- என்றுவழங்குகின்ற, முத்தகுதியோமி- மூன்றுதகுதிவழக்குடனே, ஆறும்- ஆறாகும், வழக்கியல் - வழக்கிலக்கணம், எ-று (பொ-ரை) இலக்கணமுடையதென்றும் இலக்கணப்போலியென்றும் மருஉவென்றும் வழக்கு மூவகையியல்புவழக்கும் இடக்கரடக்கலென்றும் மங்கலமென்றும் குழுவக் குறியென்றும் வழக்கு மூன்று தகுதிவழக்குடனேகூட அறுவகைப்படும் வழக்கிலக்கணம். எ-று. [வ-று] நில்-நீர்-நீ- காற்று - ஆகாயம்-தண்ணிலம்-தண்ணீர் - என்ற ம்ருடக்கத்தன இலக்கணமுடையன. இன்முன் என்பதனை முன்றிலென்றும், நகர்ப்

புறமென்பதனைப் புறநகரென்று, புறவுலா வென்பதனை உலாப்புறமென்றும், கண்மீயென்பதனை மீகண்ணென்றும், கோவி வென்பதனைக் கோவிலென்றும், பொதுவி ஸென்டதனைப் பொதியிலென்றும், வழங்கு மித்தொடக்கத்தன இலக்கணப்போலி. அருமருந்தென்னியின்றோ யென்பதனை அருமந்தியின்றோ யென்றும், மலையமானுமி என்பதனை மலாடென்றும், சோழனுமி என்பதனைச் சோளாடென்றும், பாண்டியனும் என்பதனைப் பாண்டிநாடென்றும், இந்நாமி என்பதனை இந்தநாடென்றும், ஆதன் றந்தை யென்பதனை ஆந்தையென்றும், பூதன் றந்தை யென்பதனைப் பூந்தையென்றும், மரவடி யென்பதனை மராடி யென்றும், குளவாம்பல் என்பதனைக் குளாம்பலென்றும், யாவொன்னும் பெயரை யாடென்றும் ஆரென்றும், யாரென்னும் குறிப்பினையுடைய ஆரென்றும், எவனென்னுங் குறிப்புவினைய என்னென்றும் என்னவென்றும், ஆற்றார் என்பதனை ஆற்றையென்றும், வழங்கு மித்தொடக்கத்தன மருஉ. கண்கழி இவருதும் - கால் கழி இவருதும் - வாய்புகிவருதும் - ஆமுன்பகரவி - பங்வி - புலிநி ன்நிறந்த நீரல்லிரத்து கருமுகமந்து - செம்பினேற்றை - என் றற் றொடக்கத்தன இடக்கரடக்கல். செத்தானாத் துஞ்சிருவொன்று ம், ஒலையாத் திருமுகமென்றும், காராட்டை வெள்ளாடென்று ம், இடகாட்டை நன்காடென்றும், வழங்கு மித்தொடக்கத்தன மங்கலம். பொற்கொல்லர் பொன்னப் பதியென்றும், யாணப் பாக ராடையைக் காராயென்றும், வேட்கர்னைச் சொல்லிளம் பியென்றும், பழங்கு மித்தொடக்கத்தன குழுவக்குறி. இலக்க ணநெறியால் வருவதனை இலக்கணமுடையதென்றும், இலக்கண முடையதன்றிப் படைப்புக்காலத் திலக்கணமுடையதோ டொ ருங்கு படைக்கப்பட்டதுபோல வருவதனை இலக்கணப்போலி யென்றும், தென்னுதொட்டதன்றி இடையேயிலக்கணஞ் சிறை த்து மரீஇயதனை மருஉவென்றும் இடமுன்றுந் தஞ்சிகழக்குப் போலாது எப்பொருட்கு எச்சொல்லுண்டிதோ தம்பொரு ளோ அச்சொல்லார்கூறுதலின் இயல்புவழக்கென்றும் இடக்கொ ண்பது மறைத்துமொழி கிளவி., என்பவாகலின் இடக்கர்த்தென் று ததனைமறைத்ததை இடக்கரடக்கலென்றும் இடக்கரீபோற் கூ றத்தகாத தன்றேனும் மங்கலமில்லையெழுதித்து மங்கலமாகக் கூறுவதை மங்கலமென்றும், ஒய்வொரு குழுவினையின்றோர் யா தானுமொருகாரணத்தான் ஒருபொருளினதுசொற்குறியையொ முதித்து வேறோர்சொற்குறியாற் கூறுவதைக் குழுவக்குறியென்று ம், இம்முன்று மிப்பொருளையறிதற் கருமருதுகடந்த இச்சொல் லாற் கூறுதற்குதியன்று வேறோர்சொல்லாற் கூறுதற்குதியென்க

கருதிக்கூறுதலிற் றகுதிவழக்கென்றும் பெயர்பெற்றன. இலக்கணப்போலியினையும் மருஉவினையும் வேறறிதற்குச் சான்றோராட்சியெகாரணமென்க. அன்றி நிலைமொழி வருமொழிகண் முன்பின்னாக மாறிநிற்பன இலக்கணப்போலி ஒழிந்தசிறைதவெல்லாம் மருஉவென்று கோடலு மொன்று. இவ்வறுவகைவழக்குந் திரி சொற்கண்ணும் வருதலின் இயற்சொல்லாகிய உலகவழக்கையுந் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொல்லாகிய செய்யுள்வழக்கையுந் தொகுத்தி இச்சூத்திரத்தான் வழக்கெனப் பட்டதென்க. அங்ஙனமாயிற் செய்யுளென வேறுகூறுவ தியாதுகருதியெனின் இவ்வுலகவழக்குந் செய்யுள்வழக்கும் வழக்காய்நில்லாது தொடைப்பட்டமை கருதியென்க. வழக்கென்பது- சொன்னடை. இனி ஆகிரியர் தொல்காப்பியர் இடக்கொன்பதனை “அவையல்கிளவி,, எனவும் அவையல்கிளவியாவ திழிந்தோர்சொல்லு மிழிந்தசொல்லாதலான் அதனை நன்மக்கரிடை மறைத்துக்கூறுக வென்பார் “அவையல் கிளவி மறைத்தனர் கிளத்தல்,, எனவும் மறைத்துக்கூறுதலான் மேற்றொட்டிடீர் இ வழங்கியதனை மறைத்தலை நீக்குகவென்பார் “மறைக்குங் கால் மரீஇய தொரால்,, எனவுங்கூறுவர். மேற்றொட்டிமரீஇவழங்கியது “ஆப்பிநீரொங்குந் தெளித்துச் சிறுகாலை,, யானையிலண்டம் - யாட்ப்பிழுக்கை- எனவரும். தம்பொருண்மேலில்லாதணி குறித்துநின்ற “பகல்கான் மெழுதரும் பல்க திரிப் பரிதி,, என்றும்பால்வன தம்பொருளையுணர்த்துங்கான் மறைத்துக் கூறப்படுமாறு முணரிக், (ய)

(உராகுஅ) பல்வகைத் தானுவி னுயிரிக்குடல் பே”ற்பல- சொல்லாற் பொருட்கிட னாக வுணர்வினின்-வல்லோ ரணிபெறச் செய்வன செய்யுள்.

*

(எ-ல்) நினைத்தமுறையானே செய்யுளாமாறுணர் - ந்று. (ப-னா) பல்வகைத்தானுவிந் தோல் இரத்தம் இறைச்சி மேதை எனும் பு மச்சை சுவேதநீர் என்கிற எழுவகைத்தானுக்களினுலே, உயிரிக்கு-உயிருக்கு இடமாகச்செய்யப்பட்ட, உடல்போல்-உடம்புபோல, பலசொல்லால்-இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொல் என்கிறதால்வகைச்சொற்களால், பொருட்கு-பொருளுக்கு, இடனாக-இடமாக, உணர்வினின்- கல்வியறிவினால், வல்லோர்- செய்யுள்செய்யவல்லவர், அணிபெற- அலங்காரம்பெற, செய்வன- உண்டாகிடுவன, செய்யுள்-செய்யுளாய், எ-று (பொ-னா) தோல் இரத்தம் இறைச்சி மேதை எனும் பு மச்சை சுவேதநீர் என்னும் எழுவகைத்தானுக்களினுல் உயிரிக்குடலாக இயற்றப்பட்ட உடம்புபோல் இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொல் என்னும் பல்வகைச் சொற்களாற் பொருட்கிடனாகக் கல்வியறிவினால் செ

புயியிற்ற வல்லோர் அலங்காரம்பெற இயற்றுவன செய்யுளாம்
எ-று. ஐயாண்டிப் பொருளென்றது அசமும் புறமுமாகிப் பொ
ருளாகியோ. இங்ஙனங்கூறவே யெழுத்தா லிடன்றது சொல்லாதலி
ன் எழுத்துச் சொல் பொருள் உணர்வு மெய்தாய்க்கினு நுட
ப்ப தியாப்பெல்பதாயிற்று. [வ-று.] “வருங்குன்ற மெய்நுரி
த் தோன்றிலை யம்பல வன்மலயத் - திருங்குன்ற வாண ராளங்
கொழு யேயிட மெய்த மெய்மூர்ப் - பருங்குன்ற மாளிகை நுண்
களை பத்தொளி பாடதுப்மூரிக - கருங்குன்றம் வெண்ணிறக கஞ்
சுக மேய்க்குங் கரங்குருமியே., என்னும் இக்கட்டளைக்கவித்
துறை யிடமணித்தென்னும் பொருட்கிடங்கித் தன்மை உவ
மை உருவகவகங்களும் பிறவுமுடைத்தாய் வருதல்கண்க. பிறவு
மன்ன.

(யக)

(உரகக), ஒன்றொழிப் பொதுச்சொல் விகாரத் தருதி-யாகு
பெய ரன்மொழி வளைக் குறிப்பே- முதறொகை குறிப்போ
முன்ன பிறவுக் குறிப்பிற் றருமொழி யல்லவ வெளிப்படை. *

(எண்) திருத்தமுறைப்போ வெளிப்படைபுங் குறிப்புமா
மாறுவார்-ற்று. (ப-ண) ஒன்றொழிப்பொதுச்சொல் - இருதினை
யாண்பென னுளொன்றனை யொழிதலும்பொதுச்சொல்லும், வி
காரம் உலித்தல் முதலாகிய விகாரச்சொல்லும், தருதி-மூவகத்
தருதிவழக்குச்சொச்சுருங், ஆகுமொழி-ஆகுமொழிச்சொல்லும்,
அன்மொழி-அன்மொழித்தலாகச்சொல்லும், வினைக்குறிப்பு-
வினைக்குறிப்புச்சொல்லும், முகல் - முதற்குறிப்புச் சொல்லும்,
நொக்க-தொக்கக்குறிப்புச்சொல்லும், குறிப்பு-இம்முதறொகை
யல்லாத பல்வழியா னும்வருங் குறிப்புச்சொல்லும், இல்லையறவு
ம்- இவைவெப்பாவையறவும், குறிப்பின்- குறிப்பினும், தரு - திரு
தினை ஐப்பாற்பொருள்களையுச்சுருகிற, மொழி- சொச்சுளும், அ
ல்லன்- இவைவெல்லவெல்லும், வெளிப்படை - வெளிப்படையா
ல், (தரு.) அப்பொருளைத்தருகிற, (மொழி)- சொச்சுளும், எ-று.
(பொ-ண) இருதினை யாண்பென னுளொன்றனையொழிதலும்
பொதுச்சொல்லும் உலித்தல் முதலிய வொன்பது விகாரச்சொ
ல்லும் மூவகத்தருதி வழக்குச்சொல்லும் ஆகுமொழிச்சொ
ல்லும் அன்மொழித்தலாகச்சொல்லும் வினைக்குறிப்புச்சொ
ல்லும் முதற்குறிப்புச்சொல்லும் தொக்கக்குறிப்புச்சொல்லும்
இம்முதறொகையல்லாத பல்வழியானும்வருங் குறிப்புச்சொல்லும்
இல்லையறவு மும்வருங் குறிப்பினும் தருதினை ஐப்பாற்பொ
ருளைத்தருதி சொச்சுளும் அல்லவெல்லும் வெளிப்படையா
லான் அப்பொருளைத்தருதி சொச்சுளும், எ-று. ஐய வெளிப்ப

படை யல்லனவெல்லாங் குறிப்புச் சொல்லாயினும் அக்குறிப்புச் சொல்லுள்ளும் வேற்றுமைதான்மற்றகு ஏகாமிதையிட்டுக் கூறினான். [வ.று.] ஆயிர மக்கள் பொருதாரி - பொருந்தேவி பொறைபுவித்தக்கட்டி. இத்தால்வரமக்களிருந்தார் - என்புழி மக்களென்னும் பொதுப்பெயரும், பொருதாரி-இருந்தார் - என்னும்பொதுவினையும் உபநினை யாண்பால் பெண்பாலுள் ஒன்றாகப் பிழிந்து ஒன்றனைக்குறிப்பினுணர்த்தின. இப்பெயர்முதலெழுதித்தல் - இப்பெயர் மறத்தற்கேகமக்கும் - என்புழிப் பெயர்மறவதும் பொதுப்பெயரும் ஒழித்தன கறக்குமென்னும் பொதுவினையும் அஃதினை யாண்பால் பெண்பாலு ளொன்றாகப் பிழிந்து ஒன்றனைக்குறிப்பினுணர்த்தின. இவற்றுட்பொருதாரிமறக்கு - என்னும்வினைகள் விசுத்திமத்தினாயிற் பொதுவினையாயின. குறுத்த ட்பூசம்-மனாமலர் குலிகமொ டிகலியகங் கை-என்புழி பிழிசுரச் சொற்கள், குறுந்தாள்-தாமரை-இங்குவிசும் என்பவையற்றைக் குறிப்பாலுணர்த்தின. கால்கழி இவருதும் - தல்கழி பதி-என்புழி இத்தக திக டத்தம் பொருளைக் குறிப்பாலுணர்த்தின. புரித்தின்றான் கறித்தின்றான் - என்புழி இவ்வாறு பெயர்வாய்ந்திற் பழத்தனைக் குறிப்பாலுணர்த்தின. பொற் றெழுத்தந்தபுனைமடல்- அறங்கூந்தற்கில்லையருள் - என்புழி இவ்வாறு மொழித்தொகை யவற்றையுடைய மக்களினாக்குறிப்பா லுணர்த்தின. “சொல்லல்லல்லன் சோர்வில் எஞ்சா னவனை - யிகல்வெல்ல யாரிக்கு மரிது,, - என்புழி உல்லன் இல்ல னென்னுஞ் சொற்கள் பெயர்ப்பொருளைப்பொழித்து வினைக்குறிப்புப்பொருளைக் குறிப்பாலுணர்த்தின. “அறத்தா நிதுவென வெள்ளைக் கிழிபு,, - என்புழி இட்டமுதற்குறிப்புச் சொற்கள் - “அறத்தா நிதுவென வேண்டா கிழிமக - பொறுத்தாளு ருந்தா னிட,, - என்னும்பாடலடக் குறிப்பாலுணர்த்தின. - “அலங்குளைப் புரவி யைவ றொடுகினை - திலந்தலைக் கொண்ட,, - என்புழி ஐவரென்னுந் தொழக்கூறிப்புச்சொற் பாண்டவனைக் குறிப்பாலுணர்த்திற்று. “ஒன்றி னிர ன்டாநீற்று மூன்றடக்கி நான்கினால் - வென்று களங் கொண்ட மையவந்தே - சென்றுலா - மாழ்கடக்குழி வையகத்து னைந்துமென் குடகந்தி - மேழ்க்குந் தின்புற் திரு,, - என்பதுமது. திணிப் பலவ டுருனுட் வருகுறிப்புச்சொற்கள் பொருளைக்குறிப்பாலுணர்த்தின. “கற்கறித்துறங்கட்டாய் - நீயிர்பெரிதுமறிதி - பறவ் குள - பாயாவிவலக - உவர்க்கட லன்ன செல்வரு முடிகோ - மிதற்றாற் றவனை நீயுமா ருளையே,, - “செல்வர்தம் பெருந்த்ருவறக - பலக ஸீவா பிபொ - தெழதேயியாச் சிறு விசைக் க லத்தாயினு - முதுபொரு டத்தெஞ் சொற்கொள் வேர

யே...—“பல்கான் தீரோ பல்கான் தீரோ-கயன்முள் என்ன நனா முதிர் திரைகவுட் படனிச் சூப்பிற் பல்கான் தீரே...—“அறனோ மற்றிது விறகமாண் குறியி யின்னு வாகப் பிறந்தம் மண்கொண் டுனிப செய்திற் றூர்வகர் முகத்தீதே...—“தீபுந் தவறினா நின்னைப் புறங்கடைப் டோடா விடட நாமநர் தவறினர் நிறையழி கொ ல்யானை தீர்க்குவிட் டாங்குப்-பவ் தபறைந் தல்லது செல்லற்கவெ ன்னு - விவறமே தவறுடை யான்...—“மயபர் தடங்கண் மயில ன்லுப் சீத்தீண்டு - கையார் பிரிவித்தல் காண்...—“சோலையை யொழுத்தா லென்சொல்லுந் தொக்கதன்மே னீலப்பே றெவ் வெழுத்தி லுனிரப்பு மாவை - குடை வேந்தன்சென்னி குலநதி யிற் பேரைக்-கடைசேர்ந்த வொழுத்தாந் காண்...கா-காவி-காவிரி-என்பதுபொருள். இஃதெழுத்துப் பெருக்கம். “ஆற்றி ன்பே ரீர்தி னெழுத் தொழிய விற்பஞ்சேர்-நார்கால தாமீந் து யிரிநடப்ப-வெற்புடைய-வுண்பயனா மாங்கதனி னீரெழுந்தா லொதுநாந்-கின்பஞ்சேர் செய்யுளா மின்று,, பாலாது-பாலா-பால்-பா-என்பது பொருள். இஃதெழுத்துச் சுருக்கம். “வாம மணிமே கலையார் மயிர்குறுகி - னாமவர் பெய்யு மணிசுழையே ம-மயிரீந் துவி மற்றதற்கோர் புள்ளி கொடுப்பிற்-செயிரீதீர் மர மாகுந் சென்று,,--கூழை-குழை-ஒதி-ஒதி-என்பது பொருள் இது மாத்திரைச் சுருக்கம். “பூமலா னாரொண்பார் பூப்போர்வை பென்செய்யுந்-திமேம்புந் கொடுத்தாந் கொள்வ தெவ்-இமே -நலந்திகழுந் செங்கை நயதீர நெங்கோன்-சிலம்பன் திருவேங் கடன்...இது வினாவுத்தரம். “தீத்தொழிந்த வாரைந் தடக்கிப் பின் னிச்சயமே-வாய்த்தமைந்த வாயில்பெண் னானையுங்-கூத்தந் கு-வானோரோ டோசைவினை நில மிவ்வல்லாத்-கேளா யுடன்பரு வதில்,, நிலயாமைகடைப்பிடி - சிவபுண்ணியஞ்செய்-என்பது பொருள். இத்தொடக்கத்தனவெல்லாங்குநிட்டிஹ் தத்தம்பொரு ள்களையுணர்த்தின இன்னபிறவுமென்றமையானே தெரிநிலைக்கா குறிப்புவியையாலணைப்பெயரும்வினைமுற்றானுங்குறிப்ப முற்ற னும் வருமெச்சங்களுட் செய்யமென்னுமுற்றும், அன்று-இன்று-என் னும்வினையெச்சக்குறிப்புங்கேட்குதபோலவுக்கிளக்குதபோ லவும் இயங்குதபோலவும் இயற்றுதபோலவும் அஃறிணைமருங்கி னுமறையப்பயிதன்முதலியஇலக்கணகரும் இவைபோல்வனபிற வுங்கொள்க. இவ்வாறன்றி, நீலம்-நீர்-நீ-காற்று-ஆகாயம்- என்றந் றொடக்கத்தனவெல்லாம் வெளிப்படையிற் பொருளுணர்த்தின வடநூலார் சொற்பொருளை, வாச்சியம் வேங்கியம்-இலக்கணை-எ ன்மூன்றெனவு மிலக்கணைய வேங்கியத்துளடக்கி யிரண்டென வுங்கூறுபு. இவற்றுள் வாச்சியமென்பது வெளிப்படையு, வேங்

சியபென்பது குறிப்பு. இலக்கணையென்ப தொருபொருளின திலக்கணத்தை மற்ருருபொருட்சூத் தந்துரைப்பது. அது விட்டிலக்கணவிடாத இலக்கணவிட்டும் விடாத இலக்கணையென முடிவடைப்பதும். அவை வருமானு “சென்றதுகொல் போந்ததுகொல் செவ்வி டெறுந் துணையு-நீன்றதுகொ ணேர்மருங்கிற் கை யூன்றி முன்றிப் பழங்குங் கடாயா னைமொட்டமலர்ததாரீ மாறற் றுழந்தபிள் சென்றலென் னெஞ்சு, என் புழி மருங்குந்கையும் ஊலாறு லு முதலிய இலக்கணங்க ளெஞ்சிறகின்மையின் விட்ட இலக்கணா. உட்கொடல் கணிகைச் சேரி- புளித்தின்றுன் - என் புழி இலகச் சேரி கங்கைக்கரைக்கணிருத்தலும் புளியினது பழத்தை த்நீன்றலு முண்மையின் விடாத இலக்கணா. “பாயிருள் பருகிப் - பசுங்காமி மெருதரு பல்சுநீர்ப் பரிதி, என் புழி இருளைப்பரு ளுதலும் பசுநீர்தரு தலும் பரிதிக்கின்மையானும் இருளைப்போ ளுதலும் பசுநீர்தருதலும் அத்திருண்மையானும் விட்டும்விடா த இலக்கணா. இவையுங்குறிப்பினு ளடங்குமாதலின் “மெளப்ப டைந் தீட்டின் விளிப்பது சொல்லல், எனத்தொருத்தும் இவ்வா று வகுத்தங் கூறினா ளென்க. (10உ)

(10பி) உதா. இயற்சொற் திரிசொ லியல்பிற் பெடர்வி ளா- பெடர்வரண் டாகு மிடையுரி யடுத்தி- நான்கு மாந்திசை ச டடசொ லனாக வுழி.

*

(10பி) மேல்குறித்திரங்காறுஞ் சொல்லாவ தில்தெனக்காட் டக் கண்டசொல் தித்துணையாமென்ப துணர்- ந்று. (ப-ரா) அ ன- முய்க்கைகாட்டியசொல், இயற்சொல்-இயற்சொல்லும், திரி சொல் திரிசொ ல்லுமென்கிற, இயல்பின் - தன்மையையுடைய, பெயர்ச் (சொல்)- பெயர்ச்சொல்லும், விண்ச் (சொல்) - விண்ச் சொல்லும், என்-என்று, இரண்டாகும் - இரண்டாகும், இடைச் (சொல்) இடைச்சொல்லும், உரிச் (சொல்)- உரிச்சொல்லும், அ பித்த-ப வற்றுடையுடைய, நான்குமாம்-நான்குமாகும், திசைவட செ ல்- திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும், அனுசாவழி-அவற்றுட ல் உராதவிடத்து, எ-று, (பொ-ரா) மேற்காட்டியசொல் இ யற்சொல் திரிசொல் என்னு மியல்பினையுடையபெயர்ச்சொல்லு ம் விண்சொல்லுமென நான்குமாம்இவற்று டனிடைச்சொல்லும் உரிச்சொ ல்லும் அபித்தநான்குமாம்இவற்றுடன், திசைச்சொ ல் லு வடசொ ல் லும் அனுசாவிடத்து எ-று. இது செட்டிக்குரியன உரி ச் சொல் மெனக் கூறலானும் வருஞ்சூத்திரஞ் செந்தமிழாகியெ னக்கூறுதலானும் இயற்சொல்லென்றதைப் பெயர்வினையிடை யினுந் திரிச்சொல்லென்றதை யெல்லாவற்றினும் பிரித்துரைத்துக் கொள்க. எனவே அதுவ எலசுட்டியசொல் பெயர்யற்சொல்

பெயர்த்திரிசொல் வினையியற்சொல் வினைத்திரிசொல் இடையியற்சொல் இடைத்திரிசொல் உரித்திரிசொல் என எழுவகைப்படுமென்பதூஉம் திசைச்சொல்லுட்படசொல்லும் அனுகியவழிஒன்பதுவகைப்படுமென்பதூஉம்பெற்றும். உரியியற்சொல் இவ்வுருகவும் உரித்திரிசொல் என்றது இயற்சொல் திரிசொலென்னும் பொதுவிலக்கணநோக்கியென்க. இச்சொற்களை யொருங்கோதாது முறைதெரித்தோதிய தென்னையெனின், ஒருவன் ஒருத்தியென்றமாத் திரையின் அவர் கைகான்முதலிய அகத்துறுப்பும் ஆடை அணி முதலிய புறத்துறுப்புடங்குதல்போலப் பெயர்வினை யென்றமாத் திரையின் அவற்றின் அகத்துறுப்பாகிய விசுவியருபுமுதலிய இடைச்சொற்களும் புறத்துறுப்பாகியவேற்றுமையுருபுமுதலிய இடைச்சொற்களு டடங்குதலானும் உரிச்சொல் “பல்வகைப்பண்பும் பகர்பெயராகி, என்பவாகலிற் பெயருடடங்குதலானுந் திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும் இவற்றுள் யாதானுமொன்றாய டங்குதலானும் இவற்றை அடக்கினின்றதலைமையுந் சிறப்புந் தோன்றப் பெயர்வினையெனவிரண்டாகுமென வரையறுத்தும் பெயர்வினையுடங்கிநின்றவற்றையே வேறுபாடறிதற்கு வேறுபடுத்தித் தொகைகோடலின் இடையுரிக்கு அத்தலைமையுந் சிறப்பு மின்றென்பதுதோன்ற அழித்து நான்குமாமென்றும் கொயிந்தமிந் முதலியசொற் செந்தமிழ்நூலிலிராயவழி அவற்றைத்திசைச்சொலென்றும் ஆரியச்சொற் றமிழ்நடைபெற்றுச் செந்தமிழோடுவி ராயவழி யுதனை வடசொலென்றுந் தமிழ்நாடுதேவப்படுமாயி னுந் செந்தமிழ்ச்சொல்லோமிதொகைகோட லொருதலையன்றென்பதுதோன்ற அனுகாவழியென்று முறைதெரித்தோதினொன் க. வடக்குமோர்திசையன்றோ திசைச்சொல்லென்றி வடசொலென னவேறுகூறுவ தென்னையெனின், தமிழ்நாட்டிற்குவடதிசைக்கட்பதினெண்மொழிகளுள் ஆரியமுதலிய பலமொழியு முளவேனுந் தென்றமிழ்க்கெனியது கடவுட்சொல்லாகிய ஆரியமொன்று மேலயன்பதுதோன்ற அவற்றுட் தமிழ்நடைபெற்றதைவடசொ லென்றுங் எனையவற்றுட்டமிழ்நடைபெற்றதைத் திசைச்சொலெ ன்றுந் சான்றோரால் நியமிக்கப்பட்டனவென்க. அன்றியும், ஆரியசொல் லெல்லாததேயத்திற்கும் விண்ணுலகமுதலியவற்றிற்கும் பொதுவாகலான் அவ்வாய்ச்சொற்றமிழ்நடைபெற்றதைத்திசைச் சொலென்றல் கூடாதெனக் கோடலுமாம். ஆங்ஙனமாயின் வட சொலென்ற தென்னையெனின், ஆண்பப் பயிற்சிமிகுதிபற்றி யெனக்கொள்க இச்சொற்களைப்பெயர்முதலியவாக வைத்ததென்னையெனின், பெயர்ச்சொல்பொருளை விளக்குதலானும்வினைச்சொல்

பொருளது புடைபெயர்ச்சியைவிளக்குதலானும் இடைச்சொல் பொருளையும் பொருளதுபுடைபெயர்ச்சியையுந் தம்மாலன்றித் தத்தங்குறிப்பான்விளக்குதலிற் பெயர்ச்சொல் வினைச்சொற்களும் ஆகாது அவற்றின்வெறுமாகாது இடைநிகரனவாய்நிற்றலானும் உரிச்சொல்பொருட்பண்பாகிய இசை சூறிட்புப்பண்புமுன்றனையும் விளக்கிப் பொருட்குரிமைபூண்டிநிற்றலானும் துணைச்சொற்கொடுத்தமிழ்மொழியாயும் அன்னிபமொழியாயும் வருதலானும் வடசொல் அன்னியமொழியேயாய் வருதலானும் இம்முறைவைக்கப்பட்டனவென்க. “சொல்லெனப் பரிப பெயரோ வினையென்றாயிரண்டென்ப வந்திதிசு னேரே.” — “இடைச்சொற் கிளவியு முரிச்சொற் கிளவியு - மவற்றுவிழி மருங்கிற் றேன்று மென்ப.” என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனரு மென்க. (யக்)

(உாஎக) செந்தமிழாகித் திரிபாதிபார்க்கும்- தம்பொருள்விளக்குந் தன்மையவியற்சொல். *

(எ-ன்) மேலைச்சூத்திரத்து நிறுத்தமுறையானே இயற்சொல்லாமாறுணர்-ற்று. (ப-ண) செந்தமிழாகி- செந்தமிழ்நிலத்து மொழியாகி, திரிபாது-திரிசொற்போலாகாது, யார்க்கும்- கற்றோருக்குங் கல்லாதோருக்கும், தம்பொருள் - தம்பொருள், விளக்கும்- ஒப்பவிளக்குகின்ற, தன்மைய- தன்மையையுடையவுலகவழக்கே, இயற்சொல்- இயற்சொல்லாகும், எ-று, (பொ-ண) செந்தமிழ்நிலத்துமொழியாகி அந்நிலத்து மொழியுண் மேற்கூறப்பெற்ற திரிசொற்போலாகாது கற்றார்க்குங் கல்லாதார்க்கு மொப்பத் தம்பொருளை விளக்குந் தன்மையினைபுடைய வுலகவழக்கியற் சொல்லாம். எ-று. யார்க்குமென்றதனால் உலகவழக்கென்பது பெற்றும். [வ-று.] மண்-பொன்- என்றற்றொடக்கத்தன பெயரியற்சொல். நடந்தான்-வந்தான்- என்றற்றொடக்கத்தன வினையியற்சொல். அவனை- அவனால் - என்றற்றொடக்கத்துவரும். வேற்றுமையுருபு முதலியன இடையியற்சொல். — செந்தமிழ்நிலமாவ தியாதெனில்—“சந்தனப் பொதியச் செந்தமிழ் முனிபுஞ்சவுந்தர பாண்டிய னெனுந்தமிழ் நாடனுஞ் சங்கப் புலவருந் தழைத்தினி திருக்கு- மங்கலப்பாண்டி வளநா டென்ப.” இவ்வாறன்றிச் செந்தமிழ்நிலம் வைபவயாற்றின் வடக்கெனக் கூறுவாருமுள். கொடுத்தமிழ்நிலத்துப் புனனுடெனப்பெறுவது சோனாடதலானும் பாண்டியனையே தமிழ்நாடெனெனச் சான்றோர் கூறுதலானும் மஃதுவையன்றென்க. (யசு)

(உாஎஉ) ஒருபொருள்குறித்த பலசொல்லாகியும் - பலபொருள்குறித்த வொருசொல்லாகியு-மரிதுணர் பொருளான திரிசொல்லாகும்.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே திரிசொல்லாமாறுணர் - ற்று.
 (ப-ரை) ஒருபொருள்- ஒருபொருளை, குறித்த-கருதியு, பலசொ
 ல்லாகியும் பலசொற்களாகியும், பலபொருள்-பலபொருள்களை, கு
 றித்த-கருதியு, ஒருசொல்லாகியும்- ஒருசொல்லாகியும், அரிது- அரி
 தாக- உணர்-கற்றோர் அறிதின்ற, பொருளான- பொருளினவாய்வரு
 வன, திரிசொல்லாகும்- திரிசொல்லாகும், ஏ-று. (பொ-ரை) ஒரு
 பொருளைக் கருதிய பலசொல்லாகியும் பலபொருளைக் கருதிய
 ஒருசொல்லாகியுங் கற்றாறுணரும் பொருளவாய்வருவன திரிசொ
 ல்லாம் ஏ-று. அரிதுணர்பொருளான வென்றமையான் ஒரு
 பொருள் குறித்த பலசொல்லுள்ளும் பலபொருள் குறித்த ஒரு
 சொல்லுள்ளும் வருமியற்சொல் லொழியக்கொள்க [வ-று.] கி
 ள்ளை-சுகம்- தத்தை- என்றற்றொடக்கத்தன ஒருபொருள் குறித்த
 பலபெயர்த்திரிசொல். யானையுங் கொழியுஞ் சங்கும் வாரணம் எ
 ன்றற்றொடக்கத்தன பலபொருள் குறித்த ஒருபெயர்த் திரிசொ
 ல். படர்த்தான்- சென்றான்- என்றற்றொடக்கத்தன ஒருபொருள்
 குறித்த பலவினைத் திரிசொல். வறாந்தான்- ஆர்த்தான்- என்றற்
 ரொடக்கத்தன பலபொருள் குறித்த ஒருவினைத்திரிசொல். சே
 றும்- வருதும்- என்றற்றொடக்கத்து விசுதிகள் ஒருபொருள் குறித்
 த பலவிடைத்திரிசொல். “கொல்லே பைய மசைநிலைக் கூற்றே,,
 என்றற்றொடக்கத்தன பலபொருள் குறித்த ஒரிடைத்திரிசொல்.
 “சாலவுறுதவறணிகூர்கழி மிகல்,, என்றற்றொடக்கத்தன ஒரு பொ
 ருள் குறித்த பலவுரித் திரிசொல். “கடியென் கிளவி காட்டே கூர்
 மை,, என்றற்றொடக்கத்தன பலபொருள் குறித்த ஒருரித்திரிசொ
 ல். திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும் ஒரு பொருள் பல பொரு
 ளென்னும் விகற்பத்தான் வந்தனவேற் காண்க. ஈண்டியற் சொல்
 திரிசொலென்ற தவற்றினெழுத்துக்க டிரிபாமையுந் திரிந்தமை
 யுங் கருதியன்று வானரத்தின் முகந்தன்னியல்பா யிருந்ததெனும்
 நரர் முகச்செவ்விக்கு மறுதலைப்பட்டமைகருதி வலிமுகமெனப்
 பட்டதுபோலக் கல்வியேதுவானன்றி இயல்பாகத் தம்பொரு
 ளையுணர நின்றலின் இயற்சொல்லென்னும் அவ்வியல்பிற்கு மறு
 தலைப்பட்டுக் கல்வியேதுவாற் தம்பொருளை யுணர நின்றலிற் திரி
 சொல்லென்றுங் கூறப்பட்ட தென்க. (௩௮௩)

(உா௭௩) செந்தமிழ்நிலஞ்சேர் பன்னிருநிலத்தினு - மொன்ப
 திற்பிரண்டினிற் தயிழொழிநிலத்தினுந்-தங்குநிப்பினவே திசை
 ச்சொ லென்ப. *

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே இயற்சொற் திரிசொ லென்றவ
 ற்றின் பின்னின்ற அவ்வியல்பினவாய் பெயர்வினையிடையுரிகளை

இவ்வியலுள் இமிகுறி காரணமென்னுஞ் சூத்திரந்தொட்டி டிவ்வதி
காரத்தைந்தியலானு முணர்த்தி நிறீது பொழிந்ததிசை வடசொ
ற்களுட் முசைச்சொல்லாமாணுனர்-ற்று. (ப - னா) செந்தமிழ்
நிலம்-செந்தமிழ்நிலத்தை, சேர்-சேர்ந்த, பன்னிருநிலத்தினும்-
பன்னிரண்மி கொடுத்தமிழ் நிலங்களிலும், ஒன்பதிற்திரண்டினில்
-பதினெண்மொழிகளுள், தமிழ்-தமிழ்நிலமானது, ஒழி-ஒழிந்த,
நிலத்தினும்-நிலங்களிலுமுள்ளோர், தங்குறிப்பின-தங்குறிப்பின
வாய் அத்திசைகளினின்றும் செந்தமிழ்நிலத்து வந்து வழங்குவ
ன, திசைச்சொல்லென்ப-திசைச்சொல்லென்று சொல்லுவர் புல
வர். எ-று. (பொ-னா) செந்தமிழ்நிலத்தைச்சேர்ந்த பன்னிரண்
டுகொடுத்தமிழ் நிலத்தின்கண்ணும் பதினெண்மொழியுட் டமிழு
மேற்கூறும் வடசொற்குக் காரணமாகிய ஆரியமும் ஒழிந்த ப
தினாறுமொழியும் வழங்கும் பதினாறுநிலத்தின்கண்ணு முள்ளோ
ர் தங்குறிப்பினவாட்சி செந்தமிழோர் குறிப்பினவன்றி அத்திசை
களினின்றும் செந்தமிழ்நிலத்து வந்துவழங்குவன திசைச்சொல்
லென்று கூறுவர் புலவர். எ-று. செந்தமிழ்மென்றமையாற்
கொடுத்தமிழ்மென்பதூஉம் ஆரியத்தின்காரியமாய வடசொல்லை
வேறுகூறுதலிற் தமிழ்மொழிநிலம் பதினாறென்பதூஉம் கற்றோ
ரையு மற்றோரையுந் தழீஇத் தங்குறிப்பினவெனப் பொதுமை
யிற்கூறினமையின் இத்திசைச்சொற்கள் அந்நிலத்தோர்க்கி யுயர்
சொல்லாட்சி செந்தமிழோர்க்கு கவ்வாறு குறிக்கப்படாத திரிசொ
ல்லாய் நிற்குமென்பதூஉம் பெற்றும். கொடுத்தமிழ்நிலம் பன்
னிரண்டாவன “தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கட்கா வேண்பூழி-
பன்றி யருவா வதன்வடக்கு-நன்றாய-சீத மலாயி புனரும் செந்
தமிழ்சே-ரேதமில் பன்னிருநாட் டெண்,”—என்பனவாம் இ
வற்றுட் செந்தமிழ்ப்பாண்டிநாட்டின் மெய்நிசைக்கண்ண தாகி
ய தென்பாண்டிநாட்டார் ஆவினைப் பெற்றமென்றும் சோற்
றைச் சொன்றியென்றும், குட்டநாட்டார் தாயைத் தவினையென்
றும், குடநாட்டார் தந்தையை அச்செனன்றும், கற்காநாட்டார்
வஞ்சலாக் கையரென்றும், வேணாட்டார் தோட்டத்தைக் கிழா ரெ
ன்றும், பூழிநாட்டார் கிறுகுளத்தைப் பாழியென்றும், அருவாநா
ட்டார் செறுவைச் செய்யென்றுஞ் சிறுகுளத்தைக் கேணிமென்
றும், அருவாவடதலையார் புளியை எகிசென்றும், சீதநாட்டார்
தோழனை எலுவனென்றுந் தோழியை இருளையென்றும், வழங்கு
வர் இவைமுதலியனைவுந் தமிழ்மொழிந்த பதினாறுநிலத்துமொழி
களுள் ஏற்பனவுந் செந்தமிழோடு விவரிவருதல் காண்க. (௩௮)

(௨௮௪௪) பொதுவெழுத்தானுஞ் சிறப்பெழுத்தானு-நீரெ
ழுத்தானு மிலையவனவடசொல்,

(எ-ன்) வடசொல்லாமாறுணர்-ற்று. (ப-லா) பொதுவெழுத்தானும் - ஆரியத்திற்கும் தமிழிற்கும் பொதுவெழுத்தானும், சிறப்பெழுத்தானும் ஆரியத்திற்கேயுரிய சிறப்பெழுத்துத்திரிந்த வெழுத்தானும், ஈரொழுத்தானும் - இவ்விரண்டெழுத்தினாலும், இடையவன- செந்தமிழ்ச்சொல்லை ஒப்பனவாகி வடதிகையிலிருந்து செந்தமிழ்நிலத்துவந்து வந்தவன, வடசொல்-வடசொல்லாம், எ-று (பொ-லா) ஆரியத்திற்கும் தமிழிற்கும் பொதுவெழுத்தானும் ஆரியத்திற்கேயுரிய சிறப்பெழுத்துத்திரிந்த வெழுத்தானும் இவ்விரண்டினுஞ் செந்தமிழ்ச்சொல்லை ஒப்பனவாகிவடதிகையககண்ணிற் செந்தமிழ்நிலத்துவந்துவந்தவன வடசொல்லாம். எ-று பதவியலுள் “பொதுவெழுத்தொழிந்தநாலெழுத்திரியும், ஏனையகூறினடையிற் சிறப்பெழுத்துத்திரிந்தவெழுத்தானுமென்பது பெற்றும். அவ்வடசொற் காரியச்சிறப்பெழுத்துத்திரிந்தவெழுத்து ஆதிகாரணமாயும் அச்சிறப்பெழுத்து அநாதிகாரணமாயும் நின்றலிற் சிறப்பெழுத்தானுமென்றார். அது பருத்தியானியன்ற படாமென்றற்போலும். ஆரியசொற்கிதைந்து வடசொல்லாதலின் இவைசொல்லாற் செந்தமிழ்ச்சொல்லை ஒவ்வாமையுடைய வெழுத்தானுக்குமென்பார் எழுத்தாணியைவன வென்றார். [வ-று.] அமலம்-உருவம்-சமலம்-காரணம்-காரியம்- என்றற்றொடக்கத்தன பொதுவெழுத்தா னியைந்தன. சுகி-போகி-சுத்தி-என்றற்றொடக்கத்தன சிறப்பெழுத்தா னியைந்தன. அரன்-அரி-கடினம்-சலம்- என்றற்றொடக்கத்தன ஈரொழுத்தானு மியைந்தன. அரன்-என்புழித் தமிழின்சிறப்பாகிய அகரவியு பதவியலுள் “உவ்வுமாம்பிற, எல்லையா னமைந்தமையின் ஈண்டு விதந்துகூறாராயினார். பிறவுமன்ன. “வடசொற்கிளவி வடவெழுத்தொரிஇ - வெழுத்தொழிபுணர்ந்த சொல்லாகும் மே,, — “கிதைந்தன வரினு மியைந்தன வரையார்,, — என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரு மென்க. (யா)

(உஎறு) இயிசூறிகாரண மரபோடாக்கந் - தொடர்ந்துதொழிலல காலந்தோற்றா-வெற்றுமைக்கிடனுய்த் திணைபாவிடத்தொன்-றேற்பவும்பொதுவு மாவனபெயரே. *

(எ-ன்) இவ்விசூறிகாரணத்திதழலானு முணர்ந்தநீஇய பெயர் வினை இடை உரி என்னு நான்கனுட் பெயரிடக்கன முணர்ந்து வானொடங்கி அதன்பொதுவிலக்கண முணர் - ற்று. (ப-லா) இயிசூறி- இயிசூறியும், காரண (சூறி)- காரணச்சூறியும், மரபு-மரபினையும், ஆக்கம்- ஆக்கப்பாட்டினையும், தொடர்ந்து-தொடர்ந்து, தொழில- வினையாலணையுங் காரணச்சூறியல்லாதவை, கால

ம்-காலத்தை, தோற்ற - காட்டாமல், வேற்றுமைக்கு - எட்டுவெற்றுமைபுஞ்சாரிதற்கு, இடனு-இடமாகி, திணை- இருதிணையிலும், பால்- ஐம்பாலிலும், இடத்து- மூவிடத்திலும் - ஒன்று ஒன்றின், ஏற்பவும் ஏற்பனவும், பொதுவும்-பலவற்றின் யேற்பனவும், ஆவன- ஆகிவருவன, பெயர்-பெயர்களாம், எ-று. (பொ-லா) இடுகுறியுங் காரணக்குறியும் மரபினையும் ஆக்கப்பாட்டினையும் தொடர்ந்து வினையாலணையும் காரணக்குறியொன்றுங் காலந்தோற்ற அல்லன் காலந்தோற்றவாய் எட்டுவெற்றுமைபுஞ் சாரிதற்கிடமாயிருதிணையம்பாண்மூவிடத்து ளொன்றையேற்பவும் பலவற்றின்மீத்பலவாய் வருவன பெயர்களாம். எ-று. [வ-று]. ஆண்- பெண்- மரம்- தெங்கு-கழுகு- என்றற்றொடக்கத்தன இடுகுறியிற் மரபுதொடர்ந்துவந்தன. அவன்-அவள் காலை- காரிகை- விலங்கு-பறவை- என்றற்றொடக்கத்தன காரணக்குறியிற் மரபுதொடர்ந்துவந்தன. “பொன்போலுங் கள்ளிப் பொறிபறங்குங் கானலில்- யென்பேதை செல்லற் கிடைந்தனனே- மின்போலு- மனவேன் முட்டைக்கு மாறாய் தெவ்வீபோங் கானவேன் முட்டைக்குங் காமி, என்னும் பொய்யாமொழிப் புலவன்பாட்டில் வேட்டுக் குமரன் மன்பெயர்முட்டை என்றற்றொடக்கத்தன இடுகுறியாக்கந் தொடர்ந்தன. பொன்னன் - பூணன் - “மலைமகன் மகனே மாற்றோர் கூற்றே, என்றற்றொடக்கத்தன காரணக்குறியாக்கம் தொடர்ந்தன. நடந்தவனை- நடந்தானே - என்றற்றொடக்கத்தன வினையாலணையும் காரணக்குறியாக்காட்டின. ஏனையிலக்கணங்கண் முன்னும் பின்னும் பெறப்படுதலின் ஈண்டுக்காட்டிற்றிலம். ஆண் பெண்முதலிய இடுகுறியிப்பெயரும், அவன் அவள் முதலிய காரணப்பெயரும், இடையே யொருவரால் ஆக்கப்பட்டனவன்றி அவ்விலக்கணங்களோமி தோன்றிய பொருள்கட்கெல்லாந் தொன்றுதொமி மரபுபற்றி வருதலானும், முட்டை யென்றற்றொடக்கத்து இடுகுறியிப்பெயரும், பொன்னன்- என்றற்றொடக்கத்துக் காரணப்பெயரும், மரபுபோலத் தொன்றுதொட்டனவன்றி அப்பொருள்கட்கு இடையே ஒருவரால் ஆக்கப்பட்டி வருதலானும், இடுகுறிகாரணமிரண்மீம் மரபையும் ஆக்கத்தையுற்றொடர்ந்தென்றார். இதற்கு இவ்வாறன்றி இடுகுறியிப்பெயர் காரணப்பெயர் இரண்டுமொழிய இடையன்-பாகன்- என்னு மரபுப்பெயர் தெங்கு கடுவென்னும் ஆகுபெயரொனப் பொருள்கொள்வாருமுளர், எல்லாப்பெயரும் இடுகுறியிப்பெயர் காரணப்பெயர் என்னுமிரண்டாய் அடங்குவதன்றி வேறின்மையானும் — “இடுகுறியிற் காரணப் பெயர்பொதுச் சிறப்பின.,—ஏன் வரையறைகூறப்போந்தமையானும், அது பொருந்தாதென்க.

(௨௮௪௬) அவற்றுள், கிளையெண்குழைமுதற், பலபொருடி
ணைதே- முர்வானகம்புற முதலநிலன்பாண - டிருதுமதிநா னா
திக்காலற் - தோள்குமுன்மார்புகண் காதுமுதலுறுப் - பளவறி
வொப்பு வடிவுநிறங்கதி-சாதிசுடிசிறப் புதிப்பிக்குண-மோத
லித லாதிப்பல்வினை - யிவைபடைசுட்டு வினாப்பிறமற்றேரு- மிற்
றனவீற்று நம்பிய டே - விடலைகோவேள் குரிசீரூன்ற - லின்
னனவாண் பெய ராகுமென்ப.

*

(௪-ன்) மேற் நினைபாலிடத்தொன் மேற்புலமென்றவற்றுள்
உயர்திணை யாண்பாற் குரிய பெயரிகளுணர் - ந்று. (ப- ணா)
அவற்றுள்- மேற் பெயரொன்றவற்றுள், கிள- சுற்றமும், எண்- எ
ண்ணும், குழை - கூட்டமும், முதல் - முதலாகிய, பலபொரு
(போயி)- பலபொருள்களோயும், திணை- ஐந்திணையும், தேம்- தே
யமும், உளர்- உளரும், வான்-வானும், அகம்- அகமும், புறம்- புற
மும், முதல்- முதலிபனவாகிய, நில (நேயி)- இடங்களோயும், யா
ண்டு- வருடமும், இருது- பருவமும், மதி-மாதமும், நாள்-நாண்
மீனும், ஆதி- முதலாகிய, கால (மோயி) - காலங்களோயும், தோள்
-புறமும், குழல் - மயிரும், மார்பு- மார்பும், கண்- கண்ணும், கா
து-காதும், முதல்-முதலாகிய, உறுப் (போயி)- அவயவங்களோயி
ம், அளவு- அளவும், அறிவு- அறிவும், ஒப்பு- ஒப்புமும், வடிவு வடி
வும், நிறம்-நிறமும், கதி- நாற்கதையும், சாதி- குலமும், குடி- குடி
யும், சிறப்பு- சிறப்பும், ஆதி- முதலாகிய, பங்குண (மோயி)-பல
குணங்களோயும், ஒதல் - ஒதுதலும், ஈதல் - கொடுத்தலும், ஆதி-
-முதலாகிய, பல்வினை (போயி)- பலதொழில்களோயும், இவ்வ-இ
வற்றை, அடை - அடைந்த, சுட்டுவினாப்பிறமற்றேரு- சுட்டிம் வி
னாவும் பிறவும் மற்றும் ஆகியநான்கினேயும், உற்ற- பொருந்திய,
னவீற்று- எனகரமெய்யீற்றுப்பெயர்களுக்கும், நம்பிய யாடே விடலை
கோ வேள் குரிசி ரேன்றல்- நம்பிமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட ழுப்
பெயர்களுக்கும், இன்னன - இவைபோலவனபிறவும், ஆன்பெயரா
கும்- உயர்திணை யாண்பாற்பெயர்களாகும், என்ப- என்று சொல்
லுவர் புலவர். ௪-று. (பொ - ணா.) மேற் பெயரோயென்றவற்று
ள் இங்ஙனம் பகுத்துக்கூறிய பொருளாதி ஆறனேயும் இவற்றை
யடையுஞ் சுட்டினேயும் வினாவினேயும் பிறவென்பதனேயும்
மற்றென்பதனேயும் பொருந்திய எனகரவீற்றுப்பெயர்களுக்கும் ந
ம்பிமுதலாக வெறித்தோதியபெயர்களுக்கும் இவைபோலவனபிறவு
ம் உயர்திணையாண்பாற் பெயர்களாமென்று சொல்லுவர் புலவ
ர் ௪-று. ௪-து த ந று எம் முதல் மகாமிடை யிட்டி - னளரவா
மீற்றன எற்றப் பெயரோ, என்பவாகவிற் கிளப்பெயர் அறித

சுட்டுமுதலிய தான்கிடைச்சொற்ஞந் தமக்கென வோர்பொருளீ
ன்றிப் பொருளாதி யாறனுள் யாதானு மொன்றைக் கூறுவான்
ஞறிட பின் வழியடைந் து உணர்த்திலின் இவையடைசடம் வினா
ப்பிற மற்றென்றார். விஞ்சுசுட்டினும் வேறுமாமென்பது மது.
[வறு.] தமன் - நமன் - நாமன் - எமன் - என்பன கிளையாவரு
பெயர். ஒருவன் என்பது எண்ணன்வருபெயர். அவையத்தின் -
அத்திகோசத்தான் - என்பன ஞ்முஉவான்வருபெயர். பொருளன் -
பொண்ணன் முடியன் - என்றற்றொடக்கத்தன முதலென்பவற்றா
ன் வருபெயர். இவை பொருளான் வருபெயர். வெற்பன் - பொ
ருப்பன் - கிலம்பன் - (எ-ம்) மறவன் - எயினன் - (எ-ம்) இடையன் -
ஆயன் - (எ-ம்) ஊரன் - மகிழ்தன் - (எ-ம்) சேரிப்பன் - துறைவன் -
(எ-ம்) வருவன குறிஞ்சிமுதலிய ஐந்திணையானும் வருபெயர்.
சொழியன் - கொங்கன் - என்பன தேயத்தான் வருபெயர். கரு
ஞரான் - மருஞரான் - என்பன ஊரான்வருபெயர். வானத்தான் -
அகத்தான் - பறத்தான் - என்பன வான்முதலிய மூன்றானும் வரு
பெயர் மண்ணகத்தான் - பாதலத்தான் - என்றற் றொடக்கத்த
ன முதலென்பவற்றான் வருபெயர். இவை இடத்தான்வருபெ
யர். மூவாட்டையான் - கேனிலான் - தையான் - ஆதிலாயான் - என்ப
ன யாண்டிமுதலிய தான்கானும்வருபெயர். நெருநலான் - காலை
யான் - மாலையான் - என்றற்றொடக்கத்தன ஆதிமென்பவற்றான் வரு
பெயர். இவை காலத்தான் வருபெயர். த்ணத்தோளன் - செங்கு
ட்டன் - வரைமார்பன் - செங்கண்ணன் - குளமுக்காதன் - என்பன
மோல்முதலிய வைத்தனும் வருபெயர். குறுந்தாளன் - நெடுங்
கையன் - என்றற்றொடக்கத்தன முதலென்பவற்றான் வருபெயர்.
இவை சிணையன் வருபெயர். பெரியன் - புலவன் - பொன்மொட்பா
ன் - கன்னன் - கரியன் - மாணுடவன் - பார்ப்பான் - சேசன் - ஆகிரியன் - எ
ன்பன அளவுமுதலிய ஒன்பதானும்வருபெயர். நல்லன் - தீயன் -
என்றற்றொடக்க - தன ஆதியென்பவற்றான் வருபெயர். இவை
குணத்தான் வருபெயர். ஓசுவான் - ஈவான் - என்பன உயிர்வன்
டானும்வருபெயர். கணக்கன் - பிணக்கன் - என்றற்றொடக்கத்தன
ஆதியென்பவற்றான் வருபெயர். இவை தொழிலான் வருபெயர்.
அவன் - இவன் - உவன் - எவன் - யாவன் - எவன் - பிறன் - மற்றையான் எ
ன்பன சுட்டுமுதலிய தான்கானும்வருபெயர். நம்பிமுதலியபெ
யர்க ளெழு முறாக்கிடையிற் காண்க. இவ்வனவென் றையான்,
விவன் - வாள் - செவ்வி - பிவ்வி - என்றற்றொடக்கத்து உடர்திணையா
ன்பாற் பொருந் திதித்து வருவனவெல்லாங்கொள்க. “தவைய
டை - சடங்கு - விழுப்பிறமற்றொருந் தனவெனும், என்பவற்றிற் று, அபி
பொருளன் - இப்பொருளன் - உப்பொருளன் - எப்பொருளன் -

பிறபொருளான் - மற்றப்பொருளான் - என உதாரணங் காட்டுவாரு முளர். சுட்டிமுதலிய நான்குமுழியும் எனகரவிறுதுத லின்மையா னவற்றிற்கு அடைகாட்டாகா கென்க. (௧௯)

(உஎஎ) கிளைமுதலாகக் கிளந்தபொருள்களுள் - எவ்வொற்றிக ரக் கேற்றவீற்றவுந் - தோழிசெவிலி மகடுஉறங்கை - தையலோ டின்னன பெண்பாற்பெயரே. *

(எ-ன்) உயர்த்நண்ப் பெண்பாற் குரியபெயருணர் - ந்று. (ப-னா) கிளைமுதலாக - சுற்றமுதலாக, கிளந்த - முன்னுத்திரத்தி லே பகுத்துசொல்லப்பட்ட, பொருள்களுள் - அறுவகைப்பொ ருள்களுள், எவ்வொற்றிகரக்கு - எனகரமெட்டும் இகரவுயிரும்பொ ருந்திற்சு, ஏற்ற-ஏற்ற, ஈற்றவும்-ஈற்றுப்பெயர்களும், தோழிசெ விலி மகடுஉறங்கை தையலோடு - தோழிமுதலாக எயித்துச்சொ ள்லப்பட்டபெயர்களும் ஆகிய இவற்றுடனே, இன்னன - இவை போல்வனபிறவும், பெண்பாற்பெயர் - உயர்த்நண்ப்பெண்பாற் பெயர்களாம், எ-று. (பொ-னா) மேலேச்சூத்திரத்துக் கிளைமுதலா கப் பகுத்துக்கூறிய அறுவகைப்பொருள்களுள் எனகரவொற்றும் இகரவுயிருமுதுதற் கேற்றஅவ்விரண்டிற்காட்பெயர்களும் தோழிமுதலாக எயித்தோதியபெயர்களும் இவற்றுடனே இவை போல்வனபிறவும் உயர்த்நண்ப்பெண்பாற் பெயர்களாம். எ-று. [வ.று.] தமன்-நமன் நுமன்-எமன் - அவையத்தான் - அத்திகோ சத்தான்-பொருளான்-பொன்னுள் - (எ-ம்) ஒருத்தி - அவையத்தி - அத்திகோசத்து - பொன்னி - (எ-ம்) பொருளாதி யாறனுள்ளும் எனகரவொற்றிற்கும் இகரவுயிரிக்கும் ஏற்பனவறிந் தொட்டிக்கொ ள்க. ஏற்றவீற்றவென்றமையாத் கிளைப்பெயர் இகரவிறேலாமை யும் என்னுப்பெயர் எனகரவொற்றிறேலாமையுங்காண்க. பிறவும ன்ன். தோழிமுதலிய ஐந்துபெயரும் உணக்கிடையிற் காண்க. இன்னன வென்றமையான், இஞ்னை - மாது - அங்கனை - என்றந் ரெடக்கத்து உயர்த்நண்ப்பெண்பால்குறித்து வருவனவெல்லாங் கொள்க. (உ௨)

(உஎஅ) கிளந்தகிளைமுத லுற்றரங் வீற்றவுங் - கள்ளெ லீற்றி னேற்பவுப்பிறவும் - பலலோர்பெயரின பகுதியாகும். *

(எ-ன்) பலர்பாற்குரியபெயருணர் - ந்று. (ப-னா) கிளந்த - மு ன்னென்கொல்லப்பட்ட, கிளைமுதல் - சுற்றமுதலாகிய அறுவகைப் பொருளையும், உற்ற - பொருந்திய, அவ்விற்றவும் - எனகரமெட்டிற் றுப்பெயர்களும், எள்ளென்றின் - கள்ளென் னுட்கி-குதியையிற் றகவுடையபெயர்களுள், ஏற்பவும் - இவ்விடத்திற்குப் பொருந்திவ ருவனவும், பிறவும் - இவைபோல்வனபிறவும், பலலோர்பெயரின

பகுதியாகும்- பலரீபாலின் பெயர்களாம், எ-று. (பொ-ணா) மேல் கூறப்பட்டகிளைமுதலிய அறுவகைப்பொருளையும் பொருந்திய ரகரவொற்றிற்றுப்பெயர்களும் கள்ளெண்ணும்விருதியை யிருகவுடையபெயர்களுள் ஈண்டைக்குப்பொருந்தி வருவனவும் இவை போல்வனபிறவும் பலரீபாலின் பெயர்களாம் எ-று. ~~ஈ~~ கள்ளி பகுதிப்பொருள் விருதியாயும் விருதிமேல் விருதியாயும் வருதலின் உம்மையிடையிடமி வேறோடுகூட கள்ளெண்ணினைத் தவிர மன்றார் அஃறிணைக்கண்ணும்கள்ளிற்றுப்பெயர் வருதலின். பல்லோர்பகுதியின் பெயராமெனக்கூட்டுக, பகுதியென்பதுபால். தொகுப்புத்தொகுதி யெனநின்றற்போலப் பகுப்புப்பகுதியென நினைது. பகுப்புப் பல்லோர்பெயரின் பகுப்பாகு மெனினும மையும், [வ-று.] தமர்-தமர்-தமர்-எமர்- இருவர்-மூவர்-எனப் பொருளாதி யாறனோடு மொட்டிக, கோக்கர்-மனுக்கர்- என்றற் றொடக்கத்தன பகுதிப்பொருள் விருதியிற்றுப்பெயர்கள். தமர் கள்-தமர்கள்-அரசர்கள்-மறவர்கள்- என்றற்றொடக்கத்தன விருதி மேல் விருதியிற்றுப்பெயர்கள். இவ்விருதிமேல் விருதியிடைச் சொல்லாதலின், “ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பினின்வழி,, என்னுஞ் சூத்திரத்தாற்கூறுங் பழுவமைதியாய்வந்தன, பிறவுமெ ன்றமையான், மாந்தர்- மக்கள்- என்றற்றொடக்கத்துப் பலரீபால் குறித்து வருவனவெல்லாம் கொள்க. (உக)

(உஎ) வினாச்சுட்டிடனும் வேறுமாம் பொருளாதிபுறுது சுட்டணைபாய்த- மொன்றெனெண்ணின்னன வொன்றிப்பெயரோ.

(எ-ன்) அஃறிணை யொருமைப்பாற் குரியபெயருணர்- ந்று. (ப-ணா) வினாச்சுட்டிடனும், வினாவிலுஞ் சுட்டிலு மறைந்து அவற்றுடனாகியும், வேறுமாம் - வினாவஞ் சுட்டவும்படாது வேறாகியும்வருகிற, பொருளாதி- பொருளாதி யாறையும், உறு- பொருந்திய, து- துவ்விருதியிற்றுப்பெயரும், சுட்டணைபாய்தம்-சுட்டோடுகூடிய ஆய்தத்தைப்பொருந்திய துவ்விருதியிற்றுப்பெயரும், ஒன்றெனென்-ஒன்றென்கிற எண்ணுக்குபெயரும், இன்ன- இவை போல்வனபிறவும், ஒன்றன்பெயர் - அஃறிணை பொருமைப்பாற் பெயராகும், எ-று. (பொ-ணா) வினாவின் கண்ணுஞ் சுட்டின்கண்ணும் கரந்தவற்றினுடனாகியும் வினாவஞ் சுட்டவும்படாதுவே ருபும்வரும் பொருளாதி யாறையும் பொருந்திய துவ்விருதியிற்றுப்பெயருஞ் சுட்டோடுகூடிய ஆய்தத்தைப்பொருந்திய துவ்விருதியிற்றுப்பெயரும் ஒன்றென்னு மெண்ணுக்குபெயரும் இவைபோல்வனபிறவும் அஃறிணையொருமைப்பெயராம். எ-று. ~~ஈ~~ [வ-று.] எது-யாது எது- (எ-ம்) - அது-இது உது- (எ-ம்) குறையது- நிலத்தது- மூலத்தது-கோட்டது-குறியது-ஆடலது- (எ-ம்)

அஃது-இஃது-உஃது - (எ-ம்) ஒன்று - (எ-ம்) வரும். இன்னனவென்றமையாற், பிறிது - மற்றையது - என்றற்றொடக்கத்து அஃறிணையொருமைப்பொருள்குறித்து வருவனவெல்லாங்கொள்க. சுட்டணையாதம் இப்பகுதி விஞ்சிப்புணர்ச்சிக்கட் சந்திவகையான் வந்ததன்மையின் இச்சுட்டிப்பெயர்கள் வேறோதப்பட்டன வென்பதூஉம் இவைபோலெயித்தோதாமையின் ஆப்தமணையாச் சுட்டிப்பெயர்களை விஞ்சுட்டிடனு மென்பதற்றுள் அமைந்துகிடந்தனவென்பதூஉம் விஞ்சுட்டிடனு மென்பதற்கு, எக்குழையது - அக்குழையது - என உதாரணங்காட்டிவது பொருந்தாதென்பதூஉம் பெற்றும்.

(உஉ)

(உஉ) முன்னரவ்வொடு வருவையவ்வுஞ்சுட்டிவவ்வுங் கள்ளிறுமொழியு மொன்றலெண்ணு முள்ளில - பல்லசில்ல வுளவிலபலசில - வின்னவும்பலவின் பெயராகும்மே.

*

(எ-ன்) அஃறிணைப் பன்மைப்பாற் குரியபெய ருணர் - ந்று. (ப-ண) முன்னர் - முன்னேசொல்லப்பட்ட, அவ்வொடு - விஞ்சு சுட்டிடனும் வேறுமாய்பொருளாதி யாறனோமும், வரு- ஏற்றபடி வருகிற, வை (யும்)-வைவிஞ்சியிற்ப்பெயர்களுட், அவ்வும்- அகரவீற்றுப்பெயர்களுட், சுட்டிவவ்வும்- வகர மெய்யீற்றுசு சுட்டிப்பெயர்களுட், கள்ளிறுமொழியும் - கள்ளென்னும் பகுதிப்பொருள் விஞ்சியீற்றுப்பெயர்களுட், ஒன்றலெண்ணும்- இரண்மிமுதலாகிய என்னுபெயர்களுட், உள்ள வில்ல பல்ல சில்ல வுள வில பல சில - உள்ளவென்பதுமுதலாகிய குறிப்புவினையாலணைந்தவெட்டிப்பெயர்களுட், இன்னவும்- இவைபோல்வனபிறவும், பலவின்பெயராகும்- அஃறிணைப்பன்மைப்பாற்பெயர்களாகும், எ-று. (பொ-ண) முன்னர்க்குறிய விஞ்சுட்டிடனும் வேறுமாய்பொருளாதி யாறனோமும் ஏற்றபெற்றிவரும் வகரவைகாரவீற்றுப்பெயர்களுட் அகரவீற்றுப்பெயர்களுட் வகரவொற்றீற்றுச்சுட்டிப்பெயர்களுட் கள்ளென்னும்பகுதிப்பொருள் விஞ்சியிறுதிபாகிய பெயர்களுட் ஒன்றல்லாத இரண்மிமுதலிய வெண்ணுகுபெயர்களுட் 'உள்ளவென்பதுமுதலிய குறிப்புவினையாலணைந்தவெட்டிப்பெயர்களுட் இவைபோல்வனபிறவும் அஃறிணைப்பன்மைப்பெயர்களாய், எ-று. மேலேச்சூத்திரங்களுட் கூறிப்பவாறே உறுதிசுருது வருவையென்றதனா லேற்றப்பெற்றி பெயர்புதூஉம் உள்ளவில்லமுதலிய பண்பொயிவரும் அகரவீற்றுப்பெயர்கள் முன்னரவ்வொடு வருவையவ்வு மென்பவற்று எடங்குதலிற் பின்னர்க்குறிய வுள்ள வில்ல முதலியவெட்டிங் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயரென்பதூஉம் பெற்றும். [வ-று.] எவை - யாவை - (எ-ம்) அவை - இவை - உவை - (எ-ம்) நெடியவை - கரியவை -

சுல்லவை தீயவை-உள்ளவை-இல்லவை- (எ-ம்) பொருள் - பொருளான-அகத்த-அகத்தன-மூலத்த-மூலத்தன-கோட்ட-கோட்டன-கற்ப-கரியன-உள்ள-உள்ளன-இல்ல-இல்லன-ஓதுவ-ஓதுவன-சுவ-சுவன- (எ-ம்) அவ் இவ் உவ்- (எ-ம்) யானைகள்-குதிரைகள்- (எ-ம்) திரைநெ-மூன்று-பத்து-நூறு-ஆயிரம்- (எ-ம்) வரும், உள்ளமுதலியவெட்டும் உரைக்கிடையிற்காண்க. இன்னவுமென்றமையான் மா பிற மந்தைய - என்றற்றொடக்கத்து அஃறிணைப்பன்மைப் பொருளாற் பித்து வருவனவெல்லாங் கொள்க, (உக)

(உஅக) பால்பகாவஃறிணைப் பெயர்கள்பாற் பொதுமைய. * (எ-ன்) மேற் பொதுவுமாவன பெயரோயென்றார் அவற்றுள் அஃறிணையிருபாற்கு முரியபொதுப்பெயருணர்-ற்று, (ப-ரை) அஃறிணை- அஃறிணைப்பெயர்களுள், பால்பகா - பால்பகுக்கப்படாத, பெயர்கள்-பெயர்களனைத்தும், பால்- அத்திணையிருபாலுக்கும், பொதுமைய - பொதுப்பெயர்களாம், எ-று, (பொ-ரை) அஃறிணைப்பெயர்களுள் இங்ஙனம் பால்பகுத்தலையொழிந்து நின்றுபெயர்கள் அனைத்துமத்திணையிருபாற்குமுரியபொதுப்பெயர்களாம், எ-று. [வ-று.] யானைவந்தது-யானைவந்தன-குதிரைவந்தது-குதிரைவந்தன-மரம்வளர்த்தது-மரம்வளர்த்தன-கண்கிவந்தது-கண்கிவந்தன-எனவரும். இச்சூத்திரம் திணைப்பொதுப்பெயரின்குறையுடைய எண்ணிக்கையினைத் தெரினயெனின், விளங்குதல்பொருட் டொன்றினமுடித்த மன்னினமுடித்த லென்னு முத்தியாற் கூறப்பட்டதென்க. (உச)

(உஅஉ) முதற்பெயர்நான்குஞ் சினைப்பெயர்நான்குஞ் சினை முதற்பெயரொரு நான்குமுறையிரண்டுந்- தன்மைநான்கு முன்னிலையற்று-மெல்லாந்தாந்தா னின்னனபொதுப்பெயர். *

(எ-ன்) இருதிணைக்குமுரிய பொதுப்பெயர்களைத் தொகுத்துணர்-ற்று, (ப-ரை) முதற்பெயர்நான்கும்- முதற்பெயராகிய நான்குபெயரும், சினைப்பெயர்நான்கும் - சினைப்பெயராகிய நான்குபெயரும், சினைமுதற்பெயரொருநான்கும் - சினைமுதற்பெயராகிய நான்குபெயரும், முறைப் (பெய) ரிரண்டும் - முறைப்பெயராகிய இரண்டுபெயரும், தன்மைப் (பெயர்) நான்கும்- தன்மைப்பெயராகிய நான்குபெயரும், முன்னிலைப் (பெய) ரானது-தும்- முன்னிலைப்பெயராகிய ஒன்றுபெயரும், எல்லாந்தாந்தான்-எல்லாம் தாய் தான் என்கிறமூன்றுபெயரும், இவ்வவை - இவை போலியனபிறவும், பொதுப்பெயர் - இருதிணைக்கும் பொதுப்பெயராகளாம், எ-று, (பொ-ரை) முதற்பெயர்முதலானவொன்பது கூற்றைப்பெயர்களுள் இவைபொல்வனபிறவும் இருதிணைக்கு முரியபொதுப்பெயர்களாம், எ-று. இஃ பெயரொன்பதனை முறை

முதலியவற்றினையெல்லாம் கூட்டுக. எல்லாமென்பது முதல் இன்னன வென்பதிற்குநின்ற செவ்வெண்ணின் இறுதிக்கணக்குமென்னுந் தொகையொழி உம்மைதொக்கன. எல்லாம்-தாம்-தான்- என விதந்த முன்றுபெயருமொழிய இன்னனவென்றமையாம், சூரியனுதித்தான் - சூரியனுதித்தது - என ஒருபொருளையே உயர்த்திணைப்பொருளாக்கியும் அஃறிணைப்பொருளாக்கியுங் கூறப்படும் பொதுப்பெயர்முதலியனவும், ஊமைவந்தான் - ஊமைவந்தாள்- என உயர்த்தியிருபாலையும் உரைக்கும்பொதுப்பெயர்முதலியனவுந் தன்மை முன்னிலைவினையாலணையும்பெயரும் பிறவுங்கொள்க. முதற்பெயர்முதலாக முன்னிலைப்பெயர்க்க கூறிய அறுவகைப்பெயர்கட்கு முதாரணம் பின்வருந்தத்தம் வகைச்சூத்திரங்களுட்காண்க. உயர்த்திணைக்குச்சிறந்தபெயர் அஃறிணைக்கண்விரவியும் அஃறிணைக்குச்சிறந்தபெயர் உயர்த்திணைக்கண்விரவியும்வருதலின் இவற்றை விரவுப்பெயரென்றுங்கூறுப. அங்ஙனம்வருதல் காட்டுமுதாரணங்களுட் காண்க: (உரு)

(உரு) ஆண்மைபெண்மை யொருமைபன்மையி - மூமந்நான்மைக ளாண்மை முறைப்பெயர். *

(எ-ன்) மேற் றெழுத்துனார்த்தியவற்றுண் முதற்பெயர்முதன் முறைப்பெயர்க்குக் கிடந்தவற்றை வகுத்துணர் - ந்று. (ப-ரை) ஆண்மை பெண்மை யொருமை பன்மையின் - ஆண் முதலாகிய இந்நான்குபாலுங்காரணமாக, அவ் - அம்முதற்பெயருஞ் சினைப்பெயருஞ் சினைமுதற்பெயரும், நான்மைகளாம்- நந்நான் காகும், ஆண்பெண்- ஆண்மை பெண்மை யென்கிற இருபாலுங்காரணமாக, முறைப்பெயர்- முறைப்பெயர், (இரண்டாம்) - இரண்டாகும், எ-று. (பொ-ரை) ஆண்மைமுதலிய இந்நான்குபாலுங்காரணமாக முற்கூறிய முதற்பெயர் சினைப்பெயர் சினைமுதற்பெயர் என்னுமன்றும் ஒவ்வொன்று நந்நான்காம் ஆண்மை பெண்மையென்னு மிருபாலுங்காரணமாக முறைப்பெயர் இரண்டாம். எ-று. மேலேச்சூத்திரத் திரண்டென்பதனையும் இச்சூத்திரத்தாமென்பதனையுங்கூட்டி முறைப்பெயர் இரண்டாமெனவுலாத்துக் கொள்க. உயர்த்திணைக்கேயுரிய பலர்பாலையும் அஃறிணைக்கேயுரிய ஒன்றுபலவென்னும் இருபாலையுமொழித்து இருதிணைக்கும்பொதுவாகிய ஆண்மை பெண்மை ஒருமை பன்மையென்னு நான்குபாலினையும் இவற்றுண்முறைகூறுதற்குரிய ஆண்மை பெண்மையென்னு மிருபாலினையுங்காரணமாக இச்சூத்திரத்துட் கூறினார் இவற்றின்காரியங்களை இவ்வுத்தென்றறி பொருளாக மேலேச்சூத்திரத்துட் கூறியவாறு உர்த்துணர்த்தற் கொள்க.

எனவே, ஆண்மைமுதற்பெயர் - பெண்மைமுதற்பெயர் - ஒருமைமுதற்பெயர் - பன்மைமுதற்பெயர் (எ-ம்) ஆண்மைச்சினைப்பெயர் - பெண்மைச்சினைப்பெயர் - ஒருமைச்சினைப்பெயர் - பன்மைச்சினைப்பெயர் (எ-ம்) ஆண்மைச்சினைமுதற்பெயர் - பெண்மைச்சினைமுதற்பெயர் - ஒருமைச்சினைமுதற்பெயர் - பன்மைச்சினைமுதற்பெயர் (எ-ம்) ஆண்மைமுறைப்பெயர் - பெண்மைமுறைப்பெயர் (எ-ம்) பெயர்பெறு மென்பதாயிற்று. [வ-று.] சாத்தன் - சாத்தி - கோதை - கோதைகள் - இவை முதற்பெயர்நான்கு. முடவன் - முடத்தி - செவியிலி - செவியிலிகள் - இவை சினைப்பெயர்நான்கு. முடக்கொற்றன் - முடக்கொற்றி - கொடும்புறமருதி - கொடும்புறமருதிகள் - இவை சினைமுதற்பெயர்நான்கு. தந்தை - தாய் - இவை முறைப்பெயரிரண்டு. கர்விசுதி அஃறிணைப்பன்மைக்குச் சிறந்ததாய் உயர்திணைப்பன்மைக்கண்ணுய்விரவி வருதலின் ஒருமைப்பொதுப்பெயரோடு கர்விசுதியுணர்ந்ததுணையானே அவை பன்மைப்பொதுப்பெயராயின. (உ-ள்)

(உ-உச) அவற்றுள், ஒன்றேயிருதிணைத் தன்பாலற்கும். *

(எ-ள்) துணைப்பொதுவாய்நின்றபெயர்கள் பார்பொதுவாய்நிற்குமாறுணி - ந்று. (ப-னா) அவற்றுள் - முதற்பெயர்முதலாகச் சொல்லப்படு மிருபத்தாறும் பிறவுமாகிய பொதுப்பெயர்களுள்; ஒன்றே ஒவ்வொன்றே, இருதிணை - இருதிணையிலும், தன்பால் - தன்றன்பாலை, ஏற்கும் - ஏற்றுவரும். எ-று. (பொ-னா) முதற்பெயர்முதலவாகக்கூறப்படு மிருபத்தாறும் பிறவுமாகிய பொதுப்பெயர்களுள் ஒவ்வொன்று இருதிணைக்கண்ணும் தன்றன்பால் களை ஏற்கும். எ-று. எனவே ஆண்மைப்பொதுப்பெயர் உயர்திணை யாண்பாலினையும் அஃறிணை யாண்பாலினையும் பெண்மைப்பொதுப்பெயர் உயர்திணைப்பெண்பாலினையும் அஃறிணைப்பெண்பாலினையும் ஒருமைப்பொதுப்பெயர் உயர்திணை யாணொருமை பெண்ணொருமையினையும் அஃறிணை யொருமையினையும் பன்மைப்பொதுப்பெயர் உயர்திணைப்பன்மையினையும் அஃறிணைப்பன்மையினையும் ஏற்குமென்பதாயிற்று. [வ-று.] சாத்தனியன் - சாத்தனியவெருது - (எ-ம்) சாத்தியியன் - சாத்தியிப்பசு - (எ-ம்) கோதையியன் - கோதையியன் - கோதையிது - (எ-ம்) கோதைகளியர் - கோதைகளியை (எ-ம்) தந்தையியன் - தந்தையியவெருது (எ-ம்) தாயியன் - தாயிப்பசு - (எ-ம்) யான்ம்பி - யான்ங்கை - யான்பூதம் (எ-ம்) யாமக்கள் - யாம்பூதங்கள் (எ-ம்) நீதம்பி நீதங்கை - நீபூதம் - (எ-ம்) நீயிரிமக்கள் - நீயிர்பூதங்கள் - (எ-ம்) அவரொல்லாம் - அவையெல்லாம் - (எ-ம்) அவர்தாம் - அவைதாம் - (எ-ம்) அவற்றான் - அடடா - (எ-ம்) அதுதான் - (எ-ம்) வரும். இவற்றுட் காட்டி

பாடொழிந்தனவும் பிறவு மிவ்வாறேயொட்டிக்காண்க. ஆண்மை
 ப்பொதுப்பெயர் பெண்மைப்பொதுப்பெயர்கட்கு, ஆண்மைக்
 கள்- ஆண்விலங்கு- பெண்மைக்கள்- பெண்விலங்கு- காணாவந்தான்-
 காணாவந்தது மான்வந்தான்-மான்வந்தது- என இக்காலத்துப்பயி
 ன்றுவருவன காட்டிலுமொன்று. பிறவுமன்ன, செஞ்ஞாயிறு எ
 ன்றும்போலத் தன்னே டியையின்மைநீக்கிய விசேடணத்தான்
 விசேடிக்கப்பட்டனவன்றிச், செந்தாமரை- என்றும்போலப் பி
 றிதோடியையுநீக்கிய விசேடணத்தான் விசேடிக்கப்பட்டனவாகி
 ஆண்மைப்பொதுப்பெயர் பெண்மைப்பொதுப்பெயர் என்று
 ம், ஒருமைப்பொதுப்பெயர் பன்மைப்பொதுப்பெயரொன்றும்,
 இனச்சுட்டிவாய்வருதலிற் மன்பாலேற்றமெனக் கூறிவொன்க.
 இனி ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் பன்மைசுட்டியபெயரொன்றது
 பலபாலையுஞ் சுட்டிநின்றலிற் பிறிதினையுநீக்கிய விசேடணம
 மித்து நின்றதென்பார்.—“பன்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு-
 -மொன்றே பலவே யொருவ றொன்று - மென்றிப் பாற்கு மொ
 ரன் னவ்வே,” எனக்கூறித் தன்பாலேற்றலையும்மையாத் தழீஇ
 யினார். அவ்வாசிரியர் கருத்தறியாது பன்மைப்பொதுப்பெய
 ருட் பன்மையென்பது பிறிதோடியையுநீக்கிய விசேடணமன்
 மெனத் தோன்றியவாறே விசேடண இலக்கணஞ், சிதைத்து இடர்
 ப்பட்டி உரைகூறுவாருமுளர். அதனைத் தோன்றக்கூறிப் பெருகு
 ம் அவ்வாசிரியர் கூறியவாறே பன்மைப்பொதுப்பெயர்க் குதா
 ணம், யானாவந்தது- யானாவந்தன- யானாவந்தான்- யானாவந்தா
 ன்- எனவருமாறும் இங்ஙனம் யானையென்னும் பால்பகா அஃநி
 ணைப்பெயர்க்குக் கள்விசுதுயின்மையின் அஃநிணை ஒருமைக்கே
 சிறந்ததாய் அதன்பன்மைக்கண்ணும் விரவி ஆகுபெயராயுயர்
 திணை ஆற்றொருமை பெண்ணொருமையினும் விரவிவருமாறுங்
 காண்க பலபாலையுஞ் சுட்டிநின்றலின் அவற்றையும் பன்மை சு
 ட்டியபெயரொனல் வேண்டிமொனெனின் அது பொருந்தாது. நா
 ன்குபாலுஞ் சுட்டிநிற்குந் தன்னேநோக்க ஏனெழுந்துபாலுஞ் சு
 ட்டிநிற்கும்பெயர்கள் சிண்மைசுட்டிய பெயரொனப்படுவன வல்
 லது பன்மைசுட்டிய பெயரொனப்படா வாகலானென்க. அற்றே
 ல் அவற்றைச் சிண்மைசுட்டியபெயரொனவே யமையும்பிறவெனி
 ன், அவற்றுள் ஆண்மைசுட்டிதன்முதலிய பகுப்புண்மையின் அ
 வற்றைப் பகுத்துக்கூறவேண்டுதலான் அமையாவென்க. இக்கரு
 த்தேதபற்றியன்றே பஃறொடைவெண்பாவென்றும்போல ஏன
 யவற்றையும் பஃறொடைவெண்பாவெனக்கூறாததூஉம் பகுப்பு
 ண்மையிற் சிஃறொடைவெண்பாவென்றொழியாததூஉம் பஃற
 ழிசைக்கொச்சகமென்றதனேநோக்கி அதிற் குறைந்ததனைப்பகுப்

பின்மையாற் சிஃஞாழிசைக்கொச்சகமென்றே போந்ததூஉமென்க. இனி இவ்வாறன்றி ஆனொருமை பெண்ணொருமை அஃறிணையொருமையென்ற மூன்று மொருநுட்புபொலென வொன்றாய் பங்குதலிற் புலபாக்களையுஞ் சுட்டிநின்றன் வல்லவாகலான் அம்மூன்றொருமையுஞ் சுட்டியபெயர்களை ஒருமைசுட்டியபெயரொனவும் இஃதொருமையும் பன்மையுமென்னும் இருபாற்சுட்டிநின்றலாற் பன்மைசுட்டியபெயரொனவுங்கொள்ளினு மிழுக்காது.

(உஅரு) தன்மையானான் யாநாமுன்னிலை - யெல்லீர்நீயிரீ நீவிநீநீநீ - யல்லன்படர்க்கை யெல்லாமெனல்பொது.

(எ-ன்) தன்மைநான்கு முன்னிலை யைந்தென்றார் அவையிவை யென்பதூஉம் இடத்தொன்றேற்பவும் பொதுவுமென்றார் அவையிவையென்பதூஉ முணர் -ற்று. (ப-ரை) தன்மை-தன்மைப் பெயர்நான்காவன, யானுன்பாதாம்-யான் நான் யாம் தாம் என்பனவாம், முன்னிலை- முன்னிலைப்பெயரைந்தாவன, எல்லீர் நீயிரீ நீயிரீ நீநீநீ - எல்லீர் நீயிரீ நீவிநீ நீநீநீ என்பனவாம், அல்லன்படர்க்கை-இவ்வொன்பதுமல்லாத பெயர்களுல்லாம், படர்க்கை-படர்க்கையிடத்திற் குரியனவாம், எல்லாமெனல்- அவற்றுள் எல்லாமென்னும்பெயரொன்றும், பொது- மூவிடத்திற்கு முரித்தாம், எ-று, (பொ-ரை) தன்மைப்பெயர்நான்காவன யான் நான் யாம் தாம் என்பனவாம், முன்னிலைப்பெயரைந்தாவன எல்லீர் நீயிரீ நீயிரீ நீநீநீ என்பனவாம், திணைபாலு ளொன்றற்கேற்பவும் பொதுவுமாகியபெயர்களுள் இவ்விரண்டிடத் தொன்பதுபெயருமல்லாத பெயர்களைத்தனும் படர்க்கையிடத்திற்குரியவாம் அவற்றுளெல்லாமென்னும்பெய ரொன்று மூவிடத்திற்கு முரித்தாம். எ-று. இஃதெல்லாமென்னும்பெயர் மூவிடத்தும்வருமாறு, யாமெல்லாம்- நீயிரெல்லாம்- அவுல்லாம்-அவையெல்லாம்-எனவரும். இத்தன்மைமுன்னிலைப்பெயர்களை யுரைத்தலுங் கேட்டலும் இல்லாவஃறிணைக்கண் இவ்வொன்பதுபெயரும்விரவிப் பொதுப்பெயராமா நென்னையெனின், ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் “அவ்வழி, அவனினவனுவனென வருஉம் பெயரும், என்னுஞ் சூத்திரத்து யான் யாம் நாமென வருஉம்பெயரும் உயர்திணைப்பெயரொனக் கூறினானுமரபியலுள் “மக்கடாமே யாறநி வுயிரே-பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே, — என்னுஞ் சூத்திரங்களின் விலங்கினு ளொருகாரன கிரியுங் குரங்கும் யானையு முதலாயினவும் மனைவ ணர்வுடையனவாயின் அவையு மீண்டாறநியுயிரா யடங்குமெனக் கூறலின் அம்மரபுபற்றிப் பொதுப்பெயரொனப் பட்டனவென்க. மேல்வருநதன்மை முன்னிலைவினைகளும் அவ்வினையாலணையும்பெயர்களு மன்ன, அங்ஙனமாகவே மேல்கூற போலவுங் கிளக்கூற

போலவு- மியங்குநபோலவு மியந்துநபோலவு- மஃநீணைமருங்கி
னு மறையப்பிமே,,—என்பது புனைந்துவைகையால் வருவ
மைதியாகக்கூறப்பட்டனவே யாமாதலின் அவைபற்றிப்பொது
ப்பெயரொனப்பட்டன வெனக்கோடல் பொருந்தாமையுமறிக. ()

(உஅ௭) வினையின்பெயரோ படர்க்கைவினையா - லணையும்பெய
யோ யாண்மிமாகும். *

(எ-ன்) கிலவீனையின்பெயரிக்கு அல்லன படர்க்கையென்பதற்கு
னெய்தியவிடம் யாண்மிமாகுமென்பதனான் இகந்துபடாமற் ப
டர்க்கையென்பதனும் காத்தலும் வினையாலணையும்பெயரிக்கு அ
தனைவிலக்கி யிடப்பெகுத்தலு துதலிற்று. (ப-ளா) வினையின்பெய
ரோ- தொழிற்பெயர்க்கோ, படர்க்கை- படர்க்கையிடத்திற் குரிய
வாறும், வினையாலணையும்பெயர் - வினைமுற்றாலணையும் பெயர்க
ளானவை, யாண்மிமாகும் - தனித்தனி மூவடத்திற்கு முரியவா
குய், எ-று. (பொ- ளா-) யானுணல் நீயுணல் அவனுணல் என
மூவிடத் துவீனையாயினும் அவ்வுணல் துனலென்றற்றொடக்கத்து
வினையின்பெயர் படர்க்கைக்கே யுரியவாம் அவ்வினையா லணையு
ப்பெயர் அவ்வினையின்பெயர்போற் படர்க்கைக்கே யுரியவாகா
து உண்டேனே உண்டாயை உண்டானெனத் தனித்தனி மூவி
டத்திற்கு முரியவாம். எ-று * யானுண்டேன்- நீயுண்டாய்- அவ
னுண்டான்-என இடத்தால் ஒன்றுபடநின்ற நிலைமொழிவருமொ
ழிபோல அம்மூவிடமுற்றின்கட்டொழில் பயனிலையாகி, யானு
ணல்- நீயுணல்- அவனுணல்- என ஒன்றுபடநிற்பனவற்றிற் சன்றி
எனதுணல்- நினதுணல்-அவனதுணல்என்றும், உணல்என்றும், வே
றுபட்டிற்சூட்டிவினையின்பெயர்கட்கெய்தியவிடம்இகந்துபடுதல்
இன்றெனவுணர்க. இவ்வாறன்றி வினையின்பெயரோ படர்க்கையெ
ன்பதற்கு வினையின்பெயரனைதும் படர்க்கையெனப்பொருள்
கொள்ளிற் கூறியதுகூறலாம் அது பொருந்தாதென்க. (உ௭)

(உஅ௭) தாய் யாருனீ யொருமைபனமைதாம் - யாநாமெலா
மெலீர் நீயிரீநீநீயிரீ. *

(எ-ன்) இட்பன்னிரண்டு பொதுப்பெயரிக்கும் இருநீணைக்கு
ப்பொதுவாகிய உண்மை மென்மை ஒருமை பன்மை என்னு
றால் குப்பொதுப்பாடுகளுள் இடபாலுமெய்ந்து கிடந்தனவென்
பதுணர்-ற்று. (ப-ளா) தாய் யாருனீ- தாய் யான் நான் நீ என்
விறநானசூய், ஒருமை- இருநீணைமுக்கூற்றொருமைப்பெயர்க்கா
ம், தாய் யாநாமெலாமெலீர்நீயாநீநீயிரீ - தாய் யாம் நாம் எல்
லாம் எல்வீர் நீயிரீ நீர் நீயிரீ எனகிறவெய்யும், பன்மை- இருநீ
ணையிருக்கூற்றுப் பன்மைப்பெயர்க்களாம், எ-று (பொ- ளா) தாய்

யான் தான் நீ என்னுந்நான்கும் இருதிணைமுக்கூற்றொருமைப்பெயராம் தாம் யாம் நாம் எல்லாம் எல்லீர் நீயிரீ நீர் நீவிர் என்னுமெட்டும் இருதிணையிருகற்றுப் பன்மைப்பெயராம், எ-று. இதை — “அவற்றுள், ஒன்றே யிருதிணைத் தன்பா லெற்கும்,” — என்னுஞ்ஞாந்திரத்தின் முற்கூறுத ஈண்மிக்கூறிய தென்னையெனின், தன்மைமுன்னிலப்பெயர்களின் வகையுணர்ந்தன்றி ஒருமை பன்மை தோன்றாமையின் ஈண்மிக்கூறிய வவற்றினிப்பின்னின்மவாகலின். எல்லாம் தான் தாம் என்பவற்றிற்குமீண்டு ஒருமைபன்மை யுடன் கூறினாரென்க. (நய)

(உஅஅ) ஒருவொருந்தி பெயர்மேலெண்ணில. *

(எ-ன்) எண்ணுவரு முயர்திணைப்பெயர்க்காவதோர் புறனடையுணர் - த்று, (ப-னா) ஒருவொருந்தி- ஒன்றென்னுமெண்ணல் ஒருவன் ஒருந்தி- எனவருவனவன்றி, மேல் - இவற்றின்மேல், எண்- இரண்டுமுதலாகிய எண்களால், பெயர் - இவ்வாண்பாற் பெயரும் பெண்பாற்பெயரும், இவ - வருவன இலவாம், எ-று. (பொ-னா) எண்ணு முயர்திணையாண்பாற்பெயரும் பெண்பாற்பெயரும் வருங்காலத்து ஒன்றென்னுமெண்ணுனே ஒருவன் ஒருந்தியென வருவனவன்றி இவற்றின்மேல் இரண்டுமுதலிய எண்களான் இப்பெயர்கள்வருவன இலவாம் எ-று. இருவன்-இருந்தி- என்றற்றொடக்கத்தனவாகிவரிற் பன்மைப்பகுதிய்பா டொருமைவிசுதிபுணர்ந்து பால்வழுவாமாதலின் எண்ணிலவென்றார்.

(உஅக) ஒருவொன்ப உயரிருபற்றாய் - பன்மைவினை கொளும் பாங்கிற்றென்ப. *

(எ-ன்) இதுவுமது. (பு-னா) ஒருவொன்பது- ஒருவொன்பதுங்குஞ்சொல், உயரிருபற்றாய்- உயர்திணையாண்பெண் ணிவ்விருபாற்றும்பொதுவாய், பன்மைவினை - அத்திணைப்பன்மைவாய்பாட்டிலிணையை, கொளும்- கொண்டுமுடிசின்ற, பாங்கிற்று - பாங்கிணையுடைத்தாகும், என்ப-என்றுசொல்லுவர்புலவர். எ-று. (பொ-னா) ஒருவொன்பதுங்குஞ்சொல் உயர்திணையாண்பால்பெண்பால் இரண்டற்கும்பொதுவாய் அத்திணைப்பன்மைவாய்பாட்டி விணையைகொண்டுமுடியும் பாங்கிணையுடைத்து என்றுசொல்லுவர்புலவர். எ-று [வ-று] ஆடவருளொருவர் மத்தின்வழிநிற்பார்-ஒருவரில்லார்- பெண்டிருளொருவர் கொழுநன்வழிநிற்பார்- ஒருவரில்லார் (எ-ம்) “யாஅரொருவ ருலகத்தாரி சொல்லில்லார்,” (எ-ம்) வரும். இவ்வொருவ ரென்னுஞ்சொற் பொதுவியலுட்கூறு முவப்புயர்வுமுதலியவற்றானவரும் ஒருவரென்னுஞ் சொல்லன்றித் தன்னியல்பாய்வந்ததாகலின் ஈண்மிக்கூறப்பட்டதென்றுணர்க. இச்சொல்லின்சுட்பகுதிக்கேற்ப இருபாற்றாயென்றுய்,விசு

திக்கேற்பப் பன்மைவினைகொளுமென்றும், உயர்திணைமுப்பா
லுப் பன்மையைப்பின்விதத்தின் ஆண் பெண்ணென விதவாது
உயரிருபாற்றாயென்றும், உயரொருபுன்விதத்தின் உயர்திணை
ப்பன்மையெனவிதவாது பன்மையென்றும், ஒருவர்வந்தாரீ ஒருவ
ரவர் - என வினையும்பெயருங் கொளவருவது உவப்புயர்வுமுதலி
யவற்றானவருவதாம் இங்ஙனம் தன்னியல்பாய்வரும் ஒருவரொன்
பது வினையும் வினைக்குறிப்புமே கொள்ளுமென்பார் பெயரை
பொழித்து வினைகொளுமென்றும், இச்சொல் லொருமைப்பகுதி
யோபி பன்மைவினையுடையங்கிப் பால்வழுவாய்நின்றதெனுந் த
ன்னியல்பாய் மயங்கிநின்றமையின் வழாநிலைபோலுமென்பதாஉ
ம் பன்மைவினையென்றது சொன்மாத்திரையிற் பன்மைவினைய
ன்றிப் பொருண்மாத்திரையின் ஒருமைவினையாமாதலின் இப்ப
யனிலையை ஒருவரொன்னுஞ்சொற்கொள்ளுதல் வருவன்மென்ப
தாஉந்தோன்றப் பாங்கிற்றென்றும், இங்ஙனமாதல் சான்றோர்க்கு
கொப்பமுடிந்ததென்பா ரென்பவென்றுங் கூறினார். (சுஉ.)

(உஉ) பொருண்முதலாரோ டளவையெனொருநி - கருவிகாரி
யங் கருத்தனாதிபு - னொன்றன்பெயரா னதற்கியபிந்தைத் -
தொன்முறை யுடாப்பன வாருபெயரே. *

(எ-ன்) மேற்கூறிப் வொன்றற்கேற்பவும் பொதுவுமாகியபெ
யரிக்கண்வருங்காரணப்பெயர்களுள் ஆகுபெயராமாறுணர்ந்து,
(ப-னா) பொருண்முதலாரோபி - பொருள் இடம் காலம் சினை
குணம் தொழில் என்னுமாறுடனே, அளவை - இவற்றின் பகுதி
யவாகிய நால்வகையளவையும், சொல் - சொல்லும், தாணி - தானி
யும், கருவி - காரணமும், காரியம் - காரியமும், கருத்தன் - வினை
முதலும், ஆதியுள் - ஆதியாகவரும்பொருள்களுள், ஒன்றன் - ஒரு
பொருளினது, பெயரான் - இயற்பெயரால், அதற்கு - அப்பொ
ருளினுக்கு, இயை - இயைந்த, பிறிதை - பிறிதொருபொருளை,
தொன்முறை - தொன்றுதொட்டி வருமுறையே, உடாப்பன -
சொல்லப்பட்டிவருவன, ஆகுபெயர் - ஆகுபெயர்களாம், எ-று.
(பொ-னா) பொருளே இடமே காலமே சினைமே குணமே தொ
ழிலையென்னு மாறுடனே இவற்றின்பகுதியவாகிய நால்வகை அ
ளவையே சொல்லே தானியே கருவியே காரியமே கருத்தாமே
பென்னுமாதும் ஆதியாகவரும்பொருள்களுள் ஒருபொருளின்
இயற்பெயரானே அப்பொருளினுக்கு இயைந்தபிறிதொருபொ
ருளைத் தொன்றுதொட்டி வருமுறையே கூறிவருவன ஆகுபெய
ர்களாம் எ-று. ~~இ~~ பொருளாதிபாற்றி மேறுபொரு ளின்றே
னும் அவற்றுட் பயின்றுவருவனவற்றைப் பிரித்து அளவையுட
லாக விதந்தமையிற் பொருண்முதலாழென்பன இவையொழிந்

தனவற்றையென்பதூஉம் அதற்கிசைய பிறிதைபெய்றமையான் இயையாதனவற்றிற்கு வருவனபலபொருள் ஒருசொல்லளி யாகுபெயராகாவென்பதூஉம் தொன்முறையுடையவை தொன்றையான் ஆகுபெயர்மேல் ஆகுபெயராயும் அடையறித்தும் இருபெயரொட்டாயும் வழக்கின்கண்ணுள் செய்யுட்கண்ணுள் பயின்று பலபொருள் ஒருசொற்ம்பாலவருவனவன்றி இடைப்பதோன்றியவா ருக்கப்படுவன. எல்லவென்பதூஉம் பெற்றும். [வ-று.] “தாமரைபுரையுங் காமிர் சேவடி.”—“ஆம்ப னுறந் தேம்பொதி க்கினி.” என முதற்பொருளின்பெயர் சினைப்பொருளுக்காயின. —“அகனமர்ந்து செய்யா னுறையும்.”—“புறங்கொடை யறியா மறந்திகழ் வேல்வான்.” என இடப்பெயர் சித்தத்திற்கு முதலுந் துமாயின. —“கார னுத்தன-கார்த்திகைபூத்தது,” எனக் காலப்பெயர் பைங்குழிற்குந் தோன்றிக்குமாயின. —இவற்றுட் காரொண்பது ந்றத்தின்பெயர் (மேகத்திற்காய் மேகத்தின்பெயர் பருவத்திற் காய்ப் பருவத்தின்பெயர் பைங்குழிற்கானமையில் மும்மடியாகுபெயர். —அறுபதமுற லும்- மருக்கொழுந் துநட்டான்- வெற்றி லைநட்டான்- புனிழ்வுத்தன- என அடையபித்துந் தனித்துவந்த சீனப்பெயர்முதலுக்காயின. —இவற்றுட் புளியென்பது - சுவைப்பெயர் பழத்திற்காய்ப் பழத்தின்பெயர் மரத்திற்கானமையின் இருமடியாகுபெயர். “நெறிநீ ரிருங்கழி நீலமுந் துடாள்.” “காரீரிகர் வண்ணை,” புனித்புள்ளை- என மற்றுமுந் சுவையுமாகிய குணப்பெயர்கள் குவளைக்குமேகத்திற்கும் பழத்திற்குமாயின. “எழுத்தறியத்தீரு” பிழிதகைமை.”—“பாட்டின்பொருளைப் பரவிப் பல்கால்.”—எனத் தொழிற்பெயர் அக்கரத்திற்கும் சொற் றொடைக்குமாயின. — ஒன்று - இரண்டு - அரை - கால் - என எண்ணுள்ளவைப்பெயர் டி, டினை பொருமைக்கும் பன்மைக்கும் யாத்கையின்க ணுறுப்பிற்கு மாயின. — தூலாக்கோல் - தூலாவரந் தூங்கி டுண்- தூலாவிதைத்தான்- என எழுத்தலளவைப்பெயர் நிறைகொலிற்குந் தராத் தீருங் கினைநிறைவைமரத்திற்குமாயிற்று. — இவற்றுள் தூலாக்கோலென்பது இருபெயரொட்டி முண்பொழி யாகுபெயர். — தாழி - உழக்கு - ஐழக்கு - என முதத்தலளவைப் பெயர் அளவுக்கு விகட்காயின. — செழத்தடி - மேலத்தடி - எனத் தடியெய் னும் நீட்டலளவைப்பெயர் வினாநிலத்திற் காயிற்று. — ஆவையொழியுளந் தான்- இந் தூங்குரைசொ. தான் - என மொழி யுடையவற்றுஞ் சொல்லியவையா அதன் பொருட் காயின. — விளக்கு முறித்தன-நெஞ்சுநொந்தது - என விளக்கு மொளியையுடைய பிழப்பு முணர்வுமாகிய விளக்கின்பெயர் ஆவற்றிற்குத் தான மாயினிவ்வுத்தனடினுக்கு பாடினுக்குமாயின. — திருவாசகம்-

இருவாய்மொழி - என அடையடுத்த வாசகம் மொழியென்னு மு தற்கருவியின்பெயர் அஹற்றின்காரியமாகிய பாட்பிற்காயின. — இந்நூலலங்காரம்-இந்நூல்பாட்டியல்-என இவ்விலக்கணங்களாகிய காரியத்தின்பெயர் இவற்றைத்தருதற்குக் கருவியாகிய நூல்கட்கா யின. இந்நூல் திருவள்ளுவர்-எனக்கருத்தாவின்பெயர் காரியத்திற் காயிற்று. — ஆதிபென்றமையானே, காளைவந்தான் - என்றற்றொட க்கத்து உடமையானவருவனவுந் தேவர்முதலியோர்டெடரை மக் கட்டிபி வழங்குவனவும் பிறவுங்கொள்க. அறுபதமுதலியனவற் றைப் பொற்றொடிமுதலியனபோல் அன்மொழித்தொகைப்பெ யொன்ற லெண்ணெயெனின், அன்மொழித்தொகைப்பெயர் செய் யுளியற்று வோன் ஒருவரை விடப்டமுதலியவற்றை மன்கூற்றாயும் பிறர்கூற்றாயும் உரைப்புழி யாங்காங்குவருவதன்றி இதுபோல நி யதிப்பெயராய் வருவதன்றென்க. அங்ஙனமாயினும் ஆகுபெயரு ம் அன்மொழித்தொகையுந் தம்பொருளுணர்த்தாது பிறிதுபொ ருளுணர்த்துதலான் ஒக்குமாதலின் அவைதம்முள் வேற்றுமையா தோடுனின், ஆகுபெயர் ஒன்றன்பெயரான் அந்நேரடியையபு பற்றிப் பிற்தொன்றையுணர்த்தி ஒருமொழிக்கண்ணதாம் அன் மொழித்தொகையையபுவேண்டாது இருமொழியுந்தொக்கதொ கையாற்றலாற் பிறிதுபொருளுணர்த்தி இருமொழிக்கண்ணதாம் இவை தப்புள்ளேற்றுமையென்க. இருபெயரொட்டாகுபெயர் இருமொழிக்கண்வந்ததன்றோடுவெனின் அன்று; எண்ண, வகரக்கிளவி -அதுவாடுகிளவி மக்கட்சட்டி-என்னும் இருபெயரொட்டாடு பெ யருள் வகரமுமதுவாதலும் மக்களுமாகிய அடைமொழிக்கிளவி சுட்டென்னு மியற்பெயர்ப்பொருளை விசேஷித்துநில்லாது எழு த்துஞ் சொற்பொருளும் பொருளுமாகிய ஆகுபெயர்ப்பொரு ளை விசேஷித்துநிற்பக கிளவிசுட்டென்பனவே ஆகுபெயர்ப்பொ ருளையுணர்த்த இருபெயருமொட்டிநிற்குமாகலின். இனிப்பொற் றொடியென்னும் அன்மொழித்தொகையிற் பொன்னென்பது அவ்வாறு அன்மொழித்தொகைப்பொருளை விசேஷித்துநில்லாதுதொ டியினையேவிசேஷித்துநிற்ப அவ்விண்ணடர்வொருகையாற்றலான் அ ன்மொழித்தொகைப்பொருளையுணர்த்துமானுமறிக. இக்கருத்தேப ற்றி மக்கட்சட்டிமுதலியவற்றைப் பின்மொழியாகுபெய ரொன்பா ருமுள ரொனவறிக. இட்டபட்டச்சீனம்-இட்டொண்கழஞ்சு-இந்நென் னுழி-இம்மணியைங்கோல்- இட்டண்ணொரட்டி- இந்நெல்லைவல்- இ வ்வாடைகோலியன்- என ஒருவனைவற்றும், சீனம்- சட்டஞ்சு- நாழி- கோல்- அம்பு- அவல்- கோலிகன்- என்பனவற்றை ஆகுபெயரொ னவும் எழுத்துச் சொற்பொருள் டாப் பலங்காரம் எவ்ஐந்தத்கா

ரங்கட்கும்வருங் காரியஆகுபெயரைச் சொல்லாகுபெயரெனவும், அகத்தியம் - தொல்காப்பியம் - என்பனவற்றை ஆகுபெயர்த்திரி பெனவுங் கூறுவாருமுளர். இப்பட்டுச்சீனத்துள்ள தென்பார் இசையெச்சொக்கி இப்பட்டுச் சீனமெனக்குறைத்துக்கூறலான் இப்பட்டுடன் மெழுவாய்க் குள்ளதென்பது பபனி லய. எ. நி. சீனமென்பது பயனிலயன்றதலானுஞ் சுட்டிக்கூறுது சீனமென வானாகுநி ன்னு பலபொருளொரு சொற்போல் அவ்விடத்தினையு பட்டினையு முணர்த்தாமையானும் இத்தொடக்கத்தனவாகிய இசையெச்சங்களை ஆகுபெயரென்பார்க்கு—“திருவளர் தாமரை சீர்திகழ் காவிக ளீசர்திலலை - குருவளர் பூங்குமிழ் கோங்குபைங் காந்தள்கொண் டோங்குதெய்வ- மருவளர் மாலே,,—எனவருமுரு வகங்களையும் ஆகுபெயரெனக் கூறல்வேண்டி மாதலானும் இவையெல்லாம் ஆகுபெயரிலக்கணத்தான் வந்தனவல்லவெனவும் சொல்லாகுபெயர்க்கு அவர்காட்டியவற்றுட்கொல்லினதுபெயர் அவற்றிற்கானதினமையின் அவைசொல்லாகுபெயராகாவெனவும் வெளிப்படையச் சொல் குறிப்புச்சொல் என்னு மிரண்டனார் ஆகுபெயர் குறிப்புச்சொல்லாதலானும், அகத்தியம் - தொல்காப்பியம் - என்பன கருத்தாவோ காரியமோவென ஐயமுற் றென்றனைக் குறிப்பாணுரையேண்டாது காரியமாகிய நூல்களை வெளிப்படையாணுணர்த்தலானுங் கருத்தாவின்மேற் செல்லாமையானும் விசுதிக்குத்திரத்துப் பிறவென்பதனவுவரும் அம்விசுதியோயி பகுதியுணர்ந்து இத்திரனற்செய்யப்பட்ட நூலுக்கு ஐந்திரமெனவந்த ஆரியச்சொற்போல வந்தனவன்றி நறுகிரிந்தன வல்லவெனவுமுணரிக. இவற்றுள் எழுத்துச்சொற்பொருள் யாப்பலங்காரமென்பன காரியவாகுபெயரெனக் கோடலன்றி அப்பெயர்களான் அவ்விடக்கணங்களைக் கூறுதற்குத் தானமாகியபடலங்களைக் கூறினமையான் இவை தானியாகுபெயரெனக் கோடலுமாமென்க. இனித்திருவாசகம் - திருவாய்மொழி - என்பன ஆண்மையானோக்குவார்க்கு அன்மொழித்தொகையாவனவன்றி ஆகுபெயராகாமையுமுணரிக. இனி ஆகுபெயர்கடாந் தத்தம்பொருளை நீங்காதுநின்ற தம்பொருளின் வேறல்லாதபொருளோயிபுணர்த்தலும் பொருத்தமில்லாதகூற்றொன்று பிறிதுபொருள் யுணர்த்தலுமாகிய அவ்விவரண்டிலக்கணத்தையுடைய விடாதவாகுபெயரும் விட்டவாகுபெயருமென இருவகையவெனவும் அவற்றிற்குதாரணமுறையே, கடுத்தின்றான்- குழிப்பாடிதேரிது- எனவுங்கூறுவர். அவ்வாறாகுபெயர்கள் வருமாறு முய்த்துணர்ந்துகொள்க. (௩௩)

(௨௩௩) ஏற்குமெவ்வகைப் பெயர்க்குமீ ருய்ப்பொருள்-வேற் றுமைசெய்வா லெட்டேவேற்றுமை.

(எ-ன்) மேல் வேற்றுமைக்கிடனுபெயர் ஈர் அஃவேற்றுமையினையவெனவும் இத்துணைப்பெனவு முணர் - த்று. (ப-ஊ) ஏற்கும்- தம்மையேற்றுக்கொள்ளுதற்குரிய, எவ்வகைப்பெயர்க்கும் - எவ்வகைப்பட்ட பெயர்களுக்கும். ஈராய்- இறுதியாய், பொருள் அப்பெயர்ப்பொருளை, வேற்றுமைசெய்வன - வேற்றுமைப் பறித்துவனவாகிய, வேற்றுமை--வேற்றுமைகள், எட்டே - எட்டேயாகும், எ-று. (பொ-ஊ) தம்மை யேற்றுக்கோடற்குரிய எவ்வகைப்பட்டபெயர்க்கும் இறுதியாய் அப்பெயர்ப்பொருளை வேற்றுமைப்பறித்துவனவானவேற்றுமைக ளெட்டேயாம். எ-று. ~~ஊ~~ வேற்றுமைசெய்வனவேற்றுமை யெட்டேயெனக்கூட்டுக. எல்லாப்பெயரும் எல்லாவேற்றுமையும் ஏலாதென்பார் ஏற்குமென்றும் வினைச்சொல் இடைச்சொல் உரிச்சொற்களுட் பெயர்பட நின்றனவுந் தழி உக்கோடற்கு எவ்வகையென்றும் வினைமுதலிய மூன்றும் வேற்றுமைகொள்ளாதென்பார் பெயரொன்றும் ஏற்குமெவ்வகைப்பெயர்க்குமீறாயென வெய்தியதனைவிலக்கி “எழுவாயுருபு திரிபில்பெயரே,, எனப்பிதிதுவிதிவகுத்தலிற் பெயர்முழுவதூஉம்உருபாம் எழுவாயுருபினையொழித்து விளியுருபிற்குப் பெயரினுதியாகிய அகப்பாட்டெல்லையினையும் ஏன யாறுருபிற்கும் அதன் இறுதியாகிய புறப்பாட்டெல்லையினையுந் தழி உக்கோடற்குப் பொதுமையின் ஈராயென்றும் பொருளையேயல் திச்சொல்லையும் ஒரோவழி வேறுபடுத்தி ஐம்முதலிய எழுருபிற்கு மேலன்றி எழுவாய்க்கு ஒவ்வாமையானும் பொருளொன்றையுமே வேறுபடுத்தல் எட்டிருபிற்கு மொப்பமுடிந்தமையானுஞ் சொல்லையுமுடன்கூறுது பொருளொன்றும் வேற்றுமையென்னுங் காரியத்தைச்செய்யுங்கருத்தாவாகிய எட்டிவேற்றுமையுருபிற்கும்வேற்றுமைபெனவுப்பெயர்போந்தது காரியவாகுபெயராகிடகாரணக்குதியென்பார் வேற்றுமைசெய்வனவேற்றுமைபென்றும் “எழிபன்முறைய தெதிர்முக வேற்றுமை-வேறெனவிளப்பான்பெயரது விகாரமென் -- ரோதியுபலவனு முளறொருவகையா-னிந்திரலெட்டாம் வேற்றுமைபென்றனன்,,-- என ஆசிரியர் அகத்தியராசர் கூறுபவாகலின் விளியுருபுபடர்க்கைச் சொல்லையும் பொருளையும் முன்னினைச்சொல்லும் பொருளுமாக வேற்றுமைசெய்தலின் அதனையெழுவாயுளடக்காது வேறுகோடலே தந்துணிதென்பார் எட்டேயென்றுங்கூறினார். வேற்றுமைபென்னுப்பண்புப்பெயர் பண்பிக்காகாமையிற் பண்பாடுபெயரன்றாயிற்று. இனி இரட்டிறமொழிதலான் வேற்றுமைசெய்வனவேற்றுமை யெட்டேயெனக் கொண்மிசூட்டாது ஆற் றொழுக்காகநிறிஇ யேகாரத்தைத் தெற்றமாகாது-பிரிநிலையாக்கி இங்ஙனம் வருவனவாகியஎட்டிருபும் வெ

ந்துமை அவையன்தி ஒருசாராக் கூறும் உருபடைந்தபெயரும் உருபின் பயனிலையும் வேற்றுமையல்லவெனவும் பொருளுரைத்துக் கொள்க. (௧௪௪)

(௨௦௫) பெயரே ஐ ஆல் கு இன் அது கண் - விளியென்றாகு மவற்றின்பெயர்முறை. *

(எ-ன்) வேற்றுமைக டம்பெயரு முறையு முணர் - ந்து. (ப-ணா) அவற்றின்பு முன்னே யெட்டுவேற்றுமையென்னப்பட்டவைகளினுடைய, பெயர்- பெயர்களும், முறை- முறையுமாவன, பெயர்- பெயரும், ஐ- ஐயும், ஆல்- ஆனும், கு - குவீவும், இன் - இன்னும், அது- அதுவும், கண்- கண்ணும், விளி- விளியும்- என்றாகும்-என்றிப்படிச்சொல்லப்பட்டவையாகும், எ-று. (பொ-ணா) மேல் எட்டேவேற்றுமை யென்றவற்றின் பெயரொன்றை கிடக்கைமுறை பெயர்னை யெனின் பெயர்முதலாக விளியீறாக இங்ஙனங்கூறியபெயருமுறையுமாம். எ-று. ✽ ஏகாரச் சொல்லுமென. மேல் எட்டேயென்றதொகைக்கு உகைதோன்றப் பெயர்கூறியவான்றி அவ்வேற்றுமைகளின் பெயர்விகற்பமெல்லாங் கூறப்புகுந்தாரல்ல ராதலின் அவையெல்லாம் வருஞ்சிறப்புச்சூத்திரங்களானாக. இவை இம்முறைநிறந்தற்குக் காரணமும் அங்ஙனங்காட்டினும். அன்றியும், “நாராயணன்பூ யோராயிரத்தைக் - கரத்தாற்கொய்தோ ராற்கே கொடுத்திசு - சக்கரச்சிறுமையி னீங்கிதற்சுவைப்- பாற்கடற்கண்ணே பள்ளிகொண்டான், என்பதனு மறிக்க. (௧௫)

(௨௦௬) ஆறனுருபு மேற்குமவ்வுருபே. *

(எ-ன்) மேற்கூறிய வேற்றுமையுருபு எட்டனுள் எழுவாயுருபே பேணையுருபுகளையு மேற்குமென்ப துணர் - ந்து. (ப-ணா.) அவ்வுருபே- பெயராய்நிற்கின்ற அவ்வெழுவாயுருபே, ஆறனுருபும்- ஐம்முதலாகிய ஆறுவேற்றுமையுருபுகளையும், ஏற்கும் - ஏற்கும், எ-று. (பொ-ணா) எழுவாடவேற்றுமையாவது பெயர்மாத்திரையாய்த் தோன்றிநிற்கு நிலையென்பவர்களின் அவ்வெழுவாயாய்நின்ற உருபே ஐம்முதலிய ஆறுவேற்றுமைகளினுருபு மேற்கும். எ-று. ✽ எனவே விளியுருபாவது பெயரது விகாரமேயாதலின் அவ்வெழுவாயுருபின் வேறல்லவெனவும் பங்குமென்பதுபற்றி ஆறனுருபுமேற்குமவ்வுருபேயென்றார். இங்ஙனம் ௨ மனுருபுமென அன்சாரியை யதவிர்வழிவந்தமையாற்செய்யுள்விகாரம். இனி இச்சூத்திர சிறித்குறிய்வாறு பொருள்கொள்ளாது பெயரேயன்றி ஆறும்வேற்றுமையுருபும் ௨ வ்வுருபு மையேற்றி, மேனட்டொருள்கொண்டு, சாத்தனன-சாத்தனதை சாத்தனநால்-சாத்தனநேற்றி- சாத்தனநூலி- சாத்தனநாது சாத்தனநேகண்-சாத்தனநே- என உதாரணங்காட்டியிருமுளர். உருபெற்றப் பெயர்ச்சொழிய இலக்கணம்

ன்றி வினைமுதலியவற்றிற்குரிய இலக்கணமன்றாமாதலானும் “பெயர்வழித் தம்பொருடரவரு முருபே., என்றும்—“ஏற்கு மெவ்வகைப்பெயர்க்குமீராய்., என்றும் வரையறைகறிப்போந்ததையாணு மீண்டு இடைச்சொல் உருபேற்றகுமெனின் மாறுகொளக்கூறலாமாதலானும், சாத்தனதை-சாத்தனதால்-என்புழி, சாத்தனதென்பது, குழையது கோட்டது- என்றற்போல துவ்விஞ்ஞியும் அகரச்சாரியையுப்பெற்றுருபேற்றுநின்ற வினைக்குறிப்புப்பெயராமாதலானும் அன்றியும், உருபு ஏற்புழிப்பெயர்போலத்தனிதானின்று உருபேற்றல் வேண்டிமாதலானும், அதனை-அதனால்-என உருபேற்றகுமெனின் சுட்டுப்பெயர் உருபேற்றதாமன்றி உருபு உருபேற்றதன்றாமாதலானும், அது பொருந்தாதென்க. (நக)

(உகச) நீயிரீநீயிர்தா னெழுவாயலபெரு.

*

(எ-ன்) மேல் ஏற்குமெவ்வகைப்பெயர்க்கு மென்றமையின் ஏலாப்பெயரு முளவென்றாராதலின் அவற்றுள் இரண்டாவதுமுதலிய எழுருபுமேலாதன இவைமென வுணர் - ந்று. (ப-ரை) நீயிரீ நீயிரீ நான் - நீயிரீமுதலாகிய இட்புணற்றுபெயர்களுந், எழுவாயல்- எழுவாயல்லாதவேற்றுமைகளை, பெரு- ஓலாவாய், எ-று. (பொ-ரை) இட்புணற்றுபெயரும் எழுவாய்வேற்றுமைபிணையன்றி எனை யேழுவேற்றுமையினையும் ஏலா எ-று. எனவே நீரொன்னும் ஈரொழுத்தொருமொழி அதுபோல ஈரொழுத்தொருமொழியாகிய நும்மெனவும், யானென்னும் யகரமுதன்மொழி யகரத்தோடு பிறப்பொத்த எகரமுதன்மொழியாகிய என்னெனவந்திரிந்து ஐம்புதலிய ஆறுருபுமேற்றற்போல நீயிரீ நீயிரீ நான் என்னு மூன்றும் அங்ஙனம்வாராமையின், நும்- என்- எனத்திரிதலும் அவ்வுருபுகளை ஏற்றலும் இலவென்பதாயிற்று. (நஉ)

(உகடு) அவற்றுள், எழுவாயுருபு திரிபில்பெயரோ- வினைபெயர்வினாக்கொள லதன்பயனிலையே.

*

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே பெயர் வேற்றுமைய இலக்கணமுணர் - ந்று. (ப-ரை) அவற்றுள்- முன்சொல்லப்பட்ட எட்டுவேற்றுமைகளுள், எழுவாய்-முதல்வேற்றுமையினது, உருபு-உருபாவது, திரிபில்- ஐம்புதலாகிய உருபேற்றுத்திரிதலில்லாத, பெயரோ- பெயரோயாம், வினை- வினையையும், பெயர்- பெயராயும், வினா- வினாவையும், கொளல்- கொள்ளவருதல், அதன்- அவ்வுருபினது, பயனிலை- பொருணிலையாவருதலாம், எ-று. (பொ-ரை) மேற்கூறிப்போந்த எட்டுவேற்றுமையுண்முதல்வேற்றுமையின் உருபாவது திரிபில்லாதபெயரோயாம் அதன்பொருளாவது, வினையை

யும்பெயரையும்வினாவையுங் கொளப்பொருணிலையாய்வருதலாம். எ-று. இரிகில்லாமைபாவது உருபும் வினியும் ஏனாதுமுடிக்குஞ்சொல்லு நோக்காது ஆ என்றும்பே லத் தன்னிலையினிற்றலாம். பயனிலையென்றது ஈண்டுமுடிக்குஞ்சொல்லன்று பொருணிலையெனவுணரிக. பொருணிலையென்னும் பயனிலை வினாமொக்கும். பொருளென வாளாகுறது பொருணிலையென்ற தென்னையெனின், ஏன வேற்றுமையின் பொருள்கட்கெல்லாம் அப்பொருண்முதற்கண் நிலைபெறுதவினென்க. கொளவருதலாவது-முடிக்குஞ்சொற் கொளவருந்தன்மை எனவே எழுவாய்வேற்றுமைபுருபாவது தன்னிலையினிற்றும் பெயரோபென்பதும் பெயரோபென்றமையான் இதற்கிதெனவேறுரு பின்மென் தூஉம் அத்தன்பொருளாவது வினாமுதற்பொருண்மையாகத் தன்னைத்தானே வேற்றுமைசெப்தல் என்பதூஉம் பெற்றும். தன்னைத்தானே வேற்றுமைசெப்தல் — “தன்னிலைக்கட் டன்னை நிறுப்பானுந் தன்னை - நிலைகலங்கிக் கீழிநி வாணு நிலையினு- மேன்மே லுயர்த்தி நிறுப்பானுந் தன்னைத் தலைபாகச் செப்வானுந் தான்” — என்பதனானு முணரிக. வினபெனப் பொதுப்புடக்கூறினவை யவின் வினையும் வினைக்குறிப்புமாகிய விகற்பமெல்லாம் கெடார். எ-று. ஆகியார் தொல்காப்பியரும் — “எழுவாய் வேற்றுமை பெயரிடுதான்னு நிலையே” (எ-ம்) “பொருண்மைசுட்டல் விபங்கொளவருதல் - வினநிலையுரைத்தல் வினுவிற்கேற்றல் - பண்புகொளவருதல் பெயரிகொளவருதலென் - றந்நியனைத்தும் பெயர்ப்பயனிலையே” (எ-ம்) கூறிபமுறைமையும் பொருண்மை சுட்டன்முதலியவாகக் கூறியவாறும் இப்பொருள் ளுடங்குமாறுங்காண்க [வ-று] ஆவுண்டி என்பது - ஒருபொருளின் பண்புமுதலாயின சுட்டாதப்பொருட்டன்மைபது உண்மைத்தன்மையெசுட்டி நித்கவருதலாம். ஆசெல்க என்பது - தான் எவலைக்கொள்ள வருதலாம். ஆகெடுத்தது என்பது - தன்னுதொழிலினைச் சொல்லவருதலாம். ஆகரிது என்பது - தன்னுபண்டினைத் தான் கொள்ள வருதலாம். வினைக்குறிப்பாதல் ஒப்புமைபான்; ஆவினலை - ஆவல்ல - என்னுந் தொடக்கத்துக் குணப்பொருள வல்லா வினைக்குறிப்புக் கொளவருதலுங்கொள்க. இவையெல்லாம் வினப்பாற்பட்டன. ஆபல என்பது - தான்பெயரைக்கொண்டு முடியவருதலாம். ஆயாது - ஆவெவ்வார் - எஃபன தான்வினுவதற்குப் பொருந்நி வருதலாம் என்பபகுத்துக்காண்க. அங்ஙனம்பகுத்துக் காணபுதியவினாரியாய்நின்றபெயர் இம்முடிக்குஞ்சொற்களை அவாவினகாலத் தவிகாரியினின்றும் விகாரியாகத் தன்னைத்தானே வேற்றுமைசெப்தது நிச்சிநமையுங்காண்க. இதனை முதல்வேற்றுமையென்ற தெ

ன்னயெனின், பெயரோயாய் நிற்பதானும் வினைமுதல்பொருண்
 மையதீ தருதலானுமென்க. இனிப் பயனிலையென்றது முடிசு
 குஞ்சொல்லெனக்கூறுவாருமுளர். வினைபெயர்வினையென்க. இனிப்
 பணமுற்றுச்சொல்லாற்கூறுதலானும் இரண்டாட்டென்றானும்
 தலியவற்றிற்கு உருபும்பொருளுங்கூறலான் இடமுதலேற்ற
 மைக்கும் உருபும்பொருளுங்கூற வேண்டிமாதலானும் இவ்வெ
 டியேவற்றுமைக்கு முடிசுக்குஞ்சால் “எல்லையின்னு மதுவுயுபெ
 யர்கொளு மல்ல வினைகொளும்,, என்னுஞ்ஞாந்தரத்திற் பிற்கு
 றுதலானும் ஈண்டிங்குநிற் கூறியதுகூறலா மாதலானும், அது
 பொருந்தாதென்க. இவ்வினும் அவருட் சிலர் வினாக்கொளலென்
 பதற்குச், சாத்தனெனவென வினாவிடைச்செய்கணகொளாருமெ
 ன உதாரணங்காட்டிவர். அந்நவனமாயிற் றெரிநிலைத்தற்புதுவிய
 பொருடரும் இடைச்சொற்களையுங் கொள்ளுமெனக் கூறியவண்
 மிமாதலானும் இஃது இடைச்சொற்கந்தியுந் தியெழுவுப்திற் சந்
 தியன்ற மாதலானும் அவர்க்கு அது கருத்தாற்றென்க. இவ்வினை
 முதல்பொருள்—“பிறர்க்கினு முற்பகற் செய்யிற் தமக்கின் னு-
 - பிற்பகற் றுமே வரும்,,—“பெரியவர் கேண்மை பிறைப்பால்
 றானும் - வரிசை வரிசையா நந்தும் - வரிசையா - வாணார் மதிய
 ம்போல் வைகலுந் தேயுமே தானே சிறியார் தொடர்பு,,—என்
 பவற்றுள் இவ்வுதமேவரும் கேண்மைதானேநந்தும் தொடர்
 புதானேதேயும் எனச் செயப்படுபொருட்கண்ணும், ஆதித்தன்
 கற்றீப்பிறப்பித்தான் - காற்றுப்பழமுதிர்த்தது - என என்னுந்
 ன்ணும், சாத்தனாண்டான் - எனத் தன்வசமென்பதன்கண்ணும்,
 மாடஞ்செய்யப்பட்டது- எனவினைமுதலென்று தெரியப்பட்டாம
 ல் வினைமுதலாயே நிற்பதாகியதெரியாநிலைக்கண்ணும்—“ஓத்தகி
 ழுவனுங் கிழத்தியுங் காண்பு,,—என ஓர்பொருள் ஒருகால் வி
 னைமுதலாயும் ஒருகாற்செயப்படுபொருளாயுந்நிற்குந் தயமாற்ற
 த்தின்கண்ணும்—“அறவினையாதெனிற் கொல்லாமைகோறல்-பிற
 வினை யெல்லாந் தரும்,,— என்பதனுட் கொல்லாமை அறவினை
 யெல்லாந் தரும், கோறல் பிறவினையெல்லாந் தரும், எனத்தொழி
 ற்பெயர்க்கண்ணும், கண்காணும் - செவிகேட்கும்- எனகருவியி
 ன்கண்ணும், குன்றுகுடிடைத்தாங்கும் - தூண்டோத்கையைத்
 தொட்டது- என இடத்தின்கண்ணும்—“இரப்பவ றென்பெறினு
 ங் கொள்வர்,,—எனக் கொள்பவன்கண்ணும் வருமெனவும், தாய்
 மகவுக்கூட்டினுள்-ஆசிரியன் மாணுக்கனைப்படிப்பித்தான் - தலைவ
 ன் றலைவியையப்புல்லினான்-என இருவினைமுதலா பொருவினையுமு
 ளவெனவும், அரசுன்றேர்செய்தான்-தச்சுன்றேர்செய்தான்-சாதத

ஹமங்கினுன்- என “ஔவதலியற்றுத லிவையின்வேறாதல்,, என வினைமுதன்முதவகையாமெனவுங் கொள்க. இவையெல்லா முரையிற் கோடலென்னுந் தந்திரவுத்தி. இவ்வாறு பிறவருவனவு மன்ன. ()

(௨௦௯) இரண்டாவதனுரு பையேயதன்பொரு - ளாக்கலழித்த லடைதனித்த - லொத்த லுடைமை யாடியாகும். *

(௨-ன்) இரண்டாவதெற்றுமைய திலக்கனை முன்னர்-ற்று. (ப- -ரை) இரண்டாவதன்- இரண்டாவதெற்றுமையினது, உருபு-உருபாவது, ஐயே - முன்சொல்லப்பட்ட ஐயொன்றுமேயாம், அதன்- அதனுடைய, பொருள்- பொருள்களாவன, ஆக்கல்- ஆக்கப்படுபொருளும், அழித்தல்- அழிக்கப்படுபொருளும், அடைதல்- அடையப்படுபொருளும், நீத்தல்- துறக்கப்படுபொருளும், ஒத்தல்- ஒக்கப்படுபொருளும், உடைமை- உடைமைப்பொருளும், ஆதியாகும்- முதலியனவாக அவ்வுருபையேற்ற பெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்டசெயப்படு பொருள்களாம், எ-று. (பொ-ரை) இரண்டாவதெற்றுமையினது உருபுமேற்குறிய ஐயுருபொன்றுமே அதன்பொருள்களாவன தன்னையேற்ற பெயர்ப்பொருளை ஆக்கப்படுபொருளாகவும் அழிக்கப்படுபொருளாகவும் அடையப்படுபொருளாகவும் துறக்கப்படுபொருளாகவும் ஒக்கப்படுபொருளாகவும் உடைமைப்பொருளாகவும் இவைபோல்வன பிறவாகவும் வேற்றுமைசெய்தலாம். எ-று. ஐயுந் தனித்தந் துணைத்தனவெல்லா மேற்போந்த ஏற்குமெவ்வகை யென்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு இடையவந்த விசையெச்சம். மேல்வருவனவு மன்ன. [வ-று.] குடத்தைஉணந்தான் - உடைத்தான் - அடைந்தான் - துறந்தான் - ஒத்தான் - உடையான்-எனவரும். குடத்தையொத்தா லென்புழிச் சூதந்தரமின்றி ஒழுக்கினென்பது பொருள் - ஆதியென்றமையான் இவ்வாறுசெயப்படுபொருளாக வேற்றுமைசெய்தலெல்லாங் கொள்க. ஒருவனோர்வினைசெய்வதனற்றோன்றிய பொருளியாதது செயப்படுபொரு ளென்பதாம். ஒருவனோர் வினைசெய்யத் தொழிற்படுபொருளியாதது செயப்படுபொரு ளெண்ணுடையுமாம். செயப்படுபொருள்- செய்பொருள்- கருமம்- காரியம்- எப்பனவொருபொருட் கிளவி. அழித்தன்முதலிய வினைசெய்யுந் தோன்றியகாரியங்க ளென்னையெனின், அழிபொரு ளாதல்முதலியனவுங் குறிப்புவினையு ளொன்றையுடையனாகியகாலத்தென்குடைமைபாதலுமாம். பிறவுமன்ன. இச்செயப்படுபொருள்கருத்தாடாதல் கருத்தின்றாதல் இருமையுமாதல் கருகுபிணைதல் கருத்தாடாதல் அகநிலையாதல் தெரிநிலை என இவைமுதலாகியும் வருமெனக்கொள்க. இவற்றிற்கு உதாரணம், சோற்றையுண்டான் (௨-ம்)

சோற்றைக்குழைத்தான் (எ-ம்) எறுப்பைமிதித்து வழியைச்செ
ன்றான் - டசுட்டில்லிமிதித்துப் பலவூரையடைந்தான் - தூளொழி
கூலமுடிண்டான் - நஞ்சினைக்கலந்த பாலைக்குழைத்தான் - கத்தரிக்கா
ரையையும் புழுரையுங்கறித்தான் - பதார்புநெல்லையும் பணத்திற்குக்
கொண்டான் - (எ-ம், ஆரியனை ஐயுற்றபொருளை வினாவினான் -
(எ-ம்) பசுவினைப்பாலினைக் கறந்தான் - யானையைக்கோட்டைக்
குறைத்தான் - (பசுவினது யானையது என்பனபோல ஆரியனது
எனவாராமைபற்றி இங்ஙன மீருருய்னைத லிருவகைப் பட்டன.)
(எ-ம்) தலினைப்புகழ்ந்தான் - தன்னைக்குத்தினான் - தன்னைப்பேணி
னான் - தன்னைக்காதலித்தான் - (எ-ம்) வருதலைச்செய்தான் - (எ-ம்)
மாடஞ்செய்யப்பட்டது (எ-ம்) முறையேகாண்க. தெரிநிலையாவ
து ஷ்ணமுதலுருபேற்றுஞ் செயப்படுபொருளையெனத்தெரிய
நிற்றல். எயிலையிழைத்தான் - பொருளைப்பெற்றான் - சுயிற்றை ய
றுத்தான் - எனமுறையே யியற்றப்படுதலும் எய்தப்படுதலும்
வேறுபடுக்கப்படுதலு முதலியனவற்றுள்ளேயடங்கும். முதலி
யனவென்றதனால், ஆரியன்மாணுக்கனையுரிக்குட்போக்கினான் - தா
ய்மகனையுரிக்குட்போக்கினான் - என்புழி இருவருட்போதலாலே வி
னைமுதலாயுட், எடப்படுதலாற் செயப்படுபொருளாயுட், எடிவித்
துகொள்ளுதலால் எவதற்கருத்தாவாயுட், எடிப்போதலால் இயற்
றுதற்கருத்தாவாயுட் வந்தன. இவ்வேற்றுமை தன்பெயரீட்பொரு
ளைமேற்போந்த கருத்தனாலாகிய காரியமாக்குதலின், இரண்டாம்
வேற்றுமையெனப்பட்டது. (நக)

(உக) மூன்றாவது ஒரு பாலாளுடொழி - கருவிகருத்தா வு
டனிகழ்வதன்பொருள்.

*

(எ-ன்) மூன்றாவது வேற்றுமைய திலக்கணமுணர்ந்து. (ப-னா)
மூன்றாவதன் மூன்றாவது வேற்றுமையினுடைய, உருபு-உருபுகளா
னவை, ஆலாளுடொழி - முன்சொல்லப்பட்ட ஆலையன்றி ஆன
ம் ஒரம் ஒழிவுமாகும், அதன்-உவ்வுருபுகளுடைய, பொருள்-பொ
ருள்களானவை, கருவி- கருவிப்பொருளுட், கருத்தா - ஷ்ணமுதற்
பொருளும், உடனிகழ்வு - உடனிகழ்ச்சிப்பொருளும் ஆகிய அவ்
வருபுகளையேற்ற பெயரீட்பொருள்களவேறுபட்ட மூன்றுமாகு
ம், எ-று (பொ-னா) மூன்றாவது வேற்றுமையின் உருபு மேற்கூறிய
ஆலையன்றி ஆனும் ஒரம் ஒழிவுமாம் அவற்றின்பொருள்களாவன
தம்மையேற்றபெயரீட்பொருளைக கருவியாகவும் எதுப்பொருட்
பாகிய கருத்தாவாகவும் உடனிகழ்வதாகவும் வேற்றுமைசெய்தலா
ம். எ-று. * மூன்றாவது வேற்றுமைப்பொருளாதலின் எதுப்பொ
ருட்டாகிய கருத்தாவென்றும் அதன்பொருளென்பது தொகுதி

ஒருமையாதலின் அதற்கு அவற்றின்பொருளென்றும் பொருள் கூறினும். கருவி-காரணம்-எது-நிமித்தம்-என்பன வேறுபொருட்களெவியாயும், ஒருபொருட்களெவியாயும்வருதலிற் காரணமுன்றன முத்தற்காரணந் துணைக்காரணமென்னும் இரண்டனையுங் கருவியென்றும் அவுத்தற்கருத்தாவும் இயற்றுத்தற்கருத்தாவாகிய நிமித்தகாரண மிரண்டனையுங் கருத்தாவென்றுங் கூறினார். வணந்தான் என்புழிக் குடமாகியகாரியதீதற்கு அதுவதுவாகியமண் முதற்காரணம். குலாலனதறிவு மந்தக்கரணமுமுதலிய ஞாபகக்கருவியும் தண்டசக்கரமுதலிய காரகக்கருவியும், அம்முத்தற்காரணத்துக்குத் துணையாய்தின்று காரியத்தைத்தருதலிற் துணைக்காரணம் குலாலனிமித்தமாக அக்காரியந்தோன்றுதலின் அவனிமித்தகாரணம். ஞாபகக்கருவியென்பது அறிதற்கருவி. காரகக்கருவியென்பது செய்தற்கருவி. நடந்தான் என்புழிக் குடம்போல்வதோர் காரிய மின்றேனும் நடத்தலைச்செய்தானென்பது பொருளாதலில் நடத்தல் காரியம். அவபவத்தாத் பலவேறுவகைப்பட்ட குடமுதலியகல்களிற் பொதுமையினிற் குடம்போல்ப் பலவேறுவகைப்பட்ட வினைகளிற் பொதுமையினிற் குந்தொழில் நடத்தற்குமுத்தற்காரணம். அறிவுங் காலமுதலியன துணைக்காரணம். வினைமுத னிமித்த காரணம். பிறவுமன்ன. [வ-று.] அறிவாலாக்கியகாட்சி- அறிவாலாகியகாட்சி- என்புழி ஆலுருபு பெயரீப்பொருளை ஞாபகமுத்தற்கருவியாக வேற்றுமைசெய்தது. கண்ணாலாக்கியகாட்சி - கண்ணாலாகியகாட்சி- என்புழி ஞாபகத்துணைக்கருவியாக வேற்றுமைசெய்தது. காட்சியென்றது காட்சியுணர்வை. மண்ணாலாக்கியகுடம்- மண்ணாலாகியகுடம்- என்புழிக்காரகமுத்தற்கருவியாக வேற்றுமைசெய்தது. திரிகையாலாக்கியகுடம்- திரிகையாலாகியகுடம்- என்புழிக் காரகத்துணைக்கருவியாக வேற்றுமைசெய்தது. இங்ஙனம் ஆக்குதற்குவினைமுத லறிவனுங் குலாலனுமாம். ஆதற்குவினைமுதல்காட்சியுணர்வுங் குடமுமாம். இக்காட்சியுணர்வுங் குடமும் வினைமுத லாயகாலத்து இக்கருவிகள் எதுப்பொருளவாய்தின்றன. அரசனாலாகியதேவகுலம்- தச்சனாலாகியதேவகுலம்- என்புழிமுறையே எதுப்பொருளவாகிய அவற்கருத்தாவாகவும் இயற்றுத்தற்கருத்தாவாகவும் வேற்றுமைசெய்தது. ஆக்கியதேவகுலமெனவரின் மூன்றாமுருபெலாவாய் அரசனுந் தச்சனு மெழுவாயாம். இஃதெழுவாய்க்கண்வருங் கருத்தாவிற் கும் இவ்வேற்றுமைக்கண்வருங் கருத்தாவிற் குந் தம்முள்வேற்றுமைபென்க. — “தூங்குகையா லோங்குநடைய ,” — “உறழ்மணியா லுயர்மருப்பின.” — “பண்டறியென் கூற்றெனப் தணையினிப்பறிந்தேன்-பெண்டகையாற் பேரமரிக்கட்டி.”, என்புழி உடனிகழ்வதாகவேற்றுமைசெய்தது. ஆனுருபையும் இவ்

வாறேயொட்டிக் காண்க.— “நான்றிற்றுந்த கலைமாமக னோடு ந
ன்பொற் - பூவிற் நிருந்த திருமாமகள் புல்ல நானும்,, (எ-ம்)
“மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவத்தொழி - தானஞ்செய் வா
ரிற்றலை,, (எ-ம்) முறையே ஓழிம்-ஓழிவும் உடனிகழ்வதாக்கின. ஏ
ற்புழிக்கோடலான் இவ்விதரண்மிருபிற்கும் உடனிகழ்ச்சிப்பொரு
ளொன்றுமே கொள்க. இங்ஙனம்வருங் கருத்தா ஏதுப்பொருட்
டாட்வருதலின் விதந்துகூறுது கருவியின்பாற்பறித்தினும்அமை
யுமென்பதுதோன்ற இவ்வுருபிற்குச் சிறந்தகருவிப்பொருளை மு
ற்கூறினார். இக்கருவிப்பொருள் அக்கருவி புறக்கருவி ஒற்றுமை
க்கருவியென மூன்றாயும் வருமெனக்கொள்க. அவையாவன, மன
த்தானினைத்தான்- வாளால்வெட்டினான்- அறிவாலறிந்தான்- எனமு
றையே காண்க. இரண்டாம்வேற்றுமைப் பொருளாகிய காரியத்தி
ற்குவேண்பிங் கருவிப்பொருளைத்தருதலின் இது மூன்றாட்டேற்
றுமையெனப்பட்டது.—“ஆலு மாணு மோபி மொபிவுஞ்- சாலு
மூன்றாம் வேற்றுமைக் கதுவே - செய்வோன் காரணஞ் செயத்த
ருகருவி-யெய்திய தொழின்முத லியைபுடைத்ததன்பொருள்,,—
என்றார் ஆசிரியர் அகத்தியனருமென்க. முதற்காரணத்தைக் கார
ணமென்றும் ஏவற்கருத்தாவைத் தொழின்முதலென்றும் விதந்து
கூறினாராதலின் இங்ஙனம்பொருள் ஐந்தாயின. (சம)

(உரை) நான்காவதற்குரு பாகுங்குவல் - கொடைபகை
நேர்ச்சி தகவதுவாதல்- பொருட்டிமுறையாதியி னிதற்கிதெனல்
பொருளே.

*

(எ-ன்) நான்காம்வேற்றுமைய திலக்கணமுணர்-ற்று; (ப-ரை)
நான்காவதற்கு- நான்காம்வேற்றுமைக்கு, உருபு- உருபாவது, கு
வ்வேயாகும்- முன்சொல்லப்பட்ட குவ்வொன்றுமேயாகும், பொ
ருள்- அவ்வுருபின்பொருள்களாவன, கொடை-கொடையும், பகை-
-பகையும், நேர்ச்சி- நட்பும், தகவு- தகுதியும், அதுவாதல்-முதற்
காரணமும், பொருட்டி - நிமித்த காரணமும், முறை-முறையும்,
ஆதியின்- முதலானபொருட்சொற்களின் புணர்ச்சியில், இதற்கி
தெனல்- இதற்கு இதுவென்கிறதுபட வருகின்றவையாகிய அவ்வு
ருபேற்றபெயர்ப்பொருள் வேறுபட்டபலவுமாம், எ-று. (பொ-
ரை) நான்காம்வேற்றுமைக்கு உருபு மேற்கூறியகுவ்வொன்றுமே
யாம் அதன்பொருளாவது கொடையும் பகையும் நேர்ச்சியுந் தக
வு மதுவாதலும்பொருட்டி முறையுமுதலானபொருடொன்றப் பு
ணரும்புணர்ச்சிக்கண் இதற்கிதென அங்ஙனம்வருதற்குரிய எப்
பொருளினையும் ஏற்றுக்கொள்ளும்பொருளாகத்தன்மையேற்றபெ
யர்ப்பொருளை வேற்றுமைசெய்தலாம். எ-று. இத்தகிது என்
றமையான் ஏற்றுக்கொள்ளும் பொருளென்பது பெற்றும்.

[வ-று] “இரப்பார்க்கொன்- நீவாரீமே னிற்கும்புகழ்,, என்பது கொடை.—பிணிக்ஞ்முருந்து என்பது- பகை.— விளக்கிற் கெண் ணெய் என்பது- நேரிச்சி —நட்பென்பது மிது. “அருங்கலமு ஸ்கின்மிக்க வரசர்க்கேயுரிய,, என்பதுதகுதி.—ஆடைக்குநூல் எ ன்பது- அனுவாதல். கூழிற்குக்குற்றேவல்செய்யும்- என்பதுபொ ருட்மி. —சாத்தற்குமகன்- என்பதுமுறை.— ஆதிபெய்நமை யா னை, கைக்கியாப்புடையதுகடகம் என்னும் பூப்புடைமைமுதலி யவாய் இதற்கிதென்பதுபட வருவனவெல்லாங்கொள்க. இவற்றுள் எற்றுக்கொள்ளும்பெருநளாக வேற்றுமைசெய்தல்காண்க. இவ்வே த்றுக் கோடற் பொருள்,— “கேளாதேற்றல் கேட்டேயேற்ற - லேலாதேற்ற லீலோனேற்ற- லுயர்ந்தோனேற்ற விழிந்தோனே ற்ற- லொப்போனேற்ற லுணர்வின்மேற்றல்- விருப்பாயேற்றல் , வெறுப்பாயேற்றல்,, என இவைமுதலாகப் பலவுடாமெனக்கொ ள்க. [உ-ம்,] ஆவிற்றூநீர்விட்டான்- (எ-ம்) வறியார்க்கீந்தான் (எ- ம்) மாணுக்கனுக்கு அறிவைக்கொடுத்தான்- (எ-ம்) தனக்குச்சோ நிட்டான்- தனக்கரிசிகொடுத்தான் - “அருமறை சோரு மறிவிலா ன் செய்யும்- பெருமிறை தானே தனக்கு,, (எ-ம்) அரனுக்குக் கண்ணலர்கொடுத்தா னரி (எ-ம்) அரிக்குச்சக்கரங்கொடுத்தா னர ன்- (எ-ம்) சோழற்குவிருந்துகொடுத்தான்சேரன்- (எ-ம், சோற் றிற்குநெய்விட்டான்- நீர்க்குவாசமுட்டினான்- வாளிற்குறைபுழங் கினான்- தண்டிற்குத் தங்கங்கட்டினான்- சுடர்க்குச்சித்திர மெழுதி னான் (எ-ம்) மாணுக்கனுக்குககசையுகொடுத்தா னரியன்- (எ-ம்) சுள்ளனுக்குக்கசையுகொடுத்தானரசன் (எ-ம்) முறையேகாண்க. பூதலென்றதனால், மருகனுக்குமகட்கொடுத்தான்- என்பதுவழங்கு- பகனுக்கு அரசுகொடுத்தான் - என்பது உரிமை அரசந்தீ தி லுட்கொடுத்தான்- என்பது அச்சம். தந்தைதாய்க்குத் திதிகொமி த்தான்-என்பது பாவனை- எனவும் வரும். ஒருவருக்காரியத்தை ஒருகருவிபாற்செய்தல் அக்காரியந் தனக்கேனும் பிறர்க்கேனும் உதவுகற்பொருட்டன்றி வீண்காரியந் செய்பானாதலின் இஃது இம்முறையானே நான்காப்டேற்றுமை பெனப்பட்டது, (சக) (உகக) ஐந்தாவதனுரு பில்லுமின்னு - நீங்கலொப்பெல்லை யெதுப்பொருளே.

* (என்) ஐந்தாம்வேற்றுமைய திலக்கணமுணர்-ந்து. (ப-ண) ஐந் தாவதன்-ஐந்தாட்டேற்றுமையினுடைய, உருபு - உருபுகளானவை, இல்லு மின்னும்-இல்லும் முன்சொல்லப்பட்ட இன்னுமாய், பொ ருள் - அவ்வுருபுகளின் பொருள்களாவன, நீங்கல் - நீக்கப்பொ ருளும், ஒப்பு - ஒப்புப்பொருளும், இல்லை- எல்லைப்பொருளும், எ னு ஏதுப்பொருளுமாகிய அவ்வுருபுகளையேற்றபெயர்ப்பொருள்

சுள் வேறுபட்ட இந்நான்குமாம். எ-று. (பொ-ணா) ஐந்தாம்வே
 ற்றுபையினுருபாவன இல்லும் மேற்கூறிய இன்னுமாம் அவற்றி
 ன்மொ. ஈருளாவன நீக்கற்பொருளாகவுங் உவமைப்பொருளாகவும்
 எல்லைப்பொருளாகவும் எதுப்பொருளாகவுந் தம்மையெற்றபெ
 யர்ப்பொருளான வேற்றுமை செய்தலாம். எ-று. ~~ஐ~~ எதுப்பொரு
 ணை மூன்றாம்வேற்றுமைக்கன்றி இதற்கு அத்துணைச்சிறப்பின்மை
 யிற் பிற்கூறப்பட்டது. [வ-று.] தமரிற்றிர்த்தானிவன்-வையின்
 வீழ்ருவி — “தலையினிழிந்த மயிரணையர்மாந்தர் - நிலையினிழிந்தக்
 கலையு. (எ-ம்) அரசரிற் பெரிய ரந்தனர் - ஆவ்விழிந்ததுமெதி
 - (எ-ம்) வருவழி இன்னுருபு நீங்குதற்பொருளவாக வேற்றுமை
 செய்தது. — பாலின்மெளிதுகொகரு - காக்கையிற்குரிது கனம்பழ
 ம் - நாயித்கடைப்பட்ட நம்மை - என்பனவும் ஒப்புமைகருந்தது
 உயர்வுந் தாழ்வுக்கருதுபவழி நீங்குதற்பொருளாவாம். இந்நிச்சப
 பொருள் நிலைத்தனை இயங்குதனை பண்பாதுயின்வருமெனவுங்
 கொள்க. அவைபாவன, மலையினிழிந்தான் - (எ-ம்) யானையினிழிந்
 தான் - (எ-ம்) சிறுமையினிங்கிய - (எ-ம்) வரும். ஆதிபெற்றமை
 யான், — “சுட்டிபிறந்து குற்றத்தினிங்கி. — ஐயத்தினிங்கி - என
 வருமெனவுங்கொள்க இவ்விவக்கணத்தான் முன்னர்க்காட்டிய உ
 தாரணங்களைபு முடித்துணர்ந்து கொள்க. — “திறல்வேனுநியிற்
 பூத்தேணி. — “பான்னிம்பிழிந்த பொறிசுணங்கிமுலை. —
 என்பழி உவமைப்பொருளாக வேற்றுமைசெய்தது. — கருநூரின்
 கழக்கு - மரநூரினமேற்புச் சோணயி - என்பழி எல்லைப்பொரு
 ளாகவேற்றுமைசெய்தது. — “கோட்டிற்செய்த கொழுஞ்சிறை
 நடுத்தர். — அறிவிற்பெரியன் - என்பழி யேதுப்பொருளாக வேற்
 றுமைசெய்தது. — இல்லுருபினையும் இவ்வாதேயொட்டிக்கண்க
 இந்நவந்கூறவே எல்லாப்பொருளையும் இதனினிற்றிதென விகந்
 பித்துணர்ந்தற்குவருவன இவ்வருபென்பதாயிற்று ஆகவே தான்
 காட்டுவற்றை, ப்பொருளாகிய கொள்கோணையுங் கொடைப்பொ
 ருளையும் இவ்வாறு விகந்பித்துணர்ந்தல்லது கொழித்தல் கூ
 டாமையின், இஃது ஐந்தாம்வேற்றுமையெனப்பட்டது. (சஉ)

(கா.) ஆறொருமைக் கதுவுமாதவும் - பன்மைக்கல்வ முரு
 பாய்ப்பண்புறுப் - பொன்றன்கட்டம் பலவினிட்டந் - திரிபிணக்க
 மாந்தற்கிழமைபு - பிறித்கிழமைபு - பெணுதல்பொருளே *
 (எ-ன்) ஆறாய்கேற்றுமைய நிலக்கண முணர் - த்று (ப-ணா)
 ஆறன் - ஆறாய்வேற்றுமையினது, ஒருமைக்கு - வருமொழியின்
 ஒருமைப்பொருண்மைககு, அதுவுமாதவும் - முன்சொல்லப்பட்ட
 அதுவேயன்றி அதுவும், பன்மைக்கு - வருமொழியின்

பன்மைப்பொருண்மைக்கு, அவ்வும்- அகரமும், உருபாம்-உருபுகளாகும், பொருள்- அவற்றின்பொருள்களாவன, பண்பு-குணமும், உறுப்பு- அவயவமும், ஒன்றன்கூட்டம் - ஒருபொருட்கூட்டமும், பலவினீட்டம்- பலபொருட்கூட்டமும், திரிபிணக்கம் - ஒன்றுகிரிந்தொன்றாவும், ஆந்தற்கிழமையும் - ஆகியவைந்துதற்கிழமைப்பொருள்களையும், பிரிதின்கிழமைபும்- அவையல்லாதபிரிதின்கிழமைப்பொருள்களையும்; பேணுதல் - உடையனவாக அவ்வுருபுகளையேற்ற பெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்ட இவ்விருவகைச் சம்பந்தப்பொருள்களுமாகும், எ-று (பொ-ரை.) ஆறாம் வேற்றுமையிளது ஒருமைப்பொருண்மைக்கு மேற்கூறிப்பட்டது வென்பதேயன்றி ஆதுவென்பதும் பன்மைப்பொருண்மைக்கு அகரமு முருபாம். அவற்றின்பொருளாவன குணமுந் தொழிவுமாகிய பண்புந் சினையும் ஒருபொருட்கூட்டமும் பலபொருட்கூட்டமும் ஒன்றுகிரிந்தொன்றானதுமாகிய ஐந்துதற்கிழமைப்பொருளினையும் பிரிதின்கிழமைப்பொருளினையுமுடையதாய்த் தம்மையேற்ற பெயர்ப்பொருளை வேற்றுமையெய்தலாய் எ-று. இஃகிழமையென்பது ஆகுபெயர். [வ-று.] நிலத்ததகலம் சாத்தனதியல்பு- சாத்தனதுநன்மை - சாத்தனநிந்தல்க் சாத்தனதுநிலை- சாத்தனதுவரவு - கபிலரதுபாட்டி - (எம்) சாத்தனதுகை- சாத்தனதுகால் (எ-ம்) மாந்தரதுதொகுதி - நெல்லதுப்பை - (எம்) படையதுதொகை - விலங்கினதீட்டம் - (எ-ம்) நெல்லினதுபொரி- கோட்டதுதூறு - (எம்) ஐவகைத்தற்கிழமையுமுறையேவந்தன. ஒன்றன்கூட்டத்தற்கிழமைமாதிக் குப்பைபதுநெல் - எனவரினுறுப்புத்தற்கிழமை. பலவினீட்டமாதி நிற்பினுதது. சாத்தனதாடை - சாத்தனதுபிள்ளை - எனப்பிரிதின்கிழமைவந்தன. பாட்டென்பது வரிவழுவை நோக்கியகாலத்துப் பிரிதின்கிழமையாம். என்னுதை - தன்னுதான் - என்னுநிலம் - தனதெயில் - என ஆனருபோயும், என்னைகள் - தனதாளிகள் - எனயானைகள் - தனதானைகள் - என அகரவுருபோயி மொட்டிக. சாத்தனதாடை என்புழிச் சாத்தனதுகையென்றற்போலாது ஆடைக்குச் சாத்தன் பிரிதாதலின் அப்பிரிதினதுகிழமை பிரிதின்கிழமையெனப்பட்டது. அஃறிணையொருமைபன்மைகட்கு இயைந்தவுருபு இங்வனங்கூறவே உயர்திணை யொருமை பன்மையாகிய கிழமைப்பொருட்கு இவ்வுருபுகள் ஏலாவென்பது பெற்றும். அவையருங்காள், அவனுடையவிறலி - அவனுடையவிறலியர் - எனமுன்று சொல்லாய் இரண்டுசந்தியாய் முன்னது எழுவாய்ச்சந்தியுய் பின்னது பெயரொச்சுக்குறிப்புச்சந்தியுமாயென்க, அவன்விறலி - என்புழி உடையவென்பது இகையெச்சம், சாத்தனுடையவியல்பு.

-சாத்தனாடையகை - என்றற்றொடக்கத்தனவு மன்ன.—இவற்றை
ஆளும்வேற்றுமைச்சந்தியென்றும் உடையவென்பதனைச் சொல்
வருபென்றுங் கூறுவாரு முளர். ஆசிரியர் தொல்காப்பியாரும்
உயர்த்தினையொருமை பன்மைக்கு இவ்வருபுகள் எவ்வென்பது
கருதி—“அதுவெனவேற்றுமை யுயர்த்தினைத்தொல்காப்பியர்
வெணுருபுகெடக் குகரம்வருமே., என்றார்.—இவ்வாறும். த்
றுமைப் பொருளாகிய குறைப்பொருள் ஒற்றுமை வேற்றுமை
பென உணக்கப்படு மெனவும், அவற்றுள் ஒற்றுமைபாவ தோர்
பொருளையாகுமெனவும், வேற்றுமை யாவது ஒன்றாய்த்தோன்
றல் உரிமையாய்த்தோன்றல் வேறுத்தோன்றல் என மூவகைப்ப
டுமெனவும், அம்மூவகையுள் ஒன்றாய்த்தோன்றல் ஒன்றைக் கூட்
டம் பலவினிட்டம் துர்பிடுக்கம் சூனை குணம் தொழில் என அ
றுவகைப்படுமெனவும், உரிமையாய்த்தோன்றல் பொருள் இட
ம் காலம் இருவகையால் என ஐவகைப்படுமெனவும், வேறுத்த
தோன்றல் வேறிடத்துஞ்செல்லும் நிலைமையிலுடைமைகள் பல
வுமாமெனவுங் கொள்ளப்படும். [உ - ம்.] என்னுயிரி - இவ்வுருத்
தலை- என்றற்போல்வன வேற்றுமை.—வேற்றுமைவகையுள் ஒன்
றாய்த்தோன்றலுக் குதாரணம்- முன்னர் ஐவகைத் தற்கிழமைக்கு
க்.காட்டியனவேயாம்.—உரிமைபாய்த்தோன்றலுக் குதாரணம்,
முருகனதுமேல்- குறிஞ்சி- வெள்ளியதாட்சி- சம்பந்தனது சம்பித்
சம்பந்தனதுபிள்ளைத்தமிழ் எனமுறைபேகாண்க. வேறுத்தோ
ன்றலுக் குதாரணம், சாத்தனதுபசு- சாத்தனதுசொறு- சாத்தன
துபொன்- எனவரும். இவை முன்னொருவர்க்குரிமையாயும், பின்
வேறொருவர்க்குரிமையாயும்வருதலின் நிலைமையிலுடைமையாயி
ன. இம்மூவகைவேற்றுமையை வடநூலார் நூற்றொருபேதமாக்
குவர் மேற்போந்த கொள்வோனையுங் கொடைப்பொருளினையும்
இதனி னிற் நிதுவென விகற்பித்துணர்ந்து கொடுத்தல இவ்விரு
கிழமைப்பொருளுடையோர் செயலென்பதுதோன்ற இஃது
ஆளும்வேற்றுமையெனப் பட்டது.—“ஆறனுருபே யதுவாத்
வும் - வேறொன்றுடையதைத் தனக்குரியதையென - விருபாற்
கிழமையின மருவறவருமே.,—என்றார் ஆசிரியர்அகத்தியருரு
மென்க.

(சா.)

(நாக) ஏழனுருபகண் ணுதியாகும் - பொருண்முதலான
மோரிருகிழமையி - னிடனாய்ந்த மெதன்பொருளென்ப.

(எ-ன்) ஏழாம்வேற்றுமைய திலக்கண முணர்-ற்று. (ப-ரை)
ஏழன்-ஏழாம்வேற்றுமையினுடைய, உருபு உருபுகளால் வகண்
ணுதியாகும்- முன்சொல்லப்பட்டகண்ணெயன்றி அதுமுதலாகிய
பிறவுமாம், இதன் - இவ்வருபுகளுடைய, பொருள் - பொருளாவ

அ, பொருண்முதல்- பொருளாதிபாகிய, ஆறும்- ஆறும், ஓரிருகி-
முமையின்- ஆறும்வேற்றுமைச்சூத்திரத்திலே சொல்லப்பட்டவி-
ருகிமுமைப் பொருள்களுக்கும், இடனாய்நிற்றல் - இடமாய்நிற்கிற
வருபேற்ற பெயர்ப்பொருள்வேறுபட்ட அவ்விடப்பொருளாம்,
என்ப - என்றுசொல்லுவர் புலவர். எ-று. (பொ-ரை) எழும்வேற்-
றுமையினுருபு மேற்கூறிய கண்ணையன்றி அஃதாதிபாய பிறவு-
மாம் இவற்றின் பொருளாவன தம்மைப்பற்றப்பெயர்ப்பொருளா-
கிய பொருளாதிபாறு மேற்போந்த இடகிமுமைப்பொருட்கும்
இடமாகிநிற்க அவற்றினை வேற்றுமைசெய்தலாமென்று சொல்லு-
வர் புலவர். எ-று. இஃது இடப்பொருளையன்றி வேறையெடுத்து பொ-
ருளு மீன்மி இடனாய்நிற்றலிற் பொருண்முதலாறுமென்றுங், வி-
னையரினும் அவ்வினமுதல் இவ்விருகிமுமையின் பாற்பிறமாகலிற்
கிமுமையினிடனென்றுங் கூறினார். ஈண்டிதுவென்றது உந்தொகு-
த்பொருமை. [வ-று.] மணியின் கண்ணெளி - மணியின்கண்ணிருந்-
ததொளி (எ-ம்) பனையின்கண்ணில்-பனை பின்கணி நுந்ததனில்-
(எ-ம்) இருகிமுமைக்கும் பொருளிடமாயிற்று. - உளரின் கணில்ல-
ம் - உளரின் கணி நுந்ததில்லம் - (எ-ம்) ஆகாயத்தின்கட்பருந்து -
ஆகாயத்தின்கட்பறந்ததுபருந்து - (எ-ம்) இட மிடமாயிற்று. -
நாளின்கணுழிகை - நாளின்கண் வந்ததுநாழிகை - (எ-ம்) வேணிற்-
கட்பாதிர்-வேணிற்கட்பூத்ததுபாதிர் (எ-ம்) கால மிடமாயிற்று. -
கையின்கண்விரல் - கையின்கணி நுந்ததுவிரல் - (எ-ம்) கையின்கட்-
கடகம் - கையின்கட்கிடந்ததுகடகம் (எ-ம்) சினை இடமாயிற்று. -
கறுப்பின்கண்மரு - கறுப்பின்கணி நுந்ததமரு - (எ-ம்) இளமை
யின்கட்செல்வம் - இளமையின்கணி நுந்ததுசெல்வம் (எ-ம்) குண
மிடமாயிற்று. - ஆடற்கட்சதி - ஆடற்கணி நுந்ததுசதி - (எ-ம்)
ஆடற்கட்பாட்டி - ஆடற்கட்பாடப்பட்டதுபாட்டி (எ-ம்) தொழிலி-
டமாயிற்று. - ஆதயென்றமைபான், வருமுருபுகள் வருஞ்சூத்திர
த்தாற் கூறுபவாகலின் அவை அங்ஙனங்காட்டிதாம். இது பெயர்ப்-
பொருள் மேற்போந்த இருகிமுமைப்பொருள்கட்கு மிடமாக
வேற்றுமைசெய்தலின் எழும்வேற்றுமையெனப்பட்டது இவ்-
விடவேற்றுமைப்பொருள், உரிமை- இருவகை- ஓரிடம் எங்கும்-
என நான்கென்றே சிலரியம்புவர். அவற்றிற்கு உதாரணம், நிவ-
த்தின்கட் டேரோமிகின்றது - கடற்கணுவாயோங்கின்றது - ஆகாய-
த்தின்கட் பருந்துபறந்தது - காட்டின்கட் புலிவாழ்ந்தது - (எ-ம்)
மதுக்கண்மறு - கையின்கண்விரல் - குன்றின்கட்டுவாய் - மறற்றியின்
கண்விழி - ஆண்டின்கணி நுது - நாளின்கண்வகை - (எ-ம்) உளர்-
க்கணி நுந்தான் - தெரிக்கணி நுந்தான் - (எ-ம்) மலையின்கண்ணி-
உயிரின்கணுந்நிவு - பாலின்கட்சுனை - மறம் - தீயின்கட்டு - மறம்

கட்சிதம் - (எ-ம்) முறையே காண்க.— இவையெல்லா முற்கூறியவற்றுள்ளுடங்கும் இனி இடமல்லாவிட முடிவாகப்படும், கூட்டிப் பிரித்தல் - பிரித்துக்கூட்டல் - இவ்வரின் முடியும் ஒருவினைத் தொழிற்பெயர் என. அவையாவன, —“உடையா னரசரு. னேறு., — “அவற்றுள், அ இ உ எ ஒக்குநில்., (எ-ம்) “வானுறையுந் தெய்வத்துள் வைக்கப்பட்டும்., — “மற்றையான் செத்தாருள் வைக்கப்பட்டும்., (எ-ம்) “புல்லி விடப் புலவியுட் டோன்றும்., — தட்டிப் பட்டக்கண்வந்தான் - புல்லுதற்கண் வேர்வைவந்தது - பொருதற்கண் மழைபெய்தது - சூதாடற்குட் டீக்கம்வந்தது - (எ-ம்) முறையே காண்க.

(சச)

(நாஉ) கண்கால்கடையிடை தலைவாய்திசையின் - முன்சார் வலமிட மேல்கீழ்புடைமுதல் - பின்பாடனைதே முழுவதழிபுழியுளி - யுள்ளகப்புறமில் விடப்பொருளுருபு.

(எ-ன்) மேற்கண்ணுதியென்றார் அவையிவை பென்பதுணர் - ந்து. (ப-னா) கண் - இல் - கண்முதலாக இல்லீராகச்சொல்லப்பட்ட இவ்விருப்தீசெட்டும், இடப்பொருளுருபு - தம்மையேற்ற பெயர்ப்பொருளை இடப்பொருளாக வேற்றுமைசெட்கின்ற உருபுகளாய், எ-று. (பொ-னா) இங்ஙனம் கண்முதலாக இல்லீராக எண்ணப்பட்ட இருப்தீசெட்டும் இடப்பொருளாக வேற்றுமைசெடியு முருபுகளாம். எ-று. தொடர்புதோன்றக் கண்ணுருபையிண்பும் அறுவறுத்தார். [வ-று.] ஊர்க்கானிவந்தபொதும் பருள் - டெலின் கடைமணிபோற் நிண்ணியான் - நல்லரிடைப்புக்கு வலைத்தலைமான்னென்றோக்கியர் - குறாகடல்வாயமுதென்கோ - தேர்த்தீசையிருந்தான் - அவர்வயிற்செல்லாய் - கற்றார்முற் றேன்ருகழிவிரக்கம் காட்டிச்சாரோமிங் குறுமுயால் - “காழ்வரைநில்லாக் களிற்றன்னுன் கைவலத்தி - யாழ்வரை நின்றது., இல்லிடப்பரத்தை - தன்மேற் கழிவரைநீரிற் கழித்துவரக்கண்டும் - “பின் டிக்கண்ணார் நிழற்கீழ் செந்த மடிகள்., - கடைப் புடை கொள்ளியநீர் - “சுரன்முதல்வந்த வுரன்மாய் மலை., - காதலியின் சென்றதம்ம - நம்பாடணையாதநார் - கல்லனைச்சுனைநீர் கையிலுண்மையான் - தொழிக்குரியவை கோடாய்தேத்து - அவனுழை வந்தான் - நின்றதோர் தறவேங்கை நிழல்வழியசைந்தன்ன - உறையுழி யோலை போல் - குயில்சேர் குளிர்காவுளிரேர்புறையும - முல்லையங்குவட்டுள்வாழும் - “பயன்சாராப் பண்பில்சொற் பல்லாரகத்து., — “செல்லு மென்னுயிர்ப் புறத்திறுத்த மருண்மலை., — ஊரிலிருந்தார் என இவை பலநிறத்தனபோலுமேனும் அவையாகாதொருதிருத்தனவாய்க்கண்ணுருபின் பரியாயவுருபாய்வருதல்காண்க. — இனி

கண் கான்முதலியன இடவிகற்பங்களை யுணர்ந்தின் ஒருறித்தவா
கிய உருபாகாது பலறித்தவாகிய இடங்களை யுணர்ந்துப்பெயரா
கி, கண்ணகன்னாலம்- கண்டநாள்- இடைச்சுரம்- தலையாயார்- தெ
ன்றிசை - என்றற்றொடக்கத்தனவாய் வருதல் காண்க.—மணியின்
கண்ணொளி- என்புழிக் கண்ணென்பது பெயராயின் மணியின்
திடத்தொளி யென்பது பொருளாய் மூன்றுசொல்லாய் இரண்டு
சுந்தியாமென்க. ஏனையவு மூன்று.

இனிப் பெயர்முதலாகக்கூறிய எழுருபுகளுந் தமக்குரியபொ
ருளல்லனவற்றையு முணர்ந்துமெனக் கொள்வர், அவையாவன,
மாடஞ்செய்யப்பட்டது- என்புழி வினைமுதலன்றிச் செய்யப்படு
பொருளு முணர்ந்திற்று. —வீட்டைவிரும்பினான் என்புழிச் செ
ய்யப்படுபொருளை யன்றி வேறுபொருளை விளக்கிற்று.—மலையொ
டுபொருதமால்யானை- தொடியொடு தொல்கவின் வாடியதோள்
பாலொடுதேன்கலந்தற்றே- மதுயோடொக்கு முகம்- விலங்கொடு
மக்களையார்- எழுத்தொடுபுணர்ந்தசொல்-என்புழிக் கருவிகருந்
தாவுடனிகழ்வதன்றி,வினையின்மை-வேறுவினை-மயக்கம்- ஒப்பு-ஒ
ப்பலொப்பு-ஒன்றுமை- எனப் பலபொருளு முணர்ந்தின.—சோ
ற்றிற்கரிசி- கூழிற்குக்குற்றேவல் - பூவிற்குப்போலான் - உணற்கு
வந்தான்- பிணிக்குமருந்து- உணற்குக்கருவிகை- என்புழிக் காள
வோனை விட்டு, ஆதிகாரணகாரியம் - நிமித்தகாரணகாரியம் -
இருவகைப்பெயர்ப்பின் வினையெச்சம் இருவகைப்பெயர்ப்பின்
பெயரெச்சம் எனப் பலபொருளு முணர்ந்தின.—பித்தரிற் பே
தையாரில்- வேங்கடத்தின் மெற்கு- சூமரியின்வடக்கு - வாண்கத்
திலுயினான்- காக்கையிற்கரிது களம்பழம்- என்புழி, ஒப்பு - எல்
லை- என- ஒப்பின்மை- எனப்பலபொருளு முணர்ந்தின.—வாண்
துவெட்டி - என்புழிக் குறையெயன்றி வேறுபொருளு முணர்ந்
திற்று.—அறிவின்கட்டிவிடி என்புழி- இடமேயன்றி வேறுபொ
ருளு முணர்ந்திற்று எனக்கூறுவர். அவையெல்லாம் இவ்வாசிரிய
ர் கூறியவற்றுட் சிலவருமாறும் ஏனையவற்றை இலக்கியங்களுள்
ளுங் கண்க.

(சூரு)
(கூக) எட்டனுருபே பெய்துபெயர்ந்தின் - நிரிபுகுன்றன்
மிகுதலியல்பயற்- நிரிபுமாய்பொருள் படர்க்கையோதை- தன்
முகமாகத் தானழைப்பதுவே.

*
(எ-ன்) எட்டாம்வேற்றுமைய இலக்கணமுணர்- த்று. (ப-ரை)
எட்டன் - எட்டாம் வேற்றுமையினுடைய, உருபு - உருபுகளான
வை, எய்துபெயர்ந்தின்-விளியடைந்த பெயர்ந்தினுடைய, நிரிபு
திரிதனும், குன்றல்- கெறிதனும், மிகுதல்- மிகுதனும், இயல்பு-இ
யல்பு-தனும், அயற்றிரிபும்-நன்று அயலெழுத்துத்திரிதனும், ஆம்

ஆகும், பொருள்- அவற்றின்பொருளாவது, படர்க்கையோடா-படர்க்கைப்பெயரிப்பொருளை, தன்முகமாக-தனக்கெதிர்த்முகமாக, அழைப்பது-அழைப்பதாலாகிய விளிக்கப்படுபொருளாம், எ-று. (பொ-ரை) எட்டாம்வேற்றுமையாகிய விளிக்கு வேறுருபின்று அவ்விளியுடைந்தபெயரிற்றன் திரிபுங் கேடு மிகுதலும் இயல்பும் ஈற்றயுணின்றதன் திரிபுமேபுருபாம் இவற்றின் பொருளாவன இவற்றினை யேற்றபடர்க்கைப் பெயரிப்பொருளை ஒருவன் தனக்கெதிர்த்முகமாக அழைக்கப்படுவதாக வேற்றுமைசெய்தலாம். எ-று. இஃது எய்துபெயரிற்றி நென்றமையான் வேறுருபின்றென்பது இசையெச்சமாய் நின்றது. இயல்பென்றமையான் இவ்வியல்பாய விளியுருபிற்கும் எழுவாயுருபிற்குள் சொல்லான் வேற்றுமையின்றேனும் பொருளானவேற்றுமை யுண்டென்பது உம் படர்க்கையோடாயெனவே ஒருமொழியொழிதன்னினங்கொளற் குறித்தாகவிற்படர்க்கையைப்பாலும்விளியேற்குமென்பது உம் ஏனைத்தன்னம்முன்னிலைகள் எல்லாவென்பது உம்பெற்றும். தானென்பது அசைநிலை. ஈறுதிரிதன்முதலிய ஐவகையுருபும்பொருளும் பின்வருஞ் சிறப்புச்சூத்திரங்களானு முணரிக. இஃதெழுவாயினின்றும் ஒருவாற்றான் வேறுபட்டமையின் இறுதிக்கட்டந்து எட்டாம் வேற்றுமையெனப்பட்டது. (சுசு)

(காசு) இ உ ஊவோ டையோனளரல் - யவ்விற்றுயரித்னை யோரவல் விவற்றெழுமி - ணஃகாணவி ருரும்பொதுப்பெயர் - ருதவொழியனைத்தீந் றஃநினைவிளிப்பன. *

(எ-ன்) பெயருள் விளிக்கப்படுவன இவையென்பதுணர்-ற்று (ப-ரை.) இ உ ஊவோடையோனளரல்ய - இஃதாமும் உகரமும் ஊகாரமும் ஐகாரமும் ஓகாரமும்- என்கிறவுயிர்களும்- னளரல்ய-என்கிறமெய்களும்- ஆகியபத்தெழுத்துகளையும், ஈற்று- இறுதியிலுடைய, உயரித்னைப் (பெயர்)- உயரித்னைப்பெயர்களும், ஓகவல்- ஓகாரவுயிரும்நகரமெய்யுமொழிந்த, இவற்றெழுமி- இவ்வெழுத்துகளுடனே, ணஃகாண- ணகரமும் ஆவும் ஆகிய பத்தெழுத்துகளும், ஈற்றுகும்- இறுதியாகிய, பொதுப்பெயர்-பொதுப்பெயர்களும், ருதவொழி- ருகர நகரங்களும் (ஈறுகாத எகரமு) மொழிந்த, அனைத்து- இருபத்தொரு எழுத்துகளையும், ஈற்று- ஈற்றிலுடைய, அஃநினைப் (பெயர்)- அஃநினைப்பெயர்களும், விளிப்பன- அழைக்கப்படுவன, எ-று, (பொ-ரை) இ உ ஊ ஐ ஓ ஈ ள ள ல ய என்னும் பத்தீற்றுயரித்னைப்பெயரும் இவற்றுள் ஓகாரமு ம்ஃகாரமுமான இரண்டுமொழித்துறின்ற எட்டிடனே ணகாரமும் ஆகாரமுமான இரண்டுங்கூடிய பத்தீற்றுப் பொதுப்பெயரும் நாலாறுமீறெயென்றவற்றுள் ருகரமும் நகரமும் இன்னோன்ன

இடங்களினின்றாகாதென மேலே அதிகாரத்துவிலக்கிய ஏகரமுமொழிந்த இருபத்தோரீற்றேறிணைப்பெயரும் விளிக்கப்படுவனவாம். எ-று. இ உ ஊலோடென்புழிக் குற்றுசுரமுற்றுசுரமென உகரத்தை விதவாண்மையின் இரண்மிங் கொள்க. பெயரென்பதனையிருதிணைக்கண்ணுங் கூட்டுக. விளிப்பனவென்பது வினைமுதல் வினைபுறச் செய்யப்படுபொருண்மே லெற்றப்பட்டது. இவ்வீற்றுப்பெயர்கள் விளிக்கப்படுமெனவே மேலேயீற்றுப்பெயர்கள் விளிக்கப்படாவென்பது பெற்றும். (சௌ)

(நாநு) இப்புப்பெயர்க்கண் ணியல்புமேயு - மிகர நீட்சியு முருபாமன்னே.

(எ-ன்) மூவகைப்பெயர்க்கும் பொதுவாகிய விளியுருபு தொகுத்துணர் - த்று. (ப-னா) இப்புப்பெயர்க்கண் - மூன்விளிக்கப்படுமென்ற மூவகைப்பெயர்க்கிடத்தும், இயல்பும் - இயல்பாதலும், ஏயும் - ஏகாரமிகுதலும், இகரநீட்சியும் - இகரம் ஈகாரமாதலும், உருபாமன். பெரும்பாலும் விளியுருபுகளாகும், எ-று. (பொ-னா) மேல் விளிக்கப்படுமென்ற மூவகைப்பெயர்க்கண்ணும் இயல்பாதலும் ஏகாரமிகுதலும் இகரவீறு ஈகாரவீறுட்த் திரிதலும் விளியுருபாம் பெரும்பாலும். எ-று. [வ-று.] முனிகூறாய் - வேந்துகூறாய் - ஆடீஉக்கூறாய் - விடலைகூறாய் - கோக்கூறாய் - கோன்கூறாய் - வேன்கூறாய் - மாந்தரீகூறாய் - தொன்றல்கூறாய் - சேய்கூறாய் - முனியே - வேந்தே - நம்பி - என உயர்திணைக்கண் மூன்றுருபும் வந்தன - பிதாக்கூறாய் - ஆண்கூறாய் - பிதாவே - ஆணே - சாத்தி - எனப் பொதுப்பெயர்க்கண் மூன்றுருபும் வந்தன. - விளக்கொடியை - புருக்கொடியை - புல்வாய்கொடியை - விளவே - புருவே - புல்வாயே - மந்தி - என அஃறிணைக்கண் மூன்றுருபும் வந்தன. - பிதவு மன்ன. மன்னையென்றமையான் இவ்வுருபுகள் சிலவற்றிற் கேலாமையும் இப்பொதுவிதியினு மேல்வருஞ் சிறப்புவிதியினும் அடங்காதுவரும் உருபுகள் சிலவுளவே லவையுங்கொள்க. (சஅ)

(நாநு) ஐயிறுபொதுப்பெயர்க் காயுமாவு - முருபாமல்வற்றுயுமாயும்.

(எ-ன்) ஐகாரவீற்றிற் கெட்தியதல்மேற் சிறப்புவிதியுணர் - த்று. (ப-னா) ஐயிறுபொதுப்பெயர்க்கு - பொதுவிதியால் இயல்பும் ஏகாரமிகுதலுமன்றி ஐகாரவீற்றுப்பொதுப்பெயர்க்கு - ஆபுமாவும் - ஐகாரம் ஆபாதலும் ஆவாதலும், அல்லவற்று - உயர்திணை அஃறிணைப்பொதுபுகளுக்கும், ஆயும் - அவ்விரணியு - லலாமல் ஐகாரம் ஆபாதலும், உருபாகும் - விளியுருபுகளாம், எ-று. (பொ-னா) ஐகாரவீற்றுப்பொதுப்பெயர்க்கு இயல்பும் ஏகார மிகுதலுமன்றி ஐகாரம் ஆயும் ஆபுமாய்த் திரிதலும் உயர்திணை அஃறிணைப்பெயர்க்

கு அவ்வுருபுகளன்றி ஐகாரம் ஆயெனத்திரிதலு முருபாம். எ-று. [வ-று.] அன்னாய்- தந்தாய்- (எ-ம்) “ஆவன்னாவலந்தே நெ முத்திராய்.” - (எ-ம்) விரவுப்பெயர்க்கண் இரண்டுருபும் வந்தன. விடலாய்- மடந்தாய்- (எ-ம்) - “சிறுமீன்கவுட்கொண்ட செந்தூ விநாராய்.” - “கொன்றாய்குருந்தே கொடிமுல்லாய்.” (எ-ம்) இ ருத்திணைப்பெயர்க்கண்ணும் ஆயுருபுவந்தது. (சூக)

(ஈ-ஈ) ஒருசாரினவ்வீற் றுயர்த்திணைப்பெயர்க்கண் - ணளபி நழியை னீட்சியதனோ- மறுபோத லவற்றோடோவுற - லீறழிந் தே- வுற லிறுதிடவ்வாத - லதனோடயநிரிந் தேயுறலீறழிந் - தய லேயாதலும் விளியுருபாகும். *

(எ-ண்) லகரவீற்றுயர்த்திணைப்பெயர்க் கெய்தியதன்மேற் சிற ப்புவித்யுணர்- த்று. (ப-ணா) னவ்வீற்றுயர்த்திணைப்பெயர்க்கண் - பொதுவிதியன்றி னகரமெய்திற்று உயர்த்திணைப்பெயர்க்குள், ஒருசாரளபு- சிலவளபெடுத்தலும், (ஒருசா) நீறழிவு- சில ஈறுகெ மிதவழ், (ஒருசா) ரதனீட்சி - சில ஈற்றடனீண்டுதலும், (ஒருசா) ர தனோ-மறுபோதல்- சில ஈற்றடனீண்டு ஈறுகெமிதவழ், (ஒருசா) ர வற்றோடோவுறல்- சில ஈறுகெட்டு ஈற்றயனீண்டு ஓகாரமிசூதலும், (ஒருசா) நீறழிந்தோவுறல்- சில ஈறுகெட்டு ஓகாரமிசூதலும், (ஒருசா) றிறுதிடவ்வாதல்- சில இறுதினகரமெய் யகரமெய்ப்பாத லும், (ஒருசா) ரதனோடயநிரிந்தேயுறல் - சில ஈற்று னகரமெய் யகரமெய்யாய்த்திரிந்து அயலில் ஆகாரம் ஓகாரமாய் ஏகார மிகு தலும், (ஒருசா) நீறழிந்தடலேயாதலும்- சில ஈறுகெட்டு அயலி ல் அகரம் ஏகாரமாதலும், விளியுருபாகும் - விளியுருபுகளாகும், எ-று. (பொ- ணா) பொதுவிதியன்றி னகரவீற்று உயர்த்திணைப் பெயர்க்குள் சில அளபெழுதலும், சில ஈறுகெமிதவழ், சில ஈ ற்றடனீடலும், சில ஈற்றயனீண்டு ஈறுகெமிதவழ், சில ஈற்றயனீ ண்டு ஈறுகெட்டு ஓகாரமிசூதலும், சில ஈறுகெட்டு ஓகாரமிசூதலும், சில இறுதினகரவொற்று யகரவொற்றாய்த்திரிதலும், சில இறு தினகரவொற்று யகரவொற்றாய்த்திரிந்து அயலில் ஆகாரம் ஓகார மாய் ஏகாரமிசூதலும் சிலவீறுகெட்டயலி லகரம் ஏகாரமாதலும் விளியருபாம். எ-று. ஒருசாொன்பதனை விளியதிகார மனை த்தினுங்கூட்டிக. [வ-று] அட்பரிகிழாஅன்- வல்லக்கிழாஅன்- என அளபாயின. எவ்வசொடொம் முறுநண்ப- புலவ- தோழ- என ஈ றழிந்தன - நம்பான் - பெருமான் - என ஈற்றடனீண்டன. — இ றைவா-மன்னு- என அடனீண்டு ஈறுகெட்டன. ஐயாவோ - அப்பா வோ - என ஈறுகெட்டு அடனீண்டு ஓகாரமிக்கன. — திரையாவோ - ஐயவோ - என ஈறழிந்து ஓகாரமிக்கன. — வாயிலாய்- ஆதிநாயாய்-

என இறுதியவ்வாயின். —வாயிலோயே - என இறுதியவ்வொற்று யிற்றயல் ஆகாரமோகாரமா பேசாமலிக் கது. —“ஐயேயெமக்கருண்மடவை, —“மன்மவாழியமுருகே,, என சுமழிந்து அபலில் அகரம் ஏகாரமாயின். (ரும)

(ருமா) எஃகாணுயர்பெயர்க்கி களபிறழியய - னீட்சியிற்றுதி யவ்வொற்றுத - லயலிலகரமே யாதலும்விளித்தது. *

(எ-ன்) எகரவீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கி கெய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதியுணர் - ந்று (ப-ரை) எஃகாணுயர்பெயர்க்கு - பொதுவிதி யன்றி எகரமெய்திற்றுயர்திணைப்பெயர்களுள், (ஒருசா) ராபு-சி ல அளபெயித்தலும், (ஒருசா) ரீற்றிவு-சில சுறுகெடுத்தலும், (ஒரு சா) ரயனீட்சி-சில சுற்றயனிந்துதலும், (ஒருசா) ரீறுதியவ்வொற் றுதல்-சில இறுதி எவ்வொற்று யவ்வொற்றுதலும், (ஒருசா) ராபு லிலகரமேயாதலும்- சில சுற்றயல் அகரம் ஏகாரமாதலும், விளித் தது- விளியுருபுகளாகும். எ-று. (பொ-ரை) எகரவீற்றுயர்திணைப் பெயர்க்குப் பொதுவிதியன்றி அளபெழலும் சுறுகெடலும் அ யனீடலும் இறுதி எகரவொற்று யகரவொற்றுதலும் சுற்றய லகர மேகாரமாதலும் விளியுருபாம். எ-று. [வ-று] “மேவார்தி தொலைத்த விறன்மிசுவேளர்,, என அளபாயிற்று. —“துணிகொ ளளவெல்லாநீ,, என சுறுகெட்டது. —தமர்காள் - எமர்காள்- என சுற்றயனீண்டன. —குணமுயாய்- வாயிலாய்- என இறுதி எகரவொ ற்று யகரவொற்றுயின். —“தலைமீது கொள்வமடிகேள்,, என சுற் றயலகர மேகாரமாயிற்று. —எல்லாவென்பது தோழி முன்னிலைப் பெயரன்றோ விளியேபலாதென விலக்கப்பட்ட அம்முன்னிலைப் பெயரை யிணைக்காட்டிய தென்னையெனின், “முன்னிலையெல் லீநீநிபிரீநீவிநீநீயில்லன்படர்க்கை,, என வரையறுக்கப்பட்ட னையிற் றோழிசென்னும்பொருட்டாகிய எடனென்னும்படர்க்கைப்பெயர் விளியேற்றமையின் எடாவென்பதுதோழன்முன் னிலைப்பெயரென்றுத் தோழியென்னும் பொருட்டாகிய எல் லாள் எடியென்னும் படர்க்கைப்பெயர்கள் விளியேற்றமையின் “எல்லாவுமேடிபுந்தோழிமுன்னிலைப்பெயர்,, என்றுங்கூறப்பட்ட னவன்றி அவையிபல்பாயிற்ற முன்னிலைப்பெயரல்லவென்க.()

(ருமா) சவ்வீற்றுயர்பெயர்க்கி களபெழலீற்றய- லகரம் இந் யாத லாண்டையா- ஸீயாதலதேறே டேபுறலீற்றே- மிக்கயல்யாக் கெட் டதனயனீட - லீற்றினீருற லிவையுமீண்டிருபே. *

(எ-ன்) சகரவீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கி கெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர் - ந்று, (ப-ரை) சவ்வீற்றுயர்பெயர்க்கு - (பொது விதியன்றி) சகரமெய்திற்று உயர்திணைப்பெயர்களுள், (ஒருசா) ராபெழல்-சில அளபெடுத்தலும் (ஒருசா) ரீற்றயலகரம் இந் யாத

ல்-சில ஈற்றயல் அகரமானது இகரமாதலும் ஈகாரமாதலும், (ஒருசா) ராண்டையாவியாதல்- சில அவ்விறயல் ஆகாரம் ஈகாரமாதலும், (ஒருசா) ரதேனேடேயுறல்-சில அதேனேயி ஏகாரமேற்றலும், (ஒருசா) ரீற்றெமிக்கபல்பாக்கெட்டதனயலிடல்- சில ஈற்றில் ஏகாரமிக்கு அயலில்பாக்கெட்டி அதனயல் இகரம் ஈகாரமாதலும், (ஒருசா) ரீற்றினீறறல்-சில ஈற்றில் ஈர்-ஆதலும், இவையு- ஆவிய இவையு, ஈண்டு- இவ்விடத்து, உருபு- விளியுருபுகளாகும், எ-று. (பொ-ரை) பொதுவிதியன்றி ரகாரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு அளபெழவும் ஈற்றபலகரம் இகரமாதலும் ஈகாரமாதலும் அவ்வி-த்து ஆகாரம் ஈகாரமாதலும் அதனேயி ஏகாரமேற்றலும் ஈற்றில் ஏகாரமிக்கு அயலில்பாக்கெட்டதனயலிகரம் ஈகாரமாதலும் ஈற்றினீராதலும் விளியுருபாம். எ-று. ஈ [வ-று.] சிறுஅர்-மகாஅர்-என அளபாயின.—“என்னை முன்னிலலன் மி ர்மெவ்விர்.” என ஈற்றபலகரம்-இகரமாயிற்று.—வேந்தீர்-நாய்கீர்-என அகரம் ஈகாரமாயின.—சான்றீர்-மடவீர்-என ஈற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாயின.—“பச்சான்றி ரோபல்சான்றி ரோ.”, கண்ணிசோ-என ஈற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாயி ஏகாரமேற்றன.—நம்பிசோ-தம்பிசோ-தோழிசோ-தொழும்பிசோ-என ஈற்றில் ஏகாரமிக்கபல்பாக்கெட்டதனயல் இகரம் ஈகாரமாயின.—எமரீர்-தமரீர்-என ஈற்றென—ஈண்டென்றமிகையானே, கடலாரோ-கடலீரோ-கழிபாரோ-கழிமீரோ-சாத்தியாரோ-சாத்தியீரோ-கொற்றியாரோ-கொற்றியீரோ-என அஃறிணைப்பெயர் விரவுப்பெயர்களைச் சிறப்பித்து ரகரவீற்றுயர்திணைப்பெயர்போலக் கூறிபவழிபும் இவ்வுருபேற்றல்வொள்க.) (கூறு) லகாரவீற்றுயர்பெயர்க் கூறபயனிட்சிபும்-யகாரவீற்றிற் கூறுபுமுருபும்.

(எ-ன்) லகாரயகாரவீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கெக்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்ந்து. (ப-ரை) லகாரவீற்றுயர்பெயர்க்கு-பொதுவிதியன்றி லகாரமெய்சீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு, (ஒருசா) ரளபு- சில அளபெயித்தலும், ஒருசா) ரயனிட்சியும்- சில ஈற்றயனீறலும், யகாரவீற் (றுயர்பெயர்க்கு) - யகாரமெய்சீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு, அளபும்- அளபெயித்தலும், உருபாம்- விளியுருபுகளாகும், எ-று. (பொ-ரை) பொதுவிதியன்றி லகாரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு அளபெழவும் ஈற்றயனிடலும்யகாரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு அளபெழவும் முருபாம். எ-று ஈ உயர்திணைப்பெயரொன்பதனை யகாரவீற்றில்கண்ணும் உம்மைபயளபென்பதன் கண்ணுங் கூட்டுக. [வ-று.] “வலம்புரித் தடக்கை மாஅனிள்ளிறம்.”, (எ-ம்) தோன்றல் மடவரால்-தாழ்குழல்-எ-ம்) சேசாய்- (எ-ம்) வரும். (கூறு)

(நாயக) னவ்வீற்றுயர்திணை யல்லிருபெயர்க்கண் - னிறுதிய
ழியத னோடயனிட்கி. *

(எ-ன்) னகரவீற் றஃநிணைப்பெயர்க்கும் விரவுப்பெயர்க்கு
மெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர் - ற்று. (ப-ண) னவ்வீற்றுய
ர்திணையல்லிருபெயர்க்கண் - பொதுவிதியன்றி னகரமெய்யிற்று
அஃநிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களிடத்து, (ஒருசா) ரியுதிய
ழிவு சில ஈறுகெடுத்தும், (ஒருசா) ரதனோடயனிட்கி - சில ஈறு
கெடுத்தலுடனே ஈற்றயனினுதலும் விளியுருபுகளாம், எ-று. (பொ
-ணா) பொதுவிதியன்றி னகரவீற் றஃநிணைப் பெயர்க்கண் னும்
விரவுப்பெயர்க்கண் னும் இறுதிகெடுத்தலும் அதனோடு ஈற்றயனி
டலும் விளியுருபாம். எ-று. இஃதென்தகுதியுய வெச்சுவம்மை
களும் விளியுருபா மென்பது உந் தொக்குந்நன. [வ-று.] அல
வ-இகல-கலுழ- எ-ம்) அலவா-இகலா-கலுழா - (எ-ம்) சாத்த-
கொற்ற - (எ-ம்) சாத்தா-கொற்றா - (எ-ம்) வரும். (ருசு)

(நாயக) னவ்வீற்றஃநிணைப் பெயர்பொதுப்பெயர்க்கண் -
ணீற்றயனிட்கியு முருபாகுடமே. *

(எ-ன்) லகரளகாரவீற் றஃநிணைப்பெயர்க்கும் விரவுப்பெய
ர்க்குமெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர் - ற்று. (ப-ண) லவ்வீற்
றஃநிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்க்கண் - லகரளகாரமெய்யிற்று
அஃநிணைப்பெயர்க்கும் பொதுப்பெயர்க்கும், ஈற்றயனிட்கியும்
-பொதுவிதியன்றி ஈற்றயனெழுத்துநுதலும், உருபாகும் விள
ியுருபாகும், எ-று. (பொ-ணா) பொதுவிதிடன்றி லகரளகாரவீற்
றஃநிணைப்பெயர்க்கண் னும் விரவுப்பெயர்க்கண் னும் ஈற்றயனி
டலும் விளியுருபாம். எ-று. [வ-று.] “காட்டுச்சாரோடுங்மு
யாள், களிகாள் - (எ-ம்) தூங்கால்- மக்காள் - (எ-ம்) வரும். (ருடு)

(நாயக) அண்மையினியல்புமீ றழிவுஞ்சேய்மையி - னளபும
புலம்பி னோவுமாகும். *

(எ-ன்) மேல் விதந்தவிளியுருபுகட் காவதோர்புறனடையுண
ர் - ற்று. (ப-ணா) முன்சொல்லப்பட்ட விளியுருபுகளுள், அண்
மையின் சமீபவிளிகளுக்கு, இயல்புமீழ்ழிவும்- இயல்பாதலும் ஈ
றுகெடுத்தலும், சேய்மையின் - தூரவிளிகளுக்கு, அளபும் - அள
பெறித்தலும், புலம்பின்- புலம்பல்விளிகளுக்கு, ஓவும்- ஓகார மி
குதலும், ஆடும்- வரும், எ-று. (பொ-ணா) மேற்போந்த விளியு
ருபுகளுள் இயல்புகளும் ஈறழிவுகளும் அண்மைவிளிக்கண் னும்
அளபுள் சேய்மை விளிக்கண் னும் ஓகாரங்கள் புலம்பல்விளிக்
கண் னும் வரும், எ-று. எனவே எண்விளியுருபுகள் அண்மை
சேய்மை புலம்பென்னு முன்றிடத்தும் விராய்வருமென்பது
பெற்றும். (ருசு)

(கூயசு) நுவ்வொடுவினாச்சுட் பிற்றனளர - வைதுத்தாந்தா
விண்ணனவிளியா. *

(எ-ன்) இ உ ஊவோடென்னுன் சூத்திரத்திற் காவதோர்புற
னடையுணர் - ற்று. (ப-ரை) நுவ்வொடு - நுவ்வுடனே, வினா - மூ
ன்றுமுதல்வினாவையும், சுட்டி- மூன்றுசுட்டையும், உற்ற- முறையே
பொருந்திய, னளர- னளரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்களும்,
வைது- வை - து என்கிற இரண்டு ஈற்றுஅஃறிணைப்பெயர்களும்,
தான் - தானென்கிற பொதுப்பெயரும், இன்னன - இவை
போல்கின்றபிறவும், விளியா-விளிக்கப்படுவனவல்ல. எ-று. (பொ
-ரை) மேல் விளிக்கப்படுமென்றவற்றுள் நுவ்வுடனே மூன்றுமு
தல்வினாவையும் மூன்றுசுட்டையும் வரன்முறையே பொருந்திய
னளரவென்னு மூன்றீற்றுயர்திணைப்பெயர்களும், வை - து- எ
ன்னுமிரண்டீற்றஃறிணைப்பெயர்களும், தானென்னும் பொதுப்
பெயரும் விளிக்கப்பட்டா. எ-று. இங்ஙனம்விதந்த கிரைப்
பெயர் வினாப்பெயர் சுட்டுப்பெயர்களின் இடைநிற்குமெழுத்
தையொழித்துமுதலெழுத்தோ பிற்றதாக இறுதி னளரக்களைக்கூ
னமையின் வரன்முறையென்றும் நுவ்வொடு வைது என்னுமிடிர
ண்மிட்பொருந்தாவென்பார் அதனை ஒடுக்கொடுத்தப் பிரித்தார்.
மகரவீற்றுப்பொதுப்பெயர் முன்னரோ விலக்கப்பட்டமையின்
ஈண்டுத் தாமென்றது அசைநிலை. [வ-று] நுமன்- நுமன்-நுமன்-
(எ-ம்) எவன்- எவள்- எவர்- எவை- ஏது- யாவன்-யாவள்- யாவர்-
யாவை- யாது- எவன்- எவள்- எவர்- எவை- ஏது- (எ-ம்) அவன்-
அவள்- அவர் அவை- அது- இவன் இவள்- இவர்- இவை- இது -
உவன்- உவள்- உவர்- உவை- உது (எ-ம்) தான் (எ-ம்) வரும். இன்
வென்றமையானே, பிறன்- மற்றையான்- என்றற் றொடக்கத்தன
வுங் கொள்க. (௫௭)

(கூயடு) முதலை யையுறிற் சிணையைக்கண்ணுறு - மதுமுதற்
காயிற் சிணைக்கையாகும். *

(எ-ன்) முதல் சினைத்தொடர்பின்கண் இரண்டாமுருபுவரின்
முதல்சினை யிரண்டன்பாலும்வாராது தடுமாறிவருதலே மரபெ
னப்புறனடையுணர்- ற்று. (ப-ரை) முதலை-முதலினை, ஐயுறின்-
ஐயுருபுபொருந்தினால், சிணையை- சிணையினை, கண்- கண்ணுருபு,
உறும்- பொருந்தும், அது- அதுவுருபு, முதற்கு- முதலுக்கு, ஆ
யின்- வரின், சினைக்கு- சிணையினுக்கு, ஐ- ஐயுருபு, ஆகும்-வரும்.
எ-று. (பொ - ரை) முதலினை ஐயுருபுபொருந்திற் சிணையினைக்
கண்ணுருபுபொருந்தும் அதுவுருபு முதலுக்குவரிற் சினைக்கு ஐ
யுருபு வரும். எ-று. “ஒருமொழியொழிதன் வினங்கொளந்

குறித்தே.,—என்பதனால் ஆறுவதன்பன்மையுருபுங்கொள்க.—
இனி இரட்டிற்றொழித லென்னுமுத்தபான் அதுவென்பதனைச்
சுட்டாக்கிக்கண்ணுருபு முத்தகாயிற் சினைக் கையாகு மெனவும்
பொருளுரைத்துக்கொள்க! [வ-று.] யானையக்காலின்கண்வெட்
டினான் - யானையக்கால வெட்டினான் - யானையின்கால்களைவெட்
டினான் - யானையின்கட் காலவெட்டினான் (எ-ம்) கையினையிரவி
ன்கட்டிமுத்தான் - கையதுவிரலப்பிடித்தான் - கையின விரல்களை
ப்பிடித்தான் - கையின்கண் விரலப்பிடித்தான் (எ-ம்) வரும்.—
இங்ஙனங்கூறவே யானையக்காலவெட்டினான் என இரண்ட
ன்பாலும் ஐயுருபுவாராதென்றாயிற்று வந்தச்செய்யப்பெறா
விரண்டாய் முதல்சினைகள் ஒருபொருட்பகுதியவல்லவா மாதலி
ன் இங்ஙனஞ் செய்ப்பட்டதென்பொருளே முதல்சினைகள் ஒ
ருபொருட்பகுதியவே யென்பதுதோன்றக் கண்ணுருபும் அதுவு
ருபும் வருமென்பதாயிற்று. இவ்வாறன்றி ஒரோவழி முதல்சினை
யிரண்டன்பாலும் ஐயுருபுவரின் “யாதனுருபிற் கூறிற்றாயினும்,
என்னுந் சூத்திரத்தான் முதலின்பால் ஐயுருபை அதுவுருபாயே
னுந் சீனையின்பால் ஐயுருபைக் கண்ணுருபாயேனுந் திரிக்கப்
படுமென்க. (ருஅ)

(காஅ௬) முதலிவைசினையிவை யெனவேறுளவில-வுடைப்போ
ர்குறிப்பின வற்றேபிண்டமும். *

(எ-ன்) மேல் முதல்சினையிரண்டன்பாலும் ஐயுருபுவாராதென
அருத்தாபத்தியாற் கூறினார் அங்ஙனம்வாராமைக்கேதுவும் மேலை
ச் சூத்திரப்பொருளோடு இப்பொருளைப் பிண்டப்பொருளுக்கு
மேற்பித்தலுமுணர்-ற்று. (ப-னா) முதலிவைசினையிவையென-
கடங்களிவை படங்களிவை என்கிறதுபோல முதற்பொருள்க ளி
வை சினப்பொருள்களிவை என்கிறதற்கு, வேறுளவில - இரண்
டாகவேறுள்ளனவிலவாம், உடைப்போர்-ஒருபொருளையே யிரண்
டாகப் பகுத்துச்சொல்லுவோரது, குறிப்பின- குறிப்பின்மாத்தி
ரையவையோம், பிண்டமும்- பிண்டப்பொருளும், அற்று- அத்த
ன்மைத்தாம். எ-று. (பொ-னா) கடங்களிவை படங்களிவையெ
ன்றற்போல முதற்பொருள்களிவை சினப்பொருள்க ளிவையெ
ன இரண்டாகவேறுள்ளனவிலவாம் ஒருபொருளையே யிரண்டா
கப் பகுத்துக்கூறுவார் குறிப்பின் மாத்திரையவேயாம் பிண்டப்
பொருளும் அத்தன்மைத்தாம். எ-று. யானையக்குறித்தவழி
யானையுண்டாய்க் கால் கை கோடு முதலியனவேறில்லையாய்க் கால்
கை கோடு முதலியவற்றைக்குறித்தவழி அவையுண்டாய் யானை
வேறில்லையாய்நிற்கும் ஒருபொருட் பகுதியவாதலின் இவ்வாறுகூ
றப்பட்டன. வேறுளவிலவென்றமையான், யானையக் காலவெட்.

டினான் - என ஐயுருபு முதல்கிணையிரண்டன்பாலும்வாராமைக்கு
எனக்கறிவாராயிற்று. இனி ஒருபொருட்கண்முதலைக்கருதிச், சி
னையெனவும், சிண்பைக்கருதி முதலெனவும், கூறுதல்போலப்பி
ண்டித்தபொருள் களைக்கருதியல்லது, பின்டமெனல் கூடாமை
யிற் பின்டமு மற்றேயென்றதுணையானே, பின்டித்தபொருள்
களு மனையவேயென்பதுதாமே போதருமென்க. அவை வருமா
று, நெல்லைப்பொலியின்கண்வாரினான் - நெல்லினதுபொலியை
வாரினான் - என வரும். — நெல்லைப்பொலியைவாரினான் - என இர
ண்டன்பாலும் ஐயுருபுவாரா இப்பின்டப்பொருளாகிய பொலிக்
குப்பையும் பின்டித்தபொருளாகிய நெல்லும் முதல்கிணையினை
யவாய் வேறுவிலவா மாதலினென்க. இச்சூத்திரத்திற்கு இவ்வா
றன்றி, யானையதுகோடி - கோட்டதுதுணி - என ஒன்றற்குச்சினை
மற்றொன்றற்கு முதலாயும் ஒன்றற்குமுதன் மற்றொன்றற்குச்சி
னையாயும் நியதியின்றி வருதலின் இவையேமுதல் இவையேகிணை
யெனவேறியக்கிடப்பனவிலையைவெளவெளவோர்குறிப்பினான்
ஆங்காங்குமுதல் சினையென வுணரப்படுவனவாம், நெல்லினது
குப்பை - குப்பையினதுநெல் - எனப் பின்டப்பொருளும் அத்
தன்மைத்தாய்க் கிழமையாய்நின்றது கிழமைத்தாயுந் கிழமைத்
தாய்நின்றது கிழமையாயும் நியதியின்றிச் சொல்லுவோர்குறிப்
பினுநியவருமெனப் பொருள்கூறுவாருமுளர். இப்பொருண்
முதல் சினையிரண்டன்பாலும் ஐயுருபுவாராமைக்கேதுவாகாமை
யானும் இவ்வாறுமுதலுஞ்சினையும்வருதல் வெளிப்படையாதலி
ன் இவற்றை யுரைப்போர்குறிப்பினவெனக் கூறவேண்டாமையா
னும் ஆசிரியர் தொல்காப்பியரும் முதல்கிணைக் கொருபொருட்
பகுதிய வென்பதுதோன்ற—“முதலுஞ்சினையும் பொருள்வேறு
படா” — என்றமையானும் இப்பொருளு மிதனோடு மாட்டெறி
ந்தபொருளும் பொருந்தாதென்க. (இக)

(காயெ) யாதனுருபிற் கூறிற்றாயினும் - பொருள்சென் மரு
ங்கின் வேற்றுமைசாரும்.

(எ-ன்) வேற்றுமையுருபுகண்மயங்கி ஒன்றுதிற்குநிலைக்களத்து
மற்றொன்றுவரினு மமையுமெனப் புறனடையுணர் - ந்று, (ப-
னா) யாதனுருபின் - மற்றொருவேற்றுமையுருபால், கூறிற்றாயி
னும் - ஒருவேற்றுமைப்பொருள் சொல்லப்பட்டதாயினும், பொ
ருள்சென்மருங்கின் - அப்பொருள்சென்றவழியே, வேற்றுமை -
அவ்வுருபு, சாரும் - சேரும், எ-து. (பொ-னா) ஒருவேற்றுமைப்
பொருண் மற்றொருவேற்றுமையுருபார் கூறப்பட்ட தாயினும்
அவ்வுருபு மயங்கிவந்தமையின் அவ்வுருபுசென்றவழியே பொரு
ள்சாராது பொருள்சென்றவழியே அவ்வுருபு சாரும், எ-து.

எனவே அங்ஙன மயங்கிவந்த வருபைப் பொருளுக்கியைந்த உருபாகத் திரித்துப் பொருள்கொள்க வென்பதாயிற்று. [வ-று.] “நாகுவேயொயி நக்குவீங்குதோள்,, என்புழி நாகுவே யுடனிகழ்ச்சிப்பொருளாகாது செயப்படுபொருளாய் நிற்றலி னெடுமி உருபை ஐயுருபாகத் திரித்துக் கொள்க.— “கிளையரிநாணற் கிழங்கு மணற்கின்ற- முளையோரன்ன முள்ளையிற்றுத்துவரீவாய்,, என்புழி மணலேற்றுக்கோடற்பொருளாகா திடப்பொருளாய் நிற்றலிற் குவ்வருபைக்கண் ணுருபாகத் திரித்துக்கொள்க. பிறவுமன்ன. வேற்றுமையுருபு மயங்கிவரிற் பொருளுக்கித் திரித்துக்கொள்ளவேண்டு மென்பதாயிற்று.

இனி இவ்வாறு மாறுபட்டநிறலணி, உரையிற் கோடலென்பதனால்— “தமிழாறுநுபுக் டாஞ்சிலவுள்,, எனவும் ஒருபொருட்கேதத்தமுருபுகள்போல வேறுருபுகள் வருவனவுள்வெனவுங்கொள்க. “தமிழாறுநுபுகடாஞ்சிலவுள், ஆதற்குதாரணம்,— “அவ்வித் தழுக்கா துடையானைச் செய்யவ- டவ்வையைக் காட்டி விடும்,, எனவரும். இதனுள் ஐயங்குவீழ்ந்தமிழாறி வருமாறுகாண்க. ஒரு பொருட்கே தத்தமுருபுகள்போல வேறுருபுகள்வருவன வினைமுதன்முதலாக முறையே யுரைக்கின்றாம்.— “ஒன்றுமூன்றுநான் காறெனுமுருபொயி - வருமேவினைமுத லெனவகுத்தனனோ,,— [உ-ம்.] அவரீசெய்தார்- அவராற்செய்யத்தகுமக்காரியம்- அவர்க்குச்செய்யத்தகுமக்காரியம்- அவரதுவரவு- எனமுறையே காண்க. “எல்லாவுருபொயிஞ் செயப்படுபொருளுமும்,, [உ-ம்.] சோறடப்பட்டது- சோற்றையட்டின்- அரிசியாற்சோறுக்கினான் - அவட்குக்கொள்ளுமிவ்வணிகலம்- பழியினஞ்சும்- தூலதுகுற்றங் கூறினான்- தூண்கட்காரிந்தான்- எனமுறையேகாண்க,— “ஒன்றுமூன்றுநான் கைந்தாறுருபொயி-கருவிவருமெனக் கருதினரீபெரியோர்,, [உ-ம்.] கண்காணும்-கண்ணிற்காண்பன்- கண்ணிற்குக் காணலாம்- கண்ணிற்காணலாம்- கண்ணினதுகாட்சி- எனமுறையே காண்க. “எல்லாவுருபொயிங் கொள்வோனெழுமே,, [உ-ம்.] “இரப்பவ னொன்பெறினுங் கொள்வார்,,— “செய்யவ டவ்வையைக் காட்டிவிடும்,, நாகராற்பலி- நாகர்க்குப்பலி - நாகரினன்புசெய்தான் - நாகரதுபலி- நாகரிகணன்புசெய்தான்-எனமுறையேகாண்க, “இரண்டொன்றைந்தொயி மெழுமேநீக்கம்,, [உ-ம்.] மதுரையைநீங்கினான்- மதுரைக் கவடக்குச்சிதம்பரம்- மதுரையின்வடக்குச்சிதம்பரம்-எனமுறையேகாண்க.— “நான்கைந்தாறெழுபெருகைநடக்கும்,, [உ-ம்.] சாத்தனுக்குமகன்- மரத்தினிங்கினகொம்பு- சாத்தனதுகை- உயிரின்கணுணர்வு- எனமுறையேகாண்க.— “ஒன்றிரண்ய நான் கேழோ டிடமெழும்,, [உ-ம்.] தூன்போதுகை

தொட்டது- தூணைச்சாரிந்தான்- இவ்வைக்கு- நாளைக்கு- பகலைக் கு- அந்திக்கு- சந்திக்கு- மாலைக்கு- காலைக்கு- ஊரீக்கு- வீட்டிற் கு- வருவான்- தூணின் கட்சாரிந்தான்-எனமுறையேகாண்க. (௬௪)
(நாயகி). ஐயான்குச்செய்யுட் கவ்வுமாகு - மாகாவொறிணைக் கானல்லாதன.

*

(எ-ன்) சில வேற்றுமைபுருபுசெய்யுட்கட் டிரிந்துவரினும் அ மையுமெவப் புறனடைபுணர்-ற்று. (ப-ணா). ஐயான்கு- ஐயும் ஆனும் குவ்வும் ஆகியமூன்றுருபுகளும், செய்யுட்கு - செய்யு ளிடத்து, அவ்வுமாகும்- ஒரோவழி அகரமாகத்திரிந்துவரவும்பெ றும், அஃறிணைக்கு- அஃறிணையிடத்து, ஆனல்லாதன- ஆனல்லாத ஐயங் குவ்வும், ஆகா- அகரமாகத் திரியாவாம், எ-று. (பொ-ணா) ஐ ஆன் கு என்னுமூன்றுருபுஞ் செய்புகத்தது ஒரோவழி அகர மாகத் திரிந்துவரவும்பெறும் அஃறிணைக்கண்ணெனின் அந்நெ ன்றுமேதிரியும், ஐயங் குவ்வந் திரியா, எ-று. இஃ ஆகாவொறிணை க்கு- ஆனல்லாதனவெனவே உயர்திணைக்கண் மூன்றுருபுந் திரியு மென்பது பெற்றும். [வ-று.]. “காவலோணைக் களிற்றஞ்சும்மே,, என்பது “காவலோணைக் களிற்றஞ்சும்மே,, ஏன்றும், “புலவரான்,, என்பது “புலவரான்,, என்றும், “கடிநிலையின்றே யாசிரியற்கு,, என்பது “கடிநிலையின்றே யாசிரியற்க,, என்றும், உயர்திணைக்க ண்மூன்றுருபுந் திரிந்தன. “புள்ளிநூன்,, என்பது “புள்ளிநூ ன,, என ஆனூருப்பானும் அஃறிணைக்கட்டிரிந்தது. அவ்வுமா மென்னும் இழிவுசிறப்புப்பெயரான் இஃங் பத்திரித லொருதலை யன்றென்க. அகரமாகத்திரியுமென்றமையின் ஆனூங்குவ்வந் திரிந் துழிஅவற்றின்மூன்றின் அந்நூங்குவ்வஞ்சாரியையென்பதுபெற் றும். அல்லது அவ்வுமாகு மென்பதனை இரட்டிதமொழிதலாக்கி ஐயுருபுஅகரமாய்த்திரியவும்பெறும் ஆனூருபுங்குவ்வருபும் அக ரத்தின்கண்ணாகவும் பெறுமெனப்பொருள்கோடலுமென்று (

(நாயகி) எல்லையின்னு மதுவும்பெயர்கொளு - மல்லவினை கொளு நான்கேழிருமையும் - புல்லும்பெரும்பாலு மென்ம னார்புலவர்.

*

(எ-ன்) எழுவாய்முதலிய எட்டிவேற்றுமைக்கு முடிக்குஞ்சொ ல்லுணர் -ற்று. (ப-ணா) எல்லையின்னும்- எல்லப்பொருட்டாகி ய ஐந்தாம்வேற்றுமையுட்பு, அதுவும்- ஆறாம்வேற்றுமையும், பெ யர்- பெயரை, கொளும்- கொண்மிமுடியும், அல்ல- ஒழிந்த எழுவாய்முதலிய வேற்றுமைகளெல்லாம், வினை- வினையை, கொளும் கொண்மிமுடியும், நான்கேழ்-நான்காம்வேற்றுமையும் ஏழாம்வே ற்றுமையும், இருமையும்- வினையைமேயன்றிப் பெயரையும், புல்

லும்- கொண்டுமுடியும், பெரும்பாலும்- மிகவும், என்மனார் - என் னுஞ்சொல்லுவர், புலவர்- புலவர். ஏ-று. (பொ-ணா) “நீங்கலொ ப்பெல்லை யேதுப்பொருளே., என்னும் நான்குபொருள்களுள் எல்லைப்பொருட்டாகிய ஐந்தாம் வேற்றுமையும் ஆறாம்வேற்று மையும் பெயர்க்கொண்டி முடியும் ஒழிந்த எழுவாய்முதலிய வேற்றுமைகளெல்லாம் வினையைக் கொண்டுமுடியும் அவற்றுள் நான்காம்வேற்றுமையும் ஏழாம்வேற்றுமையும் வினையிணையே யன்றி வினையொழிபொருந்தும் பெயரையுங்கொண்டுமுடியும் பெ ரும்பாலுமென்று சொல்லுவர் புலவர். ஏ-று. ~~இ~~ நான்கேழ்பெ யரும் புல்லுமென்னு இருமையும்புல்லுமென்றையான். வினையொழி பொருந்தும் பெயருள்ளும். பெரும்பாலுமென்ற மையானே, வினையொளந்தொரியன் சிறுபான்மை தொழிற்பெயர் கோடலும் வினையாலணையும்பெயர் கோடலும் அவற்றுள் எழு வாய்வேற்றுமை வினையொழிமுடிதலேயன்றிச் சிறுபான்மை பெயரையும் வினையையுங்கொண்டு முடிதலுங்கொள்க. [வ-று.] கருளுகின்றிடுக்கு- சாத்தனதுகை- என எல்லையின்னுமதுவும்பெ யர்கொண்டன.—சாத்தன்வந்தான் - சாத்தனல்லன் - குடத்தைவ ணைந்தான்- குடத்தையுடையான்- வாளால்வெட்டினான்- வாளால்வ லியன்- சாத்தனுக்குக்கொமித்தான் - சாத்தனுக்குநல்லன்- நோயி னீங்கினான்- நோயிற்கொடியன்- அவையின்கண்ணிருந்தான் - அ வையின்கட்பெரியன்- கொற்றுகொள்- கொற்றுவலியை - என அ ல்லன் வினையொழிபெயர்.—பிணிக்குமருந்து - மணியின்கண்ணெ னி - என நான்காம்வேற்றுமையும் ஏழாம்வேற்றுமையும் வினை யேயன்றிப்பெயருங்கொண்டன. இப்பெயர்கள் எல்லையின்னும துவங்கொள்ளும் பெயர்களுடோலாது, பிணிக்குக்கொமிக்குமரு ந்து- மணியின்கண்ணிருக்குமொளி-என வினையேண்டிற்றலின் வினையொழிபொருந்தும் பெயர்களாயின. இங்ஙனமாதலின் இவ் திறிற்கும் வினைப்பயனிலையொன்றுமே சிறந்ததென்பதூஉம் இ னுகருதி யல் வினையொழிபெயர் முடித்தோதிருப்பதூஉம் பெற்றும். வினையொழிபெயர் பொதுப்படக்கூறினமையிற் கா ட்டாதொழிந்த வினையொழிபெயர்கொல்லாம் வருவித்து முடித்துக் காண்க —சாத்தன்வருதல்- சாத்தன்வந்தவன் - குடத்தைவணைதல்- குடத்தைவணைந்தவன்- எனச்சிறுபான்மை தொழிற்பெயரும் வி னையாலணையும்பெயருங் கொண்டன. பிறவுமன்ன. இங்ஙனம் கா ட்டாதொழிந்த உருபுகளொழி மிக்வாறெயொட்டிக.—சாத்தனவ ண்- சாத்தன்யாவன் - சாத்தன்யார் - எனப் பெயரோயாகிய எழு வாய்வேற்றுமை சிறுபான்மை சுட்டுப்பெயரும் வினையொழிபெயரும் வினையொழிபெயர் வினையொழிபெயர் கொண்டன. இங்ஙனம் சாத்தனென்பான்

பிறனொருவரைச் சுட்டவும் வினாவும்பட்டு நிற்கன்மாத்நினாயே
யன்றி இவனித்தொழி விபற்றினுனெனவீராமையின் இவ்வெழு
வாய்வேற்றுமை வினைகொண்டுமுடிதலை சுற்றத்தென்பார் ஏனை
யுருபுகளோடு சேர்த்துப் பொதுப்பட வல்லவினைகொளுமென
வரையறுத்துச் சுட்டவும் வினாவும்பட்டுநிற்கயிற் பெயரும் வி
னாவங்கொண்டுமுடிதலைப் பெரும்பாலுமென்பதனற் றழுவவுங்
கூறினா ரென்க. (கூஉ)

பெயரியல்

முற்றிற்று.

இரண்டாவது

வினையியல்.

(கூஉஉ.) செய்பவன்கருவி நிலஞ்செயல்காலஞ் - செய்பொ
ருளாறுந் தருவதுவினையே. *

(எ-ன்) பெயர்வினையென இரண்டாகுமென நிறுத்தமுறை
யானே வினைச்சொல்லிலக்கண முணர்த்துவான் றொடங்கி அவந்
துள் தெரிநிலைவினைச்சொல்லின் பொதுவினக்கண முணர்-ற்று.
வருஞ்சுத்திரத்தான் வினைக்குறிப்பென்றமையின் இது தெரிநி
லையென்பது பெற்றும். (ப-ணா.) செய்பவன் - கருத்தாவும், கரு
வி - காசணமும், நிலம் - இடமும், செயல் - செயலும், காலம் - கால
மும், செய்பொருள் - செயப்படுபொருளும் ஆகிய, ஆறும்-அறு
வகைப்பொருளாயும், தருவது - கொடுப்பது, வினை - தெரிநிலை வி
னைச்சொல்லாம், எ-று. (பொ-ணா) கருத்தாவும் கருவியும் இடமு
ம் செயலும் காலமும் செயப்படுபொருளுமாகிய அறுவகைப்
பொருளையுந் தருவது தெரிநிலை வினைச்சொல்லாம். எ-று. வி
னையென்றது ஆகுபெயர். தடவாமுதலியவெல்லாந் தழுவுதற்ரு
ச் செய்யென்றார். செய்பவனென ஒருபான்மெல்லைத்தொகு

னோனும்,—“ஒருமொழியொழிதன் னினங்கொளற் குறித்தே...—
 என்பதனான் ஐம்பாவிங்கொள்க செய்வனென்றுங் கருவியெ
 ன்றும் பொதுப்படக்கூறினமையின் இயற்றுகருத்தா ஏவற்
 கருத்தா என்னு மிரண்டனையும் முதற்காரணத் துணைக்காரண
 மென்னு மிரண்டனையுங் கொள்க. செய்வனென்பது - செய்ப
 வனாகியபொருளொன்னும் பயத்ததாய்நின்றவின் ஆறுமென்னும்
 அஃறிணைத்தொடைச்சொல்லோடு முடிந்தது. அன்றித் துணைவி
 ரவி அஃறிணைமுடிபின்வாயின வெண்ணு மமையும். [உ ம்.] உண
 ற்தான்- என்புழிக் குலாலாகிய இஃ. ந்றுதற்கருத்தாவும், மண்ணா
 கிய முதற்காரணமும் தண்டசக்கரமுதலிய துணைக்காரணங்களு
 ம் உணையும்மீடமும் உணைதற்செயலும் இறந்தகாலமுந் குடமுதலி
 யசெயுப்படுபொருளுந் தோன்றுதல்காண்க.—அரசனாலயஞ்செ
 ய்தான்-என்பது ஏவற்கருத்தா.—இஃ. நியற்றினுந்ரெழிற் கேவி
 லுணைக் கருத்தாவாக்கிக் கூறுதலின் ஏவற்கருத்தா வெனப்படும்:
 அரசனாலயஞ் செய்வித்தான்- என்பது ஏவற்கருத்தாவென்பாரு
 முளர். செய்தற்றெழிலைத் தச்சனியற்றினுற்போலச் செய்வித்த
 ற்ரெழிலை அரசனியற்றுதலின் இத்தொழிற்கு அரசனும் இயற்
 றுதற்கருத்தாவையாமென்க. “முற்றும்மையொரோவழி யெச்ச
 முமாகும்” —என்பதனான் ஆறுந்தருவது வினையென்பதற்கு இ
 த்தொடையிற் சிலகுறைந் துவரவும் பெறுமெனப் பொருளுரைத்
 துக்கொள்க.—அவை வருமாறு, கொடியாடிற்று - கொடிதுஞ்சு
 ம்- என்புழி முன்னையதுசெயப்படுபொருளும், பின்னையதுசெ
 யப்படுபொருளோடு கருவியுங்குறைந் துவந்தன.— கொடிதுஞ்சு
 மென்பதற்குக் காற்றின தபாவத்தைக் கருவியாகக்கூறினு மமை
 யும்.—இன்னும் ஆறுமென்னு முற்றும்மையை உயர்வுசிறப்பும்
 மையாக்கி இழிந்தவு சிலவுள அவையும்வேண்டிமேற் கொள்கவெ
 னைப்பொருளுரைத்துக் காண்க.—அவைபாவையெனின் இன்ன
 தற்கெனவும் இதுபயனெனவும் வருவனவாம் —குடத்தைத் தனைக்
 குடனைத்தான் - பிரரிக்குவனைத்தான் - என்னும் இன்னதற்கென்ப
 துடம் அறன்முதலியபயன்கருதி வனைத்தானென்னும் இதுபய
 நென்பதுடம் ஏதுவின்பாற்பட்டிக் கருவியுடடங்கவும் பெறுஉ
 மாதலின் இழிந்தனவாயின. இப்பொருளை—“முற்றும்மையொ
 ரோவழி யெச்சமுமாகும்” —என்பதன்பாற்பயித்தது ஆறுந்தரு
 வதுவினையே எட்டிந்தருவதுவினையென வமையாதோவெனி
 ன் இவ்விரண்டிடன் எட்டாய் வருவதன்றி ஆறேவருவதொரீவினை
 யின்மையினமையாதென்க.—முற்றுவனைகளுட் பகுதியாற் செ
 யலும் விஞ்ஞியாற்கருத்தாவும் விடைநிக் முதலியவற்றற் காலமு
 ம் பெயரொச்ச வினையெச்சங்களின் இம்முறையே செயலுங்கால

முந் தோன்றின. — அங்ஙனமாதலின் முற்றுச்சொல்லான் முன்
 றும் எச்சச்சொல்லான் இரண்டென்கூறு ஆறுந்தருவது வினைச்
 சொல்லென்ற தென்னையெனின், இவ்வாறுங்காரணமாகக் கூடுங்கூ
 ட்டத்து இவற்றுட்செயலென்னு முதற்காரணத்தினின்றும் ஓர்வி
 னையாகியகாரியநிகழுமாதலின் இவ்வாறுகாரணத்தையுந்தருங்காரி
 யமாகிய வினையின் ரொழிலை ஒற்றுமைநயங்கூறு அதன் சொன்
 மே லேற்றப்பட்டது. — காரணத்தைக் காரியந்தரு மென்பது —
 “புகை தன்னுதியான வனல்காட்டி மென்றிற்போலும். இங்ஙன
 மாகவே செய்பவன் முதலிய ஆறனுண் முற்றின்கண் முன்றும் எ
 ச்சத்தில்கணிரண்பும் வெளிப்படையாயுந் வினைய குறிப்பாயுந்
 தோன்றுமென்பதாயிற்று. இவ்வாறுங் காரணமாகவே இவற்றுட்
 செயலென்றது காரியமாகிய வினையடியை யன்றென வுணரிக. —
 “காலமறிதொழில் கருத்தனையையப் - பால்வகைதோறும் ப
 டுமொழிவேறே.” என ஆசிரியர் அவியலுந் கூறியவாறும். —
 “வினையெனப்படுவது வேற்றுமைகொள்ளாது நனையுங்கலைக் கா
 லமொடு தோன்றும்.” என ஆசிரியர் தொல்காட்பியலுந் கூறிய
 வாறுங் காண்க. (க)

(காஉக) பொருண்முதலாதினுந் தோற்றிமுன்றறனுள் - வி
 னைமுதன்மாத்நிறா விளக்கல்வினைக்குறிப்பே. *

(எ-ன்) குறிப்புவினைச் சொல்லினது பொது விலக்கணமுணர் -
 -ற்று. (ப-ரை) பொருண்முதலாதினும் - பொருளாதி யாறுங்கா
 ரணமாக, தோற்றி - அவற்றினிடத்தேபிறந்து, முன்றறனுள் - மு
 ன்சொல்லப்பட்ட செய்பவன்முதலாகிய ஆறனுள், வினைமுதன்
 மாத்நிறா - கருத்தாவொன்றையே, விளக்கல் - விளக்குதல், வினைக்
 குறிப்பு - வினைக்குறிப்புச்சொல்லி விலக்கணமாம், எ-று. (பொ-
 -ரை) பொருளாதியாறும் அடியாக அவற்றின்கட்டோன்றி மேற்
 கருத்தாமுதலாகச்சொன்ன ஆறனுட் கருத்தாவொன்றையுமே வி
 ளக்குதல் வினைக்குறிப்புச்சொல்லினது விலக்கணமாம், எ-று. *
 மேலை அதிகாரத்துப்படிபடவுறுப்புக் கூறியவழித் தெரிநிலைவி
 னைக்கு வினையடிகள்விளங்கிக் கிடந்தமைபோலக் குறிப்புவினைய
 டி அங்ஙனம்வகைப்பட விளங்காமையின் ஈண்டுவிளங்கப் பொ
 ருண்முதலாதினுந்தோற்றியென்றும் தெரிநிலைவினைபோல இக்
 குறிப்புவினைக்கண் ணுஞ் செய்பவன்முதலியவாறுமுளவென்பார்
 முன்றறனுள்ளும் அவற்றுட் செய்பவனை இச்சொல்லினது
 விருதுவிளக்கு மற்றுள்ளனவற்று ளொன்றேனும்குறந்தகுறிய
 வுறுப்பு இதனகத்தின்மென்பார் வினைமுதன்மாத்நிறாயென்றும்
 இதுகுறிப்புவினையாதலின் இதற்குக்கருத்தாவாக விருதிப்பொரு

லோக்கோடலுங்குறிப்பாடும்பார் தருதலென்னுது விளக்கலென்
 றுங்குறிப்பார். [வ-று.] குழையினன்- குழையினன்- குழையினன்-
 குழையிற்று- குழையின- குழையினென்- குழையினெம்-குழை
 யின- குழையினர்- (எ-ம்) அகத்தினன்- புறத்தினன்- (எ-ம்) ஆ
 லிநாபான்- ஓணத்தான்- (எ-ம்) குறுந்தாளன்- செங்கண்ணன்-
 (எ-ம்) கரியன்-நெடியன்-நல்லன்- உண்மையன்- உடையன்- (எ-
 -ம்) கடுதடையன்- இன்சொல்லன்- (எ-ம்) “மதுபாய்சடைமுடித்
 து மாசுணப்பைப்பூட்டுச் சதுபாய் குறுந்தாட்பித்தான- நதுபா-
 யிருகவுட்பெழுக்கட்பி-நால்வாய்த்தென்னுள்ள- முருகவிட்பி-நின்ற
 வொளி” (எ-ம்) வரும். பிறவுமன்ன. இவை பொருளாதுபாருண்
 ஒருபொருளே வழங்குதற்கு வரும் பெயராய்நிலிந்து இவன்கு
 ழையையுடையனாயினான்- என ஆறும்வேற்றுமையினது உடை
 மைப்பொருட்கண்ணும், அகத்தின்கண்ணிருந்தனன்- புறத்தின்
 கண்ணிருந்தனன்-என ஏழாட்டேவற்றுமையது நிலப்பொருட்கண்
 ணும், ஆலிநாநாளிற்றிந்தான்- ஓணநாளிவந்தான்- என அவ்
 மீவழாட்டேவற்றுமையது காலப்பொருட் கண்ணும், குறுந்தாளையு
 டையான்- செங்கண்ணையுடையான்- என அவ்வாறும்வேற்றுமைய
 து உடைமைப்பொருட் கண்ணும், கருவண்ணமாயிருப்பன்-
 நெடுவடிவமாயிருப்பன்- நற்குணமாயிருப்பன்- உண்மைத் த
 ன்மையன்- உடைப்பொருள்கிறந்தான்-எனப்பண்பின்கண் ணும்,
 கடுதடைநடப்பான்- இன்சொல்லாகச்சொல்லுவான்- எனத் தொ
 ழிப்பண்பின்கண்ணும் வருதலின் வினைக்குறிப்புச்சொல்லாயின.
 இவை முன்புவினைக்குறிப்பாய்ப் பின்பு பொருள்களைவழங்குத
 ற்குவரும்பெயராய்வரின் அவை குறிப்புவினையாலணையும் பெய
 ராம். இவை தம்முள் வேற்றுமைபென்க. இவற்றுட் குணமடியா
 கத்தொன்றிய வினைக்குறிப்புச்சொற்கள் குணவிகற்பம் பலவாத
 லிற் பலவிகற்பப்பட்டுவரும். அவையாவன, பொண்ணன்னன்-
 புலிபொல்வன்- என ஒப்புணர்த்தியும், —“எப்பொருளு மல்ல
 னிறைவன்” —“பொய்யர்நெஞ்சிற் புனிதனிலன்” —“வவ்வுயிர்க்
 கண்டா மிறைவனுளன்” —“மெய்வலிபன்- எனப்பண்புணர்த்தியும்,
 ஆவுயி- என உண்டையுணர்த்தியும், அமைதாமிவையல்ல- “மா
 ற்றருந்தாப்பின் மாற்றோர்பாசறையிலன்” —“மாற்றருந்துப் பி
 ன்மாற்றோர்பாசறையுளன்” —“சொல்லல்லன்-எனக்குறிப்புணர்த்
 தியும், குழையிலன்- கச்சிலன்- என உடைமைக்கு மறையாயும்வ
 ருவனவாம். ஒப்பாவது - வினைபயன்மெய்யுரு வெண்பனவற்றா
 லொன்றினைபொன்றொத்தல். பண்பாவதொருபொருடோன்றுங்
 காலத்துடன்மொன்றி யதுகெடுந்துணையு நிற்பது. உண்மையாவ
 தொருபொருட்குக் கேடுபிறந்தாலும் தனக்குக்கேடுநிறித்தான்

ஒன்றையாய்ப் பலவகைப்பட்டபொருளோடாறுநிற்பது. குறிப்பா வது பொருட்சூப்பிள்ளேன்றிச் சிறிதுபொழுதுநிகழ்வது.—இ லையெல்லாம் தொல்காப்பியக்கடலிற் றேரென்றிளங்கும். இந் தூய்சுருங்கியதூலாதலின்கண் நிபந்தனப்பாதனவற்றைச் சிலவிடங்க ளில் விரித்தெழுதுகின்றனவுமுன் அவையாராய்ந்தறிந்துகொள்க; குழையினன்—என்புழிக குழையையுடையான் வினைமுதல்; அது விதுதியான் விளங்கிற்று—குடத்தின்கண் மண்போல இவ்வினை யாகிய காரியத்தின்கண் முதற்காரணமாகிய செயலுண் டெனவும், காலமின்றல் இதுவினைபன்றாமாதலானு முக்காலங்களுமொன் றன்பாற் சாரீதற்குரிய இடைநிலையிதற்கு வேண்டாமையானும் முக்காலமுமுண்டெனவும், வினைமுதற்கோர் ஆதாரம்பேண்பிதலி ன் இடனுண் டெனவும், ஒன்றைவனைந்தான்—ஒன்றிலவனைந்தான்— என்றாற்போல இரண்டாவதற்கும் மூன்றாவதற்கும் இது பய னிலையாக; ஒன்றைக்குழையினன்—ஒன்றற்குழையினன்—என இயையயாமையின் இதன்கட் செயப்பீடுபொருளுங் கருவியுமில் வெனவு முய்த்துணர்க—ஒன்றற்குழையினன்—என ஒமோவழி இயையின் அங்ஙனங் கருவியுளதென்றுகொள்க. உடையவென் னுங்குறிப்புவினை, ஒன்றையுடையன்—ஒன்றினுலுடையன்—என வருதலின் இதன்கண்ணுமுண்டென்க. இவ்வாறே தெரிநிலைவி னைபோலக், குறிப்புவினை பிறவற்றுள்ளுஞ் செய்பவன்முதலிய ஆறும்வருதலுஞ் சிலசூன்றிவருதலு முய்த்துணர்க. வினை தெரி நிலைகுறிப்பென இருகூற்றதாமென இவ்விரு சூத்திரத்தானுங் கூ றியார். இவற்றுள் தெரிநிலையின்பாற்பற்றிச் செய்பானென்றற் றொடக்கத்து எதிர்மறைக்கண்ணுங் குறிப்பின்பாற்பற்றியவென ன்றற்றொடக்கத்து எதிர்மறைக்கண்ணும் வினையில்லையாம். அங் கனமாகவுயிவற்றை வினையென்பதூஉம் இவை செய்பவன்முத லிய ஆறுந்தருமென்பதூஉ மென்னையெனின், இவற்றை வினை யென்பது, முயற்கோடு—ஆகாயப்பூ—என்றாற்போல இன்மை யை யுண்மைபோலவைத்துக் கூறுவதோ ரிலக்கணை, இவ்வு செய் பவன்முதலிய வாறுந்தருமென்பது, சீதமின்மை பனியின்மை காட்டல்போல் வினையின்மை செய்பவன்முதலியவற்றின் இன் மைகளைக்காட்டி நின்றலையாம். (உ)

(கூஉஉ) அவைதாம்,—முற்றும்பெயர்வினை யெச்சமுய் சி- யொன்றற்குரியவும் பொதுவுமாகும். *

(எ-ன்) மேற் மெரிநிலைகுறிப்பினுத் தொகுத் துணர்த்திய வினைச்சொற்களை வகுத்துணர்ந்து. (ப-னா) அவைதாம்—மூன் னிரண்டு சூத்திரங்களாலுந் தெரிநிலையாயுங் குறிப்பாயும் வருமெ ன்றவினைச்சொற்கள், முற்றும்—முற்றுவினைச்சொற்களும், பெய

(பொச்சமும்) - பெயரொச்சவினைச்சொற்களும், வினைபெச்சமும் - வினைபெச்சவினைச்சொற்களும், ஆகி- ஆக, ஒன்றற்குரியவும் - திணைபாவிடங்களின் ஒன்றற்குச்சிறப்பாய் வருவனவும், பொதுவும் - பலவற்றிற்குப்பொதுமையினிற்பனவும், ஆகும்- ஆகும், எ-று (பொ-னா) பேல் இரண்டு சூத்திரத்தானுங்கூறிய தெரிநிலையாயும் குறிப்பாயும் வருபுவினைச்சொற்கடாமுற்றுவினைச்சொற்களும் பெயரொச்சவினைச்சொற்களும் வினைபெச்ச வினைச்சொற்களும் மாகித் திணைபாவிடங்களின் ஒன்றற்குரியனவும் பொதுமையினிற்பனவுமாகும். எ-று. இது திணைபாவிடங்களினென்பது இசைபெச்சம், முக்காலங்களின் ஒன்றற்குரியவும் பொதுவுமாகாது பத்தியினுட் போந்தமையின் அஃதொழித்தது திணைபாவிடங்களினென்றும். உதாரணத் தத்தன் சிறப்புச்சூத்திரங்களானுணரிக இனி- “ஒரு மொழியொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே,, என்பதனான் இங்ஙனத் திணைபாவிடப்பொழுது இடைவினை யொன்றற் குரியவும் பொதுவுமாய்நிற்பனவன்றிப் பிறவாற்றான் ஒன்றற் குரியவும் பொதுவுமாய் வருவனவுஞ்சிலவுள வெனக்கொள்க, அவையாவன, பிரிவர் - ஆயிவர் - இவை சன்வினையொன்றற்கேயுரியன. - பிரிப்பர் - ஆய்ப்பவர் - இவை பிறவினையொன்றற்கேயுரியன. - “தேற்றுவொழுக்கமொருவன்கணுண்டாயின்,, - “நட்பாடறேற்றாதவர்,, (எ-ம்) அவனைத்தேற்றிக்கொடுத்தான் - அடினைத்தேற்றிப்பிரித்தான் - (எ-ம்) இவைசொல்லொன்றே தன்வினையும் பிறவினையுமாயின. “தொட்காப்பியனெனத்தன்பெயர்தோற்றி,, இவன்வெருத்தான் - இடைபொல்வனவுமது. உண்பான்-உண்ணான் இடைவிதிவினை மறைவினை. - செய்பாய்- செய்பீர்- மகனெனல்- மக்கட்பதடியெனல் - அல்லம்பகலுமருச்சிக்க யாமந்தோறுமவல்லார் - வல்லார் மாட்டாதார் - வல்லார்திறைகொள்வார் - வல்லார்திறை கொடுப்பர் - அகல்விசும்பிலார் - அருளான்-வெள்ளான்- இவையொல்லொன்றே விதிவினையுமறைவினையுமாயின. - உண்டசாத்தன்- உண்டசோறு- இவை செய்வினை செயப்பாட்டுவினை. - புல்கொன்றயா,னை- மீன் விழுங்கினவன் - ஒன்னுரீவணங்கினான்- அவர்விருப்பினவனின் - அறிந்துவந்தான்- “தவரடிபுனைந்த தலைமையோன்,, இடைசொல்லொன்றே செய்வினையுந் செயப்பாட்டுவினையுமாயின. - சாத்தனடந்தான்- காணடந்தது- இவைமுதல்வினை சினைவினை - வனம் பொலிந்தது- படைபொருதிற்று- அவன்பருத்தான்- அருக்கனுருக்கிவான்- இவையோர்வனவெல்லாம் முதல்வினையுஞ்சினைவினையுமாயின. - தேடியபொருள்- தேடியவந்தான்- ஒடியபுரவி- ஒடிய விழுந்தான் (எ-ம்) பாங்கொருங்குடியதலைவன் - தலைவொடுக, டியவந்தான் (எ-ம்) இவை சொல்லொன்றேயொச்சமாயினவெனவறிக. - இவையோல்வன பிறவுமன்ன.

(காஉக) பொதுவியல்பாறையுந் தோற்றிப்பொருட்பெயர்-
- முதலறுபெயரல தோற்றில்முற்றே. *

(எ-ன்) மேற்கூறிய முற்றொழுகுணர் - ந்று. (ப-ளா) பொது
வியல்பாறையுந்- பலவகைவினைகளுக்கீழ் பொதுவிலக்கணமாகி
யசெய்பவன்முதலாறையும், தோற்றி - தோன்றச்செய்து, பொரு
ட்பெயர்முதல்- பொருட்பெயர்முதலாகிய, அறுபெயரலது- அ
றுவகைப்பெயரல்லாத மற்றொன்றையும், ஏற்பில் - ஏலாதன, மு
ற்று-முற்றுவினைவினைக்குறிப்புக்களாம், எ-று. (பொ-ளா) தெரிநிலை
முற்றுங் குறிப்பெற்றும் பெயொச்சமும் பெயொச்சக் குறிப்
பும் வினையெச்சமும்வினையெச்சக்குறிப்புமாகிய அறுவகைவினை
வினைக்குறிப்புக்கும் பொதுவிலக்கணமாகிய செய்பவன்முதலிய
ஆறையும்தோற்றுவித்துப்பொருட்பெயர்முதலிய அறுவகைப்
பெயரையும்பயனிலையாக ஏற்பனவாகியல்லாது ஒன்றையும் ஏலாத
னமுற்றுவினைவினைக்குறிப்புக்களாம். எ-று. ஐம்பாலவா கிடவி
னைமுதலேத்தரும்விஞ்சியுறுப்புக்குறைந்தகுறைச்சொல்லாகியஎச்
சங்களைப்போலாது அகவுறுப்போடுகூடி நிறைந்துநின்றலின்மு
ற்றெனப்படுமென்பார் ஆறையுமென்றும் பெயரன்றி வினைச்
சொன்முதலியவற்றுள் ஒன்றையும் ஏலாதன முற்றெனவும் பெ
யரன்றிப் பெயர்ப்பின்வெறொன்றையும் ஏலாதனமுற்றெனவும்
இருப்பொருடோன்றப் பெயரலதென்றுங் கூறினார். [வ-று.] செ
ய்தானவன்- நல்லனவன்- குளிர்த்ததுநிலம்-வந்ததுகார்-குவிந்தது
கை- பரந்ததுபசப்பு- ஒழிந்ததுபிறப்பு- எனவரும்.—ஏனைத் தி
ணைபாலிடங் காலங்கடோறு மொட்க. இவற்றுள் ஐம்பாலவாகிய
வினைமுதலேத்தரும் விஞ்சியுறுப்புக்குறையாது முற்றிநின்றலும்
பொருளாகியுறுபெயரைபன்றி வினைமுதலியவற்றைப் பயனிலை
யாக ஏலாமைபும் பெயர்ப்பின்வெறொன்றையும் ஏலாமைபுங் கா
ண்க.—“மற்றுச்சொன்னோக்கா மரபினைத்து - முற்றிநிற்பது
முற்றியன்மொழியே,, என்றார் ஆசிரியர் அகத்தியனொருமென்க. (

(காஉச) ஒருவன்முதலேந்தையும் படர்க்கையிடத்து- மொரு
மைப்பன்மையைத் தன்மைமுன்னிலையினு - முக்காலத்தினு மு
சணமுறையே - மூவகையிருமூன் றுறப்பமுற்று - வினைப்பத
மொன்றே மூவொன்பானும். *

(எ-ன்) மேற்கூறிய தெரிநிலை குறிப்பென்னும் இருவகைமு
ற்றுட் தெரிநிலைமுற்றொன்றினுமே இறப்பு எதிர்வு நிகழ்வு என்
னங்கால விகற்பங்களைப் பெறுமென்பதூஉம் அவற்றால் இத்து
ணையாமென்பதூஉமுணர் - ந்று. (ப-ளா) ஒருவன்முதலேந்தையு
ம்-ஆண்பால்முதலாகிய ஐம்பால்வினைமுற்றுக்களையும், படர்க்கை

யிடத்தும்-படர்க்கையிடத்திலும், ஒருமை- ஒருமைவினைமுற்றையும்தான், பன்மையை- பன்மைவினைமுற்றையும்தான், தன்மை- தன்மையிடத்திலும், முன்னிலையினும்- முன்னிலையிடத்திலும்வைத்து; முக்காலத்தினும்- முக்காலங்களிலும், முரண- மாற, முறையே- சொல்லப்பட்டமுறையே,முறைவந்து- படர்க்கைவினைமுற்றுக்கள் பதினைந்தும்,இருமூன்று- தன்மைவினைமுற்றுக்களாலும், ஆறு-முன்னிலைவினைமுற்றுக்கள் ஆறும், ஆய்- ஆகி,முற்றுவினைப்பதமொன்றே- தெரிநிலைவினைமுற்றுப்பதமொன்றுமே, மூலவான்பாறும்- இருபத்தேழாகும்,எ-று(பொ-ரை)ஒருவன் ஒருத்தியலரிஒன்றுபல என்னும்ஐம்பாலவாகியவினைமுற்றுக்களைப் படர்க்கைக்கண்ணும் ஒருமைபன்மை என்னும்இருபாலவாகியவினைமுற்றுக்களைத்தன்மைக்கண்ணும் முன்னிலைக்கண்ணும்வைத்து முக்காலங்களானுமாற முறையே படர்க்கை வினைமுற்றுப்பதினைந்தும்தன்மைவினைமுற்றாலும் முன்னிலை வினைமுற்றாலுமாகிய முற்றுவினைச்சொல் லொன்றுமே யிருபத்தேழாம். எ-று. ஐ- ஈண்டொருவனென்றதுபெயராயன்று உயர்த்திணைபாண்பால்வினையை யுணர்த்தினின்ற தோர்குறிப்புச்சொல் ஒருமைப்பன்மையென்புழியிடைபேதோன்றியபகரஞ் சந்தவின்பப்பொருட்மி விரித்தல்விகாரமாய் வந்தது. ஒன்றேயென்னும் ஏகாற முற்றுவினைப்பத முற்றுவினைக்குறிப்புப்பதமென்னும் இரண்டனுண் முற்றுவினைப்பதமொன்றுமே மூலவான்பாறும் என்னும்பொருடந்தூற்றலிற் பிரிநிலை. இங்ஙனங்கூறவே, இவற்குச்செல்வ முன்னுண்டு - இப்பொழுதுண்டு-பின்னுண்டு - என வினைக்குறிப்புப்பதம், முக்காலமும் ஏற்குமேனுங் காலங்காட்டும் இடைநிலைமுதலிய வேண்டாதுபொதுமையினிற்றலின் அதனை இவ்வாறு விரிக்கப்படா தென்பதுபெற்றும்.

(௫)

(௩௦௨௫) அன் ஆ னிறுமொழி யாண்பாற்படர்க்கை.

*

(எ-ன்) மேற்கூறிப்போந்த இருவகைமுற்றுப் பதினைபாலிடங்களி னொன்றற்குரியனவுணர் - ற்று. (ப-லா) அன்ஆனிறுமொழி - அன்ஆன் என்கிற இருவிஞ்ஞையையும் இறுதியிலுடையமொழிகள், ஆண்பாற்படர்க்கை - உயர்த்திணை யாண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம். எ-று. (பொ-ரை) அன் ஆன் என்னும் இருவிஞ்ஞையும் இறுதியாகியமொழிகள் உயர்த்திணையாண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றும் வினைக்குறிப்பு முற்றுமாம். எ-று. ஐ- ஐண்டெண்ணென்னும்விகற்பமொன்றினைப்பெயர்க்கண்ணொன்றி அவ்வினைக்கண்ணின்மையின் ஆனென்றமையான் உயர்த்திணையென்பதூஉம், பாலென்றமையான் முற்றென்பதூஉம்;

மேலேச் சூத்திரத்து முற்றுவினைப்பதமொன்றேயென விதந்தாற்
போல இதனுள் விதவாமையின் இருவகைமுற்றிற்கும் பொது
வாகக்கூறினொன்பதாஉம் பெற்றும். மேல்வருந் சூத்திரங்
மன்ன. [வ-று.] நடந்தனன் - நடந்தான் - நடவாநின்றனன் - நட
வாநின்றான் - நடப்பன் - நடப்பான் - நம்பி - என உயர்திணையான
பாற்படர்க்கை இறந்தகாலவினைமுற்றும், நிகழ்காலவினைமுற்றும்,
எதிர்கால வினைமுற்றும், முறையே வந்தன - குழையினன் - கு
ழையான் - நம்பி - என உயர்திணையாண்பாற்படர்க்கை வினைக
குறிப்புமுற்று வந்தன. (சு)

(சுஉ) அள் ஆளிறுமொழி பெண்பாற்படர்க்கை. *

(ள்-ன்) இதுவுமது. (ப-ண) அள் ஆளிறுமொழி - அள் ஆள்
என்கிற இரண்டுவிதத்தையும் இறுதியிலுடையமொழிகள், பெ
ண்பாற்படர்க்கை - உயர்திணைப்பெண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்
றுங் குறிப்புமுற்றுமாம், எ-று. (பொ-ண) அள் ஆள் என்னும்
இருவிதத்தையும் இறுதியாகியமொழிகள் உயர்திணைப்பெண்பாற்
படர்க்கைவினைமுற்றுங்குறிப்புமுற்றுமாம். எ-று. [வ-று.] நட
ந்தனன் - நடந்தான் - நடவாநின்றனன் - நடவாநின்றான் - நடப்பன் -
நடப்பான் - குழையினன் - குழையான் - நங்கை - எனவரும். (எ)

(சுஉ) அர் ஆர் பவ் ஆ ரகரமாரீற்ற - பல்லோர்படர்க்கை
மார் வினையொழிமுடிமே. *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ண) அர் ஆர்டவ் ஆரகரமாரீற்ற - அர்
ஆர் ப மார் என்கிற தாக்குவிதத்தையும் இறுதியிலுடைய
மொழிகள், பல்லோர்படர்க்கை - உயர்திணைப் பலர்பாற்படர்க்
கை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம், மார் - இவற்றுள்ளே மாரீ
ற்றுவினைமுற்று, வினையொழிமுடிம் - பொதுவிதியாற்பெயருட
ன்முடிவதன்றி வினையுடனு முடியும், எ-று. (பொ - ண) அர்
ஆர் ப மார் என்னும் தாக்குவிதத்தையும் இறுதியாகவுடைய
மொழிகள் உயர்திணைப்பன்மைப்படர்க்கைவினைமுற்றுங் கு
றிப்புமுற்றுமாம், இவற்றுள் மாரீற்று வினைமுற்றுப் பொது
விதியாற் பெயருடன்முடிவதன்றி வினையுடனு முடியும். எ-று. [வ-று]
“மொழிர்வம் பாந்தஞ்செலவொய்வரவும்,, எனப் பதவியலுட்
கூறினமையின் இவ்விருவிதத்தையும் குறிப்புமுற்றின்கண்ணொராவெ
னவும், மார் வினையுடனுமுடியுமென்றமையின் இதற்கெய்திய
தன்மேற் கிறப்புவிதிவகுத்தொனவும், வினையொழிமுடிமேயெ
ன்புழி இறந்தகாலத்தி ய வெச்சவும்மையின்றெனக் கொள்ளினு
மமையக்கூறினமையின் வினையொழிமுடிதல்போற் பெயரொழி
முடிதல் பயின்றவருவ தன்மெனவுங்கொள்க. [வ-று.] நடந்த
னன் - நடந்தார் - நடக்கின்றனன் - நடக்கின்றார் - நடப்பன் - நடப்பார் -

குழையினர் - குழையார் - அவர் - (எ-ம்) நடப்ப- எய்துப - செல்லுப- புல்லுப- அவர் - (எ-ம்) “பெரியவோதினுஞ் சிறியவுணராய்- பிடின்றுபெருகிய திருவிற் - பாடினமன்னைபாப் பாடன்மா மொமோ,, (எ-ம்) வரும்.—பாடன்மொன்பது மாரீர்த்றெதிரீமறை வினைமுற்றாதலின் எதிர்கால வினையொன்றையு மறுத்துப் பாடுவாரல்லொன்னும் பொருட்டாய்நின்று எமொன்னும் பெயர் கொண்டது. இனி வினையொடுமுடியுமாறு “ஆர்த்தார் கொண்மாரீவந்தார்,, “விழுக்கோட்பலவின் பழுஉப்பயன்கொண்மாரீ- குறவுருன்றிய குரம்பையுதைஇ,, எனவரும். இதனை வினைமுற்று வினையெச்சமாயிற் றென்ற லென்னெயெனின், வினைமுற்றினவழி அதற்கியைந்த பெயரீப்பயனிலவாராது இயையாத வினைவந்ததேல் அதற் கியைய வினைமுற்று வினையெச்சமாயிற் றெனப்பபும். இம்மாரீற்று வினைமுற்றிற்குப் பெயரீபோல வினையும் இயைந்துவருதலின் முற்றெச்சமாயினதன்று முற்றேயாமென்க.—பின்வரும் “செய்கெனொருமையும் செட்டெமென்பன்மையும்,, என்னுமுற்றுக்கொருமன்ன.—“காலமொடுகருதவரினாமா - மேல்க் கிளவியொடு வேறுபா டின்றே,, — என்றார் ஆகிரியர் அகத்தியனொருமென்க.

(அ)

(௩௦௨௨) துறுபிக்குற்றிய லுகரவீற்ற-வொன்றன்படர்க்கை பிங் குறிப்பினாகும்.

*

(எ-ன்) இதுவுமது. (பண) துறுபிக்குற்றியலுகரவீற்ற - துறுபு என்கிற இம்முன்றுகுற்றியலுகரவிரு திகளை இறுதியி லுடையமொழிகள், ஒன்றன்படர்க்கை- அஃறிணையொன்றன்பாற்படர்க்கைவினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம், இ- இவற்றுள் பிவ்விருதி குறிப்பினாகும்-குறிப்பு வினைமுற்றிற் கல்லது தெரிநிலைவினைமுற்றிற்கு வருவதில்லை. எ-று (பொ-ரை) இம்முன்றுகுற்றியலுகரவீற்று விருதிகளையும் இறுதியாகவுடையமொழிகள் அஃறிணையொருப்படர்க்கை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம் இவற்றுள் பிவ்விருதி குறிப்பின்கண்ணன்றித் தெரிநிலைக்கண்வாராது, எ-று. துறுபிவிருதி முக்காலவினைக்கண்ணும் பயின்றுவாராமையானும் துறுபிவிருதி தன்புன்னின்ற கெழுத்துநோக்கி துறுபிவிருதியார் த்திரிந்ததெனினு மறையுமாதலானும் பிவ்விருதி குறிப்பொன்றற்கேவருதல்-னும் இதுவும் துறுபிவிருதி திரிந்ததெனினு மறையுமாதலானும் துறுபிவிருதியின் பிற்குறப்பட்டன. [வ.று.] நடந்தது- நடக்கின்றது- நடப்பது- வந்தன்று- கூயிற்று- (எ-ம்) அணித்து- செய்தது-அற்று- இற்று- எற்று- (எ-ம்) பொருட்டு-ஆதினாநாட்டி- ருண்மிகட்டு - அது- (எ-ம்) வரும். வந்தன்று - என்புழி அன்னென்பதுசாரியை.—எட்டினும் வினாவினும் வந்த

வினைக்குறிப்புக்கள், “பொருண்முதலாதினாற் தோற்றி,, என்ற வற்றுள்ளெப்பொருளெனின், பொருளாதிபாற்றினாள் யாதானுமொன்றண்சுட்டியுமினிஞ்விபும்வருதலின் அவ்வவப்பொருளவாமென்க.—குற்றியலுகரவீற்ற வென்றமையான், எற்று - என்றற் போல, ஏது- யாது- என்பனவுங் காரணப்பெயராமன்றி வினைக்குறிப்புமாமென்பதூஉம் அங்ஙனமாகவே,—“ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே,, என்பதனான், அது- இது- என்றற்றொடக்கத்து முற்றுகரவீற்றவும், வினைக்குறிப்பாமென்பதூஉம் பெற்றாம். (ஊ)

(காஉக) அ ஆ வீற்ற பலவின்படர்க்கை - யாவையெதிரீமறைக் கண்ணதாசும். *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ன்) அ ஆ வீற்ற - அ ஆ என்கிற விசுவகளை யிறுதியிலுடையமொழிகள், பலவின்படர்க்கை- பலவின்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம், ஆ - அவற்றுள் ஆகாரம், எதிரீமறைக்கண்ணதாசும் - எதிரீமறையினிடத்துவருமன்றி உடன்பாட்டினிடத்துவாராது, எ-று. (பொ-னா.) இவ்விருவிசுவகையினையும் இறுதியாகவுடையமொழிகள் அஃறிணைப்பன்மைப்படர்க்கை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம். இவற்றுள் ஆகாரம் எதிரீமறைவினைக்கண்ணதாமன்றி உடன்பாட்டினினைக்கண்வாராது. எ-று. * ஆமையெதிரீமறைக்கண்ணதாசும் என்றமையான் ஏனைவிசுவகைகள் உடன்பாட்டினும் எதிரீமறையினும்வருமென்பது பெற்றாம். [வ-று.] நடந்தன- நடந்த- நடவாநின்றன - நடவாநின்ற - நடப்பன- நடப்ப- கரியன - கரிய - அவை - (எ-ம்) நடந்தில- நடவாநின்றில- நடவா- அவை - (எ-ம்) வரும். இல்லன - இல்ல - என்னும். எதிரீமறை வினைக்குறிப்புமுற்றின்கட்பகுதியே மறைப்பொருடற்றதிற்தலின் இதற்கெதிரீமறையாகாரமேவண்டாமையின் ஏற்புழிக்கோடலான் இம்மறைவிசுவகை தெரிநிலைக்கே கொள்க. இங்ஙனங்காட்டிய அன்பெரு அகரவீற்றுப் பலவறிசொற்களுள் நடப்பவென்பதன் இறுதிநோக்கி உயர்த்தணைப்பன்மைப்படர்க்கைக்கும் அஃறிணைப்பன்மைப்படர்க்கைக்கும் பொதுவினையென்று கொள்ளற்க.— இதன்கட்பகரம் எதிரீகால வினையிலைநிலையாதலின் இத்தொடக்கத்தனவெல்லாம் பலபொருள் ஒருசொல்லாமென்க. (ஐ)

(காநய) தன்மைமுன்னிலை வியங்கோள்வேறிலை - யுண்டொச்ச மிருதினைப்பொதுவினை. *

(எ-ன்) . திணைபாவிடங்கட்குப் பொதுவினை யுணர்த்துவான் றொடங்கி அவற்றுள் இருதினைக்கும் பொதுவினையிலையென

வுணர்-ற்று. (ப-ரை) தன்மை-தன்மைவினை வினைக்குறிப்புமுந்
றுக்களும், முன்னிலை-முன்னிலைவினை வினைக்குறிப்புமுற்றுக்களு
ம், வியங்கோள் - வியங்கோள் வினைமுற்றுக்களும், வேறிலு
ண்மி-வேறு இல்லை உண்மி என்கிறமூன்று வினைக்குறிப்புமுந்
றுக்களும், ஈசொச்சம் - பெயரொச்சவினை வினைக்குறிப்புக்களும்
வினைபெச்சவினை வினைக்குறிப்புக்களும், இருதிணை - உபாதி
ணை அஃதிணை என்கிற இருதிணைக்கும், பொதுவினை-பொது
வினைகளாம், எ-று. (பொ-ரை) தன்மைவினை வினைக்குறிப்புமு
ற்றும் முன்னிலைவினை வினைக்குறிப்புமுற்றும் வியங்கோள்வினை
முற்றும் வேறு இல்லை உண்மி என்னும் மூன்றுவினைக்குறிப்பு
முற்றும் பெயரொச்சவினை வினைக்குறிப்பும் வினைபெச்சவினை
வினைக்குறிப்பும் இருதிணைக்கும் பொதுவினையாம். எ-று. *
தன்மைமுன்னிலையென்றமைப்பான், அவை முற்றென்பதுபெ
ற்றும். எச்சமெனப் பொதுப்படக்கூறினானும், முற்றெச்ச
ங்கள் முற்றோடொக்குமாதலின் அவையொழிபக் கொள்க.—
செய்யுமென்னுமுற்றும் இருதிணைப்பொதுவினையன்றோ அத
னைக்கூறுதொழிந்த தென்னையெனின், முற்றெச்சமாயினற்போ
லச், செய்யுமென்னும்பெயரொச்சம் செய்யுமென்னுமுற்றான
மையின் ஈசொச்ச மிருதிணைப் பொதுவினையென்றதுணையானே
அம்முற்றும் இருதிணைப்பொதுவினையென்பதுதாமே போதரு
மென்க. செய்யுமெனெச்ச முற்றுமாயும் அம்முற்றிற்கு ஈண்
மிப்போந்த இருதிணைப்பொதுவொழிய அஃதெம்பான்மூவி
டங்களிற் பொதுமையினிற்குமாறு மேற்கூறுப. (யக)

(காநக) குறித்துவென்னுங் குன்றியலுக்கரமோ- டல்லனென்
னே னாகுமிற்ற- விருதிணைமுக்கூற் றொருமைத்தன்மை. *

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே தன்மை ஒருமை வினைமுற்றுங்
குறிப்புமுற்று முணர்-ற்று. (ப-ரை) குறித்துவென்னுங் குந்
றியலுக்கரமோமி-குறித்து என்கிற குன்றியலுக்கரவிருதிகளு
ம், அல்லனென்னென்-அல் அன் என் என் என்கிற நான்குமெ
ய்யீற்றுவிருதிகளும், ஆகும்-ஆகிய, ஈற்ற-இவ்வெட்டுவிருதிகளை
யும் இறுதியிலேயுடையமொழிகள், இருதிணை-இருதிணையிடத்த
னவாகிய, முக்கூற்று-ஒருவர் ஒருத்தி ஒன்மென்கிற மூன்று
பார்களுக்கும் பொதுவாகிய, ஒருமைத்தன்மை-ஒருமைத்தன்
மைவினைமுற்றுங் குறிப்பு முற்றுமாம், எ-று. (பொ-ரை) இவ்
வெட்டுவிருதிகளையும் இறுதியாகவுடையமொழிகள் இருதிணைக்
கண்ணவாகிய ஒருவர் ஒருத்தி ஒன்மென்னு முக்கூற்றொரு
மைத்தன்மை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம். எ-று. *
விருதியையுடன்குறினமையின் அதன்மையினின்ற மூன்றுங்காலங்

காட்டும் விசுவிகளென்பதும், ஒருமைபுயன்றமையின் இவை திணைப்பொதுவன்றிப் பாற்பொதுவாகாவென்பதும்பெற்றும். ஒருமை பன்மை என மேல்விதப்பனவு மன்ன. [வ-அ.] உண்கு - கொண்டு - வந்து - வருது - சென்று - செறு - உண்பல் - உண்டனன் - உண்ணுநின்றனன் - உண்பன் - உண்டனென் - உண்ணுநின்றனென் - உண்குவென் - உண்டேன் - உண்ணுநின்றேன் - உண்பேன் - (எ-ம்) தாரினென் - தாரினேன் - யான் - (எ-ம்) வரும். காட்டா தொழிந்தன வந்துழிக்காண்க. தன்மைக்கண்ணும் அன்விசுவிகளொளாதொழியின், “எழுத்தசைகீர் - பந்தமடிதொடை பாவினங்கூறுவன்”, என்றற்றொடக்கத்தன அமையாவென்க. (யஉ).

(காருஉ) அம்மாமென்பன முன்னிலையாரையு - மெம்மே மோமியை படர்க்கையாரையு - மும்மூர்கடதற விருபாலாரையு - தன்னொடுபடுக்குந் தன்மைப்பன்மை.

(எ-ன்) தன்மைப்பன்மைவினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்று முணர் - து. (ப-ரை) அம்மாமென்பன - அம் ஆம் என்கிற இகண்விசுவிகளையும் இறுதியிலுடையமொழிகள், முன்னிலையாரையும் - தன்னிலையினிற்கையன்றி முன்னிலையிடத்தாரையும், எம் மே மோமியை - எம் எம் ஓம் இம்மூன்றுவிசுவிகளையும் இறுதியிலுடையமொழிகள், படர்க்கையாரையும் - தன்னிலையினிற்கையன்றிப் படர்க்கையிடத்தாரையும், உம்மூர்கடதற - சும்மும் ஆம் ஆம் என்கிற நான்குவிசுவிகளையும் இறுதியிலுடையமொழிகள், இருபாலாரையும் - தன்னிலையினிற்கையன்றி அவ்விடத்தார்க்களையும், தன்னொடுபடுக்குந் தன்மைப்பன்மை - தன்னுடன்கூட்டுகிற தன்மைப்பன்மை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம், எ-அ. (பொ-ரை) தன்னிலையினிற்பதன்றி அம் ஆம் என்னும் இவ்விருவிசுவிகளையும் இறுதியாகவுடையமொழிகள் முன்னிலையாரையும், எம் எம் ஓம் என்னும் இம்மூன்றுவிசுவிகளையும் இறுதியாகவுடையமொழிகள் படர்க்கையாரையும், சும்மும் - தும் - தும் - என்னும் இந்நான்குவிசுவிகளையும் இறுதியாகவுடையமொழிகள் முன்னிலைபடர்க்கை என்னு மீரிடத்தாரையுந் தன்னுடன்கூட்டும் உறப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம். எ-அ. தன்னிலையினிற்பதன்றியென்னும் இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மைகள் எண்ணும்மைகளாயும் இருபாலாரையும் என் புழி இவற்றொடுமுற்றும்மையாயுநின்றன, [வ-அ.] உண்டனம் - உண்ணுநின்றனம் - உண்பம் - உண்டாம் - உண்ணுநின்றும் - உண்பாம் - தாரினம் - தாரினும் - யாம் - (எ-ம்) . யானுநியும் - (எ-ம்) உண்டனென் - உண்ணுநின்றனென் - உண்பென் - உண்டேன் - உண்ணுநின்றேன் - உண்பேன் - உண்டோம் - உண்ணுநின்றோம் - உண்போம் -

தாரிணெம் - தாரோம் - தாரிளேம் - யாம் - (எ-ம்) யானுமவனும் = (எ-ம் - உன்னும் - உண்பும் - உறும் - வருதும் - சென்றும் - சேறும் - யாம் - (எ-ம்) யானுநீயுமவனும் - (எ-ம்) தனித்தன்மைப்பன்மையும் உறப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மையுமுற்றைய வந்தன - இன்னும் அவ்வம்மைகளே ஐயவும்மைகளாக்கி அம்மாமென்பனமுன்னிலையாலாயேனும் படர்க்கையாரையேனும் தன்னொடுபடுக்குமெனவும் ஆக்கவும்மையாக்கி அம்மாமென்பனமுன்னிலையாலாயும் படர்க்கையாரையுமொருங்கு தன்னொடுபடுக்குமெனவும்பொருளுரைத்து, உண்டனம் - யானுமவனும் (எ-ம்) யானுநீயுமவனும் (எ-ம்) அருகிவருதல்கண்டுகொள்க. - ஏனையெட்டுவிருத்தியுமன்ன. இவற்றை “ஒரிடம்பிறவிடத் தழுவலுமுளவே, என்னும் இர. வழுவமைதியாகக் கோடலுமொன்று. - தன்மையொருமைக்கண் அன்னிருத்தியும் பன்மைக்கண் ஒழிவிருத்தியும் புதியனபுருதல் (யந) (காநக) செய்கெனொருடையுந் செய்குமென் பன்மையும் - வினையொடுமுடியினும் விளம்பியமுற்றே.

(எ-ன்) எட்டியதன்மேற் சிறப்புவித்தியும் எய்தியதிகந்துபடா மற்காத்தலு முணர் - றது. வினையொடுமுடியினும் மென்றமையான் பெயரொடுமுடியுமென்னும் விதிதாமேபோதருமாதலினெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியென்றும். (ப-ண) செய்கென் - செய்கு என்கிற, ஒருமையும். - தன்மையொருமைமுற்றும், செய்குமென் - செய்கும் என்கிற, பன்மையும். - தன்மைப்பன்மைமுற்றும் வினையொடுமுடியினும் - பெயருடனேயன்றி வினையுடனேமுடியினும், விளம்பிய - முன்சொல்லப்பட்ட, முற்றே - முற்றுக்களையாம் என. (பொ-ண) செய்கென்னுந் தன்மையொருமைமுற்றுஞ் செய்குமென்னுந் தன்மைப்பன்மைமுற்றும் பெயருடனேயன்றி வினையுடனேயுமுடியும் அங்கனமுடியினுமேற்கூறியமுற்றேயாம். என. எச்சங்களைப்போலான வினைமுதலைத்தரும் விருத்தியுறுப்போமிகுடி முற்றிநின்றலின் முற்றெனப்பட்டதன்றிப் பயனிலைகொண்டு முற்றலின்முற்றெனப்பட்டதன்றென்பார் பெயரோயன்றி வினையொடுமுடியினும் விளம்பியமுற்றேயென்றார். [வ-று] உண்குவந்தேன் - உண்கும்வந்தேன் - எனவரும். இங்ஙனமாயின், உண்பேன்வந்தேன் உண்பேம்வந்தேன் - என இவ்வொருமைப்பன்மையும் வினையொடுமுடியுமென்ற லென்னெயெனின், - “எப்பொருளெச்சொலி னெவ்வாறுயர்ந்தோர் - செப்பின ரப்படிச் செப்புதன்மரபே,, என்பவாகலிற் செய்கெனொருமைபுஞ் செய்குமென்பன்மையும் பெயரொடும்வினையொடுமுடிதன் மரபாயினுற்போல அவைபெயருடனன்றிவினையொடுமுடிதன் மரபன்மையின் அஃதெய்யாதென்க. (யச)

(நாநசு) முன்னிலைகூடிய படர்க்கையுமுன்னிலை. *

(எ-ன்) உரப்பாட்டுப்பன்மை, முன்னிலைக்கண்ணு முளதென் பதுணர் - ந்று. (ப-னா) முன்னிலை-முன்னிலையோடு, கூடிய-சே ர்ந்த, படர்க்கையும் - படர்க்கையும், முன்னிலை - முன்னிலையாம், எ-று. (பொ-னா) தன்மையோடுகூடிய முன்னிலை படர்க்கைக டன்மையானுற்போல முன்னிலையோடுகூடிய படர்க்கையுமுன் னிலையாம், எறு. விசுத்திகளேவிதவாது கூறினமையின் முன் னிலைப்பன்மை விசுத்திகளெல்லாம் படர்க்கையை உரப்படுத்தி மென்பதூஉம் படர்க்கையென்றமையாற் தன்மையை உரப்ப டித்தா வென்பதூஉம் பெற்றாம். [வ-று.] உண்டனார்-உன்மர்- உண்டின்-குழையினர்-குழையி-நீயும-னும்-(எ-ம்) “ஒன். டி வி நாமாப்தின் சேவலுநீயுமாய்-வண்டுதுப்பூங்கானல் வைகலுந் சென்றிரால்.” (எ-ம்) வரும். இச்சூத்திரம் முன்னிலைப்பன்மை முற்றுக் கூறியவழிக்கூறுது. ஒன்றினமுடித்த தன்னினமுடித்த லென்னுமுத்தியான் ஈண்மிக்கறப்பட்டது. (யரு)

(நாநரு) ஐயாயிகர வீற்றமுன்று - மேவலிவரு உ மெல் லாவீற்றவு - முப்பாலொருமை முன்னிலைமொழியே. *

(எ-ன்) முன்னிலைபொருமைவனைமுற்றுங் குறிப்புமுற்று முணர் - ந்று. (ப-னா) ஐயாயிகரவீற்றமுன்றும் - ஐ ஆய் இ என்கின்ற மூன்றுவிசுத்திகளே இறுதியிலுடையமொழி-ளும், எவ லின்வருஉமெல்லாவீற்றவும்-விசுத்திசுன்றதும் குன்றியுந் தபன் வாகிய எவலிலேவருகிற இருபத்துமூன்றீற்றுமொழிகளும், மு ப்பால் - ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்கிறமூன்றுபாட்களுக்கும் பொதுவாகிய, ஒருமைமுன்னிலைமொழி - முன்னிலையொருமை முற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம், எ-று. (பொ-னா) ஐ ஆய் இ என் னும் மூன்றீற்றுமொழிகளும் விசுத்திசுன்றதும் குன்றியுந் தப னவாகிய எவற்கண்வரும் இருபத்துமூன்றீற்று மொழிகளும் ஒரு வன் ஒருத்தி ஒன்று என்னும் மூன்றுகூற்றவாகிய முன்னிலை ஒருமைவினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம். எ-று. இகரவீற் றுமொழிகட்கு இகரம் எதிர்காலங்காட்டுவதின் தி இடைநிலைநீன் றுங் காலங்காட்டுமென்பதுதோன்ற ஐயாயென்னும்விசுத்திகளோ டு இகரவிசுத்தியை யுடன்கூறினார். எவன்முற்றுத் தெரிநிலையொ ன்றற்சேயுரிமையின் உம்மைகொடுத்த விதந்தோதினார். [உ-று] உண்டனை-உண்ணுநின்றனை-உண்டை-உண்டாய்-உண்ணுநீன்றாய்-உண்பாய்-உண்ட-உண்ணுநின்றி-சேறி-நடவாய்-வாராய்-கேளாய்-அஃகாய்-நட-வா-கேள்-அஃகு- (எ-ம்) விடலினை-வி ல்லாய்-வில்லி-நீ- (எ-ம்) வரும் - இகரவீற்றுமொழிகள் எதிர்

காலவிடைநிலை யேற்குமேற்காண்க. — எவ்வெனப்பொதுப்பட்டக் கூறினமையிற், செய்வி- செய்விப்பி - என்னும் எவன்மேல் எவ ல்களும், செய்பல்-செய்யேல்-என்றற்றொடக்கத்துளநீர்மறையேவ ல்களும் இருபத்துமூன்றீற்றுளடங்கிக் கிடந்தமைகாண்க. பால் காட்டிற்றவின் எவ்வுமுற்றேயா மென்க. (யசு)

(நாநசு) முன்னிலைமுன்ன ரீயுமேயு - மந்திலைமுரபின் மெய் பூரிந்துயருமே. *

(எ-ன்) எவன்முற்றிற் கெய்தியதன்மேற் கிறப்புவிதியுணர் - ற்று. (ப-ஸா) முன்னிலைமுன்னர் - முன்னிலையேவன்முற்றென முன்சொல்லப்பட்டவற்றிற்குமுன், ஈயும்- ஈகாரமும், எய்யும்-ஈகா ரமும், அந்நிலைமரபின்-அவ்விடத்துநின்றற் குரியமரபினை யுடைய, மெய்-யாதானுமொருமெய்யை, ஊர்ந்து-ஏறி,வரும்- வரும், எ-று. (பொ-ஸா) முன்னிலையேவன்முற்றென மேற்கூறியவற்றிற் குமுன்னேஈகாரமும்ஈகாரமும் ஆண் டவந்துநின்றற்குரியமரபினை யுடையமெய் - யாதானு மொன்றை பூரிந்துயரும். எ-று ஈகார எகரங்களை, “ஆன் ஆன் அள் ஆள்,, எனவிசுதுகதரியவழி யெ பித்தோதாமையானும் மேலைச் சூத்திரத்து ஐபாயிகரங்க்கொடு ஒருங்கோதாமையானும் இவைவிசுதியுருபல்லவென்பதூஉம் எவ ற்கண்வரும் எழுத்துப்பேறென்பதூஉம் அந்நிலைமரபின் மெய் பெயனவிதந்தமையின் அஃதம்மொழியி றுதிமெய்யன்றென்பதூஉ ம் பெற்றும். [வ-று.] “சென்றீ பெருமநிற் றகைக்குநீர்யாமோ,, (எ-ம்) “அட்டிலோலை தொட்டனை நின்மே,, (எ-ம்) வரும் இவ் வெழுத்துப்பேறு, “நட வா மடி,, என்னுஞ்சூத்திரத்தின் பிற்கு ருது ஈண்டிக்கூறினார் இவ்வாறுவரும்எவல்கள் பகுதிமாத்திரைய ன்றிநின்றவின் இவை முன்னிலைபொருமைவிசுதி யுருபிற்றுவினை முற்றோவன்வினைமுற்றோவென்றையுறுவார்க்குஐயமறுத்தற்கு. இவற்றிற்கு விசுதியுருபின் பொரு ளின்மையின் முன்னிலையகை யாமென்க (யசு)

(நாநசு) இரீநீற்ற விரண்டிமிருதினைப் - பன்மைமுன்னிலை மின்னவற்றேவல். *

(எ-ன்) முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமு ணர் - ற்று. (ப-ஸா) இரீநீற்றவிரண்டிம்- இரீ நரீ என்கிற இரண் டிவிசுதிக்கோயும் இறுதியிலுடையமொழிகள், இருதினை - இருதி ணைக்கும்பொதுவாகிய, பன்மைமுன்னிலை - பன்மைமுன்னிலை வி ணைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம், மின்-மின்விசுதியை யிறுதியிலு டையமொழிகள், அவற்றேவல்- முன்னிலைப்பன்மை பேவன்முற் றும், எ-று (பொ-ஸா) இரீ நரீ என்னும் இருவிசுதியினையும் இ றுதியாகவுடையமொழிகள் இருதினைப்பன்மைமுன்னிலை வினை

முற்றுந் குறிப்புமுற்றுமாம், மின் என்னும் விசுவநாதர் யிற்றுதியா
கவுடையமொழிகள் இருதிணைப் பன்மைமுன்னிலை யேவன்முற்
றும். எ-று. [வ-று] உண்டனிரி - உண்ணுநின் மனிரி - உண்
விரி - உண்டிரி - உண்ணுநின் மீரி - உண்டிரி - உண்மின் - குழை
யினிரி - குழையிரி - நீரி (எ-ம்) வரும். மின்னவற்றேவலென்மறை
யான், உண்ணும் - தின்னும் - நீரி - என உம்மீற்றவாய்வரும்பன்
மையேவல் புதியனவென்பதூஉம் அவை “புதியனபுகுதலும்வ
ழவல,, என்பதனுணமைப்பு மென்பதூஉம் பெற்றும். (யஅ)
(காநஅ) கயவொயிரவ்வொற் நீற்றவியங்கோ - வியலுமிடம்
பா லெங்குமென்ப.

(எ-ன்) வியங்கோண் முற்றுணர் - ற்று. (ப-ரை) கயவொயி - க
ய என்கின்றவிரண் மியிரிமெய்யினையும், ரவ்வொற்று - ரகரமெய்
யினையும், ஈற்ற - இறுதியிலுடையமொழிகள், வியங்கோள் - வியங்
கோண்முற்றுக்களாம், (இடமெங்கும்) - மூன்றிடங்களிலும், பா
லெங்கும் - ஐம்பாக்களிலும், இயலும் - செல்லும், என்ப - என்னு
சொல்லுவர் புலவர். எ-று (பொ-ரை) கயவென்னும் இரண்
யிரிமெய்யினையும் ரகரவொற்றினையும் இறுதியாகவுடையன விய
ங்கோண்முற்றும் அவைமூவிடத்தினும் ஐம்பாலினுள் செல்
லுமென்று சொல்லுவர் புலவர். எ-று. [வ-று] ரவ்வொற்றென்றமை
யான் முன்னையவிரண்டும் உயிரிமெய்யென்பதூஉம், ஒய்வென்
றமையான் ரகரவொற்றுக் கரயகரவியிரிமெய்கள்போற் மனிதீ
தியலாது யகரத்தோடுவரப்பெறு மென்பதூஉம், என்பவென்
றமையான் இம்மூன்றீற்றவுந் தொன்றுதொய்தெறியவென்பதூ
உம் பெற்றும் [வ-று] வாழ்க - வாழிய - வாழியர் - நிலியர் யா
ன் - யாம் - நீ - நீர் - அவன் - அவள் - அவர் - அது - அவை - (எ-ம்) -
“பெறுகதில்லம்மயர்னே,,—“வெல்கவாழிநின் வென்றவாரி கழ
ல்,,—“செல்கதியன சிறக்கநின் புகழே,,—“மன்னியபெருமநீ
நிலமிசையானே,, (எ-ம்) வாழ்த்துதற்பொருண்மைக்கண்வந்த
ன.—நடக்க - வருக - உண்க - செல்க - என உயர்ந்தோனியிந்தோ
னை இன்னதுசெய்கவென விதித்தற்பொருண்மைக்கண்வந்தன.
“போற்றி யருளுகநின் குதியாம் பாதமலரி,,—“எங்கொங்கைநி
ன்னன்பரல்லார்தோள்சேரற்க,, (எ-ம்) “கடாவுகபாகநின் கால்
வடுமெடுத்தேரி,, (எ-ம்) வேண்டிக்கோடற் பொருண்மைக்கண்வ
ந்தன. இங்ஙனங்கூறியுந் “வகுத்துணையாதவும் வகுத்தனர்கொ
ளலே,, என அல்லீற்றுவியங்கோளும் உடன்பட்டிப்புலர்த்த
மையான் எடுத்தோதாப் பிறவீற்றவாயிருதிணை ஐம்பாள்மூவிரி
டங்களினும் வாழ்த்துமுதலிய எவற்பொருளவாய்ச் சென்றன
அளவேல் அவை “புதியனபுகுதலும்வழவல,, என்னும் வழவ

மைதியாய்வந்த வியங்கோளென்பதூஉம் பெற்றும்—“பயனில்
சொற் பாராட்டுவானை மகனெனன் - மக்கட்பதடியெனல்.” என்.
புதிப் பதடியெனலென்பது வியங்கோள் - மகனெனலென்பது
எதிர்மறையொருமைமேலவ். இவ்வாறுபிறவற்றவாய்வரு
அவை வியங்கோளாதல் ஆராய்ந்து கொள்க.—எவல்வியங்கோள்
என்பன் ஒருபொருட்கிளவியாயினும் இருதிணை ஐம்பான் மூ
விடங்களி னுஞ் செல்லு மேவலை வியங்கோளென்பது தொன்
னெறிமரபா மென்க. (மக)

(காநக) வேறில்லையுண்டைம் பான்மூவிடத்தன. *

(எ-ன்) இவ்வினைக் குறிப்புமுற்று மூன்றும்பா லிடங்கட்குப்
பொதுவரமானார் - ந-று, (பு-ரை) வேறில்லையுண்டு வேறு இ
ல்லை உண்டு என்கிறமூன்றுவினைக்குறிப்புமுற்றுக்களும், ஐம்பா
ல் - ஐம்பா லுக்கும், மூவிடத்தன - மூவிடத்திற்கு முரியனவாம்,
எ-று - (பொ-ரை) வேறு இல்லை உண்டு என்னும் மூன்றுவினை
க்குறிப்புமுற்றும் ஐம்பாற்கு மூவிடத்திற்கு முரியனவாம். எ-
று, உண்டென்பது அஃறிணையொருமைக்கேயன்றிப் பொ
துவினையாதல் புதியனபுகுதலாமென்பார்பிழ்குறிஞர். [வ-று.]
வேறவன் - இல்லையவன் - உண்டவன் - அவன் - அவர் - அது - அவை -
யான் - யாம் - நீ - நீர் - (எ-ம்) “வள்ளிந்தாரின் வேறல்லரீமன்ற,”—
“பாரு மில்லைத் தானேகள்வன் - ஈனதுபொய்ப்பின் யானென்
செய்கோ,”—“தினைத்தாளன்ன சிறுபசங்கால் - பொழுதுநீரால்
பாரிக்குங் - குருகுமுண்மிதர மணந்த ஞானமே,”—“பெண்டிரு
முண்டிகொல் பெண்டிருமுண்டிகொல் - கொண்டகொழுந னு
றுகுறைதாங்குதூஉம் - பெண்டிருமுண்டிகொல் பெண்டிருமு
ண்டிகொல்,”—“நாவுண்டுநீயுண்டு நாமந்தரித்தோதப் - பாவுண்
மிநெஞ்சே பயமுண்டோ - பூவுண்டு - வண்மிறங்குஞ்சோலை மதி
லரங்கத்தேயுலகை - யுண்மிறங்கு வானொருவ னுண்மி,” (எ-ம்) வ
ரும்.—“புதியஞ்சிப்பாத்தூஉ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை - வழி
யெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில்,” என்பது செய்யுளாதலின் இல்லை
யென்ப தில்லெனகடைகுறைந்து நில்லாது. *

இனி மொழிந்தபொருளோ டொன்றவவ்வியின் மொழியா
ததனையுமுட்டின்றுமுடித்தலென்பதனால் வேண்மீம்-தரும்- பரி
ம்- என்னுஞ்சொற்களும் ஐம்பான்மூவிடத்தனவாமெனவுங்கொ
ள்க. [வ-று] “ஓடுதல் வேண்டு மொளிமாழ்சூஞ் செய்வினை -
யாஅது மென்னு மவர,” யான்போகல்வேண்மீம் - நீயுரைத்தல்
வேண்மீம்—“தினைத்தெனவறிந்த சினைமுதற்கிளவிக்கு - வினைப்
பயதொகுதியி னும்மைவேண்மீம்,”—“தினைத்தென்றறிபொரு
ளுலகினிலாப்பொருள்-வினைப்பயித்துணைப்பி னும்மைவேண்மீம்,”

—“இன்னெனவருஉம் வேற்றுமைபுருநிற் - கின்னென்சாரியை யின்மை வேண்டும்,, —“வேறுவினைப் பல்பொரு டமுலியபொ துச்சொ லும்- வேறவற்றெண்ணுமொர் பொதுவினைவேண்டும்,, — “நலம்வேண்டி ளுணுடைமை வேண்டும்,, (எ-ம்) இவராலிக் காரியஞ்செய்யத்தகும் - இவ்வுழருந்தத்தகும் - இச்சொறுண்ண த்தகும் - இந்நீர்குடிக்கத்தகும்- (எ-ம்) “முகத்தி னினிய த்காஅ வகத்தின்ன - வஞ்சொ யஞ்சப்படும்,, “இனைய ரிணமுறைய ரொ ன்றிகழாநின்ற - வொளியோ டொழுக்கப்படும்,, “கற்றறிந்தோரை தீ- தலைநிலத்தவைக்கப்படும்,, “கீழ்களைச் - செய்தொழிலாற்கா ணப்படும்,, (எ-ம்) வரும். இப்பூன்று மொருபொருட்களவியா ய்த் தொழிப்பெயராய்த் தேற்றப்பொருட்டடே நிற் றென் க. இங்ஙனம்வருஞ் செய்புட்கெல்லாம், நச்சுஞ் சுகின்டர் சேன வராயர் பரிமேலழகர் உரையாசிரியர் முதலாயினார் முற்றும் எச்சமாயும்பொருளுணாக்கின் வருவாமென்றுகருதி வியங்காட் பொருட்டென்றும் விதிப்பொருட்டென்றும் தகுதிப்பொரு ட்டென்றும் வேண்டிபவென்றும் தமக்குவேண்டியவாறேபொரு ளெழுதிச் சொற்குணம்வாளாயினர். அதுநிற்க. (உய)

(நாசுய) செய்தசெட்கின்ற செய்யுமென்பாட்டிற்- காலமுஞ் செயலுந் தோன்றிப்பாலொழி - செய்வதாதி யறுபொருட்டெ யரு- மெஞ்சுநிற்பது பெயரொச்சம்மே. *

(எ-ன்) ஈரொச்சமென்றவற்றுட்பெயரொச்சமாமாறுணர் - ற்று. (ப-னா) செய்தசெட்கின்றசெய்யுமென் - செய்தவென்றும் செ ட்கின்றவென்றும் செய்யுமென்றுஞ்சொல்லப்படுகிற, பாட்டில் - மூவகைச்சொற்களிலே, காலமும்- முறையே இறப்பு நிகழ்வு எ திரீவு என்கிறமூன்றுகாலங்களும், செயலும்- தொழிலும், தோன் றி தோன்றி, பாலொழி- பாலுடனே, செய்வதாதி- செய்பவன் க ருவி நிலம் செயல் காலம் செயப்படுபொருள்என்கிற, அறுபொ ருட்டெயரும்- அறுவகைப்பொருட்டெயர்களும், எஞ்சுநிற்பது- ஒழியிற்பன, பெயரொச்சம்- பெயரொச்சவினை வினைக்குறிப்புக்க ளாம், எ-று. (பொ-னா.) செய்த செட்கின்ற செய்யுமென்னும் மூவகைப்பட்டசொல்லின்கண்முறையேஇறப்புநிகழ்வு எதிரீவுஎ ன்னுமூன்றுகாலமுஞ்செயலுந்தோன்றிவினைமுற்றுதற் று வேண் டும் பாலொன்றுந்தோன்றுது அப்பாலுடனேசெய்பவன்கருவி நிலஞ்செயல்காலஞ்செய்ப்பொருளென்னும்அறுவகைப் பொருட் பெயருமொழியறிப்பன பெயரொச்சவினை வினைக்குறிப்புக் களாம். எ-று. பாட்டென்னும்பலபொருளொருசொல் ஈண்மிச்சொ ல்லை புணர்த்தி நின்றது. இவற்றுட் செய்யுமென்னு மொன்றும்

இறுதி நிலை காலங்காட்டியது. இவைவெளிப்படையி னுணர்த்து வனகாலமுந், செயலுமென்பார்பாட்டென்றும் பெயரொச்சுமெ ன்றதுவினைமுற்றாத குறைச்சொல்லாப்த் திணைபாவிடங்கட்குப் பொதுவாகியபெயரொச்சுநின்றனவற்றையென்பார்பாடொடெ ன்றுங்குறிநூர். நிற்பதென்பது தொகுதி யொருமை. ஏந்தழிக் கோடலாற்றோன்றியென்பதன்காறுந்தெரிநிலையுடன்பாட்டிற்கு ம் ஏனையதெரிநிலையுங் குறிப்புமாகிய உடன்பாடெதிர்மறைபுர ண்டற்றகுங்கொள்க. பதப்பொருளொழிந்தவுரைவினையெச்சத்திற் குங்கொள்க[வ-று.] உண்ட-உண்ணுநின்ற உண்ணும்-சாத்தன்-கல ம்-இடம்-உண்ண-நாள் சோறு(எ-ம்) வேலாண்டுகத்தகனி-மூவி லையவேல்-உள்ளபொருள்(எ-ம்) உண்ணாதசோறு (எ-ம்) இல்லாத பொருள்(எ-ம்)வரும். செய்வதாகியபொருளுங்காரணமாதலி ன்இவ்வெச்சங்கள்காரியப்பொருட்டாய்தின்றன. உணந்தகுடம்- என்புழிக்குடங்காரியமாயும்நிமித்தமாயுநின்றவின் இவ்வெச்சங்கா ரணப்பொருட்டாயும்காரியப்பொருட்டாயுநின்றது. பிறவுமன் ன. அறுபொருட்பெயருமென்னுமும்மையை ஆறுந்தருவதுவி னையேயென்னும் உம்மைப்பாலவைத்து அறுபொருட்பெயரிற் சிலகுறைந்தும்இன்னதற்கிதுபயனென்னுமிருபொருட்பெயரு ம்பிறபெயருங்கூடியுமெஞ்சுநிற்பதெனவும் பொருளுரைத்துக் கொள்க அவைவருமாறு, ஆடினகொடி-துஞ்சினகொடி இவைகு றைந்தெஞ்சுநின்றன. களைகட்டப்பிரி- களைகட்டகூலி-இவைஇன் னதற்கெனவும் இதுபயனெனவும்இருபெயருமெஞ்சுவந்தன உ ண்டவிளைப்பு, எ-ம், “குண்டிசுன்னபூத்தவண்ணிபயிகண்ணி” (எ-ம்) சூடிப்பானபூரி (எ-ம்) பொன்பெரியநம்பி - (எ-ம்) பிறபெயர்க ளெஞ்சுநின்றன. பிறவுமன்ன-உண்டவிளைப்பென்பது உண்டகா ரணத்தான்வருங்காரியமாகிய விளைப்பாதலிற் செயப்படுபொரு ள்கொண்டதெனினமையாதோவெனின், சாத்தனுண்டசோறு- எ ன்புழிச்சோற்றையுண்டசாத்தனெனச்சோறென்பதிரண்டாமுரு பேற்றூற்போல விளைப்பென்பது அவ்வுருபேலாமையினதுசெ யப்படுபொருளாகாதென்க. இவ்வெச்சங்காரணப்பொருட்டாயே நின்றது. எனவேஇப்பெயரொச்சுங்கள் காரணப்பொருட்டாயும்கா ரியப்பொருட்டாயும்இவ்விருதுறத்தவாயும்வருதல்காண்க. இப்பெ யரொச்சும் அரசன்செய்ததேர்எனத்தலைமைபற்றியும் தச்சன்செ ய்ததேர் என ஆஃதின்தலைமைபற்றியும்வரும். இனி “காலங்காந்தபெ யரொச்சும்திணைத்தொகை” எனக்கூறுதலின் வினைத்தொகையினை ப்பெயரொச்சுவினையுடக்கியிதுவேவிதியாகக்கொள்க. [வ-று] அ டுகளினு- கோடு-களம்- போர்-நாள்-கந்து - எனவரும். “காலமும் வினையுந் தோன்றிப்பாடுஞ்ஞாது, பெயர்கொள்ளும்மது பெ

யபொச்சம்மே,,என்றார் ஆசிரியர் அகத்தியனருமென்க. (உக)
(நாசக.) செய்யுமெனெச்சவீர் றுயிர்மெய்சேறலுஞ் -
செய்யுளுளுட்புந் தாகலுமுற்றே-லுயிருமுயிர்மெய்யு மேகலு
முளவே.

(என்.) செய்யுமென்னெச்சத்திற் கெய்தியதன்மேற் கிறப்பு
விதியுணர்- ந்து, (ப-ரை) செய்யுமெனெச்ச- செய்யுமென் னும்
வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சத்தினுடைய, ஈற்று- இறுதியிலுள்ள, உ
யிர்மெய்-உயிர்மெய்யானது,சேறலும் கெய்தலும், செய்யுளுள்-
செய்யுளிடத்து,உம் உய்விருதியானது,உந்தாகலும்- உந்தி என்
திரிதலும்,முற்றேல்-அதுமுற்றாயின், உய்ரும்- அதனினுதியுயிரா
யினும்,உயிர்மெய்யும் உயிர்மெய்யாயினும்,எகலும்-கெய்தலும்,உ
ள-உளவாம்,எ-று (பொ-ரை) செய்யுமென்னுவாய்பாட்டுப்பெய
ரெச்சத்தினினுதியுயிர்மெய்கெய்தலுஞ் செய்புளகத் ததனினுதியு
ம்மையுந்தெனத்திரிதலும் அதுமுற்றாயின் அதனினுதியுயிரேனு
முயிர்மெய்யேனுங்கெய்தலுமுளவாம் எ-று செய்யுளுளுட்புந்
தாமெனவேயேனைவழக்கு செய்யு ளீரிடத்துமாமென்பதூஉம்
முற்றேலெனவேசெய்யுமெனெச்சமுற்றுமாமென்பதூஉம் இற
ந்தது- ஸ்ரீ இயெண்ணிநின்றவிழிவுகிறப்பும்களானிவையொரு
தலையல்ல வென்பதூஉம்பெற்றும். முற்றுவிசுவதியின்றியெச்சவி
சுவதியேமுற்றுவிசுவதிப்பொருளாகியபால்காட்டி யொரோவழிந்
தல்லி என்செய்யுமுற்றுமெனப்பட்டது,[வ-று]ஆம்பொருள் பொ
ம்பொருள் எ-ம்- “ஆம்பொருள்களாகுமவை யாரீக்குமழிப்புண்
னாவாம்,, போம்புழை-வாம்புரவிவசூதி என்செய்யுமெனெச்ச
வீற்றுயிர்மெய்கெட்டன. இவை மகரவொற்றுநின்றலின் வினைத்
தொகையாகாவென்க. “நெல்லரியுமிருந்தொழுவர்-செஞ்ஞாயிற்
துவெயின்முனையிற்றெண்கடற்றிரையிசைப்பாயுந்து,, “நீக்கோ
ழிகப்பெயர்க்குந்து,,இவைஉம்உந்தரபின. அஃதாம்-இவைபோ
ம், (எ-ம்) “சாரனுவென்றோழியுந்து,, “அம்பலாருமவ
னெயிமொழிமே,, (எ-ம்) இவைமுற்றுஉயிருமுயிர்மெய்யுங்கெ
ட்டன. செய்யுமென்னு முற்றென்றேனுஞ் செய்யுமென்னு மே
வன்முற்றென்றேனும் விதவாதுபொதுமையின் முற்றென்ற
மையின் “மாமறைமாக்கள் வருகுவங்கெண்மோ,, “முதுமறைபந்
தணீர்முன்னியதுரைமோ,,எனக்கேளும்உரைபுடன்னுே வன்
முற்றும் இவ்வாறுயிருமுயிர்மெய்யுங்கெட்டியருதல்கொள்க. இ
வை இங்ஙனமாதலின், “சொற்றொறுயிற்றிதன்பெற்றி,,என்னுஞ்
சூத்திரத்தானே ஆடுவாமோ என்னுந்தன்மைப்பன்மை முற்று
“பொன்னுசலாடாமோ,, எனவெதிர்காலவிடைநிலை கெட்டிவரு
தலும் பிறவுங்கொள்க.

(காசஉ) தொழிலுங்காலமுந் தோன்றிப்பால்வினை-யொழிய
நிற்பது வினையெச்சம்மே. *

(எ-ன்) வினையெச்சம்மாறுணர்-ற்று (ப-ணா) தொழிலும் -
செயலும்,காலமும்-பொருளும்,தோன்றி விளங்க,பால்-பாலுட-
னே, வினை-வினையானது, ஒழிய-எஞ்ச,நிற்பது-நிற்பன, வினை
யெச்சம் வினையெச்சவினைவனைக்குறிப்புக்களாகும்,எ-று.(பொ-
ணா)பின்னர்ச்செய்துசெய்ப்புமுதலியவாய்விதந்துகூறும் வாய்பா-
டுகளின்கட் தொழிலும் இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு என்னுமக்காலங்-
கருமுறையேதோன்றிவினைமுற்றுதற்குவேண்மிடம்பாலொன்றுந்
தோன்றாதுஅப்பாலுடனேவினையொழியநிற்பன வினையெச்சவி-
னைவினைக்குறிப்புக்களாம்.எ-று.ஐ-ன்வினையென்பபொதுப்படக்கூ-
றினமையின்வினைவினைக்குறிப்பின்விகற்பங்களும் அவ்வினையால-
ணையும்பெயருந்தொழிற்பெயருங்கொள்ச.[வ-று] அறமன்றி-அ-
றமல்லாமல்-அருளின் திச்செய்தான்-செய்யான்-செய்த-செய்து
செய்தவன்செய்தல்-இலன்-இல்லாத-இல்லாது இன்மை இல்லா-
மை-எனவரும்-செய்தானென்னுந்தெரிநிலைவினைக்கட்செய்தலெ-
ன்னுந்தெரிநிலைத்தொழிற்பெயர்போலஇல்லென்னுங்குறிப்புவி-
னைக்கண்இனமைஇல்லாமை என்பனகுறிப்புத் தொழிற்பெயரா-
ய்நிற்பதின் அறமன்றியின்மை - “அறமன்றியில்லாமை,, நீயலாந்-
பிறிதுமற்றின்மைஎனமுடிந்துநின்றன.பிறவுமன்ன தெரிநிலைவி-
னையெச்சங்கட்குதாரணம் வருஞ் சூத்திரங்களானுணர்க “காலமு-
ம்வினையுந் தோன்றிப்பாறேன்றாது - வினைகொள் றும்மதுவி-
னையெச்சம்மே,,, என்பது அகத்தியம். (உரு)

(காசக) செய்துசெய்பு செய்பாச்செய்யுச் - செய்தெனச்
செய்ச்செயின் செய்யியசெய்யியர்-வான்பான்பாக்கின வினை
யெச்சம்பிற-வைந்தோன்றாதுமுக காலமுமுறைதரும். *

(எ-ன்) மேற் ரொழிலுங்காலமுந்தோன்றியென்றவினையெச்ச
வாய்பாடுகளையெனவகுத்துணர்-ற்று. (ப-ணா) சொ-து-செ-
ய்யியர்,செய்து என்பது முதல்செய்யியர் என்பதிரூகிய ஒன்ப-
துவாய்பாட்டால் வருவனவும், வான்பான்பாக்கு - இம்மூன்றுவி-
குதிகளைக் கொண்டுவருவனவும்,இன-இவைபோல்வனபிறவும்,வி-
னையெச்சம்-வினையெச்சவினைகளாம்,ஐந்து-முன்னையவைந் தும்,
ஒன்று-நபிதின ஒன்றும்,ஆறு-பின்னையவாறு,முக்காலமும்-இ-
றந்தகாலமும் நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும், முறை-முறையாக,த-
ரும்-காட்டவனவாய். எ-று. (பொ-ணா) செய்தென்பதுமுதலிய
வொன்பதுவாய்பாட்டான்வருவனவுமவான்பான்பாக்கென்னுமூ-
ன்றுவிஞ்ஞயவாய்வருவனவு மிவைபொல்வனபிறவும் வினையெச்ச-
வினைகளாம்இவற்றுண்முன்னையவைந்துமிறந்தகாலமுஞ்செய்வெ

ன்ப தொன்றுநிகழ்காலமுமொழிந்தவாறு மெதிர்காலமுங் காட்டி வனவாம், என்று இவற்றுட் செய்தென்பது இடைநிலையு னும் எனைய இறுதியிலேபாணங்காலங்காட்டின, வான்பான்பாக்கென்பன அவ்வெச்சவிஞ்ஞபவாகிய மொழிகளையுணர்த்திநின்றற்குறிப்புச் சொல். இன்னவென்றமையால் “அற்றாலவறிந் துண்க, “ஒலித்தக்கா லென்னமுவர், — “காண்டலு மிதுவே சொல்லும், எனச் செயினென்னும்வாய்ப்பாட்டோல் எதிர்காலங்காட்டுவனவும் — “கூறாமற்குறித் ததன்மேற்சொல்லுங்கிங்குளரி, — “கூறமை நோக்கிக் குறிப்பறிவான், — “நதலியையாக் கடை, என எதிர்ப் பறவிகற்பங்ளாய்வருவனவும் இத்தொடக்கத்துக் குறைச்சொல் லாய் வினையெஞ்சுநிற்பனவெல்லாங் கொள்க. “ஒலித்தக்கால், எ ன்புழிக் ககரவொற்றிடைமீய மிக்கமையிற் காலைன்பது பெய ரெச்சங்கொண்டபெயரன்று வினையெச்சவிஞ்ஞயென்பது பொ ருந்தும். நதலியையாக் கடை எஃ புழிக்கடையென்பது எதிர்ப் பறப்பெயரெச்சங்கொண்ட இடப்பெயரென்ற லெனையெனின், அதனைத் துட்ப்பொருளின் நதலியையாதாயினென்னும் பொருட்டிந் துற்றலின்வினையெச்சவிஞ்ஞயெயா மென்க. பிறவும ல்லா லுடையவன்றையானே, செய்து என்னும்வாய்ப்பாட்டெச்ச லெய் - லுடையிலேயினி, ஆடிக்கொண்டான் - தழீவுக்கொண்டா ன் - என இறுதியிலேதன்னியல்பினின்றும் விராமாயும் புக்குநின் றான் எனமுசு - லவிகாரமாயுந்காலங்காட்டுவனவு - லெனவுச் செய்வனவாய்வாய்ப்பாட்டெச்சம் எதிர்காலத்திற்கு முரித்தெனவும் இவ்வெச்சங்கட்குறித்தகூறாதனவெல்லா மமைத்துக்கொள்க.)

(காசுச) அவற்றுண், முதலிலுஞ் பீற்றின்முன்றும்- வினை முதல்கொள்ளும் பிறவுமேற்கும் பிற.

*

(எ-ன்) இவ்வெச்சங்கட்காவதோர் புறனடையுணர்- ந்று. (ப- ணா) அவற்றுன்- முன்னுத்திரத்துச்சொல்லிய வினையெச்சங்களு ள், முதலில்- முதலிலுள்ள, நான்கும்- செய்து செய்பு செய்யா செய்யு என்கிறநான்கும், நற்றல்- இறுதியிலுள்ள, மூன்றும்-வா ன் பாண் பாக்கு என்கிறவிஞ்ஞகளையுடையமூன்றும், வினைமுத ல்-செய்பவனை, கொள்ளும்- கொண்கிமுடியும், பிற- நடுவினுள்ள -செய்தென செய் செயின் செய்யிய செய்யியர் என்கிற ஐந் தும் இவைபோலவனபிறவுமென்றதனாவருஞ் செய்தால்முதலி யவையும் வினையெச்சக்குறிப்புக்களும் ஆகிய இவைகள், பிறவும் -செய்பவனை யன்றிமற்றவைகளையும், ஏற்கும்- கொண்கிமுடியும், எ-று. (பொ- ணா.) மேலைக்குத்திரத்து முதற்கட்கூறிய செய்து -செய்பு- செய்யா- செய்யு- என்னுநான்கும்இறுதிக்கட்கூறியவ

ன்- பான்- பாக்கு- என்னுமுன்றும் வினைமுதலைக்கொண்டு முடியும் இடைநின்ற, செய்தென - செய- செயின்- செய்யிய- செய்யியார்-என்னும்ஐந்தும்துவிஷ்வென்றதனுவருவனவும் வினையெச்சுக்குறிப்புக்களும் வினைமுதலையும் ஆஃதல்லாத பிறவற்றையுங்கொண்டிமுடியும். எ-று. இடையின் ஐந்துமென்னுதுபிறவென்றார் இன்னவென்றதனுவருவனவும்வினையெச்சுக்குறிப்புக்களும் தழீஇக்கோடற்கென்க. [வ.று.] நடந்துவந்தான்-“வானொய்க்கையிடுநர் வந்துதோன்றினார்,,—“எண்ணித் துணிந்தருமம்,,—“பரிஇயுபிரிசெகுக்கும்,,—“ஐவரொய்சினை இநிலந்தலைக்கொண்ட,, (எ-ம்) புலராப்பச்சிலையிடையிடுபுதொடுத்த,,—“தெரிபுதெரிபுகுத்தினவேறு,, (எ-ம்) “கல்லாக்களிப்பர் தலையாயார்,,—“திங்கிலையாநாணி நின்றேறுணிலை,, (எ-ம்) “பயமகன் கிடக்கககாணாஉ- வின்மருன்றினும் பெரிதுவந்தனன்,, “நிலம்புடையு வெழுதரு வலம்படு குஞ்சரம்,, (எ-ம்) “கொல்லவாண்டொடித்தானை கொண்டெழுந்தான்,, (எ-ம்) “அலைப்பான் பிறிதுயிரையாக்஑ுங் குற்றம்,, (எ-ம்) “புணர்தருசெல்வந்தருபாக்஑ுச்சென்றார்,, (எ-ம்) முதலினன்கு மீற்றின்முன்றும் வினைமுதல்கொண்டன.—“காந்தளஞ்சிலம்பிற் சிறுகுடிபசித்தெனக் - கமிங்கண்யாணக் கோடுதொழித் துண்ணும்,, (எ-ம்) கோவாவாரம் விழிந்தெனக் குளிர்கொண்டு - பேஎதாறுந் தாழ்நீர்ப் பனிச்சுணை,, (எ-ம்) உண்ணவந்தான்-“கொள்வக்குறைபடாக்கூழுடைவியனகர்,,(எ-ம்) மழைபெய்யநெல்விளைந்தது “மோப்பக்குழையு மனிச்ச முகத்திரிந்து- நோக்கக் குழையும் விருந்து,, (எ-ம்) “தாம் வேண்டினல்குவர் காதலர் யாம்வேணிங் கொளவையெடுக்குமிவ்஑ார்,, (எ-ம்) “காணியவாவாழிதொழி,, (எ-ம்) “மாணிழையரிவை காணியவொருநாட் - பூணக மாகதின் புனைவினை நெயிந்தேர்,, (எ-ம்) “பசலையுண்ணியர்வேணிமம்,,(எ-ம்) “கொற்கைச்சோழர் கொங்கர்ப்பணியியர்- பழையல்வேல்வாய்த்தன,, (எ-ம்) இடைப்பினைந்தும் வினைமுதலும் பிறவுங்கொண்டன.— உண்டாலுவுக்கும்- உண்டாற்பசிதீரும்—“விண்ணின்னுபாய்ப்பினர்,,—“விருந்தின் நியுண்டபகல்,, எனஇன்னவென்றதனுவருவனவும் வினையெச்சுக்குறிப்பும் வினைமுதலும் பிறவுமெற்றல்காண்க. நடந்துவந்தவன்-வருதல்- இடையிடுபுதொடுத்தவன்-தொடுத்தல்- (எ-ம்) “காந்தளஞ்சிலம்பிற் சிறுகுடிபசித்தெனக்- கமிங்கண்யாணக்கோடுதொழித்துண்டவன்,, உண்டல்- “கோவாவாரம் விழிந்தெனக் குளிர்கொண்டு பேஎதாறுவது,, நாமல்- உண்ணவந்தவன்-வருதல்- மழைபெய்யநெல்விளைவது- விளைதல்- எனவினையால்ணையும்பெயருந் தொழிப்பெயரும் வருவித்து,வினைமு

தலும் வினைமுதலொழி பிறவுமேற்றல்காண்க. பிறவுமன்ன. இச்சூத்திரத்துள் வினைமுதல்கொள்ளுந் பிறவுமேற்குமென்பதற்கு வினைமுதல் வினைகொள்ளுந் பிறவினைகொள்ளுமென்ப பொருளுரைத்தா லென்னெயெனின், அதுபொருளாயின் “வினைமுதல் வினைகொள்ளுந் பிறவினைகொள்ளுந்”, எனக்கூறினும் யாப்பொழியுமாதலின் இங்ஙனங்கூறவேண்டும் அவ்வாறு கூறுமையினும் வினைகொண்மிமுடியுமென இதற்குக்கூறினொனின் முன்னர்க்குறியபெயரெச்சத்திற்கும் பெயர்கொண்மிமுடியுமெனக் கூறவேண்டும் அவ்வாறுகூறுமையானும் பொதுவிபலுள் “பெயர்வினையும்மை”, என்னுஞ்சூத்திரத்தானேமுற்றானுஞ்ஹந்தானின்ற இப்பெயரெச்ச வினையெச்சங்கண் முதலியவாக இவ் வதிகாரத்துள் விதந்தும் விதவாதும் பரந்துகிடந்தவெச்சங்கண் பெல்லாமெய்தித்து ஒன்பதும்- ஒன்றும்- எனத்தொகைதந்து தத்தமெச்சங்கொள்ளுமெனக்கூறுதலானும் இங்ஙனம்வினைமுதற்பொருண்மையினையும் அஃதொழிந்த பிறபொருண்மையினையுங் கொள்ளுமெனக்கூறலே நூலாகிரியர்கருத்தென்க. அங்ஙனமாயின் இவ்விருவகையெச்சங்களும் பெயரினையும்வினையினையுங் கொண்மிமுடிந்துநிற்க உதாரணங்காட்டிய தென்னெயெனின், பெயரெச்சம் பெயரெஞ்சுநின்றனும் வினையெச்சம் வினையெஞ்சுநின்றனும் வினைமுதல்கோடலும் பிறகோடலுந் தோன்றுதற்பொருட்டன்றிப் பெயரினையும்வினையினையுங்கொண்மிமுடிதருள்வதற்பொருட்டன்றென்க. இவ்வினையெச்சங்கள், நட-புதுவந்தான் - மழைபெய்யநெல்வினைந்தது-எனக்காரணப்பொருட்டாயும், நெல்வினைய மழைபெய்தது - எனக் காரியப்பொருட்டாயும், உண்ணவந்தான்- எனக்காரணகாரியமென்னும் இருபொருட்டாயும்—“கடிக் கமல முகங்காட்டிக் கருநெய்தல் கண்காட்டிம்”, எனக் காரணகாரியமிரண்மிமின்றியும், உழுதுபயன் கொண்டான்வெந்தன்-எனத்தலைமைபற்றியும், உழுதுபயன் கொண்டான்வறியன்- எனஅஃதிண்மைபற்றியும் வருதல்காண்க. (உரு)

(காசுரு) சினைவினைசினைபொழி முதலொழிஞ்செறியும் *

(எ-ன்) மேல் வினைமுதல்கொள்ளு மென்றவற்றிற்கோர் புறனடையுணர்ந்து. (ப-லா) சினைவினை - முதலினுக்கு மீதின் முன்னுமென்ற வினையெச்சங்கள் சினைவினையாயின் அவை, சினையொழி - முன்வினைமுதல்கொள்ளு மென்றவித்யினுலே சினையுடனேயன்றி, முதலொழி - முதலுடனும், செறியும் - முடியும், எ-று (பொ-லா) முதலினுக்கு மீதின்முன்னுமென்றவினைபெச்சங்கள் சினைவினையாயின் அவை வினைமுதல்கொள்ளு மென்றவிதியானே சினையொழிமுடிதலேயன்றி முதலுடனுமுடியும் ஆக

யுடைய முடியுமாயினுஞ்சினையொடுமுடிதற்கு ஒற்றுமையுண்மையி
ய்வினமுதல்கொண்டதேயாம் எ-று. [வ-று.] காலிற்றுவிழ்த்
தான்: காலியுபுவிழ்த் தான்-காலியுவிழ்த் தான்-காலியுஉவிழ்த் தா
ன் - (எ-ம்) கணவருவாங்கதிரவற்றொழுதார்- கண்டழைப்பான்
திரவற்றொழுதார்-கணவருபாக்குக்கதிரவற்றொழுதார் (எ-ம்) மா
டு காலிற்றுவிழ்த் தான் (எ-ம்) வரும். பிறவுமன்ன. காலிற்றுவிழ்த்
தான் - என்புழிவிழ்தற்கு வினைமுதலிமுதற்பொருளாம். அஃதி
ன்றிச்சினைப்பொருளாயின், கணவிழ்த்துப்பார்த்தான் - செல்வ
மிக்குடர்ந்தான்- கண்பெரியன்- நாடுபெரியன் - செல்வம்பெரி
யன்- என்றும்போல “உயர்திணைதொடர்ந்த பொருண்முதலா
று” என்றனஞ்சுத்தரத்தான் அமைவதாமென்க. பிறவுமன்ன. (.)

(காசன) சொற்றிரி யினும்பொரு டிரியா வினைக்குறை. *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-னா) சொல் - முதலிலுக்கு மீற்றின்
மூன்றுமென்ற வினையெச்சவாய்பாடுகளாக, வினைக்குறை - பிற
வினையெச்சவாய்பாடுகள், திரியினும்- வேறுபடினும், பொருள்
- அவற்றின்பொருள்கள்- திரியா- வேறுபடாவாம். எ-று. (பொ-
-னா) முதலிலுக்கு மீற்றின்மூன்றும் வினைமுதல்கொள்ளு மெ
ன்ற வினையெச்சவாய்பாடுகளாகப் பிறவினையெச்சவாய்பாடுக டு
ரிபடினும் அவற்றின்பொரு டிரியா. எ-று. [வ-று] ஞாயிறுப
ட்பிவந்தான் - கோழிகூலிப் பொழுதுபுலர்ந்தது-“உற்காலியா
னை யொடித்துண்டெஞ்சிய யாவர்தீழ்ந்துஞ்சுஞ் செந்தயேற்
றெ” (எ-ம்) யான்கொள்வான் பொன்கொடுத்தார் - (எ-ம்) வ
ரும். *பிறவுமன்ன. இவை செயவெனைச்சஞ்செய்து செட்வான்
எனத்திரிந்துநின்றும் அச் செயவெனைச்சமுடிபேற்றுநின்றன.
எனவே ஞாயிறுபட்பிவந்தான் என்பதற்கு ஞாயிறுபடவந்தா
ன் எனப்பொருளுரைக்கவேண்டுமென்பதாயிற்று. பிறவுமன்ன.
வினைக்குறையெனப் பொதுப்படக்கூறினமையான் வினையெச்
சஞ்சுஞ் சொன்னொன்றாய்த் திரிந்துவருவனபிறவு முளவேலவை
யுங்கொள்க. (௨௧)

(காசன) ஆக்கவினைக்குறிப் பாக்கமின்றியலா. *

(எ-ன) வினைக்குறிப்பிற்காவதோர் விதியுணர்-ற்று. (ப-னா)
ஆக்கம்- ஆக்கத்தால்வருகின்ற; வினைக்குறிப்பு - வினைக்குறிப்புச்
சொல்லுகள், ஆக்கம்- ஆக்கச்சொல்லுகள், இன்னு - இல்லாமல்,
இயலா- வாராவாம். எ-று. (பொ-னா) ஆக்கத்தால்வரும் வினைக்
குறிப்புச்சொற்கள் ஆக்கச்சொல்லின்றி வாரா. எ-று. [வெற்று
மைப்பணர்ச்சிக்கு வேற்றுமையுருபுகள் விரிந்துநொதொக்கும் அ
சுணுடைமையாய்நின்றும்போல ஆக்கவினைக்குறிப்பிற்கு ஆக்கச்
சொல் விரிந்துநொதொக்கும் அதுணுடைமையாய்நின்றவின் ஆக்க

மின்றியலாவென்றார். [வ-று] சாத்தனல்லராயினான்- சாத்தனல்லன்- கல்வியாற்பெரியராயினான்- கல்வியாற்பெரியன்- கற்றுவல்லராயினார்- கற்றுவல்லர்- “குருதிபடிந் துண்டகாகமுருவிழந் து குக்கிற்புறத்தகிரல்வாயசெங்கண்ண-” என ஆக்கச்சொல்விந் து ந்தொக்கும் வந்தன்.— எனவே நல்லனென்பது இயற்கைவினைக் குறிப்பாயின் விரித ரெகல் என்னுமிரண்டனும் ஒருவாற்றா னும் ஆக்கம்பேண்டாது சாத்தனல்லனென்றே வருமென்பதா யிற்று. இங்ஙனமாகவே வினைக்குறிப்பு ஆக்கவினைக்குறிப்பென் றும் இயற்கைவினைக்குறிப்பென்றும் இருவகைப்படுமெனவும் அவையிவ்வாறு நடக்குமெனவுங் கூறினாயிற்று. வினையாயி னும் ஆக்கத்தைநோக்கி இயற்கையெனப்பட்டது. இச்சூத்திர த்திற்கு வினையெச்சங்கொண்டுமுடியும் ஆக்கவினைக்குறிப்பிற்கு ஆக்கச்சொல் விரிந்தேவருமென்றுந் தொக்குவருவன செய்யுள் விகாரமென்றும் பொருள்கூறுவாரு முளர். வினையெச்சங்கொ ண்டிமுடியும் ஆக்கவினைக்குறிப்பென் விதவாமையானும் ஆக் கவினைக்குறிப்பென்றதுணையானே வினையெச்சங்கொண்டுமுடியும் வினைக்குறிப்பென்பதுதாமே போதருமென்றிற் கல்வியாற் பெரியன் எனப்பிறவழியும் ஆக்கவினைக்குறிப்பு வருதலானும் அஃதுபாண்மியரினும் ஆக்கச்சொல்விந் தேனும் தொக்கேனு ப்வேண்டியேறிற்றலானும், இவர்கற்றுவல்லர்- எனவழக்கின்கண் னும் ஆக்கச்சொற்குக்குவருதலானும், “காரணமுதலா வாக்கி கம்பெற்றும்,” என்னுஞ்சூத்திரம் மாறுகொளக்கூறலாய் முடியு மாதலானும், அது பொருந்தாதென்க. (௨௮)

(நாசன) பல்லோர்படர்க்கை முன்னிலைதன்மையிற் - செ ல்லாதாளு செய்யுமென்முற்றே. *

(எ-ன்) செய்யுமென்னெச்சந் திணைபாலிடங்கட்குப் பொ னுவாமெனவிதித்தலின் அவ்வெச்சத்தாளுகிய செய்யுமென்னு முற்றும் அவ்வாறு பொதுவாமெனப் போந்தவாறுட் சிலபா லிடங்களிற்செல்லாது இம்முற்றெனவிலக்குதலினெய்தியதொ ருமருங்குமறுத்தலுணர்-ற்று.(ப-ரை)செய்யுமென்முற்று-செய் யுமென்னு முற்றானது, பல்லோர்படர்க்கை (யில்)- உயர்திணைப் பன்மைப்படர்க்கையிலும், முன்னிலை (யில்)- முன்னிலையிலும், தன்மையில்- தன்மையிலும், செல்லாதாகும்- செல்லாது, எ-று. (பொ-ரை) உயர்திணைப்பன்மைப்படர்க்கையினும் முன்னிலை யினும் தன்மையினும் செல்லாது செய்யுமென்னுமெச்சத்தா னாளு செய்யுமென்னுமுற்று. எ-று. ✽ “பல்லோ ரொழிந்த

(உருஅ)

தன்னால் விருத்தியுரை.

படர்க்கைக் குறித்துச் செய்யு மென்னத் தெரித்திடு முற்றே,, எனச் சூத்திரஞ்செய்யாது எய்தியதொருமருங்கு மறுத்தறோ ன்றப் பல்லோர்படர்க்கை முன்னிலைதன்மையிற் செல்லாதெ ன்றும், என்னமுற்றுக்களோபாற் தன்னியல்பினில்லாது எச்சத்தா னாயது இம்முற்றென்பதுதோன்ற ஆகுஞ்செய்யுமென்முற் றெய்றுங்கூறியர். இப்பாலிடங்களை விலக்கவே பொழிந்தபடர் க்கைதாற்பாலினுஞ் செல்லுமென்பதுபெற்றும். [வ-று] அவ் னுண்ணும் - அருளுண்ணும் - அதுவுண்ணும் - அவையுண்ணும் எனவரும். (உரு)

(கருசு) யாரென்வினாவனைக் குறிப்புயர்முப்பால். *

(எ-ன்) திணைப்பொதுவன்றிப் பார்பொதுவினையாமாறுண ரி-ற்று. (ப-னா) வினா- வினாப்பொருளைத்தருகிற, யாரென்-யா ரென்கிற, வினைக்குறிப்பு- வினைக்குறிப்புமுற்று, உயர்முப்பால்- உயர்திணைமுப்பால்களுக்கும் பொதுவினையாம். எ-று (பொ- னா) வினாப்பொருண்மையைத்தரும் யாரென்னும்வினைக்குறி புமுற்று உயர்திணைமுப்பாற்கும் பொதுவினையாம். எ-று. இ திணைப்பொதுமைக்கட்கூறிய பொதுவினை யென்பதனையிண்மி ய் வருஞ்சூத்திரத்திற் தந்துரைத்துக்கொள்க. [வ-று] அவன் யார்- அவளியார்- அவரீயார்- எனவரும் — “உடைதகூட் பிண்ணு முகுபனி யாமத்தெங்- கொதைகூட் பிண்ணியரீதான் யாரீமன் - போதெல்லாந் - தாதொபி தாழுந்தாரீக் கச்சி வளநாடன் - னா தொபி வாராத வண்மி,, என அஃறிணைக்கண்வருதலும், “நாநா றென் னுள்ள மாரீ,, என யாரென்ப தாரொனமரீஇ வருதலும், புதிதென்பகுதல்” மென்க. (கரு)

(கருரு) எவனென்வினாவனைக் குறிப்பிழியிருபால். *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-னா) வினா- வினாப்பொருளைத்தருகி ற, எவனென்- எவனென்கிற, வினைக்குறிப்பு- வினைக்குறிப்புமு ற்று, இழியிருபால் - அஃறிணையிருபாலுக்கும் பொதுவினையா ம், எ-று. (பொ-னா) வினாப்பொருண்மையைத்தரும் எவனெ ன்னும் வினைக்குறிப்புமுற்று அஃறிணையிருபாற்கும் பொதுவி னையாம். எ-று. [வ-று] அஃதெவன்- அவையெவன்-எனவரும். இஃதென்னெனவும் என்னெயெனவுமரீஇ வருதல் புதியனபுகு தலாம். உயர்முப்பாலென்றும் இழியிருபாலென்றும் விதந்த மையின் யாரென்றும் எவனென்றும் ஈண்மிப்போந்த சொற்க ள் பெயர்க்கும் வினைக்குறிப்பிற்கும் பொதுவாகிய- யாவொன் னுஞ்சொல் யார் ஆர் என மரீஇயஉயர்திணைப் பன்மைச்சொ

ல்லும் இவ்வாறுபெயர்க்கும் வினைக்குறிப்பிற்கும் பொதுவாகிய எவனென்னும் உயர்திணைபாண்பாற்சொல்லுமல்ல வென்பதுபெற்றும். (கக)

(காருக) வினைமுற்றேவினை யெச்சமாகலும்- குறிப்புமுற்றீசொச்சமாகலுமுளவே. *

(எ-ன்) இருவகைமுற்றிற் று மாவதோர்புறனடையுணர்-ற்று. (ப-னா) வினைமுற்றே- தெரிநிலைவினைமுற்றே, வினையெச்சமாகலும்- வினைபெச்சமாகியருதலும், குறிப்புமுற்றே - வினைக்குறிப்புமுற்றே, ஈசொச்சமாகலும் - வினையெச்சமாகியும் பெயரெச்சமாகியும்வருதலும், உள - உளவாம் எ.று. (பொ-னா) வினைமுற்றே வினையெச்சமாகியருதலும் வினைக்குறிப்புமுற்றேவினையெச்சமாகியும் பெயரெச்சமாகியருதலு முளவாம். எ-று. *
ஏகாரத்தைப் பின்னுங்கூட்டிக், குறைச்சொல்லாகாது பால்காட்டிநின்றலின் முற்றேபென்றும் வினையெச்சப்பயனிலையினையும் பெயரெச்சப்பயனிலையினையும் அவாவிநின்றலி னெச்சமென்றும் இவைசிறுபான்மையவாகலின் ஆகலுமென்றும் கூறினார். [வ-று] “காண்கழிந்தவைகலுமுண்டென்றொருநாள்,” “மோயினாறுயிர்த்தகால்,” “முகந்தனர்கொடுப்ப,” “விளிப்பதுபயிலுங் குறும்பர்குறுதுபியொடு,” “எருவை துண்டாதுகுடைவனவாடி,” (எ-ம்) “பெயரித்தனென்முயங்கயான்,” “மக்களுவிரட்டையாய் மாநினம்பிறந்தியாம்,” (எ-ம்) “சேர்ந்தனை சென்மொ பூந்தார்மார்ப,” “கருங்கோட்டின்னிய மியக்கினிர்கழிமின்,” (எ-ம்) “முவிடத்தைப்பாலினும்வினைமுற்றுவினையெச்சமாயின.—“வரிபுனைவில்ல நொருகணைதெரிந்துகொண்டு,” —“அளிநிலைபெருத மரியமுகத்தாள்- விளிநிலைகொள்ளாள்,” —“உச்சிக் கூப்பிய கையி னீர் தற்புகழ்ந்து,” —“விழுமியது கழிவதாயினும்,” —“நிலமிசைப்புரளும் கையவெய்துயிர்த்து,” (எ-ம்) “துணையினெஞ்சினென் றுயருழந்திணையென்,” —“நீர்வார்கண்ணெந்தொழுதுநிற்பழிசகி,” (எ-ம்) “நீர்வார்கண்ண நீயிவனெழுதிப,” —“வெள்வேல்வலத்தினிர் பொருடரல்வேட்கையினுள்ளினிர்,” (எ-ம்) “முவிடத்தைப்பாலினும் வினைக்குறிப்புமுற்று வினையெச்சக் குறிப்பாயின—“வெந்திறலினன்விறல்வழுது பொயி,” —“அஞ்சாய லளாயிழைமுன்,” —“கடற்றானையர் கழல்வெந்தடை,” —“பெருவனாமிசையது நெடுவெள்ளருவி,” —“புன்னுளோமை யசுரனிற்றேதோ,” (எ-ம்) “பெருவேட்கையெனற் பிரிந்து,” —“கண்புணாகாதலை மெம்முள்ளான்,” (எ-ம்) “உலங்கொடோளினை யொருநின்று,” “வினைவேட்கையிர்விரிவம்மின்,” (எ-ம்)

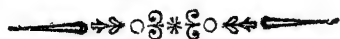
மூவிடத்தைம்பாலினும் வினைக்குறிப்புமுற்றுப் பெயர் சொச்சு
 க்குறிப்பாயின.— இவற்றுள் வரும்பெயர்களை முற்றுப்பயனி
 லையாகாது பெயர் சொச்சப் பயனிலையாமாறுகாண்க.—இனிவ்வினை
 முற்றுக்கள் சொத்திரியினும்பொருட்கிரியா வினையெச்சமாய்
 வருமாறு, “விண்ணிற்றுவிட்டான் வந்துவந்தான்,”—“பா
 யுமாரிபோற் பகழ்ச்சிற்றிது- ராயர்மத்தெறி தயிரினுயிரி,”—
 “காவ விரியவில்வாய்க் கடுங்கணைதொடுத்தலோடு- மாணிரைபெ
 யர்ந்ததாய ரார்த்தன ரணிந்த துண்டோ - டாடுவென்றுமுடங்கி
 தீர்வென்று நிமிர்ந்தது சரம்பெய்மாரி- போனின்ற தென்பமற்
 றைப்பொருவருஞ்சிலையி னற்கே,”—“செய்யோன்செழுப்பொற்ச
 ரஞ்சென்றது சென்ற தாவி,”—எனவரும்பிறவுமன்ன.—இனி எண்
 ணின்கணின்றஎதிராதுதீர்வியெச்சவுமையானேஉண்டான்கா
 த்தனூர்க்குப்போனான்- என்புழி உண்டகாத்தனூர்க்குப்போனா
 ன்- எனப் பொருள்படுதலின் வினைமுற்றுப் பெயர் சொச்சமாத
 லுமுளவெனவும், வெறுத்தருணி விட்டையடைந்தான் - காத்த
 னுமுதுவந்தான்- என்புழி வெறுத்தான்ருணி காத்தனுமுதுவான்
 எனப்பொருள்பட்டு நொச்சமுற்றதுவெனவும், “பெறுவ
 னுகொள்வாருங் கள்வருநேர்,”—என்புழி நேர் நேர்வொன முத
 னிலைத்தனிவினையும் வினைமுற்றதுவெனவும், “வர்ப்புனைப
 ன்று,”—“அறுவெறுவகையின்,”—“செய்தக்கவல்ல செய்கெ
 டும்,”— “முண்மாண் புண்பாவையற்று,”—என்புழி வரிந்து
 அற்று செய்ப மாட்சிமைப்பட என்றுபொருள்பட்டு முதனி
 லைத்தனிவினைகள் வினையெச்சமாத லுளவெனவுங்கொள்க. (௩௨)

வினையியல்

முற்றுப்பெற்றது.

முன் ரு வ து பெ ரு து வி ய . ல்

காருஉ. இருதிணை யாண்பெணு ளொன்றனை யொழிக்கும்
பெயரும் வினையுங் குறிப்பினுனே. *

(எ-ன்.) முன்வந்த பெயர்க்கும் வினைக்கும் பின்வரு மிடை
க்கு முரிக்கும் பொது விலக்கணங்களைச் சிங்கநோக்காக இவ்விய
லானுணர்த்துவானிடைநீதிக்கூறலின் இதுபெயர்க்கும் வினை
க்கு முரியதோ ரிலக்கண முணர் - ந்று. (ப - னா.) இருதிணை -
இருதிணையிலும் - பெயரும் - ஆண்பால் பெண்பால்களுக்குப்
பொதுவாகிய பெயர்ச்சொற்களும் - வினையும் - அப்படிப்பட்ட
பெயரைச் சொற்களும் - ஆண்பெணுள் - அவ்வாண்பால்பெண்பா
ல்களுள் - ஒன்றனை - ஒருபாலை - ஒழிக்கும் - நீக்கும் - குறிப்பினு
ன் - குறிப்பினால். எ-று. (பொ-நா.) உயர்திணை யாண்பால் பெண்
பாலென்னு மிருபாற்கும்பொதுவானபெயர்ச் சொல்லும் வினை
ச்சொல்லும் அஃறிணையாண்பால் பெண்பாலென்னு மிருபாற்
கும்பொதுவானபெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் அவ்விருபா
லுளொருபாலை யொழிக்குங் குறிப்பினுன். எ-று. [வ-று.] ஆ
யிரமக்கள்தாவடிபோயினார் என்புழிமக்களென்னுமுயர்திணையி
ருபாற்கும் பொதுப்பெயரும் போயினாரென்னு முயர்திணையி
ருபாற்கும் பொதுவினையுந்தாவடியென்னுங்குறிப்பினுற் பெண்
பாலையொழித்தன. பெருந்தேவிபொறையுயிர்த்தகட்டிந்தகீழ்நா
ல்வரமக்களுளர் என்புழிமக்களென்னும் பொதுப்பெயரும் உள்
றொன்னும்பொதுவினைக்குறிப்பும்பொறையுயிர்த்தலென்னுங்கு
றிப்பினுயர்திணையாண்பாலை யொழித்தன. இப்பெற்றங்களுநு
வொழித்தன என்புழிப் பெற்றங்களென்னு மஃறிணை யாண்பெ
ணிருபாற்கும் பொதுப்பெயரும் ஒழித்தனவென்னு மஃறிணை
யாண்பெணிருபாற்கும் பொதுவினையும் உழவென்னுங்குறிப்பி
னுற்பெண்பாலையொழித்தன. இப்பெற்றங்கள் பால்சொரிந்தன
என்புழிப் பெற்றங்களென்னும் பொதுப்பெயருஞ்சொரிந்தன
வென்னும் பொதுவினையும் பாலென்னுங் குறிப்பினுன் ஆண்பா
லையொழித்தன. பிறவுமன்ன. (சு)

காருந. பெயர்வினையிடத்து னளரய வீற்றய - லாவோவா
கலுஞ் செய்யுளுளுநித்தே. *

(எ-ன்.) பெயர்க்கும்வினைக்குஞ் செய்யுட்களுவதோ ரிலக்கண
முணர்-ந்று. (ப-நா.) பெயர்வினையிடத்து - பெயரிடத்தும்வி
னையிடத்தும் - னளரய வீற்று - னகர ரகர ரகர யகர வீற்றிற்
கு - அயல் - அயலிலுள்ள - ஆ - இறுதிமுதல்ஆகாரம் - ஓவாகலு

ம்-ஓகாரமாதலும்---செய்யுளுள்-செய்யுளிட்டுத் து--உரித்து-உரித்தாம். எ-று. (பொ-ரை.) பெயர்க்கண் ணும்வினைக்கண் ணும் எனகாரனகார சகாரயகாரவீற்றயனின் றவிஞ்சிமுதலாகாரம் ஓகாரமாதலுஞ்செய்யுளிட்டுத் துரித்தாம். எ-று. [வ-று.] “வில்லோன்காலனகமழலே.,” “தொடியோண் மெல்லடி மேல்வருஞ்சிலம்பே.,” “தல்லோர் யார்கொ ளளியர்தாமே.,” - “பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்.,” - எ-ம்- “படைத்தோன்மன்றவப்பண்பி லாளன்.,” - “நல்லோன்மன்ற கூப்பெயர்ந் தோளே.,” - “சென்றோ ரன்பிலரிதோழி.,” “வந்தோய் மன்றதென்கடற் சேர்ப்ப.,” - எ-ம்-பெயர்க்கண் ணும்வினைக்கண் ணும்வந்தது. வினையாலணையும் பெயர்க்கண்கண் னி வினைக்கண் ணுமொரோவழிஆ ஓவாதலின் அதனையுமுடன் கூறினார். உம்மையை யெதிரும்பையுமையாக்கி வில்லோன் வில்லானென வொன்றையாதலும்ஆகாமையும் இன்னும்அவ்வம்மையானே செக்கான் வண்ணென மற்றொன்றாகாமையும்அதனையாக்கவும்மையாக்கி “பழமுதிர்சோலை மல்கிழவோனே.,” எனஆகாரமேயன்றி அகரமுமோகாரமாதலுங்கொள்க.

நாடுசு. உருபும்வினைபு மெதிரும்முத் துரைப்பினுந் - திரியாதத்தமீந் துருபினென்ப. *

(எ-ன்.) வேற்றுமையுருபுக்கும் வினைச்சொற்கட்குமாகவதோரிலக்கண முணர்ந்து. (ப-ரை.) உருபும் - எட்டுவேற்றுமையுருபுகளும்—வினையும் - மூவகைவினைச்சொற்களும்— எதிரும்முத்து— எதிரும்முத்தல்செய்து — உரைப்பினும் - சொல்லுமிடத்தும்— தத்தமீந் (நின்) தத்தமீந்நினின்றும்— உருபின் - அவ்வுருபினின்றும்—திரியா - வேறுபடா—என்ப-என்றுசொல்லுவர்புலவர். எ-று. (பொ-ரை.) எட்டுவேற்றுமையுருபுகளுமூவகைவினைச்சொற்களு மெதிரும்முத்துச் சொல்லு மிடத்துந் தத்தமீந்நினின்றும் அவ்வவ்வுருபினின்றும் வேறுபடாவென்றுசொல்லுவர்புலவர்.— எ-று. [வ-று.] இன்னுருபையிற்றென்ப தன்கண் ணுங்கூட்டியெதிர்திரனாரையாகப்பொருள்கொள்க. உருபின்க ணெதிர் மறுத்தலவற்றின்பயனிலைகளையென்க. [வ-று.] சாத்தன்வாரான்-குடத்தை வனையான்- வாறாலெறியான்-புல்லர்க்குறல்கான்- நிலையினிழியான்- பொருளினதினமை- தீயர்கட்சாரான்- சாத்தாசாயல்-எ-ம்-நடவான்- நடவாத- நடவாது-எ-ம்-வரும்- சொற்றொறுபிற்தின் பெற்றியென்னுஞ்சுத்திரத்தானேயுண்மைக்குமறையாகிய இன்மையென்னும்பெயர்க்கண் ணுமீறுதிரியாமையாகன்க. நடத்தல்-குடவாமை என்றற் றொடக்கத்தன விறுதிரிந்தன வன்றோவெனினவைதொழிற் பெயராதலிற்றிரிந்தனவென்க. ஓடாக்குதிரா-ஆளுவதிவு என்றற்றொடக்கத்தன ஓடாத ஆளுத என்பனவற்றைத்

குறைத்துவழங்கினவன்றி யீறுவேறுபட்டன வல்லவென்க. ஓர்வினை நிகழ்வழி அவ்வினைக்குக் கருத்தாவுஞ் செயப்படுபொருளுமுதலியவாகப்பெயர்ப் பொருளை வேற்றுமைசெய்து நின்றவுருபுகளவ்வினை நிகழாவழியும் அவ்வாறு நின்றலானும்வினைவிருதுகளும் அவ்வினை நிகழ்வழி முற்றின்கட்கருத்தாவையும் எச்சங்களிற் பெயரொழிபையும் வினையொழிபையுந் தந்துநின்றும்போல வினை நிகழாவழியுந் தந்தலானும்இங்ஙனங் கூறப்பட்டதென்க. (௧)

௩௩௩. உருபுபலவழிக்கினும் வினைவேறழிக்கினும் - மொருதம்மெச்சம் யீறுறுமுடியும்.

(எ-ன்.) இதுவுமது. (ப-ணா.) உருபு-வேற்றுமைபுருபுகள்—பலவழிக்கினும்- விரிந்துந் தொக்குந் தம்முள் விரவிப்பலவழிக்கிவரினும்வெவ்வேறு பலவழிக்கிவரினும்—வினை - மூவகைவினைச் சொற்களும்—வேறு(பல)வழிக்கினும்- வெவ்வேறுபலவழிக்கிவரினும்—ஒருதம்மெச்சம் - தத்தமெச்சமொன்று — ஈறு - இறுதியில்—உற - வற—முடியும் - அதனோடனைத்துமுடியும். எ-று. (பொ-ணா.) வேற்றுமைபுருபுகள்விரிந்துந் தொக்குந் தம்முள்விரவிப்பலவழிக்கிவரினும்வெவ்வேறு பலவழிக்கிவரினும் மூவகைவினைச் சொற்களும் தம்முள்விரவியுக்குந் தன்மையவன்றி வெவ்வேறு பலவழிக்கிவரினும் தத்தமெச்சமிறுதியிலொன்றுவரவதனோடனைத்துமுடிவனவாம். எ-று. பலவென்பதனைவேறென்பதனோடுங்கூட்டிக. இவ்விருவகையுக்கும்படைபடையென்றும்போல அழிக்கியவல்லவென்பார்பலவழிக்கினுமென்றார். வினைவேறுபலவழிக்கினுமெனவிதந்தார்போலவுருபிற்குவிதவாமையின் அவைவிரவியும் வெவ்வேறுபலவழிக்குமென்பதுபெற்றும். [வ-று.] சாத்தன்யாணையது கோட்டை துணிக்கட்பொருட்கு வாளாற்குறைத்தாண்என்பனவுருபுகள்விரவிப்பலவழிக்கிக்குறைத்தானென்னுமொருவினைகொண்டன. இவற்றுளாற னுருபுபிக்கன்று வினையதற்கெச்சமன்றாதலானுங்கோடென்னும்பெயர்கொண்டமையானுமென்க. சாத்தனென்னும்பெயர்வேற்றுமைகுறைத்தற்கு வினைமுதலெக்காட்டவந்தது. அன்றியபுக்கென்று கோடலுமொன்று. சாத்தனையுங் கொற்றனையுந் தேவனையும் பூதனையும்வாழ்த்தினான்-எ-ம்-சாத்தனுக்குங் கொற்றனுக்குந் தேவனுக்கும் பூதனுக்குந் தந்தை-எ-ம்-இரண்டாமுருபு நான்காமுருபும்வேறுபலவழிக்கிவாழ்த்தினுனென்னு மொருவினையுந் தந்தையென்னு மொருபெயருமுறையேகொண்டன. வாள்கைக்கொண்டான்-அருளறுமுடையான்-எ-ம்-உருபுதொக்கவாறுவந்தன. உண்டான் நின்றனோடினான் பாடினான் சாத்தன்-“வருதி பெயர்திவருந் துதி துஞ்சாய்-பொருதிபுலம்புதிநீயுங்-கருதுங்காழ்-பண்டிணையல்லையாழ் பாழித்தோட்

கோதைபைக் கண்டனையோ வாழி கடல்,, -எ-ம். “இனையெண்மெல்லியண் மடந்தை,, -“அரிய சேய பெருங்கான் யாமே,, -எ-ம். வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும் பெயரெச்சங்களுமி விரவாது வேறுபலவமிக்கிச்சாத்தன் நீ மடந்தை ஆமென்னுமொருபெயர்முறையேகொண்டன. கற்ற கேட்ட பெரியோர்-எ-ம்-சிறியபெரிய நிகர்மலர்க்கோதை- எ-ம்- பெயரெச்சவினையுங் குறிப்பும் வினை வினைக்குறிப்பு முற்றோடு விரவாது வேறுபலவமிக்கிப் பெரியோர்மலர்க்கோதையென்னு மொருபெயர்முறையே கொண்டன. கற்றுக்கேட்டறிந்தார்- எ-ம்- விரும்பினி வெறுப்பினி யிருந்தார்-எ-ம்-வினையெச்சவினையுங் குறிப்பும் வினையோடுமுடியுமெனவிதந்தவினைமுற்றுக்களோடுவிரவாதுவேறுபலவமிக்கியறிந்தாரிருந்தாரென்னு மொருவினைமுறையே கொண்டன. பிறவுமன்ன. “சொல்லருஞ் சூற்பசும் பாம்பின் றோற்றம்போல்- மெல்லவே கருவிருந் தீன்று மேலலார்- செல்வமே போற்றலை நிறுவித் தேர்ந்த நூற்- கல்விசேர் மாத்தரி னிறைஞ்சிக் காய்த்தவே,, என்னும் வினையெச்சங்கள் கருவிருந் தீன்றென்ப தன்றிக் கருவிருந்துதலேறினவியென முடியாதாகலா வைற்றுள் ஒன்றற்கொன்றுமுடியாய்த் தொடர்தலானும் “நாளன்றுபோகிப்புள்ளிடைதட்பப்- பதனன்று புகுத் திறனன்றுமொழியினும்- வறிது பெயர்குறால்லர்நெறிகொள,, என்னும்வினையெச்சக்குறிப்புக்களாங்காங்கு முடிதலானுமவை யடுக்காகாவென்க. (ச)

நாருள, உருபுமுற்றீ ரெச்சங்கொள்ளும் - பெயர்வினையிடைப்பிற வரலுமாமேற்பன. *

(எ-ன்.)இதுவுமது. (ப-ண்.) உருபு-வேற்றுமையுருபுகளும், முற்று- முற்றுகளும், ஈரெச்சம் - பெயரெச்சவினையெச்சங்களும், கொள்ளும்- கொண்டுமுடியும், பெயர்வினையிடை- பெயர்க்கும் வினைக்குமிடையே, பிற- பிறசொற்கள், வரலுமாம்- வருதலுமாம், ஏற்பன- அவ்விடத்திற்குப் பொருந்துவன. எ-று. (பொ-ண) வேற்றுமை யுருபுகளு முற்றுக்களும் பெயரெச்சங்களும் வினையெச்சங்களுங்கொண்டு முடியும்பெயர்க்கும்வினைக்குமிடையே பிறசொற்கள் வருதலுமா மாண்டைக்குப் பொருந்துவன. எ-று. பிறவெனப்பன்மை கூறினாரேனும். “ஒருமொழி யொழிதன் வினங்கொளற்குரித்தே,, என்பதனானொருசொல்வருதலுங்கொள்க. உம்மை உருபுமுற்றீரெச்சங்களுமவைகொள்ளும்பெயர்வினையுமாத்திரையாய் நிற்பலையென்றி யெனவிறந்ததுதழிஇ நின்றது. [வ-று.]சாத்தன்வயிராவுண்டான்-அறத்தையழகுபெருகச்செய்தான்-வாளான் மருவாராமாயவெட்டினான் [இதனுண்மாயவென்பதொன்றும்இ டைவந்ததுமருவானாயென்பதற்றன்று இவ்விர

ண்டனூர்புமவாளாலென்னு முன்றனூர்புமடுக்காய்திற்தலின்.]
-தேவர்க்குச்செல்வம் வேண்டிச் சிறப்பெடுத்தான் - மலையினின்
றுருண்பிவிழ்ந்தான் - சாத்தனதித்தடக்கையானே - உளர்க்கணுயர்
ந்த வொளிமாடம்-சாத்தாவினாந்தோடிவா-எ-ம்-வந்தான்வந்தரு
க்குப்போனசாத்தன்-வந்தவவ்வூர்ச்சாத்தன்- வந்தசாத்தனிறை
நாளவனூர்க்குப்போயினான்-எ-ம்-வரும். குறிப்புவினைமுதலிய
பிறவுமன்ன. “கருதலர்ச்சிநியகடுங்கொல் யானே,,என்புழிச் சீநி
யவென்னும் பெயரொச்சத்திற்கும் அதுகொண்டயானேயென்னு
ம் பெயர்க்கும் இடையேகொல்லென்னும் வினைத்தொகைச்சொ
ல் இடைப்பிறவாலாய் வந்ததன்று வினைத்தொகை காலங்கரந்த
பெயரொச்சமாதலாற் பெயரொச்சவினையிரண்டடுக்கி யானையெ
ன்னு மொருபெயர் கொண்டனவாமென்க. இவ்வாறேயடுக்காய்
வந்தனவும் இடைப்பிறவந்தனவும்உய்த்துணர்ந் துகொள்க. இனி
ஏற்பனவென்றமையான்“வல்லமெறிந்தநல்லிளங்கோசர்தந்தை-
மல்லல் யானேப்பெருவழுதி,,என்புழி வல்லமெறிதல் பெருவழு
திமேற்றே யெனின் நல்லிளங்கோசர் தந்தையென்பதனையிடை
நிறுவினலாதாம்வல்லமெறிதனல்லிளங்கோசர்மேற்றாகப்பொ
ருள்படுமாதலினென்க. (ரு)

காடுள. எச்சப்பெயர்வினை யெய்துமீற்றினும். *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ரை.) எச்சம்- உருபுகளுமுற்றுகளும்
பெயரொச்சங்களும் வினையெச்சங்களுங் கொண்டு முடியுமெச்ச
மாகிய, பெயர்வினை- பெயரும்வினையும், ஈற்றினும் - அவற்றிற்
கீற்றிலும், எய்தும்- வரும்- எ-று. (பொ-ரை.) உருபுகளுமுற்று
க்களும் பெயரொச்சங்களும்வினையெச்சங்களுங் கொண்டு முடியு
மெச்சமாகியபெயரும்வினையும்அவற்றிற்கீற்றினும்வரும். எ-று.
✽ ஈற்றினுமென்னு மும்மையான் முதலினும் வருதல்கொள்க.
[வ-று] சாத்தன்வந்தான்-மரத்தைக்குறைத்தான் - சாத்தனல்வந்
தான்-சாத்தற்குக்கொடுத்தான் - சாத்தனிலிங்கினான்- சாத்தனதா
டை-சாத்தன்கட்சென்றான் - சாத்தாவா- எ-ம்- வந்தான்சாத்தன்-
வந்தசாத்தன்- வந்துபோயினான்- எ-ம்- இறுதிக்கண்வந்தன-வந்
தான்சாத்தன்- குறைத்தான்மரத்தை-வந்தான்சாத்தனல்- கொடுத்தான்
சாத்தற்கு - நீங்கினான்சாத்தனின் - சென்றான்சாத்தன்கண்-
வாசாத்தா- எ-ம்- சாத்தன்வந்தான்- போயினான்வந்து- எ-ம்- மு
தற்கண்வந்தன- எய்துமீற்றினென்றற்போல முதற்கண்வருதலை
யெடுத்தோதாது உம்மையாற்றநீஇக்கொண்டார்ஆறனுருபினெ
ச்சமும்.எழுனுருபினெச்சப் பெயரும் பெயரொச்சத்தி னெச்ச
முமுதற்கண்வாராவென்பதூஉம் ஏனையவரினு மிறுதிக்கண் வரு

தல்போற் சிறப்பினவல்ல வென்பதூஉந் தோன்றுத்தற்கென்க. எழுவாயுருபு வினைமுற்றுப்பயனிலையைஇறுதிக்கட்கொண்டதூஉம் வினைமுற்றுப் பெயர்ப்பயனிலையை முதற்கட்கொண்டதூஉம் சாத்தன்வந்தான்எனவரும். தம்முள்வேற்றுமையாதோ வெனின், கேட்போர்க்குச் சாத்தனிதுசெய்தானென வினையையுணர்த்துவதூஉம் இதுசெய்தான் சாத்தனென வினைமுதலை யுணர்த்துவதூஉமாமென்க. வந்தான்சாத்தனெனவருவனவுமன்ன. (ஈ)

நாநுஅ. ஒருமொழியொழிதன் னினங்கொளற்குரித்தே. *
(எ-ன்) நால்வகைச்சொற்குமாவதோ ரிலக்கண முணர்-ற்று. மொழியெனப்பொதுப்படக்கூறினமையின் நால்வகைச்சொற்குமென்பதுபெற்றும். (ப-ரை.) ஒருமொழி-பெயர்வினையிடை யுரிகளுள் ஒருசொல், ஒழி- ஒழிந்துநின்ற, தன்-தன்னுடைய, இனம்- இனங்களை, கொளற்கு- கொண்பிழுமுடிதற்கு, உரித்து- உரித்தாகும். எ-று. (பொ-ரை.) பெயர்வினையிடையுரி யென்னு நால்வகைச்சொற்களு ளொவ்வொன்றெஞ்சிநின்ற தன்றனினங்களைக் கொள்ளுதற்குரித்தாம். எ-று. [வ-று] சோற்றைநனியுண்டா னென்றவழிக் கறியைநனிதின்றனென்றற்றொடக்கத்தனவும் பாக்கைநனிதின்றனென்றவழி வெற்றிலையை நனிதின்றான் சுண்ண ம்பைநனிதின்றனென்பனவும் நஞ்சுண்டான்சாவானென்றவழி நஞ்சுண்டான்சாவான் நஞ்சுண்டது சாமென்பனவும்பார்ப்பான் கள்ளுண்ணுனென்றவழிப் பார்ப்பனி கள்ளுண்ணு ளென்பனவுங் கூறாதேயமைந்துகிடத்தலின்இனங்களாயெஞ்சிநின்றன. இவற்று ட்சொற்றையென்னும்பெயர்ச்சொல்லும்உருபிடைச்சொல்லும் கறியையென்னும் பெயர்ச்சொல்லையும்உருபிடைச் சொல்லையும் நனியுண்டானென்னுமுரிச்சொல்லும்வினைச்சொல்லும்நனிதின்றனென்னு முரிச்சொல்லையும் வினைச்சொல்லையுங் கொள்ளுதற்குரியவாய்நிற்றல்காண்க. பிறவுமன்ன (எ)

நாநுக. பொதுப்பெயர்வினைகளின் பொதுமைநீக்கு -மேல்வருஞ்சிறப்புப் பெயர்வினைதாமே. *

(எ-ன்.) பெயர்வினைகட்காவதோரிலக்கணமுணர்-ற்று. (ப-ரை) பொது- திணைபாவிடங்காலங்களுக்குப்பொதுவாகிய, பெயர்வினைகளின்- பெயர்வினைகளுடைய, பொதுமை- பொதுத்தன்மையை, நீக்கும்- நீக்கியொன்றற்குரிமைசெய்யும், மேல்-மேலே-வரும், வருகிற- சிறப்புப்பெயர்வினை - சிறப்பாகியபெயர்வினைகள், தாமே- தாமே. எ-று. (பொ-ரை.) திணைபாவிடங்காலங்கட்குப் பொதுவாகியபெயர்வினைகளினுடையபொதுத்தன்மையினை நீக்கியொன்றற்குரிமைசெய்யுமேல்வருஞ் சிறப்புப்பெயர்வினைகடாமே. எ-று. ஒன்றற்கிருமருங்கினையுமேலென்பவாகலிற்சி

றப்புப் பெயர்வினையாண்டுவினுங்கொள்க. தாமேயென்னும்பி
ரிநிலையேகாரங்குறிப்பினுற்றுணர்ந் திடர்ப்பட வேண்டாவெ
ன்னும்பொருடந்து நின்றது. [வ-று.] சாத்தனிவன்-சாத்தனிது-
எம்-சாத்தன்வந்தான்-சாத்தன்வந்தது-எம்-பெயர்த்திணைப்பொ
துமையினைச்சிறப்புப்பெயரும்வினையும்வந்துநீக்கின. ஒருவரெ
ன்னையர்- ஒருவரென்றாயர்-எ-ம்-மரம்வளர்ந்தது-மரம்வளர்ந்த
ன-எ-ம்- பெயர்ப்பாற் பொதுமையினைச் சிறப்புப்பெயரும்வி
னையும்வந்துநீக்கின. அவரெல்லாமிருந்தார்- யாமெல்லாம்வருவ
ம்- நீவினெல்லாம்போமின் எனப்பெயரிடப் பொதுமையினைச்
சிறப்புப்பெயரும் வினையும்வந்துநீக்கின. வாழ்க-அவன்-அவள்-
அவர்- அது- அவை- யான்- யாம்- நீ- நீர்- எ-ம்- உண்பிவந்தான்-
வந்தாள்- வந்தார்- வந்தது- வந்தன- வந்தேன்- வந்தேம்- வந்தா
ய்-வந்தீர்- வருகின்றான்- வருவான்-எ-ம்-வினைத்திணைபாவிடங்கா
ல்ப் பொதுமையினைச் சிறப்புப்பெயரும் வினையும் வந்துநீக்கி
ன. பிறவுமன்ன. உண்டென்பதிறந்த காலவினை யெச்சமாயினு
மூக்காலவினைகலையுங்கொண்டுமூடி. தற்குரிய பொதுமையினை
டைத்தாதவினத்திணைமேல்வருஞ்சிறப்புவினை நீக்கின. (அ)

கா. எய். பெயர்வினையும்மைசொற் பிரிப்பெனவொழியிசை
யெதிரீமறை யிசையெனுஞ் சொல்லொழி பொன்பதூங்- குறி
ப்புந் தத்த மெச்சங் கொள்ளும். *

(எ-ன்.) நால்வகைச்சொற்கு மாவதோரிலக்கண முணர்த்தும்
வழிச்சிலவற்றிற்கெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதிபுஞ்சிலவற்றிற்கெ
ய்தாததெய்துவித்தலுமுணர் - ந்று. (ப- ண) பெயர்ச் (சொல்
லொழிபு) - பெயரெச்சமும், வினைச் (சொல்லொழிபு) - வினை
யெச்சமும், உம்மைச் (சொல்லொழிபு)-உம்மையெச்சமும், சொ
ற்(சொல்லொழிபு) சொல்லெச்சமும், பிரிப்புச் (சொல்லொழிபு)
பிரிநிலையெச்சமும், எனச் (சொல்லொழிபு) - எனவெச்சமும்,
ஒழியிசைச் (சொல்லொழிபு) - ஒழியிசையெச்சமும், எதிரீம
றைச் (சொல்லொழிபு)- எதிரீமறையெச்சமும், இசைச் (சொல்
லொழிபு)-இசையெச்சமும், என்னும்- என்கிற, சொல்லொழிபு-
சொல்லெச்சங்கள், ஒன்பதும்-ஒன்பதும், குறிப்(பொழி) பும்-
குறிப்பெச்சமும், தத்தம்-தம்முடையதம்முடைய, எச்சம்-எச்ச
ங்களை, கொள்ளும்-கொண்டுமூடியும். எ-று. (பொ-ண) பெயரெ
ச்சமும் வினையெச்சமும் உம்மையெச்சமுஞ் சொல்லெச்சமும்
பிரிநிலையெச்சமு மெனவெச்சமுமொழியிசையெச்சமு மெதிரீ
மறையெச்சமு மிசையெச்சமுமாகிய சொல்லெச்ச மொன்ப
தூங் குறிப்பெச்சமொன்றுந் தத்தமெச்சங்களைக் கொள்ளும்-
எ-று. * சொல்லொழிபென்பதனை முற்கூறிய வொன்பதே

மும்அதனுள்ளுழிபெண்பதனைப் பிற்கூறிய குறிப்பிடுமெங்குபட்
டுக. குறிப்புச்சொல்லொழிபெணக்கூட்டியுரைத்தாலெண்ணெயெ
னின்அதுபின்னர்க்கூறுதும். எனவேயெச்சங்கள் சொல்லெச்சங்
குறிப்பெச்சமெனவிருவகையவென்பதூஉம்சொல்லெச்சமொ
ன்பதெனத்தொகைகூறினார் வகையுள்ளான்றையுஞ் சொல்லெச்
சமென்றமையான் அவ்வகையுள்ளான்ருகிய சொல்லெச்சமென்
பதுசொல்விகற்பங்களின்திச்சொல்லெண்ணுஞ் சொல்லெஞ்சிநி
ற்பதென்பதூஉம்பெற்றும். “சொல்லெனெச்ச முன்னும்பின்
னுஞ்-சொல்லளவல்லதென்கதலின்றே.,” என்றாராகிரியர் தொல்
காப்பியனான்க.இவ்வாசிரியவசனத்திற்குஇப்பொருளன்நிவே
றுபொருள்கூறுவாருமுளர். அதுநிற்க. [வ-று.]செய்தசாத்தன்-
செய்கின்றசாத்தன்-செய்யுஞ்சாத்தன்-ஏ-ம்-நல்லசாத்தன்-ஏ-ம்-
பெயரெச்சங்கடம்மெச்சமாகிய செய்பவனது பெயர்கொண்ட
ன. ஏனைக்கருவிமுதலைந்தோடுமொட்டிக. வினைத்தொகைகளும்.
பெயரெச்சமாயடங்குதலின்அவையுமுற்றெச்சங்களும்மன்ன.செய்
துவந்தான்-செய்துநல்லனாயினான்-செய்துநல்லன்-செய்துவ
ருதல்-ஏ-ம்- விருந்தின்நியுண்டபகல்-ஏ - ம்- வினையெச்சங்கடம்
மெச்சமாகிய வினைவினைக்குறிப்புந்தொழிந்தபெயருங்கொண்ட
ன. காட்டாதொழிந்தவினையெச்சங்களு முற்றெச்சங்களும்மன்ன.
இவ்வெச்சத்திற்குமுடிபாகிய வினைக்குறிப்பாக்கமொடுவருதலு
ம்அதுதொகவருதலும்ஆக்கவினைக்குறிப்பென் னுஞ்ஞத்திரத்தூ
ளமைந்நுகிடந்தன. சாத்தனும்வந்தான் -என்னுமும்மையெச்ச
முன்னர்க்கொற்றன்வந்தானெனத்தன்மெச்சங்கொண்டது. “மி
டிபெண்ணுங் காரணத்தின் மேன்முறைக்கண்ணே - கடிபென்ற
ஈகற்றறிந்தார்.,” “இசையா வொருபொரு ளில்லென்றல் யார்க்கு
ம்-வசையன்று.,” என்பனசொல்லெச்சம். கடிபென்று சொன்னா
ர்-இல்லென்றுசொல்லுதல் எனச் சொல்லெண்ணுந் தம்மெச்சங்
கொண்டன. இவைபெயரெச்சம் வினையெச்ச மென்றபோல
ச்சொல்லெண்ணு மெச்சத்தையுடைய விடைச்சொல்லைச் சொல்
லெச்சமென்றவின் ஆகுபெயர்.மேல்வருமெனவெனெச்சமொ
ழிந்தனவுமன்ன. சாத்தனென்கொண்டான்-சாத்தனென்கொண்டான்
என்பனபிரிநிலையெச்சம். இவைபிறர்கொண்டலொனத் தம்மெ
ச்சங்கொண்டன. கோடற்றொழிலார் சாத்தனினின்றும்பிரிந்கப்
பட்டார் பிறராதலிற் பிரிநிலையென்க. கடலொல்லென வொலித்
தது- நரம்புவிண்ணெனவிசைத்தது-தலையிடியென விடித்தது
என்பனஎனவெச்சம். இவைதம்மெச்சமாகிய வினைகொண்டன.
மிகவுமொலித்ததுமிகவுமிசைத்ததுமிகவுமிடித்தது என்பனவி
வற்றிற்குப்பொருளாமாதலின் இவ்வெனவெச்ச மிகுதிப்பொரு

உருவதோ ரிடைச்சொல்லாமென்க. “தெய்வந்தொழாஅள், கொழுநற் றெழுதெழுவாள் - பெய்யெனப்பெய்யுமழை, என்பதனுளெனவென்பது பெய்யெனச் சொல்லவென வினைப்பொருடருதலின் இடைச்சொல் லடியாகப்பிறந்த செயவெனெச்சுமாய் முன்னர்ப்போந்தவினையெச்சத்துளடங்குமென்க. கூரியதோர் வாண்மன்-வருகதில்லம்ம-கொளிலோகொண்டான் என்பனவொழியிசையெச்சம். இவையுமையே கோடிற்று - வந்தாலின்னது செய்வல்-கொண்டிய்யப்போயினுல்லன் எனத்தம்மெச்சங்கொண்டன. வரனுமுரியன்-யானோசெய்தேன் என்பனவெழிரமறையெச்சம். இவையுமையானே வாராமைக்குமுரியன்-யான்செய்கிலன் எனத்தம்மெச்சங்கொண்டன. இதுகாறும் வினையியலினொழிபாகிய பெயொச்சவினையெச்சமுடிபும் இடையியலி னொழிபாகியவேனையறுவகையெச்சமுடிபுமெறித்துவிதந்தார். இவ்வாறெறித்துவிதத்தற்கு வரையறைப்படாதுவருஞ் சொல்லெச்சங்களைவெல்லாந் தொகுத்திசையெச்சமென வினாதிக்கட்கூறினார். இசையென்பது சொல். இசையெச்சமெனப் பொதுப்படக்கூறுதின்மையி னிவ்வெச்சமு பிதுகொள்வதும் பெயர்வினையிடையுரியென்னு நால்வகைச் சொல்லு ளொன்றும் பலவுந் தனித்துந் தொடர்ந் தும்வருமென்பதுபெற்றும். அவற்றுட்சிலவிசையெச்சங்கள்வருமாறு. “இணரொரிதோய்வன்ன வின்னுசெயினும்- புணரின்வெகுளாமைநன்று, என்புழிப்பிறவுயிரிக்கின்னுசெயின்வையிழையாது தமக்குவருதல்கருதித் தம்மாட்டன்பும் பிறவுயிர்கண்மாட்டருந் மின்னுசெய்தலான் மேன்மேல்வளரும் பிறப்பிறப்பிசையெச்சமு நம்மாரின்னு செயப்பட்டானாநாமடைந்திரத்தல் கூடினுங்குமிமதனால் யாரீமாட்டு மின்னுசெய்யக்கடவமல்லமென்னும்வருங்காலவுணர்ச்சியு மிலராயொருவர் தன்னுலாற்றல் கூடாதவின்னுதனவற்றைத்தன்கட்செய்தாராயினு மவர்தம்மக்கு வேண்டிவதோர்குறை முடித்தல்கருதி நாணுதன்னை யடைந்தாராயி னவர்செய்தவின்னுமைகருதி யவனா வெகுளாதவற்றை மறந்தவரவேண்டுங் குறைமுடித்துமுன்னெய்த வின்னுமைமயால் வரீகூசியொழுதுதறவிரீதற்குக்காரணமாகியமெய்ப்பாடுமுதலியனதன்கட்குறிப்பிட்டு நிதிநித வவர்க்கினியனாகியிருத்த மன்சால்புக்குறன்று என நால்வகைச்சொற்களுள் வேண்டிவன வெல்லாந் தந்தகலங்கூறவேண்டி நிற்பனவிசையெச்சமாமென்க. பிறவுமென்ன. இனிக்குறிப்பெச்சங்களாவனவொன்றொழிபொதுச்சொன்முதலியகுறிப்புச்சொற்களாங்குறிப்பானுணரப்படுவனமுறை யெயெஞ்சுநின்றலின். அவையவ்வெச்சங்கொள்ளுமாறு பெரு

தேவிபொறையுயிர்த்தகட்டிற்கீழ் நால்வர்மக்களுளர் என்புழி மக்களென்னும் பொதுப்பெயர் பெண்மக்களெனப் பெண்ணென்னுஞ் சிறப்புப்பெயர்கொண்டது. “குறுத்தாட்புதம்,” என்புழித்தகரவல்லொற்றத்தற்கினமாகியமெல்லொற்றையும், “மரையிதழ்புரையும்,” என்புழி மரையென்பது தாவென்னு முதலெழுத்தைபுங்கொண்டன. வாய்ப்புகிவருதும் என்பதெச்சிக்கழித்துவருதுமென்பதுகொண்டது. புனித்தினன்றான் என்பது பழமாகிய புனியெனப் பழமென்பதுகொண்டது. பொற்றொழி என்பது பொற்றொழியையுடையாளென விரண்டாமுருபு மதன் உயனிலையுங்கொண்டது. நல்லனிவன் என்பது பெயரிப்பொருள்கொள்ளாது வினைக்குறிப்பிப்பொருளோடு நல்லனயினுனிவனென ஆக்கங்கொண்டது. “அறத்தாறிதுவென வெண்ணைக்கழிப்பு,” என்பது “அறத்தாறிதுவென வேண்டாசினிகை - பொறுத்தாடு நீர்ந்தானிடைய,” என்பதுகொண்டது. “அலங்குணைப்பரவியைவொடுகினைஇ என்பது தருமன் வீமனருச்சுநன்றகுலன்சகாதேவனென்பனகொண்டது. “பிரிபெப்சாகாடுமச்சிறுமப்பண்டனா- சாலமிருத்துப்பெயின்,” என்பது உம் உண்ணுநின்றான் சுற்றித்துழியட்டோன் முகநோக்கிநன் கட்டாயென்பது உம் மெலியராயினும் பலர்தொகின் வலியராயும்வெல்வொன்பதனையும் நன்கட்டாயல்லையென்பதனையுமுறையேகொண்டன. பிறவுமன்ன. இவையொன்றொழி பொதுச்சொன் முதலிய குறிப்பெச்சங்க டம்மெச்சங் கொண்டன. இதனைக் குறிப்பிச்சொல்லெச்சமென்னுது குறிப்பெச்சமென்றார். சொல்லையன்றிப்பொருண்மாத்நியாயு மெழுத்து மெஞ்சுவருவனவுமுளவாதலினென்க. இப்பத்தெச்சங்கட்கும் வேறுபொருள் கூறுவாருமுளர். அவையெல்லா மிசையெச்சமாயுங் குறிப்பெச்சமாயு ம உங்குமாதலானும் பெயரெச்ச வினையெச்ச முதலியவற்றிற் காங்காங்கு முடிபுகுருசாயினு ரீண்டெச்சங்களை யெல்லாந் தொகுத்துக்கூறும்வழிமுடிபுகுருசாயிற் குன்றக்கூறலென்னுங் குற்றமாதலானு மதுபொருந்தாதென்க. (க)

ஈசுசு. பெயரொடுபெயரும் வினையும்வேற்றுமை - முதலிய பொருளி னவற்றினுருபிடை-யொழியவிரண்டி முதலாத்தொடர்ந்தொரு-மொழிப்போனடப்பன தொகைநிலைத்தொடர்சொல். (எ-ன்.) பெயர்க்கும் வினைக்குமாவதோர் விதியுணர் - நறு. (ப-னா.) பெயரொடு- பெயர்ச்சொல்லோடு, பெயரும்-பெயர்ச்சொல்லும், (பெயரொடு) - பெயர்ச்சொல்லோடு, வினையும்-வினைச்சொல்லும்,வேற்றுமைமுதலிய- பின்சொல்லப்படும்வேற்றுமைமுதலாகிய, பொருளின்- அறுவகைப் பொருட்புணர்ச்சு

சீக்கண், அவற்றின்-அவற்றினுடைய, உருபு-உருபுகள், இடை-நடு விலே, ஒழிய-தொக்குநிற்ப, இரண்டுமுதலா - இரண்டுசொற்க ள்முதலாக, தொடர்ந்து-பலசொற்கள் தொடர்ந்து, ஒருமொழி போல்-ஒருசொற்போல, நடப்பன-நடப்பவை, தொகைநிலைத் தொடர்சொல் - தொகைநிலைத் தொடர்சொற்களாம். எ-று. (பொ-னா.) பெயர்ச்சொல்லோடு பெயர்ச்சொல்லும் பெயர்ச் சொல்லோடு வினைச்சொல்லும் வேற்றுமைவினையென்பெனப்பி ன்னர்வகுத்துக் கூறு மறுவகைப்பொருட் புணர்ச்சிக்கண்வந் தினுருபுகளிடையேதொக்கு நிற்பவிரண்டுமுதலிய பலசொற் க்தொடர்ந்தொருமொழிபோ னடப்பன யாவை யவைதொகை நிலைத்தொடர் சொற்களாம். எ-று. தொகை யென்னும் பல பொரு ளொருசொலின்றுபு மறைதலை யுணர்ந்திநின்றது. 'ஐ யுங் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின் - மெய்யுருபு தொகாவிநு தி யான,, என்பவாகலின், வினையொடு வினைதொகை நிலைத்தொ டராகாமையின் அதனையொழித்தும் நிலத்தைக்கடந்தான் நிலங்க டந்தான். எனவுருபிடை விரியிற்பிளவுபட்டிந் தொக்கதேற் பிள வுபடாதுந் தொடருமாதலின் ஒருமொழி போலென்றுங் கூறி னார். ஒருமொழிப்பாண்டத்தலாவது கொல்யானைவந்தது - நிலங் கடந்தான்சாத்தன்என இரண்டுமுதலியபலசொற்றொடர்ந்தொ ரு பெயராயும் வினையாயுநின்று தம்முடிபேற்றலெனப் பொரு ள்கூறின், அவ்வாறு தொகைநிலைத் தொடருங் கொன்றயானைவந் தது - நிலத்தைக்கடந்தான்சாத்தன் என நடக்குமாதலின் அது பொருந்தாதென்க. (1)

நகூஉ. வேற்றுமை வினையென்புமையும் - யன்மொழி யெனவத் தொகையா-றாகும். *

(எ-ன்.) மேல்வேற்றுமை முதலியவென்றார் அவை யிவையெ ன்பதுணர்-ற்று. (ப-னா.) வேற்றுமைத்(தொகை)-வேற்றுமைத் தொகையும், வினைத்(தொகை)-வினைத்தொகையும், பண்புத்(தொ கை)-பண்புத்தொகையும், உவமைத் (தொகை) - உவமைத்தொ கையும், உம்மைத் (தொகை) - உம்மைத்தொகையும், அன்மொழித் (தொகை) - அன்மொழித்தொகையும், என-என்று, அத்தொ கை-முன்னே சொல்லப்பட்ட தொகைநிலைத்தொடர்மொழிகள் ஆறாகும்-ஆறுவகைப்படும். எ-று. (பொ-னா.) வேற்றுமைத்தொ கையும் வினைத்தொகையும் பண்புத்தொகையும் உவமைத்தொகை யும் உம்மைத்தொகையும் அன்மொழித்தொகையுமென மேற்கூறியதொகைநிலைத்தொடர் சொல்அறுவகைப்படும். எ-று. (10க)

நகூங். இரண்டுமுதலா விடையாறுருபும் - வெளிப்பட லில்லா வேற்றுமைத்தொகையே. *

(எ-ன்.) நிறுத்தமுறையானே வேற்றுமைத் தொகையாமாறு ணர்-ற்று. (ப-ணா.) இடை-எழுவாய்க்கும் விளிக்குமிடையேநிற் கிற, இரண்டி-இரண்டாவது, முதலாம்-முதலாயிருக்கின்ற, ஆறு ருபும்-ஆறுவேற்றுமையுருபுகளும், வெளிப்படலில்லது - தொ க்கதொடர்மொழிகள், வேற்றுமைத்தொகை-வேற்றுமைத் தொ கைகளாம். எ-று. (பொ-ணா.) எழுவாய்க்கும் விளிக்குமிடையே நின்ற இரண்டாவது முதலியஆறு வேற்றுமையுருபுந் தொக்க தொடர்சொற்கள் வேற்றுமைத் தொகைகளாம். எ-று. ✽ வே த்றுமைப்பொருட் புணர்ச்சிக்கட்பெயரொடு பெயரும்வினையு ங்கூடியகூட்டத்தை வேற்றுமைத்தொகையென்றதன்மென்பார் ஆறுருபும் வெளிப்படலில்லதென்றார். ஏனைத்தொகைகளுமீன் ன. [வ-று.] நிலங்கடந்தான்- தலைவணங்கினான் - சாத்தன்மகன்- ஊர்நீங்கினான்- சாத்தன்கை- குன்றக்கூகை - யானைக்கோட்டு மு னிகுறைத்தான்- எனஆறுருபுமிடையே தொக்கவாறுகாண்க. இ டையே தொக்கதனைத் தொகைநிலைத் தொடரொன்றமையானே கூடந்தானிலம்- இருந்தான்குன்றத்து- என இறுதிக்கட்டொக்கு ப்பிளவுபட்டுநின்றன தொகைநிலைத் தொடராகாவோ வெனின், நிலங்கடந்தான் - குன்றத்திருந்தான் - என்பனவற்றை ஒரோவ ழிமாதிக் கூறுதலிற் பிளவுபட்டுநின்றனவன்றி அவையும்இடை க்கட்டொக்க தொகைநிலைத் தொடரோயாமென்க. இனியாறுருபு மென்னு முற்றும்மையை யெச்சவும்மையாக்கிப் பொற்குடம் என ஒரோவழியுருபும் பொருளு முடன்றொக்கதூஉம் வேற்று மைத்தொகையெனக்கொள்க. அதுவிரிவுழிப்பொன்றம்செய்த குடமெனவிரியும். பிறவுமன்ன. (யஉ)

காசு. காலங்கரந்த பெயரொச்சம் வினைத்தொகை. ✽

(எ - ன்.) வினைத்தொகையாமாறுணர்-ற்று. (ப-ணா.) காலம்- காலம்பற்றிப் புடைபெயர்கிற வினையுருபுகள், கரந்த - தொக் க, பெயரொச்சம்- பெயரொச்சவினைகள், வினைத்தொகை-வினைத் தொகைகளாம். எ-று. (பொ - ணா.) காலம்பற்றிப் புடைபெயர் வினையுருபாகிய தம்பிறுதிக் டொக்குநிற்பச் செய்வதாதி யறு பொருட்பெயராகிய தம்மெச்சக்கொண்ட பெயரொச்சங்கள்வி னைத்தொகைகளாம். எ-று. ✽ காலமென்றதாகுபெயர். முதனிலை வினையுருபு தொகாதுநிற்பப் புடைபெயர்ச்சி வினையுருபு தொ க்கனவற்றை வினைத்தொகை யெனப்படுமென்பார் காலங்கரந் தவெனஆகுபெயராம் கூறினார். புடைபெயர்ச்சிவினைகளை முத னிலையொழிந்தவினாதிக்கள் காலங்காட்டிநின்றவின் அவ்வினைகட்கு வையுருபாயின. [வ-று.] நெருநலடுகளி று-இன்றடுகளி று-நாளை யடுகளி று-வெல்களம்- தொழில்-பொழுது-கந் து-எனவரும். இ

வைவிரிவுபூ-தெருநலட்டகளி-இன்றடாநின்றகளி-நானைய
டுங்களி-எனவிரியும். இவைமுறையே யிறந்தகால வினைத்தொ
கைநிகழ்காலவினைத்தொகை யெதிர்காலவினைத்தொகை யெனப்
படும். இஃதொவ்வொருகாலத்தையேபற்றாது முக்காலமும்பற்றி
நெருநலுமட்டகளி-இன்றுமடாநின்றகளி-நானையுமடுங்க
ளி-எனவிரியவரின் முக்காலவினைத்தொகையெனப்படும். இக்
வனங்காலவிகற்பம்பற்றிப்பிழைபெயர்வினைகருதாது-அரிவாள்
ஆவுரிஞ்சுதறி-என்றூற்போல் அடுகளிறென்பது இத்தொழிற்
ரியதிஃதென்னும் பொருள்பட வருமாயின் வினைத்தொகைக் கு
றிப்பெனப்படுமென்க. இவ்வாறே யேனை வினைத்தொகைகளை
பெல்லாம்உபித்துணர்ந்துகொள்க. இதற்குவருமொழி பெயரா
தவினித்தொகை நிலையாயேதொடரு மிரண்டிறந்தமொழிகளில
வென்க-அட்டகுகளி-அடாநின்றகுகளி-அடுவகுகளி-எ
னமுற்றுக்களி-அதிதொகுதலின் அடுகளிறென வினைத்தொகையா
யிற்றெனின், அடுகளிநிது-அடுகளிவந்தது-எனப்பின்னுமோ
ர் பெயர்வினைகளையேற்றலின் அவையன்றெனவும் அடுவென்னு
முதனிலைவினையாகிய காரணத்தின்கண் முக்காலவினையாகிய கா
ரியங்க டொக்குநின்றலின் அடுகளிறென வினைத்தொகை யாயிற்
றெனிற்காரணத்தின்கட் காரியந்தொக்குநிற்றற்குக்களிறென்னு
முடிக்குஞ்சொல்வேண்டாமையின் அஃதொருமொழியிலக்கண
மன்றி இங்ஙனமதிகரித்த தொடர்மொழி யிலக்கணமன்மையின்
அஃதன்றெனவும்விலக்கிப்பெயுபொச்சத்திது அதிதொக்கது வினை
த்தொகையென்றார். (யக)

ககரு. பண்பைவிளக்கு மொழிதொக்கனவு - மொருபொரு
ட்கிருபெயர் வந்தவுங் குணத்தொகை.

(எ-ன்.) பண்புத்தொகையாமாறுணர்ந்து. (ப-ரை.) பண்பை
-குணத்தொழி குணக்குண்டாகிய ஒற்றுமை நயத்தை, விளக்கு
ம்-விளக்குகிற, மொழி - ஆகியவென்னும் பண்புருபு, தொக்க
னவும்- தொக்குநின்றவையும், ஒருபொருட்டு- ஒருபொருளுக்
கு, இருபெயர்- பொதுப்பெயருஞ் சிறப்புப்பெயருமாகிய இ
ருபெயர்கள், வந்தவும்- வந்தவையும், குணத்தொகை - பண்புத்
தொகைகளாம். எ-று. (பொ-ரை.) குணப்பெயரோடு குணிப்பெ
யர்புணருங்கால் அக்குணியோடு குணத்துக்குண்டாகியவொற்று
மைநயத்தை விளக்குதற்காண்டு வரும் ஆகியவென்னுமொழியா
கிய பண்புருபுதொக்குநிற்பனவும் அப்பண்புருபுதொக்குநிற்ப
ப்பொதுப்பெயருஞ் சிறப்புப்பெயருமா யொருபொருட்கிரு
பெயர்வந்தனவுமாகிய இவ்வினையும் பண்புத் தொகைகளாம்-

எ-று. ஞானத்தொகையென்றமையான் ஒருபொருட்கிருபெயர்வந்தனவற்றின்கண் ணும் பண்புருபு தொகுமென்பதுபெற்றும். [வ-று.] செந்தாமரை-கருங்குவளை-வட்டக்கடல்-சதுரப்பலகை- ஒருபொருள்- இரூபொருள்- தீங்கணி- துவர்க்காய்-எ-ம்-ஆயன்சாத்தன் - வேழக்கரும்பு- அகரமுதல-சகரக்கிளவி-எ-ம்-செந்நிறக்குவளை-கரும்புருவச்சிலை-எ-ம்-வரும். இவைவிரியுழிச் செம்மையாகிய தாமரை-ஆயனாகியசாத்தன்-செம்மையாகிய நிறமாகியகுவளை எனவிரியும். இவ்வாகியவென்னுமுருபின்கண் ஆக்கவினையின்மையினிலக்கணையாற்செய்தவென்னும்வாய்ப்பாட்டின்பாற்படுவதோர் வினையிடைச்சொல். ஆயனென்னும்பொதுப்பெயர் சாத்தனென்னுஞ்சிறப்புப்பெயரைவிசேடித்தும் வேழமென்னுஞ் சிறப்புப்பெயர் கரும்பென்னும் பொதுப்பெயரை விசேடித்தும்வந்தன. பிறவுமன்ன. முற்றெச்சமாகிய காலத்து முற்றுப்பொருளையொழித் தெச்சப்பொருளை யுணர்த்தி நின்றற்போல ஆயன்வேழமென்றற்றொடக்கத்து நிலைமொழிகள்பண்டிச்சொல்லாயினும் அப்பண்பிகளையொழித்துப்பொதுப்பண்பினையுஞ் சிறப்புப்பண்பினையுமுணர்த்தி வருமொழிக்கடையாய்நின்றலின் அவையுப்பண்புத்தொகையாயின. ஆகியவென்பதன்று பண்பைவிளக்குமொழியென்பது மைவிருதியென்னுமெண்ணெயெனின், ஓர்மொழிக்கூறுப்பாகியவிருதியைமொழியென்றல் கூடாமையானும் வட்டஞ் சதுரமுதலிய பண்பிற்கவ்விருதியின்மையானும் வட்டக்கடலென்புழிமகரவீறுகெட்டுப்புணர்ந்தாற்போல மையீறுகெட்டுப்புணர்ந்ததென்பது நறுபோதலென்னுஞ் சூத்திரத்தாற் பெறுதலானு மத்தென்றென்க. செய்யதாமரையென்னுமெச்சவினுதிதொக்கதித்தொகையென்பாருஞ் செய்யதுதாமரையென்னு முற்றினுதிதொக்க தித்தொகையென்பாருமுளர். இவையு மொழியன்மையானும் வட்டக்கடன்முதலிய பண்புத்தொகைக்கவ்வெச்சவினுதிவிரித்தல்கூடாமையானு மவ்வெச்சவினுதி தொக்கதேல்அதனைவினைத்தொகைக்குறிப்பென்றல்கூடுமன்றிப் பண்புத்தொகையென்றல் கூடாமையானு முற்றினுதிதொக்கதேற் பண்புத்தொகையென்றல் கூடாமையெய்நிச்செந்தாமரையினு செந்தாமராவிரிந்ததென மேற்பெயர்வினையேற்றல் கூடாமையானும் அது பொருந்தாதென்க. இனிக்குணியோடு குணத்துக்குண்டாகியவொற்றுமைநயங்கருதாது ஒருபொருளைக்குணகுணியாகப்பிரித் தவ்வேற்றுமைநயங்கருதிச் செம்மையையுடையதாமரையெனவிளக்கின்இரண்டாம் வேற்றுமையுருபும் பொருளு முடன்றொக்கதொகையாமென்க. பிறவுமன்ன.

கூசு. உவம வுருபில் துவமத் தொகையே.

*

(எ - ன்.) உவமத்தொகையாமாறுணர்-ற்று. (ப-ணா.) உவம வுருபு - வினை பயன் மெய் யுரு என்பவற்றைப் பற்றிவருகிற உவமவுருபுகள், இலது- தொக்கதொடர்மொழிகள், உவமத்தொகை-உவமத்தொகைகளாம். எ-று. (பொ-ணா.) வினைபயன் மெய் யுருவென்பனபற்றிவரும் உவமவுருபுகடொக்க தொடர் சொற்களுவமத்தொகைகளாம். எ-று. [வ-று.] புலிச்சொற்றன்-மழைக்கை-துடியிடை-பொற்சுணங்கு-எ-ம்-குருவிசுப்பிட்டான் சக்கரஞ்சுற்றிவந்தான்- மரகதக்கிளிமொழி - இருண்மழைக்கை-எ-ம்-வரும். இவை விரியுழி புலியைப்போலுங் கொற்றன்-குருவியைப்போலுங் கூப்பிட்டான்-மரகதத்தைப்போலுங் கிளியைப்போலுமொழி எனவிரியும். இறுதிக்கட்காட்டிய இரண்டிறந்த தொடர் உவமைக்குவமைபன்று முன்னதுருவவமையும் பின்னதுபயனுவமையு மாதவினென்க. இவையிரண்டாம்வேற்றுமை யுருபும்பொருளு முடன்றொக்கதொகையன்றோ வுவமைத்தொகையென்ற தென்னையெனின், செயப்படுபொருள் கருதிக்கூறியவழியிரண்டாம் வேற்றுமையுருபும் பொருளு முடன்றொக்க தொகையாகவும் உவமப்பொருள்கருதிக்கூறியவழியதனையேயு வமத்தொகையாகவுங் கொள்ளப்படுமென்க. (யரு)

நானா. போலப்புரைய வொப்பவறழ - மானக்கடுப்ப வியையவேய்ப்ப - நேரநிகர வன்னவின்ன - வென்பவும்பிறவு முவமத்துருபே.

*

(எ-ன்.) உவமவுருபுஇயற்சொன்மாதீதிரையாய்நிலலாது திரி சொல்லாற்பலவாதலின் அவை யிவையெனவுணர்-ற்று. (ப-ணா.) போல- நிகர,இப்போலமுதலாகிய செயவெனெச்சம் பத்தும், அன்னவின்ன வென்பவும் - அன்ன இன்ன என்கிற பெயரொச்சக்குறிப்பிரண்டும், பிறவும்- இவைபோல்வன பிறவும், உவமத்துருபு- உவமவுருபுகளாம். எ-று. (பொ-ணா.) போலவென்பது முதலிய செயவெனெச்சம் பத்தும் அன்ன இன்ன வென்னும் பெயரொச்சக்குறிப்பிரண்டும் இவைபோல்வன பிறவுருவமவுருபுகளாம். எ-று. இன்னவென்ப தருகியன்றிவாரமையிற்றிற் கூறினார். பிறவென்றமையானே போலப்புரையவென்றற்றொடக்கத்து வினையடியாகப் பிறத்தற்குரிய ஏனைவினை பெச்சவிடற்பங்களும் பெயரொச்சவிதற்பங்களும் பொருவ ஏற்ப அனையவென்றற்றொடக்கத்தனவுங் கொள்க. [வ-று.] குருவிபோலக கூப்பிட்டான்- குருவிபுரையக்கூப்பிட்டான் - புலியன்னகொற்றன் எனப்பெயரொடுவினைபுணருங்கால் வினையெச்ச வுருபுகளனைத்தினையும் பெயரொடுபெயர்ப்புணருங்காற் பெயரொச்சவுருபுகளனை

த்திணையும் விரித்துக்கொள்க. பெயரொடு பெயர்புணரினும் பு
லியைப்போலப்பாயுஞ் சாத்தன். மழையைப்போலக்கொடுக்கு
ங்கை துடியைப்போலச்சுருங்கிய இடை பொண்ணப்போல வி
ளங்கியசுணங்கு எனவினையெச்ச வுருபுவிநீந்தல்லது நால்வகை
புலமையும் விளங்காமையின் அவ்வுருபை முன்னொடுத்துவித
ந்தாரென்க. (யசு)

நாசு அ. எண்ணெலெடுத்தன் முகத்தனீட்ட - லெணுநான்க
ளவையு னும்மிலதத்தொகை.

(எ-ன்.) உம்மைத்தொகையர்மா றுணர்-ற்று. (ப-ரை.) எண்
ணல்- எண்ணலளவையும், எடுத்தல்-எடுத்தலளவையும், முகத்தல்-
முகத்தலளவையும், நீட்டல்-நீட்டலளவையும், லெணும்-என்கிற, நா
ன்களவையுள்- நான்களவைப்பெயர்களுள், உம்மிலது - உம்மை
யாகிய உருபுதொக்குநிற்பவை, அத்தொகை- அவ்வும்மைத்தொ
கைகளாம். எ-று. (பொ-ரை.) எண்ணலளவை எடுத்தலளவை மு
கத்தலளவை நீட்டலளவையென்னு நால்வகையளவைகளாற்பொ
ருள்களை யளக்குங்காற்றொடரும் அவ்வளவைப்பெயர்களுள் உ
ம்மையாகிய உருபுதொக்கு நிற்பனவும்மைத் தொகைகளாம். —
எ-று. எண்ணலளவையான் அளத்தலையன்றி அவ்வளவையை
யெடுத்தன் முதலிய கருவியின்பாற் படுத்து அளத்தலின் அள
வைநான்கென்றதன் பிெண்ணலளவையே யளவையாதலின் அ
தனை முற்கூறப்பட்டது. [வ-று] கபிலபரணர்- இராப்பகல்-பு
லிவிற்றெண்ணடை- அறுபத்துமூவர்- ஆயிரத்தென்றூற்றைம்ப
த்தொன்றேகாலையரைக்கா லரைமாராணி முந்திரிகை-எ-ம்-கழ
ஞ்சேகால்- கழஞ்சனாயே யரைமாவரைக்காணிமுந்திரிகை-எ-ம்
நாழியாழாக்கு- கலனே முக்குறுணி நாழியாழாக்கே முச்செவி
யி-எ-ம் - சாணரை-சாணரையேயரைக்கால்-எ-ம்-வரும்- இவைவி
ரியுழிக் கபிலனும் பரணனும் -இராவும் பகலும்-புலியும்வில்லு
ங்கெண்டையும்- அறுபதின்மரும் மூவரும்- எனவிரியும். பிறவு
மன்ன. இவற்றுள் அறுபதென்பது எண்ணலளவையாய்த் தொ
டராது எண்ணுறழ்ச்சியாய்த் தொடரிந்தமையின் உம்மைத்தொ
கையன்று பண்புத்தொகையாமென்க. கபிலபரண றென்பது எ
ண்ணப் பெயராகிய தெண்ணெயென்றி கபிலபரண ரிருவரும்வந்
தாரொனத் தொகைபெறுதலி னென்க. இவைபோல்வன பிறவும
ன்ன. கபிலபரணரிப் பரவினெனவரும்வழிக் கபிலனையும்பர
ணையும் பரவினெனவெற்றுமைபுருபும்உடனவிரியுமாலோ
வெனின் பரவினென்னும் வருமொழிநோக்கி வேற்றுமைத்
தொகையாகவும் கபிலபரணென்னும் நிலைமொழியிரண்டனை
யும்நோக்கி உம்மைத்தொகையாகவும் கொள்ளப்படுமென்க. இ

வ்வும்மையிடை யினுமிறுதியினுமொருங்குதொகுமென்பார் அ
திகரித்தமுறையானே யிடைக்கட்டொகும்வேற்றுமைத்தொகை
முதலிய நான்கிற்கும்இடையேதொகுமென்ற பொதுவிதி மா
ற்றியிறுதிக்கட்டொகுமெனக்கூறும்அன்மொழித்தொகைக்கும்
இடையே யித்தொகையை வைத்தாரென்க. எண்ணிடைச்சொற்
கள்உம்மையேயன்றிப் பிறவுமுள்வேனு மஃதியற்சொல்லாதவி
ன்உம்மைத்தொகையெனப்பட்டது. (யெ)

கூகூ. ஐந்தொகைமொழிமேற் பிறதொகன்மொழி. *

(எ-ன்.) அன்மொழித் தொகையாமாறுணர்-ற்று. (ப-ரை.) ஐ
ந்தொகைமொழிமேல் - வேற்றுமைத்தொகைமுதலிய ஐவகை
த்தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகளுக்கும் புறத்து, பிற-அவைய
ல்லாத பிறமொழிகளாகிய வருபுகள், தொகல்- தொக்குவருவன
அன்மொழி-அன்மொழித்தொகைகளாம். எ-று. (பொ-ரை)வே
ற்றுமைத்தொகைமுதலியவைவகைத்தொகைநிலைத்தொடர்மொ
ழிகட்கும்புறத்துஅவையல்லாதபிறமொழிகளாகியவருபுக்கடொ
குதல்அன்மொழித்தொகையாம். எ-று. ஐந்தொகைமேலேற்றமையான்
அவற்றினுருபிடை யொழிபவென்ற பொதுவிதியை விலக்கினா
ரென்பதுபெற்றும்.[வ-று.]பூங்குழல்-பொற்றொடி-கவியிலக்க
ணம்- பொற்றொடி-கிள்ளிகுடி-கீழ்வயிற்றுக்கழலை-எ-ம்-தாழ்கு
ழல்-கருங்குழல்-துடியிடை-தகராழால்-எ-ம்-தகராழன்மு
லை-எ-ம்-வரும். இவைவிரியுழிப் புவையுடைய குழலினை யுடை
யாள்-பொன்னுலாகிய தொடியினையுடையாள் கவிக்கிலக்கணஞ்
சொன்னதால் பொன்னினாகிய தாலியினையுடையாள் கிள்ளியது
குடியிருக்குமுடி கீழ்வயிற்றின்க் கெழுந்த கழலைபோல்வான்-
எ-ம்-தாழ்ந்தகுழலினையுடையாள்-கருமையாகியகுழலினையுடை
யாள்-துடியன்ன இடையினையுடையாள்-தகரமுரூழலும் விரா
ய்ச்சமைந்தசாந்து-எ-ம்-தகரமுரூழலும் விராய்ச்சமைந்தசா
ந்தையணிந்த முலையினையுடையாள்-எ-ம்-விரியும். இனியிரண்டி
ற்றந்தமொழிகளினறுவகைத்தொகையும்விரவித்தொகுமாறு 'தி
கழ்செவ்வான்மதித்திருமுகப்பூங்குழல்', எனவரும். இவைவிரியு
ழித்திகழ்ந்த செம்மைபாகிய வானத்தின்கண் மடுபோலுந்திரு
முகத்திணையும் புவையுடையகுழலினையுமுடையாள் எனவிரியும்.

காஎய. முன்மொழிபின்மொழி பன்மொழிபுறமொழி-பெ
னுநான்கிடத்துஞ் சிறக்குந்தொகைப்பொருள். *

(எ-ன்.) தொகைநிலைத் தொடர்சொற்க் கொண்டுபடத் தொ
டர்ந்தனவேனும்அப்பொருளு மொன்றுபடத்தொடராதபிள
வுபட்டோரிடத்துச் சிறந்தும் ஓரிடத்துச் சிறவாது நிற்குமெ

ன்பதுணர்-ந்து. (ப-ரை.) முன்மொழி - முன்சொல்லும், பின்
மொழி-பின்சொல்லும், பன்மொழி-பலசொற்களும், புறமொ
ழி-புறத்துவருகிறசொல்லும், என்னுநான்கிடத்தும் - என்கிறநான்
கிடத்திலொன்றிலே; தொகைப்பொருள் - தொகைநிலைத்தொட
ர்பொருள், சிறக்கும் - சிறந்துநிற்கும். ஏ-று. (பொ-ரை.) தொ
கைநிலைத்தொடர்மொழிகளின் முன்மொழிக்கண்ணேணும் பின்
மொழிக்கண்ணேணு மனைத்து மொழிக்கண்ணுமேணுமனைத்து
மொழிக்கும் புறமொழிக்கண்ணேணுஞ்சிறந்துநிற்குந்தொகை
நிலைத்தொடர்பொருள். ஏ-று. இவ்விடங்களிற் சிறக்குமெ
னவே யேனையிடங்களிற்சிறவாது நிற்குமென்பதுபெற்றாம். த
ன்னியல்பிறவாமற் பன்மொழியென்றார். [வ-று.] குடம்வனை
ந்தான் - குழிசிவனைந்தான் - வேங்கைப்பூ - சண்பகப்பூ - முண்
மரம் - முள்ளின்மரம் - விரிபூ - குவிபூ - செந்தாமரை - வெண்டா
மரை - வேற்கண் - கயற்கண் - என்பனவற்றுட் குடமுதலிய முன்
மொழிகள் இனம் விலக்கிநின்றலின் அம்முன்மொழிக்கட் பொரு
ள்கிறந்தும்வனைந்தான்முதலிய பின்மொழிக்கட்சிறப்பின்றியுநி
ன்றன. நிலமுழுதான் - சுண்ணிமை - நீர்க்குவளை - முட்டாட்டாமரை
சுபிதி - செஞ்ஞாயிறு - தாய்தலையன்பன் என்பனவற்றுள் நிலமு
தலிய முன்மொழிகளினமு மினத்தை விலக்குதலு மின்றி வாரா
நின்றமையின் அம்முன்மொழிக்கட்பொருள்கிறப்பின்றியும் உ
ழுதான்முதலிய பின்மொழிக்கட்பொருள்கிறந்துநின்றன. உழு
தானென்றதுணையானே நிலத்தையென்பது தாமேபோதருமா
தலிற் பின்மொழிக்கட் பொருள்கிறந்தனவாயின. ஏனையவுமன்
ன். கபிலபரணர் - புலிவிற்கெண்டை - என்றற்றொடக்கத்தும்மை
த்தொகைகளைத்து மொழிக்கண்ணும் பொருள்கிறந்தன. பூங்
குழல் - தாழ்குழல் என்றற் றொடக்கத் தன்மொழித் தொகைகள்
அனைத்துமொழிக்கண்ணும்பொருள் சிறப்பின்றியனைத்து மொ
ழிக்கும்புறமொழிக்கட் பொருள்கிறந்துநின்றன. தொகைநிலை
த்தொடர்க் குருபுதொகுதலிற்சொல்லாற் பிளவுபடா தும் பொ
ருளாற் பிளவுபட்டு மிவ்வாறு வருமெனவேதொகாநிலைத்தொட
ர்க்குருபுதொகாமையின் இவ்விருகிறத்தானும் பிளவுபட்டுப் பு
றமொழியொழிந்த மூன்றிடத்தும் இவ்வாறு பொருள்கிறந்து
நிற்குமென்பதுதாமேபோதருமென்க. அலையுமிவ்வாறேகாண்
க. அங்ஙனமாயிற்றொகைநிலை தொகாநிலையிரண்டற்குமிறுதிக்க
ணிவிலக்கணங்கூறாது ஈண்டுக்கூறியதென்னையெனிற்புறமொ
ழிக்கட்பொருள்கிறத்தொகாநிலைத்தொடர்க்கின்மையினென்க
இனி முன்மொழி பின்மொழிகளுட் பொருள் சிறந்தனவற்றிற்
கொருவர்க்கொருவர் மலைந்து பொருள்கூறுவாருமுளர். அம்ம

லைவு அவர்காட்டு முதாரணங்களுட்காண்க.

(யக)

நா எக. வல்லொற்றுவரினே யிடத்தொகையாகு - மெல்லொற்றுவரினே பெயர்த்தொகையாகும். *

(எ-ன்.) இடத்தின்கட்டொக்கதொகையோ பெயரின்கட்டொக்கதொகையோவென்றையுறற்பாலனவற்றுட் சிலவற்றைத்துணிதற்காவதோர்குறியுணர்ந்து. (ப-னா.) வல்லொற்று - வல்லொற்றானது, வரின்-இடையேவந்தால், இடத்தொகையாகும் - இடத்தின்கண்ணே தொக்கதொகையாகும், மெல்லொற்று-மெல்லொற்றானது, வரின்-இடையேவந்தால், பெயர்த்தொகையாகும்-பெயரின்கண்ணே தொக்கதொகையாகும். எ-று. (பொ-னா.) வல்லொற்றிதையேவந்துழியிடத்தின்கட்டொக்கதொகையாம் மெல்லொற்றிதையேவந்துழிப் பெயரின்கட்டொக்கதொகையாம். எ-று. மெல்லொற்றருகி வருதலிற் பிற்கூறினார். [வ-று.] வடுகக்கண்ணன் - வடுகக்கண்ணன் - கன்னடக்கொற்றன் - கன்னடங்கொற்றன் - துளுவச்சாத்தன் - துளுவஞ்சாத்தன் - எனவரும். பிறவுமன்ன. இவைவிரியுழி வல்லொற்றுவரின் வடுகநாட்டிற் பிறந்தகண்ணனெனவும் மெல்லொற்றுவரின் வடுகனாகிய கண்ணனெனவும்விரியும். வடுகனென்பது தந்தைபெயராய் மெல்லொற்றுவரின் வடுகந்குமகனாகிய கண்ணனெனவிரியும். எனையவுமன்ன. வல்லொற்றுவரின்மெல்லொற்றுவரினென்றமையான் இயல்பினும்திதியினுநின்ற வுயிரீற்று மொழிமுன் வல்லின முதன்மொழிவந்துஇடத்தொகையும்பெயர்த்தொகையுமாயையுறநிற்கினிக்குறியாற்றுணியப்படுமென்பதூஉம் வடுகநாகன் வடுகவணிகன்வடுகவரசன் எனவரிற் சொல்லுவான் குறிப்பானன்றி யிவ்வாறு ணியப்படாவென்பதூஉந் தாமே போதருமென்க. (உய)

நா எஉ. உயர்திணை யும்மைத் தொகைபல ரீதே. *

(எ-ன்.) உம்மைத்தொகைக்காவதோர்விதியுணர்ந்து. (ப-னா) உயர்திணை-உயர்திணையொருமையில்வருகிற, உம்மைத்தொகை-உம்மைத்தொகைகளானவை, பலரீதே-ரவ்வொற்றுங்கள்ருமாகிய பலர்பால் விசுவைய யுடையனவேயாம் எ-று. (பொ-னா.) உயர்திணையொருமைப்பாலின்கண்வரு மும்மைத்தொகைகள் ரவ்வுற்றுங்கள்ளீறுமாகிய பலரீற்றனவேயாம். எ-று. பலரீதேயென்றமையான் ஒருமைப்பாலென்பதுபெற்றும். [வ-று.] கபிலபரணர் - கல்லாடமாழ்வார்-சேரசோழபாண்டியர் - தேவன்றேவிகன்-பார்ப்பான் பார்ப்பனிகள் - வில்லிவாளிகள் - எனவரும். இவ்வொருமைக ளித்துணைய ஒன்னும் பொருள்பட நிற்குநிற் பலரீற்றவாயின. எனகரவிறிடையேகெடுதல் சிலவிகாரமா முயர்திணையென்பதொனு மிதுதிக்கட்கெடுதல் இதனுட்பலரீதேயெ

ன்பதனானுகொள்க. பலரீறையென்னுந் தேற்றத்தானெறிணையொருமையும்மைத்தொகைகளும் பொதுவொருமையும்மைத்தொகைகளுந் தத்தம்பன்மையிற்றனவேயாமென்னு நியதியவல்லவென்றாயிற்று. அவைவருமாறு உண்மையின்மைகள்-உண்மையின்மை - நன்மைதிமைகள் - நன்மைதிமை-இராப்பகல்கள் - இராப்பகல் - நிலநீர்திகாற்றா காயங்கள் - நிலநீர்திகாற்றா காயம்-எ-ம்-தந்தைதாயர் -தந்தைதாய்கள் - தந்தைதாய்-சாத்தன்சாத்தியர் - சாத்தன்சாத்திகள் - சாத்தன்சாத்தி-எம்- பன்மையிற்றானு மியல்பாயவொருமையிற்றானும் வந்தன. இயல்பாகியவொருமையிற்றான் வந்தனவே லும்மைத்தொகையன் திக் கபிலன்பரணனிருவரும் வந்தாொன்றும்போலச்செவ்வெண்ணும் பிறவெனில், பலமொழிகளையுந்திரட்டி யொருபிண்டமாகக்கூ, நியவழி யும்மைத்தொகையாகவும் பிளவுபடக்கூ, நியவழிச் செவ்வெண்ணாகவுங் கொள்ளப்படுமென்க. (உக)

நா.எக. தொக்குழி மயங்குந விரண்டு முதலே - செல்லைப் பொருளின் மயங்குமென்ப. *

(எ-ன்.) தொகைநிலைத் தொடர்சொற்க ளொருபுதொக்கு நின்றமையிற் சிலபொருளான் மயங்குமாறுணர்-ற்று. (ப-ரை.) தொக்குழி-வேற்றுமைபுருபுமுதலாகிய வருபுகள் தொக்குநின்றவழி மயங்குந-பொருள்களினாலே மயங்குந் தன்மையனவாகிய தொடர்மொழிகள், இரண்டு முதல்-இரண்டுமுதலும், ஏழெல்லை-ஏழ்றுமாகிய, பொருளின் - பொருள்களால், மயங்கும்- மயங்கும், என்ப-என்றுசொல்லுவர்புலவர். எ-று. (பொ-ரை.) வேற்றுமைபுருபுமுதலிய வருபுகடொக்குநின்ற வழிப்பொருள்களான் மயங்குமியல்பினவாகிய தொடர்சொற்களிரண்டு முதலேழ்றுகிய பொருள்களான் மயங்குமென்று சொல்லுவர்புலவர். எ-று. ✽ தொக்குழியெனவே தொகாவிடத்து மயங்காவென்பதூஉம்மயங்குவன மயங்குமெனவே மயங்குமியல்பில்லனமயங்காவென்பதூஉம் பொருளெனப்பொதுப்படக்கூறினமையிற் றொகைநிலைப்பொருளானுந் தொகாநிலைப்பொருளானுந் தொகைநிலைத் தொடர்சொன் மயங்குமென்பதூஉம்பெற்றும். [வ-று.] தெய்வவணக்கம்-தாழ்குமூல்-என்பன தெய்வத்தைவணங்கும் வணக்கம்-தெய்வத்துக்கு வணக்கம்- தாழ்ந்தகுமூல்- தாழ்ந்தகுமூலினையுடையாள்என இருபொருளான் மயங்கிய வொருதொடர்த் தொகைச்சொல், தற்சேர்ந்தாரி-கடிப்பகை என்பன தன்னைச்சேர்ந்தாரி-தன்னொமிசேர்ந்தாரி-தன்கட்சேர்ந்தாரி-கடிக்குப்பகை-கடியினதுபகை-கடியாகியபகைஎன மூன்றுபொருளான்மயங்கிய வொருதொடர்த் தொகைச்சொல். சொல்லிலக்கணம் என்பது

சொல்லினதிலக்கணம்- சொற்கிலக்கணம் - சொல்லின்கணிலக்கணம்-சொல்லிலக்கணஞ்சொன்ன நூல்-என நான்கு பொருளான் மயங்கிய பொருதொடர்த் தொகைச்சொல். பொன்மணி என்பது பொன்னுனிகியமணி-பொன்னுனியம்ணி - பொன்னின்கணமணி-பொன்னொடுசேர்ந்தமணி - பொன்னுமணியம் எனஐந்து பொருளான்மயங்கிய பொருதொடர்த்தொகைச்சொல். மரவேலிஎன்பது மரத்தைக்காக்கும்வேலி-மரத்துக்குவேலி-மரத்தின் துவேலி-மரத்துன்புறத்துவேலி-மரத்தானுனியவேலி -மரமாகிய வேலி-என ஆறுபொருளான்மயங்கிய பொருதொடர்த்தொகைச்சொல். சொற்பொருள் என்பது சொல்லானறியப்படும்பொருள்- சொல்லினதுபொருள்-சொற்குப்பொருள்-சொல்லின்கட்பொருள்-சொல்லும்பொருளும்-சொல்லாகியபொருள்-சொல்லானதுபொருள்-என ஏழ்பொருளான்மயங்கிய பொருதொடர்த்தொகைச்சொல். சொல்லானதுபொருளென்றதுதொகாநிலைப்பொருளாகிய வெழுவாய். சொல்லானறியப்படும்பொருள் சொல்லினறியப்படும்பொருளெனமூன்றாவதனோடெந்தாவது ம் விரிப்பாருமுளர். அவை யிரண்டற்கும் ஏதுப்பொருளொன்றேயாதலின் அது வேற்றுப்பொருளான் மயங்கிய தன்றென்க. “வாணமீனுள்ள றலைப்படல்; என்பது வாணமீனையுள்ளறலைப்படல் -வாணமீனுள்ளலைத்தலைப்படல் எனவிரண்டாவதும் ஏழுவாயுமாகிய விருபொருளான்மயங்கிய பலதொடர்த் தொகைச்சொல். புலிகொல்யானை-குரங்கெறிவிளங்காய் என்பனபுலியைக்கொன்றயானை - புலியானதுகொன்றயானை - புலிபாற்கொல்லப்பட்டயானை- குரங்கையெறிந்தவிளங்காய் - குரங்கானதெறிந்தவிளங்காய் -குரங்கா லெறிப்பட்டவிளங்காய் எனவிரண்டாவதுமெழுவாயு மூன்றாவதுமாகிய மூன்றுபொருளான் மயங்கிய பலதொடர்த்தொகைச்சொல். பிறவுமன்ன. இவ்வாறுசெம்பொருள்கொள்ளாதுவலிந்து பொருள் கொள்ளப்புகின் ஏழெல்லையென்னும் வரையறையில் நில்லாது பலவாமாதலினது தொன்னெறியன்றென்பாரின்பென்றார். இனிஅலர்முல்லைபென்னும்வினைத்தொகைமுதலியன மயங்காதனவாம். அலரையுடையமுல்லைபெனமயங்கு மாலோவெனின், அலரென்பது வினைத்தொகைக்கண் வினையாயும் வேற்றுமைத் தொகைக்கட்பெயராயுந் சொல்வேறுபட்டமையினது பொருளான்மயங்கியதன்றென்க.

காரசு. முற்றீசொச்ச மெழுவாய் விளிப்பொரு - ளானருபுடையுரி யடுக்கிவைதொகாநிலை.

(எ-ன்.) நூல்வகைச்சொற்குமாவதோர் விதியுணர் - ற்று. —

(ப-ரை.) முற்று - வினைமுற்றும், நொச்சம் - பெயரொச்சமும் வினையெச்சமும், எழுவாய்- எழுவாயும், விளி - விளியும்ஆகிய, பொருள்-ஐவகைப் பொருள்களிலேபெயர்வினைகள் புணருகிற புணர்ச்சியும்,ஆறுருபு- வேற்றுமைப்பொருள்களில் அவற்றினுருபுகளாகிய இரண்டாவதுமுதலாகிய வாறுருபுகளும் விரிந்துநிற்கப் பெயர்வினைகள் புணருகிற புணர்ச்சியும், இடை- இடைச்சொற்புணர்ச்சியும், உரி- உரிச்சொற்புணர்ச்சியும், அடுக்கு-அடுக்குப்புணர்ச்சியுமாகிய, இவை- இவ்வொன்பதும், தொகாநிலை- தொகாநிலைத்தொடர்மொழிகளாம்- எ-று. (பொ-ரை.) முற்றும்பெயரொச்சமும் வினையெச்சமும் எழுவாயும் விளியுமாகிய ஐவகைப்பொருளின்கட் பெயர்வினைகள்புணரும் புணர்ச்சியும் வேற்றுமைப்பொருளின்கண் அவற்றினுருபாகியவிரண்டாவது முதலியவாறுமீடையே விரிந்துநிற்பப் பெயர்வினைகள் புணரும்புணர்ச்சியும் ஏனையிடைச்சொற்புணர்ச்சியும்உரிச்சொற்புணர்ச்சியுமொருசொல்லெக்கிவரும் புணர்ச்சியுமாகிய வொன்பதும் தொகாநிலைத்தொடராம். எ-று. தொகாநிலையென்றமையாற் காலங்கரவாதபெயரொச்சமீண்டுக்கொள்க. [வ-று.] உண்டான் சாத்தன்- குழையன் கொற்றன்- உண்டசாத்தன் - நல்லசாத்தன்- உண்டவந்தான்- உழுதன் தியுண்ணான்- சாத்தன்வந்தான்- கொற்றனாகொள்-குடத்தைவனைந்தான்-வாளாலெறிந்தான்-இரப்போர்க்கீந்தான்- மலையினிழிந்தான்- சாத்தனதுகை - மணியின்கனொளி- அதுகொறொழிகாமதோயே - நனிபேதையே நயனில்கூற்றும்- பாம்புபாம்புஎனமுறையேகாண்க. வேற்றுமைத்தொகையும் வினைத்தொகையும் விரிந்தவழி வேற்றுமைத் தொகாநிலையும் பெயரொச்சத்தொகாநிலையுமாமென்றார். ஏனைநான்கு தொகையும்விரிந்தவழித் தொகாநிலையொன்பதனுளெவையாம்பிறவெனின், பண்புத்தொகையும்உவமைத்தொகையும் உம்மைத்தொகையும்விரிந்தவழி யிடைச்சொற்புணர்ச்சியும் ஆன்மொழித்தொகை விரிந்தவழிவேற்றுமைத்தொகாநிலை முதலெற்பனவுமா மென்க. ஈராளி. திணையேபாலிடம் பொழுது வினாவிறை - மரபாமேழு மயங்கிலும் வழுவே. *

(எ-ன்.) வழுவறிந்தல்லதவற்றைக்களைதல் கூடாமையினவையிளையெனவுணர்-ற்று. (ப-ரை.) திணை- இருதிணையும், பால்- ஐம்பாலும், இடம்- மூவிடமும், பொழுது- முக்காலமும், வினா- வினாவும், இறை- விடையும், மரபு- பலவகைமரபுகளும், ஆம்- ஆகிய, எழும் - எழும், மயங்கின் - தன்றன்வழிமயங்கின், வழுவாம்- வழுவாம். எ-று. (பொ-ரை.) திணைமுதலாக மரபுகுவருமேழுந் தத்தநெறிமயங்கின்வழுவாம். எ-று. திணைமுதலியவ

னைத் துமாபாமாயினும்இங்ஙனம்விதவாதொழிந்தனவற்றைமர
பெனக்கொள்க வென்பார்அதனையிறுதிக்கட் கூறினார். [வ-று.]
அவன்வந்தது-என்பதுதிணைவழு. அவன்வந்தான்என்பதுபால்வ
ழு. யான்வந்தான் என்பதிடவழு. நானேவந்தான் என்பது கால
வழு. கறக்கின்றவெருமை பாலோகிணையோ - ஒருவிரல்காட்டிச்
சுறிதோபெரிதோ என்பன வினாவழு. கடம்பூர்க்குவழி யாதெ
னிணிடம்பூணியென் னாவின் கன்றன் று. கருஆர்க்குவழியாதெனி
ற் பருநூலபன்னிருதொடிஎன்பனவிடைவழு. யானேமேய்ப்பா
னையிடையன் ஆடுமேய்ப்பாணப் பாகன் யானேச்சர்ணி எருமை
யிலத்தி என்பனமரபுவழு. இவ்வாறேயிவ்வெழுவகைவழுவிசுந்ப
ங்களெல்லா முணர்ந்து கொள்க. (உச)

நாஎளா. ஐயந் திணைபா ல்வவப் பொதுவினு - மெய்தெரி
பொருண்மே லன்மையும்விளம்புப.

(எ-ன்.) திணையொடு வினாவிடையும் பாலொடுவினாவிடையும்
வழுவாது காத்தலுணர் -ற்று. (ப-ரை.) திணை- (யையம்) திணை
யையத்தையும், பா (லையம்) பாலையத்தையும், அவ்வப்பொதுவி
னும்-அதனதன் பொதுச்சொல்லாலும், மெய்தெரிபொருண்மே
ல் - துணிந்தபொருண்மேல், அன்மையும்-அல்லாததன்மையை
வைத்தும், விளம்புப- சொல்லுவர்புலவர். எ-று. (பொ-ரை.) தி
ணையயத்தினை அவற்றின்பொதுச்சொல்லாணும்பாலையத்தினை
அவற்றின்பொதுச்சொல்லாணுந் துணிந்தபொருண்மே லல்லாத
தன்மையினை வைத்துங்கூறுவர்புலவர். எ-று. [வ-று.] குற்றி
யோமகனோவெனத் திணையயந்தோன்றியவழிக் குற்றியோமக
னோவங்ஙனந் தோன்றினிற் துதோன்றினின்றொன்னச்சிறப்புச்
சொல்லாற்கூற்றிற்றிணைவழுவும்வினாவழுவுமாம் அவையொழித்து
க்குற்றியோமகனோ வங்ஙனந்தோன்றினிற் வரு எனப்பொது
ச்சொல்லாற்கூறுக. உரு என்பதுபொதுச்சொல்லாய் வழாநிலை
யாயதென்னெயனிற் குற்றிக்குமகனுக்குமுருப்பொதுப்படநி
ன்றமையினென்க. ஆண்மகனோ- பெண்மகனோவென வுயர் தி
ணைப்பாலையந்தோன்றியவழி யான்மகனோ பெண்மகனோ வங்
ஙனந்தோன்றினின்றான் தோன்றினின்றான் எனச்சிறப்புச்சொல்
லாற்கூறிற் பால்வழுவும் வினாவழுவுமாம் அவையொழித்து ஆ
ண்மகனோ பெண்மகனோ வங்ஙனந் தோன்றி நின்றார் எனப்
பொதுச்சொல்லாற்கூறுக. தோன்றினின்றொன்பது பொதுச்
சொல்லாய்வழாநிலையாய தென்னெயனின் ஆண் பெண்ணிரண்
டல்லது பலர்பாலென வேறென்றிந்நி யவ்விருபாற்கும் பொ
துமையினிற்றவெனென்க. ஒன்றோபலவோவென வஃறிணைப்பா
லையந்தோன்றியவழியொன்றோபலவோவிச்செய்புக்கதுபுக்கன

வெனச்சிறப்புச்சொல்லாற்கூறிற் பால்வழுவுங் வினாவழுவுமாந்
அவையொழித்து ஒன்றோபலவோ விச்செய்புக்கபெற்றம் என
ப்பொதுச்சொல்லாற்கூறுக. இனிமெய்தெரிந்தபொருள்குற்றி
யெனின் மகனன்று. எ-ம்- மகனென்ற குற்றியல்லன்- எ-ம்- ஆ
ண்மகனென்ற பெண்மகளல்லன்- எ-ம்- பெண்மகளெனினுண்
மகனல்லன்- எ-ம்- கூறுக. மகனன்று குற்றியெனக் கூறிற் குற்றி
யோமகனோ வெனவினாவியுர்க்கு மகனன்றெனினமையும், குற்
றியென மேல்வைத்துக் கூறல்வேண்டாகூறலாம். மகனன்றென்
பதனை மகனினன்றெனவைந்தாம் வேற்றுமைப்புணர்ச்சியென்.
பாருமுளர். அதுபோல்வருநீயல்லென்பதும் அங்ஙனம்விளித்
தல்கூடாமையினல்வழிப்புணர்ச்சியுளொழித்துவிதந்தபதினான்கி
ன்புறத்ததாயடங்குமென்க. ஏனைமுன்னுகாட்டிமன்ன. மெய்தெ
ரியாப்பொருண்மே லல்லாத தன்மையினைவைத்து மகனல்லன்
குற்றியென்ற குற்றியென்னும் பயனிலைக்கெழுவாய்தந்தாமகன
ல்லனவ்வுருக் குற்றியெனக் கூறல்வேண்டும், அங்ஙனங் கூறவே
சொற்பலகுதலென்னும் விடைவழுவாம். அவ்வழுவாராது மெய்
தெரி பொருண்மே லன்மையும் விளம்புப வென்றார். (உரு)

நாளை. உயர்திணை தொடர்ந்த பொருண்முதலாறு - மத
னொசுர்த்தி னத்திணை முடிபின. *

(எ-ன்.) திணைவழுவமைப்புணர்-ற்று. (ப-னா.) உயர்திணை=
உயர்திணையை, தொடர்ந்த-பற்றிய, பொருண்முதலானும்-பொ
ருளாதியானும்; அதனொடு-அவ்வுயர்திணையோடு, சார்த்தின்-சே
ர்த்துமுடிக்கின், அத்திணைமுடிபின-அவ்வுயர்திணைமுடிபினவர்
ம். எ-று. (பொ-னா.) உயர்திணையைத் தொடர்ந்த வஃறிணைப்
பொருளாகியவாறு முயர்திணையோடு சார்த்தி முடிப்பினுயர்தி
ணைமுடிபினவாம். எ-று. தொடர்ந்தலாவதஃறிணைப் பொருளா
தியாறுமுயர்திணைக்குக்கிழமைப்பொருள்களாய்நின்றல். சார்த்த
லாவதுயர்திணை யெழுவாயின் பயனிலையோ டஃறிணையெழுவா
யிணையுமுடன்முடித்தல். உயர்திணை தொடர்ந்த பொருண்முத
லாநென்றமையிற் பொருளென்பதுயர்திணைப்பொரு ளன்றெ
ன்பதாம். [வ-று.] நம்பிபொன்பெரியன் - நாயிபெரியன் - வா
ணுள்பெரியன்- மூக்குக்கூரியன்- குடிசைமதல்லன் - நடைகடிய
ன் எனவரும். சொற்றொறு பிற்றிதன் பெற்றியென்பதானே
கிணறுநீரூறிற்று- மாமிக்கோடுகூரிது எனவஃறிணையோடு சார்த்
தின்ஃறிணை முடிபினவாதலுங்கொள்க. சார்த்தினெனவே சார்த்
தாவிடின் வழாநிலையாய்ப்பொன்பெரிதுமூக்குக்கூரிதுஎனத்த
ம்முடிபுகொள்ளுமென்க. பொன்னென்னுமஃறிணை யெழுவாய்
நம்பியென்னுமுயர்திணை யெழுவாயினது பயனிலையாகிய பெ

நியனென்னு முயர்திணைவினைக் குறிப்பைக்கொண்டுமுடிதலின்
வழுவாய்த் தொடர்புண்மைகருதிச் சார்த்தி முடித்தலினைமைதி
யாயிற்றென்க. பொன்னினனுபெருமையையுடையனெனவாறு
முருபுவிரித்து வடாநிலையென்றலென்னையெனின், வேற்றுமை
ப்புணர்ச்சிக்குரிய வெழுத்துச் சந்தியின்மையின் அதுபொரு
ந்தாதென்க. பிறவுமன்ன.

(உக)

காஎஅ. திண்பால்பொருள்பல் விரவினசிறப்பினு - மிகவி
னுமிழிபினு மொருமுடிபினவே.

*

(எ-ன்.) திண்பான்மரபு வழுவமைப்புணர்-ற்று. (ப-ண்.) தி
ணை-திணைகளும், பால்-பால்களும், விரவின - கலந்துநின்றனவா
கிய, பொருள்பல்-வேறுவினைப் பலபொருள்களும், சிறப்பினு
ம்-சிறப்பினாலும், மிகவினும்-மிகுதியினாலும், இழிபினும்-இழி
வினாலும், ஒருமுடிபின-ஒருமுடிபினவாகும். எ-று. (பொ-ணா)
திணையும்பாலும் வேறுவினைப் பலபொருள்களும் விரவிநின்ற
வழியைபலவுமொருமுடிபினவாஞ்சிறப்பினாலும் மிகுதியின
ாலும் இழிபினாலும். எ-று. [உ-று] “அங்கண்விசும்பின்கனிவா
ப்பாரிக்குந்- திங்களுஞ்சான்னோருமொப்பர்மந்-நிங்கண்- மறு
வாற்றுஞ்சான்னோரஃதாற்றார்தெருமந்-து-தேய்வரொருமாகுநி
ன்.” -எ-ம்- “பெய்யுஞ்சான்வாழும் பசவுமழிவினாந்- கொண்டவ
ருந்தவம்விட்டாணுங்-கொண்டிருந்- தில்லஞ்சிவாழுமெருதுமி
வர்மூவர்-நெல்லுண்டநெஞ்சிற்சேகாரநோய்.” -எ-ம்-இவைதிணை
விரவிச்சிறப்பினு முயர்திணைமுடிபேற்றன. இழிந்தோரை யெ
ண்ணியபின் அதனுட்சிறப் பெண்ணையெனின், பசு விட்டான் எ
ருது என்பனமுன்றனுள் விட்டானென்பது உயர்திணையாண்சிற
ப்பு. பசு எருது என்பன வுயர்திணைப் பொருளவேனும் அஃந்
திணையாக வருவகப்படுத்தினமையின் இங்ஙனமமைக்கப்பட்டன.
“தன்பான் மனையா எயலான்றலைக் கண்டுபின்னு- மின்பாலடிசு
ற்கிவர்கின்றகைப்பேடிபோலா-நன்பாற்பசுவே துறந்தார்பெ
ண்டிர்பாலர்பார்ப்பார் - டொன்பாறையோம்பே நெனியானவ
னாகவென்றான்.” -எ-ம்- “பார்ப்பார்தவரோ சுமந்தார்பிணிபட்
டார்- மூத்தாரிழுவினெனுமிவர்கட் - காற்றவழிவிடங்கினோயி
றப்பிடைப் - போற்றியெனப்படுவார்.” -எ-ம்-இவைதிணைவிசு
விமிகுதியினுமுயர்திணைமுடிபேற்றன “நகைதரவந்தோர்நகை
பிறக்கொழிய -வசைபட வாழ்ந்தோர் பலர்கொல்-புரையினந்
பனுவனஅல்வேதத் தருஞ்சீர்த்திப் பெருங்கண் ணுறை நெய்ம்
மலியாகுதிபொங்கப்- பன்மாண்வியாச் சிறப்பின் வேள்விமுந்
நிபுபநட்ட வியன்களும்பலகொல் யாபலகொல்லோ பெரும”

எனவிழைவகிறப்பினான் அஃநிணைமுடிபேற்றன. “எச்சிலார்தின் டார் பசுப்பாரிப்பாரித்தீத்தெய்வ-முச்சத்தலையோடிவைபென்ப யாவருந்- திட்பத்தாற்றீண்டாப்பொருள்.,” என விவைமிசுதியி னால்அஃநிணைமுடிபேற்றன. “வடுகரரிவாளர்வான்கருநாடர்- சு மிகாடுமேபெருமை பென்றிவையாறுங்- குறுகாரநிவுடையார்.,” -எ-ம்-“மூர்க்கணுமுதலையுங்கொண்டனாவிடா.,”-எ-ம்-இவையிழி பினான் அஃநிணைமுடிபேற்றன. பன்மையொருமுடியின் வென் னொருமுடியின்வென வாளாகுநினமையின் “தானுந் தேரும் பாகனும்வந்தென்னலனுண்டான்.,” எனத்திணைவிரவிச் சிறப்பி னான் ஆண்பான்முடிபேற்றனும் “தொல்லைநால்வகைத் தோழ ருந் துணைமணி நெயிந்தேர்- மல்லற் றம்பியு மாமனு மதுவிரிக மழ்தாரிச்- செல்வன்ருதையுந் செழுநகரொடுவுளநாடும்-வல்லை தொக்கது வளங்கெழு கோயிலுளொருங்கே.,” எனத்திணைவிரவி ச்சிறப்பினான் ஒருமைமுடிபேற்றனங்கொள்க. “நானுமென்சி ற்தையு நாயகனுக் கெவ்விடத்தோந் - தானுந்தன் றையனுந் தா ம்சடையோளுண்டிலனேல்.,” என ஆண்பாலும் பெண்பாலும் விரவிச் சிறப்பினான் ஒருமுடிபேற்றன. சொற்றொறுமிற்றிதன் பெற்றியென்பதனானே விரவாதெண்ணித் தோழனுந்தானும்வ ற்தான் - தோழியுந்தானும்வந்தான் எனமுடிதலுங்கொள்க. கநி யுஞ்சோறுமுண்டான்- மாலையுமுடியுங்கவித்தான்-குஞ்சமுங்கு டையுங்கவித்தான்- சாந்தமுமுலையுந் தழுவினான்- என வேறுவி ணைப்பல்பொருள்விரவிச்சிறப்பினான் ஒருமுடிபேற்றன. பிறவு மன்ன. இங்ஙனம் இறுதிக்கட்கூறிய மரபுவழுவமைதி வேறுவி ணைப் பல்பொரு டழுவிய பொதுச்சொலுமென்னுந் சூத்தி ரத்தோடு மாறுகொளக்கூறலாம் பிறவெனின், சிறப்புமுதலியக ருதாதொத்த நிலைமையி னெண்ணியவழி முடியுமரபு அங்ஙனங் கூறுதலின்அ துமாறுகொளக்கூறலன்றென்க. “பாணன்பறைய ன்கடம்பன் றுடியனென் - றந்நான்கல்லது குடியுமில்லை.,” என உயர்திணையெண்ணி யஃநிணை முடியின்வாயவரு யாண்டமைக் கப்படுமென்றி் குடியென்பதனைப் பாணன்முத னான்கோடுங்கூ ட்டியுணர்க்கப்படுதலின் வழாநிலையாமென்க. இனிப்பால்விரவி யொருமுடிபேற்பனவற்றிற்கு ஒருவன்கொல்லோ பலர்கொல் லோ விச்செய்புக்கார் என வுதாரணங்காட்டின், ஐயந்திணைபா ல்வப்பொதுவினு மென்பதனானே வந்தனவன்றி யீண்டைக் கா காமயானும் இங்ஙனங்காட்டிய விலக்கியங்கட் கிலக்கண மின் மையானு மதுகாட்டன் றென்க.

(௨௭)

நா எசு. உவப்பினு முயர்வினுந் சிறப்பி னுஞ்செறலினு-பி ழிப்பினும்யாநிணை யிழுக்கினு டியுல்பே.

(எ-ன்.) திணைபால் வழுவுமைப் புணர்ந்து. (ப-ணா.) பால்-பாலும், திணை-திணையும், உவப்பினும்- மகிழ்ச்சியினாலும், உயர்வினும்-மேன்மையினாலும், சிறப்பினும்-சிறப்பினாலும், செறவினும்-சோபத்தினாலும், இழிப்பினும்- பழிப்பினாலும், இழுக்கினும்-வழுவிவரினும், இயல்பு - இயல்பாம். எ-று. (பொ-ணா.) உவப்புமுதலிய வைந்தினும் பாலுந்திணையும் வழுவிவரினுமியல்பாம். எ-று. பாலைமுற்கறிஞர் வழுவுமைதி பயின்று வருதலின். இழுக்கினுமென்னுமும்மை யுவப்பு முதலியவற்றி னிழுக்கியேவருமென்னு நியதியவல்லவென்னும் பொருடந்துதின்றது. [வ-று.] தன்புதல்வனை யென்னம்மைவந்தாளென்பது உவப்பினுண்பால் பெண்பாலாயிற்று. ஒருவனை அவர் வந்தா டொன்பது உயர்வினொருமைப்பால் பலர்பாலாயிற்று. “தாதாடமுவேழுலகுக்குந்தாய்., என்பது சிறப்பினுண்பால் பெண்பாலாயிற்று. “ஏனைத் துணையராயினு மென்றோ திணைத் துணையுந் - தேரான் பிறனின்புகல்., என்பது செறவிற்பலர்பாலொருமைப்பாலாயிற்று. பெண்வழிச் செல்வானே நோக்கியிவன் பெண்ணென்பது இழிவினுண்பால் பெண்பாலாயிற்று. ஓராவினை யென்னம்மைவந்தாள் என்பது உவப்பினுநிறிணையுயர்திணையாயிற்று. “செந்தார்ப்புகங்கினியார் சென்றாரிக்குகோ ரின்னுரை-தந்தாரோற் றந்தாரொன்னின்னுயிர்., என்பது உயர்வினுநிறிணையுயர்திணையாயிற்று. “தம்பொருளென்பதம் மக்கள்., என்பது சிறப்பினுயர்திணையுநிறிணையாயிற்று. “எவவுஞ்செய்கலான் றுன்றேரான்வழியிர்- போலுமளவுமோர் நோய்., என்பது செறவினுயர்திணையுநிறிணையாயிற்று. நாமரனுடையென்பது இழிப்பினுயர்திணையுநிறிணையாயிற்று. பிறவுமன்ன. சொற்றொறுமிற்றிதன்பெற்றியென்பதானே புதல்வனை அப்பன்வந்தாளென்னும் புதல்வியை அம்மைவந்தாளென்னும்வரு மரபுவழுவுமைதிகளுங்கொள்க. இவ்வழுவுமைதி யுருவக வுருமைகளின் வழுவியமைவன வெழுதியுக்கொள்க. (உயி)

நா. அய. ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையி னொருமைபு-மோரிடம் பிறவிடத் தழுவலுமுளவே. *

(எ-ன்.) முற்கூறிய வுவப்புமுதலிய காரணத்தானன்றி யமைந்தபால் வழுவுமைப்பும் அவ்வாறமைந்த இடவழுவுமைப்பு முணர்ந்து. (ப-ணா.) ஒருமையின்-ஒருமைப்பாலில், பன்மையும்-பன்மைப்பாற்சொல்லையும், பன்மையின்- பன்மைப்பாலில், ஒருமையும்- ஒருமைப்பாற்சொல்லையும், ஓரிடம்-ஓரிடத்திற், பிறவிடம்-பிறவிடச் சொல்லையும், தழுவலும்-தழுவிக்கூறுதல்களும், உ-ஊ-உளவாம். எ-று. (பொ-ணா.) ஒருமைப்பாலின்கட் பன்மை

சீசொல்லைத் தழுவிக்கூறுதலும் பன்மைப் பாலின்கண் ஒருமை
சீசொல்லைத் தழுவிக்கூறுதலு மோரிடத்தின்கட் பிறவிடச்சொ
ல்லைத்தழுவிக்கூறுதலுமுளவாம். எ-று. [வ-று.] வெயிலெல்
லாமறைத்ததுமேகம்- இங்குளத்துநீரொல்லாங்கொண் பிடத்தானி
வன்-எ-ம்- இரண்டுகண்ணுஞ் சிவந்தது - “இருமேற் ககிவளுண் க
ணுள்ளது, -எ-ம்- அஃறிணைக்கனொரு நவம்யிற்பன்மைமயும் பன்
மையினொருமைமயும்வந்தன. “அஃதைத் தந்தை யண்ணல்யானை
யடுபோரிச்செழிபர், -எ-ம்- “புலையனெறிந்த பூசுற்றண் ணுமை
யேவலினையர் தாய்வயிறுகரிப்ப, -எ-ம்- உபரீதுணை யொருமை
யிற்பன்மைமயும்பன்மையினொருமைமயும்வந்தன. “சாத்தன்ருயி
வைசெய்வலோ, -எ-ம்- “கல்விபனென்னும் வல்லான்சிறுஅரொலவே
னல்லதுய்வாயாகுதல், -என்பது தன்மையின்கட் படர்க்கைவ
ந்தது. “திண்பொரு ளெய்தலாகுந் தெவ்வகாச் செருக்கலாகு-
றண்பொடு பெண்டிர் மக்கள் யாவையு நண்ணலாகு - மொண்
பொருளாவதையா வுடன்பிறப்பாக்கலாகா -வெம்பியையிங்குப்
பெற்றே நென்னெனக் கரியதென்றான், -என்பது முன்னிலை
க்கட்படர்க்கை வந்தது. நீயோவவளோ யாரிதுசெய்தார் - யா
ளோவவளோ யாரிதுசெய்தார்- நீயோயாளோயாரிதுசெய்தார்-நீ
யோவவளோயாளோயாரிதுசெய்தார்- எனவிரவியோரிடத்தின்க
ட்பிறவிடம்வருதலுங்கொள்க. பிறவுமன்ன. ஒருபாற்பொருளை
மற்றொருபாற்சொல்லாணுமஓரிடப்பொருளைமற்றோரிடச்சொ
ல்லாணுக்கூறுதலின் வழுவா யவைசான்றோரீக்கொப்பமுடிந்த
மையினமைதியாயின. — “ஒருவீ ரொருவீ ரொப்பினிர் கழிபி
ன், -எ-ம்- யானெம்மூர் புருவன் என்பன பொருமையிற் பன்மைவந்
தவழுவமைதியெனின், ஒருவீரொருவீ ரொப்பினைக் பிழைபெ
னின்வழாநிலைபாகவேண்மிம் அங்ஙனமாகாமையி னொருவொன்
படியரிருபாற்றாயெண்ணுந் சூத்திரத்து ளொருமொழியொழி
தன்னினங்கொளற்குரித்தே பென்பதனான் அமைந்த வழாநிலை
யாம். யானெம்மூர்புருவனென்புழித்தன்கிளையினைத் தன்னொடு
பறித் தெம்மொன்றானுதலின் வழாநிலையாம் இத்தொடக்கத்து
வழாநிலைகளை யிவ்வழுவமைதியாக வுதாரணங்கூறுவார் கூற்றை
யெல்லாமுய்த்துணர்ந்தனாகவே. (உக)

நாடிக. தரல்வரல் கொடைசெல்ல சாரும்படர்க்கை- யெழு
வாயிரண்டி மெஞ்சிய வேற்கும், *

(எ-ண்.) இடம்வழுவற்கவெனக்காத்தலுணர்-ற்று. — (ப - ண.)
தரல் வரல் கொடை செல்ல- தரல் என்பதுமுதலிய இந்நான்கு
சொற்களையும், படர்க்கை- படர்க்கையானது, சாரும்- அடையு
ம், எழுவாயிரண்டும்- இவற்றுள் முதலிற்சொல்லப்பட்ட தரல்வ

ரல் என்கிறவிரண்டுசொற்களையும், எஞ்சிய- ஒழிந்ததன்மை முன்னிலைகள், ஏற்கும்- ஏற்றுவரும். எ-று. (பொ-ஸா.) இந்நால்வகைச்சொற்களையும் படர்க்கைசாரும் இவற்றுண்முதற்க ணின்ற தரல்வரலென்னு மிருவகைச் சொற்களையுந் தன்மை முன்னிலைகளேற்கும். எ-று. ✽ தரல் வரல் கொடை செலலென்பன அப்பகுதிகளை யுணர்த்தினிற் றன. [வ-று.] அவனுக்குத்தந்தான்- அவன்பால்வந்தான் - அவனுக்குக்கொடுத்தான் - அவன்பாற்சென்றான்-எ-ம் - எனக்குத்தந்தான் - என்பால்வந்தான் - எ-ம்- நினக்குத்தந்தான் -நின்பால்வந்தான்-எ-ம்-வரும். இப்பகுதியிற்பிறந்த ஏனை வினைவிகற்பங்களுமிந் தொழிற்பெயரோடும் இவ்வாறே யொட்டிக். இவைபடர்க்கை யிவைதன்மை முன்னிலை யென்னுஞ் சாருமெற்கு மென்றமையான் இடவிசுதிகள் போலிவையிடப்பகுதிகளாகாது அவ்விடங்கட்கியைந்தமரபினவாமென்பதூஉம் தரல்வரலென்னுமிரண்டனையுந் தன்மைமுன்னிலைக்குங்கட்டினமையிற் படர்க்கைக்கே சிறந்தன கொடைசெலலென்னு மிரண்டுமென்பதூஉம் ஏனைத்தரலும் வரலுமத்துணைச் சிறப்பினவல்லவென்பதூஉம் இந்நெறிமயங்கி எனக்குக்கொடுத்தான்-என்பாற்சென்றான்-நினக்குக்கொடுத்தான் -நின்பாற்சென்றான்-எனவரிற் முன்னர்க்குறிய இடவழு வமைதியின்பாற் படு மென்பதூஉம்பெற்றும். படர்க்கைக்குப் பின்னைய விரண்டுஞ்சிறந்து முன்னையவிரண்டு மத்துணைச் சிறப்பின்றியும் வருதல்காட்டிய வுதாரணங்களுட்காண்க-

(கூய)

நாஅஉ. இறப்பெதிர்வு நிகழ்வெனக்காலமுன்றே. *

(எ-ன்.) முன்னர் வருவுணர்த்துஞ் சூத்திரத்துண் முதற்கணின்ற திண்பாலிடங்களின்பெயருமுறையுந் தொகையும்பெயரிய லுட்போந்தமையின் அவற்றை யொழித்துஇறுதிக்கணின்ற காலமுதன்கிணையுமுணர்த்தினல்ல தவறினவழுவும்வடா நிலையும்வழுவமைதியுந் தோன்றாமையின் அவற்றுட் காலத்தின்பெயருமுறையுந் தொகையுமுணர்-ற்று. (ப-ஸா.) இறப்பு- இறந்தகாலமும், எதிர்வு-எதிர்காலமும், நிகழ்வு-நிகழ்காலமும், என-என்று,காலம்-காலமானது, மூன்று-மூன்றாம். எ-று. பிறிதோ ரிலக்கணங்கூறிய முகத்தான் முன்னர் விளங்கிக்கிடந்த காலவிகற்பங்களை யிணைத் தொருத்துணர்த்தினமையினிது முடிந்தது முடித்தலென்னு முத்திக்கினம். (பொ-ஸா.) முன்னர்க்கூறிய காலமிறந்தகாலமுமெதிர்காலமுநிகழ்காலமுமென மூன்றாம். எ-று. ✽ யாதொருபொருளுந் தோன்றுமளவிந் றோன்றிவளருமளவில் வளர்ந்து முதிருமளவின்முதிர்ந்து அழியுமளவினழியுமன்றியுயிர்கள் வே

ண்மியவாருகாமையி னவற்றையவ்வளவி னவ்வா நியற்றுவது கா
லமெனவுமதனாலியலும் பொருள்களின் ரொழிலிறந்தது மெதி
ர்வது நிகழ்வதுமாநிலி னவ்வா நியற்றுங் காலமு மூன்றுகூற்றதா
மெனவு முய்த்துணர்தவி னிங்ஙனமுணராது காலமின்றெனவுநி
கழ்காலமொன்றுமே யெனவு மிறந்தகால மெதிர்கால பிரண்டு
மேயெனவுந் கூறுவார் கூற்றைவிலக்கிக்காலமூன்றேயென்றார்.
இதன் நிறமின்னும்விரித்துணாப்பிற்பெருகும். நிகழ்காலம் போ
லவெள்ளிடைப்பொருளன்றி யிறந்தகால மெதிர்கால பிரண்டும
றைபொருளாய் நிற்பு னிறப்பு நிகழ்வெண்ணுதிறப்பெதிர்வெ
ன்றார். (கக)

கா அக. முக்காலத்தினு மொத்தியல் பொருளைச்-செப்புவர்
நிகழுங் காலத்தானே. *

௩. (எ-ன்) காலவழுவமைப்புணர்-ற்று. (ப-ரை) முக்காலத்தினும்
மூன்றுகாலங்களிலும், ஒத்து-தமதுதொழிலிடையருதொத்து, இ
யல்-நிகழுகின்ற, பொருளை-பொருள்களை, நிகழுங்காலத்தான்-நி
கழ்காலத்தினால், செப்புவர்-சொல்லுவர்புலவர்: எ-று. (பொ-ரை)
தந்தொழிலிடையருது முக்காலத்தினு மொருதன்மையவாயிய
லும்பொருள்களை நிகழ்காலத்தாற்கூறுவர்புலவர். எ-று. [வ-று]
அவனியைத்தாங்கியரசரிருக்கின்றார்- நினைக்குத்துணையானிருக்கி
ன்றேன்-எனக்குத்துணையிருக்கின்றாய்-தெய்வமிருக்கிறது - நி
லங்கிடக்கிற து-மலைநிற்கிற து-யாரொழுதுகிற து-எனவரும். இத
ற்குச்செய்யுமென்னு முற்றை யுதாரணங் காட்டுவாருமுளர். அ
துபல்லோர் படர்க்கைமுன்னிலை தன்மையாகவருமுக்காலத்தினு
மொத்தியல்பொருட்கியையாமையானும் அவ்வழக்கின்மையானு
மதுபொருந்தாதென்க. யாரொழுதும்-தீச்சுயிம் எனவழங்குமா
லோவெனினது ஒழுதுந் தன்மையையுடையது சுயந் தன்மையை
யுடையது என்னும்பொருட்டாய் நிற்பவின் “இயற்கைப் பொ
ருளையிற்றெனக்கிளத்தல்,,என்னுந் சூத்திரத்தின்பாற்படுமென்
க.யாரொழுதுவது தீச்சுயிவதென்பதுமது. (கஉ)

கா அச. விராவினுமிகவினுந் தெளிவினு டியல்பினும் -பிற
ழவும் பெறாஉமுக்காலமுமேற்புழி. *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ரை) விராவினும்-விராவினாலும்,
மிகவினும்-மிகுதியினாலும், தெளிவினும்-தெளிவினாலும், இய
ல்பினும்-இம்மூன்றுகாரணங்களுமின்றி இயல்பினாலும், முக்கா
லமும்-மூன்றுகாலங்களும், பிறழவும்பெறாஉம் - ஒன்றுமற்றொ
ன்றாகச்சொல்லப்படவும்பெறும், ஏற்புழி-ஏற்குமிடத்து. எ-று.
(பொ-ரை)விராவு மிகுதி தெளிவென்னு மூன்றுகாரணத்தினு
மிக் காணமின் நியுமுக்காலங்களைப் பொன்றை யொன்றாகக்கூறு

பப்பெமேற்குமிடத்து. எ-று. காரணமின்றியென்பாரிபுப் பிணு
மென்றும்பிறந்த லொருதலை யன்றென்பார்பிறழவுமென்றும்வி
ரைவுமுதலிய நான்கினுந் தனித்தனி முக்காலங்களுமுறையேபி
றழாவென்பாரோற் புழியென்றுக்கூறினார் [வ-று.] சோறுவேவா
நிற்பவஃ துண்டுபோதற் பொருட்டாக இருந்தோ ளொருவனைப்
புறத்துநின்றொருவ னிருவரும் போகவேண்டுங் குறையுடை
மையினின்னுமுண்டிசையோ வென்றாலுண்டேனுண்டே. நென்
னும்உண்ணாநின்றனுமுண்டே னுண்டே. நென் னும். இவைவினா
வினெ திரீகா லமுநிகழ்காலமு மிறந்தகாலமாயின. அக்காட்டிற் பு
கிற்குடை கோட்பட்டான்-கள்வானினையிற் றகையறுப்புண்டான் இ
துமிகுதியினெ திரீகா ல மிறந்தகாலமாயிற்று. கூறகோட்படுத
லும் றகையறுப்புண்ணுதலுந் தவறினுந்தவறுமாதலினிது மிகுதி
யாயிற்று. அறஞ்செயிற்சுவர்க்கம்புக்கான்-எ றும்பு முட்டைகொ
ண்டுதிட்டையேறிந்மழைபெய்ததுஇது தெளிவினா நெதிரீகா ல
பிறந்தகாலமாயிற்று. உரையளவையானுங் காட்சியளவையானு
மியற்றிற் சுவைகாரணமாகத் தெளிந்தமையினிது தெளிவாயிற்
று. யாம்பண்டு வினையாடுவதிக்கா - யாம்பண்டுவினையாடுகிறதி
க்கா-இதுகாரணமின்றி யியல்பினுநிறந்த காலமெதிரீகா லமு நிக
ழ்காலமுமாயிற்று. பிறவுமன்ன. இவ்வுதாரணங்களுட்கிலவற்றை
மாநிக்காட்டுவாருமுளர். அவை பொருந்தாமை அப்பொருள்க
ளானுணர்வு. உழுதுவருக-உண்டுவருக ஏன்புழி உழுது உண்டு
ன்பனவற்றையு மியல்பி நெதிரீகா ல மிறந்தகாலமாய் மயங்கின
வென்பாருமுளர். வருதலேநோக்குங்கா லவையிறந்தகாலமேயாத
லின் வழாநிலையாமென்க. (௩௩)

காஅரு. அறிவறியாமை யையுறல்கொளல்கொடை = பேவ
றரும்வினா வாறு மிழக்கார். *

(எ-ன்.) வினாவின்பெயரு முறையுந் தொகையுமுணர் -ற்று,
(ப-னா.) அறிவு- அறிதலும், அறியாமை- அறியாமையும், ஐயு
றல்- சந்தேகித்தலும், கொளல்-கொள்ளுதலும், கொடை-கொடுத்
தலும், எவல்-எவதலும், தரும்-தருதலால்வருகிற, வினா-வினாக்கள்
ஆறும்-ஆறனுபும், இழுக்கார்-கணையாதுகொள்வார்புலவர். எ-று.
(பொ-னா) அறிவுமுதலியன தருதலானவரும் வினாவாறனுபுங்க
ளையாதுகொள்வார்புலவர். எ-று. [வ-று] ஆசிரியனிச்சூத்திரத்
திற்குப்பொருள்பாடுதன்பதறிவினா. மாணுக்கனவ்வாறு கூறுவத
றியாவினா. குற்றியோமகனெவன்பதையவினா. பொன்னுளவோ
மணியுளவோவென்பனகொளல்வினா. சாத்தற்காடையிலையோ
வென்பது கொடைவினா. சாத்தாவுண்டாயோ வென்பதேவல்வி
னா. இவற்றுள நிறுமறியாமைபு மிவ்விதரண்மிவ்விதவிய வையமும

ன்றிவினாவத்தருவதொன்றின்மையி னவற்றைமுற்கூறி யேனை யவுமவற்றின்க ணடங்குமேனுங்கொளல் கொடையேவலென்னு ம்பொருள் விசேடத்தான்வேறுவிதத்து பிற்கூறிமுன்றாகற்பால னவற்றையாருக்கூறுதலீதொன்று தொடுநெறியென்பாராறுமி முக்காரொன்றுங் கூறினார். “அறியான்வினாவ லறிவொப்புக்காண் டலையமறுத்த லவனறிவு தான்கோடன் - மெய்யவற்குக் காட்ட லோடைவகை வினாவே,, என்னு மொருசாராசிரியர் கூற்றினுள் றும் பின்னையவிரண்டு முன்னைய மூன்றனு ளடங்கு மென்பது தோன்றவவற்றை முற்கூறுதல் காண்க. (நசு)

நாஅசு. சுட்டுமறைதே ரோவல்வினாத- லுற்றதுரைத்த லுறுவ துகூற- வினமொழியெனுமெண் ணிறையுளிறுதி - நிலவியவைந் துமப்பொருண்மையினேற்ப. *

(எ-ன்.) இறையின் பெயரு முறையுந் தொகையும் வருவமை தியுமுணர்-ற்று. (ப-ரை.) சுட்டு-சுட்டும், மறை- எதிர்ப்புறுத்தலு ம், நேர்-உடன்படலும், வல-வலுதலும், வினாதல்- எதிர்ப்புறுத லும், உற்றதுரைத்தல்-உற்றதைச் சொல்லுதலும், உறுவதுகூறல்- உறுவதைச் சொல்லுதலும், இனமொழி- இனத்தைச்சொல்லுத லும், எனும் - என்கிற, எண்ணிறையுள் - இவ்வெட்டு விடைகளு ள், இறுதி - ஈற்றில், நிலவிய-விளங்கிய, ஐந்தும் - ஐந்தும், அப் பொருண்மையின்- அவ்விடைப்பொருளைத்தருதலினாலே, நேர் ப- விடைகளாகவேதமுவித் கொள்ளுவர்புலவர். எ-று.(பொ-ரை) இவ்விறைபெட்டனுண் முன்னையமூன்றுஞ் செவ்வனிறையாப்பி ன்னையவைந்து மிறைப்பொருள் பயத்தவி னிறையாகத்தழீஇக் கொள்வர்புலவர்.எ-று. ✽ எனவேயிறையாவதுசெவ்வனிறையும் இறைபயப்பதுமென விருகூற்றதாமென்க [உ-று.]வஞ்சிக்குவ ஸியாதென்றவழியிது வென்றும் மாவீழ் நொச்சியென்பதற்குப் பொருளியாதென்றவழி வண்டிவீழ்ந்துதேனுண்ணு நொச்சிப்பூ வென்றுங்கருதிக்கூறுந் தொடக்கத்தன வெல்லாஞ் சுட்டு.சாத்தா விது செய்வாயோ வென்றவழிச் செய்யேனென்பதுமறை. செ ய்வேனென்பது நேர். நீசெய்யென்பதேவல்.செய்வேனோவென் பது வினாதல். இவ்வோகாரவிடைச்சொற் கெதிர்மறை முதலிய பொருள் விலக்கி ஆற்றவான் வினாப்பொருளே கொள்க. உடம்பு நொந்தது நோவாநின்றது என்ப ஆற்றதுரைத்தல். நோவாநி ன்றதென்பது நிகழ்காலமாயினு நோவெழுந்த காலங்கருதியுற் றதுரைத்தவாயிற்று. உடம்பு நோமென்ப ஆறுவதுகூறல். மற் றையது செய்வேனென்ப தினமொழி. இறைபயப்பனவற்றுள் வினாவெதிர் வினாதலொன்று நேர்த்தப்பொருளையு மேனைய நான் குமறைப்பொருளையும் பயத்தில்காண்க. இறை பயப்பனவற்

ஹைநிலவியவென விசேடித்தமையி னிலவாதனவுஞ் சிலவுளவெ
னப்பொரு ளுணாத்துச் செய்வேனெவென வெதுர்மறையோகா
ரமாயும் யானெ செய்வேனெனச் சிறப்போகாரமாயு நின்னுசெ
ய்யெனென்னு மிறைப்பொருள் பயந்துவருதலும் பிறவும் கங்
கையாடிப் போந்தேனெருகூறையீகவென வினாவில் வழியி ஹை
நிகழ்தலுங்கொள்க. (௬௫)

காஅஎ- வினாவினாவுஞ் செப்பினும் விரவா சினைமுதல். *

(எ-ன்) வினாவுஞ்செப்பு முதல்கிணையொற்றுமை கருதிவழுவ
க்கூ.நின் அமைபாதெனக்காத்தலுணர்-ற்று.(ப-ணா) வினாவினும்-
வினாவுதற்கண்னும், செப்பினும்-விடைகொடுத்தற்கண்னும், சி
னை-சினைபும், முதல்-முதலும். விரவா-ஒற்றுமை கருதியமங்கல்
சொல்லப்படாவாம். எ-று.(பொ-ணா) வினாவுதற்கண்னாஞ் செப்
புதற்கண்னாஞ் சினைமுதல்க ளொற்றுமைகருதியமங்கல்கூறப்ப
டா. எ-று. ❀ [வ-று.] கண்பிறழ்ந்ததோகயல்பிறழ்ந்ததோ-சா
த்தனல்லனெ கெதற்றனல்லனெ - எ-ம்- இவ்வாறு வினாவினார்க்
குக்கண்பிறழ்ந்தது- கயல்பிறழ்ந்தது-சாத்தனல்லன்-கொற்றன
ல்லன்-எ-ம்-வரும். பிறவுமன்ன.எனவே கண்பிறழ்ந்ததோவென
ச்சினைபையினவுவானதனையொழித்து அதனைபுடையானைக்கருதி
யிவள்பிறழ்ந்தாளோ கயல்பிறழ்ந்ததோவெனவினவுதலும்இவள்
பிறழ்ந்தாளெனச் செப்புதலும் இவ்வாறு முதலைவினவுவானாஞ்
செப்புவானுமதனையொழித்துச் சினைபையினவுதலுஞ் செப்பு
தலும் எழுவாமென்பதாயிற்று. இங்ஙனமாயிற் குயிலோ கிளவி
பெனவினவுவான் குயிலிசையைக் குயிலோவென்று வினவுதல்
வழுவாம் பிறவெனினவ்வாறுகூறுவான்குயிலைக்கருதாது அதனி
சையையே கருதிக்கூறுதலானுங் குயிலிசையோ கிளவிபென இ
சையென்னுஞ்சொல் லெஞ்சிநிற்றலானும் இத்தொடக்கத்தனவ
ழுவாகாவென்க. (௬௬)

காஅஅ. எப்பொரு ளெச்சொல் னெவ்வா றுயர்ந்தோர்-செ
ப்பின ரப்படிச் செப்புதன்மரபே. *

(எ-ன்) மரபாமாறுணர்-ற்று.(ப-ணா) எப்பொருள்-யாதொரு
பொருளை, எச்சொலின்-யாதொருசொல்லால், எவ்வாறு-யாதொ
ருவழியால், உயர்ந்தோர்-அறிவுடையோர்கள், செப்பினர்-சொ
ன்னார்களோ, அப்புடி- அப்பொருளை அச்சொல்லால் அவ்வழி
யால், செப்புதல்-சொல்லுதல், மரபு-மரபாம். எ-று. (பொ-ணா)
யாதொருபொருளை யாதொரு சொல்லால் யாதொரு நெறியால்
அறிவுடையோர் சொன்னார்களோ அப்பொருளை யச்சொல்லால்
அந்நெறியாற் சொல்லுதன்மரபாம். எ-று. ❀ எவ்வாறென்றதொ

ருபொருளைப் பலசொல்லாணும் பலபொருளை யொருசொல்லா னுங்கூறுதன்முதலியவற்றையென்க அவற்றுட் சிலவருமாறு கு டுநாக்குட்டி-யானைக்குட்டி-எ-ம்-யானைக்கன்று-பசுவின்கன்று- மான்கன்று-எ-ம்-வரும். பிறவுமன்ன. இவ்வாறன்றிப் பசுவின் கு ட்டி குதினாக்கன்று எனக்கூறின்வழுவாயா தலிற்சான்றோர்வழக் கினுள்ளுஞ் செய்யுளுள்ளும்பயின் றுவருடரபுறிந் துகொள்க.()

நா அக. வேறுவினைப் பலபொருட்-மூவிய பொதுச்சொலு ம்-வேறவற் றெண்-னுமோர் பொதுவினை வேண்டும். *

(எ-ன்.) மரபுவழுவற்கவென்பதுணர்-ந்து. (ப-ரை.) வேறுவி னை- வெவ்வேறுவினைகளுக்கிரிய, பலபொருள் - பலபொருள்க னையும், தழுவிய - ஒருசேரத்தழுவிய, பொதுச்சொலும் - ஒரு பொதுச்சொல்லும், வேறவற்று - அவற்றின் சிறப்புச் சொற்க ளாக, எண்ணும்-எண்ணிநிற்கிறபலசொற்களும், ஒர்பொதுவினை -எல்லாவற்றிற்கு முரியதோர் பொதுவினையை, வேண்டும்- கொ ண்டிமுடியும்.எ-று.(பொ-ரை)வெவ்வேறுவினைகட்குரியபலபொ ருள்களையு மொருங்குதழுவி நிற்குமோர் பொதுச்சொல்லும்அ வற்றின்சிறப்புச்சொற்களாயெண்ணிநிற்கும் பலசொல்லு மொ ள்மற்றொரிய சிறப்புவினை வேண்டாதெல்லாவற்றிற்குமுரியதோர் பொதுவினைவேண்டிவனவாம். எ-று [வ-று.] அடிசிலென்ப துஉண்பன தின்பன நக்குவன பருகுவனவற்றிற்கெல்லாம்பொ துச்சொல்லாகலா னதனையயின்றார் மிசைந்தாரொன்க. அணியெ ன்பது கவிப்பன கட்டுவன இடுவன தொடுவனவற்றிற் கெல்லாம் பொதுச்சொல்லாதலி னதனை யணிந்தார் தாங்குநொன்க. இய மென்பது கொட்டுவன ஊதுவனவற்றிற்கெல்லாம்பொதுச்சொ ல்லாதலி னதனையியம்பினார் பரித்தாரொன்க. படைபென்ப தெ ய்வன எறிவன வெட்டுவன குத்துவனவற்றிற் கெல்லாம் பொது ச்சொல்லாதலி னதனைவழங்கினார் தொட்டாரொன்க. இனியெண் ணியவழியுஞ் சிலநாட்சோறும் சிலநாளிடியும் சிலநாட்பாலும்சி லநாண்டும் சிலநாட்சருகுமயின்றார் மிசைந்தாரொன்க. கறியுஞ் சோறு முண்டானெனவெண்ணிக் கறியொடுவிராயசோற்றையு ண்டானென்னும்பொருட்டாய்ச் சிறப்பினொருமுடிபேற்பனவ ற்றிற்கும் இவற்றிற்கும் வேற்றுமையுணர்க. குழையுநெடுநாணு மணிந்தார்-பறையுங்குழலுமியம்பினார்-வாரும்வேலும் வழங்கி னார்என்க. பிறவுமன்ன. (நாஅ)

நா அக. வினைசார்பினமிட மேவிவிளங்காப்-பலபொருளொ ருசொற்பணிப்பர் சிறப்பெடுத்தே. *

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ரை) வினை-வினையும், சார்பு-சார்பும், இனம்-இனமும், இடம்-இடமும், மேவி-பொருந்தி, விளங்கா-வி

எங்காத, பலபொருளொருசொல்-பலபொருளொருசொல்லை, சிறப்பெடுத்தது-சிறப்புச் சொல்லோடு கூட்டி, பணிப்பர் - சொல்லுவார்புலவர். எ-று. (பொ-ரை.) குறித்தபொருளை விளக்கும் வினையினையுஞ் சார்புமினமு மிடமுமுதலியபெயரினையும்பலபொருளொரு சொற்பொருந்திவிளங்கிக்கிடந்ததே லதனைவாளாகுநியவ்வினை பெயர்களைப் பொருந்தாமையால் விளங்காது கிடந்ததனைச் சிறப்போடு கூட்டிக் கூறுவார்புலவர். எ-று. * பாக்கு வெற்றிலை தின்றாநென்றற் சுண்ணாம்புங் கரீப்பூரமுமுடன்றின் றாநென்பது தழீஇக் கோடல்போற் சார்பின மிடமெனச் சிறந்தன வெடுத்தோதியேனைய பெயர்களையுந்தழீஇக்கோடலின்முதலியவென்றும். அன்றியினைத்தென்றறிபொருளெனக் கூறுதலுமொன்று. மேலியென்னும் வினையெச்சம் விளங்காவென்பதன்கண் முதலியையோடு முடிந்தது. [வ-று] மாவென்பது மா மாத்திற்கும் வண்டிற்கும் ஒருசார் விலங்கிற்குந் திருவிற்கும் பொதுவான பலபொருளொருசொல். இப்பொருள்களுள் மா பூத்தது காய்த்தது என்ற துணையானே மாமென்பது வினையான்விளங்கிற்று. — மாவீழ்நொச்சி மணிக்ஞர லாழ்த்தது என்ற துணையானே வண்டென்பது சார்பான் விளங்கிற்று. சேனையானேதேரிம-ச்சதுரங்கம் என்றதுணையானே குதிரையென்பதின் த்தான் விளங்கிற்று. சொற்றொறு மிற்றிதன்பெற்றியென்பதனால் இதனுட்சேனையென்பதுயானே முதலிய மூன்றுறுப்பினையுமொழித்துக் காலாண்மேற்சேறலும்இவ்விதியின்பாற் படுத்தது. மாமறுத்தமலர்மாடிபு என்றதுணையானே திருவென்பதிடத்தான் விளங்கிற்று. இவைவாளாகுறப்பட்டன. இனி மாவேறினான் மாயாது என்ற வழிக்குறித்தபொருள்விளங்காமையின் விளங்குதற் பொருட்டுப்பாய்மாவேறினான்மாமரத்தின்கணேறினான்பாய்மாயாதுமாமரம்பாதுஎனச்சிறப்போடுகூட்டிக்கூறுக.பிறவுமன்ன காக்க. எழுத்திய நிரியாப்பொருடிரி புணர்மொழி-யிசைத்திரி பாற்றெளி வெய்துமென்ப.

*

(எ-ன்.) இதுவுமது, (ப-ரை)எழுத்து-எழுத்தினது, இயல்-தன்மை, திரியா-வேறுபடாமல், பொருடிரி - பொருள்வேறு பட்டுநிற்கிற,புணர்மொழி-தொடர்மொழிகள்,இசைத்திரிபால்-குறிக்கப்பட்ட சொற்களினின்றுதியும் முதலுந்தோன்ற இசையறுத்துச் சொல்லுகிற வேறுபாட்டால், தெளிவெய்தும்-துணிவுண்டாகும், என்ப-என்று சொல்லுவார்புலவர்.எ-று.(பொ-ரை) எழுத்தினதியல்பு வேறுபடாது பொருள் வேறுபட்டிச் சொல்லும் பொருளுமையுறநிற்குந் தொடர்மொழிக எங்ஙனங் குறித்துக் கூறுஞ் சொற்களினின்றுதியுமுதலுந்தோன்ற இசையறுத்துக்கூறும்வேறு

பாட்டாற்றுணியப்படுமென்று சொல்லுவர்புலவர். எ-று. * எனவே அவ்வாறியசையறுத்திக் கூறுதன்மரபென்பதாயிற்று. [வ-று] செம்பொன்பதின்மொடி - நாகன்றேவன் போத்து - தாமரைக்கணியார். குன்றேருமா - குறும்பரம்பு - ஆற்றுக்கரை - செம்பருத்தி - என்றற் றொடக்கத்தனவற்றை யவ்வாறியசையறுத்தி ச்சரித்துக்காண்க. (சய)

நாகூடி. ஒருபொருண் மேற்பலபெயர்வரி னிற்று. பொருவினைகொடுப்பதனியுமொரோவழி. *

(எ-ன்) மரபுபழுவற்கவெனக்காத்தலுமதன்வழு வமைப்பு முணர்-ற்று. (ப-ரை) ஒருபொருண்மேல் - ஒருபொருளின்மேலே, பலபெயர் - பலபெயர்கள், வரின்-வருமாயின், இறுதி-இறுதியில், ஒருவினை-ஒருமுடிக்குஞ்சொல்லை, கொடுப்ப-பொருளொன்றையென்பதுதோன்றக்கொடுத்திக்கூறுவர், ஒரோவழி-ஒருபொருளாகுதலுமதவிடத்தே, தனியும்-பெயர்தோறும், கொடுப்ப-கொடுத்திக்கூறுவர். எ-று. (பொ-ரை.) ஒருபொருண்மேற்பலபெயர் வருமாயிற் பொருளொன்றே யென்பதுதோன்ற விறுதிக்கொருவினைகொடுத்திக்கூறுவர் ஒருபொருளாதவருதவழிப்பெயர் தோறுங்கொடுத்திக்கூறுவர் புலவர், எ-று. * ஒருபொருட்கொருமுடிபென்பாரொருவினைகொடுப்பவென்றான் நியொருபெயர். கொடுத்தலை யொழித்தாரல்லொண்க. [வ-று.] ஆசிரியன்பேரூர்கிழான் சாத்தன்வந்தான் - எ-ம்- பாண்டியன் பல்பாகசாலைமுதுகுமிப்பெருவழுதியிவன் - எ-ம்- “குயிலைச்சிலம்படிக் கொம்பினைத் திலையெங் கூத்தப்படுரான் - சுயிலைச்சிலம்பிற்பைம்பூம்புனங் காக்கும் கருங்கட்செவ்வாய்-மயிலைச்சிலம்பென்கண்டியான். போய் வருவன்வண்பூங்கொடிகள்- பயிலைச்சிலம்பென்கூப்பிண்ணை நண்ணும் பளிக்கறைக்கே., எ-ம்- “பொருப்பிர்க்கியாமொன்று மாட்டேம் புகலப் புகலெமக்காம் - விருப்பர்க்கியாவர்க்குமேலர்க்குமேல்வருமொரித்த-நெருப்பர்க்குநீடம்பலவருக்கன்பர் குலநிலத்துக்கருப்பற்று விட்டெனக் கொய்தற்றதின்றிக்கடிப்புனமே., எ-ம்- இவையிறுதிக்க னொருவினையும்பெயருங்கொடுக்கப்பட்டன. இனிப்பெயர் தோறுங்கொடுக்குமாறு “யின்றோய்வனாகொன்ற வேலோன்புகுதுக - வின்றேஷ் கமழ்தாரியக்கன்புகுதுக - வென்றோன்புகுதுக வேலோன்புகுதுக - வென்றே நகரமெதிர் கொண்டதுவே., எனவரும். பிறவுமன்ன. (சக) நாகூடி. திணைநிலஞ்சாதி குடியேயுடைமை - குணந்தொழில் கல்விசிறப்பாம் பெயரோ - டியற்பெயரோற்றிடிற் பின்வாஸ்கிறப்பே.

(எ-ன்.) இதுவுமது. (ப-ரை) திணை-ஐந்திணையும், நிலம்-தேச.

மும், சாதி-குலமும், குடி-குடியும், உடைமை-உடைமையும், குணம்-குணமும், தொழில்-தொழிலும், கேள்வி-விதந்தையும், ஆகிய விவற்றைப் பற்றிவருகிற, சிறப்பும் பெயரோடு-சிறப்புப்பெயரோடு, இயற்பெயர்-இயற்பெயரை, ஏற்றிதன்-ஒருபொருள் ஒரு சேரவேற்குமாயின், பின்வரல்-அவ்வியற்பெயர்பின்வருதல், சிறப்பு-சிறந்தமரபாம். எ-று (பொ-ரை) துணைமுதலாகக்கல்வியீறாக விதந்தன முதலிய பற்றிவருஞ் சிறப்புப் பெயருடனே யியற்பெயரை பொருபொருளொருங் கேற்றமுமாயின் அவ் வியற்பெயர்பின்வருதல் சிறந்தமரபாம். எ-று ஏற்றற்குவினைமுதலொரு பொருளென்பது மேலைச் சூத்திரத்தாற் பெற்றும். சிறப்பேயென்றமையான் முன்வருமென்பதூஉம் அதுவழுவமைதி யென்பதூஉம்பெற்றும். [வ-று] குன்றவன்கொற்றன்-அரிவாளன் முதன்-பார்ப்பான் பாராயணன்-ஊர்கிழாளுணன்-பொன்னன்பொறையன்-கரியன்கம்பன்-நாடகநம்பி-ஆசிரியன் மித்தன் எனவரும், இவையியற் பெயர் பின்வந்தன. இனிக்கொற்றன் குன்றவன்-அழகனரிவாளன் எனமுறையேயியற்பெயர்முன்னும்வருதல்காண்க. இன்னு மியற்பெயர்முன்னும்வருந்கால்வெண்கொற்றப்படைத்தலைவன்-வெள்ளேறக்காவிதி என விறுதிவிகாரமாய்வருதலுங்காண்க. பிறவுமன்ன. (சஉ)

நாக்கை படர்க்கைமுப்பெயரோ டணையிற் சுட்டுப்-பெயர்பின்வரும்வினை யெனிற்பெயர்க்கெங்கு-மருவும்வழக்கிடைச் செய்யுட்கேற்புழி.

*

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ரை) படர்க்கை-படர்க்கையிடத்தையுடைய, முப்பெயரோடு-உயர்துணைப்பெயர் அஃறிணைப் பெயர் விரவுப்பெயர் என்கிற மூவகைப்பெயர்களோடு, சுட்டுப்பெயர்-சுட்டுப்பெயர், அணையின்-சேரின், பின்வரும்-அச்சுட்டுப்பெயர் பின்வரும், வினையெனின்-அவ்விடத்தேவினையாகிய முடிக்குஞ் சொல்வருமாயின், பெயர்க்கு-அம்முடிக்குஞ் சொல்லிலையாயின் அப்பெயர்க்கு, எங்கும்-பின்னுமுன்னும், மருவும்-வரும், வழக்கிடை-இம்மரபு வழக்கத்திடத்திலாம், செய்யுட்கு-செய்யுளிடத்தே, ஏற்புழி-நியதியின் நிவேண்டியவாறேவரப்பெறும்-எ-று. (பொ-ரை.) படர்க்கை யிடத்தவாகிய வுயர் துணைப்பெயர் அஃறிணைப்பெயர் விரவுப்பெயரென்னு மூவகைப்பெயரோடு சுட்டுப்பெயர் சாரின் அச்சுட்டுப்பெய ரம்மூவகைப்பெயர்க்கும்பின்வரும் அவ்வழிவினை நிகழ்வழியெனின் வினை நிகழ்ச்சியின்றே லப் பெயர்க்குப் பின்னுமுன்னும்வரும் இம்மரபு வழக்கின் கண்ணவாம் செய்யுட்கண்ணே யெனி நியதியின் நி வேண்டியவாறேவர

ப்பெறும். எ-று. [வ-று.] நம்பிவந்தானவற்குச் சோறிக-
 எருதுவந்த ததற்குப் புல்லிக- சாத்தன்மெய்வமவற்குப்பலியிடு
 க-சாத்தன்வந்த ததற்குப் புல்லிக- என வினைநிகழ்வழிச் சுட்டு
 ப்பெயர் பின்வந்தன. வந்தானம்பியவற்குச் சோறிக எனவுமு
 றையேயொட்டுக. இவற்றுட்சாத்தன் மெய்வமென்புழி வினையி
 ன்றிப்பெயர்வந்த தாலோவெனின், படர்க்கைமுப்பெயருந்தனி
 த்து நிலலாதுபெயர் வினைகளைக்கொண்டு மூடிந்நும் பெயர்வி
 னைக்கெழுப் பயனிலையாயும் புடைபெயரும் புடைபெயர்ச்சியை
 வினையென்று மப்புடைபெயர்ச்சியுள்வழிச்சுட்டுப் பெயர்வரிற்
 பின்வருமென்றுங் சுற்றினான்நி யிவ்வினையை வினையென்றால்
 லொன்க மைந்தன்பிறந்தானதனூற் மந்தையுவுக்கும் என்புழிய
 து வெண்ணுஞ் சுட்டு மைந்தனை யனைந்ததில்லை யாலோவெனின்,
 அவன்மற்கிழமைபாகிய பிறத்தலை யனைதலி னவனை யனைந்ததே
 யாமென்க. அன்றிச்சொற்றொறு மிற்றிதன் பெற்றியென்னுஞ்
 சூத்திரத்தான்அமைத்தலுமொன்று. நம்பியவன்-அவனப்பி என
 ப்பெயர்க்குப் பின்னு முன்னுஞ் சுட்டுப் பெயர்வந்தன. ஏனைப்
 பெயர்க்கோடுமொட்டுக. பெயர்க்குப் பின்னுமுன்னுஞ் சுட்டுப்
 பெயர்வருதன் மரபாமன்றே யிதனை வழுவுந்கவெனக் காத்தலெ
 வ்வழுவாராமை கருதியெனின், சுட்டுப்பெயர் பின்வரும் வினை
 யெனிலெனக் கூறினமையின் வினையிலவழிச் சுட்டுப்பெயர்பட
 ர்க்கை முப்பெயர்க்கும் பின்வருமோ முன்வருமோ இருமருங்
 கும்வருமோ வாராதொழியுமோ யாவ்வன மாங்கொலென்னுமை
 யமறுத்தற்குக் கூற்றானநி யிதுவழுவுந்கவெனக்காத்தாரல்லர்.
 அக்கருத்துச் சுட்டுப்பெயர்பின்வரும்வினையெனி லென்மதற்கே
 கொள்க. அதனையவ்வாறுகாத்த லெவ்வழுவாராமை கருதியெனி
 ன். நம்பிவந்தானவற்குச் சோறிகவென்பானவற்குச் சோறிக
 நம்பிவந்தா னென்றேனும்அவன்வந்தானம்பிக்குச்சோறிக வெ
 ன்றேனுஞ் சுட்டுப்பெயரை முன்வைத்துக்கூறினினிஃ தொருபொ
 ருண்மே விருபெயர்வந்த தாகாது நம்பிவே மவன்வேறாய்முடி
 யு மவ்வழுவாராமை கருதியென்க. இனிச்செய்யுட்கேற்புழி வரு
 மன்று “அவணைங்கு மோய்செய்தா னுயிழாம்பேலன் - விறன்
 மிகுதாரீச் சேந்தன்பேர்வாழ்த்தி-முகமமர்ந்- தன்னையலர்கடப்
 பந் தாரணியி னென்னைகொல்-பின்னையதன்கண் விழைவு.” என
 வரும். செய்யுட்கண்டிவருதல் வழுவுந்கவெனக்காத்தலுயிப்பா
 ட்டுந்கண் முன்வருதல் வழுவுமையுமாமென்க, பிறவுமென்க.()

கூாஊடு. அசைநிலைபொருணிலை யிசைநிறைக்கொருசொல்-வி
 ளையி மூன்றுநான் கெல்லைமுறை யடுக்கும்.

*

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-னா.) அசைநிலை - அசை நிலைக்கும்,

பொருணிலை-வினாவுவெகுளியுவகை யச்சமவல்லுதலாகிய பொருணிலைக்கும், இசைநிறைக்கு-இசைநிறைக்கும், ஒருசொல் - ஒருமொழி, இரண்டு-இரண்டும், மூன்று-மூன்றும், நான்கு-நான்குமாகிய, எல்லை-அளவும், முறை-முறையாக, அடுக்கும்-அடுக்கும். எ-று (பொ-ரை) அசைநிலைக்கும் வினாவுவெகுளியுவகையச்சமவல்லுதலிய பொருணிலைக்கு மிசைநிறைக்கு மொருசொல்லிரண்டு மூன்று நான்களவுமுறையே யடுக்கும். எ-று. ✽ எனவேயசைநிலைக்கிரண்டும் பொருணிலைக்கிரண்டுமூன்றும் இசைநிறைக்கிரண்டு மூன்றுநான்கு மடுக்குமென்பதாயிற்று. [வ-று] ஒக்குமொக்கும்-அன்றேயன்றே என்பனவசைநிலை. உண்டேனுண்டேன்-போபோபோ என்பனவினாவு. எய்யெய்ய-எறியெறியெறி என்பனவெகுளி. வருகவருக-பொலிகபொலிகபொலிக என்பனவுவகை. பாப்புபாப்பு-தித்தித்தி என்பனஅச்சம் - உய்யேனுய்யேன்- வாழேன்வாழேன்வாழேன் என்பனஅவலம். இவைமுதலியபொருணிலை. “எய்யப்பன்மொழிந்தனளாயே,”-“நல்குமே நல்குமே நல்குமே நாமகள்,”-“பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ,” என்பன இசைநிறை பிறவுமன்ன. ஒருசொல்லைப்பலகாற் கூறுதல்வழுவாயினு பிவ்விடத்தாமென்றல் வழுவமைதியு மிதந் கிவ்வெல்லை யிறவாதென்றல் வழுவற்கவெனக்காத்தலுமாமென்க னாகா. இரட்டைக்கிளவி யிரட்டிற்றிரிந்திசையா. ✽

(எ-ன்) மரபுவழுவற்க வெனக்காத்தலுணர்-ற்று. (ப-ரை) இரட்டைக்கிளவி-இரட்டைச்சொற்கள், இரட்டின் - அவ்விரட்டிப்பின், பிரிந்து-நீங்கி, இசையா-தனித்துஒலியாவாம். எ-று (பொ-ரை) இரட்டைச்சொற்களவ்விரட்டிப்பிற்றிரிந்துதனித்தொலியா-எ-று ✽ எனவேவலிந்து பிரித்துக்கூறிற் பொருள்படா தென்பதூஉம் இரட்டித்துக் கூறுதலே மரபென்பதூஉ மாயிற்று. [வ-று.] “சலசலமும்மதம்பொழிய,”-“கலக்கலந் துணையல்லால்,”-“குறுகுறுநடந்துஞ் சிறுகைநீட்டியும்,”-வற்றியவோலைக்கலகலக்கும்,”-“துடிதுடித்துத்தள்ளிவரும்,” எனவரும். துடிதுடித்தென்புழிப்பின்னையது பிரிந்திசைக்குமெனு முன்னையது பிரிந்திசையாமை யினிரட்டைச்சொல்லெயாமென்க. பிறவுமன்ன. (சுரு)

காணா. ஒருபொருட்பல்பெயர்பிரிவினவையார். ✽

(எ-ன்) இதுவுமது. (ப-ரை) ஒருபொருள்-ஒருபொருளின்மேல், பல்பெயர் - பலபெயர்சொல்லும்போது, பிரிவில்-அப்பொருளினின்றும் பிரிதலில்லாதனவற்றை, வையார்- நீக்காதுகொள்வார் புலவர். எ-று. (பொ-ரை) ஒருபொருண்மேற்பல பெயர்கூறுங்கால்அப்பொருளினின்றும் பிரிதலில்லாதனவற்றை நீக்காதுகூறுவார்புலவர். எ-று. ✽ எனவேபிரிவுள்ளனவற்றைக்கூறா என்ப

தாயிற்று. [வ-று] ஆசிரியன்பேரூர்கிழான்சாத்தன்வந்தான்-பாண்டியன் பல்பாகசாலை சூதுகுடிமிப்பெருவழுதிவந்தான் என்பன பிரிவிலவாய்ப் பலபெயருமொருபொருண்மேற்சென்றுகேட்போர்க்குக்கூறுவோன் கருதியபொருள் விளக்கிற்றினை. “வையைக்கிழவன் வயங்குதாரீமாணகலந்-தையலாய்நீயின்று நல்கினை நல்காயேற் - கூடலார் கோவோடு நீயும் படுதியே-நாடறியக் கவ்வை யொருங்கு., எ-ம். “கொய்தளிர்ந்த தண்டலைக் கூத்தப்பெருஞ்சேந்தன்-வைகலுமேனும் வயக்களிதே - கைதொழுவல்- காலேகவண்ணைக்கண்ணூரக்காணவெஞ்-சாலேகஞ்சாரநட., எ-ம் சுட்டின் பொருளவாய் வரும்பெயரொடு தொக்கவொருபொருட்பலபெயர்களுமன்ன. பிரிவென்றதற் இவ்வாறு பொருள்கூறுது கொய்தளிர்ந்ததண்டலை பென்னும் பாட்டினுட் காலேகவண்ணஞ் சேந்தனுக்கும் பிறர்க்கு முண்டாதலைப் பிரிவென்று கருதியிதுவழுவென்பாருமுளர். காலேகவண்ணம் பொதுவியல் பன்றிச் சேந்தனின் பிரிந்ததன்றாதலானுஞ் சேந்தனைக்கனிற்றிற்றேமற்சேய்மைக்கண் வரக்கண்டாளவனைக் கண்ணூரக்காணவேண்டும் பெருவேட்கைத்தத்தவனதுகாலேகவண்ணமென்பாளவ்வாறுகூறவேண்டு மாதலானுமிது சான்றோரிலக்கியமாதலானுமதுபொருளன்றென்க. இனிப்பிரிவுளதாய்வழுதியதியாதோவெனின், “பகையியல்பாயிலி படைக்கைமறவன்., எனவறிற் பகையியல்பாயிலியைப் படைக்கைமறவனென்றல் கூடாமையிற் பிரிந்துவழுவாமென்க. பிறவுமன்ன. (சுள்)

கூகூறு. ஒருபொருட்பன்மொழி சிறப்பினின்வழா. *

(எ-ன்) மரபுவழுவமைப்புணர்-ற்று. (ப-ரை) ஒருபொருள்-ஒருபொருளைக்குறித்து வருகிற, பன்மொழி-பலசொற்கள், சிறப்பினின்-சிறந்து நிற்கையால், வழா-அவைவழுவென்று நீக்கப்படா வாம். எ-று. (பொ-ரை) ஒருபொருளைக் குறித்துவரும் பலசொற்களவ்வாறு வருதற்கோர் காரணமின்றேனானுஞ் சிறந்து நின்றவினவை வழுவென்று நீக்கப்படா. எ-று. * சிறந்துநின்றல் செவிக்குச் சொல்லின் பந்தோன்றிற்றல். சிறப்பினின்னென்றமையாற் காரணமின்றிவந்தன வென்பதுபெற்றும். [வ-று] “மீமிசைனூயிதுகடற்பாய்ந்தாங்கு., “புலிற்றிளங்கன்று., “நாகிளங்கழுக்கு., “அடுபுகியுழந்த நின்னிரும்பேபொர்க்கல்., “உயர்ந்தோங்கு பெருவரை., “குழிந்தாழ்ந்த கண்ணவாய்த்தோன்றி, எனவரும். பிறவுமன்ன. இனிச்சிறப்பினின்னென்றதற்கப்பொருளைச் சிறப்பித்தவினென்ப்பொருள்கூறுவாருமுளர். அச்சொற்கப்பொருளினையாயாமையானுமக்காரணத்தான்வந்தனவேலின்னொருபொருட்பன்மொழியாய் வரும்பெயர்க ளொருபொருட் பலபெயரு

நிகுமாதலாறு மீயிசையென்றான். மேலென்றே பொருளன்றி விசேடித்தே தோர் சிறப்பின்மையானும் உண்டேலென்தெனவிதந்து கூறுவாராதலாறு மதுபொருளன்றென்க (சஎ)

நாசு. இனைத்தென் மறிபொரு நூல்கினிலாப்பொருள்-வினைப்பறித்துரைப்பி னுமமைவேண்டும். *

(எ-ன்) மரபுவழுவற்கவெனக் காத்தனுணர்-ற்று. (ப-ரை.) இனைத்தென்று - இவ்வளவினதென்று, அறிபொருள் - அவையியப்படுகிறபொருளும், உலகினிலாப்பொருள் - எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் இல்லாதபொருளும், வினைப்பறித்துரைப்பின் - வினைப்பறித்துச்சொல்லும்போது, உம்மை-முற்றும்மையை, வேண்டி-வேண்டுகிறதற்கும். எ-று. (பொ-ரை.) இத்துனைத்தென்று வரையறையுணரப்படும்பொருளும் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் இல்லாதபொருளும் அவற்றை வினைப்பறித்துக்கூறுங்கான் முற்றும்மையென்கிறதற்கும். எ-று. * பொருளெனவேறுவிதந்தமையினாலகென்றதொழிந்தகால மனைத்தினையும் இடமனைத்தினையுமென்பதூஉம் இனைத்தென்றறி பொருளென்றமையானும் உலகெனக்காலமனைத்தினையு மிடமனைத்தினையுங் கூறுதலானும் உம்மையென்றது முற்றும்மையை யென்பதூஉம்பெற்றும். [வ - று.] தமிழ்நாட்டுமூவேந்தரும்வந்தார் - உலகமூன்றினையு மொருங்குணர்ந்தான்- நின்கணவைத்தபொரு ணூற்றினையுமவ்விருவருக்குங்கொடு-இறைவற்குக்கண் மூன்றுமுச்சுடர்- இறைவற்குடைபோர்வை யிசணிந்தோல் - என இனைத்தென் மறிபொருள் வினைப்பறித்துரைப்பின் உம்மையென்கிறதின்ன இவற்றுண் முச்சுடர்தோலென்பனபெய ராலோவெனி னீண்டிவினையென்றதூஉஞ்சுட்டுப்பெயர்பின்வரும் வினையெனிலென்றதூபோலும். பவனக்கோட்டு நீலயானையென்றுமில்லை- மூயற்கோடாகாய்ப்பூவென்றுமில்லை-மண்ணிற்படமென்றுமில்லை - நூலிற்கடமென்றுமில்லை-ஒளிமுன்னிருளென்றுமில்லை-என வுலகினில்லாதபொருள்வினைப்பறித்துரைப்பி னுமமைவேண்டுகிறதின்ன. எவ்விடத்து மில்லையெனவுமொட்டிக. உம்மை வருமென்றது தும்மையென்கிற மென்றமையா னென்திசையெச்சமாய்நிற்க அதனை வேண்டிவனவாய் “வன்பறழ்க்குமரி யிருதோடோழர்பற்ற. 9-” “எருமைநாற்காணீர்க்கீழவ்வே. 9-” எ-ம்- மண்ணிற்படமில்லை- நூலிற்கடமில்லை- ஒளிமுன்னிருளில்லை-எ-ம்-வரும். இவ்விடப்பொருளின்கட காலப்பெயரிடப்பெயர்களு முடனெஞ்சுநின்றன. இவ்வாறுவருதல் கருதாது செய்யுள்விகாரமாக வும்மைதொக்கதென்பாருமுளர். உலகினிலாப்பொருள் உள்பொருள்போற் காலத்தோடுபட்டதன்

நென்பதுதோன்ற வென்றுமில்லையென்றது காலத்தோடு பட்டதுபோலவைத்துப் பட்டினக்கோட்டுநீலயானை பண்டுமில்லையெனவெச்சவும்மைதந்து உதாரணங்காட்டுவார். அதுயானைகுடத்தினுமில்லை குழிசியினுமில்லையென்றதுபோலுமென்க. இரட்டுற மொழிதலா னுலகின்கணிலையின்பொருள்வினைப்படுத்துரைப்பினெச்சவும்மைவேண்டுமெனவும் பொருளுரைத்துக் கொள்க.— அவைவருமாறு- செல்வமுநிலல்லாது- செல்வமும்பொய்-எனவரும். செல்வநிலல்லாது- செல்வம்பொய்-என. வெச்சவும்மைகொடாது வாளாகுறி னிளமை யாக்கை முதலியன நிலைபெறுமெனவுமெய்ப்பொருளெனவும் பொருள்படுமென்க. உம்மை வேண்டுமென்றதனாற் செல்வநிலல்லாது செல்வம்பொய்எனவும்மையென்கின்றதுலங்கொள்க. (சஅ)

சா. செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலத்-தொழிற்படக்கிளத்தலும் வழக்கினு ளுரித்தே. *

(எ-ன்.) மரபுவழுவமைப்புணர்-ற்று (ப-ரை.) செயப்படுபொருளை-செயப்படுபொருளை; செய்ததுபோல- வினைமுதலைப்போலவைத்து, தொழிற்பட- அதன்மேல் அவ்வினைமுதல் வினையேற்றி, கிளத்தலும்- சொல்லுதலும், வழக்கினுள்- வழக்கினிடத்து, உரித்து-உரித்தாம். எ-று. (பொ-ரை.) செயப்படுபொருளைக் கருத்தாவைப்போலவைத் ததன்மேல் வினைமுதல்வினையேற்றிக்கூறுதலும் வழக்கின்கணுரித்தாம்.எ-று. [வ-று] இம்மாதிரியான்கொண்டது- இச்சொ றியான்கொடுத்தது - இவ்வெழுத்தியானெழுதியது எனவரும். உம்மையாற் கருமதீதக் கருத்தாவாக இவ்வாறுகூறுதலேயன்றிக் கருவி நிலஞ் செயல் காலங்களைக்கருத்தாவாகக்கூறுதலும் அமையுமென்பது பெற்றும். அவைவருமாறு இவ்வெழுத்தாணி யானெழுதியது- இவ்வீ டியானிருந்தது- இத்தொழி லியான்செய்தது- இந்நாளியான்பிறந்தது எனவரும். இனி இல்லமெழுகிற்று- எழுத்தாணியெழுதிற்று- என வுதாரணங்காட்டுவாருமுளர். இல்லமெழுகிற்றென்பதோர் வழக்கின்மையானும் நடத்த நடந்ததேரீனைப்போல வொருவனெழுதவெழுதியதெழுத்தாணியாதலி னதுதன்ருழிலேயன்றி பொருவன்ருழிலன்றதலானு மவைகாட்டாகாவென்க. (சக)

சா.க. பொருண்முதலாறு மடைசேர் மொழியின- முள்ளவுமில்லவு மாமிரு வழக்கினும். *

(எ-ன்.) மரபுவழுவற்கவெனக்காத்தலு மரபுவழுவமைப்புமுணர்-ற்று. (ப-ரை.) பொருண்முதல்-பொருளாதி, ஆறும்-ஆறகிய, அடைசேர்- அடைகளிடுத்துவருகிற, மொழி-மொழிகள், இனமுள்ளவும்-இனமுள்ளவையெய்யாமன்றி, இல்லவுமாம்- இனமில்லா

தவையுமாம், இருவழக்கினும் - உலகவழக்கினுள்ளுஞ் செய்யுள் வழக்கினுள்ளும். எ-று. (பொ-ரை) பொருளாதியாருகிய அடைகளித்து வருமொழிக ளினமுள்ளனவேயாமன்றி யினமில்லனவுமா முலகவழக்கினுள்ளுஞ் செய்யுள்வழக்கினுள்ளும். எ-று. உள்ளவுமென்னு முயர்வு சிறப்பும்மையு மில்லவுமென்னு மிழிவு சிறப்பும்மையு மெண்ணிநின்றன. [வ-று] நெய்க்குடம் - குளநெல்- கார்த்திகைவிளக்கு-பூமரம் - செந்தாமரை- குறுங்கூலி- எ-ம்- உப்பளம்- ஊர்மன்று- நாளரும்பு- இலைமரம்- செம்போதி-தோய்தயிரி-எ-ம்- வழக்கின்க ணின முள்ளனவு மில்லனவும் வந்தன. “பொருட்பெண்டிர் பொய்ய்மை முயக்கம்,” - “காண்யாற் றடைக்கா,” - “முந்நாட்பிறையின் முனியாது வளர்ந்தது,” - “கலவமாமயிலெருத்திற் கடிமலரவிழ்ந்தனகாயா,” - “சிறுமேரட்டுப் பெரும்பழந்தாங்கியாங்கிவள்,” - “ஆயிரம்பெனப்புடையகன்றவல்குண்மேல்,” - எ-ம்- “பொற்கோட்டிமயமும்பொதியமும்போன்றே,” - “வடவேங்கடந்தென்குமரி,” - “வேனிற்கோங்கின் பூம்பொகுட்டன்ன,” - “சிறகர்வண்டு செவ்வழிபாட,” - “செஞ்ஞாயிற்றுநிலவுவேண்டினும்வெண்டிங்களுள் வெயில்வேண்டினும்,” - “முழங்குகடலோசமுழுகிப்போக,” - எ-ம்- செய்யுட்கணினமுள்ளனவு மில்லனவும் வந்தன. இனமுள்ளனவற்றை வாளாகுநிற் குறித்தபொரு டோன்றாமையின் அடைகொடுத்து விதந்துகூறுகவெனவும் இனமில்லனவற்றிற் கடைகொடுத்துக் கூறுதன் மிகையாமாயினும் அமையுமெனவும் பொருள் போந்தமையின் முன்னையது வழுவற்கவெனக் காத்தலும்பின்னையது வழுவமைப்புமாமென்க. ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் “இனச்சுட்டில்லாப் பண்புகொள் பெயர்க்கொடை - வழக்காறல்ல செய்யுளாதே,” என்றமையிற் பொருண்முதலாறாமடையென்றுமிருவழக்கினுமென்று மிவ்வமைதியும் பயின்று வருமென்பது தோன்ற வுள்ளவு மில்லவுமாமென இனமுள்ளனவற்றோ டொருங்கெண்ணியுங் கூறினாரென்க. (ருய)

சாஉ- அடைமொழி யினமல் லதூந்தரு மாண்டுநின். *

(எ-ன்.) மரபுவழுவற்கவெனக் காத்தலுணர்-ந்து. பொருந்துவன கொள்கவென்பா ராண்டுநி னென்றமையான். (ப-ரை.) அடைமொழி - முன்சொல்லப்பட்ட அடைசேர்மொழி, இனமல்லதும்-இனத்தைத்தருவதன்றி இனமல்லாததையும், தரும் - கொடுக்கும், ஆண்டு - அவ்விடத்திற்கு, உநின் - பொருந்துமாயின். எ-று. (பொ-ரை.) மேற்கூறிய அடைசேர்மொழி யினத்தைத் தருதலேயன்றி யதனோ டினமல் லதையுந் தரும் அவ்விடத்திற்குப் பொருந்துமாயின். எ-று. [வ-று.] பாவஞ்செய்தா னாகும்

புகுமென்ற துணையானே புண்ணிபஞ் செய்தான் சுவர்க்கம்புகு
மென இனத்தைத் தருதலேயன்றி அவனிதுசெய்யின் இதுவரு
மென்னு மறிவிலியென்னு மினமல்லதனையுந் தந்தது. மேலேச்
சேரிச்சேவ லலைத்தென்ற துணையானே கிழைச்சேரிச்சேவ ல
லைப்புண்டதென இனத்தைத்தருதலேயன்றி யச்சேவனுடையார்
க்கு வெற்றியாயிற்றென்னு மினமல்லதனையுந் தந்தது. இனி யிர
ட்டுறமொழிதலா னினமல்லதுந் தருமென்பதற் கினத்தைத்தரு
தலையொழித்தினமல்லதனையுந் தருமெனவும் பொருளுரைத்துக்
கொள்க அவைவருமாறு- சுமந்தான் வீழ்ந்தானென்றும்சுமவா
தான் வீழ்ந்தா னல்லனென்னுங்கருத்துச் சொல்லுவார்க்கின்ற
தலின் அவ்வினத்தையொழித்துச் சுமையும் வீழ்ந்ததென்னு மி
னமல்லதனையுந் தந்தது. காலையெழுந்து கருமத்திற் செல்வான்
கொழிகுவிற்றென்றாலேனைப் புட்கன்கூவுகிலவென்னுங்கருத் த
வற்கின்றதலின் அவ்வினத்தை யொழித்துப் பொழுதுபுலர்ந்த
தென்னு மினமல்லதனைத்தந்தது. பெய்முகி லனையா னென்றற்
கைம்மாறுகருதாத பெருங்கொடையாள னென்னும் இனமல்லத
னையினமிலதா கிய அடைமொழிதந்தது. இவ்வடைகொடாதுமு
கிலனையானென வாளாகுறினு மிக்கொடைப்பொருடரு மாலோ
வெனின், அவ்வாறுகூறின் முகிலவண்ண னெனவும் பொருள்ப
டுமாதலின் அதனையொழித்துக் கொடைப்பொருட் குரிமைசெ
ய்த தவ்வடைமையாமென்க. பிறவுமன்ன. ஆண்டுறி னென்றமை
யான் இவ்வாறுபொருந்துவனகொள்க. (ருக)

சாந். அடைகினை முதன்முறை யடைதலு மீரடை - முத
லோ டாதலும் வழக்கியலீரடை - கினையொடு செறிதலு மய
ங்கலுஞ் செய்யுட்கே. *

(எ-ன்.) மரபுவழுவற்கவனக்காத் தலு மரபுவழுவனம்பு மு
ணர்-ற்று. (ப-ரை.) அடை- ஓரடையும், கினை- ஒருகிணையும், மு
தல்- ஒருமுதலும், முறையடைதலும்- ஒன்றையொன்றுவிசேடி
த்துவருதலும், ஈரடை- இரண்டடை, முதலோடாதலும்- முதலை
விசேடித்துவருதலும், வழக்கியல்- வழக்குறையாய், ஈரடை-
இரண்டடை, கினையொடுசெறிதலும்- கிணையை விசேடித்துவரு
தலும், மயங்கலும்-இவ்வரம்புகடந்தவருதலும், செய்யுட்கு- செ
ய்யுணடையாகும். எ-று. (பொ-ரை.) மேற்கூறிய வடை முதல்
கிணைகிணையித்துவருங்கா லோரடையு மொருகிணையு மொருமு
தலுமொன்றை யொன்றுவிசேடித்துவருதலு மிரண்டடைமுத
லை விசேடித்து வருதலும் வழக்குறையாய் இரண்டடைகிணை
யை விசேடித்துவருதலு மிவ்வரம்பிறந்துவருந் தலுஞ் செய்யுண
டையாய். எ-று. ஐ- ஈரடை முதலோ டாதலு மென்றமையான்,

முறையென்ற தொன்றை யொன்று விசேஷத்துவருவ தென்ப
தூஉம் அங்ஙனம்வரவேயடைபலகினை பிலவாராதொவ்வொ ள்று
வருமென்பதூஉம் பெற்றும். [வ-று] வேற்கைமுருகன்- நிலப்
பூநெறிஞ்சில்- கார்த்திகைப்பூக்கொடி- பழக்குலைவாழை - செங்
காஞா- முழங்குதிகைக்கடல்- எ-ம்- மனைச்சிறுகிணறு - சிறுக
ருங்காக்கை-எ-ம்- வழக்கின்கண்வந்தன. “சிறுபைந்தூவியிற்செ
யிரறச் செய்த.” - “கருநெயிங் கண்டருங் காமதோயே.” - எ-ம்-
“பெருந்தோட்சிறுமருங்குற்பேரடரீக்கட பேதை.” - எ-ம்-செய்
புட்கண்வந்தன. பிறவுமன்ன. இவற்றுளடைகினை முதன்முறைய
டைதலொன்றும் வருவற்கெனக் காத்தலுமேனைய மூன்றுமங்
வாறு நிலலாமையின் வருவமைதியுமாமென்க. “கவிசெந்தாழை
க் குவிபுறத்திருந்த - செவிசெஞ்சேவலும் பொருவலும்வெரு
வா வாய்வுன்காக்கையுங் கூகையுங்கூடி.” எனவருவன கொம்புகூ
ர்மாடு மடல்விளிதாழை என்றற்போல வருதலினுயர்திணைதொ
டரீந்தபொருண்முதலாறுமென்னுஞ் சூத்திரத்தினுள்ளிணையொ
டு சார்த்தி னொறிணை முடிபினவா மெனவமைத்த தன்பாற் படு
மென்க. (ருஉ)

சாச. இயற்கைப்பொருளை யிற்றெனக்கிளத்தல். *

(எ-ன்) மரபுவருவமைப் புணர்-ற்று. (ப- னா.) இயற்கைப்
பொருளை - இயற்கைப்பொருள் செயற்கைப்பொருள் என்கிற
இருவகைப் பொருள்களுள் இயற்கைப்பொருளை, இற்றென-இ
த்தன்மைத்தென்று, கிளத்தல் - சொல்லுக. எ-று. (பொ-னா.)
இயற்கைப்பொருள் செயற்கைப் பொருளென இருவகைப்படு
ம்பொருள்களு ளியற்கைப் பொருளை யித்தன்மைத்தென்று கூ
றுக. எ-று. ✽ இயற்கையென்பதவிகாரம். செயற்கை யென்ப
துவிகாரம். [வ-று.] மெய்யுள்ளது-பொய்யில்லது-நிலம்வலிது-
நீர்தண்ணிது-தீவெய்து-மயிர்கரியது- பயிர்ப்பசியது - எனவரு
ம். நிலநீர்முதலிய பூதங்கண்மாயையின் விகாரமென்பதைநோக
கிற் செயற்கைப்பொருளாயினும் பூதத்தின் விகாரங்களை நோக
கினியற்கைப் பொருளாமென்க. இயற்கைப்பொருளை யிற்றென்
னும் வினைக்குறிப்பாகிய செயற்படுத்திக் கூறுதலி னிதாவமுத
மைதியாயிற்று. இதுகருதாத்வாறுகூறுதன் மரபென்பாருமு
ளர். அதுபிற்க. வளியுளருந் தன்மைத்து - உயிருணருந் தன்மை
த்து என்னுது வளியுளரும்- உயிருணரும்- எனவுமுதற் றணங் கா
ட்டுவார். வளியின்கண் ணுமுயிரின்கண் ணு முளர்தலு முளர்தலு
மாகிப் செயனிகழ்ந்ததுணையானே யவற்றிற்கவை செயற்கைவா
மன்றி யியற்கையாகாமையானு மவ்வாறு கூறுதற்கோர்விதியின்

மையா னு மவைபொருந்தாவென்க. (ரு௭)

சாரு. காரணமுதல், வாக்கம்பெற்றுங் - காரணமின்றி யாக்கம்பெற்று - மாக்கமின்றிக் காரணமபித்து - மிருமையுமின்றியு மிட. லுஞ்செயும்பொருள்.

(எ-ன்.) மரபுவழுவற்கவெனக்காத்தனு மரபுவழுவமைப்பும் ணர்-ற்று. (ப-ணா.) செயும்பொருள்- செயற்கைப்பொருள், காரணம்- காரணச்சொல், முதலா- முதல்வர, ஆக்கம்- ஆக்கச்சொல், பெற்றும்- பின்வரப்பெற்றும்; காரணம்- காரணச்சொல், இன்றி-தொக்குநிற்க; ஆக்கம்-ஆக்கச்சொல், பெற்றுப்-வரப்பெற்றும், ஆக்கம்-ஆக்கச்சொல், இன்றி- தொக்குநிற்க, காரணம்-காரணச்சொல்; அபித்தும்-வரப்பெற்றும், இருமையும்-அவ்விருண்டும், இன்றியும்-தொக்குநிற்கவும்; இயலும்-நடக்கும். எ-று (பொ-ணா) முதலுணர் நிமித்தங்களாற் செய்யும் பொருளாகிய செயற்கைப்பொருளைக் கூறுங்காற் காரணச்சொன்முன்வர ஆக்கச்சொற் பின்வரப்பெற்றுங் காரணச்சொற் றொக்குநிற்ப ஆக்கச் சொல்வரப்பெற்றும்-ஆக்கச்சொற் றொக்குநிற்பக் காரணச்சொல் வரப்பெற்றுமிவ்விருவகைச்சொல்லுந்தொக்குநிற்கவுநடக்கும். எ-று.

காரணச்சொல் லுமாக்கச்சொல் லும்பாண் டவரினுமந் நிலைக்களத்துத்தந்து பொருளுரைக்கப் படுதலிற்காரணமுதலா வென்றார். [வ-று.] கடுவுங் கைபிழியெண்ணெயும் பெற்றமையான் மயிர்நல்லவாயின - எருப்பெய்திளங்களைக் கட்டு நீர்கால்பாத்தமைபாற்பயிர்நல்லவாயின- எ-ம்- மயிர்நல்லவாயின - பயிர்நல்லவாயின-எ-ம்-கடுவுங்கைபிழியெண்ணெயும் பெற்றமையான்மயிர்நல்ல-எருப்பெய்திளங்களைக் கட்டு நீர்கால்பாத்தமைபாற்பயிர்நல்ல-எ-ம்- மயிர்நல்ல- பயிர்நல்ல- எ-ம்-வரும். “பல்லார்தோ டொர்துத் து வருதலாற்பாய்புன-னல்வயலூரநின்றார்புலால்- புல்லெருக்க- மாளின்மணிப்பூ னெம்மைந்தன் மலைந்தமையாற் - காத்தறாய்நாறுமெமக்கு. எனப்பரத்தையிற் பிரிந்ததலைவனைப்புலந்து மவன்செய்த தீங்கினைத் தன்னினியமுகத்தாற் மணிக்கும் புதல்வனையுலந்து மொன்றொன்றாகாதனவற்றை யாயினபோற்கூறும்வழியாக்கச் சொற்றொக வருதலும் அதன்பாற்படுத்திக. பிறவுமன்ன. காரணமுதலா ஆக்கம் பெறுதலொன்றும் வருவற்கவெனக்காத்தனு மேனையமுன்னும் வருவமைதியுமாமென்க. (ரு௮)

சாளு. தம்பாலில்ல தில்லெனினினா - யுள்ளதுகூறி மாற்றியுமுள்ளது- சுட்டியுமுணர்ப்பர் சொற்குருங்குதற்கை.

(எ-ன்.) மரபுவழுவற்கவெனக்காத்தனுணர்-ற்று. (ப-ணா) தம்பால்- தம்மிடத்து, இல்லது-இல்லாதபொருளை, இல்லெனின்-இல்லையெனின், இனனாய்- வினாவப்பட்டதற்கு இனமாய், உள்ளது

இருக்கின்றபொருளை, கூறி-சொல்லி, மாற்றியும்-அச்சொல்லைக் கொண்டு அதனை இவ்வேபென்றும், உள்ளது-இருக்கிறபொருளாயின், சுட்டியும்-இவ்வளவுண்டென்றும், உரைப்பார்-சொல்லுவார், சொற்சுருங்குதற்கு- வினாவும் விடையுமாகிய சொற்கள் சுருங்குதற்பொருட்டி. எ-று. (பொ-ரை.) ஒருவன்வினவிய துதம்பக்கலில்லையாயின் அதனை யில்லையென்ன லுறினவன் வினவியதற் கிணமாய்த் தம்பக்க லுள்ளதனைக்கூறியக்கூற்றானே யதனை யில்லை யென்றும் உள்ளதாயி னித்துணை யுண்டென்றுங் கூறுவார்புலவர் வினவுதலுஞ் செப்புதலுமாகிய சொற்கள் சுருங்குதற் பொருட் டி. எ-று. குன்றக்கூறன்முதலிய குற்றம்:கணிக்கீச் சுருங்கச் சொல்லன்முதலிய வழகோடுகூறுதல் வழக்கிற்கும் வேண்டுமென்பார் சொற்சுருங்குதற்கேயென்றார். [வ-று.] பயறுண்டோவ னிகிறோயென்றார்க் கஃதுன்றென்பார் உழுந்துண்டு உழுந்துந் துவரையுமுண்டென்க- இவ்வினமொழிகள் பயறில்லையென்னு மிறையதற்கு நிற்தலி னினனையுள்ளதுகூறி மாற்றியுமென்றார். அஃதுண்டென்பா ரித்துணையுண்டென்க. தூறுவிற்கும் பட்டா டையுண்டோவென்றார்க் கஃதுன்றென்பா ராம்பதுவிற்குங்கோ ள்கமுண்டென்க; அஃதுண்டென்பா ரொன்பது விற்பதுண்டெ ன்க. பிறவுமன்ன. இவ்வாறன்றி யுழுந்தல்லதில்லை யித்துணைப்ப யறுளவென வுதாரணங்காட்டிவாருமுளர். அவைசொற்சுருங்குத் த்கேயென்பதனோடு மாறுபட்டி மிகைபடக் கூறலென்னுங் குற் றமாமென்க. (ருடு)

சுரள. ஈதா கொடுவெனு மூன்றுமுறையே - யிழிந்தோடு
போன் மிக்கோனிரப்பரை: *

(எ-ன்.) இதுவுமது. (ப-ணா.) ஈதாக்கொடுவெனும்- ஈதாக்கொடு
என்கிற, மூன்றும்- மூன்றுசொற்களும், மூன்றைய-மூன்றையாக,
இழிந்தோன்- இழிந்தவனும், ஒப்போன்- ஒப்பவனும், மிக்கோ
ன்-உயர்ந்தவனும், இரப்பினா-இரத்தற்குவருகிறசொற்களாகும்.
எ-று. (பொ-ணா.) ஈயென்பதிழிந்தோன் உயர்ந்தோன் மாட்டி
ரக்குஞ்சொல்லாம் தாவென்ப தொப்போ னொப்போன்மாட்டி
ரக்குஞ்சொல்லாம் கொடுவென்பது உயர்ந்தோன் இழிந்தோன்
மாட்டிரக்குஞ்சொல்லாம். எ-று. ❀ [வ-று] தந்தையி-தோழ
தா-மைந்தகொடு- எனவரும். பிறவழிவரு மொப்புயர்வு தாழ்வி
னும் இவ்வாறேயொட்டிக. வழங்கு வீச நல்கு என்றற் றொடக்க
த்திரப்புகைகளீபோலா தீவோர்க்கு மேற்போர்க்கு மொப்புயர்
வுதாழ்வுகளை யீதாக்கொடுவென்ற னுணையானே புணர்ந்திநின்றவி
னிவற்றை யினைத்தென் றறிபொருளாகக் கூறியார். அருள் அளி
யென்னுமிரப்புகைகளீவோர்க் குயர்வுமேற்போர்க் கிழிவுமுனை

ஈத்தின வாலோவெனின், அவை கருணைக்குரிய சொற்குறிப்பினு
னிரத்தற்பொருளையுணர்த்தினின்றனவன்றி யிரப்புகா யல்லவெ
ன்க. இம்மரபு மயங்கிவருவனவுளவேற் புதியனபுகுதலும்வழுவ
லவென்றதன்பாற்படுதினக. (ரு௯)

சா.அ. முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே. *

(எ-ன்.) மரபுவழுவமைப்புணர்-ற்று. (ப-ரை.) முன்னத்தின்-
குறிப்பினால், உணரும்- பொருளறியப்படுகிற, கிளவியும்-சொற்
களும், உள-கிலஉளவாம். எ-று. (பொ-ரை.) வெளிப்படையான
ன்றிக் குறிப்பாற் பொரு ளுணரப்படுஞ் சொற்களுஞ் சிலவுள
வாம். எ-று. ூ அவையாவன வொன்றொழி பொதுச் சொன்மு
தற்சொல்லுவான் குறிப்பிருகவிதந்தனமுதலியவாம். செவியெ
ல்லாஞ்சாலச் செம்பொனணியுஞ் செல்வத்தினொன்பார் செஞ்
செவியொன்றும் குற்றமற்றமரபினொன்பார் வெள்ளொக் கல
ொன்றும் பெருவாழ்க்கையினொன்பார் குழைகொண்டுகோழி
யெறியு மவரவாழ்க்கை யென்றுங் கூறுஞ் சொல்லுவான் குறிப்
பொன்றுமேயுதாரணங் காட்டுவாருமுளர். அங்ஙனமா யினேனை
யகுறிப்பிற் பொருடரு மொழியல்லவாமென்க. கேட்போரிடர்
ப்படா துவெளிப்படையிற் கூறுதன் மரபாதலினி துவழுவமை
தியாயிற்று. (ரு௯)

சா.க. கேட்குந போலவுங் கிளக்குந போலவு - மியங்குந
போலவு மியந்துநபோலவு - மஃறிணைமருங்கினு மறையப் ப
டுமே. *

(எ-ன்.) இதுவுமது (ப-ரை.) கேட்குநபோலவும் - கேளாத
வைகளைக்கேட்பவைகள்போலவும், கிளக்குநபோலவும் - சொல்
லாதவைகளைச்சொல்பவைகள்போலவும், மியங்குநபோலவும்- ந
டவாதவைகளை நடப்பவைகள் போலவும், மியந்துநபோலவும்-
செய்யாதவைகளைச் செய்பவைகள் போலவும், அஃறிணைமருங்கி
னு-அஃறிணையிடத்தும், அறையப்படும்-சொல்லப்படும். எ-று
(பொ-ரை.) கேளாதனவற்றைக் கேட்குவனபோலவுஞ் சொல்லா
தனவற்றைச் சொல்லுவனபோலவு நடவாதனவற்றை நடப்பன
போலவுமித்தொழில்களல்லனபிறசெய்யாதனவற்றைச் செய்வன
போலவு மஃறிணையிடத்துஞ் சொல்லப்படும். எ-று. ூ முன்னை
யபோலவிதவாதிறுதிக்கணியற்றுந வெனப் பொதுப்படக் கூறி
னமையி னித்தொழில்சுளல்லன பிறவென்னுஞ் சொல்லெஞ்சிநி
ன்றன. [வ-று] “நன்னீராவாழி யனிச்சமே,” “இரவெலா நின்
ருயாலீரீங்கதிர் த்திங்காள்,”-எ-ம்-“பகைமைபுங்கேண்மையுங்கேண்
னு-நாக்கும்,”-மாப்தலும்பிறத்தலும்வளர்ந் துவிங்கலுந்-தேய்த
லுமுடையுமையத்திங்கள்செப்புமால்,”-எ-ம்-இவ்வுழியிலுரக்கு

ப்போம்- இவ்வரசுணையெங்குஞ்செல்லும்-எ-ம்-“தன்னெஞ்சு
 நிவதுபொய்யற்கபொய்த்தபின்- நன்னெஞ்சேதன்னைச்சுமீம்.,,
 -“வண்ணிறைப்பவளச்செவ்வாய்ப் பெடையன மடமைகூர்ந்து-
 தண்கயநீருட்கண்டதன்லிழல் பிறிதென் மெண்ணிக்-கண்டனன்
 கள்வமற்றுன் காத்திதன்னை நீர்க்கீழ்ப்- பண்டையமல்லமவேண்
 டாபடுக்கவென் னாடிற்றன்றே., -“கருவிரற்செம்முக வெண்ப
 ற்சூன்மந்தி- பருவிரலாற்பைஞ்சுனைநீர்தூவிப்- பெருவரைமே
 ற்- நேன்றேவர்க்கீழமுலைநாடவாரலோ- வானேறவர் கொட்கும்வ
 பி.,,எ-ம்- முறையேகாண்க.அஃறிணைமருங்கினுமென்றவுமமை
 யானுயர்த்திணை மருங்கினு மிவ்வாறு சொல்லப்படுதல் புலம்பன்
 முதலியவற்றுட்காண்க. (௫௮)

சாய். உருவகவுவமையிற் நினைகினை முதல்கள் - பிறழ்தலு
 ம்பிறவும் பேணிநர்கொளலே. *

(எ-ன்.) இதுவுமது. (ப-ரை) உருவகவுவமையில்- உருவகத்தி
 லுமுவமையிலும், திணை-இருதிணைகளும், சினை-சினைகளும், மு
 தல்கள்- முதல்களும், பிறழ்தலும்- தம்முள்ளேமயங்குதலும்,பி
 றவும்-இவ்வியலுட்சொல்லாதொழிந்தவையும், பேணிநர்கொள
 ல்-பாதுகாத்துக்கொள்க.எ-று. (பொ-ரை) உருவகத்தின்கண் ணு
 முவமைக்கண்ணு மிருதிணை தம்முண் மயங்குதலுஞ் சினைமுத
 றம்முண் மயங்குதலும் இவ்வியலுட் சொல்லா தொழிந்தனவும்
 போற்றிக்கொள்க. எ-று. [வ-று] “மன்னர்மடங்கன் மறைய
 வர்சொன்மலை- யன்னநடையினூர்க் காரமுதந்-துன் னும் - பரி
 சிலர்க்குவானம் பனிமலர்ப்பூம்பைந்தா- றொரிசினவேற்றூணையெ
 ங்கோ.,, என்பன வுயர்த்திணை யஃறிணையோடு மயங்கின. “தாழ்நு
 ற்தடக்கைபு மருப்புந் தம்பியாத்- தோழர்தன் றுள்களாச் சொரி
 யுழும்மத- மாழ்கடற்சுற்றமா வழன்றுசீவக - வேளையர்போதக
 மினத்தொடேற்றதே.,, என்பன வுயர்த்திணையஃறிணையோடு முத
 ல்சினையோடுமயங்கின. முகமதியென்பது சினைமுதலோடு மயங்
 கிற்று. “அகழ்கிடங்கந் துகிலார்ந்தபாம்புரி-புகழ்தருமேகலைஞா
 யில்பூண்முலை- திகழ்மணிக்கோபுரந் திங்கள்வாண்முகஞ்-சிகழி
 கைநெடுங்கொடி செல்விக்கென்பவே.,, இஃதஃறிணையுயர்த்திணை
 யோடுமயங்கிற்று. இவையுருவகம். “கொங்கலர் கோதைக் குமரி
 மடநல்லாண்- மங்கலங்குறமலிவெய்திக்- கங்கையாள்-பூம்புனலா
 கந்தழீஇயினுன்போரடுதோள்-வேம்பார்தெரியலெடவேந்து.,,
 “இலமென்றசைஇ யிருப்பானாக்காணி- னிலமென்னு நல்லாண்
 கும்.,, “வருந்தியீண்ருண் மறந்தொழிந்தாள் வளர்த்தாள் சொந்
 தேட்டில் கடிந்தான்-முருந்தின்காறுங்கூழையெ முனிவார்தின்

னையெனமுனிவார்-பொருந்திற்றென்ற வினாவென்றாய் பொன் னு மளித்தியுயிரென்றாய் திருந்துசோலைக் கருங்குயிலே சிலம் பவிருந்தகூவுதியால,, என்றற்றொடக்கத்தனவுமன்ன. “மல்ல ன்மலையினைய மாதவரைவைதுகூக்கும்,, என்ப துயர்துணையோ டஃறிணையங்கிற்று. “கல்விசேர் மாதாரி னிறைஞ்சிக் காய்த்த லே,, என்பதஃறிணையோ டுயர்துணையங்கிற்று. சுயற்கண் என் பது சினை முதலோமியங்கிற்று. தளிர்தேனி பென்பது முதல் சிணையோமியங்கிற்று. பிறவுமன்ன. “தருமன்றண்ணளி யாற்ற தைகையால் - வருணன்கூற்றுயிர் மாற்றலின்வாடினே - யருமை யால் திறக்கணையெந்துடைத் - திருமகன்றிரு மாநிலமன்னனே,, “இந்திரகுமரன்போல விறைமகன்றிந்துகாண்க,, என்றற்றொ டக்கத்தனவாய் மயங்கா துவருதன் மரபாமாதலி னிதுவழுவமை தியாயிற்று. இனிப்பிறவுமென்றதன லுருவக வுலகைக்கண் இவ ன்பாரதி இவன்பாரதியினையா னென்பான் மயங்கக்கூறுதலும் சுயவினது பிறழ்ச்சிபோலுங் கண்ணினது பிறழ்ச்சி யென்பார் சுயற்கண்மென்று சொல்லின்முடிவின் அப்பொருண் முடியா தெஞ்சுக்கூறுதலும் பிறவற்றுள்ளும் இவ்வாறெஞ்சுக்கூறுதலுந் தெங்கோல் கொடுக்கோல் வீரக்கழல் சினவேல் எனவொருபொ ருட்டன்மையை மற்றொரு பொருண்மேல்வைத்துக் கூறுதலும் ஈந்தானென்பா ரருளிளுனென வொருவினையை மற்றொருவினை யாற்கூறுதலுப் “அடிவண்ணமல்லால்லங்குதார்க்கோதை-முடிவ ண்ணங்கண்ட நியாவேந்து,, “துஞ்சாக்கண்ணவடபுலத்தரசே,, என வுயர்துணையஃறிணையாகக்கூறுதலு மிவைபோல்வன பிறவு ம்வழுவமைதியு” கக்கொள்க. (கூக)

சா.யக. யாற்றுநீர் மொழிமாற்று நிரனிறைவிற்புண் - டாப்பி சையனைமதி பாப்பிக்கொண்குகுட்ட-அடிமறிமாற்றெனப்பொரு ள்கோ ளெட்டே.

(எ-ன்.) நால்வகைச் சொற்களானுஞ் செய்யுஞ் செய்யுட்கொ ள்ளும்பொருள்கோளின் பெயருந்தொகையுமுணர்ந்து. (ப-னா) யாற்றுநீர் - யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளும், மொழிமாற்று - மொ ழிமாற்றுப்பொருள்கோளும், நிரனிறை - நிரனிறைப்பொருள் கோளும், விற்புண் - விற்புட்பிப்பொருள்கோளும், தாப்பிசை - தாப்பிசைப்பொருள்கோளும், அனைமறிபாப்பு - அனைமறிபாப் புப்பொருள்கோளும், கொண்குகுட்டி - கொண்குகுட்டிப் பொ ருள்கோளும், அடிமறிமாற்று - அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோ ளும், என-என்று, பொருள்கோள் - பொருள்கோள், எட்டி- எட் டாட்டி. (பொ-னா.) யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளும் மொழிமா றுத்துப்பொருள்கோளும் நிரனிறைப்பொருள்கோளும் விற்புட்டி

ப்பொருள்கோளும் தாப்பிசைப்பொருள்கோளும் அனைத்திப்பாப் பப்பொருள்கோளும் கொண்கிசுட்டுப்பொருள்கோளும் அடிம திமாற்றுப்பொருள்கோளும் மெனப்பொருள்கோளெட்டாம். எ.து இவற்றுட் தாப்பிசை பெண்பதம் கூசல்போ லிடைநின் திரு மருங்குஞ் செல்லுஞ் சொல்லென்பது பொருள். தாம்பென்ப தூசல். அஃதனைமறி பாம்பென்பது பாப்பென நின்றாற்போல வலிந்து நின்றது. ஏனையவுங்காரணக்குறியாதல் காண்க. (எ-ன்.)

சாயல். மற்றையநோக்கா தடிதொறும் வான் பொரு-ளற்றத் தொழுதமும் தியாற்றுப்புனலே.

(எ-ன்.) திறுத்தமுறையானே யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளாமா றுணர் - த்து. (ப-ண.) மற்றையநோக்காது - மொழிமாற்றுமு தலியவைபோலப் பிறழ்ந்து செல்லவேண்டாமல், அடிதொறும் அடிதொறும், அற்றற்ற தொழுதமும் - யாற்றுநீரொழுக்குப்போ லெறிப்பப்தி அற்றற் தொழுதுவதாகிய, வான் பொருள்-சிறந்த பொருள்கோள், யாற்றுப்புனல் - யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளாம் எ-து. (பொ-ண.) மொழிமாற்றுமுதலியபோற் பிறழ்ந்து செ லவேண்டாது யாற்றுப்புன லொழுக்குப்போ னெறிபட் டடி தோறும் வான் பொரு ளற்றற் தொழுதமப்பொருள்கோள் யாற் றுநீர்ப்பொருள்கோளாம். எ-து இடையறு தொழுகும் யாற் றுநீரொழுக்குவமையாதலின் அடிதொறும் வான் பொரு ளற்ற ற்தொழுதுதலாவது மொழிமாற்றுமுதலியபோற் பிறழ்ந்து செ ல்லுஞ் செலவற்றாங்காங் கமைந்தொழுதுதலாம். தி யடிதொறு ம்பொருண் முடித்தலன்றாமென்க. அங்ஙனமாயி னாங்காங்கெனப் பொதுப்படக்கூறு தடிதொறுமென்ற தென்னையென னவ்வா றேகூறுவாரோ ரிலக்கினைமேல்வைத்துக் கூறினார்க்க - [வ-து] “சொல்லருஞ் சூற்பகம்பாம்பின்றுற்றம்போன் - மெல்லவேகரு விருந்தி ன்றுமேலார் - செல்வமேபோற்றலை திருவித்தேர்ந்ததூற் கல்விசேர்மாந்தரி னிறைஞ்சிக்காய்த்தவே., எனவரும், இப்பா ட்டினுட் சொல்லென்னு மெழுவாயினை முதலெடுத்ததன் தொழிலாகிய வினையெச்சங்க ளொன்றனை யொன்று கொள்ள இடை யேமுறைநிறீஇக் காய்த்தவென்னும் பயனிலையை யிறுதிக்கட்ட ந்து முடித்தமையிணிப்பொரு ளொழுதுதல் யாற்றுநீரொழுக்கு ப்போறல்காண்க. இதற்கிவ்வாறன்றி யேனையடிக்கா நோக்கா த டிதொறும் பொருண்முடிந்துவருவது யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோ ளெனப் பொருளுகாத்து “அலைப்பான் பிறிதுயிரை யாக்கலுங் குற்றம்- விலைப்பலிற் கொண்கின் பிசைதலுங்குற்றந் - சொலந் பாலவல்லாத சொல்லுதலுங்குற்றந் - கொலைப்பாலுங்குற்றமேயா ட்டி, என வுதாரணங்காட்டிவாருமுளர். யாற்றுநீரொழுக்குக்கிடைய

ஹதலின் மையாணும் அற்றதேவதனை யொழுக்கென் மல்குடாமை யானு மஃதுவமையன்றும். ஒவ்வொருவொழுக்கதற்குவமையா யிற்றெனிற பாட்டுமுழுது மிடையறு தொழுகிப்பயின் றுவரு ம்பொருள்கோண் மொழிமாற்றுமுதலியவற்றுள் அடங்காமையி ற்குன் மக்கூறலாம் இங்ஙனமாதலின் துபொருளன்றும். அவர்காட் டியவுதாரணம் அடிமறிமாற்றின்பாற்படுமென்க. அப்பொருள் கோளின் விகற்பம் அச்சுத்திரத்துட் டோன்றக்கூறுதும். இதனை வான் பொருளென்று ரிது நெறிப்பட்டு வருதலானும் பயின் று வருதலானு மொழிமாற்றுமுதலியவந்த செய்யுட்கண்ணும் விரா ய்வருதலானுமென்க. (சாக)

சாயக. ஏற்றபொருளுக் கியையுமொழிகளை- மாற்றியோரடி யுள் வழங்கன் மொழிமாற்றே. *

(எ-ன்.) மொழிமாற்றுப் பொருள் கோளாமா றுணர் - ற்று. (ப-ரை.) ஏற்றபொருளுக்கு - ஏற்றவிண்ணியபயனிலைகளுக்கு, இ யையுமொழிகளை- பொருந்துமொழிகளை, மாற்றி-ஏலாதபயனி லைகளுக்குத்தனித்தனிக்கூட்டி, ஓரடியுள்-ஓரடியுள்ளே, வழங்கல் சொல்லுவது, மொழிமாற்று- மொழிமாற்றுப்பொருள்கோளா ம். எ-று. (பொ-ரை.) இரண்டுமொழியு மவைகொள்ளு மிரண்டு பயனிலையுமாய் வரக்கூறுவா ரந்நான்கனு ளேற்றபயனிலைக் கி யையு மொழிகளைத் தனித்தனிக்கூட்டிக்கூறு தேலாதபயனிலைக் கியையாத மொழிகளைத் தனித்தனிக்கூட்டி யோ ரடியுள்ளேகூ றும்பொருள்கோண் மொழிமாற்றுப் பொருள்கோளாம். எ-று. ஒன்றற்கொன்று பொருந்தியதென்பா றேற்றபொருளுக் கி யையு மொழியென்றார். மொழிமாற்றென்பது தனக்குள்ளதைக் கொடுத்திப் பிறர்க்குள்ளதை வாங்கும் பண்டமாற்றுப்போறலி னிரண்டுமொழியு மவைகொள்ளு மிரண்டுபயனிலையும் வந்தல்ல துமொழிமாற்றுதல் கூடாமையி னத்தொகை தந்துகுகிறும். [வ-று.] “சுரையாமுவம்மி மிதப்பவரையனைய-யானைக் குநீத்து முயற்குநிலையென்ப - கானகநாடன்கணை,, எனவரும். இதனுளா ழுவென்னும் பயனிலைக்கியைந்த வம்மியென்னுமொழியினை மி தப்பவென்னும் பயனிலைக்கும் மிதப்பவென்னும் பயனிலைக் கி யைந்த சுரையென்னுமொழியினை யாமுவென்னும் பயனிலைக்கு மாக மாற்றிக் கூறியவாறும் நீத்தென்னும் பயனிலைக் கியைந்த முயலென்னுமொழியினை நிலையென்னும்பயனிலைக்கும் நிலையெ ன்னும்பயனிலைக்கியைந்த யானையென்னுமொழியினை நீத்தென் னும் பயனிலைக்குமாக மாற்றிக் கூறியவாறுங்காண்க- “ஆலத்து மேல குவளைகுளத்துள- வாலினெடியகுரங்கு,, என ஈரடிமுத லியவற்றுட்கூறிற் செய்யுட்கண்ணவாய் மொழிமாற்றென்பது

தோன்றாமையின் அஃதிலக்கணமன்றெனவிலக்கி யண்மைக்கட்கூறுவதே மொழிமாற் றென்பாரோ ஷ்டியுள்ளென்றார். ஆவத்து மேல் வெண்டதோரடியுள் வாராமையிற் கொண்கூட்டென்பாருமுளர், அதுமொழிமாற்றிற்குங் கொண்கூட்டிற்கும் வேற்றுமைபுணரார் கூற்றமென்க. அவரிச் சூத்திரத்திற்கு மொழிமாற்றொடுபொருந்தாது கொண்கூட்டொடு பொருந்தப்பொருள் கூறிச் சூனாயாழுவென்னு முதாரணங்காட்டுவர். (கூஉ)

சாயிச. பெயரும் வினையு மாஞ் சொல்லையும் பெர்ருளையும்-வேறுநிரனிநீஇ முறையினு மெதிரினு-தேரும்பொருள்கோ ணிசனிதை நெறியே. *

(எ-ன்.) நிரனிதைப் பொருள்கோ ளாமா றுணர்-ற்று.(ப-னா) பெயரும்வினையுமாஞ்சொல்லையும்-பெயரும்வினையுமாகிய சொற்களையும், பொருளையும்- அவைகொள்ளும்பெயரும்வினையுமாகிய பயனிலைகளையும், வேறு-வேறாக, நிரனிநீஇ-வரிசையாகநிறுத்தி, முறையினும்-முறையாகவேனும், எதிரினும்-எதிராகவேனும், தேரும்-இதற்கிது பயனிலையென்பது படக்கூறும், பொருள்கோள்-பொருள்கோள், நெறி-நெறிப்பட்ட, நிரனிதை - நிரனிதைப்பொருள்கோளாம், எ-று. (பொ-னா.) பெயரும்வினையுமாகிய சொற்களையு மவைகொள்ளும் பெயரும் வினையுமாகிய பயனிலைகளையும் வேறுவேறுநிரையாக நிறுத்தி முறையாயேனுமெதிராயேனு மிதற்கிது பயனிலையென்பது படக்கூறும்பொருள்கோ ணெறிப்பட்ட நிரனிதைப் பொருள்கோளாம்.—எ-று. ❄

[வ-று.] “கொடிருவளைகொட்டை றுசப்புண்கண்மேனி-மதிபவளமுத்தமுதம் வாய்முறுவல் - பிடியிணை மஞ்ஞை நடைதோக் குச்சாயல்- வடிவினளேவஞ்சிமகள்., இதுபெயர்ச்சொற்களும் பெயர்ப்பயனிலைகளுமாய்நின்றமுறைநிரனிதை. “காதுசேர்தாழ்குழையாய் கன்னித்துறைச்சேர்ப்ப - போதுசேர் தார்மார்ப போர்ச்செழிய- நீதியான்- மண்ணமிர்தமங்கையர்தோண் மாற்றுகையேற்றார்க்கு - துண்ணியவாயபொருள்., இதுவினைப்பயனிலைகளும் பெயர்ச்சொற்களுமாய்நின்றமுறைநிரனிதை. “களி றுங்கந் தும்போல- தளிகடற்கூம்புங் கலனுந்தோன்றுந்-தோன் றன்மறந்தோர் துறைகெழுநாட்டே., இதுபெயர்ச்சொற்களும்பெயர்ப்பயனிலைகளுமாய்நின்ற வெதிரிநிரனிதை. “ஆடவர்க ளெவ்வா றகன்றொழிவார் வெஃகாவும்- பாடகமுமுரகமுப்பஞ் சரமா-நீடியமா- னின்றானிருந்தான் கிடந்தானிதுவன்றோ-மன் றார்மதிந்கச்சிமாண்ட., இதுபெயர்ச்சொற்களும்வினைப்பயனிலைகளுமாய்நின்றவெதிரிநிரனிதை. பிறவுமன்ன. மேலைச்சூத்திரம்

நீதுண் மொழியென்றும் இச்சூத்திரத்துட் சொல்லென்றுங் கூறிய நிறுத்தசொல்லு மநுகொள்ளும் பயனிலையெனினும் பொருளெனினு மொக்குங்குறித்துவரு கிளவியுமன்றி யல்வழிவேற்றுமையுருபுகளும் பிறசொற்சுருமுடன்வருமாலோவெனின், சாத்தன்வந்தா நென்றால் அவளுடையணி முதலியனவுமுடன்வருதல்கூறாதேயமைதலம்பாலுமென்க. சொற்றொறுமிற்றிதன்பெற்றியென்பதருளே “காமவிதிகண்முகமென்மருங்குற்செய்யவாய்தோயி துகழனி சொல்லமிர்தந்-தேமலரீக்-காந்தள்சூரும்பைகனகமடவாள் கை-மேய்த்திளங்கொங்கை யெழில்,, எனவரும் எழுத்துநிரனியையும் “வெண்பாமுதலாக வேதியரா தியா -மண்பால்வகுத்தவருண மா-மொண்பா- வினங்கட்குமிவ்வாறெயென்றுரைப்பரிதொன் னூன்-மணந்திட்டக்கற்றோர்மகிழ்ந்து,, எனத்தொகுத்துக்கூறு நிரனிறை முதலியவுங்கொள்க. “அம்ம் பவள்வரிநெயங்கண்ணப்பஞ்சிக்- கொம்ம் பவள்கொ டுமருங்குல்கோங்கினரும்ம் பவண்முலை யொக்குமெயொக்குங்-கரும்ம்பவள்வாயிற்சொல்,,என்னும்பாற்றுநீர்ப் பொருள்கோளமயக்கநிரனிறையென்பாருமுளர். இதுசொல்லையும் பொருளையுந் தனித்தனிநிதிக்கூறியதன்றி நிரனிறையாகநிதிக்கூறாமையி னிரனிறையன்மென்பார் நெறியேயென்றார். (௬௬)

சாய்வு. எழுவாயிற்றுதி நிலைமொழிதம்முட்- பொருளைக்குடையது பூட்டுவிலலாகும். *

(எ-ன்.) பூட்டுவிற் பொருள்கோளாமா றுணர்-ற்று (ப-ரை.) எழுவாய்- செய்யுள்முதலிலும், இறுதி-இறுதியிலும், நிலை-இருக்கின்ற, மொழி-மொழிகள், தம்முள் - தமக்குள், பொருளைக்குடையது-பொருளைநோக்குதலுடைய பொருள்கோள், பூட்டுவிலலாகும்-பூட்டுவிற்பொருள்கோளாம். எ-று. (பொ-ரை.) செய்யுட்கண்முதலினு மீற்றினுநிற்கு மொழிக டம்முட் பொருளைக்கமுடையபொருள்கோள் பூட்டுவிற் பொருள்கோளாம். எ-று. ✽ செய்யுட்கெல்லா முதலினு மீற்றினு மென்னாமையி னதனகத் தெங்ஙன மிவ்வாறுவரினுமாமென்க. [வ-று.] “திருந்திடுமின்றியவை பிற்காண்மிமாத - நிறந்துபடிந்பெரிதாமேத - முறந்தையர்கோன்-றண்ணாரமார்பிற் றபிழர்பெருமானைக்-கண்ணாரக்காணக்கதவு,, எனவரும். பிறவுமன்ன. (௬௭)

சாய்வு. இடைநிலைமொழியே யேனையிரிடத்து-தடந்துபொருளை நண்ணுகருப்பிசை. *

(எ-ன்.) தாப்பிசைப்பொருள்கோளாமா றுணர்-ற்று. (ப-ரை.) இடைநிலைமொழி- நடுவிலுள்ளமொழி, ஏனையிரிடத்து-ஒழிந்தமுதலிலுமீற்றிலும், தடந்து-சென்று, பொருளை- பொருளை,

தண்ணுதல்-கூடும்பொருள்கோள், தாப்பிசை-தாப்பிசைப்பொருள்கோளாம். எ-று (பொ-ரை.) இடைநித்தொழியொழிந்த முதலினு மீற்றினுஞ் சென்று பொருளைக்கூடும் பொருள்கோடாப்பிசைப்பொருள்கோளாம். எ-று. [வ-று.] “உண்ணுமை யுள்ள துயிர்திலையுண்ண - வண்ணுத்தலசெய்யாதது,, என வரும். (சுரு)

சாயஎ. செய்யு ளிறுதி மொழியிடை முதலினு - மெய்திய பொருள்கோ ளனைமறிபாப்பே. *

(எ-ன்.) அனைமறி பாப்புப் பொருள்கோ ளாமாறுணர்-ற்று. (ப-ரை.) செய்யுள்- செய்யுளில், இறுதிமொழி - இறுதியிலுள்ள சொல், இடைமுதலினும்-இடையிலும்முதலிலும், எய்தியபொருள்கோள்-சென்றபொருள்கோள், அனைமறிபாப்பு - அனைமறி பாப்புப்பொருள்கோளாம். எ-று.(பொ-ரை.) செய்யுட்கணீற்றி னின்றசொல்லிடையினு முதலினுஞ் சென்றபொருள்கோள் அனைமறிபாப்புப்பொருள்கோளாம் எ-று. [வ-று.] “தாழ்ந்தவு ணர்வினராய்த் தாருடைந்து தண்ணீறித் தளர்வார்தாமுஞ்-சூழ்ந்தவினையாக்கை சுடவிளிந்து நாக்தியிற் சுழல்வார்தாமு-மூழ்ந்தபிணிநலியமுன் செய்தவினையென்றே முனிவார்தாமும்-வாழ்ந்தபொழுதினேவானெய்து நெறிமுன்னிமுயலாதாரே.,, என வரும். இருமருங்கினையு மிறுதியென வமையுமாதலின் வாழ்ந்த பொழுதினே வானெய்து நெறிமுன்னி முயலாதாரே யென்னுஞ் சொற்களை யம்மருங்குவைத்துச் செய்யுளாக்கினு மிப்பொருள்கோளாமென்க. (சுள்)

சாயஅ. யாப்படிபலவினுங் கோப்புடைமொழிகளை - யெற் புழியிசைப்பது கொண்குகுட்டே. *

(எ-ன்.) கொண்குகுட்டுப்பொருள்கோ ளாமாறுணர்-ற்று:— (ப-ரை) யாப்படி- செய்யுளடிகள், பலவினும் - பலவற்றினும், கோப்புடை-கோக்கப்படுதலையுடைய, மொழிகளை-சொற்களை, ஏற்புழி-எழுத்தபொருளுக்கேற்றவிடத்து, இசைப்பது-கூட்டும் பொருள்கோள், கொண்குகுட்டு- கொண்குகுட்டுப்பொருள்கோ ளாம். எ-று. (பொ-ரை.) செய்யுளடிபலவினு மியல்பாகிய யாற் றுநீரீப்பொருளுக்கேலாது கோத்துக்கிடந்த மொழிகளை யெழு த்தப்பொருளுக் கேற்றவிடத்துக் கூட்டும் பொருள்கோள்கொ ண்குகுட்டுப்பொருள்கோளாம். எ-று. [வ-று.] இயல்பாகிய யாற் றுநீரீப்பொருள்கோளிற் பிறழ்ந்துவருவனவற்றை மொழிமாற்று முதலியவாகப் பஞ்சத்தமையி னப்பொருளுக் கேற்றவிடத் தெ ன்றும். [வ-று.] “தெங்கங்காய்போலத் திரண்டிருண்ட பைங்கூ ந்தல்-வெண்கோழிமுட்டை புடைத்தன்னமாமேனி-யஞ்சனத்த

ன்னபசலைதணிவாமே-வங்கத்துச்சென்றார்வரின்., எனவரும். இ
தன்னுள் வங்கத்துச்சென்றார்வரினஞ்சனத்தன்னபைங்குந்தலையு
டையான் மாமேனிமேற் றெங்கங்காப்போலத் திரண்டுருண்ட
கோழிவெண்முட்டையுடைத்தன்னபசலைதணிவாமெனக்கொண்
டுகூட்டுக. உருவகவுவமையிற் நினை சினைமுதல்களென்பதனைமு
தல்சினையெனமுறைநிறீஇட்பொருள்கொள்வதுமது. (கூஎ)

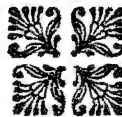
சாரிகை. ஏற்புழியெடுத்திடன் கூட்டுறுமடியவும்- யாட்டிநி
டைமுதலாக்கினும் பொருளிசை - மாட்சியுமாறு வடியவுமடி
மறி. *

(எ-ஈ.) அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோ ளாமாறுணர்-ற்று. -
(ப-ரை.) ஏற்புழி- பொருளுக்கேற்குமிடத்து, எடுத்தி-எடுத்து,
உடன் கூட்டுறும்- நீங்காதுகூட்டுகிற, அடியவும்- அடியையுடைய
வையையும், யாப்பிநிடைமுதல்- (யாதானுமோரடியை அச்செய்
யுளின் இறுதிநடுமுதல்களில் யாதானுமோரிடத்து, ஆக்கினும்-
எடுத்துக்கூட்டினும், பொருளிசைமாட்சியும் - பொருளோடி
சைமாட்சியும் பொருண்மாட்சியும், மாறு-வேறுபடாத, அடிய
வும்-அடியையுடையவையும், அடிமறி-அடிமறிமாற்றுப்பொரு
ள்கோளாம். எ-று. (பொ-ரை.) பொருளுக் கேற்குமிடத் தெய்தி
துநீங்காதுகூட்டு மடியினைபுடையவும் யாதானுமோரடியையெ
யித் தச்செய்யுட்கண் முதலிடையிறுகளின்யாதானுமோரிடத்து
க்கூட்டினும் பொருளோ டோசைமாட்சியு மோசையொழியப்
பொருண்மாட்சியும்வேறுபடாதவடியினைபுடையவுமாகியபொ
ருள்கோ ளடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோளாம். எ-று. * மாட்சி
நெறிப்பட்டொருகல். ஏற்புழியெடுத்திக்குட்பிதலிருவகையடி
மறிமாற்றிற்கும் பொருந்துமாயினு மவ்வடிகண் மாற்றுதற் க
மைந்து நீங்கு மிவ்வடிக ணீங்கா வென்பாருடனென்றும் ஓசை
யொழியப் பொருண்மாட்சிமாத்திரையு மாறுவடியவுமென்பார்
பொருளிசைமாட்சியுமெனவும்மைத்துங்குறினர். [வ-று] “ந
டுக்குற்றுத்தற்சேர்ந்தார் துன்பந்துடையார் -கொடுத்துத்தான்
றுய்ப்பினு மீண்டுங்காலீண்டு - மிடுக்குற்றுப்பற்றினு நில்லாது
செல்வம்-”விடுக்கும்வினையுலந்தக்கால்., என்பதனுட் கொடுத்து
த்தான் றுய்ப்பினு மீண்டுங்காலீண்டும் விடுக்கும் வினையுலந்தக்
கா விடுக்குற்றுப்பற்றினு நில்லாதுசெல்வ மிஃதறியார் நடுக்கு
ற்றுத்தற்சேர்ந்தார் துன்பந்துடையாரொன வடிகளை யேற்புழி
யெடுத்திக்குட்பித. “மாறுக்காதலர் மலைமறந்தனரோ-யாறுக்கட்
பனிவரலானுவே- வேறுமென்றோள்வளைநெகிழும்மே - கூறாய்
தொழியான்வாழ்மாமே., என்பதனுள்யாதானுமோரடியையெ
யித் தியாதானு மோரிடத்துக்கூட்டியுச்சரித்துப்பொருளுமோ

சையும் வேறுபடாமையாக. “அலைப்பான் பிறிதுயிரை பாக்க
 லுங்குற்றம்- விலைப்பாலிற் கொண்டுன் னிசைதலுங்குற்றஞ்-சொ
 லற்பாலவல்லாத சொல்லுதலுங்குற்றங் - கொலைப்பா லுங் குற்ற
 மேயாம்,, என்பதனு ளிற்றடியொழிந்த மூன்றடியுள் யாதாநு
 மொன்றையெடுத்தியாதாநுமோரிடத்துக்கூட்டி யுச்சரித்துப்
 பொருளுமோசையும்வேறுபடாமையு மீற்றடியையெடுத்தியா
 தாநு மோரிடத்துக்கூட்டி யுச்சரித் தோசைவேறுபட்டுப்பொ
 ருள்வேறுபடாமையுங்காண்க. செய்யுளடி பலவினையுந் தொகு
 த்துக்கூறுது மூன்றுமொன்றுமாகப் பிரித்த தென்னையெனின்
 எண்வகைப்பட்ட பொருள்கோளு மவற்றின் விகற்பங்களுமாய்
 பொருள்கோள்களு ளொன்றொருசெய்யுண் முழுவதூஉ மமை
 ந்துகிடக்கவேண்டுமென்னும் யாப்புறவின்றி யொன்றும் பலவு
 மமைந்துகிடத்தலினென்க.அவ்வாறமைந்துகிடத்தலவ்வப்பொ
 ருள்கோட்டுக்காட்டிய செய்யுட்கண்ணும் பிறசெய்யுட்கண் ணுங்
 கண்டுகொள்க. அடிமறித்தலன்றி மாற்றுதலேற்புழியெடுத்த
 ன்கூட்டுறுமடியவு மென்றதற்கின்கூடும்அங்ஙனமாகவதனையுமடி
 மறிமாற்றென்ற தென்னையெனின், மறித்தற்குரியகொண்டுகூட்
 டோடும்,மறித்தற்குமாற்றுதற்குமுரியவடிமறிமாற்றோடும்,சார
 அதனை முதற்கட்கூறி யடியாகமறித்தலுடைமையினடியமறிமாற்
 றின்பாற்படுத்திச் சிலவுறுப்புக்குறைந்தானாயு மக்களென்ற
 போல வதற்குமடியமறிமாற்றெனப் பெயர்தந்து கூறினொன்க.
 செய்யுட்குரியபொருள்கோளை யிணைக்கூறிய தென்னையெனின்
 செய்யுட்குத் தொடரென்னுங் காரணக்குறி போந்தது மொழி
 தொடர்ந்ததாலன்றே யங்ஙனமாதலி னிதுவுத்தொடர்மொழியி
 லக்கணமேயாமென்க. (கூஅ)

மூன்றாவது - பொதுவியல்

முற்றிற்று.

நான்காவது.

இடையியல்.

சாஉய. வேற்றுமைவினைசா ரியையொப்புருபுக - டத்தம் பொருள விசைநிறைமலீசநிலை-குறிப்பெண்ணெபகுதியிற்றனி த்தியலின்றிப் - பெயரினும் வினையினும் பின்முன் னோரிடத்- தொன்றும்பலவும்வந் தொன்றுவதிடைச்சொல்.

(எ-ன்.) இடையுரியடுத்து நான்குமாமென நிறுத்த முறையா னே யிடைச்சொல்லிலக்கண மிவ்வியலானுணர்ந்துவான் றொடங்கியவையித்துணைய விவ்வியல்பினவென வவற்றின் பொதுவிவக்கணமுணர்ந்து. (ப-னா.) வேற்றுமை (புருபுகள்) - ஐம்முதலிய வேற்றுமையுருபுகளும், வினை (புருபுகள்) - விகுதிமுதலியவினையுருபுகளும், சாரியை (புருபுகள்) - ஆன் ஆன் முதலியசாரியையுருபுகளும், ஒப் புருபுகள் - போல்ப் புரைய முதலிய உவமையுருபுகளும், தத்தம்பொருள-தத்தமக்குரியபொருளையுணர் த்திவருபவையும், இசைநிறை-செய்யுளிசை நிறைத்துவருபவையும், அசைநிலை- அசைத்தலேபொருளாகநிற்பவையும், குறிப்பு-இவைபோலாது குறிப்பினால்வருபவையும், என்- என்கிற, என்ன பகுதியின்- எட்டுவகையினைபுடையனவாய், தனித்தியலின்றி- தனித்துநடத்தலில்லாமல், பெயரினும் - பெயரினுள்ளும், வினையினும்-வினையினுள்ளும், பின்முன் - அவற்றின்பின்னுமுன்னுமாகிய, ஓரிடத்து- ஆறனுளோரிடத்து, ஒன்றும்-ஒன்றாயினும், பலவும்-பலவாயினும்-வந்து-வந்து,ஒன்றுவது-ஒன்றுபட்டுநடக்குந் தன்மையது, இடைச்சொல் - இடைச்சொல்லாகும். எ-று. (பொ-னா.) எழுவாயுருபுமுதலிய வெட்டுவேற்றுமையுருபுகளுட் பெயரும் பெயரது விகாரமுமாகியவெனவாயும்விளியுமொழித்தொழிந்த ஐம்முதலிய வாறுருபுகளும் பகுதி விகுதியிடைநிலையென்னுந் தெரிதிலையுங் குறிப்புமாகிய வினை யுருபுகளுண் முதனிலைத் தனிவினைப்பெயரும் பொருளாதி யறுவகைப்பெயருமாகிய பகுதியொழித்தொழிந்த விகுதிமுதலிய வினையுருபுகளும் அன்ஆன்முதலிய சாரியையுருபுகளும்போல்ப் புரையமுதலிய வுவமையுருபுகளும் பிறவாறு தத்தமக்குரிய பொருளையுணர் த்திவருவனவும் வேறுபொருளின்றிச் செய்யுளிசை நிறைத்தலே பொருளாகவருவனவும் அசைத்தலேபொருளாகநிற்பனவும்வெளிப்படையின்வரு மிவைபோலாது குறிப்பின் வருவனவுமென னுமெட்டுவகையினைபுடையவாய்த் தனித்துநடத்தலின்றிப் பெயரினாகத்தும் வினையினாகத்து மவற்றின்புறமாகிய பின்னு முன்னு மிவ்விடங்களாறனு ளோரிடத் தொன்றேனும் பலவேனும்வந்தப்பெயர்வினைகட்கு அகத்தி னப்பாயும்புறத்துறுப்பாயுமொ

ன்றுபட்டுநடக்குந்தன்மைய துடைச்சொல்லாம். எ-று. தெரிநிலைவினையிடைநிலைபோல வேனையிடைநிலை சாரியைகட்கு வேறுபொருளினீறேனும் பெயர்வினைகட்கின்றி யமையாது வருதலே பெரும்பாலவாதலி னவற்றின்பொருளே பொருளென்பது கருது யிசைநிறை யசைநிலைகளைச்சாரவையாது முதற்கண்வைத்தாரொன்க. பெயரினும் வினையினு மென்றவும்மையப்பின்புன்னென்பனவற்றோடுங்கூட்டுக. இச்சொற்கண் முதற்கூறியபெயர்ச்சொல்வினைச்சொற்களுமாகாது அவற்றின்வேறுமாகா துடைநிகரனவாய்நிற்றலி னிடைச்சொல்லெனக் காரணக்குறி பெற்றன இதுபாலைத்திணைநடுவுநிலைத்திணையெனப் பெயர்பெற்றதுபோலுமென்க. அற்றேற்பாலைத்திணை நடுவுநிலைத்திணை யென்றபவாறெண்ணையெனில், ஆகிரியர் தொல்காப்பியர், “நடுவுநிலைத்திணையே நண்பகல்வேனிலொயி- முடிவுநிலைமருங்கின் முன்னிய நெறித்தே, எனக்கூறியவழி யங்ஙனநடுவுநிலைத்திணையென்னுஞ்சொல்லே யதன்காரண மினிதுவிளக்கி நின்றலானது நடுவுநிற்றல்காரணத்தாற்பெற்ற பெயரென்பதுபெற்றும். இன்னு மவ்வாசிரியரோனை நாற்றிணையுமுறையானேகூறியிறுதிக்கேணுதுதலா னிஃதவற்றின்வேறென்பதுவிளங்குதலானும் எஞ்சுநின்றதுபாலேயையாகலானும் “நடுவுணைந்திணை நடுவணதொழியப்- படுதினாவையம்பாத்தியபண்பே, என நிலம்பகுத்தோதுங்கா னடுவணதெனக்குறியிட்டமையானு மங்ஙனம்பகுக்கப்படுநிலங்களுமாகா தவற்றின்வேறுமாகாது தனக்குரியநிலம்நடுநிதிர்த்ததாய் நின்றலப்பற்றி நடுவுநிலைத்திணையெனக்குறியீடுபெற்றதெனக்கொள்க. இன்னமிதன்றிறம்விரிக்கிற்பெருகும். அதுநிற்க. இனியிடைநிகரனவாய்நிற்றலி னிடைச்சொல்லெனக் காரணக்குறி போந்ததுஉ மன்றித்தனித்துநடத்தலின் நிப் பெயர்வினைகளிடமாகநடத்தலி னிடைச்சொல்லெனக் காரணக்குறி போந்ததெனினு மமையும. அதுமுதலானவின்வழியாக நடக்குநூலை யங்ஙனங்கூறுது வழிநூலென்றாற்போலப் பெயர்வினைகளிடமாக நடக்குஞ்சொல்லை யங்ஙனங்கூறு துடைச்சொல்லெனப்பட்டது. அங்ஙனமாயி னிடமெனவியற்சொல்லாற்கூறு துடையெனத் திரிசொல்லாற்கூறிய தென்கையெனின்இயற்சொல்லாற்கூறினிடப்பொருளையுணர்த்துஞ்சொல்லெனப் பொருள்படுமாதலி னாதலோடிதற்கு வேற்றுமைதோன்றற்கென்க.— எண்வகையுட் டோன்றா தொழிந்தனவருஞ்சூத்திரங்களானுணரிக. — [வ - று.] நம்பியை - நம்பியால் - நம்பிக்கு என்புழிப்பெயரின் புறத்துறுப்பாய் ஐயுருபு முதலியவிடைச்சொல் லொன்றுவந்தன. தச்சன்-தச்சிச்சி- முடியின் என்புழிப்பெயரி னகத்துறுப்பாய் விஞது யிடைநிலை சாரியையி

டைச்சொற்கள் பலவந்தன. வினைக் குறிப்பி எனத் துறுப்பாய்ப் பலவருவனவுமன்ன. நபுந்தான்-நடந்தனன் - என்புழித்தெரிநிலை வினையினை எனத் துறுப்பாய் விஞ்சியிடைநிலை சாரியை யிடைச்சொற்கள் பலவந்தன. ஹிவன்-எவன்-எனென்-எனையோன்-எம்-போல-புறாய்-எம்-சாத்தனென்பான்-சாத்தனாயினான்-எம்- இடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்தபெயராயும் வினையாயும் வினையிலக்கணையாயும் நிறைவினாவற்றின் பகுதி விஞ்சி முதலியவு மன்ன. அதுமன்-அதுமற்றம்ம-எம்- கொன்னார்-“ஒருவுவ மனுறும் வின்தி., -எம்-பெயரின் புறத்துறுப்பாய்ப் பின்னுமுன்னு மொன்றும்பலவும் வந்தன. வருகதில்-வருகதில்லம்ம-எம்-ஒருதந்தாரி-“ஏயம்பன்மொழிந்தனளாயே., - எம்-தெரிநிலைவினையின் புறத்துறுப்பாய்ப் பின்னுமுன்னுமொன்றும் பலவும்வந்தன. பிறவுமன்ன. இவற்றுட்கிலவொரோவழிவிசாரப்பட்டுமன் கொன் எனற்பாலன மண்ணை கொண்ணெ யெனவருவனவுமுள, அவையெல்லாம் புதியனபுகுதலும் வருவலவென்பதன்பாற் படுக்து. (க) சாடக. தெரிநிலைதேற்ற மையமுற்றெண்சிறப்-பெதிர்மறை பெச்சம் விஞ்சியிடைவொழியிசை- பிரிப்புக்கழிவாக்க மின்னன விடைப்பொருள்.

(எ-ன்.)மேற்றத்தம்பொருளவென்றாரப்பொருளாவனவிவையென்பதுணர்ந்து. (ப-லா.) தெரிநிலை - தெரிநிலையும், தேற்றம்-தெளிவும், ஐயம்-சந்தேகமும், முற்று -முற்றும், எண் - எண்ணும், சிறப்பு-சிறப்பும், எதிர்மறை-எதிர்மறையும், எச்சம்-எச்சமும், வினா-வினாவும், விழைவு-விருப்பமும், ஒழியிசை-ஒழிந்த சொல்லும், பிரிப்பு-பிரிநிலையும், கழிவு-கழிவும், ஆக்கம்- ஆக்கமும், இன்னன-இவைபோல்வன பிறவும், இடை - தத்தம்பொருளவென்ற விடைச்சொற்களுடைய, பொருள் - பொருள்களாம். எ-று. (பொ-லா.) தெரிநிலைமுதலாக விதந்த பதினான்கு விவை போல்வனபிறவுமேற்றத்தம்பொருளவென்றவிடைச்சொற்பொருள்களாம். எ-று. இன்னனவென்றதனாற் சிலவருமாறு - அக்கொற்றன்- எக்கொற்றன்- என்பன சுட்டுப் பொருளும் வினாப் பொருளுந்தந்தன. நக்கிரி-நப்பாலத்தனார் என்புழிநகரவிடைச்சொற் சிறப்புப்பொருடந்தது. “அஆ விழந்தானென் றெண்ணப்படும்., - “ஆ அ வளிய வலவன்றன் பார்ப்பினே., - “அந்தோவிசயைபட்டனள்., - “அரக்காம்ப னாறும்வா யம்மருங்குற்கன்னே-பாற்கானமாற்றின கொல்லோ., என்புழி அஆ ஆ அந்தோ அன்னேவென்னு மிடைச்சொற்க ளிரங்குதற்பொருடந்தன. இவற்றிற்ககதிகயப்பொருளுமுள. “அறிதோ மறியாமை கண்டற்றால்., - “செறிதொறிது செல்வத்தியற்கையே., என்புழித்

தோறு தொறுவென்னு மிடைச்சொற்க ளிடப்பன்மைப் பொருடந்தன. இனிச்செய்வான்- இனிஎம்மெல்லே என்புழியினியென்னு மிடைச்சொற் காலப்பொருளுமீடப்பொருளுமுறையே தந்தது. பிறவுமிவ்வாறு தனித்துநடக்கும் பெயர்வினை யாகாது வருவனவெல்லாங்கொள்க. (உ)

சாஉஉ. பிரிநிலைவினாவெண் ணீற்றசைதேற்ற - மிசைநிறை பெனவா தேகாரம்மே. *

(எ-ன்.) வேற்றுமை யுருபுமுதலிய நான்குமேலே சொல்லப்பட்டமையி னவற்றை யொழித் தேனையவற்றை யுணர்த்துவா ன்றொடங்கி யவற்றுள் ஏகார இடைச்சொல் விலக்கண முணர்-ற்று. (ப-னா.) பிரிநிலை-பிரிநிலையும், வினா வினாவும், என்-எண்ணும், ஈற்றசை-ஈற்றிலசைத்தலும், தேற்றம்-தெளிவும், இசைநிறை-இசைநிறைத்தலும், என-என்று, ஆறு-ஆறுபொருளைத்தரும், ஏகாரம்-ஏகாரவிடைச்சொல். எ-று. (பொ-னா.) தெரிநிலை முதலிய பதினான்கு மவைபோல்வன பிறவுமாகிய பொருள்களுந்நாமிசைநிறைத்த லசைத்தல் குறிப்பென்னு மூன்று பொருள்களுந்நாம் பிரிநிலை முதலிய ஆறுபொருளையுந்தரும் ஏகார இடைச்சொல். எ-று. [வ-று.] அவனேகொண்டான் என்பதொருமுடிவினின்று மொருவனைப்பிரித்துநிற்றலிற் பிரிநிலை. இவ்வேகாரம் அவனேகொண்டானென்னும்பொருள்படவினாவிநிற்பின்வினா. நிலனை நீரோ தீயே வளியே என்பது நிலனு நீருந் தீயும் வளியுமென்னும்பொருள்பட வெண்ணிநிற்பலினென். “கடல்போற் றேன்மல் காடிற்ந்தோடே”, என்பது சொல்லியுதிக்க ணசைத்தற்பொருடருதலி னீற்றசை. இவ்வேகார வசைநிலை முதற்கண் வாராதென்பாரீற்றசையென்றார். அவனேகொண்டான் என்பது துணிதற்பொருடரிற்றேற்றம். இத்தேற்றப்பொருள் பிரிநிலைக்கண்ணேயுளதாதலின் இப்பொருளை வேறெடுத்தாக்குதலேனை யபோற் சிறப்புடைத் தன்றென்பா ரிதனைப்பொருட் சிறப்பில் லாவீற்றசைக்கு மிசைநிறைக்கு மிடையேகூறினார். “எளியவ னொருத்திபேடியோவென்றார்”, என்பதுசைநிறைத்தற்பொருட்ருதலினிசைநிறை. அவனே கொண்டான் என்ப தொரோவழி யவன்கொள்கிலனென வெதிர்ப்புமறைப்பொருடரினதுசெம்பொருளன்றி வலிந்துகொளப்படுதலிற் புதியனயுகுதலும் வழுவல வென்பதன்பாற்படுகிறது. (ங)

சாஉ௩. ஒழியிசை வினாச்சிறப் பெதிர்ப்புமறை தெரிநிலை - கழி வசைநிலைபிரிப் பெனவெட் டோவே. *

(எ-ன்.) ஓகாரவிடைச்சொல் விலக்கண முணர்-ற்று. (ப-னா.)

[அக]

ஒழியிசை-ஒழியிசையும், விஞ-விஞவும், சிறப்பு-சிறப்பும், எதிர்மறை- எதிர்மறையும், தெரிநிலை- தெரிநிலையும், கழிவு-கழிவும், அசைநிலை-அசைநிலையும், பிரிப்பு-பிரிநிலையும், என-என்று, எட்டு-எட்டுப்பொருளைத்தரும், ஒ - ஒகார இடைச்சொல். எ-று.— (பொ-ரை.) ஒழியிசைமுதலிய வெட்டுப்பொருளையுந்தரு மோ கர்ரவிடைச்சொல். எ-று. [வ-று] கொளலோகொண்டான் என்பது கொண்டுய்யப் போயினுனல்லனென்றற் றெருடக்கத்தொழிந்தசொற்களைத் தருதலினொழியிசை. குத்தியோ மகனோ என்பதுவினா. சிறப்புயர்வுசிறப்பிழிவுசிறப்பென விருவகைத்து ஒழுபெரியன் என்பதுயர்வுசிறப்பு. ஒழுகொடியன் என்பதிழிவுசிறப்பு. அவனோகொண்டான் என்பது கொண்டில நென்னும் பொருடந்தவழி யெதுர்மறை. அவியைநோக்கி யானோவதுவுமன்று பெண்ணோவதுவுமன்றென்பது அத்தன்மை யின்மைதெரிந்தவழி திறநலிற் றெரிநிலை. உறுதியுணராது கெட்டாரா ஒழுத மக்கோருறுதி யுணராரோவென்பது கழிவிரக்கப்பொரு டருதலிந்தகழிவு. “காணியவம்மினோ கங்குலதுநிலையே,, என்பதசைநிலை. அவனோகொண்டான் என்பது பலருணின்னு மொருவனைப் பிரித்தமைகருதியவழிப் பிரிநிலை. இப்பொருளெதுர்மறைக்கண்ணே யுளதாதலின் அசைநிலையின்பின்வைத்தார். (ச)

சாஉச: வினைபெயர் குறிப்பிசை யெண்பண் பாறினு- மெனவெனு மொழிவரு மென்று மற்றே. *

(எ-ன்.) எனவெனவு மென்றெனவுமவருமிடைச்சொல்லிலக்கணமுணர்-ற்று. (ப-ரை.) வினை-வினையும், பெயர்-பெயரும், குறிப்பு-குறிப்பும், இசை- இசையும், எண்- எண்ணும், பண்பு- பண்புமாகிய, ஆறினும்-ஆறுபொருளிலும், எனவெனுமொழி எனவென்னுமிடைச்சொல், வரும்-சேர்ந்துவரும், என்றும் -என்றென்னுமிடைச்சொல்லும், அற்று-அப்படியே ஆறுபொருளிலும்வரும். எ-று. (பொ-ரை.) வினைப்பொருண் முதலிய வாறு பொருவினு மெனவென்னு மிடைச்சொல்வரும் என்றென்னுமிடைச்சொல்லு மவ்வாறுவரும். எ-று. [வ-று.] கொள்ளெனக்கொண்டான் - மைந்தன்பிறந்தானெனத் தந்தையுலந்தான்- என்பதுவினை. ஊரொனப்படுவதுறைபூர்-“அருக்காமெனவொருபாவி,, என்பதுபெயர். விண்ணெனவிசைத்தது - “பொள்ளெனவாங்கு புறம்வேரார்,, என்பது குறிப்பு. ஒல்லென வொலித்தது-“நிலையருங்குட்டத்துத் துமிமெனப் பாய்ந்தது,, என்பது இசை. நிலனென நீரொனத் தீயென வளியெனவரும் பூதநான்கு முருவம் என்பதெண். வெள்ளெனவிளரித்தது - மெல்லெனநடந்தது என்பது பண்பு. இங்ஙன மெண்ணுப்பொருட்குக் காட்

டிப பெயரீக டனித் துநில்லாதெண்ணி யளவைப் பண்புப்பொருளுணர்ந்தலி னப்பொருண்முதற்க ணிறீஇய பெயரீப்பொருளன்மென்க. என்மென்பதனைபுங் கொள்ளென்று கொண்டானென முறையே யியையுமாறொட்டுக. சுட்டிப்பெயர் வினாப்பெயரீகட்டுத் தமக்கெனவோர் பொருளின்ரிச் சுட்டவும் வினவவும் பரிம் பொருளாகி யாறுபெயரீப்பொருளே பொருளாக வருதல்போல இவ்விரண்டிடைச் சொற்குந் தமக்கெனவோர் பொருளின்றி வினைமுதலியவா யிங்ஙனம் விதந்தவற்றின் பொருளே பொருளாகவருமென்பார்ஆறுபொருளையுந்தருமென்துஆறு னும்வருமென்றார்.

(ரு) சூ.உரு. எதிர்மறை சிறப்பைய மெச்சமுற்றளவை - தெரிநிலையாக்கமோ மெம்மை யெட்டே.

(எ-ன்.) உம்மையிடைச்சொல்லிலக்கணமுணர்-ற்று. (ப-னா.) எதிர்மறை-எதிர்மறையும், சிறப்பு-சிறப்பும், ஐயம்-ஐயமும், எச்சம்-எச்சமும், முற்று-முற்றும், அளவை-அளவையும், தெரிநிலை-தெரிநிலையும், ஆக்கம்-ஆக்கமுமாகிய, எட்டு-எட்டுப்பொருளைத் தரும், உம்மை-உம்மையிடைச்சொல். எ-று. (பொ-னா.) எதிர்மறைமுதலிய வெட்டுப்பொருளையுந்தரு மும்மையிடைச்சொல். எ-று. [வ-று.] கொற்றன் வருதற்குமுரியன் என்ப தெதிர்மறை. குறவருமருளுங்குன்று - இவ்வூர்ப்புசையும் புலாதின்து என்பதுயர்வுசிறப்பு. பார்ப்பானுங் கள்ளுண்டான்-புலையனும் விரும்பாப்புன்புலால்யாக்கை என்பதிழிவுசிறப்பு. பூசையும்புலாதின்துதென்பதனை யிழிவுசிறப் பென்பாருமுளர். அங்ஙனமாயி னொருபொருளின் துயர்வைச்சிறப்பித்த விழிவைச்சிறப்பித்தலெனப் பொருள்படா துயர்ந்த பொருளான் மற்றொன்றைச் சிறப்பித்த விழிந்தபொருளான் மற்றொன்றைச் சிறப்பித்தலெனப்பொருள்படும். அவ்வாறு பொருள்படினோகாரப்பொருளாய்வரு முயர்வுசிறப்பிற்கு மிழிவுசிறப்பிற்கு மாகாமையின் அதுபொருந்தாதென்க. இனி யிவ்வும்மைப் பொருளைக் குன்று முதலியவற்றிற் கொள்ளாது குறவர் முதலியவற்றிற்கொண்டு பூசையு மென்பதனை யிழிவு சிறப் பும்மையெனக் கோடலு மொன்று. இங்ஙன மிழிவுசிறப்பென்பதற் கிழிவினுட் சிறந்த விழி வெனப்பொருள்கூறுக. உயர்வுசிறப்பும்பு. பூசைக்குப் புலாதின்துதலிழிபுந் தின்னுமை சிறப்புமாகப் பொருள் கொளிற் குறவர்க்கு மருளுதல் சிறப்பாகவேண்டுமாதலி னது பொருந்தாதென்க. பத்தாயினுமெட்டாயினுங்கொடுள்பதையம். சாத்தனும்வந்தான் என்பது கொற்றன்வந்ததன்றியெனப் பொருள்படி னிறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை, கொற்றனும் வருவானெனப்

பொருள்படி நெதிர்துதழீஇய வெச்சவும்மை. தமிந்நாட்டுமும் வேந்தரும்வந்தார்- எல்லாரும்வந்தார் என்பது முற்றும்கை. சாத்தனாங்கொற்றனாந் தேவனும்பூதனும்வந்தார் என்பதெண்ணும்கை. ஆனாமன்று நெண்ணுமன்று என்பது தெரிநிலையும்கை. தெரிநிலையோகாரம்போற் பொருளுரைத்துக்கொள்க. நெடியனுமாயினான்-பாலுமாயிற்று என்புழி அவனே வலியனுமாயினான் ஆகவேமருந்துமாயிற்று எனப்பொருள்படி னுக்கவும்மை.

சாஉசு. முற்றும்கை பொரோவழி யெச்சமு மாகும். *

(எ-ன்.) முற்றும்கைக்கெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்ந்து. (ப-னா.) முற்றும்கை - முற்றும்கையானது, ஒரோவழி-ஒரோவிடத்தே, எச்சமுமாகும்- எச்சவும்கையுமாகும். எ - னு. (பொ-னா.) முற்றும்கையொரோவிடங்களி னெச்சவும்கையுமாய். எ-னு. [வ-று.] ஆறுந்தருவதுவினையே என்புழி யைந்துந்தருவதுவினையே யென்றும் எல்லாரு மிதுசெய்யார் என்புழிச் சிலரிது செய்வாரென்றும் முற்றும்கைப் பொருளு மெச்சவும்மைப்பொருளு மொருங்குதருதல்காண்க. இங்ஙனந் தருதலின் எச்சமுமென விறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்கையாகநின்றி. (எ)

சாஉஎ. செவ்வெ ணீற்றதா மெச்சவும்கை. *

(எ-ன்.) எச்சவும்கைக்காவதோர்விதியுணர்ந்து. (ப-னா) எச்சவும்கை- எச்சவும்கையானது, செவ்வெண்-செவ்வெண்ணிலே வருமாயின், ஈற்றதாம்-ஈற்றிலேவரும். எ - னு. (பொ-னா.) எச்சவும்கை செவ்வெண்ணின்கண் வருமாயினிற்றின்கண்வரும். எ-னு. [வ-று.] செய்பவன் கருவி நிலஞ் செயல் காலஞ் செய்பொருளுந் தருந்திறத்ததுவினையே என்புழி யிவற்றுட்சிலவுந்தருந் திறத்ததுவினையேயெனவும் கல்வி செல்வ மொழுக்கங் குடிப்பிறப்பும் பெறுவாருமுளர். என்புழி யிவற்றுட்சிலபெறுவாருமுளானவும் பொருள்படிதல்காண்க. (அ)

சாஉஅ. பெயர்ச்செவ் வெண்ணே யென்ற வெனுவெண்ணுன்குந் தொகைபெறு மும்மையென் நெனவோ - டிந்தான் கெண்ணுமஃ தின்றியு மியலும். *

(எ-ன்.) முன்னொடுத்துவிதந் துமிவிதவா துமிவருஞ்சிலவெண்ணிடைச்சொற்கட்காவதோ ரிலக்கணமுணர்ந்து. (ப-னா.) பெயர்ச்செவ்வெண்-பெயர்களிடத்தே யெண்ணிடைச்சொல்தொக்கு வருகிற செவ்வெண்ணும், எ(யெண்) - ஏகாரவெண்ணும், என்றா (வெண்)-என்றாவெண்ணும், எருவெண்-எருவெண்னுமாகிய, நான்கும்-நான்கெண்களும், தொகை-தொகையை, பெறும்-பெற்றுதலுக்கும், உம்மை(யெண்) - உம்மையெண்ணும், என்(றெண்) என்(றெண்) னும், என(வெண்)-எனவெண்ணும், ஓ (டெண்) - ஓ

டெண்ணும் ஆகிய, இந்நான்கெண்ணும்-இந்தநான்கெண்களும், ஆஃதின்றியும்- தொகைபெறாமலும், இயலும்-நடக்கும்-எ-று- (பொ-ரை.) பெயர்களினிடையே யெண்ணிடைச்சொற்றொகுதிப்பவருஞ் செவ்வெண்ணும் பெயரோடு தொகாதுவரும் ஏகாரவெண்ணும் என்ருவெண்ணும் எதுவெண்ணுமாகிய நான்குந் தொகைபெற்றுநடக்கும் உம்மையெண்ணும் என்றெண்ணும்எனவெண்ணும் ஒடெண்ணுமாகிய விந்நான்கெண்ணுந் தொகைபெற்றும் பெறுதுநடக்கும். எ-று. ~~ஃ~~ பெயரொண்ணென்னுது செவ்வெண்ணென்றதனாலெண்ணிடைச்சொற்றொகுக்க தொகைநிலையென்பதூஉம் அங்ஙனமாதலி னதனையும் ஏகார முதலியவெண்ணிடைச்சொற்களோ டுடன்கூறப்பட்ட தென்பதூஉம் பெற்றும். [வ-று.] சாத்தன் கொற்றன் தேவன் பூத னால்வரும் வந்தார்- சாத்தனே கொற்றனே தேவனே பூதனே நால்வரும் வந்தார்- சாத்தனென்று கொற்றனென்று தேவனென்று பூதனென்று நால்வரும்வந்தார்-சாத்தனெனாக் கொற்றனெனாக் தேவனெனாக் பூதனெனாக் நால்வரும்வந்தார்- இவைதொகைபெற்றேவந்தன. பெயர்ச்செவ்வெண்தொகை பெறுதற் கிச்சுத்திரத்தைக்காட்டினுமமையும். இவைவழக்கிடத்தொரோவழித்தொகைபெறுதுவரினிசையெச்சமாகவும் செய்யுட்கட் தொகைபெறுதுவரிந் தொகுக்கும் வழித்தொகுத்தலாயமையி னவ்விசாரமாகவுமன்றே விசையெச்சமாகவுங்கொள்க. சாத்தனுங் கொற்றனுந் தேவனும் பூதனு நால்வரும்வந்தார்- சாத்தனென்று கொற்றனென்று தேவனென்று பூதனென்று நால்வருளர். சாத்தனெனக்கொற்றனெனத் தேவனெனப் பூதனென நால்வருளர்- சாத்தனோடு கொற்றனோடு தேவனோடு பூதனோடு நால்வரிவன்மைந்தர் - எ-ம்- சாத்தனுங் கொற்றனுந் தேவனும் பூதனும்வந்தார்- நிலெனென்றுநீரென்று தீயென்று காற்றென்றவளவறுகாயமென்றாகியவுலகம் - நிலெனென நீரொனத் தீயெனக் காற்றென வளவறுகாயமெனவாகியவுலகம்-நிலனோடு நீரோடு தீயோடு காற்றோடளவறுகாயமோடாகியபூதம்-எ-ம்-இவைதொகைபெற்றும் பெறுதுவந்தன. (க)

சாஉக. என்று மெனவு மோடுவு மொரோவழி - நின்றும்பிரிந்தெண் பொருடொறு தேரும். *

(எ-ன்.) எண்ணிடைச் சொல்லுட் சிலவற்றிற் கெய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதியுணர்-ற்று. (ப-ரை.)என்றும்-என்றென்பதும், எனவும்-எனவென்பதும், ஓடுவும்-ஓடுவென்பதும், ஒரோவழிநின்றும்-பொருளோடுநின்றமேயன்றி ஓரிடத்திலே நின்றும், பிரிந்து-பிரிந்து, எண்- எண்ணப்படுகின்ற, பொருடொறும் - பொருள்

தோறும், நேறும்-பொருந்தும். ஏ-று. (பொ-ரை) இம்முன்றெண்ணு மெண்ணும்பொருளோடு நின்றலையன்றி யோரிடத்துநின்றும் பிரிந் தெண்ணும்பொருடோறும்பொருந்தும். ஏ-று. [வ-று.] “வினைபடைபென்றிரண்டி னெச்சநினைபுங்காற் - நியெச்சம்போலத் தெறும்.” “படைபாவ மச்சம் பழியெனநான்கு-மிகவாவா மில்லிறப்பான்கண்.” “பொருள் கருவி காலம் வினை யிடனோடைத்து- மிருடரவெண்ணிச் செயல்.” எனவரும். எண் ணும் பொருடோறுந் தனித்தனி நின்றலினு மொரோவழிநின்று பிரிதலிம்முன்றெண்ணிற்கு மமைந்து கிடந்தனவாதவி ணீண்டு க்குறப்பட்டன. எனவே யேனை யெண்கட் கெண்ணும் பொருடோறுநிற்குநிலையேசிறந்தனவென்பதூஉ மொரோவழி நின்று பிரிதல் வலிந்து கொளற்பாலன வென்பதூஉ மவை யீண்டமை யாது தீபகமென்னு மணியிலக்கணத்தின்பாற்படுமென்பதூஉம் பெற்றும். (ய)

சாநாய. வினையொடு வரினுமெண் ணினைய வேற்பன. *
(ஏ-ண்.) மேற்பெயரோடுவந்த வெண்ணிடைச்சொற்கள்வினை யோடும் வருமாறுணர்-ற்று. (ப-ரை.) எண்- எண்ணிடைச்சொற் கள், வினையொடுவரினும்- வினையோடுவந்தாலும், இனைய-பெய ரோடுவரும்போது சொல்லப்பட்ட இவ்வினக்கணங்களை யெல்லா ம், ஏற்பன-ஏற்கும். ஏ-று. (பொ-ரை.) எண்ணிடைச்சொற்கள் வினையோடுவரினுமேற்பெயரோடுவந்தாற்போலுமேற்பன. ஏ-று [வ-று.] “மண்டிலம்முங்க மலைநிறங்கி ளா- வண்டினமலர்ப்பாந் தூதமிசையே- கண்டற்கானங் குருகின மொலிப்ப.” என்பதுசெவ்வெண். சுற்றுங்கேட்டிங்கற்பண்கடந் தான் என்ப தும்மையெண். உண்ணவென்றுமிக்கவென்று பூச வென்று முடிக்கவென்று வந்தான் என்பதென்றெண். உண்ண வென வுமிக்கவெனப் பூசவென முடிக்கவெனவந்தான் என்பதெ னவெண். உண்ண வுமிக்கப் பூசமுடிக்கவென்று வந்தான்-உண்ண வுமிக்கப்பூசமுடிக்கவெனவந்தான். - “நன்னிதிபெருகநாடொறு ம்வாழ்கவெண் - நுன்னுயிவ்வேட்கை யொழிந்தனரிலரோ, என்ப னவென்றுமெனவுமொரோவழிநின்றும்பிரிந்தன. பிறவற்றுள்ளு மேற்பனவந்தவழிக்காண்க. சாத்தன்வந்தான் கொற்றன்வந்தானி ருவரும்வந்தமையாற் கலியாணம்பொலிந்தது என வினைச்செவ் வெண்தொகைபெற்றதென்பாருமுளர். தொகைச்சொற்பெயரா தலின் அது உவகைப்பெயர்களோடு பொருந்தி யிருபெயரொ ட்டாமன்றி வினையொடுபொருந்தாமையானு மிங்ஙன மிருவொ ண் னுந் தொகை சாத்தன் கொற்றனாகிய விருவொனப்பெயரித்தொ

கையாதலாறு மதுபொருந்தாதென்க. (யக)

சாநக. விதைவே கால மொழியிசை தில்லை. *

(எ-ன்.) தில்லென்னுமிடைச்சொல் விலக்கணமுணர் - ந்று.-
(ப-னா.) விதைவு-ஆசையும், காலம்-காலமும், ஒழியிசை-ஒழிந்த
தொல்லும் ஆகிய மூன்றுபொருளையுந்தரும், தில் - தில்லென்
னுமிடைச்சொல். எ-று. (பொ-னா.) இம்மூன்று பொருளையுந்
தருந் தில்லென்னுமிடைச்சொல் எ-று. [வ-று.] “வார்த்தி
லங்குவை யெயிற்றுச் சின்மொழி- யரிவையைப்பெறுகதில்லம்
மயானே., என்பதுபெறுதல்வேட்கையையுணர்த்தலின் விதை
வு. “பெற்றாங்கதிகதில் லம்மவிவ்வோ., என்பது பெற்றகாலத்
தறிகவெனக் காலத்தையுணர்த்தலிற்காலம். “வருகதில் லம்மவெ
ஞ் சேரிசோ., என்பது வந்தாலொன்றுசெய்வலென்னுஞ்சொ
ல்லொழிந்துநின்றலி னொழியிசை. (யஉ)

சாநகஉ. மன்னே யசைநிலை யொழியிசை யாக்கங் - கழிவுமி
குதி நிலைபே ராகும். *

(எ-ன்.) மன்னென்னுமிடைச்சொல் விலக்கணமுணர்-ந்று.-
(ப-னா.) மண்-மன்னென்னுமிடைச்சொல், அசைநிலை- அசைத்
துநின்றற்பொருளிலும், ஒழியிசை-ஒழிந்த சொற்பொருளிலும்,
ஆக்கம்-ஆக்கப்பொருளிலும், கழிவு-கழிதற்பொருளிலும், மிகு
தி - மிகுதிப்பொருளிலும், நிலைபேறு- நிலைபெறுதற்பொருளி
லும், ஆகும்-வரும். எ-று. (பொ-னா.) இவ்வாறு பொருளையுந்த
ருமன்னென்னுமிடைச்சொல். எ-று. [வ-று.] “அதுமற்கொ
ண்கண்மே., என்பதலசைநிலை. “கூரியதோர்வாண்மண்., என்
புழியதனாற் கருந்தாததத்துணித்ததென்னுஞ்சொல்லொழியனி
ன்றமையி னொழியிசை. நெடியன்மன் என்புழியவனே வலிய
னுமாயினெனப் பொருடருதலினாக்கம். “சிறியகட்பெரினே
யெமக்கியுமன்னே., என்புழி யிப்பொரு தவனிதத்தலி னெனக்
கீதல்கழிந்ததெனப்பொருடருதலிற்கழிதல். “எந்தையெமக்க
ருளுமன்., என்புழி மிகுதியு மருளுமெனப் பொருடருதலின்
மிகுதி. “மன்னாவுலகத்து மன்னியது புரிமே., என்புழி யிவ்வி
டைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த வினையுண் மன்னென்பது நிலையி
னையுணர்த்தினமையி னிலைபேறு. (யக)

சாநக. வினைமாற் றசைநிலை பிதிதெனு மற்றே. *

(எ-ன்.) மற்றென்னுமிடைச்சொல்லிலக்கணமுணர் - ந்று.-
(ப-னா.) மற்று-மற்றென்னுமிடைச்சொல், வினைமாற்று -வினை
மாற்றுப்பொருளையும், அசைநிலை- அசைத்துநின்றற்பொருளை
யும், பிதிதெனும்-பிதிதுபொருளையுந்தரும். எ-று. (பொ-னா.)
இம்மூன்றுபொருளையுந்தரு மற்றென்னுமிடைச்சொல். எ-று.

☼ [வ-து.] “மற்றறிவாநல்வினை யாமினையமென்றது.,, என்பது வினாந்தறிவாமென்னும் வினையைப்பொழித்து வினாயாதறிவாமென்னும் வினையைத்தந்தது நின்றமையின் வினைமாற்று. “மற்றடிகள் கண்டருளிச் செய்தமலரடிக்கீழ்.,, என்பதசைநிலை. “ஊழிப்பெருவலி யாவுளமற்றொன்று- குழிநுந் தான்முந்தும்.,, என்பதாழில்ல தொன்றென்னும் பொருடந்தமையிற் பிறிது. (.)

சாநகச. மற்றைய தென்பது சுட்டிய தற்கினம். *

(எ-ன்.) மேலதற்கோர் புறனடை யுணர்-ற்று. (ப-னா) மற்றையதென்பது- மற்றையதென்னும் பொருளாகிய வினைமாற்றும் பிறிதும், சுட்டியதற்கு- குறிக்கப்பட்டதற்கு, இனம்-இனமாகிய வினைமாற்றும் பிறிதுமாம். எ-து. (பொ - னா.) மேற்கூறியமற்றென்னுமிடைச்சொற் பொருண் மூன்றனுண் மற்றைய தென்னும் பொருளாகியவினைமாற்றும் பிறிதும் அங்ஙனங்கருதியதற்கினமாகிய வினைமாற்று மினமாகிய பிறிதுமாமன்றி வேறுவினை மாற்றும் வேறுபிறிதுமல்லவாம். எ-து. ☼ மேற்காட்டிய வுதாரணத்து ணல்வினையை வினாந்தறிவாமெனக்கருதியதற்குவினாயாதறிவாமெனவும் ஊழொல் றெனக்கருதி யதற்குழல்ல தொன்றெனவு மினம்வந்தவாறுகாண்க. வேறுபிறிதாவ தென்னையெனின், இரண்டிமணியுளவழியொன்று கண்டான் மற்றொன்று காண வேண்டிமென்றானகில் மற்றொன்றென்ப ததற்கினமாகியதோர் மணியெனப் பொருள்கொள்ளா தாடையணியெனப் பொருள்கோடலென்க. வினைமாற்று மிவ்வாறேகாண்க. மேலேச்சூத்திரத்துள் வினை மாற்றெனவும் பிறிதெனவும் பொதுப்படக் கூறினமையி னிச்சூத்திரத்தாற் புறனடைகொடுத்தாக்காத்தாரொன்க. இச்சூத்திரத்திற் கிவ்வாறன்றி மற்றைய தென்பதனை யோரிடைச் சொல்லாகவைத்து அச்சொ லங்ஙனங் கருதியபொருட் கினமாகியபொருளைத்தருமெனப் பொருள்கூறுவாருமுளர். மற்றைய தென்ப திடைச்சொலடியாகப் பிறந்தபெயரும் வினைக்குறிப்பு மாமாதலானும் விசுதியோடு கூறினானும் பகுதிப்பட்ட மற்றையென்னு மைகார வீற்றிடைச்சொற் கிப்பொருள் கூறினொனின் மன் மண்ணை கொன் கொணையென நின்றூற்போல மற்று மற்றையென இறுதிவிகாரமாய் நின்றதன்றி யிதற்கெனவேறுபொருளின்மையானும் அதனோடிதற்கு வேற்றுமையிஃகினத்தையேதருதலெனப் பொருள்கொளின் மற்றென்ப தினத்தையு மினமல்லதையுந் தருமெனப் பொருள்படு மாதலானும் எல்லாவற்றானு மினமாயுள்ளதேவினைமாற்றும்பிறிதுமாய் வருமன்றியினமல்லதொருவாற்றானும் வாராமையானு மதுபொருந்தாதென்க. (ருரு)

சாநநு. கொல்லே யைய மசைநிலைக் கூற்றே. *

(எ-ன்.) கொல்லென்னு மிடைச்சொல்லிலக்கண முணர்-ற்று.
(ப-ணா.) கொல்-கொல்லென்னு மிடைச்சொல்லானது, ஐயம்-ஐயப்பொருளிலும், அசைநிலை-அசைநிலைப் பொருளிலும்வருகிற, கூற்று-இடைச்சொல்லாம். எ-று. (பொ-ணா.) கொல்லென்பதில் விரண்டிப்பொருளையுந் தருஞ்சொல்லாம். எ-று. [வ-று] இவ் வருக் குற்றிக்கொண் மகன்கொல் என்பது குற்றியோ மகனோவெ ன்ணும்பொருள்படவருதலின் ஐயம். “மிரிவெண்ணிப்பொருள்வ யிற்சென்றநங்காதலர்வருவர்கொல்வயங்கிழாய், என்பதசைநிலை.

சாநநு. ஒடுவுந்தெய்யவு மசைநிறை மொழியே. *

(எ-ன்.) ஒடுவெனவுந் தெய்யவெனவுமவரு மிடைச்சொல் லிலக்கணமுணர்-ற்று. (ப-ணா.) ஒடுவுந்தெய்யவும்-ஒடுதெய்ய என் கிறவிரண்டிம், இசைநிறை-இசைநிறைத்தற் பொருளைத்தருகிற, மொழி-சொற்களாம். எ-று. (பொ-ணா) இவ்விரண்டி மசைநிறை த்தற்பொருளைத்தருஞ்சொற்களாம். எ-று. [வ-று] “முதைப் ப்புனங்கொன்ற வாரிகலியுழவர்-விதைக்குறுவட்டித் போதொடு பொதுள், எ-ம்-“கொல்லென்றெய்ய நின்றொடுபெயர்த்தே, எ-ம்-வரும். (யஎ)

சாநநு. அந்திலாங் கசைநிலை யிடப்பொரு ளவ்வே. *

(எ-ன்.) அந்திலெனவு மாங்கெனவும் வரு மிடைச்சொல் லிலக்கணமுணர்-ற்று. (ப-ணா.) அந்தில்-அந்திலென்பதும், ஆங்கு-ஆங்கென்பதும், அசைநிலை-அசைநிலைப் பொருளையும், இடப் பொருள்-இடப்பொருளையுந்தருவனவாம். எ-று. (பொ-ணா.) இவ்விரண்டிடைச்சொல்லு மசைநிலைப் பொருளவாயு மிடப்பொருளவாயும்வரும். எ-று. [வ-று.] “அந்திற் கழலினன்கச்சின ன், என்பதசைநிலை. “வருமே-சேயிழையந்திற் கொழுநற் காணிய, என்பதவ்விடத்தென்னும் பொருடருதலினிடம். “ஆங் கத்திறனல்ல யாங்கழற, என்பதசைநிலை. இதனுளாங்கென்னும சைநிலை யாங்கவென விறுதிவிகாரமாய் நின்றது. “ஆங்காங்காயி னுமாக, என்பதிடம். (யஅ)

சாநநு. அம்ம வுரையசை கேண்மினென் றாகும். *

(எ-ன்.) அம்மவென்னுமிடைச்சொல்லிலக்கண முணர் -ற்று.
(ப-ணா.) அம்ம-அம்மவென்பது, உரையசை - உரையசைப்பொ ருளைத்தருவதும், கேண்மினென்று-ஒன்றுசொல் லுவேன் கேண் மினென்கிற ஏவற்பொருளைத்தருவதும், ஆகும்-ஆகும். எ-று. (பொ-ணா.) அம்மவென்ப துரையசைப் பொருளதாயும் ஒன்று சொல்வன் கேண்மினென்னு மேவற்பொருளதாயும்வரும். எ-று

[சுரு]

[வ-று.] “அதுமற்றம், என்பதுநாயகை. இதுசெய்யுட்கண்வரினு மச்செய்யுளின் பொருட்டன் தித் தானடைந்த சொல்லின்பொருட்டிவருதலி னுநாயகையாயிற்று. “அம்மொழிதொழி, என்பதொன்று சொல்லின்கேளென்னுமேவற்பொருட்தது சாராகு. மாவென் கிளவி வியங்கோ ளைச்சொல். *

(என்.) மாவென்னு மிடைச்சொல் விலக்கண முணர்-ற்று. —

(ப-ரை.) மாவென்கிளவி-மாவென்னுஞ்சொல், வியங்கோள்-வியங்கோளிடத்துவருகிற, அசைச்சொல்-அசைச்சொல்லாகும். ஏ-று

(பொ-ரை.) மாவென்னுஞ்சொல் வியங்கோளின்கண்வரு மசைச் சொல்லாம். ஏ-று. [வ-று.] “மாயக்கடவுட்குயர்கமாவலனே,, “உப்பின்று-புற்கை யுண்கமர் கொற்கை யோனே,, எனவரும். ()

சாசய. மியாயிக மோமதி யத்தையித்தை - வாழிய மாளவி யாமமுன் ன்லையகை. *

(எ-ன்.) மியாமுதலிய விடைச்சொற்களி னிலக்கண முணர்-ற்று.

(ப-ரை.) மியா-யாழ, மியா இக மோ மதி அத்தை இத்தை வாழிய மாள ஈ யாழ என்கிற பத்திடைச்சொற்களும், முன்னிலை-முன்னிலையிடத்துவருகிற, அகை - அசைச் சொற்களாம். ஏ-று. —

(பொ-ரை.) இவ்வணங்குறிய பத்திடைச் சொற்களு முன்னிலைக் கண்வரு மசைநிலைகளாம். ஏ-று. [வ-று.] “கிலையன் செழுந்

தழையன் சென்மியாவென்று - மலையகலான் வாடிவரும்,, ஏ-ம்-

“தண்டிறையூர காணிகவெனவே,, ஏ-ம்-“காமஞ்செப்பா துகண்

டதுமொழிமோ,, ஏ-ம்-“சென்மதிபெரும,, ஏ-ம்-“மெல்லிய

ற்குருமக ளுள்ளிச்செல்வத்தை,, ஏ - ம்-“வேய்நரல் விடாகநீ

யொன்று பாடித்தை,, ஏ-ம்-“காணியவாவாழியமலைச் சாரல்,,

ஏ-ம்-“சிறிது-தவிர்ந்திகமாளநின் பரிசில் ருபம்மா,, ஏ-ம்-

“சென்றி பெருமநிற் றகைக்குநரீயாரோ,, ஏ-ம்-“நீயே - செய்

வினைமருங்கிற் செலவயர்ந்தியாழ,, ஏ-ம்-முறையேகாண்க. ()

சாசக. யாகா பிறபிறக்கோபோ மாதிகுஞ் - சின்னகுறையோ ரும் போலு மிருந்திட - டன்றந் தாந்தான் கின்றுநின் றசை மொழி. *

(எ-ன்.) யாமுதலிய விடைச்சொற்களி னிலக்கண முணர்-ற்று.

(ப-ரை.) யா-நின்று-யா கா பிற பிறக்கு ஆரோ போ மாதா இரும் சின் குறா ஓரும் போலும் இருந்து இட்டு அன்று ஆம் தாம் தான் கின்று நின்று என்கிற இருபதிடைச்சொற்களும், அசை மொழி- எல்லாவிடங்களிலும்வருகிற அசைச் சொற்களாம் ஏ-று

(பொ-ரை.) இவ்விருப திடைச்சொல்லு முன்னையபோலா தெல்

லாவிடத்தினு மெல்லாச் சொல்லினும்வரு மசைச்சொல்லாம்—

ஏ-று. [வ-று.] விதவாடையினெல்லாவிடத்தினுமெல்லாச்சொல்லினு

ம்வருமென்பதுபெற்றும். [வ-று] “வாழ்கநின்கழலடி மைந்த
வென்னவே - தோழியர் சுவாகதம் போதவிங்கிதென்., - எ-ம்-
“அறநிழலெனக்கொண்டாய் நின்குடையக் குடைப் - புறநிழற்
பட்டாளோ விவளிவட்காண்டிகா., - எ-ம்- “மேயுநிணாமுன்னர்க்
கோலான் நின்றுபோ - ராயணையல்லபிற., - எ-ம்- “பிறக்கிதனு
ட்செல்லான்பெருந்தவழ்பட்டான்., - எ-ம்- “நோதகவிருங்குயிலா
லுமரோ., - எ-ம்- “எரியினன்ன செந்தலையன்றில்-பிரியின்வாழா
தென்போ., - எ-ம்- “விளிந்தன்றுமாதோதெளிந்தவெங்கண்ணே.,
எ-ம்- “காண்டிகு மல்லமோ கொண்க., - எ-ம்- “நங்கா கியவா லெ
ன்றிசின்., - எ-ம்- “அதுபெறலருங்குணாதே., - எ-ம்- “அஞ்சுவ
தோருமறனே., - எ-ம்- “வயிலென்றகண்ணாய்வருந்தினைபோலும்.,
எ-ம்- “ஔரற்றா லென்கண்ணிமைபொருந்த வந்நிலையே - கூராந்
வேன் மாறென்கைப்பற்ற - வோரா-நனவென் மெழுந்திருந்
தேனல்வினையொன் றில்லென் - கனவுமிழந் தொழிந்த வாறு., -
எ-ம்- “நெஞ்சம்பிளந்திட்டி., - எ-ம்- “தேவாதிதேவ னவன்செவ
டிசேர்துமன்றே., - எ-ம்- “பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறு
மை-பணியுமா ந்தன்னையியந்து., - எ-ம்- நீர்தாம்-எ-ம் - நீதான்-
எ-ம்- “பன் பிறனளியன் வாழ்வா னாகைப்பட்ட டிருக்கின்றேன்.,
[என்புழி யாசைப்பட்டேனென்பது பொருளாதலிற் கின்றெ
ன்பது நிகழ்காலவிடைநிலையன்று.] எ-ம்- “அழலடைந்தமன்றத்
தரந்தையராய்நின்றார் - நிழலடைந்தே நின்னையென்றேத்த., -
எ-ம்-முறையேகாண்க. பிறவுமன்ன. (உஉ)

இடையியல்

முற்றுப்பெற்றது.

உ: ரி யி ய ல்.

சாசஉ. பல்வகைப் பண்பும் பகர்பெயராகி - பொருகுணம் பலகுணந்தழுவிப் பெயர்வினை-பொருவாசெய்யுட் குரியனவுரிச் சொல்.

(எ-ன்.) நிறுத்தமுறையானே யுரிச்சொல்லிலக்கண மிவ்விய லானுணர்த்துவான் ஞெடங்கியவற்றின் பொதுவிலக்கணமுணர்ந்து. (ப-ரை.) பல்வகை-இசையும் குறிப்பும் பண்பும் ஆகிய பலவேறு வகைப்பட்ட; பண்பும்-பண்புகளையும், பகர்பெயராகி-உணர்த்துகிறபெயராகி, ஒருகுணம் - ஒருகுணத்தையும், பலகுணம்-பலகுணங்களையும், தழுவி-உணர்த்துவனவாய், பெயர்வினை - பெயர்வினைகளைவிட்டு, ஒருவா - நீங்காவாய், செய்யுட்கு-செய்யுளுக்கு, உரியன-உரியவையாய்ப் பொருளுக்குரிமைபூண்டிற்றபவை, உரிச்சொல் - உரிச்சொற்களாம். எ-று. (பொ-ரை.) பண்புகள்குணப்பண்புந் தொழிற்பண்புமாகிய விரண்டனாவுடங்குமாயினு மிசைகுறிப்பு பண்பெனப் பலவேறுவகைப்படுத்தலின் பலவேறுவகைப்பட்ட பண்புகளையுமுணர்த்தும்பெயராகியந்நவனமுணர்த்துழி யொருசொல் லொருகுணத்தை யுணர்த்துவனவும் பலகுணத்தை யுணர்த்துவனவுமா யேனைப்பெயர்வினைகளைவிட்டுநீங்காவாய்ச் செய்யுட்குரியனவாய்ப் பொருட்குரிமைபூண்டிருவன வுரிச்சொல்லாம். எ-று. இவ்வாறு வருதன்மேற்காட்டுமுதாரணங்களுட் காண்க. இவையும் பண்புப்பெயராயினுமேனைப் பெயர்வினைகளைவிட்டு நீங்காமையின் வேறோதப்பட்டன வென்பதாஉம் செய்யுட்குரியனவாய்ப்பொருட்குரிமைபூண்டனவாதலி னிவற்றிற்குரிச்சொல்லெனக் காரணக்குறி போந்ததென்பதாஉ மிவற்றி னிலக்கணங் கூறியமுகத்தா னுணர்த்தியவாறுகாண்க. இசை-ஓசை-குறிப்பு-மனத்தாற் குறித்துணரப்படுவது. பண்பு- பொறியா லுணரப்படுங்குணம். இவற்றை யடக்கி நின்ற குணமுந் தொழிலும் பொருளெனவும் படுமாத லினிவற்றையுணர்த்து முரிச்சொல்லும்பெயர்ச்சொல்லெனப்படுமாதலி ன்பல்வகைப்பண்பும்பகர்பெயராகியென்றார். (க)

சாசக. உயிருயிரல்லதாம் பொருட்குணம்பண்பே. *

(எ-ன்.) மேற்பண்பென்றாரஃதுஃதெனவுணர்ந்து. (ப-ரை.) உயிர்-உயிராகியபொருளும், உயிரல்லது-உயிரல்லாதபொருளும், ஆம் - ஆகிய, பொருள்-பொருள்களினுடைய, குணம்-குணங்கள், பண்பு-பண்புகளாகும். எ-று. (பொ-ரை.) உயிராகியபொ

ருளு முயிரல்லாதபொருளுமென விருவகையுளடங்கு முலகத்து
ப்பொருள்களின் குணங்கள் பண்பாம். எ-று. கடவுட்பொரு
ளை யொழித்தாரதற்கோர் குணமின்மை யானுமுண்டேற்சுட்டப்
பட்டுலகப்பொருளா மாதலானுமென்கி. (உ).

சாரச்ச. மெய்ந்நாமுக்குநாட்டஞ்செவிகளி-னென்று முதலாக்
கீழ்க்கொண்டுமே வுணர்தலி - னோரறிவாதி யா வுயிநாந்தாகும்.
(எ-ன்.) மேலுயிராகிய பொருளென்ற ரவையிவைபெனத்
தொகுத்துணர்-ந்து. (ப-னா.) மெய்-மெய்யும், நா-நாவும், மூ
க்கு - நாசியும், நாட்டம்-கண்ணும், செவிகளின்-காதும் ஆகிய
ஐம்பொறிகளாலும், ஒன்று முதலா-மெய்யாற்பரிசுத்தையுணருமு
ணர்ச்சியொன்று முதலாக, கீழ்க்கொண்டு - கீழ்ப்போனவுணர்ச்
சியுங்கொண்டு, மேல்-இரதம் கந்தம் உருவம் சத்தம் எனமெல்ல
ரும்புலன்களை, உணர்தலின் - ஒன்றொன்றாகவுணர்தலின், ஓரறி
வாதி யா-ஓரறிவுயிரி முதலாக, ஐந்தாகும்-ஐந்துவகையாகும், உயி
ர்-ஆவ்வுயிர். எ-று. (பொ-னா.) இங்ஙன மெய்முதலாகக் கூறிய
ஐம்பொறிகளானும் பரிசும் இரதம் கந்தம் உருவம் சத்தமென்னு
ப்ஐம்புலனையுமுணருங்காண் மெய்யாற்பரிசுத்தையுணருமுணர்
ச்சியொன்று முதலாகக் கீழ்ப்போன வுணர்ச்சியுங்கொண்டு மே
ல்வரும்புலன்களை. யொன்றோடொன்றாக வுணர்தலினோரறிவுயி
ர்முதலாகவைந்தாமவ்வுயிர். எ-று. (ங)

சாரச்சு. புன்மர முதலவுத் தறியுமோ ரறிவுயிர். *

(எ-ன்.) மேற்கூறியவுயி னாந்தலு னே ரறிவுயி ரிவையென
வுணர்-ந்து. (ப-னா.) புல்-புல்லும், மரம்-மரமும், முதல-முதலி
யவை, உற்றறியும்-மெய்யாற்பரிசித்துப் பரிசுத்தையறிகிற, ஓரறி
வுயிர்-ஓரறிவுயிர்களாம். எ-று. (பொ-னா.) புல்லு-மரமுமுதலியனை
மெய்யாற் பரிசித்துப்பரிசுத்தையறியுமோரறிவுயிர்களாம். எ-று.

சாரச்சு. முரணந் தாதிநா வறிவொட ரறிவுயிர். *

(எ-ன்.) ஈரறிவுயிரிவையெனவுணர்-ந்து. (ப-னா.) முரண் - இ
ப்பியும், தந்து-சங்கும், ஆதி-முதலியவை, நாவறிவொயி - கீழ்ப்
போன மெய்யறிவேயன்றி நாவா விரதத்தையும் அறிகிற, ஈரறி
வுயிர்-ஈரறிவுயிர்களாம். எ-று. (பொ-னா.) இப்பியுஞ் சக்குமுத
லியனை கீழ்ப்போன மெய்யறிவேயன்றி நாவா விரதத்தையறியு
மறிவொடரறிவுயிர்களாம். எ-று. (ரு)

சாரச்சு. சிதலெனும் பாதிமூக் கறிவின்மு வறிவுயிர். *

(எ-ன்.) மூவறிவுயி ரிவையென வுணர்-ந்து. (ப-னா) சிதல்-க
றையானும், எறுப்பு-எறுப்பும், ஆதி-முதலியவை, மூக்கறிவின்-
கீழ்ப்போன இரண்டறிவுகளையன்றி மூக்காற் கந்தத்தையும் அ

[அச]

நிகழ அறிவோடு, மூவறிவுயிர்-மூவறிவுயிர்களாம். எ-று. (பொ-
ரை.) கறைபாணும் எழுப்புமுதலியன கீழ்ப்போன இரண்டறி
வுகளேயன்றி மூக்காற்சந்தத்தையறியுமறிவினோடு மூவறிவுயி
ர்களாம். எ-று. ~~ஊ~~ மேலோடுவையிண்டும்வருவித்துக்கொள்க. (*)

சாரசு அ. அம்பிவண் டாதிக்கண் ணறிவினா லறிவுயிர். *

(எ-ன்.) நாலறிவுயிரிவையெனவுணர்-ற்று. (ப-ரை.) தூம்பி-து
ம்பியும், வண்டு-வண்டும், ஆதி-முதலியவை, கண்ணறிவின்-கீழ்ப்
போன மூன்றறிவுகளேயன்றிக் கண்ணால் உருவத்தையும் அறிகி
றவறிவோடு, நாலறிவுயிர்-நாலறிவுயிர்களாம். எ-று. (பொ-ரை.)
அம்பியும் வண்டுமுதலியன கீழ்ப்போன மூன்றறிவேயன்றிக்க
ண்ணுலுருவத்தையறியுமறிவினோடு நாலறிவுயிர்களாம். எ-று. (எ)

சாரசு. வானவர் மக்க ணரகர் விலங்குபுள் - ளாதிசெவியறி

வோ டையறிவுயிரோ. *

(எ-ன்.) ஐயறிவுயிரிவையெனவுணர்-ற்று. (ப-ரை.) வானவர்-
தேவரும், மக்கள்-மனிதரும், நரகர்-நரகரும், விலங்கு-மிருகங்
களும், புள்-பறவைகளும், ஆதி-முதலியவை, செவியறிவோடு-கீழ்
ப்போன நாலறிவுகளேயன்றிச் செவியாற் சத்தத்தையும் அறிகி
றவறிவோடு, ஐயறிவுயிர் - ஐயறிவுயிர்களாம். எ-று. (பொ-ரை.)
வானவரு மக்களு நரகரும் விலங்கும் புள்ளு முதலியன கீழ்ப்
போன நாலறிவேயன்றிச் செவியாற்சத்தத்தையறியு மறிவினோ
டையறிவுயிர்களாம். எ-று. ~~ஊ~~ சித்துப்பொருள்சடப்பொருளெ
ன்பாருயிருயிரல்லதாம் பொருளெனக்கூறியவா றும் சித்தாகிய
வுயிரறிவுசடமாகியவுடலொடுகூடியவழியன்றி நிகழாமையானு
மந்நிகழ்ச்சிகண்டல்ல அயிருண்டென்பதூஉம் அதற்கோ ரறிவு
ண்டென்பதூஉந் தோன்றாமையானு முயிராப்பிரித்தோதானு
டலொடுகூட்டிப் புன்மா முதலவென முறையே கூறியவா றும்
அவ்வுயிரறிவுடலொடுகூடி நிகழ்வழி யைம்பொறியா னுமைந்தா
ய்நிகழ்தலினையறிவெனக்கூறியவா றும் இவ்வைம்பொறியு மெல்
லாவுடற்கண் ணுமொருங்குநில்லா திங்ஙனங்கூறியமுறையேநின்
றறிவைநிகழ்த்தலி னுயிர்கள் பலவாயினு மறியும்வகையா னுயி
ரைந்தெனக் கூறியவா றுங்காண்க. ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் “ம
க்கடாமெ யாற்றியுயிரோ,” எனக்கூறியிருக்க மக்கண் முதலியோ
ரையறியுயிரொனக்கூறன் மாறுகொள்க்குறலாம் பிறவெனின்
மக்கண் முதலியோர்மனவறிவோடாற்றியுயி ரொன்பதுநோக்கிய
ன்றேமுன்னர் “மக்கடேவர் நரகருயர்திணை,” எனக்கூறிப்போ
ந்ததூஉமாதலின் இங்ஙன மைம்புலன் மாத்தினாயே துகருமறி
வுடைய மக்கண்முதலியோரை விலங்கு முதலியவற்றோ டெண்
ணியையறியுயிரொனக்கூறினானொ வுய்த்துணர்ந்துகொள்க. (அ)

சாரு. உணர்விய லாமுயி ரொன்று மொழித்த - வுடன்முத
லனைத்து முயிரல் பொருளே,

(எ-ன்) உயிரல்பொருளாவன விவைவெனவுணர்-ற்று. (ப-னா)
உணர்வியலாம்- அறிவுமயமாகிய, உயிரொன்று மொழித்த- உயி
ரொன்றுமேயன்றி, உடன்முதல்-உடம்புமுதலாகிய, அனைத்தும்-
உலகத்துப்பொருள்களெல்லாம், உயிரல்பொருள் - உயிரல்லாத
பொருள்களாம். எ-று. (பொ-னா.) அறிவுமயமா முயிரொன்று
மேயன்றி யல்வுடம்புமுதலிய வுலகத்துப்பொருள்களெல்லாமு
யிரல்லாதபொருள்களாம். எ-று. முன்ன ருயிர்மாத்திரையே
கூறுவாருடம்பொடு கூட்டிக்கூறினான் றி யுடம்பையு முளப்ப
டுத்தியுயிர்ப்பொருளென்ற ரல்லொன்பதிதனுணர். (கூ)

சாரு. ஒற்றுமை நயத்தி னென்றெனத் தோன்றினும்- வே
ற்றுமை நயத்தின் வேறே யுடனுயிர்.

(எ-ன்.) மேலதற்கோர்புறனடையுணர் - ற்று. (ப-னா.) ஒற்று
மைநயத்தின்- எவ்வுயிர் எவ்வுடம்பை யெடுத்ததோ அவ்வுடம்பி
ன்மயமாய் நிற்கிற ஒற்றுமை நயங்கருதியவழி, ஒன்றென-ஒன்
றுபோல, தோன்றினும்-தோன்றுமாயினும், வேற்றுமைநயத்தி
ன்-உயிரிசித்தாயும் உடம்புசுடமாயும் நிற்கிற வேற்றுமைநயமா
கியவுண்மைகருதியவழி, உடனுயிர்-அவ்வுடனும்உயிரும், வேறு-
வேறும். எ-று. (பொ-னா) பசுவுடம்பெடுத்தி துழித்தன்கன்றினுக்
கிரங்கி நன்கிழைத்தவுயி ரல்வுடம்பு நீங்கிப் புலியுடம்பெடுத்தி
ழியிரங்கா தக்கன்றினுக்கே தீங்கிழைக்கு மாதவி நெவ்வுயிரொவ்
வுடம்பெடுத்ததோ வவ்வுடம்பின் மயமாய்நிற்கு மொற்றுமைந
யங்கருதியவழியொன்றுபோற் றேன்றுமாயினு முயிரிசித்தாயு
முடம்புசுடமாயுநிற்கும் வேற்றுமைநயமாகிய வுண்மைகருதிய
வழி யவ்விரண்டிற் தம்முள் வேறுமாதவி னுயிரோடு கூடிநின்ற
காலத்து மவ்வுடம்பினை யுயிரல்பொருளென்றும். எ-று. (ய)

சாரு. அறிவருளாசை யச்சமான- நிறைபொறையோர்ப்பு
க்கடைப்பிடிமைய - நினைவுவெறுப்பு வப் பிரக்கநாண்வெகுளி-
துணிவமூக் காறன் பெளிமை யெய்த்த - றுன்பமின்ப மிளமை
மூப்பிகல்- வென்றி பொச்சாப் பூக்கமறமத - மறவியினையவுட
ல்கொருயிரிக்குணம்.

(எ-ன்.) உயிரின்குணமென்ற ரவையிவையெனவுணர் - ற்று.
(ப-னா.) அறி-மறவி-அறிவு அருள் ஆசை அச்சம் மானம் நிறை
பொறை ஓர்ப்பு கடைப்பிடி மையல் நினைவு வெறுப்பு உவப்
பு இரக்கம் நாண் வெகுளி துணிவு அழுக்காறு அன்பு எளிமை
எய்த்தல் துன்பம் இன்பம் இளமை மூப்பு இகல் வென்றி பொ
ச்சாப்பு ஊக்கம் மறம் மதம் மறவி என்கிற மூப்பத்திரண்டும்,

இனிய- இவையெல்லாவனபிறவும், உடல்கொள்-உடம்போடுகூடிய, உயிர்க்குணம் - உயிர்தனிநுடைய குணங்களாம். எ-று. (பொ-ரை.) அறிவுமுத்திய மூப்பத்திரண்டு மிகையெல்லாவனபிறவுமுடலோடுகூடிய நியிர்க்குணங்களாம். எ-று. உடலோடு கூடர்வழியுயிர்க்குணங்க டோன்றாவென்பா நுடல்கொ ளுயிர்க்குணமென்றார். பின்வருவனாகு. (யக)

சாரூக ஆயித்த ஹ்ருச ரெழுத லணித - லுபித்த லாதி யுட லுயிர் த தொழிற்குணம். *

(எ-ன்.) உயிரின் ரெழுதற்குணமுணர்-ற்று. (பு-ரை) ஆய்-லுபித்சல்- ஆயித்தல் ஹ்ருசல் தொழுதல் அணிதல் உபித்தல் என்கிற ஐந்தும், ஆதி-இவையெல்லாவனபிறவும், உடலுயிர்- உடம்போடு கூடியவு யிரினுடைய, தொழிற்குணம்-தொழிற்குணங்களாம் - எ-று. (பொ-ரை.) ஐம்புலனையு ஹ்ருதன்முதலிய விவிலைந்தும் இவையெல்லாவன பிறவு முடலோடுகூடிய வுயிரின் ரெழுதற்குணங்களாம். எ-று. (யஉ)

சாரூசு. பல்வகை வடிவிரு நாற்றமை வண்ண - மறுசுவைபூ மெட் பியிரல் பொருட்குணம். *

(எ-ன்.) உயிரல்லாதபொருள்களின்குணமுணர்-ற்று (ப-ரை) பல்வகைவடிவு - வட்டம் இருகோணம் முக்கோணம் சதுரம் இவைமுதலாகிய பல்வகைவடிவுகளும், இருநாற்றம்-நற்கந்தம் ஆரீக்கந்தம் என்கிற இருநாற்றங்களும், ஐவண்ணம்-வெண்மைசெம்மைகருமை சிபான்மை பசுமை என்கிற ஐந்து வண்ணங்களும், அறுசுவை-தைப்பு புளிப்பு துவர்ப்பு உவர்ப்பு கார்ப்பு இனிப்பு என்கிற அறுசுவைகளும், ஊமெட்டி - வெண்மை தண்மை மென்மை வண்மை நொய்ம்மை சீர்மை இழுமெனல் சுருச்சுரை என்கிற எட்டுறுகளும், உயிரல்பொருள்-உயிரல்லாதபொருள்களினுடைய, குணம்-குணங்களாம். எ-று. (பொ-ரை, வட்டமிருகோண முக்கோணஞ் சதுரமுதலிய பல்வகைவடிவு நற்கந்தந் ஆரீக்கந்தமென்னு மிருநாற்றமும் வெண்மைசெம்மைகருமை பொன்மை பசுமையென்னு மைந்துவண்ணமும் கைப்பு புளிப்பு துவர்ப்பு உவர்ப்பு கார்ப்பு இனிப்பென்னு மாநிரதமும், வெண்மை தண்மை மென்மை வண்மை நொய்ம்மை சீர்மையிழுமெனல் சுருச்சுரைபென்னு மெட்டுறு முயிரல்லாத பொருள்களின் குணங்களாம் எ-று. (யக)

சாரூரு. தோன்றல் மறைதல் வளர்தல்சுருங்க - லீங்கலடைத னபிங்கலிசைத்த-லீதலின்னன விருபொருட்டுடொழிற்குணம் *

(எ-ன்.) உயிரல்பொருட்கேயுரியதொழிற்குணமருங்க்கிடத்த லின்னதெனொழித் தவிவிருபொருட்கும் பொதுவான தொழிற்

குணமுணர்-ற்று. (ப-ணா.)-தோன்ற-லீதல், தோன்றல் மறைதல் வளர்தல் சுருங்கல் நீங்கல் அடைதல் நடுங்கல் இசைத்தல் ஈதல் என்கிற வென்பதும், இன்னன - இவைபோல்வன பிறவும், இரு பொருள்- உயிர்ப்பொருளும் உயிரல்லீப்பொருளும் ஆகிய இரண்டற்கும் பொதுவாகிய, தொழிற்குணம் - தொழிற்குணங்களாம். எ-று. (பொ-ணா.) தோன்றன் முதலிய வென்பது மீவைபோல் வன்பிறவு முயிர்ப்பொரு ளுயிரல்லீப்பொருளென் னுமிரண்டற்கு ம்பொதுவான தொழிற்குணங்களாம். எ-று. [வ-று.] உயிர் தோன்றிமறைந்தது- உடறோன்றிமறைந்தது- நெருட்பத்தோன்றி மறைந்தது-என இத்தொடக்கத்தன வெல்லா மிருப்பொருட்கும் பொதுவாகிய தொழிற்குணமாதல்காண்க. (யச)

சாருள. சாலவுறுதவ நனிகூர் கழிமிகல். *

(எ-ன்) பல்வகைப்பண்பென்ற ரவையிவையென விதுகாறு முணர்த்தியப்பண்புகளுளொருகுணம்பலகுணந்த முவிவருமென்னு முரிச்சொற்க ளிவையென வுணர்த்துவான் றொடங்கி யவற்றுளொருகுணந்த முவிய வரிச்சொல்லுட்கிலவுணர் று. (ப-ணா) சால்-கழி, சாலவென்பது முதலாகிய இவ்வாறுரிச்சொற்களும், மிகல்-மிகுதியாகிய ஒருகுணத்தையுணர்த்துகிற உரிச்சொற்களாம். எ-று. (பொ-ணா.) சாலவென்பது முதற் கழியென்ப தீராகக்கூறிய ஆறுரிச்சொல்லு மிகுதியாகிய வெருகுணத்தையுணர்த்துஞ் சொற்களாம். எ-று. [வ-று.] “பருவந்து சால்ப் பலகொலென்றெண்ணி.,-“உறுவளி துரக்கு முயர்சினைமாவின்.,-“தவச்சேய்நாட்டா ராயினும்.,-“நனிபெதையே நயனில்கூற்றம்.,-“பொறைநில்லா நோய்கூரப் புல்லென்றிசினே.,-“காமங்கழிகண்ணொட்டம்., என முறையேகாண்க. இவற்றுட் சாலவென்பது சாலென்னு முரிப்பெயரடியாகப்பிறந்த வினையெச்சக் குறிப்பு. சால் ப்பலவாமென ஆமென்னும் வினைப்பயனிலை தொக்குநின்றது. இப்பண்படிகளை நோக்கிப் பல்வகைப் பண்பும் பகர்பெயராகியென்றார். சாலெனப் பண்படியாகச் சூத்திரஞ்செய்யாது சால் வென வினையெச்சக்குறிப்பாகச் சூத்திரஞ்செய்தலவ்வுரிப்பெயரடியாக வினைவிசற்பங்கமெல்லாம் பிறக்குமென்பது தோன்றவுடம்படுபுணர்த்தலாமென்க. அவையெல்லாம் வந்தவழிச்சு காண்க.

சாருள. கடியெய் கிளவி காட்பே கூர்மை - வினாயே ள்ளக் கமச்சஞ் சிறப்பே - வினாவே மிகுதி புதுமை யார்த்தல் -வரைவே மன்றல் கரிப்பி னாகும். *

(எ-ன்.) பலகுணந்த முவிய வரிச்சொல்லுளொன்றுணர்-ற்று. (ப-ணா.) கடியெய்கிளவி- கடியென்னு முரிச்சொல், காப்பு-காவ

லும், கூர்மை-கூர்மையும், வினா-வாசனையும், விளக்கம்- விளக்க
மும், அச்சம்-அச்சமும், சிறப்பு-சிறப்பும், வினாவு-வினாவும், பி
குதி-மிகுதியும், புதுமை-புதுமையும், ஆர்த்தல்-ஒலித்தலும், வ
னாவு-நீக்கலும், மன்றல்-மணமும், கரிப்பின்-கரிப்பும், ஆகியபதி
ன்மூன்றுகுணங்களிலும், ஆகும்-வரும். எ-று. (பொ-ணா) கடி
யென்னுமுரிச்சொல் காப்புமுதலிய பதின்மூன்றுகுணத்தையு
முணர்ந்து. எ-று. [வ-று.] “ஒண்கடர்நல்லிருங்கடிநீலி,”
என்பதுகாப்பு. “கடிதுணைப்பகதி,”-எ-து-கூர்மை. “கடிமாலை
சூடி,”-எ-து-நாற்றம். “கண்ணாடியின்ன கடிமார்பன்,” - எ-து-
விளக்கம். “கடியரமகளிரீக்கே கைவிளக்காகி,” - எ-து-அச்சம்.
“கடிமாமிசைப்பூத்துக் கம்புளோடன்னமார்க்கும்,”-எ-து-சிற
ப்பு. “எம்மம்பு கடிவிடுது நும்மரண்சேர்மின்,”-எ-து-வினாவு.
“கடியுண்கடவுட் கிட்ட செழுநீரால்,”-எ-து-மிகுதி. இது புதி
துண்கடவுளென்றுமாம். “கடிமுரசு,”-எ-து-ஆர்த்தல். “கடித்
துக்கரும்பினைக்கண்டகரநூறி,”-எ-து-வரைவு. “கடிவினைமுடுகி
னி,”-எ-து-மன்றல். “கடிமிளகுதின்றகல்லாமந்தி,”-எ-து-கரிப்பு.
சாநா. மாற்ற துவற்சிசெப்புரைகரை நொடியிசை-கூற்
றுப்புதன்மொழி கிளவிவிளம்பறை - பாட்டுப் பகர்ச்சியியல்
பல்சொல்லே.

*

(எ-ன்.) இதுவுமொருகுணந்தழுவிவயுரிச்சொல்லுட்சிலவுண
ர்-ந்து. (ப-ணா.) மாற்ற-பல், மாற்றமுதலாகிய பதினாறும், சொ
ல்-சொல்லென்னு மொருகுணத்தை யுணர்ந்துகிற வுரிச்சொற்க
ளாம். எ-று. [சால்வுறுதவ வென்பதனைச் சாரவையா தீண்டுக்கூ
தினார் இவை பொலிப்பண்பை யுணர்ந்து யேனைப்பெயர்வினைக
ளை பொருவாது நடத்தலினத்துணைச்சிறப்பினவன்றி யெரோவ
ழியொருவியநடக்குமென்பது தோன்றற்கென்க.] (பொ-ணா.)
மாற்றமுதலியம்பலீருகக்கூறியபதினாறுஞ் சொல்லென்னும்ஒ
ர்குணத்தையுணர்ந்துமுரிச்சொற்களாம். எ-று. [வ-று] “கோ
வலர்வாப்பாற்றமுணர்ந்து,”-“இருபிறப்பாளர் பொழுதறிந்து
துவல்,”-“தெருண்டாசவைசெப்பலுற்றேன்,” - “உலாப்பாரு
ரைப்பவையெல்லாம்,”-“அறங்காநாவி னுண்மறை முற்றிய,”-
“அஞ்சொற்பெரும்பணைத்தோளாயிழையாடாநொடியும்,”-“ந
சையுநர்க்கண்டயாநன்பெருவாயி-விசையெனம்புக்கு,”-“உற்ற
துறாங்கள் கூறவுணர்ந்தனை,”-“புகன்றவன்றியும் பூமிகவுருமே,”
“காமஞ்செப்பாது கண்டதுமொழிமேர,”-“கிளக்கும்பாண்க
ளினி,” “மெய்ப்மூவாமென விளம்பினர்புலவர்,”-“அறிவனதடி
தொழுதறைகுவனெண்ணே,”-“ஒருவன்செய்ந்தனறிக்கொன்றோ
ரீக்-குய்தியில்லெனவறம்பாடின்தே,” - “வார்த்தை பகர்குற்றே

ன்.,-“இடிபோல வியம்பிடுனே ,,எனமுறையேகாண்க. (யௌ)
சாநக. முழக்கிரட்டொலிகவி யிகைதுவையிளிறிதா- யிர
க்கமுங்கியம்ப விமிழ்குளிறதூரகுறா-கன்கிடைசும்மை கவ்வைக
ம்பலை-யரவமார்ப்போ டுன்னனவோடே.

(எ-ன்.) இதுவுமது. (ப-ணா.) முழக்கு-போடி, முழக்குமுத
லாகிப்-இருபத்திரண்டும், இன்னன - இதைபோல்வனபிறவும்,
ஒசை-ஒசையென்னுமொரு பொருளையுணர்த்து முரிச்சொற்க
ளாம். எ-று. (பொ-ணா.) முழக்குமுதலிய விருபத்திரண்டு பி
வைபோல்வன பிறவுமொசையென்னு மொருகுணத்தை யுணர்
த்து முரிச்சொற்களாம். எ-று. [வ-று.] “முழக்கு முந்நீர்
முழுவதும்வளைஇ ,,- “குடகுளியிரட்டுங் கோயார்தெய்வகை.,,
“ஒல்லெனவொலிக்குமொலிபுனலூரற்கு.,,-“கலிகெழுமுதூர் ,,
“பறையிசையருவி.,,-“தோறுவைத்தல்.,,-“பிளிறுவார்முரசும்.,,
“இரைக்குமஞ்சிறைப் பறவைகள்.,,-“இரங்குமுரசினம் ,,-“இரு
ம்பிழிமாரி யழுங்கினமுதூர்.,,-“கலைமுரசமதியம்ப.,,-“இமி.
ழ்கடல்வளைஇப வீண்டகன்கிடக்கை.,,- “குளிறுமுரசங் குணில்
பாய.,,-“களிறுகளித்ததிருங்கார்.,,-“குறாபுனற்கன்னி.,,-“கனைச
டற்சேர்ப்ப.,,-“கிடைத்தார் முரசங்கறங்க.,,-“தள்ளாதசும்மை மி
குதக்கண நாமிறண்ணி.,,-“கவ்வைநீர்வேலி ,,-“வீணக்கம்பலை ம
னைச்சிலம்பவும்.,,-“அறைகட லரவத்தானை.,,- “ஆர்த்தபல்லியக்
குதாம் ,,எனமுறையேகாண்க. (யௌ)

சாநகய. இன்னதின்னுழி யின்னணமியலு - மென்றிசைநூ
லுட் குணகுணிப்பெயர்கள் - சொல்லாம்பரத்தலிற் பிங்கலமுத
லா-நல்லோருரிச்சொலி நயந்தனர்கொளலே.

(எ-ன்.) இவ்வியலுக்கோர்புறனடையுணர்-ற்று. (ப-ணா.) இன்
னது - பெயர்வினையிடையுளிகளில் இன்னசொல், இன்னுழி - த
ன்மைமுன்வினையுடர்க்கைகளிலும் வழக்குச்செய்யுள்களிலும்இவ்
விடத்தே, இன்னணம் - இவ்விலக்கணமுள்ளதாய், இயலுமென்
று-நடக்குமென்று, இசை-சொல்லக்கடவதாகிய, நூலுள் - இந்
நூலுள், குணகுணிப்பெயர்கள் - குணப்பெயர்களையும் குணிப்
பெயர்களையும், சொல்லாம்-வேண்டியமட்டிஞ்சொல்வதன்றி வி
ரித்துச்சொல்லக்கடவமல்லம், பரத்தலின் - விரித்தின்மற் றென்ன
றுவிரித்தலென்னுங் குற்றம்வருமாதலின், நல்லோர்- அவற்றைக்
கண்டறியவேண்டியநல்லோர், பிங்கலமுதலா-பிங்கலந்தை திவா
காமுதலியநூல்களில், உரிச்சொலில்- உரிச்சொற்றொகுதியுள், ந
யந்தனர்கொளல்-விரும்பிக்கொள்க. எ-று. (பொ-ணா.) பெயர்
வினை யிடையுரியென்னு நால்வகைச்சொல்லு என்னெனசொற்றன்
மை முன்னிலையுடர்க்கையென்னு முன்றிடத்தினுள்ளும் வழக்குச்

செய்யுளென்னு மிரண்டிடத்துள்ளு மிவ்விடத்திவ்விலக்கணத்த
தாய் நடக்குமென்று சொல்லக்கடவதாகிய இந்நூலு ளவ்விலக்க
ணங்காட்டுதற்கு வேண்டியமாத்நிறையே கூறுவதன்றி யுரிச்சொ
ல்லாகிய குணப்பெயர்ச்சு மேனைக்குணிப்பெயரையு நிகண்டி
னுட் கூறினும்போல விரித்துக்கூறக் கடவமல்லம் விரிக்கின் ம
ற்றொன்று விரித்தலெ ள்னுங் குற்றம்வருமாதலின் அவற்றினைக்க
ண்டறியவேண்டி ருந்நிலக்கண மறிதற்கு முன்னரே ஏனைப்பு
லவராத் கூறப்பட்டபிங்கலத்தை திவாகரஞ் சூ.ாமணி முதலிய
நூல்களுள் வகுக்கு முரிச்சொற் றொகுதியுள் விரும்பிக்கெ ள்க.
எ-று.— இவ்விலக்கணமறிதற்கு முன்னரே நிகண்டறிகவெ
ன்றும் அறியமுறையதுவாதலான். இவ்வியலுட் சால்வென்பது
முதல் ஆர்ப்பென்பதிற்கு நூற்பத்தைந் துரிசொல்லெடுத்திச்
சுருங்கச் சொல்லுதல் சொல்லிய லுணர்த்து நூலுட்சொற்றொ
குதிகளைவிர்க்கின் மற்றொன்று விரித்தலாமெனவுணரார் குன்ற
க்கூறலாமென்பராதலி னதுபரிகரித்தற்கு இச்சூத்திரத்தாற் பு
றனைடைகூறினர். இங்ஙனங்கூறவே பெயரியலுட் பெயர்த்தொ
குதியினையும் வினையியலுள் வினைத்தொகுதியினையும் இடையிய
லுள் இடைத்தொகுதியினையும்விரியா தவ்விலக்கணங்காட்டுதற்கு
வேண்டியமாத்நிறையே கூறுதற்குமிதுபெறுநடைபா மென்க.
பெயரியலென்பது பெயரிலக்கணம். பெயர்த்தொகுதியென்ப
து பெயர்க்கட்டம். ஏனையவுமன்ன. கூட்டமென்னு நிகண்டெ
ன்னுமொக்கும். இலக்கணங்கூறுநூலுள் நிகண்டினையுமுடன்சு
ருத்தனை வேறோர் நூலாகக் கூறுதல தமிழுள்ளேயன்றி யாரிப.மு
தலியவற்றுள்ளுங்காண்க. (யக)

சாசு. சொற்றொறுமிற்றிதன் பெற்றியென்றனைத்து-முற்ற
மொழிகுறின் முடிவிலவாதலிற் - சொற்றவற்றிபலான் மற்றைய
பிறவுந்-தெற்றெனவுணர்த மெள்ளியோர் திறனே. *

(எ-ன்.) இவ்வதிகாரத்திற் கோர்புறனடையுணர்-ற்று.(ப-னா.)
சொற்றொறும் - சொற்றொறும், இற்று - இத்தன்மைத்து, இதன்
பெற்றியென்று-இதனிலக்கணமென்று, அனைத்தும்- முழுதும்,
முற்ற-நிறைவுற, மொழிகுறின்-சொல்லப்புருந்தால், முடிவில-
முடிவிலவாம், ஆதலின்-ஆதலால், சொற்றவற்று - எய்தித்துச்சொ
ல்லப்பட்ட சொற்களுடைய, இயலான் - இலக்கணங்களைக்கொ
ண்டு, மற்றையபிறவும்-சொல்லப்படாதவற்றி னிலக்கணங்களுயு
ம், தெற்றெனவுணர்தல், ஒப்புமைகருதி இதுவுமதுவெனஉணர்
தல், தெள்ளியோர் - நூலோ தித்தெளிதற்குரியமாணக்கரது, தி
றார்-கடனும். எ-று. (பொ-னா.) சொற்றொறுமித்தன்மைத்தித
னிலக்கணமென்றுமுற்றமொழியப்புகின்வரம்பிலவாமாதலினெ

டுத்துக் கூறியசொற்களினிலக்கணங்களைக்கொண்டு சொல்லாத
னவற்றினிலக்கணங்களைப் பொப்புமைகருதி யிதழுவனவென
முற்றவிளங்க வுணர்தனாலோதித் தெளிந்தருளிய மாணக்கர்திற
னும். எ-று. இவற்றிற்குதாரணமுண்டாக வந்துழி வந்துழிக்
காட்டினுமாங்காங்குணர்க. (உ)

சாசுஉ. பழையனகழிதலும் புதியனபுகுதலும் - வழுவலகா
லவகையினே. *

(எ-ன்.) இந்நூலிற் கோர்புறனடையுணர்ந்து. (ப-ரை.) ப
ழையனகழிதலும்- முற்காலத்துள்ள விலக்கணங்களுட்சிலபிற்கா
லத்திறத்தலும்; புதியனபுகுதலும்- முற்காலத்திலுள்ள சில பிற்கா
லத்திலக்கணமாதலும், வழுவல-குற்றமல்லவாம், காலவகையினு
ன்-காலவேற்றுமையதுவாகலால். எ-று. (பொ-ரை.) முற்காலத்
துள்ள விலக்கணங்களுட்சில பிற்காலத்திறத்தலு முற்காலத்திலு
ள்ள சிலபிற்காலத் திலக்கணமாய்வருதலுங் குற்றமல்லவாம் கால
வேற்றுமையதுவாகலான். எ-று. இவற்றிற்கு முதாரண மு
ன்னர்வந்துழிவந்துழிக் காட்டினுமாங்காங்குணர்க. (உ)

உரியியல் முற்றிற்று.

சொல்லதிகாரம் முற்றுப்பெற்றது.

இருதிணைமூவிட நான்மொழியைம்பா லறுதொகையே.....*
முருவமுபெட்டுரு பொன்பான்றொகா நிலை யாய்ந்தவெச்சு*
மொருபதுகோளெட்டு முப்பொழுதிரிட மோரியல்பாய்....*
வருமொழிமுன்று முணரச்சொல்வண்மைவருந்திருவே*

நன் னூல்விருத்தியுரை

